

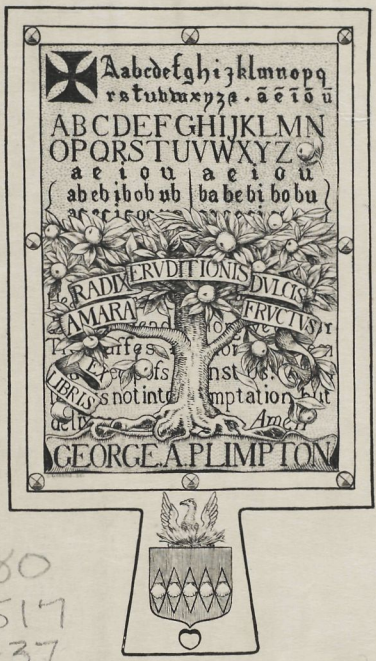

880
1517
H37
c.1
v.2

880
1577
v.2

ΟΔΥΣΣΕΙΑ·

Βατραχομυομαχία·

ὕμνοι·λβ·

VLYSSEA·

Batrachomyomachia·

Hymni·xxxii·

Initium anni sub autumnum. pag. 90.

οδυσ. η.

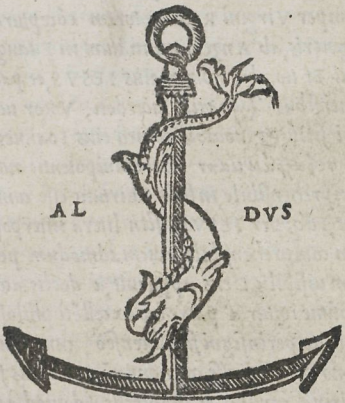

D D. Re. Patri Doc. Martino Luthero

θεολόγω

Ph. Mel.

ALDVS PIVS MANVTIVS ROMANVS HIERONYMO ALEANDRO MOTENSI. S.

Curare oportere parentes, quæ nam statim natis infantibus indantur nomina multis rationibus adducor, ut credam Hieronyme suauiss. sed præcipua est, quod non sapientibus solum hoibus, sed et ipsi Deo Opt. Max. curæ id fuerit. Hebrææ. n. Puellæ semper Virgini Redemptorem cõceptura humani generis, ab Angelo nuntiatum in Euangelio legimus. Et uocabis nomen eius IESVS, et paucis ante mensibus Zachariæ sacerdoti, Vxor tua pariet tibi filiũ, & uocabis nomen eius Ioannes. Præterea τερατῶδες μυστήριον Dei omnipotentis nomen incomprehensibile, infinitæ uirtutis esse commemorant, Idq; per IESVM scin litera interposita, factum comprehensibile, quemadmodum per eum ipsum uisibilis Deus apparuit, a doctis accepimus. optime igitur à patre tuo excellẽti philosopho, ac mediocri perinsigni factũ censeo, cum diuo Hieronymo uoluit te esse cognominẽ, quo illius fores et doctrinæ æmulus, et probitatis. Id quod à te factũ uidemus muro suaessu. Perge igitur mi Alexander unà cum Maphæo Leone Mecœnate tuo. Sic itur ad astra. Sic petitur cœlum. Sed de his nunc satis. non. n. dubito, quin nostræ, & cæterorum, qui te amant, expectationi respondeas. Exigebat hic locus. ut de Batrachomyomachia, et hymnis Homeri aliquid dicerẽ, sed satis esse duxi, quæ super his à Demetrio Chalcõdyle uiro ætatis nostræ

doctiss. ē epistola olim in fronte Homeri excusa Flo
rētiæ perelegāter, ac docte his scripta sunt uerbis.
ἀλλ' ἐμέντοι μὴ ἀγνοῆν, ὡς ἔν τε τῇ βατραχομυομαχίᾳ
καὶ τοῖς ὕμνοις, ἐνίοτε μὲν διὰ πλῆθος τῶν ἀντιγράφων διαφθο-
ράν, ἔστε δὲ τῶν ἐπῶν ἁρμὸς, ἔστε μὴν καὶ διανοίας ὑγιὲς
ἀπαρτίζεται. παραπλησίως δὲ καὶ τῶν Ἡσιόνεος συγγράμ
ματι· ὧν μὲν ἀμφὶ τὰ τε τῶν βατραχομυομαχίας, καὶ τῶν
ὕμνων ὁλόκληρά γε τυγχάνοντα, ἃ φαύλως ἂν ἴσως
ἔχοι. διεφθαρμένα δ' ὑπὸ τοῦ τοσούτου χρόνου, καὶ περὶ
ταῦτα τῶν λογίων ἀμελείας· ὃν ἂν πολλὴν πλῆξιν μίαν
ἐπιφέροιεν τοῖς φιλομαθέσι τὰ ὑφ' ἡμῶν παροφθέν
τα. ἐὰν ὁ βραχέα πεπαιδευμένος ἐν τούτοις δ' ἀλε-
πῶς σωίσοι ἢ μῖν ἄν δοῦ, καὶ τοῖς ἐνθυμηθεῖσι τοιοῦτον
ἔργον ὡς τέλος ἀγαγεῖν, ὅς τοσοῦτον ἐπόνησεν, καὶ πάνυ
ὠφελήμως δόξει τοῖς περὶ λόγους παιδεύσεις τῶν νέων.
ὅπου καὶ ἢ τῶν βιβλίων πανίσι δ' μόνον τὰς ἐφιεμένας ἑλ
ληνικῶν γνώσασθαι λόγων, ἀλλὰ καὶ τὰς ἤδη τούτων ἡμε
μένας ἀπέρεπέ τε, καὶ διέπασα, ὡς ἂν ἐνόν ὅτε ῥᾳδίως
μαθεῖν, ὅτε μαθόντας ἐν μνήμῃ κατέχειν, μηδ' ὅλων
ἀπορρῶντας βιβλίων, ἧπερ ναῦς μὲν τοσούτους, καὶ τοιού
τοις πολλοῖς σύμπασα πραγματεία ἀπόρισος γενομένη, δ'
σμικρὸν ἐρωτα πρὸς πλῆθος ἑλληνικὴν παιδείαν τοῖς φι
λολόγοις εἰσόπτεσθαι ἐμποιοῖ· δ' δὲ γε τυχὸν σαν ὠφέ-
λειαν παρέχοιτ' ἂν τοῖς πάνυ τὰ δ' μέρη σωτετα-
μένα ἀκριβῶς σωιεῖσιν· ὃν ὡς περ κτήνη τινα τῶν ἑλ
ληνικῶν διαλέκτων τε ἀνθρωπίνη βία παράδειγ-
μα, καὶ δίον φωνῆρα τῶν ἄλλων ποιητῶν ἑλλήνων τε, καὶ
λατίνων, τῆς τε ἄλλης περὶ λόγους παιδείας ἡγεμόνα
γενέσθαι ὑπὸ πάντων χρεὼν ὁμολόγηται τῶν τὰ ἐκείνου
ἀκριβωκότων. Vale.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ.Α. ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ·

Θεῶν ἀγορὰ γίνεται περὶ τοῦ τὸν ὀδυσέα εἰς ἰθάκην πεμφθῆναι ἀπὸ τῆς καλυψοῦς νήσου· μεθ' ἣν ἡ ἀθηνᾶ, εἰς ἰθάκην παραγίνεται πρὸς τηλέμαχον, ὁμοιωθεῖσα μέντῃ βασιλεῖ ταφίων· γενομένης δὲ ὁμιλίας, παραινέσασα ἡ ἀθηνᾶ τηλεμάχῳ παραγενέσθαι διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ζήτησιν, ἐς πύλον μὲν, πρὸς νέστορα· εἰς σπάρτην δὲ πρὸς μενέλαον, ἀπαίρει ἔμφασιν δοῦσα ὡς θεὸς εἴη, καὶ τῶν μνηστήρων γίνεται εὐωχία·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Α. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ἄλφα θεῶν ἀγορὴ ὀδυσηΐδι παλλάδι θάρσος.

Νέκα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύ-
τροπον, ὃς μάλα πολλὰ
ἄ πλάγχθη. ἐπεὶ τροίης ἱερὸν πτολίε-
θρον ἔπερσε.
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα,
καὶ νόον ἔγνω.
πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος, ἥν τε ψυχήν, καὶ νόστον ἑταίρων·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἑτάρους ἐρρύσατο ἱέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο
νήπιοι· οἳ κατὰ βοῦς ὑπερίονος ἠελίοιο
ἤσθιον· αὐτὰρ ὅ, τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ·
τῶν ἀμόθεν γε θεὰ θύγατερ διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμῖν·
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον.
οἴκοι ἔσαν πόλεμόν τε πεφευγότες, ἠδὲ θάλασσαν·
τόν δ' οἶον νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικός,
νύμφη πότνι' ἔρυκε καλυψὼ δῖα θεάων
ἐν σπέσι γλαφυροῖσι λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ, οἶκονδε νέεσθαι
εἰς ἰθάκην· οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων.
καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι· θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,
νόσφι ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν
ἀντιθέῳ ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι·
ἀλλ' ὁ μὲν αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας·

prop:

Usus et experientia

Multum ille et terris motatus et alto.

Vaticinium Tiresiae in XI. libro

Narratio ordit. à collatione quae est amplif: indignitatis et commiseratio:

αὐθί ὀπαδ· τοὶ δι χθὰ δ δαίσατο ἑκατοι ἀνδρῶν·
Athena goes to Ithaca
ὧδι ἰδὼ δυομένη ὑπερίονος, οἵδ' ἀπίονας·
ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης·
ἔνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱδὲ δὴ ἄλλοι,
ἧνος ἀνὶ μεγάροισιν ὁλυμπίῳ ἀθρόοι ἦσαν·
Resumes her Discourse with Minerva
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τὸν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης πλεκτὴν ἔκτανε δρέσης·
τῷ ὅγ' ἐπιμνησθείς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·
Ω πόποι· οἷον δή νυ θεὸς βροτοὶ αἰτιόωνται·
ὀιδὲ κακὰ ἀ θεσφ
ἐξ ἡμέων γάρ φασι κακὴ ἔμμεναι, οἱδὲ καὶ αὐτοὶ
σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν·
ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον ἀρτείσασο
γήμ' ἄλοχον μνηστῆν· τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα
Agamemnon's murder
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον· ἐπὴ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
ἑρμείαν πέμψαντες εὐσκοπον ἀργεϕόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάασθαι ἀκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέστεο τίσις ἔσεται Ἀγαμεμνονίδαο,
ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε, καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης·
ὣς ἔφαθ' ἑρμείας· ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἅρπασε πάντ' ἀπέτισε·
Athena
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη ὕπατε κρειόντων·
καὶ λίην κεῖνος γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅς τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
ἀμὰ μοι ἀμφ' Ὀδυσῆι μάλ' ἄφρονι μαίεται ἦτορ
δυσμόρῳ· ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει,
Nauseous Island
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὄθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης
οὖσος δενδρήεσσα, θεαὶ δ' ἔνι δώματα ναίει,
ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὃς τε θαλάσσης

πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχεσδέ τε πίονας αὖτὰς
μακφὰς· ἀὶ γαῖαν τε καὶ ὠρανὸν ἀμφὶς ἐχουσι·
τῶ θυμάτηρ δύσπνοον ὀδυρόμενον κατβύσει·
αἰεὶ δὲ μαλακοῖσιν καὶ ἀμυλίοισι λόγοισι
θέλγῃ, ὅπως ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
ἐλθοὺς καὶ κτπόνα ἀποφώσηται νοήσας
ἧς γαίης θανέειν ἱμείρεται· ἀλλὰ σοί πᾶ
ἐστὶ φίλον ἦτορ ἐνὶ μεγάροισι μένοντι· ἀνὰ τ' ὀδυσσῆα
ἀρείονα παρὰ νηυσὶ χαρίζεο ἠδὲ ἑλέσθαι
φοίνῃ ἐν ἀφνειῇ, τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο ἕκτωρ
μάν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς·
τέκνον ἐμὸν ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
πῶς ἀὴ ἔπειτ' ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
ὃς πρὸ μὲν νόον ἔστι βροτῶν πρὸ δῖρα θεοῖσιν
ἄμβροτα τοῖσιν ἐδωκε· τοὶ δ' ὠρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν·
καὶ τοσσεδάων γαιήοχος ἀσπελὲς αἰὲν
νύκλωπος μεμόλωται ὃν ὀφθαλμὸν ἀλάωσεν
ἀντίθεον πολύφημον, ὃν κράτος ἔστι μέγιστον
πᾶσι κυκλόπεσσι· θόωσα δὲ μιν τέκε νύμφη
φόρκυος δυσάτῃ ἁλὸς ἀγρυπέτοιο μέδοντος,
ἐν σπείῃσι γλαφυρῇσι τοσσεδάωνι μιγεῖσα.
ἐκ τοῦ δὴ ὀδυσῆα τοσσεδάων ἐνοσίχθων
οὔτι κατακτείνει· πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ' ἄγε δὴ ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες
νόστον ὅπως ἔλθησι· ποσιδάων δὲ μεθήσει
ὀργὴν χόλον· οὐ μὲν γάρτι δυνήσεται ἀντία πάντων
ἀθανάτων ἄεκητι θεῶν ἐριδαίνεμεν υἷος.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη ὕπατε κρειόντων·
εἰ δὴ νῦν τῷ φίλον μακάρεσσι θεοῖσι

νοσῆσαι ὀδυσῆα δαΐφρονα ὄνδε δόμονδε·
ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον ἀργεϊφόντην
ἥνσον δὲ ὠκυμόρην ὀδυσῆϊ δῶρα τελέσσαι·
τὸν μὲν ἔπειτ' οὐκ ἔκτανον οὐδ' ἐθέλοντες ἀνῆκαν
νύμφῃ θ' ἁπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,
νόστον ὀδυσσῆος τηλασίφρονος, ὥς μιν ἑνείκαν·
αὐτὰρ ἐγὼν ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι· ὄφρα οἱ υἱὸν
μᾶλλον ἐποτρύνω· καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θήσω,
εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κηρύκεσσι μακέσσας
πᾶσι μνηστῆρσιν ἀπηχθέλλειν· οἱ τέ οἱ αἶγας
μᾶλλ' ἀδινὰς σφάξουσι, καὶ εἰλίποδας ἑλίκας βοῦς·
πέμψω δ' ὀς ἀσάρτην τε καὶ ὀς πύλον ἠμαθόεντα,
νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου ἤν που ἀκούσῃ,
ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν.

Ὣς εἰπὼν ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ
βριθύ, μέγα, στιβαρόν· τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων· τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη·
βῆ δὲ κατ' ἠλύσιον κορυφὴν ὀλύμποιο καθῆσας
ἔσω δ' ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροις ὁδυσῆος,
ἄνδρ' ἐπαυλήσ· πάλαμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
εἰδόμενη ξείνῳ ταφίοις ἠνωρεῖ μέντηι.
εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν οἷς ἔκτανον αὐτοί·
κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀρτήρες θεράποντες,
οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
οἱ δ' αὖτε διὰ σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
νίζον καὶ προτίθεσαν, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.

Et primum pedibus talaria nec fin
Aurea, quæ sublimem alis sive æquora supra
Seu terram rapido pariter cum flamine portant

πῶν δ' πολὺ πρῶτος ἴ δ' πολέμαχος θεοφιλής·
ἦσυ γὰρ ἐν μνησῆρσι φίλον τετιμένος ἦκε·
δωσίδιος πατὴρ ἑοῖλον ἐπ' φρεσὶν εἴποθεν ἐλθών,
μνησήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
τιμὴν δ' αὖτος ἔχοι κὼ ἐπάμασιν ὄσσιν ἀνάσσοι·
τὰ φρονέων μνησῆρσι μεθήμιος ἔσσι δ' ἀθύνη·
βῆ δ' ἴθυς προθύροιο νεμεσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ,
ξῆνον δ' νιὰ βύρησιν ἐφεσάμενον ἐγγύθι δ' στὰς,
χεῖρ' ἕλε δεξιτερὴν κὼ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἄρε ξεῖνε· παρ' ἄμμι φίλη ἔσεαι· αὖταρ ἔπειτα
δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι ὅττέο σε χρή·
ἦ εἰπὼν ἡγεῖθ' ἡδ' ἕσπετο παλλὰς ἀθήνη·
οἳδ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
δουρὸς κνημὸς ἔνθεν ἐΰξοον· ἐνθὰ πρ ἄλλα
ἔγχε' ὀδυσσῆος πολασίφρονος ἵστατο πολλά·
αὐτὴν δ' ὄγε θρόνον εἶσεν ἄγων ὑπὸ λῖτα πετάσσας
καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν εἶεν·
παὶ δ' αὖτος κλισμὸν θέτο ποικίλον ἔμπροσθεν ἄλλων
μνησήρων· μὴ ξεῖνος ἀνήνιθεις ὀρυμαγδῷ,
δείπνῳ ἀδήσειν ὑπ' βιαίοισι μετελθών,
ἠδ' ἵνα μιν πρὶ πάντος ἀποιχόμενόν περ ἐροιτο·
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
νίπτασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσε τράπεζαν·
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα·
εἴδατα πολλὰ ἐπιβεῖσα χαριζομένη παρεόντα·
πάντοθεν δὲ κρεῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παρτοίων· παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·

Homo frugi magna loquitur.

Tiresias

Ulysses

Gestus

Ulysses

Calypso et Circe

Tiresias

Ulysses

Cyclopis

Ulysses

κῆρυξ δ' αὐτοῖσι βάλ' ἐπῴχετο οἰνοχόοων·
οἳ δ' ἦλθον μνησῆρσι φίλοις ἀνὰ νόρθυ· δοὶ δὲ ἕκαστα
ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυναν·
σῖτον δὲ δμῳαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν·
οἱ δ' ἐπ' ὀνήσαθ' ἑτοῖμα προπεί[ρ]θμα, χεῖρας ἴαλλον·
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο
μνησῆρσι, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει·
μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός·
κῆρυξ δ' ἐν χερσὶ κιθάριν πρίκλλεα βῆκε
φορμίζων· ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνησῆρσιν ἀοιδήν·
ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν·
αὐτὰρ πηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἄγχι κάρη κεφαλὴν ἵνα μὴ πευθοίατο δ' ἄλλοι.
ξεῖνε φίλ'· ἐ νά μοι νεμεσήσεαι ὅ, τί κεν εἴπω,
τοῖσιν μὲν ταῦτα μέλει· κιθάρις καὶ ἀοιδή
ῥεῖ· ἐπεὶ ἀμόρσιον βίοτον νήποινον ἔδουσιν
ἀνέρος· ὃ δή που λεύσσει ὀϊόμενος πύθεσθαι ὅμβρῳ
εἰλυδὸν ἐπ' ἠπείρῳ, ἢ ἐν ἁλὶ πῦμα κυλίνδει·
εἰ κεῖνον γοῦν ἰθάκηνδε βοσάοντα,
πάντας μ' ἀγανοίατ' ἐλαφρότεροι πόδας ἔμεν,
ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῦ τε εἵματός τε.
νῦν δ' ὁμῶς ὡς ἀπόλωλε κακὸν μόρον· οὐδέ τις ἡμῖν
βαλπωρή· ἦ δ' τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
φησὶν ἐλεύσεσθαι· τὸ δ' ὤλεσε νόστιμον ἦμαρ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
ὁππόθι δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς ἰθάκην; τίνες ἐμβασιν ὐχετόωντο;

ν μὲν γάρ τι σε πρὸ ἔθεσμα ἐνθάδ' ἵκεθαι·
καί μοι πάτ' ἀγόρευσον ἐπίτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
ἦε νέον μεθέπεις, ἦ καὶ παροίτερός ἐσσι
ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἠμὲν ἔμοιγε δῶ
ἄλλοι· ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίτροφος ἦν ἀνθρώπων

Τ ὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τοὶ γάρ ἐγώτοι ταῦτα μάλ' ἀρτιέπως ἀγορεύσω·
μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος οὔνομα εἶναι
ὑός· ἀτὰρ ταφίοισι φιλήρετμοισιν ἀνάσσω·
νῦν δ' ὧδε ξὺν νηὶ κιὼν πολύβουλον ἱκάνω
πλέων ἐπ' οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀμφιρύτους ἀνθρώπους,
δῶν τεμέσσην μετὰ χαλκόν· ἄγω δ' ἄθρωα σίδηρον·
νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀκρῇ νόσφι πόληος,
ἐν λιμένι ῥείθρῳ ὑλήεντι· πὰρ δὲ νέμεσσα
ξεῖνοι δ' ἀμφήλων παροῖδιοι οὐχὸ μεθεῖναι
ἐξ ἑορτῆς, εἴπερ τε γέροντ' ἐίρηαι ἐπελθών
λαέρτην ἥρωα· τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγρῇ πήματα πάσχειν,
ἀμφὶ σὺν ἀμφιπόλῳ ἢ οἱ βρῶσίν τε, πόσιν τε
παρτιθεῖ· οὗτ' ἄρ μιν κάματος κατὰ γῆρα λάβησι,
ἐρρίζωται ἄνω κατὰ κῆπον οἰνοπέδοιο.
νῶϊ δ' ἦλθον, δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον ἔμμε
σὸν πατέρ', ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι μενοῦδε·
οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται ἀνδρὶ πόντῳ,
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· κακαὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν
ἄγριοι, οἵ τε κῆνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
αὐτὰρ νῶϊ τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι ἀΐω.
ἔστι μάντις ἐὼν, οὐ δ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·

Ἐπιτροφος

Μέντης υἱὸς Ἀγχιάλου

Ἀτρεὺς alibi ὁ πρόσω

Ἄγρα Portus Laertis Hortus

Mantice

ὕτοι ἔτι φυρόν γε φίλης ἀπὸ παιδὸς ἄμης
ἔαται· ὃδ' εἶπάς τε σιδήρεα δ' ὅσματ' ἔχησι·
φράζεται ὥσπερ νέηται· ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀρτεκέως κατάλεξον·
εἰδὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος παῖς εἰς ὀδυσῆος.
ἀίνως γὰρ νεφαλήντε καὶ ὄμματα κῆλα ἐοικὼς
κἠνώ· ἐπεὶ θαμὰ τῶιον ἐμισγόμεθ' ἐν μεγάροισι,
πρίν γε τὸν ὃν πρόσθεν ἀναβήμεναι ἔνθα περ ἄλλοι
ἀρηΐφιλοι δὶ ἄριστοι ἔβαν, πόλεμος δὲ νιν ἔσχεν.
ἐν τῷ δ' ὅτ' ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, ἤτ' ἐμὲ κεῖνος
T ἦν δ' αὖ πλέμαχος πεπυμένος ἀντίον ἦμαρ.
τοὶ γὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε, μάλ' ἀρτεκέως ἀγορεύσω·
μήτηρ μέν τ' ἐμὲ φησι τὸ ἐμμεναι αὐτὰρ ἔγωγε
οὐκ οἶδα· οὐ γάρ πω τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρος νύτον ἔμμεναι ὄλβου
ἀνέρος· ὃν κτεάτεσσιν ἔοις ἐπὶ πᾶσιν ἔτεκμε·
τῶν δ' ὃς ἀποτμότατος γένεθ' ὧν τῶν ἀνθρώπων·
τὸ μ' ἐνέφασι γενέσθαι· ἐπὴ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις.
T ὃν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ μέν τοι γενεὴν γε θεοὶ νώνυμον ἔθεσαν
θνητοῖς· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο πηνελόπεια·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀρτεκέως κατάλεξον·
τίς δαὶς τίς δὲ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο τοῖσδε σὺ χρεὼ
εἰλατινὴ ἦε γάμος· ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἀλλ'.
ὡς τέμοι ὑβριζοντας ὑπερφιάλως δοκέεσσι
φάνυσθαι κατὰ δῶμα· νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
ἀλγεα πολλ' ὁρόων, ὅς τις πινυτὸς γε μετέλθοι·
T ἦν δ' αὖ πλέμαχος πεπυμένος ἀντίον ἦμαρ·
ξεῖν' ἐπεὶ ἦρ δὴ ταῦτά μ' ἀφρεαι ὠδὲ μεταλλᾶς·
μέλλεν μέν ποτε δῖμος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων

ἔμμεναι· ὄφρ' ἔτι κῆνος ἀνὴρ ἐτιδήμιος ἦεν·
νῶϊ δ' ἑτέρως ἐβάλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες.
οἳ κεῖνον μὲν ἄϊστον ἐποίησαν πρὶν πάντων
ἀνθρώπων ἐπέων ἔμεν ἀντιβολῆσαι ἐμοῖο,
εἰ μετὰ οἷς ἑτάροισι δάμη πρόσθεν ἐνὶ μεγάροις
ἢὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον πολύτλητον
τῷ κεν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παγχαλκείν,
ἤδ' οἱ κεν καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσω·
νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνερείψαντο·
οἴχετ' ἄϊστος ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
κάλλιπεν· οὐδ' ἔτι κῆνον ὀδυρόμενος ἐναχίζω
οἷον ἐπὴν νύμφαι κάλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔταξαν
ὅσαι χαρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἀρίστοι
Δηλιάδι τε, Σάμῃ τε, καὶ Ὑλίεντι Ζακύνθῳ,
ἠδ' ὅσαι κραναὴν Ἰθάκην νέμοντ' ἠπειρόεσσαν,
τόσαι μητέρ' ἐμὴν μῶνυχα ζυγὸν ἠδὲ δόκον·
οὐδ' ὅτ' ἐγὼν εἶμι συρὸν γάμον, ὅτε τελευτῶ
ποιῆσαι δώωσι· τοὶ δ' ἀθίνυθσιν ἔδοντες
οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτήν.
τὸν δ' ἐπιλασσάμενος προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
ὤ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένῳ ὀδυσῆος
δεύῃ ὄνειαρ μνησῆρσιν ἀναιδέσσι χέρηα ἔθειν.
ἀλλ' ἴθι νῦν ἐλθὼν δόμον ἐς πρώτησι θύρῃσι
στεῖν', ἐμὲ δ' ἐκ πάντων ἑτάρων κάλει ὅττι τάχιστα·
τοῖος ἐὼν οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα
οἶκῳ ἐνὶ μετέρῳ πίνοντά τε δειπνέοντά τε,
ἐξ ἐφύρης ἀνιόντα· παρὰ γὰρ μεμιρίδατο,
ᾗχετο γὰρ κεῖσε θοὴν ἐπὶ νηὸς ὀδυσσεύς,
φάρμακον ἀνδροφόνον μελίμενος, ὄφρα οἱ εἴη
ἰὸς χαλκήρεσσ' ἐπιδόρδην, ἣ οἱ

Jam prudis apparet filius Nemorosa 2a Cymby
Dulcissima Samiæ et Neritos aspa Sacra
in Ithaca

δῶκεν· ἐπεὶ ῥ᾽ θεὸς νε μεσίζετο ἀλλὰ ἑόντας
ἀμφὶ πατρὶ ὃν, δῶκεν ἐμὸς φιλέεσκε δὲ λαὸν,
τοῖος ἐὼν μνησῆρσιν ὁ μιλήσιφι δυνατὸς,
πάντῃ δ᾽ ὦκύμορος γένετο, πικρόν μοι τε
ἄλγος ἤτοι κεῖνο ταῦτα θεῶν ἐν γόνασι κεῖται,
ὅππως κεν νοσφισσάμενος ἀπόστειται ἠὲ καὶ οὐκί,
ὅσσιν ἐνὶ μεγάροισι σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,
ὅππως κεν μνησῆρσι κακὸν ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο.
εἰδ᾽ ἄγε νῦν ξεινίῃ καὶ ἐμῶν ἐπιβήσεο μύθων,
αὔριον ἐς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας ἀχαιούς,
μῦθον πέφραδε πᾶσι· θεοὶ δ᾽ ἐπὶ μάρτυροι ἔστων.
μνησῆρσι μὲν ἔπι σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι·
μητέρα δ᾽ εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
ἀψ᾽ ἴτω δ᾽ μέγαρον πατρὸς, μέγα δωσαμένοιο.
οἳδε γάμον τεύξουσιν, καὶ ἀρτιεύσιν ἔεδνα
πολλὰ μάλ᾽ ὅσα εἰκὸς φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι·
σοὶ δ᾽ αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι ἄλλα πίθεσθαι·
νῆ᾽ ἄρσασ᾽ ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν ἥτις ἀρίστη,
ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς σὸν οἶκον ἐόντος,
ἤν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
ἐκ διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι·
πρῶτα μὲν ἐς πύλον ἐλθὲ, καὶ ἔρεο νέστορα δῖον·
καὶ μὲν καὶ σάκρητα παρὰ ξανθὸν μενέλαον· ἐν γὰρ ἀχαιῶν
ὃς γάρ, ὅσσατος ἦλθεν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
καὶ τ᾽ ἂν ἔτι δηριόωντα κακὰ τλαίης ὀιζυρός·
ἢ δὲ κεν ἀπτεινέωτος ἀκούσῃς, μισέει τε ἑόντος,
νοσφισσάμενος δ᾽ ἤπια φίλην δὲ πατρίδα γαῖαν,
σῆμα τέ οἱ χεύσωμεν, καὶ ἐπιπτέρια πτερέξωμεν
πολλὰ μάλ᾽ ὅσα εἰκὸς, καὶ ἀνέρι μητέρα δόμεν.

Φήμη δ᾽ ἔκτοθι πάμπαν ἀπόλλυσι οὖνομα πολλοῦ
λαοῦ· φήμιξον δὲ σὺ τοῖς ἐπὶ νῆα ἑταίρους.

αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
φράζεσθαι δ' ὅπποτε κεν μνησῆρας ἐνὶ μεγάρῳσι τεοῖσι
κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἠ ἀμφαδὸν· αὐδητὶ δὲ χρὴ
νηπιάσας ὀϊέμεν· ἐπεὶ οὔ νύ ἔτι παλίωξις ἔασιν
ἠ ὅν κ' αἶψ' οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος ὀρέστης
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· ἐπεὶ ἔκτανε παμφονόωντα
αἰνίσσατο δολομήτην, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα·
καὶ σὺ φίλος μάλα γάρ σ' ὀρόω καλόν τε μέγαντε,
ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἠδ' ἐς,
ἠδ' ἑτάρους· ὄπποι με μάλ' ἀχαλόωσι μένοντες·
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐπιμάζεο μύθων·
Τ ἦν δ' αὖ πάλεμόχαρος πεπυμένος ἀντίον ἦυδα·
ξεῖν', ἤτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
ὡς τε πατρὶ ᾧ πάλαι· καὶ ἤποτε λήσομαι αὐτῶν.
ἀλλ' ἄγε νῶϊ μὲν ἐπὶ μείνον ἐπηετανὸν πρὸ δόλοιο,
ὄφρα λοεσσάμενός τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης χάρμης ἐνὶ θυμῷ,
τιμῆεν μάλα καλὸν, ὅτοι περὶ μίλτου ἔσαι
ἐξ ἐμέθ· ὄφρα φίλοι ἔμμεν ἐκείνοισι διάσσι·
Τ τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν γλαυκῶπις Ἀθήνη·
μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο·
δῶρον δ' ὅττι κε μοι δῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγει,
αὖθις ἀνὰ χρόνον δόμενον δίκομαί φέρεσθαι,
καὶ μάλα κάλλιον ἐλθὼν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς·
ἦλθε δὲ ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὄρνις δ' ὡς ἀνόησεν διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τε πατρός,
μᾶλλον ἔτ', ἢ πάροιθεν· ὁδὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνώγει,

θάμβησεν κατὰ θυμὸν· ἰδὼν δ' ἐπέφραδε θεοῖο
αὐτίκα δὲ μνησῖρας ἐπώχετο· τοῖσι δ' ἀοιδὸς
ἥατ' ἀνιόντος· ὃν δ' ἀχαιῶν νόσφιν ἄειδε
λυγρόν, ὃν ἐν δόμῳ ἐτετεύξατο παλλὰς Ἀθήνη·
τὸν δ' ὑπὸ σιόβην φρεσὶ σώσθετο βέβιθι ἀοιδὴν,
κήρη ἰκρίοιο πρίφρων κινυλόπεια·
κλισμάκιδ' ὑψηλὴν κατεβήσατο δῖο δόμοιο
ἐς δίφ, ἅμα τῷ γε κιὼν ἀμφίπολοι φὼ ἕποντο·
ἤδ' ὅτε δὴ μνησῖρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν
τῇ ῥὰ παρὰ σταθμὸν τέτιος πύκα ποιητοῖο
ἕστα παρειαῶν χομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ μεσηγὺ ἐκάτερθε παρέστη·
δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·
φήμιε πολλὰ δὴ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια ἔργα·
ἔρδ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
τῶν ἓν τε σφίν ἄνωγε παρήμενος· ἰδὲ σιωπῇ
οἶνον πινόντων· τοῦτο δ' ἀποπαύει ἀοιδῆς
λυγρῆς· ἤ τέ μοι αἰεὶ ὀϊ σύνθεσι φίλον ἦτορ
τέρπ· ἐπεὶ μὲ μάλιστα κατέβητο πένθος ἄλαστον.
τοίην δὲ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
ἀνδρὸς τὸ κλέος οὖρυ κατ' ἑλλάδα καὶ μέσον ἄργος.
Τὴν δ' αὖ πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
μῆτερ ἐμή· τί τ' ἄρ' αὖ φρονέῃς ἐρίηρον ἀοιδὸν
τέρπειν, ὅππη οἱ νόος ὄρνυται· οὔ νύ τ' ἀοιδοὶ
αἴτιοι· ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε ἑκάστῳ
ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἑκάστῳ
τῷ δ' ὑπὲρ μεσίοις, δαναῶν κακὸν ὅστον ἀείρει·
σοὶ γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἀνθρωποι,
ὅτις ἀκαχέπεσι νεώτατα ἀμφιτέλλεται·

σοὶ δ'

Nota Cantrix est gratissima.

σοὶ δ' ἐπιπλήσσω κραδίην καὶ θυμὸς ἀνώγει.
ἀργαλέος γὰρ ὄδυνας θεὸς ἀπὸ πάσετ νόσφι μογοῦντι
ἐν δ' ἄλλοι πολλοὶ καὶ ἄλλοι φῶτες ὀλοντο.
ἀλλ' εἰς οἷον ἐοῦσα τὰ σαυτῆς εἴρεο κήδε'
εἰ σόν τ' ἦλαχε μὴν τε καὶ ἀμφιπόλοισι μέλεσθαι
ἔργον ἐποιχεσθαι· μῦθος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
πᾶσι μάλιστα δ' ἐμοί· τῶ γὰρ κράτος ἔσκε δόμοιο
ἢ ῥ' ὃν θαμβήσασα πάλιν οἶκονδε βεβήκει·
παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον, ἔνθετο θυμῷ·
βῆ δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
κλαῖεν ἔπειτ' ὀδυνᾶσθαι φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
μνηστῆρες δ' ὀμάδησαν ἀν' ἀμφιρύτην κατὰ νῆσον·
πάντες δ' ἠρήσαντο, παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι.
τοῖσι δὲ τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχε μύθων·
μνηστῆρες μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες
νῶι μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα· μηδὲ βοητὺς
ἔπ' ἔπεται τόδε κάλλιον· ἀνέρι γε σιδηρῆ
τοῖόν περ οἷος ὅδ' ἔβη θεῖος ἀγαλλόμενος ἀοιδῇ·
ἥδιον δ' ἀνορόνδε κεχαρώμεθα πίνοντες
πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω
ἐξείνου μεγάρων· ἄλλαδε δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες ἀμειβόμενοι κατὰ οἶκους·
εἰδ' ὑμῖν δοκέει τόδε λώτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσσαι,
πάρεξ· ἐγὼ δὲ θεὸς ἐπιβώσομαι αἴ κεν ἐάσῃ
αἶψα κεν ὀφθαλμοῖσι παλίντιτα ἔργα γένηται
νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔκτοσθεν ἴοιτε.
Ὣς ἔφατ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φῶτες,
τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.

Ἀργεῖοι· οὐδ' ἂν ἔπειτα κακὸν τέλος ἐκφύγοιμεν.
ἀλλ' ἄγε δὴ πάντες μενεαίνομεν, ὡς ἐκέλευε.
τὸν δ' ἄρα τοξότης ἕτερος προσέειπε βοάων·
ἀτρεΐδη, ἦ τοι νόος ἀπώλεσε πατρὸς ἐοῖο
ἔτ' ὤων ἀγγελίης· ἔτι πείθομαι ἔμπεδον εἶναι.
ἄστυ θεοπρεπέως ἐπάλξομαι· ἦν τινα μήτηρ
ἄλλον μέχρι καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται·
ξεῖνος δ' ὅστις ἐμὸς πατρώιος ἐν τάφῳ ἧσται·
μέντης ἀγχιάλοιο διάφρονος οὔνεκα γαίης
υἱός· ἀτὰρ ταρφέσι φιλήρετμοισιν ἀνάσσει.
ὣς φάτο πηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω·
οἵσιν ἐϋς ὀρμὴν τε καὶ ἰμερόεσσαν ἀοιδήν
ῥεῖα θ' ὁμοῦ τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τρομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε.
δὴ τότε κηπιέουτες ἔβαν οἶκόν δε ἕκαστος.
τηλέμαχος δ' ὅθι οἱ θάλαμος πρικλυτὸς αὐλῆς
ὑψηλὸς δεδμητο, χρίσι πέτρῳ ἐν λιθάρῳ·
ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων·
τῷ δ' ἄρ' ἄμ' ἀθανάτω μενεδήμω φέρε πένθος ἐΐδνῳ
εὐρύκλειτος ἀγαθὸν θυγάτηρ πεισηνορίδαο.
τὴν ποτε λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν
πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν· ἑεικοσάβοια δ' ἔδωκεν
ἐσσὰ δὲ μιν μεδίνην ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν
οὐδὲ ἧσσον δ' ἄποτ' ἐμίκτο· χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός.
ἣ οἱ ἄμ' ἀθανάτω μενεδήμω φέρε· καὶ ἑ μάλιστα
μνωόντων φιλέεσκε, κεὶ ἔρεφε τυτθὸν ἐόντα.
ὤϊξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο.
ἕζετο δ' ἐν λεπτῷ μαλακὸν δέπας ἐκπιε χιτῶνα.
καὶ ἂν λυθρὴν γραῖης τυτθὴν μνησάμενος ἐμβαλε χρσὶν
ἣ μὲν ἂν πύξασα, καὶ ἀσπήσασα χιτῶνα·
πασάλῳ ἐγκρεμάσασα παρ' ἀργυροῖσι λέχεσι·
βῆρ' ἴμεν ἐν θαλάμοιο θύρην δ' ἐπέρυσε κορώνῃ
ἀργυρέῃ· ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσεν ἱμάντι

ἔνθ' οὔτε πανύχιος κεχολωμένος οἷος ἀΐτῃ,
βάλλε φρεσὶν ἦσιν ὁδὸν, τὴν πέφρα' Ἀθήνη·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Συναγαγὼν ἐκκλησίαν πλέοντος παραγέλλῃ τοῖς μνηστῆρσιν ἐξιέναι τῆς οἰκίας τὰ ὅπλα· λαβὼν δὲ παρὰ μὲν Εὐρυκλείας, τὰ πρὸς τὴν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, παρὰ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ἑταίρους τε καὶ ναῦν, εἰς ἣν ἀναίρεται ἡλίου δυόντος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Β. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Βῆ δ' ἀγορὴν δ' ἔχεν, ἣΐα μήνος πᾶν μετ' ἀθάνατος.

Species CROCEAE AVRORE

Χρυσόθρονος Ἠὼς
ἐπιπρὸ
Ὅς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς
ὄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν ὀϊζυροῖς βροτοῖσιν
φίλος υἱός·
εἵματα ἑσσάμενος περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ·
ποσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
βῆ δ' ἰθὺς ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην·
αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε,
κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκόμωντας Ἀχαιούς·
οἱ μὲν ἐκήρυσσον· τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὠκὺ·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγρέθη ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
βῆ ῥ' ἰθὺς ἀγορήν· παλάμῃ δ' ἐν χάλκεον ἔγχος·
οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύω κύνες ὠκὺ ποδοῖν·
θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·

Et latos oculos adsidens omnibus

Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπῴχοντο θεᾶσθαι·
ἕζετο δ' ἐν παρὸς βωμῷ· ἔξεαν δὲ γέροντες·
τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως ἀγχίμολος κήρυξ ἀγορήνδε·
ὃς δὴ ζήρᾳ νυφὸς ἔην· καὶ μυρία ᾔδη·
καὶ ῥ' τὰ φίλος ἧος ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
ἴλιον ἐς εὐπῶλον ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν,
ἀντίφος αἰχμητὴς τὸν δ' ἄγχιος ἔπτανε κύκλωψ
οἰκοῖ γλαφυρῷ, πύματον δ' ὤπλίσατο δόρπον·
πρῶς δὲ οἱ ἄλλοι ἔσαν καὶ ὁμῶς μενεπῆρσιν ὁμίλει
οὐρωμός· δύο δ' αἰὲν ἔχον παρὰ αἴρα.
αὐὴ δ' ὡς τὰ λίθετ' ὄδυρόμενος καὶ ἀνιάων·
τοῖς ὅτε δακρυόεσσιν ἀρησάτο καὶ μετέφην·

Κέκλυτε δή νῶϊν μοῦ ἰθαγενέσιοι ὄ, ἅπιεν εἴπω·
ἀλλ' ἄσθ' ἡ μετέρη ἀγορὴ γένετ'· ἔστε βόωμος,
ἐκ τοῦ ἐξ ἔδυσσεῦ δῖος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσί·
ἐκ νεῶν δὲ τί ὧδ' ἤγρε, τίνα χρειὼ τόσον ἷκε,
ἢ νέων ἀνδρῶν· ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν,
ἢ τιν' ἀγγελίην ἐρατὸς ἐλύει ἐρχομένοιο,
ἢ τι δήμιον ἄλλο πεφάσκεται· ἦ ἀγορᾶς
ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι ἠνίμενος· ἀθέσι αὐτῷ,
ἢ ἄναβον τελέσειεν ὅ τι φρεσὶν ἦσιν μενοινᾷ·
ὡς φάτο· χαῖρε δὲ φήμῃ ὀδυσσῆος φίλος υἱός·
ἦ ῥ' ἔτι μᾶλλον ἥσθ, μθοίσιν δ' ἀγορεύειν·
ἔστη δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,
κήρυξ πεισήνωρ πεπνυμένα μήδεα εἰδώς·
πρῶτον ἔπειτα γέροντα κεβαπτόμενος προσέειπε·

Ὦ γέρον· ἦ μ' ἐκφὴς ὅτος ἀνὴρ τάδε δ' ἔσεται ὠὼς
ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δὲ μ' ἄλγος ἱκάνει·
ἀτέ τιν' ἀγγελίην ἐρατὸς ἐλύων ἐρχομένοιο,

ἦ μὴν χὴ ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην
ἔτ' ἔτι δή μιον ἄλλο πιφαύσκομαι ἠδ' ἀγορεύω.
αἰνῶς ἐμὸν αὐτὸς θρέψας ὀ μοι κῆνον ἔμεσεν οἰκῳ
δοιὰ γὰρ ἔθλον πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
τοῖς δέαιν βασίλευε· πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν·
νῦν δ' αὖ κῆπολυ μᾶλλον· ὁ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
πάχυ διαρράσειν· βίοτον δ' ἄπο πάμπαν ὀλέσαι·
μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπ' ἄμαχον, ὃν ἐθέλησιν
τῶν ἀνδρῶν φίλοι ἦσι δὲ οἱ ἐνὶ δόμῳ δι γ' ἔασιν ἄριστοι.
οἱ πατρὸς μὴν δὴ οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
ἐκ ρίν· ὡς ἀὐτὸς ἐδύσατο δύγαρα·
δοιοὶ δ' ὧκ' ἐθέλοι· κῆ δ' οἱ μετχρι μένος ἔλθοι·
οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα·
βοῦς ἱερεύοντες καὶ οἶς, καὶ πίονας αἶγας
εἰλαπινάζουσι· πίνουσί τε αἰθοπα οἶνον
μαψ· δῖως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔτ' ἀνὴρ
οἷος ὀδυσεὺς ἔσκεν ἀρὴν ἀπὸ οἶκω ἀμῦναι·
ἡμεῖς δ' ὑμῖν τοῖσιν ἀμυνέμεν, ἢ κῆ ἔπειτα
λωβητοὶ τ' ἔσομεθα, καὶ ἀδευκέστ' ἀλκήν·
ἦτ' ἂν ἀμυναίμην εἴμοι δώμασί γε πάρφη·
ὧδε γὰρ ἔτ' ἂν χεταερχατεταγμένα· ἐδ' ἔτι κεἶπε
ὅπως ἐμὸς δ' ὀλώλετ· νεμεσήσητε καὶ αὐτοί·
ἄλλους αἰδεῖσθε πρικτίονας ἀνθρώπους,
οἳ πρίνεσσαν· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν·
μήτι μετασχοιώσιν ἀνασσόμενοι κεκακ' ἔργα·
λιτόμαι δ' ἢ μὴν ἔνιος ὀλυμπίος ἢ δ' βάμενος·
ὅ τ' ἀνδρῶν ἄνορας ἢ μὴν λύει ἢ δ' καθίζει·
κέαδε φίλοι καί μ' ὄϊον ἐάσατε πένθει λυγρῷ
τήρεσθαι· εἰ μή πε τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς ὀδυσεὺς
δυσμενέων κῆκὴ ἔρεξεν ἀνικὴ μιδὴς ἀχαιῶν·

τῶν μ' ἀποτινύμενοι κ' ἀκέρδεϊ δυσμενέοντες. Callida trans.
τῶν σ' ὁμόσσουσι ἐμοὶ δῆκε μέρσιον εἶναι Vestro adv.
αὖθι μέσῳ δαϊομένων καὶ μιήλατά τε πρόβασίν τε monumos
εἰ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε· τάχ' οὔ ποτε καὶ τίσις εἴη. Ulysis
τόφρα γάρ οἱ κατὰ θυμὸν ἐποτρύναιμι μεθεῖναι A5
χρήματ' ἀναπτίξοντες ἕως κ' ἄπο πάντα δοθείη.
νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὁμάδῳ ἐμβάλλετε θυμῷ.
Ὣς φάτο γωόμενος ποτὶ δ' αὖθι πρὸν βάλε γαίῃ. Ulysis indignā:
δάκρυ' ἀναπρήσας· ὄϊκτος δ' ἐλέλαχε πάντας. tis
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀμὴν ἔσαν· ἀὐτὰρ ὅ τις ἔτλη
πλήμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
ἀντίνοος δέ μιν ὧδε προσηύδα καὶ προσέειπεν·
Τίλεμαχ' ὑψαύχενος ἀγχέτ' ποῖον ἔειπες
ὕβριν ἀμύμονα· εἴ κε σὺ μὲν μῶμον ἀνάψαι· propositio
σοὶ δ' ἔτι μνησῆρες ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν Translatio
ἀλλὰ φίλη μήτηρ ἥ τοι πολυμήχανος ἔσκεν.
ἤδη γὰρ τρίτον ἔτος ἔτος τάχα δ' εἰσὶ τέταρτον
ἐξ οὗ δὴ τέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀχαιῶν·
πάντας μὲν ῥ' ἔλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ· Sola pene:
ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δ' ἄλλα μενοινᾷ· lopes
ἣ δὴ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μήσατο ἔργον
ἱστὸν μεγάλην καὶ λεπτὸν ὑφαίνε,
καὶ μοι μνησῆρσι· πρὸς ἡμέας ὧδε προτέρους·
μή μευ δὴ τὸ λέχος πολυκηδέος ἀκαχήμενος ἄλλη
ἐν τελέσῃ, μή μοι μνηστὴρ ὑπὸ μῆτιν ὑφήνῃ
λαέρτῃ, ἥρωϊ τάφῳ ἆσιν εἰς ὅτε μέν κε
μοῖραν ὀλοὴν κατέλησι τανηλεγέος θανάτοιο·
μήτις μὴ κατὰ δῆμον ἀχαϊάδων νεμεσήσῃ Honor et
ἄλλην ἀτρῦ περέρχηται πολλὰ μετατίσασα. Reverentia
Sepultur.

Ὣς ἔφαθ᾽ ἡμῖν δ᾽ αὖ τε πεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
ἔνθα κε᾽ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκε μέγαν ἱστὸν·
νύκτας δ᾽ ἀμφέσκεν ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο·
ὣς τρίετες μὲν ἔλυθε δόλῳ, καὶ ἐπείθομεν ἀχαιούς·
ἀμφὶ δὲ τέταρτον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπ᾽ ἤλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν ἢ σάφα εἰδυῖα
καὶ πίνῃ γ᾽ ἀμύσασα ἐφαρμόσσασα δ᾽ ἄλλαον ἴσον·
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσται καὶ οὐκ ἐθέλοντ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης.

Responsa

σοὶ δ᾽ ὦδε μνησῆρες ὑποκρίνονται, ἵν᾽ εἰδῇς
αὐτὸς σῷ θυμῷ· εἰδῶσι δὲ πάντες ἀχαιοί·
μητέρα σὴν ἀπόστεμφον ἀνωγέμεν ὅν τινα γαμέεσθαι·
τῷ, ὅτεῳ τε πατὴρ κέλεται καὶ ἁνδάνῃ αὐτῇ·
εἰδὲ ἔτ᾽ ἀνίησθά γε πολὺν χρόνον ὕφαι ἀχαιῶν
τὰ φρονέουσ᾽ ἀνὰ θυμὸν ἃ οἱ πρὶν ὧνεν ἀθήνη
ἔργα τ᾽ ἐπίστασθαι περικλυτὰ καὶ φρένας ἐσθλὰς,
μέρδιόν κέ οἱ ἔπω τιν᾽ ἀνὴρ ὀλίγον τε πολέων
τάων· οὐ πάρος ἦσαν ἐϋπλοκάμῳ μνῆστις ἀχαιά·
τυρώτ᾽ ἀλκμήνη τε, ἐϋπτόκῳ μόρσιμος μυκήνῃ·
τάων δ᾽ τις ὁμοῖα νοήματα γινελοπείη·
ἠδὴ ἀτὰρ μὲν τόγε γ᾽ ἀκαίσιμον ὄψ ἐνόησεν·
τόφρα πρόσω βίοτόν τε τέων, καὶ ἧτιμάτ᾽ ἔδοντας,
ὄφρα μιν εἰνὶ τόγε ἐχθρὰ νόον ὄτρυνάοι νῶϊ
ἐν σφίσι τιθεῖσι θεοὶ· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
ποιῇτ᾽· αὐτὰρ σοί γε πόθεν πολέος βιότοιο.

clausula

ἡμεῖς δ᾽ ὄτ᾽ ἐπὶ ἔργα πάρος γ᾽ ἴμεν, ὄτε πὴ ἄλλη
πρήνῃ αὐτῷ γήμασθαι ἀχαιῶν ᾧ κ᾽ ἐθέλησιν.

Τὸν δ᾽ αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα

Ad propositum Matris

ἀντίνοε ἦπως δὴ δόμων ἀέκητι σαώσω
ἣ μ᾽ ἔτεκ᾽ ἠ μ᾽ ἔθρεψε· πατὴρ δ᾽ ἐμὸς ἄλλοθι πάσης
βάσκει· ὃ δ᾽ ἢ τέθνηκε κακὸν δέ με πόλλ᾽ ἀποτίσει

primo hu massam
Penelopes Vlixem
allegat

ἠκρίῳ, ἄμπ᾽ αὖτος ἐγὼν ἀῢ μητέρα πέμψω·
ἐκ γὰρ τὸ παῖρος κἀκὰ πείσομαι· ἄλλα δ᾽ ἀείμων
δώσ᾽ ἐπεὶ μήτηρ συβρὰς ἀφήσετ᾽ ἐρωνῦς,
ὄφρα ἂῢ χρόνον μένη· νέμεσις δ᾽ οἱ ἐξ ἀνθρώπων
ἔσσεται· ὡς κ᾽ ἄλλην ἐγὼ ποτε μῦθον ὀπίσσω.
ὑμέτερος δ᾽ εἰ θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
ἔξιτε μοι μεγάρων· ἄλλαι δ᾽ ἀλεγύνετε δᾶῖτας·
ὑμὰ πάρεστ᾽ ἔδοντε, ἀμείβόμενοι κατὰ οἶκος·
εἰ δ᾽ ὑμῖν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἄμεινον
ἕμμεναι ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσαι,
πείρετ᾽ ἐγὼ δὲ θεὸς ἐπιβώσομαι αἴ κέ τις ἔντα.
αἶψα ποτὶ ζῶὸν δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς φάτο τηλέμαχος· τῷ δ᾽ ἄμφω ὄρνυτο θυμὸς
ὑψόθεν ἐν πορυφῇς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι·
τὼ δ᾽ ἐπεὶ οὖν μέν ῥ᾽ ἔπετον μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο,
πλησίω ἀλλήλοισι τιταινόμενω πτερύγεσσιν·
ἐν δ᾽ ὅτε δὴ μέσην ἀγορὴν πολύφημον ἵκεσθην,
ἔνθ᾽ ἐπιδινηθέντες, τινα ξάσθην πτόλα πολλά,
ἐν δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ αὐτὴν πάντων πέφαλας ἄσπετον ὄλεθρον·
σχεδὸν ἀμφὶ τε δειρὰς, ἀμφὶ τε δειρὰς,
ἐξιὸν ἠῢ ἔαν· δίαν τ᾽ οἰκίαν καὶ πόλιν αὐτῶν.
βάμβησαν δ᾽ ὄρνιθας ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
ὦρμηναν δ᾽ ἀνὰ θυμὸν ἄγορ τελέεσθαι μέλλον.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως ἀλιθέρσης
μαστορίδης· ὃ γὰρ οἷος ὁμηλικίην ἐνέκυρσε,
ὄρνιθας γνῶναι καὶ σημάσι μαντεύεσθαι·
ὅσσ᾽ ἦν δὲ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφατε,
κέκλυτε δή νυ μῶν ἰθακήσιοι ὅ, τι μιν ἔπω·
μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφαύσκομαι τάδε εἰρύ-

Matrimonium proiectorum

Pythagoras

Telemacho

τοῖσι γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ ὀδυνᾶσθε
ἥν τ' ἀπόνασθε φίλων ὧν ἑκάστου· ἀμφὶ τε νῆα
ἐγρυσὸς ἐών, τοῖς δ' ἀμφιρόνου κεν μῆρα φυτεύει
πάντεσσιν· πολέσιν δὲ κακὰ ἄλλοισι κέκασται.
ἦ νέμομεν μεσσηγὺς ἰθάκην οὐδὲ ἕλον· ἀμφὶ πολὺ πρὶν
φραζώμεσθ' ὥς κεν κατὰ πάσσομεν, ἠδὲ κε αὐτοὶ
παύεσθων· κεῖθεν δὲ σφιν ἄφαρ τόδε δὴ λώϊον ἔσται
ὃ τοι ἀτειρὴς μαντεύσομαι· ἐν δὲ ἑῷ θὼς
κεῖθεν γὰρ ἐνείκω φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα
ὥς οἱ ἐμυθέσαντο· ὁ τ' ἠέλιον εἰσανέβαινον
ἀρχεῖοι· μετὰ δ' σφιν ἔβη πολύμητις ὀδυσσεύς.
πρὶν καὶ πολλὰ παθόντ' ὀλέσαντ' ἀπὸ πάντας ἑταίρους
ἄγνωστον πάντεσσιν ἑοῖσιν ἐνὶ οἴκῳ ἑῷ
οἶκαδ' ἐλεύσεσθαι· τὰ δὲ δὴ νῶϊν πάντα τελεῖται.
τὸν δ' αὖτ' αὖ ῥύμαχος πολύβου παῖς ἀντίον ἦλθε·
ὦ γέρον· εἰ δ' ἄγε νῶϊ μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν
οἶκαδ' ἰὼν· μή τι κακὸν τάχα πάσχωσιν ὀπίσω.
ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνονα μαντεύεσθαι·
ὄρνιθες δὲ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
φοιτῶσ', οὐδ' τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
ὤλετο νόσφι φίλων, ὡς καὶ σὺ κατοφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
ὤφελες· οὐκ ἂν τόσα θεοπροπίας ἀγόρευες·
ὃς δή οἱ πολλὰ μεμηλὼς ἠπεροπεύμενος ὥς κε νέηται·
σῷ οἴκῳ λώρον ποτιδέγμενος αἴκε πόρησιν.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ὃ δὲ καὶ τελεσθὲν ἔσται·
αἴκε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλά τε εἰδὼς
παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποίχεται ἠπεροπεύειν·
αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀμηχανέστερον ἔσται·
πρηξαι δ' ἔμπης ὅτι δωσήσεται εἵνεκα τῶν δὲ
σοὶ δ' ἔρον θωὴν ἐπιθήσομεν ἦ κε σὺ θυμῷ

τίνων ἀχαλλὴς χαλεπὸν δ' τι ἔαεται ἄλγος·
πλεμαχῶ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός·
μητέρα ἣν δ' παρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
ὁι δ' γαμον τεύξεσι καὶ ἀρτωσέουσιν ἕεδνα
πολλὰ μάλ', οἷα ἐοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἑπεσθαι·
ὐ γὰρ πρὶν παύσασθαι οἷο μαι ἥμασ ἀχαιῶν
μνησύος ἀρχαλέης· ἐπὰ ὔ τινα δείδιμεν ἔμπης,
ὔτ' ὄφ πολεμαχον μάλα πρ πολύμυθον ἐόντα
ὔτε θεοπροπίης ἐμπαξόμεθ' ἥν τιν ὀιρὰ
μύθεται ἀκράαντον, ἀπεχθάνεται δ' ἔτι μᾶλλον·
ἀρήματα δ' ἆπτε καὶῶς βεβρώσεται, ἀδ' τοτ' ἴσα
ἔαεται· ὄφρα κεν ἥ γε διαρραισθήσεται ἀχαιούς
ἂν γάμον· ἡ μεῖς δ' ὦ ποτιδέγμενοι ἡ ματα πάντα·
εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐρίδαινομεν· ἠδ' μετ' ἄλλας
ἐρχόμεθ' ὃς ἐπιειπὲς ὀπυέμεν ἴδιν ἑκάστω·

Τὸν δ' αὖ πολεμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
εὐρύμαχ', ἡ δ' καὶ ἄλλοι ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ
ταῦτα μὲν ὐκ ὑμέασε ἔτι λαιὸμαι· ἀδ' ἀγορεύω·
ἤδη γὰρ τά γ' ἴασοι θεοὶ καὶ πάντες ἀχαιοί·
ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ ἐμοσσ' ἑταίρους
ὄφρ' ἐμὲ νῦν ἐνθα καὶ ἐνθα διαπρήσωσι πέλευθον·
εἶμι γὰρ ὐς ἀσάρτην τε καὶ ἐς πύλον ἠμαθόεντα
πύσομενος πατρὸς ἥν τιν' οἰχομένοιο·
ἤν τις μοι εἴπησι βροτῶν ἡ ὄαναι ἀκούω
ἠὲ διὸς ὅστε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν·
εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω
ὅτ' ἂν ἔγω μενέω καὶ δυσφορίην ἀνάσχω·
ἦ δ' κε τεθνειῶτος ἀκούσω μήλετ' ἐόντος·
νοσήσας δ' ἤπατα φίλην ὃς πατρίδα γαῖαν·
σῆματε' ὀι χεύω· καὶ ἐπικτέρεα κτρέξεω·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

πολλὰ μάλ' ὅσα ἔοικε κακὰ ἀνέρι μητέρα δώσω.
ἤτοι ὅ γ' ὡς εἰπὼν κατὰ ῥ' ἕζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
μέντωρ ὃς ῥ' ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος.
πατρί οἱ ἵων ἐν νηυσὶν ἐπέρσεπεν οἶον ἅπαντα.
πειθεσθαί τε γέροντι, καὶ ἐμπεδα πάντα φυλάσσειν.
ὅσσ' φίν οἱ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
κέκλυτε δή νῦν μοι ἰθακήσιοι· ὅσσα κεν εἴπω.
μήτις ἔτι πρόφρων ἄγανος καὶ ἤπιος ἔστω
σκηπτοῦχος βασιλεὺς· μή δὲ φρεσὶν ἀσύετα εἰδὼς
ᾧ μὴ ἀλλ' χαλεπός τ' εἴη καὶ αἰσυλα ῥέζοι.
ὡς ὄτις μέμνηται ὀδυσσῆος θείοιο
λαῶν οἷσιν ἄνασσε πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν·
ᾧ ἤτοι μνησῆρσι τάδ' ἀγόρασ' ὅτι μεγάρω
ἔρδειν ἔργα βίαια κακὸν ἀφραδίῃσιν ὁμοίαι.
φάσ' ὃρ παρθενίοισι περαλὰς κατέδμεναι βιαίως.
οἷσιν ὀδυσσῆος· νὸν δ' οὐ μὴ ἔτι φασὶ νέεσθαι.
νῶν δ' ἄλλῳ δήμῳ νε μεσίξομαι· ὅσσον ἅπαντες
ἦδ' ἄνεω· ἀτὰρ ὅτι κε θαμὸ μενοινήσειεν,
παύρους μνησῆρσι κατρύνετε πολλοὶ ἐόντες.
Τὸν δ' αὖ νηπορίδης λειώκριτος ἀντίον ηὔδα·
μέντορ ἀταρτηρὲ φρένας ἠλεὲ· τοῖον ἔειπες
ἡμέας ὀτρύνων κατὰ δήμιον· ἀλγαλέον δὲ
ἀνδρὰσι καὶ πλεόνεσι μαχήσασθαι περὶ ἑωυτῶ.
εἰ δ' ἦ γὰρ ὀδυσσεὺς ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
δωμάσι μεγάροις κατὰ δῶμα εὖ μνησῆρσ' ἀγαυοῖς
ἐξελάσειε μεγάρου μνωομένους ἐνὶ θυμῷ,
ἦ οἱ μὲν χαίροντ' ἀνὰ μάλα τ' ἔρχεσθαι κατέκυρσε
ἐλθόντ'· ἀλλ' ἤδη κεν αὐτῷ ἀμήχανα πότμον ἐπ' ἄσσοι,
εἰ πλεόνεσι μάχοιτ'· σὺ δ' ἃ κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ᾧ ἄγε λαοὶ μὲν σμίνεσθ' ἔτι ἔργα κάκ' ὄσσε·

τύτῳ δ' ὀφωέει μέντωρ ὁδὸν ἠδ' ἀλιθέρσης.
οἵτε οἱ ἐξ ἀρχῆς, παρῳκοίεσιν ἑταῖροι.
ἀμφ' ὄσσε κὼ δινθὰ κεθήμενος, ἀγγελιάων
πύσεται ἐν ἰθάκῃ, τελέσῃ δ' ὁδὸν ὅππότε ταύτην.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λύσαν δ' ἀρορὴν ἀθηνήν.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνάγοντες ἐὰ πρὸς δώματα ἕκαστος.
μνησῆρσι δ' ἄνακτα δώματ' ἴσαν θεὸν ὀδυσῆος.
τοὶ μὲν ἔπειτ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς ἀμφέτ' ἀθήνῃ.
κλῦθί μοι ὅς τις θεὸς ἱλυθῆς ἠμέτερον δῶ,
καί μ' ὀνίνη μέλλοντα ἐπ' ἠρόφοιο πόνοιο,
νόσφιν πασσόμενον παρὸς δ' ἴην ὀιχομένοιο
ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διαρρήδην ἀγορεύω.
μνησῆρσι δὲ μάλιστα κεκωφήκασιν ὑπερφιάλοισι.
ὣς ἔφατ' ὠὐχόμενος· τὸν δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἀθήνη
μέντορι εἰδομένη, ἠδὲ φθογγὴν ἠδὲ καὶ εἶδος.
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
πλεῖσθαι· ἐπεὶ οὔτοι ἀνὴρ ἀπόνητος ἀνώνυμος,
ἐλθήτοι σῦ παρὸς ὀψέσσεται μένος ἠΰ.
οἷος ἐμεῖο ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε
ἅτοι ἐπεὶ ἀλίην ὁδὸν εἰσεται· οὐδ' ἀτέλεστος
ἔσσεται ἐν δήμῳ ἐὼν γόνος κὼ πηνελοπείης,
ὀψέ γ' ἔπειτα ἕολπα τελευτήσειν ἃ μνώμενος.
παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·
οἱ πλέονες κακίες, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀμείνες.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὀπίσω κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀπάνευθε

ἤ δ' τί ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν
ὃς δή σφιν σχεδόθεν ἔσσεται ἠματι παντὶ ὀλέσσαι·
σοί δ' ὁδὸς ἀνέτι δηρὸν ἀπέσσεται ἠν σὺ μνωϊᾶσ·
τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ παρὰ σοὶ ἐάμι·
ὅς τοι νῆα θοὴν στέλεω καὶ ἄμ' ἕψομαι ὠκύς.
ἀμφὶ σὺ μοι πρὸς δώματ' ἴων, μνηστῆρσιν ὁμίλει.
ὁπλίσσω τ' ἤια καὶ ἀγγεσίν ἄρσον ἅπαντα.
οἶνον ἐν ἀμφορῆσι· καὶ ἀλφιτα μυελὸν ἀνδρῶν.
θέρμαισιν ἐν πυκινῇσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
αὖθι θέλον πᾶσι συλλέξομαι· ἔστι δὲ νῆσος
πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ ἠθάκῃ νέαι ἠδὲ παλαιαί.
τάων κέν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι ἤ τις ἀρίστη.
ὣς ἐφάμην, ἐφόπλισαν δ' ἐνήσομεν ὑγρὰ πόντῳ
αἶψα δ' ἔβη γλαυκῶπις Ἀθήνη μήδεα εἰδυῖα·
πλεύσαντες δ' ἵκοντο μετ' εὐρέα κύματα νηί·
τοὺς δ' ἄλλους ἐτάρους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκοιτο
ἐς δῆμον Τηλεμάχοιο, μετ' ἀγλαὸν ἄνδρα δὲ πύλον ἠγάγετο, μετ' ἀγαυὸν παῖδα ἑὸν δή.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦλθε·
ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ γλαφυρὴν ἐκ νηὸς ἄγεσκε·
πῶς δέξαιτο θεὸν καὶ ἀμύμονα μῆλα ἔδοιεν
ἀθανάτους τ' ἀέκοντα· καὶ ἀθρήσειέν ἑκάστη.
ἦ ἔχ ἄλις ὥς κε πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ

ἀπ' ματ' ἐμὰ μνησῆρσι· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα·
νῶϊ δ' ὅτε δὴ μέγα ἐμοὶ, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων·
πωλβάχο μαι· καὶ δή μοι ἀξέτην ἐνδοθι θυμός·
περήσω ὡς κ' ὦ μμι κακὸς ἐπὶ ἠμαρ ἰκάνω·
ἦε πύλον δ' ἐλθὼν ἢ αὖτε τῷ δ' ἐλ' δή μῳ·
ἦ μι μὸν δ' ἀλίη ὁδὸς ἔασται ἢν ἀχορεύω
ἐ μπορος· ὁ δ' ἀνηὸς ἐπιβολος δ' ἐ ρεταόων
γίνομαι· ὣς νύ κε ῦ μμιν ἐάσαχ' ἑκὼν ἑρδνον ἔναι·
ἦ ῥα· καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα πάσεν ἀντινόοιο
ῥᾳ· μνησῆρσι δ' ὁ μον κατα δᾶῖτα πένοντο·
οἱ δ' ἐτελωβαιον καὶ ἐκ τὸ μεον ἐπεεσιν·
ὦ δε δ' τις ἔπεσκε νέων ὑ περηνορεόντων·
ἦ μάλα τλέμαχος φόνον ἡμῖν μ' μηρίζει·
ἢ τινὰ ἐκ πύλας ἀξῇ ἀμωτρασ' ἠμαθεόντας·
ἢ ὅγε καὶ αὐτὰρ θεν· ἐπῇ νύ κ' ἴεται ἀνῶς·
ἦε, καὶ ἐς ἐφύρην ἐθέλει πίδρας ἀρηρας
ἐλθεῖν· ὅφρ' ἔνθεν θυμοβορα φάμαχ' ἐνείκῃ·
ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσῃ·
ἄλλος δ' αὖτ' ἔπεσκε νέων ὑ περηνορεόντων·
τίς δοιδ', ἦκε καὶ αὐτὸς ἰὼν πόλις ἐπὶ νηὸς
πλε φίλων ἀπόλητα, ἀλώμενος ὡς κ' ἐθελησθὲ·
ὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλαιέν, πόνον ἄμμι·
πτήματα γὰρ κε πάντα δασαίμεθα· οἰκία δ' αὖτε·
τύτα μητέρι δοῖμεν ἔ χειν· ἠδ' ὅς τις ὀπύῃσι·
Ὡ ς φάν· ὁ δ' ὑπερφίαλον θάλαμον κατεβήσατο πατρὸς
εὖρυν, ὅθι νηὸς χρυσὸς καὶ χάλκος ἔκειτο·
ἐν δ' ἐσθὴς τ' ἔν κειτο καὶ ἠλακάτοισιν ἄλις τ' ἐυῶδες ἔλαιον·
ἐν δ' ἐπίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
ἑστασαν, ἄκρητον θεῖον πόνον ὄντος ἔχοντες·
ἐξείης ποτὶ τοῖχον ἀμηρύτου, ἤ ποτ' ὀδυσσεὺ

οἴκαδε νοστήσειε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας·
ἡλιτόμην δ' ἐτέρωθι θοὴν ἐπὶ νῆα μολοῦσα
δηλήσασθ' ἐν δὲ μοι γυῖα μινύνθησαν τε καὶ ἦμαρ
ἔσπεν· ἣ πάντ' ἐρύλακτε νόῳ πολυδορείησιν·
Τηλεμάχου Ὦπος θυγάτηρ πάσινορίδαο·
πῆμ' ἤδη τότε πολέμαχος προσέφη θάλαμόν δε κιόντα·
Μᾶτερ ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσον
ἡδὺ μετ' ἀνδρομέοισι, τὸν οὐ φυλάκεις,
μένον ὀϊομένη σε κε μοῖρον αἰποθεν ἔλθοι
διογενὴς ὀδυσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
σώδεκα δ' ἐμπίσας καὶ πώμασιν ἄρσας ἅπαντας
ἐν δὲ μοι ἄλφιτα χεῦεν ἐϋῤῥαφέϊ ἐν δορίσιν·
εἴκοσι δ' ἔτω μέτρα μύλησάτω ἀλφίτα πάντα
αὐτὴ δ' οἴη ἴσθι τάδ' ἄῤῥητα πάντα τετύχθω.
ἐσθλὸς γὰρ ἔων ἀρήσομαι, ὅππότε κεν δὴ
μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῇ· ἰοίτη τε μέδηται.
εἶμι γὰρ ἐς σταθμὸν πατρὸς φίλου, ἤν πως ἀκούσω·
Ὣς φάτο· κωκύσεν δὲ φίλη τροφὸς εὐρύκλεια·
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίπτε δὴ τοι φίλε τέκνον ἐνὶ φρεσὶ τόδε νόημα·
ἔπλεο δὲ τῆ ἐθέλεις ἔναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
μοῦνος ἐὼν ἀγαπητὸς· ὃ δ' ὤλετο πηλόθι πάτρης
διογενὴς ὀδυσεύς, ὀμοιογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
οἰδύτοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσονται ὀπίσω,
ὥς κε δόλῳ φθίσῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δασώνται.
ἀλλὰ μέν' αὐθ' ἐπὶ σοῖσι κακήμορος· οὐδέ τι σε χρὴ
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὸν πάσχειν· ὡδ' ἀλάλησθαι.
Τὴν δ' ἤμοιβ' πολέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
θάρσει μᾶτ· ἐπὶ οὔτι ἄνευ θεοῦ ἥδε τετεύχθη·

ἐμὲ ὅμοσον μὴ μιγρὶ φίλη τάδε μυθήσασθαι,
πρίν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτῃτε δυωδεκάτῃτε γένηται,
ἢ αὐτῶ πόθεσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκούσαι.
ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ δρόα κάλον ἑταῖρον.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤμοσέν τε τελευτήσέν τε τὸν ὅρκον,
αὐτίκ' ἔπειτα δίνον ἀμφιφορᾶσιν ἄφυσεν.
ἐν δὲ δίκ' ἄλφιτα χεῦεν ἐῢ ῥαφέεσι λοροῖσιν·
τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔμελλε δόμαδ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τηλεμάχῳ δ' ἀγορήνδε κατὰ πόλιν ὦλετο πάντη.
καί ῥα ἐκιγᾶσ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
ἐσπρίος δ' ἔτι νῆα θοὴν ἀγερέσθαι ἀνώγει·
ἤδ' αὖ τε φρονίοισι νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
ἠτεε νῆα θοὴν· ὁδὶ δὲ προφρων ὑπέδητο·
δύαρετο τ' ἠέλιος σκιόωντο τε πᾶσαι ἀγυιαί·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἁλαδε εἵρυσε πάντα δ' ἐν αὐτῇ
ὅπλ' ἔτιθ· τὰ τε νῆες ἐῢσέλμοι φορέουσιν.
στῆσεν δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος· πρὶ δ' ἄλοιτο ἕταῖροι
ἄφροι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὧρσεν ἕκαστον·
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δόμον ἀδυάων θείοιο·
ἔνθα μνηστῆρεσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν·
πλάζε δὲ πίνοντας· ῥαφέων δ' ἐκβάλλε κύπελλα·
οἳ δ' οὐκέτι ὧρνυντο κατὰ πόλιν· οὐδέ τις ἦεν
ὅστις ἐπεσφρόσυνον ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιστῇ.
αὐτὰρ τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἐκ προκλέα μὲν μεζάρων ἀνιμετασόντων
μέντορι εἰδομένη ἠμὺ δὲ μᾶσ ἠδὲ καὶ αὐδήν·
πλήμαχ· ἤδη μέν τοι ἀνὴρ μιδὲς ἑταῖροι

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ.

εἰ αὖτ' ἐπὶ ρέτ μοι· πῶς σὴν τοτὶ δ' ἴμβολον ὁρμὴν·
ἀλλ' ἴομβο· μὴ δηθὰ διαῤῥέμβεο δόξιο·

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἤνησαρ παλλὰς ἀθήνη
χερσὶ παλίμμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεῖο·
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατ' πλυβον ἦδὲ βάλασσαν,
εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ κερηιο μώοντασ ἑταίρους·
τοῖσι δὲ καὶ μετέφη· ἰδὲ ἰς πλεμαχοιο·
δῶτε φίλοι ἵνα φρῶμεθα· πάντα γὰρ ἴδμεν
ἀθρόα· ἐν μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμὴ ἤτι πένυσται·
οὐδ' ἄλλαι δμωαὶ· μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν·

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἤνησαρ· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο·
οἱ δ' ἅμα πάντα φέροντες ἐϋσέλμῳ ἐπὶ νηὶ
κάτθεσαν ὡς ἐκέλευσεν ὀδυσσῆος φίλος υἱός·
αὐτὰρ ὁ νὶ πρύμνῃ κατὰ ῥ' εἵλετο· αὐτὰρ ὁ ἄρ' αὐτῆς
εἵλετο τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν·
αὐτὰρ ὁ καὶ αὐτοὺς βάντας ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
τοῖσιν δ' ἱκμενον ὄρσε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
ἀκρὴν ἐς φύρον πέλασαν τ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνασ' ἐκέλευσεν
ὁ πλῶν ἀπέρυθαμ· τοὶ δ' ὀρσιόνορος ἄκουσαν·
ἴστὸν δ' εἰλατίνον πολίης ἔντοσθε μεσόδμης
στῆσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ πρότονοισιν ἔδησαν·
ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋπρέπτοισι βοείοις·
ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσσον ἰστίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
ἤϊ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον·
στησάμενοι δ' ἄρα ὅ πλοῖον ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
σῶσαν κρητῆρας ἐπισπένδοντο θεοῖσι·
λείβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,

Et vela secandi
Interdum Zephyri, fortur sita gurgite classis

ἓκ πάντων δ' ἀμάλιστα διὸς γλαυκῶπις ἀθήνη·
παννυχίη μὲν ῥ' ἤγε· καὶ ἠῷ πὰρ ἔκελσεν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Ηλέμαχον ἐλθόντα σὺν Ἀθηνᾷ ξενίζει Νέστωρ· καὶ
διηγεῖται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἕλλησι,
καὶ ὃν ἐκ προθέσεως ἀπόπλουν· πυθόμενος δὲ τὰ περὶ τὸν
μνησῆρα καὶ γνωρίσας Ἀθηνᾶν ἀπιοῦσαν, θυσίαν αὖ
τῇ ἐπιτελεῖ· λαβὼν δὲ ὁ τηλέμαχος ἅρμα σὺν υἱῷ
δράτῳ νέστορος ἔρχεται, εἰς αὐλὰς ἀπαίρει· νυκτὸς ἐπι-
γενομένης, ξενίζονται παρὰ διοκλεῖ ἐν φεραῖς.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Γάμμι δὲ νέστορ δίκην σωῶρρα δ' ὃς ἵκει, θεὰ δ' ἑπποι.

Ἕλιος δ' ἀγόρησε λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
ἄ οὐρανὸν δὲ πολύχαλκον ἰνὰ ἀθανάτοισι φαείνῃ,
καὶ θνητοῖσιν βροτοῖσιν· ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
οἱ δὲ πύλον νηλῆος ἐϋκτιμένον πολιήρμον
ἔσχον· τοὶ δ' ἐπὶ βοῦς μὲν ἀλάλκατο ἴρὰ ῥέζον
ταύρους πάμμελανας ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ·
ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν· πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
ἧατο· καὶ πρὸ χόρου ἐκατὸν βόες ἐννέα τοῦροι.
ἐὺδ' οἱ σπλάχνα τ' ἐπάσαντο· θεῷ δ' ἐπὶ μηρία κᾶον.

Forte. Arma solvuntur illo Rex Arcas humor
Amphytrioniadæ Magno. Dimq; probabat
Ante Urbem in Tecto.

οἵδ' ἰθὺς κατάγοντο· ἰδὼν δὲ σὰς νηὸς ἔϊσης
σῆλαν ἀφράντες· πὼ δ' ὤρμισαν· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
ἐκ δ' ἄρα πηλέμαχος νηὸς βᾶν· ἦρχε δ' Ἀθήνη·
τὴν πρότερη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τ πηλέμαχ' ἦ μέν σε χρὴ ἤδη αὐδὴς ἀλιτέσθαι· Pallas
τὼ ὡς ἐκ γὰρ κὰκ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
πατρὸς ὅπου κεύθε γαῖα, κὴ ὁππίνα πότμον ἐπέσπεν·
ἀλλ' ἄγε νῶϊ βὺς πὶ ἑνέσυρος ἱππόδαμοιο
ἄδομεν ἤντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσι μήσατο θυμῷ·
λίσσεσθαι δ' αὐτὸν ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
φᾶσος δ' ἐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί·
Τ ἦν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
μέντορ· πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ προσπτύξομαι αὐτόν· ἤθος
ἐκ δὲ τι πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν·
αὐδὼς δ' αὖ νέον ἄνδρα χράτερον ἐξερέεσθαι·
Τ τὸν δ' αὖ τε προσέφη θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τηλέμαχ' ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσας· Captus
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποβήσεται· οὐ γὰρ ὀΐω reuert:
ἄτερ θεῶν ἀέκητι γενέσθαι, τεῦχαφέμεν τε· Hanc ita cap
Ω ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο παλλὰς Ἀθήνη· tredo mihi
κὴρπαλὶ μὼς· ὁδ' ἕπετο μετ' ἰχνία βαινε θεοῖο· Cetera
ἔξοχα δὲ πυλίων ἀνδρῶν ἀγορήνδε κὴ ἕδρας· Vitabat
ἔνθ' ἄρα νέστωρ ἦῦ σὼν υἱάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι Circa
δαῖτ' ἐντυνόμενοι κρέατ' ὤπτων· ἄλλατ' ἔπειρον·
οἱ δ' ὡς οὖν εἶδόν σφε μολόντε, ἀγάσθησαν δὲ πάντες·
χρόϊντ' ἠπαφόντο, κὴ ἕδραθαι ἀνώγον·
πρῶτος νεσορίδης πρόσ ἴστορος ἐλθὼν, Hic est
ἀμφοτέρω· ἕλε χεῖρα, κὴ ἕδρυσε παρὰ δαῖτι Pallas
κωεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ φαμάθοις ἁλίῃσι·
πάρ τε κασιγνήτῳ θρασυμήδεϊ, κὴ πατέρι ὦ·

Ascripsit manu dextra amplexus
manibus. 8 Omid:

Ἀθηναία a Cassa Vmbris

Veterum diuinandi ratio

Conuiuium

Cortesia Ulyssis

Adoratio et consilium

Ulysses Pallas

δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας ἐν δ' οἶνον ἔχευε
χρυσέῳ ἐν δέπαϊ δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
παλλάδ' ἀθηναίην κούρην διὸς αἰγιόχοιο.
εὔχεο νῦν ὦ ξεῖνε ποσειδάωνι ἄνακτι.
τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠτήσατο δεῦρο μολόντες.
αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι ἣ θέμις ἐστί.
δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
σπεῖσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀΐομαι ἀθανάτοισιν
εὔχεσθαι· πάντας δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι,
ἀμὰ νεώτερός ἐστιν· ὁ μηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
τοὔνεκά τοι προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.
Ὣς ἐπὼν ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἡδέος οἴνου.
χαῖρε δ' ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
οὕνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον.
αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ ποσειδάωνι ἄνακτι.
κλῦθι ποσείδαον γαιήοχε· μὴ δὲ μεγήρῃς
ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν,
σύμπασι πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
δὸς δ' ἔτι τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι
οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ.
Ὣς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα.
δῶκε δὲ τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
ὡς δ' αὔτως ἠρᾶτο ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότα νέστωρ.
νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,

aptissimum mihi cum abeccatione percommoda.

ξείνης, οἵτινές ἐσιν· ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς·
ὦ ξεῖνοι τίνες ἐσὲ πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ μέλαθρα,
ἢ τι κατὰ πρῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
ὁἵατε λῃσῆρες ὑπερ ἅλα τοίτ' ἀλόωνται,
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀθήνη
θῆκ' ἵνα μιν πρὸ ἰὸν πατρὸς ἀποιχόμενοιο ἔροιτο·
ὤγε σορ γυναικὶ ἀδὴν· μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
εἴρεαι ὁππόθεν εἰμὶ, ἐγὼ δέ κε τοι κατὰ λέξω·
ἠμεῖς ἐξ ἰθάκης ὑπονηίου ἁλίηθεμεν·
πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη· ἐμὸ δήμιος ἦν ἀγορεύσω·
πατρὸς ἐμῦ κλέος οὐρὺ μετέρχομαι, ἤντιν' ἀκούω,
δίου ὀδυσσῆος τλάσαι φρένας· ὃν ποτέφασιν
σοὶ σοί μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι·
ἄλλους μὲν γὰρ πάντας· ὅσοι Τρωσὶν πολέμιξεν,
πευθόμεθ' ἧχι ἕκαστος ἀπώλεσεν ἀργρῶ ὀλέθρῳ·
μοῖνος δ' αὖ κεῖ ὄλεθρον ἀπεύθεα θῆκε κρονίων·
οὐ γάρ τις φράσαιτο σάφα εἰπέμεν ὁππόθ' ὄλωλεν,
εἴθ' οἵ γ' ἐν ἤπείρῳ δάμη ἀνδράσι δυσμενέτῃσιν,
ἤτε κεῖ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν ἀμφιρίτης·
τὼνεκά νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴνε θέλησθα
μήτηρ λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν· εἴπε ὁ πῶπασ
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν· ἢ ἄλλου μῦθον ἀκούσας
πλαζόμενος· περὶ γάρ μιν ὀΐομαι· τέκε μήτηρ·
μή σὺ τιμῆ ἀρόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων·
ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον· ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς
λίνομαι· εἴποτε τοῖτι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς ὀδυσσεὺς
ἢ ἔπος· ἢ ἔτι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
δήμῳ ἐνὶ Τρώων· ὅθι πάσχετε πήματ' ἀχαιοί.

Quod pritia, quae ea rarus aut Lunus egressus
Lotus ad alios nimium tot per vada gentis
sine errore viae, scio tam prosperato ab ea
Cuncta multa mari Nauae patiuntur in alto
in his amari:

τῶν νεῶν μοι μνῆσαι, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἔμνησας οἷος ἦν ἐν ἐκείνῳ
δήμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι ὕβριν ἀλαλκών
ὅσσα μὲν ὀψὲ ἕκαστα κατὰ λαὸν ἄρξειεν Ἀχιλλεύς.
ἠδ' ὅσα καὶ πρὶν ἄσυ μέγα πρὶν ἀμοιβὸν ἄνακτος
μαρνάμεθ' ἔνθα δ' ἔπειτα κατέπαυεν ὅσοι ἄριστοι.
ἔνθα μὲν Αἴας πεῖται δρήϊος ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς·
ἔνθα δὲ Πάτροκλος θεόφιν μήτωρ ἀτάλαντος·
ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς ἄμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων
Ἀντίλοχος· πρὶν μὲν θεῖεν ταχὺς· ἠδὲ μαχητής·
ἄλλα τε πολλὰ ἔπι τοῖς πάθομεν κακά· τίς νεν ἐνὶσπα
πάντα γε μυθήσαιτο κατὰ θυμὸν ἀνθρώπων.
δὴ εἰ πεντάετές γε καὶ ἐξαέτης παραμίμνων
ἐξερέοις ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί.
πρὶν μὲν ἀνιηθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἱκοιο.
εἰνάετες γὰρ σφιν καὶ δαίφρονα θέσπιν ἀμφὶς πόντιε
παντοίοισι δόλοισι· μάχης δ' ἔτελεσε κρατέων.
ἔνθ' ὅτις ποτε μῆτιν ὁμοιωθῆ μνήσασ' ἀνὴρ
ἤθελ'· ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεύς
παντοίοισι δόλοισι πατὴρ τέος, ἄλλοτε ἄλλα
πέμπε ἑὴν ὀνόσ ἐσαι σέβας· οὐ σέ γε ἐσορόωντα·
ἠ τοι νῦν μύθοισι τεοῖσι πατρὸς ἀνεφαίνης
ἀνδρα νεώτατον ἔμμεν ἐπιστάμενον μυθήσασθαι
ἐνθ' ἠτοι ἄμφω μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
ἀλλ' ὅτε δὴ ποτ' ἐν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν· ἔν τ' ἐνὶ βουλῇ·
ἔνθ' ἔνα θυμὸν ἑ γοντεύομεν, καὶ ἐπίφρονα βουλὴν
φραζόμεθ' ὀρθὴν ἐσσομένοισιν, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται·
αὐτὰρ ἐπεὶ πρίαμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν

Narrat. nulla res humana a Deo Cas. Grum

Rautius ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Liber tertius.

βῆμεν δ' ἐν νήεσι· θεὸς δ' ἐσπέδασεν ἀχαιούς.
κοιμήσας δὲ ἕκαστον ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀθηναίης· ἐπεὶ ἦτοι νοήμονες ἔδμεν ἄριστοι
πάντες ἔσαν τῶν σφέων πολέες κακὸν οἶκον ἐτέκτων,
μήνιος ἐξ ὀλοῆς λαοσσόου ὀβριμοπάτρης·
ἤτ' ἔρινε δῆσαι μετ' ἀμφοτέροισιν ἐθῆκεν.
τὼ δὲ κελευσαμένω ἀγορὴν δὲ πάντας ἀγείρω
μάψ· αὐτὰρ ὃ κατὰ κόσμον δὲ ἠέλιον καταδύντα·
οἱ δ' ἤλυθον οἶνον βεβαρηότες ἠδὲ μηλήων·
μῦθον μυθεόμην· τοῖς εἶνεκα λαὸν ἀγείρω·
ἔνθ' ἤτοι μνησάμενος ἀνώγει πάντας ἀγείρειν,
νόσφι μιν ἡσθαι ἐπ' ἀκρεα νῶτα θαλάσσης·
ὄφρ' ἀγαμέμνονι πᾶσιν ἐνίσσαμεν· βάλεν γὰρ ῥα
λαὸν ἐρυκακέειν· ἐρέειν θ' ἱρὰς ἐκατόμβας·
ὡς κεν Ἀθηναίης δῆμον χόλον ἐξακέσαιμι
νήπιος· οὐδὲ τό γ' ἤδη ὃ ἔπειτεσθαι ἔμελλεν.
ἐν γάρ τ' ἀθανάτων βέπεται νόος ἠὲν ἐόντων·
ὣς τὸ μὲν χαλεπῶσιν ἀμειβόμενοι ἐπέεσσιν
ἕζοντο· οἱ δ' ἀγόρασαν ἐϋκνήμιδες ἀχαιοί,
ἠχῇ θεσπεσίῃ· δίχα δὲ σφισιν ἤνδανε βουλή·
νύκτα μὲν ἀλλήλοισι χαλεπαίνοντες ὁρμαίνοντες
ὠμῇ νοῖς· ἐπὶ γὰρ ῥ' οἱ ἤρτυε κῆμα κακόν·
ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας εἰλκομεν εἰς ἅλα δῖαν,
κτήματά τ' ἐν τίθεμεθα· βαθυζώνους τε γυναῖκας·
ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
αὖθι παρ' ἀρείδῃ ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
ἔπλεον· ἐσόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον·
ἤλυθον ἐς τένεδον δ' ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν
οἴκαδε ἱέμενοι· ζεῦς δ' ἄπτω μήδετο νόστον,

ἀχέτλιος· ὅς ῥ' ἐρίηρ' ὧρσε κοτὴν ἐπιδήμεναι αὖτις·
οἱ μὲν ἀποπροτάντες ἔβαν νέας ἀμφιέλισσας,
ἀμφ' ὀδυσῆα δῖον ἄνακτα δαΐφρονα ποιπνυμένην,
αὖτις ἐπ' ἀγοραίην ἄγαμέμνονι ἤρα φέροντες.
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν ἆε μοι ἔποντο
φῶτον· ἐπὶ νύκτωρ ὃ δὴ κακὸν μήδετο δαίμων·
φῶτε δὲ τυδεΐδης ἠδ' ἀρήϊος· ὧρσε δ' ἑταίρους
ἆψὲ δὲ δὴ μετὰ νῆας ἴεν ξανθὸς μενέλαος·
ἐν λέσβῳ δ' ἐνὶ χερσὶ λιχὼν πλόον ὀρμαίνοντας,
ἢ κατὰ βυθὸν ἔβη χιόνι νεόιμεβα παπαλόεσσαν·
νήσῳ ἐπὶ τυρίῃ, αὐτὼ ἐπ' ἀριστερὰ ἔχοντες·
ἢ ὑπένερθε χίοιο παρ' ἠνεμόεντα μίμαντα·
πτεόμην δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὃ γ' ἦ μὴν
δεῖξε· κατ' ἠϊόγ' πέλαγος μέσον εἰς ἄβροιαν
τέμνειν· ἄορα τάμνε ὑπὲκ νεμέτην φύσιν ὠκύν·
ὧρτο δ' ἐπιλιγὺς ἔρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
ἰάχουσ' ἐκέλευθα διέδρομον· ἐκ δὲ γ' ἄωτον
ἐνύχιαι κατέχευαν· ποσὶ δ' ἀμφὶ δὲ ταύρων
πολλὰ ἐπὶ μῆρ' ἔβεβρεν πέλαγος μέγα μεβρίσαντες·
τέτρατον ἦμαρ ἔην ὅτ' ἐς ἀρτεμίσιον εἰσάσ
τυδείδεω ἑτάροισι διομήδεος ἱπποδάμοιο
ἔτασαν· αὐτὰρ ἔγωγε πύλον δ' ἔλον ἠδὲ ποτ' ἔβαν
ἔρος· ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἄϋσαι·
ὣς ἦλθον φίλα τέκνα ἀπευθὴς· ἠδὲ τι οἶδα
ἠμὲν ὅτ' ἐσάωθεν ἀχαιῶν, οἵ τ' ἀπόλοντο·
ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι κατὰ μένος ἠμὲ τέτραται
πεύθομαι, ἠδὲ μίς ἄλγε' ἐδαήσατο· ἠδὲ σε καὶ σὺ·
σὺ μὲν μυρία δὴ τόσσα φάσ' ἐλθέμεν' ἔγχεσι μάρνας,
ὃς ἄϊ' ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός·
σὺ δ' φιλοπτόλεμον ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν·

Nec te patriæ prolis · oblit·

Patrimum ingenia: vires gratior

Redeuntes Nestoris oratio

Lacrimæ

Lacrimæ non dedit

Pyrrhus

πάντας δ' ἴδομεν δὲ κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους·
οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόνος δ' οἵ γ' τὸν ἀπηύρα.
Agamemnon uiuens Achilli
ἀγρόθεν δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόστιμον ἦμαρ
ὥς τ' ἦλθ' ὡς τ' ἀγόρευσε καὶ μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
ἐν μεγάροις Αἰγίσθου ἐπεὶ μάλα δῶκε δόλῳ·
ἀλλ' ἤτοι κεῖνος μὲν ἐπεὶ σμυγερῶς ἀπέτισεν
ὡς ἄριστον, καὶ παῖδα κατακτάμενον λιπέσθαι
ἀνδρὸς ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα
Αἴγισθον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
καὶ σὺ φίλος· μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαντε
ἀλλὰ μίμνε ἔασ' ἵνα τίς τε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Τὸν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὦ γέρον· ἦ μάλα δή μέγα κῦδος ἀρηΐων
καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο· καὶ δ' ἀοιδοὶ
οἷσιν κλέος οὐρὺ κατ' ἔμμενον ἀνθρώποισιν
ἀεὶ γάρ οἱ μοῖραν δὲ θεοὶ δῶκαν μινυνθαδίην
τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς·
οἵτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
ἀλλ' ἤ μοι ταῦτον ἐπεκλώσαν θεοὶ ὄλβον
παῖδ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετληότα εἶναι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα νέστωρ·
ὦ φίλ' ἐπεὶ δὴ ταῦτα μ' ἀνεμνήσω καὶ ἔειπες·
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητρὸς ἕνεκα πολλὰς
ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν κακὰ μηχανάασθαι·
εἰ τέ μοι ἐκ κείνων ὑποδμηθεὶς ἔσσο ἑκηβόλος
ἐχθαίρουσ' ὄφρα δή μοι ἐπιστομέοιεν ἕκαστοι·
τίς δ' οἶδ' εἰ ποτε σφι βιήσατο σὴ κεφαλὴ
ἦ ὅ γε μᾶλλον ἐὼν· ἦ καὶ σύ μιν αὐτὸς ἀμείνων
εἰ γάρ σ' ὡς ἐθέλοις φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὡς τότ' ἀδευκέως περιώσατο μνηστῆρι μοίῃ
μή μιν ἐγὼν ἰδόων, ὄφρα πάσχομεν ἄλγε' ἀνωγοί·

ἦ γάρ πω τ' ἴδον ὥδε θεὰς ἀναφανδὰ φιλοῦντας
ὡς νέφος ἀμφαδὰ παρίστατο παλλὰς Ἀθήνη·
ἔσσ' ὔτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ·
τῷ νέ τις αἰνίων γε καὶ ἐν λεχέεσσι γαμοίσι
Τ ὸν δ' αὖ πολέμαρχος ἐπευφημέων ἀντίον ηὔδα·
ὦ γέρον ὥπα τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀΐω·
λίην γὰρ μέγα ἔπεσσιν μέγας δ' ἐν θ' ἅλτο μοῖρα
ἔλπομένῳ τά γένοιτ' ἐδ δὲ θεοὶ ὧς ἐθέλοιεν·
Τ ὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
πολέμαρχε· πόῖον σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
ῥεῖα θεὸς κ' ἐθέλων καὶ πολὺθεν ἄνδρα σαώσαι
βουλόμην δ' ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
ὄφρα μὴ τ' ἐλθεμέναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι
ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἑρέστιος, ὡς ἀγαμέμνων
ὤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ, καὶ ἧς ἀλόχοιο·
Νῦσσ' ἐθέλω δ' ἤτοι θάνατον ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν ἑῷσι
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ φόνον ἀμύνασθαι ἀλαλκέμεν· ὅππότερον δή
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλησι, τανυπλεύρου θανάτοιο·
Τ ὴν δ' αὖ πολέμαρχος ἐπευφημέων ἀντίον ηὔδα·
μέννορ· μηνί τι ταῦτα λέγωμεν, κηδόμενοί περ·
νείκεσσιν δ' οὐκ ἔτι νόσφι ἔπεσσιν ἔσεσθαι ἀνάγκη·
φράσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν·
καὶ γὰρ ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι, καὶ ἐρέσθαι
νέστορ· ἐπὶ πρίσιοις δίκης ἢ δὲ φρονὶ ἄλλων·
σοὶ γὰρ δὴ μὲν φασὶν ἀνάξεσθαι γένος ἀνδρῶν·
Κρῆτας· ὡς τε μοι ἀθανάτοις ἐν ἄλλεται εἰσοράασθαι·
καὶ νῦν νέστορ ἐνὶ πρώτοις ἐν ἀγῶνι τέτυξαι·
πῶς ἔβαν ἀρείσιν ὀρυκρόων ἀγαμέμνων·
τῷ μενέλαος ἔην· τίνα δ' ἄλλων μῆσατ' ἄεθλον
αἴνυσθαι πολέμιστις, ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ὀρῶρε·

ἢ ὃν ἄρχεος ἦεν ἀχαιΐδος· ἀμφὶ δὲ ἄλλη
πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους· ὀδὺ θαρσήσας κτεφέψε·
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα νέστωρ·
τόφρα γὰρ ἐγὼ τοι τέκνον ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω·
ἤτοι μὲν τόδε κ' αὖτος ὀΐεαι ὡς νεν ἐτύχθη·
εἰ ξεινώσαντ' ἀτρεΐδαο δὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
αὐτοῦ δὴ τότε κέν σε ἰὼν ξανθὸς μενέλαος·
τῷ μὲν γὰρ θανόντι μάλ' ἐπὶ χθόνα ἔλασαν
ἀθάνατοι τόν γε κακῶς κῆδόν τε κάτειπαν,
μίμνοντα ἐν πεδίῳ ἐκὼς ἄρχεος· ὀδὺ κέ τίς μιν
κλαῦσεν ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μίσαρ' ἔργα·
ἦμος μὲν γὰρ κῆθι πολέας τελέοντες ἀέθλους,
τόφρα μὲν οὐδ' ὀνόμαλλος μυχῷ ἄρχεος ἐπιβήτω,
πολλὰ ἀναμενονέην ἄλοχον θέλγεσκε ἔπεσσιν·
ἤδη ἤτοι κατὰ μὲν ἀνάγετο ἔργον ἑκάστης
ἴστα κλυτὰ μιήσχον· φρεσὶ δὲ μέγα νήνεμος ἀὴς
πάρ δὲ ἔην κῆδοιδος ἀνήρ, ὃς πόλλ' ἐπέτελλεν
ἀτρεΐδης, προίηνδε κιὼν εἰρύσθαι ἀκοίτην·
ὣς δὲ τότε δὴ μὲν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
δὴ τότε γε μὲν πολὺν ὁδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ κῆδοιμα γενέσθαι.
τὼ δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν οἴκαδε δόμονδε·
πολλὰ δὲ μηρί' ἔκηε θεῶν ἱροῖς ἐπὶ βωμοῖς·
πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆπτεν· ἐφάσμασιν ἀστε χρυσόντο,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον· ὃ ποτε ἔλπετο θυμῷ·
ἦ μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν πρόσθεν ἰόντες
ἀγορείδης κῆδ' ἐγὼ φίλα ἤδοτες ἀλλήλοισιν·
ἀλλ' ὅτε σύνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ' ἄκρον ἀθηνῶν,
ἔνθα πυβρύνην μενελάου φοῖβος ἀπόλλων
ὀϊστὶ ἀγανοῖσι βέλεσιν ἐπόιχετο κτεφέψε

ἠπείλιον μετὰ χρῆσι θεόσπιδος ἐλθόντα
φρόντιν ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
νῆα κύβδ' νῆσαι ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι
ὧς ὁ τὸν ἔνθα κατέχευε ἐπάρμενος ἧς ὀδόοιο.
ὄρρ' ἔταρον θαλπωρὴ καὶ ἐπικτέρεα πτερόεσσιν
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ νηὸς ἐὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
ἐν νήσοις λαφυροῦσι μαλεόων ὄρος ἄπτυ,
ἔξ θεῶν· τότε δὴ συρὴν ὁδὸν οὐρόπα ἔδῃ
ἐρράσατο λιγέων δ' ἀνέμων ἐπαύτμενα χοῦε,
νύματά τε ῥοθέοντα τελώρια ἴσα ὀρεταῖν·
ἔνθα διαπρήξας τὰς δὴν κρίτην ἐτέλεσσεν,
ἦλθε νύδωρες ἔναιον ἰαρδάνης ἀμφὶ ῥέεθρα·
ἔστι δ' ὅτις λιαίνῃ αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέρην
ἐξαπίνης ὀρτωσ· ἐν ἠρεσιδὶ πόντῳ·
ἔνθα νότος μέγα νῦμα ποτὶ σπαιὸν ῥίον ὠθεῖ
ἄλμῃ φαιδὸν· μικρὸς δ' λίθος μέγα νῦμα ἀποέργει·
ἀμφὶ δὲ ἔνθ' ἦλθον, αὐτὰρ δ' ἦλυξαν ὄλεθρον
ἄνδρες· ἀτὰρ νῆας γε ποτὶ πτιλὰ δαίνυ ἔδεσαν
νύμαι· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας πυάγοπρωρέας,
αὐτύμῳ ἐπέλασαε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
ὧς ὁ τὸν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων
ἦλθε ξωνησίν ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους·
τόφρα δ' ταῦτ' ἀγίαθος ἐμήσατο οἰκοβόρα λυγρά,
κτείνας ἀρέσθην· δ' δ' μητρὸς δ' λαὸς ὑπ' αὐτῷ·
ἐπάλετες δ' ἦναε πολυχρύσοιο μυκήνης.
τῷ δ' οἱ ὀδοάτω κῆρ ἦλυθε δῖος ὀρέστης
ἐκ Ἀθηνάων, κατὰ δ' ἐπάγε πατροφονῆα
ἄγιαθον δολόμητιν ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔπεφνε.
ἤτοι ὃ τὸν κτείνας, δαίνυ τάφον ἀργείοισιν
μητρός τε συρῆς καὶ ἀναλκίδος Αἰγίσθοιο.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ὣς ἔφαθ᾽ οἱ δ᾽ ἧλθε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος
πολλὰ μετὰ μετὰ ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄλγεα φέρουν·
καὶ σύ φίλος μὴ σῆθεν ἐμῶν ἄπο πῆλε νέεσθαι·
κτήματά τε πρόλιπ᾽ ἄνδρα σ᾽ ὃν αὖθι δόμοισι
ἔστω ὑπερφίαλος μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
κτήματα δαιτυμόνες σὺ δὲ τηύσῃ ὧν ὁδὸν ἔλθῃς·
ἐς δὲ κλυτὸν μενέλαον ἐγὼ μέλομαι καὶ ἄνωγα
ἐλθεῖν· πέμπῃσι γὰρ νέον ἄλλοθεν ἐνθάδε ἐλθόν·
ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἐλπωρή γε θυμῷ
ἐλθέμεν, ὄν τινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι
ἐς πέλαγος μέγα τοῖον ὅθεν τε πὴ δὲ οἰωνοὶ
αὐτόθετες οἰχνέουσιν, ἐπεὶ μέγα τε δρυόν τε·
ὣς καὶ τοὶ νεῶν σὺν νηΐ τε σῇ καὶ ἑταίροισιν·
ἐς δὲ θέλῃς πεδίόνδε πάρα τοι ἅρματα τε καὶ ἵπποι·
πάρδε τοι υἷες ἐμοὶ οἵ τοι πομπῆες ἔσονται·
ἐς δὲ λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς μενέλαος·
λίσσεσθαι δ᾽ μιν αὐτὸν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ·
ψεῦδος δ᾽ οὐκ ἐρέει· μάλα που πεπνυμένος ἐστίν.
Ὣς ἔφατ᾽ ἠέλιος δ᾽ ἀρ᾽ ἔδυ καὶ ἐπὶ νέφεα ἦλθε.
τοῖσι δὲ καὶ μετέφη θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
Ὦ γέρον ἦ τοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
ἀλλ᾽ ἄγε τάμνετε μὲν καὶ γλώσσας ἠδάσσατε δ᾽ ὄπτα,
ὄφρα σπείσαντες καὶ τοῖσι μεδώμεθα καὶ τοῖσι γὰρ ὥρη.
οὐ μὲν γὰρ φάος οἱ γε ὑπὲρ ἁλὸς ἐρχομένοισιν
ἔσσεται ἀθανάτοισι θεοῖς ἐπιείκελα βάντες.
ἦ ῥα καὶ ὀξὺν ἀκοντιστὴν τοὶ δ᾽ ἐκλυον αὐδησάσης·
τοῖσι δὲ κήρυκες καὶ ὕδωρ ἐπὶ χέρας ἔχαναν.
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο

γλώσσης δ' ἐν πυρὶ βάλλον ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλαβον.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἀφέσαντ' ἐπιόνθ' ὅσον ἤθελε θυμός,
δὴ τότ' Ἀθηναίη κεφαλὴν μαχέοιο θεοείδης,
ἄμφω ἰεῖσ' ἠνίπαπε νέεσθαι.
νέστωρ δ' ὧδε κατέρυκε καθαπτόμενος ἑπέεσσι·
ξεῖν' τόν' ἄλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
ὣς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε·
ὡς τέτυ ἢ παρὰ πάμπαν ἀήμορος ἠὲ πενιχρὸς
ὥ ῥ' ἔτι χλαῖναν καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
ἢ τ' αὐτῷ μαλακῶς τε ξεινοισιν ἐνάδειν.
αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά·
δὴ θην δή τε δ' ἀγαθὸς ἀδυήσομαι φίλος εἶναι
νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται ὅρ' ἐν ἔγωγε
ζώω· ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται
ξείνης ξεινίζειν, ὅς τις μ' ἐμὰ δώματ' ἵκηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ναὶ δὴ ταῦτα, γέρον φίλε· σοί δ' ἐοίκε
τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω·
ἀλλ' ἔτος μὲν νῦν σοὶ ἐμὶ ἕλεται ὁρμαίνειν οὐδὲ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἑτάρους ἠδ' ὄπτω ἕκαστα.
οἵοι γὰρ μετὰ τοῖσι νεώτεροι ἀντιόωσιν,
οἵδε δ' ἅμα φρονέουσι νεώτερα ἔργα ἔοντα·
πάντες δ' ἠπιόφρονι μεγαθύμῳ τηλεμάχοιο.
ἔνθα μὲ λεξάμενον κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ·
νῦν αὖτ' αὖ ἥδε μετὰ πανύστατα μεγαθύμου
εἶμ' ἔνθα χρεώ μοι ὀφέλλεται· ἔτι νέουσε
δὲ ὀλίγον· σὺ δὲ πάντα ἐπεὶ τοι ἴκετο δῶμα·
πέμψον σὺν ἵππῳ τε καὶ ὠκέϊ ὄχεσφι δὲ οἷ πᾶσι,
οἵ τοι ἐλαφρότατοι θέεν καὶ κάρτος ἄριστοι.

Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις ἀθήνη,
φήνη ἐσομένη· βάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας·
θαύμαζεν δ' ὀρφναῖος, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσι·
τηλεμάχῳ δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκτὸς ἰόντα·
Ὦ φίλος, οὔσε ἔοικε κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
εἰδήτοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται·
μὴν γάρ τις ὅδ' ἄλλος ὀλύμπια δώματ' ἔχόντων·
ἀμφὶ Διὸς θυγάτηρ ἀρετὴν τριτογένεια·
ἦ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ ὀρχηστῆσιν ἐτίμα·
ἀμφὶ ἄναυ' ἴλιθι· δίδωθι δ' μοι κλέος ἐσθλόν,
αὐτῷ καὶ παίδι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι·
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἠνιν οὐρι μέτωπον
ἀδμήτην ἣν οὔπω ὑπ' ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασι περιχεύας·
Ὣς ἔφατ' ὀνομένος τὸν δ' ἔκλυε παλλὰς ἀθήνη·
τοῖς δ' ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππόται νέστωρ·
ἔνθ' ἔσαν καὶ μνησθῆσιν ἐὰς πρὸς δώματα κλειτά·
ἐν δ' ὅτε δώματ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
ἑξείης ἕζοντο κατακλισμούς τε θρόνους τε·
τοῖς δ' οἰνέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασεν
οἶνον ἡδυπότοιο· τὸν ἐν δεκάτῳ ἐνιαυτῷ
ᾠίξε ταμίη, καὶ ἀποκρήδεμνον ἔλυσε·
τὸ ὁ οἰνέρων κρητῆρα κεράασατο· πολλὰ δ' ἀθήνη
εὐχετ' ἀποσπένδων κούρῃ διὸς αἰγιόχοιο·
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάντ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
δὴ μὲν κοιμήσοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος·
τὸν δ' αὖτε πολύμησε γερήνιος ἱππόται νέστωρ,
τηλέμαχον φίλον υἱὸν ἀμύμονα θείοιο
βουτοῖς ἐν λεχέεσιν ὑπ' αἰθούσῃ εὐρυάσπου·
παρ δ' ἄρ' ἐυ μελίνην πεισίστρατον ὀρχαμον ἀνδρῶν.

ὃς οἱ

ὃς οἱ ἔτ' ἠίθεος πάλαι ἦν ἐν μεχάρισιν.
αὐτὸς δ' αὖ τε κυθῶδι μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο
τῷ δ' ἄλοχος δέπασσι νέα λέχος πόρσαι τε καὶ αὐτὴν
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ὦρτο δ' ἐξανιὼν ἱρὴνιος ἵππότα νέστωρ.
ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν.
οἱ δ' ἔσαν προπάροιθε θυράων υἱηλάων
λευκοὶ ἀποστίλβοντες ἀλείφατος, οἷς ἔπι πολλὰ πρίν
γηληθὴς ἔσκεν θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος.
τὸν δ' ὁμὸν ἦλθ' ἄνακτι δαμείς, ἀΐδος δὲ βεβήκει.
νέστορα δ' οὔ τοι ἔφιζε ἱρὴνιος ἄρχος ἀχαιῶν
σκῆπτρον ἔχων· τρὶς δ' ὑβδολλεδὸν ἠγερέθοντο
ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, ἐχέφρονά τε στρατιόν τε,
πρῶτός τ' ἄρτιός τε καὶ ἀντίθεος θρασυμήδης.
τοῖσι δ' ἕπτ' ἔκποθι πατρὸς ἔσαν ἠλυθεν ἥρως.
παρ δ' ἄρα πὰλ μαχόν θεοείκελον εἰσαν ἀρωγοὶ δύ'
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε ἱρὴνιος ἱππότα νέστωρ·
κέρδιστ' ἀλλ' μοι τόδε γ' ἔφαο, κρήνη τ' ἐέλδωρ·
ὄφρ' ἤτοι πρῶτιστα θεῶν ἐλάσωμαι ἀθήνην
ἦ μοι ὀνάρης ἦλθε θεᾶς ἐς δαῖτα θάλειαν·
ἐκ δ' ὁμὸν ἦλθ' ἄνακτι δαμείς, ἀΐδος δὲ βεβήκει.
ἕζετο δ' ἐν θρόνῳ ἱρὴνιος ἵππότα νέστωρ·
ἐλθὼν δ' ἐς μεγάροιο θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
ἦλθε θεᾶς ἐς δαῖτα θάλειαν· ἐκ δ' ὁμὸν ἦλθ' ἄνακτι δαμείς, ἀΐδος δὲ βεβήκει.
ἕζετο δ' ἐν θρόνῳ ἱρὴνιος ἵππότα νέστωρ·
ἐλθὼν δ' ἐς μεγάροιο θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέπω λιπέτω δ', ὃν οἷος
ἐς δ' αὖ χρυσοχόον λαέρτεα δῶρο κιχάθω
ἐλθεῖν ὄφρα βοὸς χρυσὸν πέρασιν πριήσῃ·
οἱ δ' ἄλλοι μενετ' αὐτοῦ ἀολλέες, αὐτὰ τε δ' ἐσθὼ
δμῳῆσιν κατὰ δώματ' ἀφαυρότατα δαῖτα πένεσθαι,
ἑδρασαν τε, ξύλα τ' ἀμφὶ κὰ ἀγλαὸν ὀσσε λιπὼν ὕδωρ·
ὡς ἐφάθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνουν· ἦλθε δ' ἄρ' βοῦς

ἐκ πεδίου· ἦλθον δ' ἀοῖς παρὰ νηὸς ἑταῖρος,
πλεμάχῳ ἑταῖροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκὸς
ὅν τ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήια πάρατα τέχνης·
ἄκμονά τε σφῦραν τ' εὐποίητον τε πυράγρην·
δισίν τε χρυσὸν ἐργάζετ' ἦλθε δ' Ἀθήνη·
ἐρῶν ἀντιόωσα· τέρων δ' ἱππιλάτα νέστωρ,
χρυσὸν ἔδωκ'· ὅ δ' ἔπειτα βοὸς πέρασιν ἀρίζων
ἄσκησας ἵν' ἄλμα θεᾶ πεχάροιτο ἰδοῦσα·
βοῶν δ' ἄγε τὴν πρώων ἐράτιος κὴν δῖος ἐχέφρων·
γέρνιβα δὲ σφ' ἄρηκε· ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι·
ἤλυθεν ἐν θαλάμοιο φέρων· ἕτερα δ' ἔχεν ὅλας
ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μνηστῆρος θρασυμήδης
ὄξεϊ ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο βοὸς ἐπιπρό·
δρόσθε δ' ἄμυνε ἕλε· τέρων δ' ἱππιλάτα νέστωρ
χέρνιβα δ' ὁλοὺτας τε κεπρήνεν· πολλὰ δ' ἀθήνη
οὔλετ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὔξαντο, καὶ ὁλοὺτας προβάλοντο·
αὐτίκα νέστορος υἱὸς ὑπέρθυμος θρασυμήδης
πλῆσεν ἀκὶ στας· πέλεκυς δ' ἀπέπεσε τένοντας
αὐχενίους· λύσεν δὲ βοὸς μένος· αἷμα δ' ὁλόλυξαν
θυγατέρες νυοί τε, καὶ ἀδμὴν παραμοιτις
νέστορος εὐρυμέδη πρέσβα κλυμένοιο θυγατρῶν·
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν πεισίστρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν·
πῆξε δ' ἐπὶ μέλαν αἷμα ῥυὴν· λίπε δ' ὀστεοθυμός·
αὖτ' ἄρα μιν διέχαναν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνων
πάντα κατὰ μοῖραν κατὰ τε νεμεσσητὰ ἐκάλυψαν,
δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
καῖε δ' ἐπὶ χίξης ὁ γέρων ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν·

ὄβελος fere
πέντε
Nota de hoc loco
Herodot.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μοῖρ' ἐκάη, κὰδ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
μισύλλουτ' ἀρατάλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτων δ' ἀκροτόρυς ὀβελοὺς ὀν χερσὶν ἔχοντες,
τόφρα δὲ τηλέμαχον λοῦσεν κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
νέσορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ νηλεὶ ἄδαο.
αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισε λίπ' ἔλαίῳ,
ἀμφὶ δὲ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
ἐκ δ' ἄσαμίνθου βῆ δμῳῇ ἀθανάτοισιν ὁμοῖος,
πὰρ δ' ἄρα νέστορ' ἰὼν κατὰ ἕζετο ποιμένι λαῶν.
οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτρα καὶ ἐρύσαντο,
δαίνυντ' ἐλόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἔδμεναι ὄρνυτο
οἶνον ὀνοιοχοεῦντες ἐν χρυσείοις δεπάεσιν.
αὐτὰρ ἐπὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότα νέστωρ·
παῖδες ἐμοὶ ἄγετ' ἠμὲ μάλ' ἠμὲ καλλίστριχας ἵππους
ζεύξασθ' ὑφ' ἅρματ' ἄγοντες· ἵνα πρήσσωσιν ὁδοῖο.
ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα τὰ μάλα μὺν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
κρητῆρ' ἀμφὶς δ' ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
ἐκ δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
ὅσσα τε δίαι ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
ἔστη δ' ἄρα τηλέμαχος περικλυτὸν ἅρμα θοῦρον·
πὰρ δ' ἄρα νεστορίδης πεισίστρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ὃς ἵππων τ' ἀνέβαινε καὶ ἡνί' ἀλαὲ ἔχρσι·
μάστιξεν δ' ἔλασαν· τὼ δ' ὦκα πετέσθην
ἐς πεδίον λιπέτην δὲ πύλας ἀσπὺ θαλίεθρον.
οἱ δ' πανημερίοι σεῦον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
δῦσε τότ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
ἵκοντο φηρὰς δ' ἵκανον διοκλῆος πότι δῶμα
ὄφεος ὀρτιλόχοιο· τὸν ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δὲ νὺξ τ' ἔλασαν· ὁδὸν τῶις πὰρ ξείνια θῆκεν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς·
ἵππους τ' ἐξεύγνυντ' ἀνάθ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
μάστιξε δ' ἐλάαν· τώ δ' ἠκάκοντε πετέσθην·
ἷξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον· ἔνθα δ' ἔπειτα
ἦνον ὁδὸν τοῖον τὴν ὑπέκφβον ὠκέες ἵπποι·
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ·Δ·ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ·

Παρὰ μενελάῳ ξενισθεὶς σὺν πεισιστράτῳ τηλέμαχος, ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὴν ἰθάκην ὑπὸ τῶν μνηστήρων πραττόμενα· ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ μενέλαος περὶ τοῦ νόστου τῶν ἑλλήνων, καὶ τῆς πρωτέως μαντείας, δι' ἧς ἔγνω τὸν ἀγαμέμνονος θάνατον· καὶ ὡς ὀδυσσεὺς παρὰ καλυψοῖ εἴη· βουλὴ δὲ γίνεται τῶν μνηστήρων περὶ τοῦ τὸν τηλέμαχον ἀνελεῖν· παραμυθεῖται δὲ ἡ ἀθηνᾶ δι' ὀνείρου τὴν πηνελόπην, ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀποδημίᾳ δυσχραίνουσαν διὰ εἰδώλου· ὁ μοιωθεῖσα ἰφθίμῃ τῇ τῆς πηνελόπης ἀδελφῇ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Δ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Δέλτα μάθ' ἀμφὶ πατρὸς πατρ' ἀρείθα, λοχώμβρος υἱός.

Ἰσθ' ἵξον ποίλην λακεδαίμονα κηπωέσσαν·
πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλον μβλε-
λάου πυθαλίμοιο·
τὸν δ' ἄρον θαινώτα γάμον πολ
λοῖσιν ἐτήσιν·
υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ὧνεκα οἴκῳ·
πλὴν μβλ ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱέι πέμπεν·
οὐ γὰρ πρόσθεν ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
δωσέμβναι· τῆσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλεσσαν,
πλὴν ἀρ' ὄφ' ἐνθ' ἵππουσι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι,
μυρμιδόνων πρότι ἄστυ πβικλυτὸν, οἷσιν ἄνασσεν·
υἱεῖ δὲ παρέπεμπεν ἀλείκτορος ἠγερ κόρην,
ὃς οἱ πολύκτητος ἔνεκτο κατὰ δόμον πατρὸς μεγαπένθους
ἓκ δόλης· ἑλένη δὲ θεοὶ γόνον ὧκα ἔτ' ἔφαινον.
ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν,
ἑρμιόνην ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης ἀφροδίτης·
ὣς οἱ μβλ δαίνυντο κατ' ὑψερεῖ μέγα δῶμα,
γείτονες ἠδὲ ἕται μβλ ἐλάου πυθαλίμοιο
τρεπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτὼς
μολπῆς ἐξάρχοντε ἐδίνευον κατὰ μέσσον
πώ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῶτε καὶ ἵππω,
πλήμαχός θ' ἥρως καὶ νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ἔστασαν· ὀδὲ πρόμολον ἴδεν κρατερὸς ἐτεωνεύς,

ἀγορὸς θράσων μενελάϊ κυδαλίμοιο·
βῆ δ' ἰέναι μεγάλειον ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν·
αἶψα δ' ἰσάμενος ἐπεα πτερόεντα προσηύδα·
ξεῖνω δήτινε τώδε διοτρεφὲς ὧ μενέλαε
ἄνδρε δύω γενεὴ δὲ διὸς μεγάλοιο ἔϊκτην·
ἀμφὶ εἰπ' εἰ σφῶϊν κατελύσομεν ὠκέας ἵππους,
ἦ ἄλλον πέμπωμεν ἰκάνεμεν ὅσκε φίλησιν·
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
οὐ μὰν νήπιος ἦθα βοηδόκος ἔτεων ὧν
τὸ πρὶν· ἀτὰρ νῦν μὰν πάϊς ὡς νήπια βάζεις·
ἦ μὰν δὴ νῶϊ ξεινήϊα πολλὰ φαγόν τε
ἄλλων ἀνθρώπων δαῦρ' ἰόμεθ' ἀλλὰ τοθι ζῶὲ
ἔσοπίσω πρὶ πάυσιν ὀϊζύος· ἀμφὶ λύ' ἵππους
ξείνων· ἄγε δ' αὖτὸς προτέρω ἄγε βοινηθῆναι·
ὣς φάθ· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέκπερο μήκλεα δ' ἄλλους
ὀρμηθὲς θράσοντας ἄμ' ἔσπετο υἱέι ὦ αὐτῷ·
οἱ δ' ἵππους μὰν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγὰ ἰδρόωντας·
κὰδ τοὺς μὰν κατέδησαν ἐφ' ἵππείοισι κάπῃσι·
παρδ' ἔβαλον ξανθὰς ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν·
ἅρματα δ' ἐκλίναν πρὸς αἰθέρα παμφανόωντα·
αὐτὸς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος·
ὡς τε γὰρ ἠελίου ἀὐλὴ πέλεν ἠὲ σελήνης,
δῶμα κατὰ ὑψηρεφὲς μενελάϊ κυδαλίμοιο·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν
ἐς ῥ' ἀσαμίνθους βάντε ἐϋξέστας λόεσθην·
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν κὰδ χρῖσαν ἐλαίῳ·
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ὕλασ βάλον· ἐκ δὲ κιόντας
ἕς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' ἀτρέϊδην μενέλαον·
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα

κυλὴ χρυσείη ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
νίψασθαι παρὰ δ' ἔξεσεν ἐτάνυσε δ' ἀπέξαν·
σῖτον δ' ἀμφοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα.
εἴδατα πολλὰ ἐπιθεῖσα χαριζομένη παρεόντων.
δαιτὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων· παρὰ δὲ σφι τίθει μύσμα πύτελλα·
τῷ κυδαλίμω μενεχάρμης, προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.
2 σίτυ δ' ἄμ' ἄπτεσθον καὶ χαίρετον, αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνα πασαμένω, ἐρησόμεθ' οἵ τινες ἐστὸν
ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε κακῶν·
ἐκ μὲν ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων
σκηπτοῦχων· ἐπεὶ οὔκε κακοὶ τοιοῦσδε τέκοιεν.
Ὣς φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
ὅππ' ὃν αὐτὸς ἐδαίνυ, τὰ ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
οἳ δ' ἐτ' ὀνοίατο θ' ἑτοῖμα προκείμενα, χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπὴ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
δὴ τότε τηλέμαχος προσεφώνεε νέστορος υἱὸν
ἄγχι κάρη κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίατο ἄλλοι.
Φ ράζεο νεστορίδη τῷ μῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
χαλκόν τε στεροπὴν καὶ δώματα ἠχήεντα,
χρυσόν τ' ἠλέκτρου τε, καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος.
ἦνός τε τοιήδε γ' ὅλυμπίου ἔνδοθεν αὐλὴ·
ὅσσα τάδ' ἄπειρα πολλὰ σέβασμ' ἔχει ἀσπερόωντα.
τῶν δ' ἀγοράουσος ξώετο ξανθὸς Μενέλαος.
καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τ έκνα φίλ', ἦτοι μὲν βροτῶν οὐκ ἄντις ἐρίζοι·
ἀθάνατοι γὰρ τοί γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.
ἀνδρῶν δ' οὔκεν τίς μοι ἐρίσεται ἠὲ καὶ οὐκί
κτήμασιν· ἢ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς
ἤγαγόμην ἐνιαυτοῖσιν ὀγδοάτῳ ἔτ' ἦλθον

μύθων Φοινίκην τε, καὶ Αἰγυπτίους ἐπαλιθεὺς
ἀνδροτῆτας θ' ἱκόμην, καὶ Σιδονίους, καὶ Ἐρεμβούς·
καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἅμα πρασιὸ τελέθουσι
πρὶς τὸν τίπτε μῆλα τελεσφόρον ἐς ἐνιαυτόν·
ἔνθα μὲν, ὅτε πατὴρ ἀνὴρ ἐπιδαὺς, ὅτε τε ποιμὴν
τυρῷ καὶ κρειῶν, ὃ δὲ γλυκερὸν γάλακτος·
ὡς μὲν αἰεὶ παρέχησιν ἐπήετανον γάλα θῆσθαι.
ὄφρ' ἐγὼ πρὶν ἵκηαι πολυὼ βίοτον ξυναείρων
ἡλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλοσ' ἐπέφνε
λάθρῃ ἀνωΐστῳ δόλῳ· ὀλομένῳ κακὸ χοιο
ὥς ὅτι χαίρων τοῖς δὲ μετέτρεπεν ἀνάαυω
καὶ πατέρων τά δὲ μέλετ' ἀκηδέ μὲν, οἵτινες ἡμῖν
ἔασιν· ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον κἀπώλεσα οἶκον·
οὗ μάλα ναιετάοντα μεγαλήθεα κοιλαὶ κεν ἐσθλὰ·
ὧν ὄφελον τριτάτην πρὸ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
ναίειν· οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἱ τότ' ὄλοντο
τροφόῃ ἐν εὐρείῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
ὡς ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
πολλάκις ἐν μεγάροισι κεθήμενος ἠμετέροισιν
ἄλλο τε μὲν τε τοῦ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
παύομαι· αἶψα γὰρ εἰς ὅρος ἐμπεδον εἶδος.
τῶν, πάντων κε τάχιστα ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ·
ὡς ἑνὸς· ὃς τέ μοι ὕπνον ἀπερύκοι καὶ ἐδωδὴν
μνωομένῳ· ἐπεὶ οὔτις ἀχαιῶν τοῦδε ἔμοιγε
ὅσσ' ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι· ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
μεινυ· ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίσεται· ἀδέ τι οἱ δὴ
ξώει ὅ γ' ἢ τέθνηκεν, ὀδύρονται νύτε αὐτόν·
λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ ἐλέφηρα πηνελόπεια·
τηλέμαχός θ' ὃν ἔλειπε τεθραμμένον ἐν μεγάροισι.

Quid tibi passeres Lybiæ

De Vbertate Lybiæ

Querela Matris pro morte filii

Bona vni orbi: proximi

Collatio bonorum Malorum

Amyntas Collas:

Sua sponte mirantur Vlyssem

Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα παρὸς ὕφ' ἱμερον ὦρσε γόοιο.
βάλλω δ' ἀμφὶ βλεφάροιν χαμάδις βάλε παρὸς ἀνάσσης
ἁλουργέα πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀναχῶν·
ἀμφοτέρησι χυδσι· νόησε δέ μιν μενέλαος·
μφ μίμιξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἠέμιν αὖτον παρὸς ἔασει ἐπιμνησῆναι·
ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστα τε μυθήσαστο·
εἰως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἐκ δ' ἐλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψοφόροιο
ἤλυθεν, ἀρτέμιδι χρυσολακτῳ εἰκυῖα.
τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀδμήτη κλισίην εὐτυκτον ἔθηκεν·
ἀμφίπολος δ' ἀταλαφέρης, μαλακοῦ ἐρίοιο
φυλὼς δ' ἐρύτρεον ταλαρον φέρε τόν οἱ ἔδωκε
ἀλκμάνδκη πολύβοια δάμαρ· ὃς ἔναε ἐν βήβης
αἰγυπίης· ὄθι πλεῖστα δόμοις ἐνι κτήματα κεῖται·
ὃς μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέω ἀσαμίνθω·
δοιὼς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα·
χωρὶς δ' αὖ ἑλένη ἄλοχος πόρε καλλίμα δῶρα
χρυσῆν τ' ἠλακάτην, ταλαρον θ' ὑποκυκλον ὀπάσσεν
ἀργύρεον· χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεχράαντο·
τὸν ῥα οἱ ἀμφίπολος φυλὼ παρέβηκε φέρουσα·
νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς ἄρος ἔχουσα·
ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποδὶ ἧεν.
αὐτίκα δ' ἥ γ' ἐπέεσσιν ἀποσιν ἐρέδνεν ἕκαστα·
ἴδμεν δὴ μενέλαε διοτρεφὲς οἵ τινες οἵ τε
ἀνδρῶν ἐν μεγάροισι ἐκαινέμεν ἠμέτερον δῶ
ἔσσομαι· ἢ ἔτυμον ἐρέω· μέλεται δέ με θυμός·
ἠ γάρ πω τινὰ φημὶ ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι·
οὔτ' ἀνδρ', οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν·

Ἄθος Lambin
Ἀδμήτη Ludwig
Helymarho
Vbi de
præfi
Sermo.
ὡρμαίνε
Prodit Helena
quæ est castitas
nouos sermones
et argutias
Helymarchi
Thebæ Oræ
Dulcia et
et dona
Χαρίεντα
PLVTARCH.
in Pelop.
Vow
Ἀδμήτη
ἔσσομαι

ὡς ὄφ᾽ ὀδυσσῆος μεγαλήτορος ὄφρ᾽ ἔοικε
τηλεμάχῳ· τὸν ἔλεε πένθος μεγαθῦτ᾽ ἐνὶ θυμῷ
κεῖνος ἀνὴρ ὅτ᾽ ἐμεῖο πεπυσμένος ἔπλετο πάτρης
ἦλθεν ὑπὸ τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες·
Τ ἦν δ᾽ ἀπαμείβόμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
ὤ πόπο νῶϊ κραὶ ἐν νόεϊ χώομαι ὡς σὺ εἰσθα·
ἦ μὰν τὸν τοιόνδε πόδες τοιοίδε τε χεῖρες·
ὀφθαλμῶν τε βολαὶ μεφαλήτ᾽ ἐφύπερθέ τε χαῖται·
καὶ νῶϊ ἤτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ᾽ ὀδυσῆϊ
μυθεόμην, ὅσα κεῖνος ἐνὶ μόγησεν ἐμόγησεν,
ἀμφ᾽ ἐμοὶ αὐτῷ ὁ πιμπρὸν ὑπ᾽ ὀφρύσι δάκρυον εἶβε,
χλαῖναν πορφυρέην ἄντ᾽ ὀφθαλμῶν ἀναχώσ·
Τ ὀν δ᾽ αὖ νεσορίδης πρόσφρασ ἀντίον ηὔδα·
ἀρήϊδη μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν,
κεῖνα μέν τοι ὀΐω ὑπὸ τυμὸν ὡς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σάφρων ἐστὶ νεμεσσᾶται δ᾽ ἐνὶ θυμῷ
ὧδ᾽ ἐλθὼν πρῶτον ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
ἄντα σέθεν· τὰ νῶϊ θεὸς ὡς πρὸ μεῦ αὐδῇ
αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε χρύνιος ἱππόταν ἕσωρ·
τῷ ἄμα τοὶ μῶϊ ἔπεσθαι· ἐέλδετο γὰρ σεϊ ὀΐεσθαι,
ὄφρα ἴδοι, ἤτοι ἔπος ὑποθήσεαι, ἠέ τι ἔργον·
πολλὰ γὰρ ἄλγε᾽ ἔχει πάρος πάϊς ἀϊζομένοιο
ἐν μεγάροις, ὧ μή τι πολλοὶ ἀσάμινθρες ἔωσιν·
ὡς νῶϊ τηλεμάχῳ ὁ μὲν ὀΐεται· οὐδὲ οἱ ἄλλοι
εἶσ᾽, οἵ περ κεῖνται μοι ἀλαλκοιεν κεκότητα.
Τ ὀν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλῳ ἀνέρος ἐν δόμῳ εὐνὴν
ἤμεθ᾽ ὃς εἶπεν ἐμεῖο πολὺς ἐμόγησεν ἀέθλως·
καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν· ἐξέρυκον ἄλλον
ἀρχεῖον· ἦ νῶϊν ὑπὲρ ἄλα νόστον ἔδωκε

νησι βοῆσιν γενέσθαι ὀλύμπιος οὐρόσπα χθὲ·
μή κεν οἱ ἀρῆϊν ἄσπα πόλιν καὶ δώματ' ἔτυξεν
ἐξ ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν υἱῇ καὶ τέκεϊ ᾧ,
καὶ πᾶσιν λαοῖσι μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
ἀλ πρὶν αἰπὺ κάσιν· ἀπάλεσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
μή κε θάμ' οὐθάδ' ἐόντες· ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἤμέδ
ἄλλο διέκρινε φιλέοντέ τε τετλότε μένω τε,
πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν·
ἀμφὶ τὰ μέν τε μέλεν ἀλάστεσθαι θεὸς αὐτὸς,
ὃς μέγαν ὄφρυσιν ἀνάσσεται ὄλον ἐθείρει·

Ὡς φάτ· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
κλαῖε μὲν ἀρχὴ ἐλένη διὸς ἔκγεγαῖα·
κλαῖε δὲ πηλέμαχός τε καὶ ἀτρέος υἱὸς μενέλαος·
οὐδ' ἄρα νέστορος υἱὸς ἀδακρύτῳ ἔσχε θάλεθρα·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος ἀντιλόχοιο,
τὸν ῥ' ἠὼς ἔκτανε φαεινὴς ἀγλαὸς υἱός·
τὸ ὄ γ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

Ἀ φείδη νῦν μέν σε βροτῶν πεπυμένον εἶναι
νέστορ φάσ' ὀχέρων, ὅτ' ἐπιμνήσαι μεθέηισθα
οἷσιν ἐν μεγάροισι, καὶ ἀμφήλυς ἐρέοιμεν·
καὶ νῶϊ δή τι πάθοι πιθοιμί· ἐγὼ γε
τέρπομ' ὀδυρόμενος μετὰ δόρπιος· ἀμὸς καὶ ἠὼς
κλαίειν ὅς κε βάλῃσι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ·
ἀλλὰ τὸ νῦν καὶ γέρασ ὄφρα δὴ ξυνῆσι βροτοῖσι,
πειρᾶσθαί τε καὶ ἀμπνεῦσαι τ' ἀποδάκρυ πεσόντων·
καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς ὅ τι κάκιστος
ἀργείων· μέλλεις δὲ σύ γ' ἔμμεναι ἔσθλὸς ἐγώ γε
οὐ τοσσόν γ' ὅσσον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
ἀντίθεον· περὶ μὲν θέσπιν τακεῖν ὅδε μάχητον·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἐυθὺς Λαέρταο
ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα γ' ἄλγε' ὀΐεαι ὃν κατὰ θυμόν
εἴπερ καὶ ῥέξαι, καὶ σοὶ πρόφρων ἐπιτέλλω.
τοίη τοι καὶ παρὸς ὁ καὶ πεπνυμένα βάζεις.
ῥεῖα δ' ἀριζήλως γόνος ἀέρος, ᾧ τε χρονίων
ὄλβον ἐπικλώσῃ καμέοντί τε γιγνομένῳ τε,
ὡς νεῶν ἔστορι δῶκε δαμπρὲς ἵματα πάντα.
αὐτὰρ νῦν λιπαρῶς γε ρασκέδνῳ ἐν μεγάροισιν,
εἰσὶ δ' αὖ πίνυτός τε, καὶ ἐγχέσιν εἶναι ἀρίστη.
ἢ μὲν δὴ κλαυθμῷ γε βάσον, νῦν δ' ὃς πρὶν ἐτύχθη.
δόρπα δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χρὴ γὰρ ἔπ' ὕδωρ
χανάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθεν πάρ' ἔσονται
πλεμάχῳ καὶ ἐμοί, μακεπέϊ γε ἀμφιλοσίοιν.
Ὣς ἔφατ' ἀσφαλίων δ' ἀρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
ἀμφιρόος θ' ἁπάτων μνωεκάς πυδαλίμοιο.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θέλγεν διὸς ἐκγεγαυῖα.
αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον ἔνθεν ἔπινον,
νηπενθές τ' ἄχολόν τε κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.
ὃς τὸ καταβρόξειεν ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
οὐκ ἂν ἔπειτ' ἐφ' μέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
οὐδ' εἰ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
οὐδ' εἰ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱὸν
χαλκῷ δηϊόωεν ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.
τοῖα διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα
ἐσθλὰ τά οἱ πολύδαμνα πόρε θῶνος παραμοιτις
Αἰγυπτίη τὴν πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
φάρμακα· πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα πολλὰ δ' ἀνῳστά·
ἰητρὸς δ' ἔκαστος ἐπίσταται πρὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἦ γὰρ παιήονός εἰσι γενέθλης.

2 Laus
Aduersus
Sinistra
adoptiuos
Bene fili
simulat
Fortuita
Fortuita
Errat atq;
noz.
ΟΒLIVIO.
2 ARS
CIP
Ty ferunt
pharma-
Vndæ
Hyper
Heraclit

αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐνέηκε, μέλασέ τε ὀφθαλμὼ κάρη,
ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
ἀφρείδη λδη ἐλάσε διοτρεφὲς ἡδὲ καὶ ὄϊδε
ἀνδρῶν ἐθνλῶν πάϊδλδ, ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἄλλω
ἐσθλὸ ἀγαθόν τε κακόν τε διδόϋ· δύναται γὰρ ἅπαντα·
ἤτοι νῦν μαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισι
καὶ μύθοις τέρπεσθε ἑοικότα· μὴ γὰρ κατὰ λέξω
πάντα λδὼν ἠὲ οἶδα ἐγὼ μυθήσομαι· ὧδε γὰρ ὄμνυμι,
ὄφρα μοι ὀδυσῆος ταλασίφρονος εἰσὶν ἄεθλοι,
ἀμφοῖν τοῦ ἐρέξε καὶ ἔτλη κφτρδὸς ἀνὴρ fovr
δήμῳ ἐνὶ βρώων, ὅθι πάσχετε πήματ᾽ ἀχαιοί·
αὐτὸν μὲν πλησσιν ἀμειλήσι δαμάσσας,
ἀσπερὲς κφὶ ἀμφ᾽ ὤμοισι βαλὼν οἰκήϊ ἐοικὼς
ἀνδρῶν δυσμενέων κφτέδυ πόλιν ἀυρηγαν·
ἄλλον δ᾽ ἄλλον φωτὶ κφταικρύπτων ἤϊσκε
δήκτη, ὃς δὴν τοῖος ἐὴν ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·
τῷ ἴκελος κφτέδυ βρώων πόλιν· οἱ δ᾽ ἀβάκησαν
πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἶη ἀνέγνων, τοῖον ἐόντα·
καί μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνῃ ἀλέεινεν·
ἀμφὶ δ᾽ ὅτε δή μιν ἐγὼν ἐλόων, καὶ χεῖρον ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ᾽ εἵματα ἕσσα καὶ ὤμοσα κφτρδὸν ὄρκον·
μὴ λδὼν πρὶν ὀδυσῆα μετὰ βρῶας, ἀγαφῆναι,
πρίν γε δὴ νῆάς τε θοὰς κλισίας τ᾽ ἀφικέσθαι·
καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κφτέλεξεν ἀχαιῶν·
πολλοὺς δὲ βρώων πτείνας ταναηκέϊ χαλκῷ,
ἦλθε μετ᾽ ἀργείους· κφτὰ δὲ φρόνιν ἦγαγε πολλὴν·
ἔνθ᾽ ἄλλους γνω καὶ ἐγὼν ἐνόησεν· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
χάῤῥ᾽ ἔπεσ᾽ ἠδη μοι κραδίη τέρπετο νέεσθαι
ἀφ᾽ ἵππων δ᾽ ἄπιεν δὲ μετέστενον· ἦν ἀφροδίτη
δῶχ᾽ ὅτε μ᾽ ἤγαγε πόσις φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,

Hortatur ad diluendum nimium luctum et lætos sermones

Iuno

Iuno

Iuno

Venerem impudentiam culpat.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

πᾶσαν᾽ ἐμὴν νοσφισαμένη βάλαμόν τε, πόσιν τε,
ὃ τὸν ἀνοιδῶσαν᾽ κὰτ᾽ ἄρ᾽ ὀφρύσ᾽ ἀπτε τιθῆσι.

Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
νὺ δὴ ταῦτά γε πάντα γυνὰι κατὰ μοῖραν ἐφυβ.
ἦδη γὰρ πολέων ἐδάην βυλήν τε νόον τε
ἀνδρῶν ἡρώων πολλὴν δ᾽ ἐπελήλυθα γαῖαν.
ὣς ἄπτω τοῖσιν ἐγὼν ἰδον ὀφθαλμοῖσιν,
οἷον δυσαῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ,
οἷον κὰτ᾽ ὀρέξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ,
ἵππῳ ἐνὶ ξεστῷ· ἵν᾽ ἐνὶ μέσα πάντες ἄριστοι
Δαναῶν φόνον καὶ κῆρα φέροντες·
ἦλθες ἔπειτα σὺ κῆστ᾽ κελευσέ μεναι δίον ἐμέλλε.
δακρυόων· ὃς γοάασιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
καί τοι δὴ φοβος θεοείκελος ἔρκεϊ ἴσην.
ἐς δὲ πρίσει ξεσσε κοίλον λόχον ἀμφαφόωσα·
ἐκ δ᾽ ὄνομα κλῄδην Δαναῶν ὀνόμαζε θρίσας,
πάντων δρῳάων φωνὴν εἴσασε δὲ λόχοισιν·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ τυδείδης καὶ δῖος ὀδυσσεὺς
ἥμενοι ἐν μέσοισιν, ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας·
νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήνα μεν ὧρ μενέντε
ἢ ἐξελθέ μεναι ἢ ἔνδοθεν αὖθι ὑπακοῦσαι.
ἀλλ᾽ ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθε μένος ἀγ.
ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν ἤβη ἀχαιῶν·
ἄντικλος δὲ σέ᾽ ὅτος ἀμείψασθαι ἐπέεσιν
ἤθελεν· ἀλλ᾽ ὀδυσεὺς ἐπιβασκε χερσὶ πίεζε
νῶϊ μέων κρατερῇσι· σάωσε δὲ πάντας ἀχαιούς·
τόφρα δ᾽ ἔχ᾽ ὄφρα σε νόσφιν ἀθηναίη πάλλας ἀβήκη.

Τὸν δ᾽ αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἀτρείδη μενέλαε διοτρεφὲς ἄρχε λαῶν·
ἦλιθον· ἐκ γὰρ δή τι τάγ᾽ ἤρμοσε νυκτὸς ἀλεγεινὰ·

ὣς ἄρ' ἔφη· τοῖσιν δὲ κραδίη γε σιδήρειον ἔνδοθεν ἦεν.
ἀμφὶ δ' ἄρα τοῖς ἐς δῆριν ἰὼν ὥπλιζε μέλαιναν ἠδὲ
ὑπὸ λαμπρῷ τεύχεσι μέλεα ποικιλέτην.
Ὦ πέπον ὀρχήσει δ' ἐλένη μωῆσι μέλουσα
δὶς μνῖ ὑπ' αἰθούσῃ βέλεμνα καὶ ῥήγεα κάλα
πορφύρε' ἐμβαλέειν, σορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητα,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι ἅλαδε κεθύπερθεν ἐσασθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σὰν ἔπεν μεγάροιο, δόμος μετὰ χρυσὸν ἔχυσαν.
δὶς μνια δὶ σόρεσαν ἐν δὶ ξείνης ἀγένηρυε.
οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι ποιμήσαντο,
πηλέμαχος θ' ἥρως καὶ νέστορος ἀγλαὸς υἱός.
αὐτὰρ ἐν δόμῳ ὑψηρεφέϊ δόμου ὑψηλοῖο.
πὰρ δ' ἐλένη ταναύπεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ὦρτο δ' ἔπειτ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος
εἵματα ἑσσάμενος· πρὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ.
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
βῆ δ' ἰέναι θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος αὐτήν.
πηλεμάχῳ δὲ παρίστατ', ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε.
τίπτε δὲ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε πηλεμάχ' ἥρως
δῆμον λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
ἦ μάλιστ' ἢ ἴστιον· τόδε μοι νημερτὲς ἐνίσπες.
τὸν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
ἀτρεΐδη μενέλαε διοτρεφὲς ἄρχε λαῶν,
ἦλυθον εἴ τινά μοι κλυτὸν δόνακα πατρὸς ἐμοῖο
ἐσθίεται· μοι οἶκος· ὀλώλασι δὲ πίονα ἔρκα·
δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵ τέ μοι αἰεὶ
μῆλα δαΐνυσθαι σφάλερωσι· καὶ ἑλίκας βόας,
μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπερφίαλον ὑβρίοντες.
τῶ ὑμέας νῦν τὰς ἀρωμαι· αἴ κ' ἐθέλησθα,

Occasio
Ρωμύλου
Ceconomia
paramithi
Lesti
Sirenes
Lestrigones
Cyclopes
Scylla
Charybdis
Proteus
Circe
Cimmerii
Sirenes
Scylla
Charybdis
Cyclopes
Lestrigones
Circe
Cimmerii
Proteus

πείνῃ λυγρὸν ὄλεθρον ὀνιασσέμεν, εἶπε δ' ὅπωπας
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλα μῦθον ἀκούσας
πλάζεο μείνας· πρὶν γάρ μιν ὀΐω σοῦ τέκνα μνήστρη·
μνησάμενος δ' ἀδόμοιο μελιηδέα μή σ' ἐλεαίρωσ'·
ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἴδες υἷα τὸν ὀπυίων
λίσσομαι· εἴ ποτέ τοι τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς ὀπάσσε,
ἢ ἔπος· ἢ ἔτι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσε
μή μοι ὑπὲρ φρόνα θῆκε πάσχετε πήματ' ἀχαιοί·
τῶν νῶϊ μοι μνήσαι· μάλα μοι νημερτὲς ἐνίσπε.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ὢ πόποι· ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀλκὸς ἐν εὐνῇ
ἤθελον ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀκαχήμεναι αὐτοὶ ἑαυτῶν·
ὡς δ' ὅτ' ἐν εὐλόχῳ ἐλάφοι κρατερὸν λέοντα
νεβροὺς οἱ μήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς
μυῖ' ὄρεος ἐξερύσασα, καὶ ἀμήσατο ποιήεντα
βοσκομένη· ὃ δ' ἔπειτα εἰὴν εἰσήλυθεν εὐνήν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν,
ὣς ὀδυσεὺς ἀνδροκτασίην ἀεικέα πότμον ἐφήσει·
αἲ γὰρ ζεῦ πάτερ, καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐὼν οἷος ποτ' ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ,
ἐξ ἔριδος φίλον μὴ λείψῃ ἐπάλασεν ἀναστὰς,
κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς· μεγάρου δὲ πάντες ἀχαιοὶ,
τοῖος ἐὼν, μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν ὀδυσεύς·
πάντες κ' ὠκὺ μόροιτε γενοίατο πικρὸν γαμήσαντες·
ταῦτα δ' ἄμμ' ἐροτύζεις καὶ λίσσεαι· ἦ οὐ νέμεσσα,
ἄλλα παρεξ ἐρέω τοι καὶ μυκλήσομαι ἀπατήσω·
ἀμβρότα μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτής·
τῶν ὑδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω·
ἀλλ' οὔπω μ' ἔτι δοῦρο θοὴ μεμαυῖα νέεσθαι
ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τελείεσθαι ἑκατόμβας·
διὰ αἰεὶ

ὄφρ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἔφετμέων.
νῆσος ἔπειτ' ἀτίς ἐστι, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
αἰπύ τε προπάροιθε· φάρος δ' ἐπικλήσασκε
τοῦον ἄνακτος ἔμεν· ὃ αὖρη τε πανημερίη ἐφόρησε
νῆσον· ἀνὴρ δ' ἔνασεν ἔρος ἐπιπνείουσιν ὀπίσσω.
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος· ὅθεν τ' ἀὴρ νῆας ἐείσας
ἄλλοτε μὲν πόντον βάλλησιν ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ·
ἔνθα μὲ, ἐξήκοσιοι ἦματ' ἐγὼ θεοὶ ἔδμεν ἔροντες
πτείσοντός τε φάνους· ἁλιάσε δὲ οἱ ὀϊόμενοι περ
πολλὰ μάλ' ἐν μεγάροισι· τὰ γὰρ δὴ πάντα θάλασσα
καὶ γῆν ἔκεν ἔπαντα κατέρχεται καὶ μένει ἀνδρῶν
ἥ μήτις μὲ θεῶν ὀλοφύρατο καί μ' ἐλέησεν,
πρωτέος ἐφθί μιν θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος
εἰδοθέη· τῇ γὰρ ῥα μάλιστ' ἔκτεκε θυμὸν ὥριναν
ἣ μ' οἰῳ ἐρέοντι συνήντετο νόσφιν ἑταίρων·
αἰεὶ γὰρ πρὶν νῆσον ἀλώμενοι ἠλυθάσκομεν
γναμπτοῖς ἀγκὶ κρόσσιν. ἔτειρε δὲ κάρτερα λιμός·
ἣδ' ἐμοῦ ἀγκὶ στᾶσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·
νήπιος εἶς ὦ ξεῖνε λίην τόσον, ἠὲ χαλίφρων·
ἠὲ ἑκὼν μεθίεις, καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων,
ὡς δὴ δὴθ' οἱ νήσῳ ἐρύκεαι, ἠδὲ τιτέσθων
ἀρέμεναι δώσασα, μινύθει δὲ τοιῶτορ ἑταίρων.
Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώμιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ἐμ μέν τοι ἐρέω ὅτις εὖτρ ἐανὶ θεάων·
ὡς ἐγὼ ὅτι ἐπέων κατρύκομαι· ἀμὰν μέλλω
ἀθανάτης ἀνιτέσθαι δι' ὁρανὸν εὐρὺν ἐόντα·
ἀμὰ σύ γε μοι εἰπὲ· θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
ὅστις μ' ἀθανάτων τεδάα καὶ ἐλύσατο κλαίοντα
νόσου, ὡς ἔτι πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
Ὡς ἔφαμην· ἣδ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·

τοί ῥ ἐγὼ τοι ξεῖνε μάλ' ἀφραδέως κατελέξω·
πωλᾶται τις δῶρα φέρων ἄλλοις νημερτὴς,
ἀθάνατος πρωτόλεια· ἀτύφελος ὅστε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδε, ποσὶ δ' ἄρα οἱ πόδες ὠκεῖαι·
τὸν δή τ' ἐμὸν φασὶν πατέρ' ἔμμεναι, ἦδὲ τετύχθαι·
τὸν εἴπως σὺ δόλῳ γε λοχήσαντος λελαβέσθαι,
ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου·
νόστον θ' ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα·
καὶ δέ κέ τοι εἴπησι θεοπροπίας ἀπὶ ἐθέλησθα,
ὅς τινες ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθόν τετέτυνται
οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ὣς ἔφατ' αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
αὐτή νεῦ φράζευ σὺ λόγον θείοιο γέροντος·
μή πως μὲ προίδῶν ἠὲ προδαεὶς ἀλέηται·
ἀργαλέος γάρ τ' ἄνδρα θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι·
ὣς ἐφάμην· ἦδ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
τοιγὰρ ἐγώτοι ξεῖνε μάλ' ἀφραδέως κατελέξω·
ἣ μὸς δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκῃ,
τῆμος ἄρ' ἐξάλιος εἶσι γέρων ἅλιος νημερτής,
πνοιῇ ὑπὸ ῥιπῆς μελανάγρου φρικὶ κεκυφώς·
ἐν δ' ἕλεται νομὸν ἀμφὶ τετράκις· ἐγγὺς ἐόντα·
ἀμφὶ δὲ μιν φῶκαι κέρσης ἁλὸς εὐνάζονται,
ἀφρὸν ἀναπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν·
ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἄμ' ἠοῖ φαινομένῃφι
εὐνάσω· ἐξείης· σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἑταίρους
ἄρσενας, οἵτοι παρὰ νηυσὶν ἐϋσταμόμοισιν ἄριστοι·
πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος·
φώκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσῃ καὶ ἐπίσσιν·
αὐτὰρ ἐπὴν πάσας τε μπάσεται ἠδὲ ἰδήται,

λέξεται ἐν μέσῃσι νομιδ' ὡς πώεσι μήλων·
τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπὸ πρῶτα κατατμηθέντα ἴδηαι,
καὶ τό τ' ἔπειτ' ὄιων μελέτω κάρτος τε βίη τε
αὖθι δ' ἔχειν μεμάασι καὶ ἀνδράσιν ἀλγεα πῆξαι·
πάντα δὲ γινόμενος πρήσεται· οὐ γὰρ ἔτι ζώειν
ἐρπετὰ γίνονται καὶ ὕδωρ καὶ θεσπέσιος πῦρ·
ὑμεῖς δ' ἀσεμφέως ἐμέθεν μᾶλλόν τε πίεζειν·
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ σοὶ αὖτις ἀνὴρ ἀνδρὶ τάδε εἴπῃσιν,
τοῖος ἐὼν οἷόν με κατανηέντα ἴδηαθε·
καὶ τότε δὴ γεάσθαι τε βίης λῦσαί τε γέροντα
ἤρως Ἠερέσθαι δὲ θεῶν ὅστις σε χαλέπτει·
νόσον θ' ὡς ἐπὶ πόντον ἐλάσσεαι ἰχθυόεντα.
Ὡς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα, ὅθ' ἑτάροι ἐν μαμάθοισιν
ἧα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε μιόντι.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατηλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ' ἔπι τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότε δὴ παρὰ νῆα θαλάσσης εὐρυπόροιο
ἧα· πολλὰ θεὸς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
ποιῆς ἄρνε· ἴσοι μάλιστα τελοίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν·
τόφρα δ' ἀρὴν ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον·
τέσσαρα φωκάων ἐν πόντῳ δέρματ' ἐνέμε·
πάντα δ' ἔσαν νεοδαρτα, δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί·
αὐτὰς δ' ἐν μαμάθοισι διαστάντας ἁλίησιν,
ἧστο μένος, ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθομεν αὐτῆς·
ἐξῆμος δ' εὖνισε· βαλὼν δ' ἐπὶ δέρματα ἑκάστῳ·
αἶψα δὴ αὐτὸς ἔπειτα λοχὸς ἐπέτο· τῆρεν δὲ ἄνωθεν
φωκάων ἁλιοτρεφέων ὁλοώτατος ὁρμή·

τίς γάρ μ' ἐναλίῳ παρὰ νήϊτε ποιμενι λαῶν
ἀμφαδὸν ἠὲ κατακρυφηδὸν ἐρεείνει·
ἀμβροσίην ὑπὸ εἵνα ἐκεκάσμην βῆ δὲ φέρουσα
ἠδὺ μάλα πνείουσαν· ὀλέσσε δὲ νήϊτος ὁδοῖο
πᾶσαν ἀνιηθεῖσ' ἣν μένος μὲν τετληότι θυμῷ
φῶτα δ' ἐξ ἀλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἶ ῥα τότ' ἔπειτα
ἐξείης ἠνύσαμεν παρὰ ῥηϊτὸν θαλάσσης·
ἔνδιος δ' ὀγέρων ἦλθ' ἐξ ἁλὸς· οὖρε δὲ φῶκας
ἰαχεφέσσ· πᾶσαι δ' ἀρ' ἐπὶ χέρσῳ λέκτο δ' ἀοιθμόν·
ὧν δ' ἡμέας πρώτους λέξε νήϊτσιν, ὀδύσσατο θυμῷ
ὠμῷ βόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός·
ἡμῖς δ' αἶψ' ἀλιόχοντες ἐπευχόμεθ' ἀμφὶ δὲ χεῖρας
βάλλομεν· ὦδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης·
αὐτὰρ ἔπειτα δράκοντα καὶ πάρδαλιν, ἠδὲ μέγαν σῦν
γίνετ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον·
ἡμῖν δ' ἀσπερχὲς ἔχομεν τετληότι θυμῷ·
ἐν δ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίας ὁ γέρων ὀλοφώια εἰδὼς,
καὶ τότε δὴ μ' ἔπεϊσιν ἀνώγετο προσείπειν·
τίς νύ τοι ἀρεὼς ἶφι θεῶν συμφράσσατο βουλὰς,
ὄφρα μὲν ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος· τέο σε χρὴ
ὧς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέφην·
οἶσθα γέρον τί μετ' αὖτα παραβρόπεων ἐρεείνεις·
ὡς δὴ δηθὰ νηῶ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
εὑρέσθαι φώκας μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ·
εἰπὲ σύ πρὸς μοι ἔπος, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
ὅς τις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔρυσε πελάσθαι,
νόστον θ' ὡς ἐπὶ πόντον ἐλάσομαι ἰχθυόεντα.
ὧς ἐφάμην· ὁδὲ μ' αὖ τις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ἀμφὶ μάλ' ὤφελλες διί τ' ἄλλοισίν τε θεῖσιν

Oraculum Protei

Δ. 35

ῥέξασ᾽ ἰδὰ καὶ ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
σὴν ἐς πατρίδ᾽ ἱκοιο, πλεῶν ἐπὶ οἰνοπα πόντον.
ἀλλ᾽ ἤτοι σοὶ μοῖραν ἀφίλατο δῖα θεάων
οἶκον ἐϋκτιμένον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν
πρὶν γ᾽ ὅτ᾽ ἂν αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο
αὖθις ἀνιὼν ἔλθῃς, ῥέξῃς θ᾽ ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
καὶ τότε τοι δώσουσι νόστον θοὴν ἣν σὺ μενοινᾷς.
Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
ὁ πρὶν ἐπεὶ μ᾽ οὔτις ἀνωΐστῳ ἐπὶ νόστον ἔπεμπε
αἰγυπτόν δ᾽ ἱέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀλγεα πάσχων.
ἀλλὰ καὶ ὣς μιν ἔπειτα προσηύδων μειλιόμενος·
ταῦτα μὲν ἤτοι δὴ τελέω γέρον ὡς σὺ κελεύεις
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἦ πάντες σῶ νηυσὶν ἀπὴμονες ἦλθον ἀχαιοί,
ὅς νέσφι καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
ἦέ τις οὖλος ὄλεθρος ἀδαὴς εἷς ἐπὶ νηὸς,
ἦε φίλων ἐν χερσὶν ἑπὶ πόλεμον τολύπευσεν.
Ὣς ἔφάμην· ὁδὶ μ᾽ οὔτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ἀλλ᾽ εἶδη· μή με ταῦτα διείρεαι, ἶδέ τε χρὴ
ἴδμεναι· ἶδέ δαῆναι ἐμὸν νόον· ἶδέ σε φημὶ
δὴν ἀκλαυστον ἔσεσθαι, ἔπει κε οὐ πάντα πύθηαι.
πολλοὶ γὰρ τῶν γε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
ἀρχοὶ δ᾽ αὖ δύο μοῦνοι ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐν νόσῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δὲ καὶ σὺ παρῆσθα·
εἷς δ᾽ ἔτι τις ἔξοχος κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ·
Αἴαντα μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι·
πρῶτα μὲν πρῶτα ποσσὶ φάων ἐπέλασε
πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·
καὶ νύ κεν ἔμπυρα κῆρα καὶ ἐχθόμενός περ ἀφύξη

Iuvem sepulchri Mari
Icario.

ἐι μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἐνέβαλε, κὴδι μέγ' ἄασθη.
φὴ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυζεμεν μέγα λαΐτμα θαλάσσης.
τῷδε ποσειδάων μεγάλ' ἐκότει ὠδύσαντος
αὐτίκ' ἔπαθ' οἷα πολλὰ κακὰ μνησαίατο δῖοι
ἥλασε γυρώσας πέφνην ἀπὸ δ' ἔχισεν ἀπήνην.
κὴδι τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ ῥύσε μετὰ πόντον.
τῷ ῥ' αἶψα τὸ πρῶτον ἐφέλο μένος μέγ' ἄασθη.
τὸν δ' ἔφορμ' ἐκτὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν ἐπὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
σοὶ δὲ πάντ' ἐπήρασε κήρασε ἀδελφεὸς ἠδ' ὑπάλυξεν
ἐν νήυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μαλεῖαων ὄρος ἅψειν
ἰέεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπὶ ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα
ἀρῳῇ ἐπ' ἐκατίνην, ὅθι δώματα ναίε βυθεύς
τὸ πρὶν· ἀτὰρ τότ' ἔναιε βυθεστάθμης ἀλιόθρο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων.
αὖτ' δὲ θεοὶ ὄρον ποίεσαν κὴδι ὤϊκηθ' ἱκάνετο.
ἠῶθι τοιάδε γαίων ἐπεβήσετο παρὶ δος ἀΐης.
κὴδι κιεν ἀπὸ μενος ἦν παρὶ δία· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτὸς
δάκρυα θερμὰ χέοντ' ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε δὲ χαίων.
τὸν δ' ἄρ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔδε σκοπιῆς ἁλὸς οὖρα κιθεῖσεν
ἀλιόθρος δολόμητις ἄγων· ὑπόδ' ἔχετο μυθον,
χρυσᾶ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὀϊστιον,
μὴ ἑλάθοι παριὼν· μνήσατο δὲ θυρίδος ἀλιῆς·
βῆ δ' ἰμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν·
αὐτίκ' ἀλιόθρος δολίην ἐφράσατο τέχνην·
ἀμφὶ μένος κατὰ δῆμον ἐδμοσι φῶτας ἀρίστους
ἐστέλλον· ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δῶτα πένεσθαι·
αὐτὰρ ὁ βῆ κελέων ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,

Ogygia
Imperialis
Diacis
Agamemnon
Malea
Strepsus
Maneæ
Thebes
Aniur fl.
Rettigio
Insidiæ
Proparatæ
Hastæ
Egressus
Vox
Aër
Mars
Homero
Corona
Ad Pansam
Scythia

ἔ πποισιν καὶ ἀ λεσφιν ἀεικέα μ δ μρί ζων.
τὸν δ' ἐκ ἐφάθ' ὁλεθρον ἀνήκαστε καὶ κατέπεφνε.
δειπνίασαν ὡς τις τε κατέπεφνε βῦν ἐπὶ φάτνη·
ἀλλ' τις ἀρείων ἐταίρων λιπεδ οἱ οἱ ἔπονο,
ἀλλ' τις αἰτίσθ· ἀλ' ἔπαθεν ἐν μεγάροισιν.
Ως ἔφατ· αὐτὰρ ἐμοιγε κατέχλαιεν φίλον ἦτορ,
κλαῖον δ' ἐν ταμάβοισι κάθ' μενος· ἀλλ' νυ μοι ἦ
ἤθελ' ἔτι ζώων καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε πυλινδ μενός τ' ἐπορέχθην,
ἀλλ τότε μ προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς·
μηκέτι ἄλγεσιν ἴε πολλω χρόνον ἀσκελὲς ἄτω,
κλαῦ· ἐπεὶ ἀλ' ἀνύσειν τινα δ μοιεν· ἀλλὰ τάχιστα
πάρα· ὅπως μεν ἀλλ σὺν παροίσεαι γαῖαν ἱκέσθαι.
ἦ γάρ μιν (ὧον γε νημερτέα ἠ μεν ἀρέσσω
πεφνέμεν ὑποθρα μενος· σὺ δ' μεν ταφε ἀντιβολήσας.
Ως ἔφατ· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη κὰθυμὸς ἀνήνορε,
αὖτις ὀνὶ τύθεσι καὶ ἀ νυ μένω πρ ἰάπτω.
καὶ μιν φωνήσασ' ἐπεα πτερόεντα προσηύδα·
πάτερ μὸν δὴ οἶδα· σὺ δ' ρίστην ἀνδρὸ νόμαζε,
ὅς τις ἔτι ζωὸς κατρύνεται ἀρεῖ πόντῳ,
ἠὲ θανὼν· ἐθέλω δ' καὶ ἀχνύμενός πρ ἀκοῦσαι.
Ως ἐφάμην· ὁ δ' μ' αὖ τις ἀμοιβό μενος προσέφη·
ὑὸς λαέρτεω βάσκ' ἐκ ὀικία ναίων
τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλρὸν κατὰ πάκρυ χέοντα
νύμφης ἐν μεγάροισι κλυτὸς ἠ μιν ἀνάγκη
ἴσχει· ὅτ' ἀ δώκατα ἦν πατρίδα γαῖαν ἱ κέσθαι.
ἀ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἳ κέν μιν πέμπειεν ἐπ' ὐρέα νῶτα θαλάσσης.
σοὶ δ' θεσφατόν ἐστι διοτρεφὲς ὧ μενέλαε,
ἄρνειν ὀνὶ πτοβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισσεῖν.

protea virum prudentiss. in aegypto imperasse
fermè, q̃ reditus principes à troia redeun-
tes, tempestate ad aegypti litora appulsos, per
humaniter auersetur.

Ceδος Αθα
λαντιαδω
Αθα
μαντ
Βρηϊ
Μηρ
Ἀτρ
Ἀτρ
ω Ἀτρεΐδη κεν
ὀπιθεν
Ἀχ
ἀχ
ἀχ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἠμάσ᾽ ὃς ἠλύσιον πεδίον, κὰι πείρατα γαίης,
ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς ῥαδάμανθυς.
τῇ περ ῥηϊστη βιοτη πέλει ἀνθρώποισιν·
οὐ νιφετὸς, οὔτ᾽ ἄρ χειμὼν πολυς, οὔτε ποτ᾽ ὄμβρος·
ἀλλ᾽ αἰεὶ ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας
ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους.
οὕνεκα σὴν ἔχεις ἑλένην, καὶ σφὶν γαμβρὸς διός ἐσσι.
ὡς εἰπὼν, εἰς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν
ἤια πολλὰ δὴ μοι κραδίη μόρσιμα μήδετο.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατηλυθομὲν ἠδὲ θάλασσαν·
δόρπον θ᾽ ὁπλισάμεθ᾽, ἐπὶ τ᾽ ἦλυθεν ἀμβροσίη νὺξ·
ἀμφὶ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς·
νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν·
ἐν δ᾽ ἱστοὺς τίθεμεθα, καὶ ἱστία νηυσὶν ἔϊσαν·
ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
ἑξῆς δ᾽ ἐξόλλυσι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς·
ἂψ δ᾽ εἰς αἰγιαλὸν ἱκόμεθα δουρικτητόν τε μέδοντα·
σῆσα νέσσ᾽, καὶ ἐρεξάμενοι τελέεσσα ἑκατόμβας·
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
χεῦα σῆμα μενοντὶ τύμβον, ἵν᾽ ἄσβεστον κλέος εἴη·
ταῦτα τελευτήσασι νεόμην· ἔδοσαν δὲ μοι ὧρον
ἀθάνατοι, τοίμ᾽ ὧκα φίλην ἐς πατρίδ᾽ ἐπέμψαν.
ἀλλά με νῶϊ ἐπὶ μείονα νὺξ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
ὄφρα κεν ἐν δικλιδὶ τε δυωδεκάδι τε γένηται·
καὶ τότε σ᾽ οὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα·
ἥξεις ἵππους καὶ δίφρον εὐ ξόον· αὐτὰρ ἔπειτα
δώσω κτλον ἄλειτον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
ἀθανάτοις· ἐμέθεν μεμνημένος ἠματα πάντα.

Μεμορια

Egli et possitum autorem
dona Regia

Τὸν δ' αὖ πολέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἀτρέϊδη· μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε·
καὶ γὰρ ἐγὼ εἰς οἶκον ἐϋκτιμενον νέομαι σοί γ' ἀνεχόμενος·
ἠθεος· ὅδε με μ' οἶκον ἔλοι πόθος ὃν δὲ τοκῆων·
ἀλλὰ σὺ μὲν δὴ ταῦτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
τέρπο μάλ' αὖ· ἦδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
ἐν πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δὲ μοι χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις·
δῶρον δ' ὅ τι κε μοι δοίης κεδνὸν μνήμιον ἔστω·
ἵππους δ' εἰς ἰθάκην μὲν ἄγω μάλα· σοὶ δὲ οὐ τῷ
ἐνθάδε λήψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
εὐρέος· ᾧ ἐνι λωτὸς πολὺς ἐν δὲ νύτεια·
πυροί τε ζειαί τε ἠδ' εὐρυφυὲς κρι· λευκόν·
ἐν δ' ἰθάκῃ· ἥτ' οὔ κε δρόμοι εὐρέες· οὔτε τι λειμών·
αἶγι βοτὸν καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱππόβοτος·
οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος ἠδ' ὁλοώτερος
αἵδε γὰρ ἀλλ' ἀνακλίται· ἰθάκην δέ τε καὶ περὶ πασέων·
Ὣς φάτο· μειδήσεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
χειρὶ τέμιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
αἷμα τοῖς εἶς ἀγαθοῖο φίλον τέκος· οἷ ἀραμεῖς·
τοι γὰρ ἐγὼ τοι τῶν τα μετασχεσίω· δειὰ μαὶ γάρ·
δώσω δ' ὅσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται
δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμητότατόν ἐστιν·
δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
ἔστιν ἅπας· χρυσῷ δ' ἔστι χείλεα πεκράανται·
ἔργον δ' ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ φαίδιμος ἥρως
σιδονίων βασιλεὺς· ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
κῆδε μετοσσάμενος τεῖνόν θ' ἑλεῖν τόδ' ἀκάμας·
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
δαῖτα μὲν ὦκα δ' ἔπειτα δόμων ἔσαν δῖοι βασιλῆες·
οἳ δ' ἦλθον μετὰ μῆλα· φέρον δ' αὐτήτορα οἶνον·

Haud mihi Telemache Proles parentis ulyssi
Non est, opus egnis vbare locus, vt magnis
portentis ignavus, me multa deorum
Arida nec capra tibi tum dare rura queunt
Parvum parva decent: Non ego ex lib.

Δεῖπνον for two persons at the Consuetudine.
Equi latis in Campis Equi
Hordeum mistum
Pabula alba
Corium
Poculum Xenia
Cratera operis

σῖτον δ' σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔνεικαν.
ὣς οἱ μὲν πρὶν δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
μνηστῆρες δ' ἄρα σφιν ὀδυσσῆος μεγάροιο
δίσκοισιν τέρπονθ', καὶ ἀγερσιν ἰέντες
ἐν τυπτῷ δαιτὶ θρόνῳ ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
ἀντίνοος δ' καθέζετο καὶ δουρικλυτὸς θεοειδὴς
ὀχθήσας μνηστῆρον· ἀρητὴρ δ' ἔσαν ἐξ ἀρίστοι.
τοῖς δ' ἰὼς φρονίοισι νοήμασιν ἐγγύθεν ἐλθών,
ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν.
ἀντίνο· ἦ ῥά τιν' ἦμεν ἐνὶ φρεσὶν ἠὲ καὶ οὐκί,
ὁππότε τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ πύλου ἠμαθόεντος·
νῆά μοι οἴχετ' ἄγων ἐμὲ δὴ χρεὼ γίνεται αὐτῆς
ἤλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι· ἔνθα μοι ἵπποι
σώρηκές θ' ἕνδεκα· ὑπ' ἠπείρου ταλαεργοὶ
ἀσπαίρητες· τῶν κέν τιν' ἐλαυνόμενος δαμασαίμην
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντ' ἐνὶ μὸν ἐβάμβεον, ἤχθετο δ' ἔφαντο
δὲ πύλαν δ' ἰέναι τηλόσε, καμά πη αὐτός
ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι ἠὲ συβώτῃ.
Τὸν δ' αὖτ' ἀντίνοος προσέφη εὐπείθεος ἰὸς·
νημερτές μοι ἔνισπε πόθ' ὧδε, καὶ τίνες αὐτῷ
κοῦροι ἕποντ' ἰθάκηνδε ἑταίρητοι, ἦε οἱ αὐτῷ,
θῆτες τε δμῳές τε δόμων τό τε τελέσαι·
καί μοι τοῦτ' ἀτρύγετον ἔπος μυθήσαο, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
ἦ σε βίη ἀέκοντος ἀπούρας νῆα μέλαιναν·
ἠὲ ἑκὼν οἱ δῶκε· ἐπεὶ πρόσπυστα μάλιστα.
Τὸν δ' ἰὼς φρονίοισι νοήμασιν ἀντίον ηὔδα·
αὖτός ἑκὼν οἱ δῶκε· τίνεν δέ κε καὶ ἄλλος,
ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ
αἴτιος· ἀλλ' ἐπέων μὲν ἀνήνασθαι δόσιν ἔην·
κοῦροι δ' οἱ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μετ' ἤμεσθ'

οἳ οἱ ἔπον τ' ἐν δ' ὀχῆας ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
μέντορα θ' ἠδὲ θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐοίκει. Similis
ἀμφὶ δὲ θαυμάζω εἶδον ἐνθάδε μέντορα δῖον.
χθιζὸν ὑπ' ἠοῖον· τότε δ' ἐμβίην νηὶ πύλονδε.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη πρὸς δώματα παρθὸς·
τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάασθ' θυμὸς ἀγήνωρ.
μνησῆρες δ' ἀμυδὶς κάθισαν κὼ πᾶσαν ἀέθλων·
τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέφη υἱὸς Εὐπείθεος ἠδὲ
ἀγνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένας ἀμφιμέλαινε
τί μεμάασι θεοὶ δειρὴν ἀμφιτορεῦντι ἐοικώς·
ὦ πόποι· ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη.
πολλὰ μάλ' ὧδ' ἔειπε· φάμεν δὲ οἱ ἢ τελέεσθαι
ἐν τοιῶν δ' ἀέκητι νέος παῖς οἰέται ῥῶτος
νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ' ἄνδρ' ἄριστον
ἄρξει καὶ πρότερος καὶ ἐμεῖο· σὺ δέ οἱ αὐτῷ,
ζεῦ ὀλέσαι βίην, πρὶν ἢ μῆν πᾶμα γενέσθαι.
ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους
ὄφρα μιν αὐτοῦ ὀΐσομαι λοχήσας, ἠδὲ φυλάξω
ἐν πορθμῷ ἰθάκης τε σάμου θ' ὑπαπαλοέσσης.
ὡς ἂν ἐπισμυρῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.
Ὣς ἔφαθ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· ἦδ' ἐκέλευον.
αὐτίκ' ἔπειθ' ἀνάσταντες ἔβαν δόμον εἰς ὀδυσῆος.
ἀλλ' ἄρα πηνελόπειαν πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
μύθων· ἃς μνησῆρας ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
κήρυξ γὰρ οἱ ἔφαρτο μέδων ὃς ἐπάνδανε βυλὰς,
αὐλῆς ἐκτὸς ἐὼν· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
βῆ δ' ἰέναι ἀγγελέων διὰ δώματα πηνελοπείη.
τὸν δὲ κατ' ἄδυ βάντα προσηύδα πηνελόπεια·
Κήρυξ τίπτε δὲ σε προέσαν μνησῆρες ἀγαυοὶ,
πηνελόπειαν δμωῆσιν ὀδυσῆος θείοιο

Similis

Contio pro Telema

Desertio

Extremum

Improvisatio

Consilium matrimonii

Insidiae Telemachi

Reficiscitur penelope de nocte

βυσσοδομεύειν insidiari

ἔργων πώσασθαι σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι
μὴ μνησαμένους, μή σ' ἄλλοθ' ὁ μιλτοπάρῃος
ὑστατα καὶ πύματα νεῶν ἐκβάλῃ ἀφενείων.
οἶσθ' ἄμ' ἀφροσύνῃσι βίοτον κατακήρεται ὄλλον,
κτῆσιν πλεμαχοιο διΐφρονος· ἀλλὰ τάχ' οὔ τι
οἱ μετέρων γε πρόσθεν ἀκήδεται, πρίν κε ἕκαστος
οἷος ὀδύσσηαι ἑσσι μεθ' οἷ μετέροισι κύδιον,
ἄστε τινα ῥέξαι ἐξαίσιον, ἄστε τι εἰπεῖν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχεο δόμονδε, θάων βασιλῆων,
ἄλλον κ' ἐγκαλέσσαι βροτῶν ἄλλον τε φίλων.
αἰνῶς δ' οὔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἀνδρα ἐώργει.
ὄφρα δ' ὀλίγον ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀκηδέα ἔρχῃ,
φαίνεται· οὐδέ τις ἔστι χάρις μετόπισθεν ἀοιδῶν.
ἣν δ' αὖτε προσέφη μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
ἦ πόθον ἦ βασιλῆα τόδε πλεῖστον κατέχῃ,
ἀμφὶ πολυμνήστῃ τε καὶ ὀρχαλεωτάτῃ ἄλλων
μνησῆρι φράζονται ὃ μὴ τελέσειε κρονίων.
πλεμαχον μέμακασι κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ,
οἴκαδε νεόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ τάρφος ἀκοντων
ἐς πύλον ἠγαθέην ἠδ' ἐς λακεδαίμονα δῖαν.
ὣς φάτο· τῷ δ' αὖτε λυτοκρόωτα καὶ φίλον ἦτορ
ἐν δὲ μιν ὄμφασιν ἔπεων λάβε· τὼ δὲ οἱ ὀΐω
ἀκηρύφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔχεο φωνή·
ὀφθὲ δὲ δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενη προσέειπε·
κῆρυξ· τίπτε δὲ μοι πάϊς ὀΐεται ἀδὺ τὶ μιν χρεὼ
ἠνῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἴθ' ἀλόλυξ ἵππαι τε
ἀνδράσι γίγνονται, πρόσσω δὲ πελώμεθ' ὁμοῖοι·
ἦ ἵνα μὴ δ' ὄνομ' αὐτὸς ὀνοτάζῃσιν ἀνθρώποισι λίηται.
ἦν δ' ἠμύβετ' ἔπειτα μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
ὦκα δι' ἀμφ' ἑνὶ τις μιν θεὸς ὧρορεν, ἠὲ καὶ αὐτὸς

θυμὸς ἐφωρμήθη· ἦδη δὲ πύλος, ὅθρα πύθηται
πατρὸς ἑῆ νόσον· ἢ οὔτινα πότμον ἐπέασεν·
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' ὀδυσῆος·
τὴν δ' ἄρα οἱ μνηστῆρες ἀμηχανέοντο θυμορθόρον· ἀρ δ' ἐτάλη
δίφρῳ ἐφεζομένη πολλῶν κατὰ οἶνον ἐόντων·
ἀμφὶ δὲ οἱ δμῳαὶ πολυκμήτοιο μέμυκε δόμοιο,
ἔνθ' ἥ γε πλοκάμους ἀμφὶ κρατὶ καλὸν ἐλοφύρετο·
πᾶσαι δ' ὅσαι κατὰ δῶμα τ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί·
τῆς ἀλίνον γοόωσα, μετηύδα τὴν ἐλόχαμα·
Κλῦτε φίλαι· πρὶ γάρ μοι ὀλύμπιοι ἄλγε' ἔδωκαν
ἐν πασέων, ὅσαι μοι ὁμῶς ἀφέγεν ἠδ' ἐγένοντο,
ἢ πρίν μοι πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα
παντοίης ἀρετῆσι μεχεσμένον ἐν Δαναοῖσιν,
ἐσθλὸν τ' ἀμφίπολον καὶ ἐλαφρὰ καὶ μέσον ἄρχος·
τὸν δὴ ἐγὼ φάμην ἀκάματον ἀποπτῆναι μεμάασιν
ἀκλεὲς ἐν μεγάροισιν ἀδ' ὁρμηθέντος ἄκουσα·
ἐχέτλιαι δ' ὑμεῖς πᾶσαι ἐνὶ φρεσὶ βάλθε ἑκάστη,
ἐν λεχέων μ' ἀναχεῖραι, ἐποκλάσαι σαφα θυμῷ,
ὁππότ' ἐκεῖνος ἔβη, κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην τὰ περ ἤδη ὁδὸν ὀρμαίνοντα,
τῷ κε μάλ' ἤπερ ἔμεινε καὶ εἰ ἀνύμενός περ ὀδοῖο,
ἢ κέ με τεθνηυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν·
ἀμάτις ὀρίνος δολίον κακὸν ἐξερέοντα
ὤμῳ ἐμὸν, οὐ μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δοῦρο κιόντι·
καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὄθρα τάχιστα
λαέρτῃ τάδε πάντα παρεξολόωσι κατὰλέξῃ,
ἠδ' ἤτις τινὰ κεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας,
ἐξεδάων λαοῖσιν ὀδύρεται, οἱ μεμάασιν
ὃν καὶ ὀδυσσῆος φθίσας γόνον ἀντιθέοιο·
Τὴν δ' αὖ τε προσέειπε φίλη τροφὸς εὐρύκλεια·

Λιτερα ιο. σύμφαφίλι· σὺ μὲν ἄρ με κατάπτανε νηλεὲϊ χαλκῷ
ἠδ' ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τι σὶ ἔπιπλόνσω·
ἠδ' ὅσ' ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ ὄμαρ ἐπέλευσεν·
σῖτον καὶ μέθυ ἡδὺ· ἐμῷ δ' ἐέλετο μέγαν ὄρνον,
μὴ πρίν σοι ἐρέειν, πρὶν δώσει κῆπιν τε γενέσθαι,
ἢ σ' αὐτὴν πόθεσαι καὶ ἀφορμιθέντος ἀκοῦσαι.
ὡς ἐὰν μὴ κλαύσω κατὰ μόρα καλὸν ἰάπτης·
ἀλλ' ὑδρονα μένη κθαρὰ χρόϊ εἵματα ἑλοῦσα,
εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
δύσεθ' Ἀθηναίης ἱκέτης Διὸς ἀγλαὸς υἱός.
ἢ τοι μὲν ἔπατα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσει·
μὴ δὲ γέροντα κακὸν πεκάκω μενεαϊκέλοιο
πάχυ θεῖος μακάρεσι γονὴν ἀνδρασιάασθαι
εἴθεαθ', ὅτι πῦ τις ἐπέεσσι τάδ' ὄφρα μὲν ἔτι
δώματ' ὑπερφίαλα, καὶ ἀτάσθαλα πήματα ῥέζῃ.
Ὣς φάτο· τῆς δ' ἄνησε γόον· χέθε δ' ὄσε γόοιο·
ἡδ' ὑδρονα μένη, κθαρὰ χρόϊ εἵματα ἑλοῦσα,
εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν·
ἐν δ' ἔθετ' ἄλφιτα κανέῳ, ἠράτο δ' Ἀθήνῃ·
κλῦθί μοι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀρτεπόνων,
εἴποτέ τοι πολύμητις ὀδυσσεὺς μεγάροισιν ὀΐσας
ἢ βοὸς ἠὲ ὄϊος κατὰ πίονα μηρί' ἔκηε·
τῶν νῦν μοι μνῆσαι καὶ μοι φίλον ὦκα σάωσον·
μνηστῆρας δ' ἀπάλαλε κακῶς ὑπερηνορέοντας·
Ὣς ἐπάρσ', ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς·
μνηστῆρσι δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε, νέων ὑπερηνορεόντων·
ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια
ἀθτωσει· ἀλλ' τι οἶδεν ὁ οἱ φόνος ὦϊ τέτυπται·
ὡς ἄρα τις εἴπεσκε, τάδ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.

τοῖσιν δ' ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
πάντας ὁμῶς· μήπως τις ἀπαγγείλῃσι καὶ εἴσω·
ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖσιν ἀναστάντες τελέωμεν
μῦθον· ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν·
ὣς εἰπὼν ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους·
βὰν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἁλὸς βένθος δὲ ἔρυσαν,
ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο, καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ·
ἠρτύνατο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐπέτασαν·
τεύχεα δὲ σφιν ἔνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν, ἐν δ' ἔβαν αὐτοί·
ἐνθάδε δόρπον ἕλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν·
ἡδ' ὑπερωΐῳ αὖθι περίφρων πηνελόπεια
κεῖτ' ἄρ' ἀσίτος ἄπαστος ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος
ὁρμαίνουσ', εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων·
ἢ ὅ γ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη·
ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι,
τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπέλλαβε νήδυμος ὕπνος·
εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα· λῦθεν δὲ οἱ ἄψεα πάντα·
ἔνθ' αὖτ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἤικτο γυναικὶ·
ἰφθίμῃ κούρῃ μεγαλήτορος ἰκαρίοιο·
τὴν εὔμηλος ὄπυε φερῆς ἐνὶ οἰκία ναίων·
πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' ὀδυσῆος θείοιο·
εἴπως πηνελόπειαν ὀδυρομένην γόωσαν
παύσειε κλαυθμοῖο· γόοιό τε δακρυόεντος·
ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληΐδος ἱμάντος·

τὴν δ' ἀρ' ὑπὲρ κεφαλῆς· καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
σὺ δ' ἄλλοθεν πηνελόπεια φίλον τετιημένη ἦτορ;
ἦ μέν σ' ἀδὲ ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντ' ἀδύνηται
κλαίειν ἠδ' ἀκέεσθαι ἐπεί ῥ' ἔτι νόστιμος ἦμαρ
σοὶ πάις· ἦ μὴν γάρ τι θεοῖς ἀλιπήμονός ἦεν.
τὴν δ' ἦ μείβετ' ἔπειτα περίφρων πηνελόπεια,
ἦ δὴ μάλα νηϊάχω ὀνειρείην πύθεσθε
τίπτε κασιγνήτη δῶρ' ἤλυθε· ἤτοι πάρος γε
πωλέ· ἔπ' μάλα πολλὸν ἀπὸ προθύρων ἀνάειρε,
καί μ' ἐκέλευε παύσασθαι οἰζύος, ἠδ' ὀδυνάων
πολλέων· αἵ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἦ πρὶν μὲν πόσιν ἔφαθλον ἀπώλεσα θυμολέοντα·
παντοίης ἀρετῇσι κεκασμένον, ὃν δὰ Ἀχαιοῖσιν
ἔφθλον τε κλέος οὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·
νῦν αὖ πάις ἀχαπὴς ἐν μοίρῃ ἐστὶ νέος
νήπιος· ἦτε πόνων γε ἐείδως ἠδ' ἀγορέων.
τὸν δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι ἠπεροπεύω·
τὸν δ' ἀμφιδρομέως καὶ δείδια μή τι πάθησιν,
ἢ ὅ γε τῶν ἐνὶ δήμῳ ἴν' οἰχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται
ἐκμενοι πτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδώλον ἀμαυρόν·
θάρσει· μηδέ τι πάγχυ φρεσὶ δείδιθι λίην.
τοίη γάρ οἱ πομπὸς ἅμ' ἕσπεται ὅν τε καὶ ἄλλοι
ἀνέρες ἠρήσαντο πανέμμεναι· ἦμαρ ἐπὴν
πάλλας ἀθηναίη· σέθεν δ' ὀδυρομένην ἐλεαίρει·
ἦ νεῶν μὲ προέηκε τειήσασθαι μυθήσασθαι
τὴν δ' αὖ τε προσέειπε πρίφρων πηνελόπεια·
εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι θεοῖό τ' ἔκλυες αὐδῆς,
δὴ δ' ἄγε μοι καὶ μεῖνον ὀϊζυρὸν κατάλεξον·

ἦ που

ἦ πω ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
ἠ ἤδη τέθνηκε καὶ ἐν ἀΐδαο δόμοισι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδυῖα θεάων·
ὦ μέν τοι κεῖνόν γε δινήεντες ἀγοῦσιν·
ζώει ὅ γ' ἠτέθνηκε, κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Ὡς εἰποῦσ' ταχὺ μοῖρα παραὶ καὶ δαμάσσατο
θῆν ποιὰς ἀνέμων, ἠδ' ἐξ ὕπνου ἀόρυσε
κήρυκ' ἐκπρέπιον φίλον δ' ἀΐξασ' ἀγάνευε·
ὣς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ·
μνησῆρθε δ' ἀναβάντε θεπέσιον ὑψόσε μέλεσθαι,
πολεμάζω φόνον αὖτις ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντε·
ἔστι δέ τις νῆσος μέση ἁλὶ πετρήεσσα,
μεσσηγὺς Ἰθάκης τε σάμου τε παπαλοέσσης,
αὐστερὶς δὲ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι νώλοχοι αὐτῇ
ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχόωντε θ' ἑταῖροι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Κλησίαν τῶν θεῶν σύντεραν ποιησάμενος ὁ Ζεὺς ἐρμῆν πέμπει ἐπὶ Καλυψὼ κελεύων ἀποπέμπειν τὸν Ὀδυσέα. ἡ δὲ ὑπακούσασα ποιεῖ· τῇ δὲ ὀκταημερεύσαντι ἡμέρᾳ εἰδὼς αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, καὶ χαλεπήνας, λύει τὴν σχεδίαν· ἔνθα δὲ αὐτῷ δίδωσι κρήδεμνον ἐντείλας μένειν ἐπιβάντι τῆς γῆς ἀποβρίψαι αὐτῷ, καὶ πολλὰ παθὼν, εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ἐρχεται διασωθείς.

Et iam prima novo spargebat lumine terras
Tithoni crocum linquens aurora cubile

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Ε. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Ἔπλεῖ ἐπὶ σχεδίης ὀδυσσὲς κεαθείσης πόντῳ·

Ὡς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ὤρνυθ' ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι· ἠδὲ βροτοῖσιν·
οἱ δὲ θεοὶ θῶκον δὲ καθίξανον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι,
ζεὲς ὑψιβρεμέτης· οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον·
τοῖσι δ' ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' ὀδυσῆος
μνησαμένη μέλλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης·
ξοῦ πάτρ· οἱ δ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
σκηπτοῦχος βασιλεὲς μὴ δὲ φρεσὶν αἴσιμα ᾐδώς·
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέξοι·
ὡς οὔ τις μέμνηται ὀδυσῆος θείοιο
λαῶν οἷσιν ἄνασσε· πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν·
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων
νύμφης ἐν μεγάροισι καλυψοῦς· ἥ μιν ἀνάγκη
ἴσχει· ὅδ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι·
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασι
οἴκαδε νεισόμενον· ὅδ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν,
ἐς πύλον ἠγαθέην· ἠδ' ἐς λακεδαίμονα δῖαν·
Τήν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα ζεὲς·
τέκνον ἐμὸν· ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·

Pallas meditata

ἐ γὰρ δὴ πάντων μὴν ἐβάλασσατο νόον αὐτὴ·
ὡς ἤτοι κείνης ὀδυσσάμενος ἀποτίνετο ἕλβων·
πολέμοιο δὲ σὺ πέμψον ἐπίστιος ἔνθεν ἰόντα·
ὡς κε μάλ' ἀσπιδιῆς ἦν παρίδῃ χαῖαν ἱκάνω·
μνησῆρβε δ' ἐνὶ παλιμπετὲς ἀπονέοντα·
ἦρα καὶ ἐρμείαν φίλον υἱὸν ἀντίον ἤυδα·
ἐρμεία σὺ γὰρ αὖτε τάδ' ἄλλα πρὸ ἄγγελος ἐσσὶ
νύμφῃ εὐπλοκάμῳ ἀτέων νημερτέα βυλήν,
νόσον ὀδυσσαῆος ταλασίφρονος ὡς πενέηται·
ἔτε θεῶν πομπῇ, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
ἀλλ' ὅδ' ἐπὶ σχεδίης πολυάρεσμα πήματα πάσχων
ἠματιὴ εἰνοσῶ χρίνην ἐρίβωλον ἱκοιτο
φαιήκων δὲ γαῖαν, οἱ ἀγχίθεοι γενέασιν,
οἱ μέν μιν πρὶκ ἤρι θεὸν ὣς τιμήσουσιν·
πέμψουσι δ' ἐνὶ νῆι φίλην δὲ παρίδα γαῖαν,
χαλκοῦν τε χρυσόν τε ἄλις ἐεσσῆτά τε δόντες,
πολλὰ μὲν οὐδ' ἂν ὅλοιτο ἕροιτ' ἐνὶ φρεσὶ δῖος ὀδυσσεύς,
εἰ πρὸ πάπιμον ἵκηται λαχὼν αἶσαν νοστήσας·
ὡς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι,
οἶκον δὲ ὑψόροφον καὶ ἑὴν δὲ παρίδα γαῖαν.
Ὣς ἔφατ', ὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργοφόντης·
αὐτίκα δ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἑδήσατο καλὰ πέδιλα·
ἀμβρόσια χρύσεια τά μιν φέρον ἠδὲ ἐφ' ὑγρὴν,
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀήτοιο·
εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
ὧν ἐθέλει· τοὺς δ' αὖ τε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τὴν μετὰ χερσὶν ἑλὼν πέτετο κρατὺς ἀργειφόντης·
πρῶτα μὲν ἐπὶ Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἵκετο πόντῳ·
σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς,
ὅς τε κατὰ δεινὰς πόλιας ἁλὸς ἀφρυέτοιο

f ij

Dixerat: illa puris magnum pectus parabat
imperio, et primum pedibus talaria nitida
aurea, quae sublimem alis, sive aequora supra
seu terram rapido pariter cum flamine portant.
Tum virgam capit, hac animas ille evocat orco
pallentes, alias sub tristia tartara mittit,
dat somnos, adimitque, et lumina morte resignat.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἐκ βοῦς ἀγρώνων πυκινὰ πῖαρ ἀρέσεται ἄλμη,
τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὁμήσεται ἡμὺ μασιν ἐρμῆς·
αὐτὰρ ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκεσαν ἠλόθεν ἔσσαν,
ἔνθ' ἐν πόντῳ βὰς ἰοειδέος ἤπερόν δε
ἤιεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκεσ', ᾧ ἔνι νύμφη
ναίεσκεν ἐυπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο· πλόσε δ' ὀδμὴ
κέδρου τ' εὐ κτεάτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει
θαλο μένων· ἣ δ' ἔνδον ἀοιδιάσκε δ' ὀπὶ καλῇ,
ἴσὸν ἐποιχομένη χρυσείῃ κερκίδι φαίνεν·
ὕλη δὲ σπέος ἀμφιτεθήλει πλεθόωσα·
κλήθρη τ' αἴγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος·
ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο·
σκῶπες θ' ἱρηκές τε, τανύγλωσσοί τε κορῶναι
εἰνάλιαι· τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν
ἥδ' αὐτὴ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο,
ἁμβρὶς ἁβώσασα· τεθήλει δὲ σταφυλῇσι.
κρῆνας δ' ἐξείης πίσυρας, ῥέον ὕδατι λευκῷ·
πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
ἀμφὶ δὲ λειμῶνες θηλαιοὶ ἴῃ ἁδὲ σελίνῳ
θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
θηήσαιτο ἰδὼν, καὶ τερπόμενος φρεσὶν ἧσιν·
ἔνθα τοι θηῆτο διάκτορος ἀργεϊφόντης·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
αὐτίκ' ἄρ' εἰς οὐρὺ σπέος ἤλυθεν, οὐδέ μιν ἄντην
ἠνώησεν ἰδοῦσα κιχλυτὼ δῖα θεάων·
οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες γε θεοὶ θνητοῖσι πέλονται
ἀθάνατοι, ὅστις ἔτι σφεας ἀπὸ προθύροιο νέεσθαι.
ἀλλ' οὐδ' ἔνδον ἐοῦσαν ἐνὶ μεγάροισι κιχήσει
θνητὸς ἀνὴρ ὃς τις μεγαλήτορα θεὸν ἔτετμεν.
ἀλλ' ὅ γ' ἔπειτ' ἀμφὶς κλαῖε κιθαίριζος· ἔνθα πάρος περ

Sic Nemesis Hymandes

δάκρυσι καὶ σοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέψων.
πόντον ἐπ' ἀβρύετον δρηδέσκετο δάκρυα λείβων.
ἑρμείαν δ' ἐρέγνε κελευφόωντα θεάων
ἐν θρόνῳ ἰδνούσασα φαεινῷ σιγαλόεντι.
τίπτε μοι ἑρμείη χρυσόρραπι εἰλήλουθας.
ἀδδοῖος τερφίλας τε πάρος μὲν ἔτεθαμίζεις.
αὖδα δ' ὅ,τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν
ἠδ' ὑμέα μὲν τελέσαι με, καὶ εἰ τετελεσμένον ἦεν,
ἀλλ' ἕπεο προτέρω ἵνα τοι παρξείνια θείω.
ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τραπέζαν
ἀμβροσίης πλήσασα· νέκταρ δ' ἐρυθρὸν
αὐτὰρ ὃ πίνε καὶ ἤσθε διάκτορος ἀργοφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάσης καὶ ἤρατο θυμὸν ἐδωδῆς,
καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέφην·
ἐρωτᾷς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
νημερτέως ἐρέω μῦθον· σὺ δὲ πάσσω μέλεαι γάρ.
βούλεαι ἐμὸν ἠνώγει δῶρ' ἐλθέμεν ἠδὲ θέλοντα·
τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσσόνδε διαδραμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἄπλετον· οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις· οἵ τε θεῖσιν
ἱρὰ τελεσσι καὶ ἑκατόμβας·
ἀλλὰ μάλ' οὔπως ἔστι διὸς νόον αἰγιόχοιο
ὅστε παρεξελθὼν ἄλλον θεὸν· κεῖθι ἁλιῶσαι·
φησί τοι ἀνδρῶν παρεῖναι οἳ ζυρώτατον ἄλλων
τῶν ἀνδρῶν· οἱ ἄστυ πρὶ Τρώιον μάχοντο
εἰνάετες· δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
οἶκόνδ'· αὐτὰρ ἐγὼ νόῳ ἀθηναίην ἀλίτοντο.
ὅσφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κελαινὸν, καὶ νύματα μακρὰ·
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐθλοὶ ἑταῖροι·
τὸν δ' ἄρα δοῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασεν·
ἐς ῥ' ἡμῶν ἤνωγεν ἀποπεμπέμεν ὅπι τάχιστα.

ἢ γὰρ δὴ τῷ γ' αἶσα φίλων ἀπὸ νόστιν ὀλέσθαι·
ἀλλ' ἔτι δὴ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέμεν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον δὲ ὑψόροφον, καὶ ἐὴν δὴ παροίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ κασιγνήτω θεάων,
κούρην φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Interpretatio χέτλιοι ἐσθεοὶ ζηλήμονες ἐξοχον ἄλλων,
οἵ τε θεαῖς ἀχάλαστε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
ἀμφαδίην· ἤν τίς τε φίλον ποιήσετ' ἀκοίτην·
ὡς καὶ Ὀρίωνα ἕλεν ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες·
ἠὼς μὲν ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος ἄρτεμις ἀγνὴ
οἷς ἀγανοῖς βελέεσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·
ὡς δ' ὁπότ' ἰάσιόνι εὐπλόκαμος δημήτηρ,
ᾧ θυμῷ εἴξασα μιγῇ φιλότητι καὶ εὐνῇ·
νυμφῇ δὴ ποτὲ τῷδε δόμῳ ἦεν ἄπυστος
ζεὺς δ' ὃς μὲν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ·
ὡς δ' αὖ νῶϊ μοι ἄχεσθε θεοὶ βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι·
ὃν μοῦνὸν ἐγὼν ἐσάωσα· περὶ πρόπιος βεβαῶτα
οἷον ἐπεὶ δὴ νῆα θοὴν ἀράρυῖα κεραυνῷ
ζεὺς ἐλάσασα ἔπεσε μέσῳ οἰνοπι πόντῳ·
ἔνθ' ἄλλοι μοῦνοι πάντες ἀπέφθιθεν ἑταῖροι·
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων, καὶ κῦμα πέλασε.
τὸν μοῦνὸν ἐγὼ φίλεόν τε, καὶ ἔτρεφον· ἠδὲ ἔφασκον,
θήσειν ἀθάνατον, καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
ἀλλ' ἐπεὶ οὔπως ἔστι διόσδοτον ἀλγίον οἷο
ὅττε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν ἠδ' ἁλιῶσαι,
ἔρρέτω· εἰ μὲν κεῖνος ἐποπτεύει καὶ ἀνώγῃ
πόντον ἐπ' ἀργύφεον· πέμψω δέ μιν ἔτι ἔνοσις·
ἦ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' οὐρία νῶτα θαλάσσης·

αὐτὰρ ὁ πρόφρων ὑπεβήσομαι· ὄρκῳ δ' ἐπιπλήσω.
ὥς με μάλ' ἀσπιθὴς ἠὲν παρίδῃ χάλκεον ἔγχος.
Τὴν δ' αὖτε προσέφη διάκτορος ἀργεϊφόντης·
ἄστω νῶϊ, ἀπόπεμπε θεός δ' ἐποπίζεο μήνιν·
μήτως τοι μετόπισθε νεώτερος ἄλγεα πάσχῃ
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς ἀργοφόντης·
ἣ δ' ἐπ' ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι πότνια νύμφη,
ἧστο δ' ἐπειδὴ ἔνδον ἐπέκλυεν ἀγγελιάων·
ἐν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς οὔρεϊ κεκλιμένον ἁδὺ πόρε δάκρυ
δακρυόφιν τέρσεσκε κατείβετο δ' ἔμπεδος αἰὼν
νόστον ὀδυρομένῳ· ἐπεὶ οὐκέτι οἱ γε πάρα νύμφη.
ἧστο μὲν οἱ νύκτας γε καὶ ἠματίας κεκαφήκει,
ἐν αὐτῇσι γλαφυρῇσιν παρ' ἰὴν ἐθέλων ἐθελέσσαι.
ἣ μετὰ δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσι κιοῦσα,
θάλασσαν κατὰ σοναχῇσι καὶ ἄλσεσι θυμὸν ἐρέχθων,
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
αὐτὰρ δ' ἐς μέγα προσεφώνεε δῖα θεάων·
κάμμορε, μή μοι ἔτ' εὐδὲ ὀδύρεο μηδὲ σὺ αἶψα
φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα προφανὰ ἀποπέμψω.
ἀλλ' ἄγε δὴ ῥάτα μακρὰ ταμὼν ἁρμόξεο χαλκῷ
σύρῃσιν φελέσθαι· ἄταρ ἰκριόων ὑπερβήσῃ ἐπ' ὠκυπέτῃ
ὕδατος, ὥς σε φέρησιν ἐπ' ἠγαθέην Σχερίην
αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
ἐν θήσω μενοεδνὲ ἃ μέν τοι λιμὸν ἐρύκοι·
εἵματα τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθε.
ὥς κε μάλ' ἀσπιθὴς σὴν παρίδῃ χάλκεον ἔγχος.
ἄμπνευσε θεοί γ' ἐθέλουσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
οἵ μιν φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
καί μιν φωνήσας ἔπτερα πρόσφατα προσηύδα·

ἄλλο τι δὴ σὺ θεὰ τόδε μήδεαι· ὅδε τι τοιμητὴν,
ἥμε μέλεαι φρεσὶν πρᾶαν μέγα λαιτμα θαλάσσης·
δεινόν τ' ὀρχαλέον τε τὸ δὴ ἔπιπλόν εἰ σαι
ὠκυτοροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι διὸς ὄρῳ·
ὅδ' ἀὴ ἐγὼν ἀέκητι σέθεν χεδίης ἐπιβαίην,
εἰ μή μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι·
μή τί μοι αὐτῷ πῆ μακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
ὣς φάτο· μείδησεν δὲ καλυκῶπις θεάων·
χερὶ τέμεν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
ἦ δὴ ἀλιπρὸς γ' ἐσσι καὶ οὐκ ἀπροφὼν ἐνὶ φωτὸς
οἷον δὴ νὺ μῦθον ἐπεφράσθης ἀνορούσας.
ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς οὐρὺς ὕπερθεν
καὶ τὸ κατειβόμενον συνὸς ὕδωρ· ὅρκιον τε μέγιστος
ὅρκος δεινότατός τε πέλῃ μακάρεσσι θεοῖσι,
μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράζομαι· αἶψα δὲ μοὶ κὴρ
αὐτῇ μηδοίμην ὅτε μὲ χρειὼ τόσον ἵκοι.
καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος· ὅδε μοι αὐτῷ
θυμὸς ὀὶ ἔνθεται σιδήρεος· ἠμὲ ἐλεήμων.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο δῖα θεάων·
καρπαλίμως· ὁ δ' ἕπετο μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
ἵξον δ' ἐσχατιὴν λαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀὴρ·
ἔνθα ἄρ' ὃ μὲν ἔνθα κάθιζεν ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη
ἑρμείσασ· νύμφη δ' ἐτίθει παρὰ πᾶσαν ἐδωδὴν
ἔδμεναι καὶ πίνειν· οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν.
αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν ὀδυσσῆος θείοιο.
τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην μὲν ἄμωαι καὶ νέκταρ ἔθηκαν·
οἱ δ' ἐπ' ὀνείατα θεσπέσια προπέλασσα χερσὶν ἄνακτι·
αὐτὰρ ἐπεὶ πάρ πᾶσαν ἐδητύος ἦδὲ ποτῆτος,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε κλυτὸς δῖα θεάων·

ἀνογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ·
ἦ τῳ δὴ οἶκον φίλην δὺ παρίδμεναι αἴαν
αὐτίκ' νῦν ἐθέλῃς πέμπειν· σὺ δὲ χάρμη κῆδος ἔμπης
εἴ τε μὲν εἰδήης σῇσι φρεσὶν ὅσσατοι αἶσα
πήμ' ἀνακλῦσαι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
ἐνθάδε κ' αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις·
ἀθανάτοσ τ' εἶης ἱ μειρόμενός περ ἰδέσθαι
σὴν ἄλοχον· τῆς αὖτε ἐέλδεαι ἤματα πάντα·
ὄ μέν θην κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,
εἶδός τ' ἀμφὶ δὲ φῶτα· ἐπεὶ οὔπως ἠδὲ ἔοικεν,
θνητὸς ἀθανάτῃσι δὲ μάρψ κῆδός ἐρίζειν·
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος πολύμητις ὀδυσσεὺς·
πότνια θεὰ· μή μοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
πάντα μάλ' ὄψε καὶ σῷ περίφρων πηνελόπεια
εἶδος ἀμείνοτέρη· μερόπων τ' εἰς ἄνταἰδέσθαι·
ἣ μὲν γὰρ βροτός ἐσθ' σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω καὶ ἐλδόμαι ἤματα πάντα,
οἶκόν δ' τ' ἐλθέμμεναι· καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
εἴ δ' αὖ τις ῥαίσῃσι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
τλήσομαι ἐν στήθεσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
ἤδη γὰρ μάλα πολλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
νύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι πενέσθω·
Ὣς ἔφατ· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ μένφασ' ἤλυθεν·
ἐλθόντε δ' ἄρα τὼ γε μυχῷ ἔσαν ἠλιφοῆϊ,
τῇ πέσθην φιλότητι παρ' ἀλλήλοισι μένοντε·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
αὐτίκ' ὁ μὲν χλαῖναν τε χιτῶνα τε ἕννυτ' ὀδυσσεὺς·
αὐτὴ δ' ἀργύφεον φάρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
λεπτὸν καὶ χάριεν περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
καλὴν χρυσείην· κεφαλὴν δ' ἐπέθηκε καλύπτρην·

καὶ τότ' ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μᾶλλον ποτὴν·
δῶκε μὲν οἱ πτέλεην μέγαν ἀρμενον εὖ παλάμῃσι
λάλμενον ἀμφοτέρωθεν ἀκηδέμενον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
σειλὸν βριχάλλεε ἐλαΐνεον οὐ παρὸν ὄρμῳ.
δῶκε δ' ἔπειτα σπέος ἄρνυον εὐξέον ἦρχε δ' ὁδοῖο
νήσου ἐν ἐκατιῆς ὅθι δὴ δρυόεσσα μακρὰ πεφύκει,
κλήθρη τ' αἴγειρός τ' ἐλάτη τ' ἠΰν ἠρανομῆναι.
αὖσα πάλαι, περίκηλα τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει·
ἤλυθ' ἔβη πρὸς δῶμα καλυψὼ δῖα θεάων.
αὐτὰρ ὁ τάμνετο δῆρα· θοῶς δ' οὐ ἤνυτο ἔργον.
ἓξ ἔτεα δ' ἐπίσταμένος, κὰδ ἐπὶ σεῦμεν ὕδωρ.
τόφρα δ' ἐνῆκε τέρεβρα καλυψὼ δῖα θεάων.
τέρμινεν δὲ πάντα καὶ ἤρμοσεν ἀμήλοισι·
ζόμφοισι δ' ἄρα τὴν γε καὶ ἀρμονίῃσιν ἄραρεν.
ὅσσον τίς τ' ἐδαφοσύνης τορνώσεται ἀνὴρ
φορτίδος εὐρείης οὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
τόσσον ἐπ' οὐρῆα σκεδίην ποιήσατ' ὀδυσσεύς.
κρία δὲ σπάσε δρυῶν βαθμοὺς τε μίνεαι
ποίει. αὐτὰρ μακρῆσιν ἐπημενὶς ἰδάλλετο τελσύτα.
ἐν δ' ἴδον ποίῃ, καὶ ἐπὶ κριὸν ἄρμενον αὐτῷ.
πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο δ' ἔρρ' ἐθοῦσι·
φράξε δὲ μιν εἴπεαι διαμπερὲς οἰσυΐῃσι.
πύματος εἴλαρ ἐλυσ· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην·
τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε καλυψὼ δῖα θεάων·
εἴσατο ποιήσασθαι· ὃ δ' οὖ τεχνήσατο κῆρι τά·
ἐν δ' ὕπερα στε κῶλας τε τόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ·
μοχλοῖσιν δ' ἄρα τὴν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν
τέχνατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·

Una cum fretum pedem

τῶ δ' ἄρα πέμπω πέμπ' ἀρνήσω δ' ἀχλυφώ·
ἐμματα τ' ἀμφιέσασα βυσσινα καὶ λέσασα·
ἐν δὲ οἱ ἆσκον ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο.
ἄλλον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ κώνεια
ἠωρύκω· ἐν δὲ οἱ ὀφατίθει μηδοσέα πολλά·
ἔβρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε·
ζωόσωσε δ' ἄρω πέτασ' ἱστία δῖος ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ὁ πνοιαλίω ἰθύνετο νηὶ ἐνὶ
ἥμενος· ὐδὲ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπίπτε,
πληϊάδας τ' ἐσορῶντι, καὶ ὀψὲ δύοντα βοώτην·
ἄρκτον τ' ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν·
ἥτ' αὐτὸς στρέφεται καὶ τ' ὠρίονα δοκεύει·
οἴη δ' ἄμμορος ἔπλε λοετρῶν ὠκεανοῖο·
τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε κελευτὼ δῖ' ἀθεάων
πορτιπορευόμεναι· ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα·
ἕπτα μὲν ἤματα νῆα πολυπλάγκτους ἐπέρησε·
ἐπτακαιδεκάτη δ' ἔφανεν ὄρεα σκιόεντα
γαίης φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ·
εἴσατο δ' ὡς ὅτε τίς τε διὰ μυχὸν εὐρέα πόντου·
τόν δ' ἐξ αἰθιόπων ἀνίων κρέιων ἐνοσίχθων,
πλόεν ἐκ σολύμων· ἴδεν· εἴσατο γὰρ οἱ
πόντον ἐπιπλώων· ὃ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον·
μινύσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
ὢ πόποι ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
ἀμφ' ὀδυσῆι· ἐμεῖο μετ' αἰθιόπεσσιν ἐόντος·
καὶ δὴ φαιήκων γαίης σχεδὸν ἐνθάδ' ἄασαι
ἐνφυέϊ· μέγα πῆρας ὀϊζύος, ἥ μιν ἐκέτευ
ἐξ ἔτι μέν μιν φημὶ ἄδην ἐλάαν κακότητος·
Ὡς ἔφατ' ὠσάμενος νεφέλας· ἐτάραξε δὲ πόντον,
χερσὶ φίλῃσιν ἐλὼν· πάσας δ' ὠρόθυνεν ἀέλλας

παντοίων ἀνέμων· σὺν δὲ νεφέεσι κάλυψε
γαῖαν ὁ μοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νὺξ·
σὺν δ' εὖρός τε νότος τ' ἔπεσε ζέφυρός τε δυσαὴς,
καὶ βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων,
καὶ τότ' ὀδυσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·
ὤμοι ἐγὼ δειλὸς· τί νύ μοι μήκιστα γένηται·
δείδω· μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν·
ἥ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
ἄλγε' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται·
οἵοισι νεφέεσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
ζεὺς· ἐτάραξε δὲ πόντον· ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος·
τρισμάκαρες δαναοὶ καὶ τεπράκις· οἳ τότ' ὄλοντο
τροίῃ ἐν εὐρείῃ χάριν ἀτρείδῃσι φέροντες·
ὡς δὴ ἔγω γ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ἤματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
τρῶες ἐπέρριψαν· περὶ πηλείωνι θανόντι·
τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καί μου κλέος ἦγον ἀχαιοὶ·
νῦν δὲ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι·
ὣς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασε μέγα κῦμα κατ' ἄκρης
δεινὸν ἐπεσύμενον· περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν·
τῆλε δ' ἀποσχεδίης αὐτὸς πέσε· πηδάλιον δὲ
ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δὲ οἱ ἱστὸν ἔαξε
δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα.
τηλοῦ δὲ σπεῖρον, καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ·
τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη
αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς·
εἵματα γὰρ ῥ' ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα καλυψώ·
ὀψὲ δὲ δὴ ἀνέδυ· στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην

πιχρὴν· ἡ δὲ πολλὴ ἀὴρ κρατὸς μελάρυζεν.
ἀμφ᾽ ὄβριμον δ᾽ ὣς χαλκὸς ἐπελήθετο τειρόμενός περ·
ἀμφὶ μεθορμηθεὶς ἐν νήμασιν ἑλλάβετ᾽ αὐτῆς·
ἐν μέσῃ δὲ κάθιζε τέλος θανάτοιο λελείπων.
πλὴν δ᾽ ἔφορει μέγαν μάκτρα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ὣς δ᾽ ὅτ᾽ ὀπωρινὸς βορέης φορέησιν ἀκάνθας
ἀμπεδίον τυπίναι δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔρονται,
ὣς τὴν ἀμπέλαρος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἄλλοτε μὲν τε νότος βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ᾽ αὖ τ᾽ οὖρος ζεφύρῳ εἴξασκε δίωκειν.
τὴν δ᾽ ἴδε κεδνὴ μήτηρ καλλίσφυρος Ἰνὼ
λανιοβεὶ ἡ πρὶν ἐὸν βρέφος αὐδήεσσα·
νεῦσε δ᾽ ἁλὸς ἐν πελάγεσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς·
ἤρ᾽ ὁδυσῆ ἐλέησεν ἀλώμενον ἄλγε᾽ ἔχοντα
αὐβύμῃ δ᾽ εἰνὶ ποτῇ ἀνεδύσετο λίμνης,
βῆ δ᾽ ἔπι ζεφύρῳ καὶ μιν πρὸς μοῦθον ἔπεμπεν·
κέμμορε· τίπτε σοι ὧδε τοσεῖδε κακὸν ἐπιδέρκεται ὄσσοις,
ὥ δύστε ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φρονεύει;
οὐ μήν σε καταφθίσει μάλα περ μενεαίνων
ἀμφὶ μάλ᾽ ὧδ᾽ ἔρξαι δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσειν.
εἵματα τῶν᾽ ἀποδὺς ζεφύρῳ ἀνέμοισι φέρεσθαι
κάλλιπ᾽ ἄτερ χειρεῖ νέων· ἐπὶ μαῖεο νόσῳ
φαίης φαιήκων ἔμμορε γαῖα βροτῶν.
τῷ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοισι τανύσας
ἄμβροτον· ἠδὲ τοῦτο θέειν δίος· ἠδ᾽ ἀπολέχθαι·
αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσιν ἐφάπτεαι ἠπείροιο,
ἂψ ἀποδυσάμενος βάλεειν εἰς οἶνοπα πόντον
πολλὸν ἀπ᾽ ἠπείρου· αὐτὸς δ᾽ ἀπὸ νόσφι βαπέσθαι·
ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν·
αὐτὴ δ᾽ αὖτ᾽ ὀβρίμου πόντου ἐδύσετο κυμαίνοντα·

αὐθυΐη ἐπιῤῥα· μέλαν δὲ ἕ νῦ μα κάλυπτεν.
αὐτὰρ ὃ μῆ μίριξε πολυτλᾶσ δῖος ὀδυσσεὺς·
ὀχθήσας δ᾽ ἄραεῖπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγὼ μήτις μοι ὑφαίνησι δόλον αὖτε.
ἀθανάτων ὅτε με ἀεδνὴς ἀποβήσαι ἀνώγει,
ἀλλὰ μάλ᾽ ὑπὸ πείσομ᾽ ἐπεὶ ἐκὼν ὀφθαλμοῖσι
γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅδι μοι φατο φύξιμον εἶναι·
ἀλλὰ μάλ᾽ ὥδ᾽ ἔρεω δαμέω δ᾽ μοι εἶναι ἄριστον
ὅρῃ ἀὴ μένεν ἄγρατ᾽ ἐν ὀμῳ μονίῃσιν ἀθήρῃ,
τόφρ᾽ αὖτε μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδὸν ἔλθῃ δῖα νὺ ξ ἀνίκατος,
νηὸς ἔπει ὀμέν τι πάρα προνοήσασ᾽ ἑταίρων·
ἕως ὃ ταῦθ᾽ ὅρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ὧρσε δ᾽ ἐπὶ μέγα κῦ μα ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινόν τ᾽ ἀρχαλέον τε κατηρεφὲς ἤλασε δ᾽ αὐτόν.
ὡς δ᾽ ἄνεμός τε ξανθὰς ἠίονι θιμῶνα πνάξῃ
καρφαλέων· τὰ μὲ ἄρ τε διεσπερέασεν ἄλλυδις ἄλλη,
ὣς ἄρα τὴν δήρατα μακρὰ διεσπερέασ᾽· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
ἀμφ᾽ ἑνὶ δήρατι βᾶινε πελιν· ὡς ἴ πον ἐλαύνων.
εἵματα δ᾽ ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα κελυφώ·
αὐτίκα δ᾽ ἰκμήδμενον ὑὸν ἑέρνοιο τάνυσεν.
ἔνθ᾽ ὃς δ᾽ πρῆνὴς ἀλὶ κάππεσε χεῖρε πετάσσας,
νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων.
κινήσας δ᾽ κέρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
ὅππως νῦ κε πολλὰ παθὼν ἄλλον κατὰ πόντον,
δὴ οὕτω ἀνθρώποισι δι᾽ ὀτρέφεαι μιχέης·
ἀμφ᾽ δ᾽ ὣς ὅτε ἐόλπα ὀνοσσάμενος κεφάων τος·
ὣς ἄρα φωνήσας ἐ μάσσεν κελαινεφέα κρόνος ἵ πους·
ἵκετο δ᾽ ἃς ἀῖας ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ᾽ ἔασιν.
αὐτὰρ ἀθηναίη κέρη δ᾽ ὃς ἄλλ᾽ ἐνόησεν.

ἦτοι τῶν ἄλλων ἀγέμων κατέδησε μελίβοιος·
παύσασθαι δ' ἐκέλευσε, καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
ὦρσε δ' ἐπὶ κραναὸν βορέην· πρὸς νύμφας ἔταξεν,
ὡς ὅτε φαίνηται φιλιρέτῃ μήτηρ ἀγέλειν
Διογενὴς ὁδυσεύς, θάνατον καὶ κῆρα δαλύσας.
ἔνθα δύω νύκτας δύο δ' ἤματα νηλέι πήμῃ
πλάζετο πολλὰ δὲ οἱ κραδίη προτιόσετο θυμὸν ὀλέθρου·
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐὺ πλόκαμος τελέσῃ ἠώς,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη· δὴ ἄρα νεῦσεν ἐΐσκε γαίαν,
ὄξυ μάλα προφάων, μεγάλου ὑπὸ κύματος ὀφθείς.
ὡς δ' ὅταν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσσι φανείη
πατρὸς ὃς ἐν νούσῳ κεῖται κρατερὰ ἄλγεα πάσχων
δηρὸν τηκόμενος συρὸς δὲ θεὸς ἀμφιπολεύει
ἀσπασίως δ' ἀράχνιον ἕρκος ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐλύσαν,
ὡς ὀδυσῆι ἀσπασίως ἐΐσκε γαῖα καὶ ὕλη.
νῆα δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε βοὸς ἐκτὸς ἀκοντὴ
καὶ δὴ δ' ἔσπον ἄνυσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
ῥόθος γὰρ μέγας ἦν μακρὴ δ' ἔδυ ἠπείροιο
δεινὸν ἐρεύγομένου· ἑλυφὴ δὲ πάγχυ ἅλος ἄχνη·
οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὅροι οὐδ' ἐπίωλαι·
ἀλλ' ἄκραι προβλῆτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε·
καὶ τότ' ὀδυσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤμοι ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀέλπτεα δῶκεν ἰδέσθαι
καὶ δὴ τόδε λάτμα διατμήξασα ἔπερσα,
ἐμβασίη δ' οὐ πῆ φαίνετ' ἅλος πολιοῖο θύραζε
ἐκτοσθεν· μὴν ἦ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ νῆμα
βέβρυχεν ῥόθιον· λιαὶ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ·

ἀχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ οὔ πως ἔστι πόδεσσι
στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐν φυσέϊ καὶ πόνῳ·
μήπως μ' ἐν βαίνοντα βάλῃ λιβὶ ποντοπόρῳ πρὸς
κῦμα μέγ' ἀρπάξαν· μελέη δὲ μοι ἔασε τανυσθαι.
φεύγω ἔτι πρότερόν γε παραννήξασθαι ἵν' ἂν ἐφόρῳ,
εἰσόκε τε παραπλῆγας ἰμενάς τε θαλάσσης,
δείδω μὴ ἐξ οὔτις ἀναρπάξασα θυέλλη,
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ βαρέα στενάχοντα·
ἢ ἔτι μοι καὶ πῆρος ἐπιφροσύνη μεγὰ δαίμων
ἔξ ἀλὸς ἰδάτε πολλὰ ῥέφει κλυτὸς ἐνοσίχθων.
οἶδα γὰρ ὡς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς ἐνοσίχθων·
ἔως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
τόφρα δὲ μιν μέγα κῦμα φέρεν ῥιπῇσιν ἐπ' αὐτῇ.
ἐνθά κ' ἄκοντ' ὀλέθρῳ τε δυφθείη σὺν τε δοάχθη,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπευθύνθη λάβε πέτρης·
τῇ ἔλιθ' ἑζομένη, ὦρσε μέγα κῦμα παρῆλθε,
καὶ ὁ λὺς ὡς ὑπάλυξε· παλιρρόθιον δὲ μιν αὖτις
πλῆξεν ἐπευθύνθοντα· τηλὺ δὲ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
πρὸς ποτὶ πολλὰ δονόφιν τυπήσεται λαὶ γγύθι ἔχοντας,
ὡς τοῦ πρὸς πέτρῃσι φασηλιώδεα δῶκε χειρῶν·
ἔνθα κέ οἱ δὴ δύσπονος ὑπὲρ μόρον ὥλετ' ὀδυσσεύς·
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσσὶν δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
κύματος ἐξαναδὺς τὰ τ' ἐρεύγεται ἠπείρονδε,
νήχε παρὲξ δὲ γαῖαν ὁρώμενος εἰσατο φῶρος·
εἰσόκε παρὲξ ἐλθὼν ποταμοῖο κατὰ σύμα καλλιρόοιο
ᾖξε νέων, τῇ δὴ οἱ δέδμητο χῶρος ἄριστος

λῶος

λῆος πεφοάων· καὶ ἐπισπέσθω ἦν ἀνέμοιο·
ἔγνω δ' προφέοντα· καὶ οὐ ἔατο ὃν κατὰ θυμόν·
κλῦθι ἄναξ ὅς τις ἐσσι· πολυλύσιος δέσ' ἱκάνω·
φάσγανον ἐκ πόντοιο πόσει ἀάσσας ἐνὶ πάσῃ·
ἀθάνατοί μέν τ' ἄλλῃ καὶ ἀθανάτοισι θεῖσιν
ἀνδρῶν ὅς τις ἵκηται ἀλώμενος· ὡς καὶ ἐγὼ νῦν·
σόν τε ῥόον σάτε γνάθῳ ἱκάνω πολλὰ μογήσας·
ἀλλ' ἐλέαιρε ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι οὖν χάριν ἔσσαι·
Ὣς φάθ' ὁ δ' αὐτίκα πᾶσεν ἑὸν ῥόον ἐκ δὲ κύμα·
πρόσθε δ' οἱ ποίησε γαλήνην· κὰδ δ' ἐσάωσεν
ἆς ποταμῶ πρόχοας· ὅθ' ἄρ' ἀμφὶ γόνατ' ἔκλιθε·
χεῖράς τε στιβαρὰς ἀλὶ τῷ δέδμητο φίλον ἦτορ·
ὧδεε δ' ἀμφὶ πάντα θάλασσα δ' κίνητο πολλὴ·
αἶψα δὲ σῶμα τε ἵππων τε ἄδην ἄπαυστος καὶ ἀναυδος
κεῖτ', ὀλίγη πελέων· κάματος δέ μιν ἄνδρα ἴκανεν·
αἶψα δ' ἔπειτ' ἀμάπνυτο· καὶ οἱ φρένα θυμὸς ἀγέρθη·
καὶ τότε δὴ κρίδεμνον ἄρ' ἐλύσε θεῖον·
καὶ τὸ μὲν οἱ ποταμοῖο ἀλιμυρήεντα μεθῆκεν·
αὐτὰρ δ' ἔρρε μέγα νῆμα κατὰ ῥόον· αὖτὰρ δ' ἀρ' ἵκανε
δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὁδ' ἐκ ποταμοῖο λιασθείς
χοινῳ ὑπεκλίνθη· κῦσε δ' ἔϊδωρον ἄρυταρ·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤμοι ἐγὼ τί πάθω· τί νύ μοι μήνισε γένηται·
ἦ μὲν δ' ὃ γε ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω·
μήπ' ἀμυδις σίβηται καὶ ἠΐ, καὶ θῆλυς ἔέρσῃ·
ἐξ ὀλιγητελίης δαμάσῃ μεγαφίστα θυμόν·
ἄορι δ' ἐν ποταμῷ τυχεῖν πνείει ἠῶθι πρό·
εἰ δέ μεν ὄς κλῄτων ἀκαχὼς καὶ δάσκιον ὕλην
θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατὰ δ' αὖθι μένοιεν
ῥίγος καὶ κάματος· γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

δείδω μὴ θήρεσιν ἔλωρ κεῖμαι ἐνὶ μεγάροισι.
Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι, δόλον ἄρτο μέρμερον εἶναι.
βῆ δ' ἰέναι· λιμὸν δὲ κατὰ πτόλιν εἶδεν ὕδωρ δὲ
ἐν πρίφανον μέγα, δοιὰς δ' ἀρὰ πάλυθε θάμνος
ἐξομόθεν περφύτας· ὁ μὲν φυλίης, ὁδὲ ἐλάτης·
τὰς μὲν ἄρ' ἔτ' ἀνέμων σμερδαλέον ὑρόντων,
δὴ ποτ' ἠέλιος φαέθων ἀπὸ σὺν ἔβαλλεν·
ἔτ' ὄμβρος περάσασε διαμπὲς· ὡς ἄρα πυκνοὶ
ἐπιήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδὶς ὀρὸς ὑπ' ὀδυσσεὺς
δύσετ', ἄφαρ δ' ὀνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσιν
ἀρρῆκαν φύλλων· τὰς ἔνι χύσις ἤλιβα πολλὰ,
ὅσσον τ' ἢε δύω, ἢε τρεῖς ἀνδρὸς ἐρυσθαι
ὥρη χειμερίη· εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι·
τῷ μιν ἰδὼν ἐλέησε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
ἐν δ' ἄρα μέσῃ λευκὸν χύσιν ἐπεχύδαν φύλλων·
ὡς δ' ὅτε τις δαλοῦ προθελὼν ἐνέκρυψε μελαίνῃ
ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιῆς· ὃ μὴ πόρε γείτονσι ἄλλοι,
σπέρμα πυρὸς σώῳον· ἵνα μὴ πόθεν ἄλλοθεν αὖσι,
ὣς ὀδυσσεὺς φύλλοισι κατέλυψεν· τῷ δ' ἄρ' ἀθήνη
ὕπνον ἐπ' ὀμμασι χεῦ· ἵνα μιν παύσειε τάχιστα,
δυστόκεος κῆδεα πολλὰ φίλα βλεφάρ' ἀμφικαλύψας·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Θεὰ ἐπισῶσα ὀναρ ναυσικάᾳ τῇ ἀλκινόου θυγατρὶ μελλούσῃ αὐτῇ πρὸς ἐθνήτα ἐπὶ ποταμὸν ἀγέσθαι πλυνῶν πλησίον γὰρ αὐτῇ ἦναι τὸν γάμον· ἡδὲ τὸ μελλόθεν ποιεῖ· ἔπειτα παίζειν μετὰ τῶν θεραπαινῶν· ἀνιέμενος δ' αὐτῶν ὁ ὀδυσσεὺς ἐξυπνίζεται· καὶ ἀπιθεὶς ναυσικάᾳ, ἐθνήτα καὶ δόξαν παρ' αὐτῆς λαβὼν, ἕπεται αὐτῇ εἰς πρὸς πόλιν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Ζ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Ζῆτα δὲ ναυσικάᾳ κόμισε ἐν χρὴ ὀδυσῆα.

Σὸ μὲν ἔνθα κέαυδε πολύτλας
δῖος ὀδυσσεὺς,
ὦ ὕπνῳ καὶ κεκμᾶτῳ ἀρημένος.
αὐτὰρ ἀθήνη
βῆ ῥ' ἐς φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν
τε πόλιν τε. Ιασιονεα

Jasionia Hystorica

Colonia pharacu:

οἳ πρὶν μέν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ ὑπερίῃ,
ἄγχι κυκλώπων ἀνδρῶν, ὑπερηνορεόντων.
οἳ σφέας σινέσκοντο βιηφόροι· ἐκ δὲ φέρτεροι ἦσαν.
ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε ναυσίθοος θεοειδὴς,
εἶσεν δ' ἐν χερίῃ ἐχέφρων ἀνδρῶν ἀφνειῶν.
ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασε πόλει καὶ ἐδείματο οἴκους.
καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσατο γαῖραν.
ἀλλ' ὁδὸν ἤδη καὶ μὴ μιν ἀμείλιχος ἄϊδος δὴ βεβίηκει.
ἀμφίνοος δὲ τόθ' ἧρχε, θεῶν ἀτος μήδεα εἰδώς.

Cyclopum Vicinia

Dicitur ædificasse Scheriam: sive Corcyram:

τῷ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
νόστον ὀδυσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα.
βῆ δ' ἰέναι θάλαμον πολυδαίδαλον, ὄφρα οἱ ἥρη
ποιμὴν λαῶν ἀθανατησι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη.
ναυσικάᾳ θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀμφινόοιο.
παρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι χαρίτων ἀπὸ κάλλος ἔχουσαι
σταθμοῖιν ἑκατέρθε θύρας δ' ἐπέκειντο φαεινὰι.
ἤριπε δ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπιειμένος ἠϋκόμοιο
σὴν δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
ἐγρεο νηπύτιε, τί σεο μέλεται ὧδε καθεύδειν;
ἀθρήσει δὲ τάχιστα θοὴν ἐπὶ νῆα κέλευθον

Clearchus mihi enim, tenet: re fingit

Aphrodite

Ἀφροδίτη

ἤ οἱ ὁμηλικίη πολὺ ἔην, μεχάρισο δὲ θυμῷ·
τῇ μὲν ἔφ' ἁμὲ κεν προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ναυσικάᾳ, τί νύ σ' ὧδε μεθιεμένην τοκέων τε
εἵματα καλὰ τοῦ τε μέγα κῦδος ὀπάζει
σοὶ δὲ γάμος ἀγαθὸν ὄφρ' εἶνα καὶ καλὰ πολλὰ αὐτῇ
ἔννυσθαι· τάδε τοῖσι παραιφάσσειν· ὄφρα σ' ἄγωνται.
ἐκ γάρ τοι τῶν φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
θεσπεσίη· γαρύουσι δὲ πατέρ' καὶ πότνια μήτηρ.
ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσα μετ' ἠϊθέοις ἑπέσθω
καί τοι ἐγὼ συνεριθος ἅμ' ἕψομαι ὄφρα τάχιστα
ἐντυσέαι· ἐπὶ ἦτρι ἔτι δὴν παρθένος ἔσται·
ἤδη γὰρ σεμνῶνται ἀριζήλῃ κατὰ δῆμον
πάντων φαίνουσι· δόθι τοι γένος ἐσθλὸν καὶ αὐτῇ·
ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε μοι πατέρα κλυτὸν ἠπιόωσα
ἠμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐφοπλίσαι· ἢ μὲν ἄνησις·
ξώστρα τε κρήδεμνα καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον· ἢ πόδ' ἰοῦσαν
ἕρπειν· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος.
Ὣς ἄρ' ὃ γ' εἰπὼν ἔβαν ἀπτερέ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόν δ' ἔβη, ἔνθα φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
ἔμμεναι· οὔτ' ἄνεμοισι τινάσσεται οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
δεύεται οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἰθρη
πέπταται ἀνέφελος· λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα·
ἔνθ' ἀπτερὴς γλαυκῶπις ἐπεὶ διεπέφραδε μῦθον·
αὐτίκ' ἔπ' ἠῶς ἦλθεν ἐύθρονος· ἤμιν ἔγειρε
ναυσικάην ἐύπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπτερὼς μετὰ δῶμα
βῆ δ' ἔναι διὰ δώματ' ἰοῦ ἀγγείλειε τοκεῦσι·
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ· μετὰ δμῳῇσι δ' ἔνδον ἐόντας·
ἦλθε δὲ τ' ἐχάρη δὲ ἰδοῦσα ἅμ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,

ἥλικα τρωφῶσ᾽ ἀλιπόρφυρα τῷ δ᾽ ὑραῖε
ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλυτὸς βασιλῆας
ἄλλυδις ἴνα μιν χόλεον φάσκοιεν ἀγασθαι.
ἠδὲ μάλ᾽ ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε.
Γ ἄππαφίλ᾽ ἦ ἂν δὴ μοι ἐφομίσσειε πρὸς ἀπήνην
ὑψηλὴν ἄμυκλον ἵνα κλυτὰ εἵματ᾽ ἄγωμαι
ἄλλα τὰ μοι μᾶλλον πεπάσεται ἠδὲ καὶ αὐτῷ
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἰόντι
βυσσοβυσσοῖο καθαρὰ χροῒ εἵματ᾽ ἔχοντα.
πέντε δὲ τοι φίλοι υἷες ἐν μεγάροις γεγάασιν
οἱ δύο μὲν γήμαντε κόρας δ᾽ ἠθέοι θαλέθοντες
οἵσι μάλ᾽ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἵματ᾽ ἔχοντες
ἄλλοχος ἐρεθέμεν τὰ δ᾽ ἐμὴ φρεσὶ πάντα μέμηλεν.
Ὣς ἔφατ᾽ ἀλλ᾽ ἔτι τῷ γε θαλερὸν μένος ἐξόρουσε
πᾶσι φίλοις ἐδὲ πάντα νόει κὰδ μέβετο μύθῳ.
ἄρτε τοι ἠμιόνων φθονερὸς τέκος ἄρτε τευ ἄλλου
ἔρχευ ἄτερ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
ὑψηλὴν εὐήκομον ὑπερδίφροσιν ἀρηρυῖαν.
Ὣς ἔφαθ᾽ οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπὶ κλισμοῖσιν ἔβησαν
οἱ μὲν ἄρ᾽ ἔπειτα ἄμαξαν ἐύδμητον ἡμιόνοιν
ὄπλεον ἠμιόνους δ᾽ ὑπαγον ζυγὸν ὑπ᾽ ἀπήνην
κύρη δ᾽ ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινὴν.
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐϋξέστῳ ἐπ᾽ ἀπήνην
μήτηρ δ᾽ ἐπὶ σῖτα τίθει μενοεικέα ἐδωδὴν
παντοίην ἐς δ᾽ ὄψα τίθει ἐς δ᾽ οἶνον ἔχευεν
ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ κύρη δ᾽ ἐπέβαινε ἀπήνης
δῶκε δὲ χρυσείῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον
ὡς χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
ἤλ᾽ ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα.
μάστιξεν δ᾽ ἐλάαν κανάχησε δὲ ἡμιόνοιιν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αὖερ ἄμοτον τανύουσι· φέρον δ' ἐσάῃπα κὼ αὐτὼ
ἐκ οἴνῳ· ἅμα τῇ γε κὼ ἀμφίπολοι ἴσον ἄλλαι·
αὐτὰρ ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον προβιβάντε ἵκοντο,
ἔνθ' ἤτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπήετανοι· πολὺ δ' ὕδωρ
καλὸν ὑπεκπρορέει, μάλα δ' ῥυπόωντα κε θῆραι,
ἔνθ' αἵ γ' ἡμίονας λῦσ' ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης·
κὼ τὰς μὲν σθένος ποταμοῦ παρὰ δινήεντος,
ῥώσειν ἀρώστην μελινδέα· τὰς δ' ἀπ' ἀπήνης
εἵματα χρσὶν ἔλοντο κὼ ἐφόρεον μέλαν ὕδωρ
σεῖσον δ' ἐν βόθροισι βοῶς, ἔριδα προφέρεσθαι·
αὐτὰρ ἐπεὶ πλυναν τε κὼ θῆραν τε ῥύπα πάντα
ἐξείης πέτασαν παρὰ δῖνα, ἄλος ἠϊ μάλιστα
λαΐγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλυσίης βάλασσα·
αἳ δ' λοεσσάσθην κὼ χριεσσάσθην λίπ' ἔλαιῳ,
δόγπνον ἔπειθ' ἕλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο·
εἵματα δ' ἠελίοιο μένον τρυφόωσαι αὐγῇ·
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου ταρφθεν σμῶαί τε κὼ αὐτὴ,
σφαίρηται τ' ἄρ' ἔπαιζον ἀποβρίψασαι μναβαλοῦσαι·
τῇσι δ' ναυσικάα λευκώλενος ἦρχετο μολπῆς·
οἵη δ' ἀρτεμις εἶσι κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα,
ἢ κατὰ πτύετον πρυμνήσιον ἢ ἐρύμανθον ἀγριάων
τρωπωμένη κάπροισι, κὼ ὠκείῃς ἐλάφοισι,
τῇ δὲ θ' ἅμα νύμφαι κῦραι διὸς αἰγιόχοιο
ἀγρονόμοι παίζουσι, γέγηθε δέ τε φρένα λητώ·
πασάων δ' ὕπερ ἥ γε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
ὣς ἥγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἁδμής·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκονδε νέεσθαι
ξεύξασ' ἡμιόνους, πτύξασκε θ' ἕματα καλά,
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,

ὡς ὀδυσσῆι ἐγροιτο ἴδοι τ᾽ ἀνάπλησαι κήρην,
ἣ οἱ φαίηκων ἀνδρῶν πόλιν ἠγήσαιτο.
σφῶϊν δ᾽ ἔπειτ᾽ ἔρριπτε μετ᾽ ἀμφίπολον βασίλειαν
ἀμφιπόλῳ εἰδυίῃ ἄμαρτε βαθείη δ᾽ ἐμπεσε δίνῃ.
αἶψα δ᾽ ἐπὶ μακρὸν ἄϋσαν ὁ δ᾽ ἔρχετο δῖος ὀδυσσεύς·
ἐξόχθησε δ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
ὤ μοι ἐγὼ τέων αὖ τε βροτῶν δὴ γαῖαν ἱκάνω·
ἦ ῥ᾽ οἵγ᾽ ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι· οὐδὲ δίκαιοι·
ἠὲ φιλόξεινοι καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
ὥς τε μὲ κηρὰ ὼμφίλυθε βίλυς αὐτὴ
νυμφάων· αἳ ἐ χθονὸς ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πείσεα ποιήεντα·
ἦ νύπω ἀνθρώπων ἐπιμίσγομαι οὐδ᾽ ἐνέητων·
ἀλλά μ᾽ ἔχων· ὡς κε πρήσσω μάλ᾽ δ᾽ ἴδωμαι·
εἰ ἔτι που· θάμινον ὑπενδύσεται διὸς ὀδυσσεύς·
ἐκ πυκινῆς δ᾽ ὕλης τρυφὸν κλάδε χειρὶ παχείῃ
φύλλων ὡς ἐύσαιτο πρὶ χροΐ· μήδεα φωώς·
βῆ δ᾽ ἰθὺς ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθώς·
ὅστ᾽ ἴσ᾽ ὑόμενος καὶ ἀήμενος· εἶσι δὲ βοῦσιν
δάιεται· αὐτὰρ ὁ βουσὶ μετέρχεται ἠὲ οἰήεσιν,
ἠὲ μετ᾽ ἀγροτέρας ἐλάφους· μέλεται δέ ἑ γαστὴρ
μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν,
ὣς ὀδυσεῖ μήρησιν ἐπιπλόμενοισιν ἔμελλε
μίξεσθαι μύος πρὶν ἐὼν χρειὼ γὰρ ἵκανε.
σμῶδαλέος δ᾽ αὐτῇσιφάνη πεχυμένος ἄλμῃ
ἔρεσσαν δ᾽ ἀλλυδις ἄλλη ἐπ᾽ ἠϊόνας πρηχῆσσαι· τὸ δὲ ἔκτανε πόντος.
αἳ δ᾽ ἀλινόν βυσσόπτερ μενε· τῇ γὰρ ἀθήνη
βάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε· καὶ ἐκ δέος εἵλετο γυίων·
στῆ δ᾽ ἄντα ἰσχομένη· ὁ δὲ μιν μήρισεν ὀδυσσεύς·
γόνων λίσσοιτο λαβὼν ὠὼπίδα κούρην,

ἢ οὕτως ἐπέεσσιν ἀποστυγέουσα μελιχίοισι
λίαισιτ' ἐμβήσειε πόλιν κῆδός τε μητα δοίη.
ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο πέρδιον εἶναι.
λίασεσθαι ἐπέεσσιν ἀποστυγέουσα μελιχίοισι
μή οἱ γῆνα λαβόντι χολώσεται ἠρέα κύρη,
αὐτίκα μηλίχιον κῆδος τόδε μῦθον.
θωῦμαί σε ἄνασσα θεός νύ τις ἢ βροτός ἐσσι·
εἰ μὲν δή τις θεός ἐσσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
ἀρτέμιδί σε ἔοικα διὸς κύρη μεγάλοιο
εἶδός τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἄγχιστα εἰσορόωσα.
εἰδέ τις ἐσσι βροτῶν τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι·
τρισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
τρισμάκαρες δ' αὖ κασίγνητοι· μάλα πού σφίσι θυμὸς
αἰὲν ἐυφροσύνῃσιν ἰαίνεται εἵνεκα σεῖο·
ἀνδρὸς δ' ὅστις ἄπασι πολὺ προφερέστατος ἔλθῃ
καὶ τόν τοι κατὰ θυμὸν ἐυφραίνουσι γάμοιο·
οὐ γὰρ πω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν·
οὔτ' ἄνδρα οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
ἦλθε δή ποτε τοῖον ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
φοίνικος νέον ἔρνος ἀναθρῴσκοντι ἐοικώς·
ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε πολὺς λεώς ἀμφὶ μοι ἕπλετο λαός
πολλὰ δ' ὁδὸν ἣν δὴ μέλλεν ἐμοὶ κακὸν ἔσσεσθαι·
ὣς δ' αὖτως καὶ κεῖνο ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ
ἦ μὲν ἔπειτ' ἄπυ τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ χαλκός.
ὣς σὲ γυναῖκα μάλα μάλ τε, τεθήπατε δή ῥα τ' ἀνῶγα
γήνωρ ἀτάσθαλ· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.
ἐβδόμῳ ἐνδεκάτῳ μὲν φύγον ἤματι οἶνοπα πόντον
τόφρα δέ μ' αἰεὶ νύμφα φόρῃ κραιπναί τε θύελλαι
νῆσον ἀπ' Ὠγυγίην· νῦν δ' ἐνθάδε κῆβαλε δαίμων

ὄφρ᾽ ἔτι πᾶσι κῆδος ἐνὶ φρεσὶ πάσσω ἐμοῖσιν·
πρὶν ἐπὶ καὶ σοὶ ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέσαι πάροιθεν·
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ σὺ ἔπειτα τέλεσσον ἐμὸν κέλευθον·
ἐκ δὲ γὰρ οἶδα ἕκαστα καὶ ἐκ πολλὰ μογήσας
ἀνδρῶν ἐν πόντῳ· οἳ τὴν δὲ πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
ἄσυ δέ μοι δεῖξον· δὸς δέ μοι ῥάπος ἀμφιβαλέσθαι,
εἴ τι πᾶσι ἕλυμα ἀπείρων ἐν χθονὶ δῃώσω·
σοὶ δὲ θεοὶ τάσα λῦσεν ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς·
ἀνδρά τε καὶ οἶνον καὶ ὁμοφροσυνῶν ὀπάσειαν,
ἐσθλὴν ἀλόχῳ τε καὶ κράτερον καὶ ἀκάμαντον·
ἢ οὔ ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἴνῳ ἐνὶ τῷ
ἀνὴρ ἠδὲ γυνὴ πολλὰ ἄλγεα δυσκελάδεσι·
χάρματα δ᾽ ἐχθροῖσι, μάλιστα δὲτ᾽ ἔκλυον αὐτοί·

Τὸν δ᾽ αὖ γαυσικάα λαοπώλενος ἀντίον ηὔδα·
ἔξειν· ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ᾽ ἀφροσύνῃ τοῦτ᾽ ἔοικε·
ἴδε δ᾽ αὐτὸς νέμει ὄλβον ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν
ἐσθλοῖς ἠδὲ καὶ οἷσιν ὅπως ἐθέλῃσιν ἑκάστῳ·
καὶ τὰ σοὶ τάδ᾽ ἔδωκε· σὲ δὲ χρὴ τέτλαμεν ἔμπης·
νῶϊ δ᾽ ἐπεὶ μεμέρμηε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκέσθαι·
ὅτ᾽ οὐκ ἐάσθητος δύμεναι ὅτε τοῦ ἄλλα
ὧν ἐπέοι χ᾽ ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα·
ἄσυ δέ τοι δάεω· ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν·
φαίηκες μὲν τὴν δε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
εἰμὶ δ᾽ ἐγὼ ναυπάτρης μεγαλήτορος ἀλκινόοιο·
τὰ δ᾽ ἐκ φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε·
ἦ ῥα· καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐΰπλοκάμοισι κέλευσε·
σῆτε μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι·
ἦ μή πᾳ τινὰ δυσμενέων φάσθ᾽ ἔμμεναι ἀνδρῶν·
ἦε ἄθ᾽ ὅτος ἀνὴρ δίρδος βροτὸς ὅδε γένηται·
ὅς κεν φαιήκων ἀνδρῶν δὲ γαῖαν ἵκηται·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

δηΐοπτα φέρων· μάλα τὸν φίλοι ἀθανάτοισι·
οἴκτεον μν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
ἕζόμενον· ὁ δέ τις ἄμμι βροτὸς ἐπιμίσγεται ἄλλος·
ὃς ὁ δέ τις δύσφρων ἀλώμενος ἄνθα δ' ἱκάνῃ
ἀν νῆα χρὴ μὲν μέν προς τὸν διὸς ἐσθλὰ κάκ' εἰδῶ
ξεῖνόν τε πτωχόν τε δόμοις ἐπιειλάπτε φίλοπτε,
ἀμφὶ δόρ' ἀμφίπολοι ξείνω βρῶσίν τε πόσιν τε
λύσατε δ' ἐν ποταμῷ ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἐξ, ἀνέμοιο
Ὣς ἔφαθ· οἳδ' ἔσαν τε καὶ ἀμφίπολοι μέλασαν·
κὰδ δ' ἄρ' ὁδυσῆι ἕσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀλκινόοιο·
παρ δ' ἄρα οἱ φάρος τε χιτῶνα τε εἵματ' ἔβηκαν·
δῶκαν δ' οἱ χρυσέην ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον·
ἤνωγον δ' ἄρα μὶν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι
δὴ ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος ὀδυσσεύς·
Ἀμφίπολοι σῆθ' ὅτω ἀποπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
ἄλμην ὠμοιιν ἀπολύσομαι· ἀμφὶ δ' ἔλαίῳ
χρίσομαι· ἦ τοῦ δήρον ἀπ' χροὸς ἔστιν ἀλοιφή·
οὐκ ἂν δ' ἐνὶ ἔωγε λοεσαίμαι· αὐδέομαι γὰρ
γυμνῦσθαι κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών·
Ὣς ἔφαθ· οἳδ' ἀπάνευθεν ἴσαν· εἶπον δ' ἄρα κούρῃ·
αὐτὰρ ὁ ἐν ποταμῷ χρόα νίζετο δῖος ὀδυσσεύς·
ἄλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέα ἄμπεχεν ὤμους·
ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀσπουδέτοιο·
αὐτὰρ ἐπὴ δὴ πάντα λοέσατο καὶ λίπ' ἄλειφαρ·
ἀμφὶ δ' εἵματ' ἔσαθ' ἃ οἱ δῶκε πάρθενος ἀλκινόοιο·
τὸν ῥ' ἀθηναίη θῆκεν διὸς ἔκγεγαῦια
μείζονα εἰσιδέειν καὶ πάσσονα κὰδ δὲ κάρητος
οὐλὰς ἦκε κόμας ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας·
ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ

FERRE. IVGVM.

ἔδοις· ὃν Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην· χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
ὣς ἄρα τῶ κατέχοντες χάριν μεμαλῦῖα τε καὶ ὠμοῖς·
ἑξῆς ἔπειτ' ἀπανεύθε νίων ἐπὶ δίνα θαλάσσης·
κἀλλεῖ καὶ χάρισι σίλβων θήητο δὲ κήρι·
δή ῥά τότ' ἀμφιπόλοισιν εὖπλοκάμοισι μετηύδα·
Κλῦτέ μοι ἀμφίπολοι λευκώλενοι ὄφρα τι εἴπω·
ἔκ πάντων ἀέκητι θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν
φαίνεσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι·
πρόσθεν μὲν γὰρ δὴ μοι ἀεικέλιος δέατ' εἶναι·
νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἀλλ' ἄγε μοι τοῦτόν δε πόσις μεκλημένος εἶη
ἐνθάδε ναιετάων· καὶ οἱ κεν αὐτόθι μίμνειν·
ἀμφὶ δὲ τοῖ ἀμφίπολοι ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε·
Ὣς ἔφαθ' αἱ δ' ἄρα τῆς, μάλα μὲν κλύον· ἡ δὲ πίθοντο·
πὰρ δ' ἄρ' ὀδυσῆϊ θέσαν βρῶσίν τε πόσιν τε·
ἤτοι ὃ πῖνε, καὶ ἤσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀρταλέως· πυρὸν γὰρ ἐδήτυσε κῆρ ἄπαντα·
αὐτὰρ νασιχόα λευκώλενος, ἄλλο ἐσήσεν·
εἵματ' ἄρα πτύξασα τίθη κατὰ ξεστὰ ἀπήνης·
ξᾶξεν δ' ἡμίονος κρατερώνυχας· αὐτὰρ ἔβη αὐτή,
ὦρσεν δ' ὀδυσῆα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζε,
ὄρσεο νῦν δὴ ξεῖνε πόλιν δὲ μὲν ὄφρα σε πέμψω
παρὸς ἐμὸν πρὸς δῶμα πάφρονος ἐνθά σε φημὶ
πάντων φαίνων εἰδήσεμεν ὅσσοι ἄριστοι·
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν· δοκέεις δέ μοι οὐ πατρίαγαν,
ὅθ' ἂν νῶϊ ἴομεν καὶ ἐρ' ἀνθρώπων,
πρόφρασσω ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν
καρταλίμως ἔρχεσθαι ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήσομεν ἣν περὶ τύρσις

Pallas Virg. seu ornatrix Cerer

Audire me velim quidda

Deos Dom

In prima manu de hoc versu pueri

δώνυτον ad margin

Hortatur Ulixem ut [illegible] ne quis [illegible] eum [illegible]

Athenæi nimis

ὕψηλος· κάλος δὲ λιμὴν ἐκτὸς τε πόλιος
λεπὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὀδὸν ἀμφιέλισσαι
ἐρύσσασι πᾶσιν· λιμὴν γὰρ ἐπίστιον ὅλ' ἔνεστιν.
ἔνθα δέ τε σφ' ἀγορὴν καλὸν ποσὶ νίσσιον ἀμφὶς
ξεστοῖσι λάεσι κατηρυγέες ἀμφιβέβηκε
ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι·
πάσσατα καὶ σειρὰς, καὶ ἀπόξυσιν ἐρετμά·
οὐ γὰρ φαίηκες μέλλει βίος· οὐδὲ φαρέτρη·
ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρετμὰ νηῶν καὶ νῆες ἔασαι·
οἷσιν ἐπαλλομένοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν·
τῶν ἐλεήμων φὴν ἀδινὰ μὴ τις ὀπίσσω
μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον·
καί νύ τίς ὧν δ' ἐπέπυσι καὶ ὀψιτέρους ἀνιόλησε·
τίς δ' ὅ γε ναυσικλυτὰς ἔπεται καλός τε μέγας τε
ξῆνος· τῷ δὲ μὶν ὦρε πόσις· νύ τοι ἕσπετο αὐτῇ·
ἢ τινά που πλαγχθέντα νομίσατο· ἦσι δὲ νηός·
ἀνδρῶν πηλεδαπῶν· ἐπεὶ οὐ τινὸς ἐγγύθεν εἰσίν·
ἢ τις ὁ ὀξέα μὲν πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
ὠρανόθεν καταβάς· ἔξοχα δέ μιν ἢ μάτα πάντα·
βέλτρον εἰὴ· αὐτὴ περ ἐποιχομένη τόσσον εὗρεν
ἄλλοθεν· ἢ γὰρ τοὺς δὲ τιμάει κατὰ δῆμον
φαίηκας· τοὶ μὶν μνώοντας πολέες τε καὶ ἐσθλοί·
ὣς ἐρέεσθον· ἐμοὶ δὲ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο·
καὶ δ' ἄλλην γε μεσῷ ἢ τίς τοιαῦτα ἔρεξεν,
ἢ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἑοῖο
ἀνδρὶ μίσγεται πρὶν γ' ἀμφαδίην γάμον ἐλθεῖν·
ξεῖνε σύ γ' ὦδ' ἐμέθεν ἐμὶ ἕκητος ὄφρα τάχιστα
πομπῆς καὶ νόστου τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμεῖο·
δήμομεν ἀλλάων ἄλσος ἀθήνης ἀγχι μελούσῃ
αἰγείρων· ἐκ δὲ κρήνη ῥέει ἀμφὶ δὲ λειμών·

ἔνθα δὲ παρὸς ἐμῆ τέμενος τε θαλίη τ' ἀλωή·
τοῦρον ἀπ' Ὀλίος οἶδεν τε γείτονες βοῆσαι
ἔνθα καθεζόμενος, μέγαν χρόον εἰσόκεν ἡμὶς
αὖτις ἐλθομεν, καὶ ἐκ μέγα δώματα παρὸς·
αὐτὰρ ἔπειτ' ἦμεν ἐλθὴ ποτὶ δώματ' ἀφίκηαι·
καὶ τότε φαίηων ἰδὲν ἐς πόλιν ἦδ' ἐρέεσθαι
δώματα παρὸς ἐμῆ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
ῥεῖα δ' ἔοικε τ' ἔσσι καὶ ἀνὴρ πάις ἠγήσασθαι
νήπιος· ἐκ δὲ γάρ τι ἐδμὸν τετύκται
δώματα φαίηων· ἔσσος δόμος Ἀλκινόοιο
ἥρως· ἐκ δ' ὅτ' ἄν σε δόμοι κύθωσι καὶ αὐλή·
ὦκα μάλ' ἐς μεγάροιο διελθέμεν ὄφρ' ἀνίηαι
μητέρ' ἐμὴν· ἥδ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ·
ἠλάκατα στρωφῶσ' Ἀλιπόρφυρα βαθμαὶ ἐέσθαι,
θηεῖσθαι θ' ὑπερθὲν ἰδὲν θρόνον ἔνθα δὲ οἱ γε
ἔνθα δὲ παρὸς ἐμῆιο θρόνος ποτιμέλιται αὐτῇ·
τῷ ὄγε οἰνοποτάζει ἐφίλησε δ' ἀθάνατος ὡς·
ὃν παραμειψάμενος μηδὲς ποτὶ χεῖρας ἔχεσθαι
βάλλειν ἢ μετέρης· ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
χαίρων καρπαλίμως εἰ καὶ μάλα πολλὸν ἔασι·
εἰ μέν τοι μενεῖν γε φίλα φρονέοισ', εἰ θυμῷ·
ἔλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἐλθέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
ἡμιόνους· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·
αἳ δ' εὖ βῆν θώωσιν· ἐὺ δὲ πλίασκον ποδῶν.
ἡ δὲ μάλ' ἦπιος ἶσαν· ὅπως ἁμ' ἑπόοιτο πεζοὶ
ἀμφίπολοί τ' ὀΐσασά τε. νόῳ δ' ἐπέβαλεν ἱμάσθλην·
δύσετ' ἠέλιος· καὶ τοὶ κιον ἄλσος ἱκοντο
ἱερὸν Ἀθηναίης· ἵν' ἄρ' ἔζετο δῖος Ὀδυσσεύς·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αὐτί κ' ἔπει τ' ἠρᾶτο διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
Κ λῦθί μοι αἰγιόχοιο διὸς τέκος ἀβρυτώνη·
νῶϊ δὴ πέρ μου ἄκουσον· ἐπεὶ πάρος οὔποτ' ἄκουσας
ῥαιομένου· ὅτε μ' ἔρραιε κλητὸς ἐννοσίγαιος·
δός μ' ἐς φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν·
Ὣς ἔφατ' οὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε παλλὰς ἀθήνη·
αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετο ἐναντίον· ἀίδηλο γὰρ ῥα
πατροκασίγνητον· ὅ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαινεν
ἀντιθέῳ ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ·Η·ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ·

Ν Αυσικάα εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται· καὶ μετ' ὀ-
λίγον ὀδυσσεὺς ἱκετεύει ἀρήτην, ἀγκινόου τοῦ βα-
σιλέως γυναῖκα· καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πυθομένης ὁπό-
θεν τὴν ἐσθῆτα ἔσχεν, ἐγνώρισε γὰρ αὐτὴν, τὰ συμβάν-
τα αὐτῷ κατὰ τὸν πλοῦν, ἀπὸ τῆς ὠγυγίας μέχρι τῆς τῶν
φαιάκων γῆς διηγεῖται·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ·Η·ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ·

Ἦτα δ' ἃ φρονέουσι, ὀδυσσεῦ, χρῆος βασιλῆος·

Σὸ μὲν ἔνθ' ἥραο πολύτλας
δῖος ὀδυσσεύς,
ὦ κύριν δὲ πρότι ἄεσυ φέρεν μέ=
νος ἠμιόνοιιν·
ἦλθ' ὅτε δὴ ἔπαρος ἀγακλυτὰ
δώματ' ἵκανεν,
σῆσιν ἄρ' ἐν προθύρῃσιν· κασίγνητοι δὲ μιν ἀμφὶς
ἵσταντ' ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἵ ῥα πάπινης
ἠμιόνους ἔλυον, ἐσθῆτά τε ἔσφορον εἴσω·
αὐτὴ δ' ὃς βάλαμον ἐὸν ἤιε· δῶκε δὲ οἱ πῦρ
χρηὺς ἀπηράμη βαλαμηπόλος ἀρημένα καὶ
τὴν πὸτ' ἀπηρίβεν νεὸς ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
ἀμηνίῳ δ' αὖ πίλνα πέρασ' ἔξελον ὑγρὴ πᾶσι
φαίνεσθαι· ἄναλτε θεὴ δ' ὡς δῦμος ἄμυκεν·
ἣ ῥέφε ναυσικάην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
ἤ οἱ πῦρ ἀνέναιε καὶ εἶσω δόρπον ἐκόσμει·
καὶ τότ' ὀδυσσῆι ὧρτο πόλιν δ' ἴδυε ἀμφὶς ἀθήνη,
πολλὴν ἠέρα χεῦε φίλα φρονέουσ' ὀδυσῆι,
μή τις φαίνων μεγαθύμων ἀντιβολήσας,
πρὸ τομέοι τ' ἐπέεσι, καὶ ἐξερέοιθ' ὅτις εἴη·
ἠμὲ ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐρατεινήν·
ἔνθά οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
παρθενικῇ δ' ἐπὶ ἴκελος ἐνηέϊ, κὰλπιν ἔχουσα·
ἔστη δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὃ δ' ἀνέρτερος ἦν ὀδυσεύς·
ὦ τέκος· ἦ ἂν μοι δόμον ἀνέρος ἠγήσαιο

ἀλινόῳ· ὃς τοῖς δ' μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσῃ.
κεἰ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος τηλοπέτηριος ἐνθάδ' ἱκάνω·
τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης· τῷ δ' τινα οἰδμα· νεὺς νιν
ἀνθρώπων· οἳ τήν δε πάλιν κἀκ γαῖαν ἔγεσι·
Τὸν δ' αὖ τε προσέφη θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τοὶ μὲν δὴ ἐγώ τε, ξεῖνε πάτερ δόμον ὄν με κελεύεις
δείξω· ἐπεὶ μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει·
ἦ μὲν δὴ σῖγ' τοῦτον ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
μηδὲ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε·
ἣ γὰρ ξείνους οἵ δε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται·
οὐδ' ἀγαπάζομενοι φιλέουσ'· οὔ κ' ἄλλοθεν ἔλθοι·
νηυσὶ θοῇσι τοί γε πεποίθοτον ὠκείῃσιν·
λαῖτμα μέγ' ἐκπρόωσιν· ἐπεσσφίσι δῶκε χρονίων
τῶν νέδυ ὠκεῖαι ὡσεὶ πτερὸν ἠὲ νόημα·
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο παλλὰς Ἀθήνη
κρπαλίμως· ὀπὶ δ' ἕπετο μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
τὸν δ' ἄρα φαίηκες ναυσικλυτοὶ ἐν νόῃσαν·
ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας· ἐν γὰρ Ἀθήνη
ἔκα εὐπλόκαμος δεινὴ θεσπέσιον ἐπὶ ῥάδιον ἄγκλω
θαύμαζεν δ' ὁδυσῆα λιμενάς, καὶ νῆας ἐίσας·
αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρὰ·
ὑψηλὰ σκολόπεσσιν ἐρηρότα θωῦμαι ἰδέσθαι,
ἐν δ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώματ' ἴκανε·
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἔστος δή τοι ξεῖνε πάτερ δόμος ὄν με κελεύεις
πρφράσσεσθαι· δίης δὲ διοτρεφέος βασιλῆος
δείσεαι ἀσχαλόωσιν· σύφ' ἔσω πίε· μηδ' ἔτι θυμῷ
τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ὃς πᾶσιν ἀμείνων
ἔργοισι τελέσῃ εἰ καί πόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι·
δέασιναν

δέπασιναν λδὺ πρῶτα κιτμήσαι ἐν μεγάροισιν·
δρήτη δ' ὄνομ' ἔστιν ἐπώνυμον· ἐκ δὲ τοκήων
τῶν αὐτῶν· οἱ πρ τέκον ἀλκίνοον βασιλῆα·
ναυσίθοον λδὺ πρῶτα ποσειδάων ἐνοσίχθων
γείνατο· καὶ πρίβοια, γυναικῶν ἦδος ἀρίστη,
ὀτλοτάτη δυγάτηρ μεγαλήτορος ὐρυμέδοντος·
ὃς ποθ' ὑπερβασίησι γιγαντείαιν βασίλευεν·
ὤλεσε δ' ἀδίκους λαοὺς ἀτάσθαλον· ὤλετο δ' αὐτός·
τὴν δὲ ποσειδάων ἐμίγη· καὶ ἐγείνατο παῖδα
ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν φαίηξιν ἄνασσεν·
ναυσίθοος δ' ἔτεκε ῥηξήνορά τ' ἀλκίνοόν τε·
τὸν λδὺ ἄνηρον ἐόντα βάλ' ἑκηβόλος ἀπόλλων
νυμφίον ἐν μεγάρῳ· μίαν ὄπιν παῖδα λιπόντα
ἀρήτην· τὴν δ' ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν·
καί μιν ἔτισ' ὡς οὔ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
ὁσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν ὁἶκον ἔχουσιν,
ὡς ἦν τὴν πρὶν μὴ ῥιτετί μηταί τε καὶ ἔστιν,
ἣν τε φίλων παίδων ἠδ' αὐτοῦ ἀλκινόοιο
καὶ λαῶν· οἱ μιν κατὰ θεὸν ὡς εἰσορόωντες,
δειδέχατ' αὐδήσασαν ὅτε στείχησι κατ' ἄστυ·
οὐ λδὺ γάρ τις νόος ἐστὶν ἀμύμονος ἀνδρὸς ὀπηδεῖ
ὅστις τ' ὦν φρονέῃσι καὶ ἀνδρασι νείκεα λύει·
εἰ μέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἐς οἶκον
ἐλθέμεν ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις ἀθήνη·
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· λίπε δὲ χθόνα τηλεθόωσαν·
ἦλθε δ' ἐς μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν ἀθήνην·
δῦνε δ' ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
ἀλκινόῳ πρὸς δώματ' ἴε κλυτὰ πολλὰ δὲ οἱ κῆρ

Domus et horti Alcinoi

Splendida descriptio

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ὥρμαινε δ' ἔτι μένων πρὶν χάλκειον δόμον ἐπέβαι.
ὡς δὲ τὸ μὲν ἠελίου αὐγὴ πέλεν ἠὲ σελήνης
δῶμα κατὰ ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐρήρεδον ἔνθα καὶ ἔνθα
ἐκ μυχοῦ ἐξ οὐδοῦ· περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο.
χρύσεαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκέῳ ἑστήκεσαν οὐδῷ·
ἀργύρεον δ' ἐπ' ὑπερθύριον, χρυσείη δὲ κορώνη·
χρύσειοι δ' ἐκάτερθε κυνες ἀργύρειοι ἔσαν,
οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι·
σῶμα φυλακήσειν μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
ἐν δὲ θρόνοι πέρι τοῖχον ἐρήρεδα τένθα καὶ ἔνθα
ἐκ μυχοῦ ἐξ οὐδοῦ διαμπερές· ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
λεπτοὶ δύνητοι βεβλήατο ἔργα γυναικῶν·
ἔνθα δὲ φαίηκες ἡγήτορες ἐδριόωντο,
πίνοντές τε καὶ ἐσθίοντες· ἔτι τοῖσιν ὁ δ' ἔσκεν.
χρύσεοι δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν
ἕστασαν αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι.
πεντήκοντα δὲ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες·
αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μυλῶν ἐπὶ μήλοπα καρπόν·
αἱ δ' ἐσθῆτ' ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα τροφόωσιν
ἧμεναι οἷά τε φύλλα μακρῆς αἰγείροιο·
καὶ δροσόεν δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
τόσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν· ὧς δὲ γυναῖκες
ἶσον τεχνήσασι περὶ γὰρ σφίσι δῶκεν Ἀθήνη
ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένα ἐσθλήν.
ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων

DE HORTIS ALCINOI, APVD. STACIVM.

Quingenta intus formicat quod ordine longo
Curva premunt stirpes et flammis adolet pruna

τεθάμνος· πρὶ δ' ἔρπος ἐλήλατα ἀμφοτέρωθεν·
ἔνθα δ' ἐνὶ δένδρα μακρὰ πεφύκει πλευρόφυτα·
ὄγχναι καὶ μῆλαι καὶ μίλτοι ἀγλαόκαρποι·
συκαῖ τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι πλευρόφυτοι·
τάων, ἢ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται ἢ ἐπιλήθει
νήματος· ἢ δὲ θέρευς ἐπιήριος αἰὲν ἀέξει
ζεφύρῳ πνείουσα, τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει·
ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει· μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ·
αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλὴ σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ·
ἔνθα δέ οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται·
τῆς ἕτερον μὲν θεῖλόπεδον λαυρῷ ἐνὶ χώρῳ
τέρσεται ἠελίῳ· ἕτερα δ' ἅρατρ', ἄλλα δὲ τρυγόωσιν·
ἄλλαι δὲ πρωΐστερσι, πρωΐβιε δίν' ὀμφανες εἰσιν
ἄνθος ἀφιεῖσαι· ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσι·
ἔνθα δὲ πασσυτεραὶ πρασιαὶ παρατέτανται ὀπώρου
παντοίαις πεφυιῆς ἐπιστεφέες γανόωσαι·
ἐν δὲ δύω κρῆναι· ἡ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
σκίδναται· ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησι
πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύονται πολῖται
τοῖ' ἄρ' ἐν ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἔνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἐῢ θυμήσατο θυμῷ,
κραιπνὰ μάλ' ὑπερβὰς οὐδὸν ἐβήσατο δώματος ἔσω·
εὗρε δὲ φαίηκας ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
σπένδοντας θ' ἑταίροισιν εὐσκόπῳ Ἀργειφόντῃ·
τῷ γὰρ πυμάτῳ σπένδεσκον ὅτε μνησαίατο κοίτου·
αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
πολλὴν ἠέρ' ἑλὼν· ἣν οἱ πρὸ χέυε Ἀθήνη,
ὄφρ' ἵκετ' ἀρήτην τε καὶ ἀλκινόου βασιλῆα·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς·

κὴν πρὸ τε δή ῥ' αὖτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀὴρ·
οἵ δ' ἄνεω ἐγένοντο κατὰ μοῦνα κεκλιμένοι ἐπὶ βόντες·
θαύμαζον δ' ὀρόωντες· ὅδ' ἐλιτόμενεν ὁδυσσεὺς
ὀβριμοεργὸς ἀρήτ μύσατο ῥιπὴ νόος ἀντιθέοιο,
σόν τε πόσιν, σάκος τε γύναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας
τὰς δ' τε δαὶ τυμόνας· τοῖσίν τε θεοὶ ὄλβια δῶσιν,
ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέσειαν ἑκάστας
πτήματ' ὧν μεγάροισιν, ἐρᾶς θ' ὅτι δῆμος ἐδώκει·
αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀπάσειε πατὴρ δ' ἐνέφαθα
θᾶσσον· ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.
Ὣς εἰπὼν κατέλεκτο ἐπ' ἐχάρη ὧν μενίηνοι
πὰρ πυρὶ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
τὸν δὲ δὴ μετέφη γέρων ἥρως ἐχένηος,
ὃς δὴ φαίηκων ἀνδρῶν πρόγενέστερος ἦεν,
καὶ μυθοισι μέκεστο· πολλὰ δὲ τε πολλὰ τε εἰδὼς·
ὄσφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέφην·
Ἀλκινόου μὲν τοι τόδε κέλλιον, ὃ δὲ ἐμὸς
ξεῖνον δὴ τὸν ἐμὸν ἧσθαι ἐπ' ἐχάρη ὧν μενίηνοι·
οἵ δὲ δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἠχανόωντο·
αὐτὰρ ἄγε δὴ ξεῖνον δὴ ἐπὶ θρόνου ἀργυρόηλου
εἴσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον,
οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ δὴ τῷ πιδ αὖθις
αὐτοῖσιν δὴ ὅσθ' ἱκέτῃσιν ἄμ' αὐδήσασιν ὀπηδεῖν·
δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη ὀτωὲν δον ἐόντων·
αὐτὰρ ἐπὶ τόν ἄνασσ' ἰὸν μένος ἀλκινόοιο,
χειρὸς ἑλὼν ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
ὧρσεν δ' ἐπ' ἐχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνου εἶσε φαεινοῦ·
ἐκ δὲ ἀναστήσας ἀρατινόρα λαοδάμαντα,
ὃς οἱ πλησίον ἧεν· μάλιστα δὲ μιν φιλέεσκε·
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόου ἐπέχευε φέρουσα·

κελὴ χρυσείη ὑπὲρ ἀζηχέος λέβητος
πίμπλαθαι παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα
ἄφθονα πολλὰ ἐπιθεῖσα χαριζομένη παρεόντων.
αὐτὰρ ὁ πῖνε κυπελλοῦ πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
κὰδ δὲ τότε κήρυκι προσέφη μένος ἀλκιμόοιο.
πουτόνοε κρητῆρα κεραίσσομεν οἰνοβαρείων
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον ἵνα καὶ θεοῖς σπείσωμεν
αἰδοίοισιν· ὅς θ' ἱκέτῃσιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς φάτο· πουτόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα.
νώμησε δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπαεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπάσσαντ' ἐπιόνθ' ὅσον ἤθελε θυμός.
τοῖσιν δ' ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.

Κλῦτε φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἶκα δ' ἴοντες,
ἠῶθεν δὲ γερόντασσι πλεόνασι καλέσαντες
ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξείνια σώσωμεν, ἠδὲ θεοῖσι
ῥέξωμεν ἱερὰ καλὰ ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
μνησόμεθ· ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἀνιηθὲς πάντα κιχείη
πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἧν πατρίδα γαῖαν ἵκηται
χάρμα κραταιλέως εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἔῃσι.
μή δ' τι μεσσηγὺς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
πρίν γε δὴ ἧς γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα δ' ἔπειτα
πείσεται· ἅσσα οἱ αἶσα κατακλῶθές τε βαρεῖαι,
γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ· ὁ τε μιν τέκε μήτηρ.
εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ ἐλήλυθεν
ἄλλοτι δή τό δ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.
αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς.
ἡμῖν· οὐδ' ἔρδωμεν ἀγακλυτὰς ἑκατόμβας·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

φαίνωταί τε πάρ' ἄμμι κεκλήμενοι· ἔνθα περ ἡμεῖς·
ἦε μ' ἄρα τις καὶ μῦνος ἰὼν ξυμβλήεται ὀρφνῃ,
ὅττι κεν ἀντιάσῃσιν· ἐπεὶ σφίσιν ἐγγύθεν εἰμὶ,
ὣς περ νύκλωπές τε, καὶ ἄγρια φῦλα γιγάντων.
ὃν δ' ἀπαμβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἀμήνω ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσὶν· ἀλλὰ καὶ ἦμος
ἀθανάτοισιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
ἤ δὲ μάλ' ὧδε φρὴν, ἀνὰ μὲν θυμὸν βροτοῖσιν,
οἵ τινάσ' ὑμεῖς ἴστε μάλιστά τ' ἐγέοντα· ἄϊξω
ἀνθρώποιν· τοῖσι μὲν οὐ πάλτοισιν ἰσασκέμεν·
καὶ δ' ἔτι μὲν καὶ πλείον' ἐγὼ καὶ μυθησάμην,
ὅ τ' ἄγαγε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ·
ἐκ γὰρ τι συρφετὸν ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
ἔπλετο· ἣ τ' ἐνέλασσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη.
καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ὀνιφρεσὶ πένθος ἔχοντα·
ὣς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσὶν· ἦδε μάλ' αἰεὶ
ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πιέμεν· ἐκ δέ με πάντων
λήθεται ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ὀνίπλησασθαι ἀνώγει.
ὑμεῖς δ' ὀρχεῦσθε, ἄμ' ἠοῖ φαεννοφόρῃ,
ὡς κέ με τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
καί περ πολλὰ πεπόνθοντα· ἰδόντα με, καὶ λίποι αἰὼν
πῆσιν ἐμὴν δμῳάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον· ἦδ' ἐνέλασσαν,
πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάντ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
οἱ μὲν κεκμηκότες ἔβαν ὅθι οἶκος ἕκαστος·
αὐτὰρ ὃ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
πὰρ δὲ οἱ ἀρήτη τε καὶ ἀμύμονος θεράπαινα
ἥατην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτὸς.

τοῖσιν δ' ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
ἔκγονε δῖε φάρος τε χιτῶνά τε εἵματ' ἰδοῦσα.
καλὰ τὰρ αὐτὴ τῶξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ·
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ξεῖνε τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτὴν,
τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν·
ἤδ' ὡς ἥς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκέσθαι;
Τὴν δ' αὖ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀρχαλέον βασίλεια διηνεκέως ἀνορύσσαι
κήδε' ἐπὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες·
τῶν δὲ τοι ἐρέω ὅσσ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς
ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν ἐν ἁλὶ κεῖται·
ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ δολόεσσα κραταιὴ
ναίει ἐυπλόκαμος δεινὴ θεὸς· οὐδέ τις αὐτὴ
μίσγεται· οὔτε θεῶν· οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
ἀλλ' ἐμὲ γὰρ δύσηνον ἐφέστιον ἦγαγε δαίμων
οἶον· ἐπεὶ μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ·
βλῆλάσασ' ἐνέασε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἑσσυμένοι περ·
αὐτὰρ ἐγὼ ῥοπὴν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
νῆσον δὲ ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ ἔνθα κραταιὴ
ναίει ἐυπλόκαμος δεινὴ θεὸς· ἣ με λαβοῦσα
ἐκφυσιᾷ πελάζω
ἐμυήσεως ἐφίλησε, καὶ ἔτρεφεν· ἠδὲ ἔφασκε
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον ἔμπεδον· ἤματα δ' αἰεὶ
δάκρυσι δεύεσκον· τὰ μοι ἄμβροτα εἵματα κεῦθε κραταιή·
ἀλλ' ὅτε δὴ περὶ οὖδος ἐμοὶ ἐπιπλόμενος ἔτος ἦλθε,
καὶ τότε δή μοι κέλευσεν ἐποτρύνασα ἑκέσθαι

ξυνὸς ὑπ' ἀγγελίης ἢ κηδνόος ἐξάπετ' αὐτῆς.
πέμπε δ' ἐπὶ ξείνης πολυδέσμιον· πολλὰ δ' ἔδωκε
σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ, καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν.
ἦρον δὲ προέηκεν ἀπήμονα τε λιαρόν τε
ἐπαπαΐδι κῆρι πλέον ἢ ὅτε πουλυπόρων
ὀπταμένη κατὰ δ' ἔφανε ὄρεα σκιόεντα,
γαίης ὑπερέρυ· γήθησε δὲ μοιρίλον ἦρ
δυσμόρῳ· ἢ ῥ' ἐμέλλον ἔτι ξυμβήσεσθαι ὀιζύι
πολλῇ, τὴν μοι ἐτώσῃ ποσὶ δώκαν ἐνὶ σφίσι θεοί.
ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμῳ κατέδησε πελάγεσσι.
ὦρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον· ἀ δ' ἔτι κῦμα
εἶα ἐπὶ ξείνης ἀδίνα ξεναλοντα φέρεσθαι.
τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσπέδασ', αὐτὰρ ἔγωγε
νηὸς ὁμοῦ κρατὸς δὲ λάσιμα χειμαρον ὄφρα μὲ γαίη
ὑμετέρη ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
ἔνθα κέ μ' ἐν βαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσῳ
πέτρῃσι προς μεγάλῃσι βαλών, καὶ ἀτρεΐ χώρῳ.
ἀλλ' ἀναχασάμενος νῆχον πάλιν ἐὼς ἐπῆλθον
ἐς ποταμόν· τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος
λείος πετράων, καὶ ἐπίσκεπας· ἦν ἀνέμοιο.
ἐκ δ' ἔπεσον θυμηρέων· ἐπὶ δ' ἄμβροσιν νύξ
ἤλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διίπετέος ποταμοῖο
ἐμβὰς ἐν θάμνοισι κατεδράθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
ἐφύσαμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατὰ πείρονα χεύεν.
ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι φίλον τετιημένος ἦτορ,
εὗδον παννύχιος καὶ ἐς ἠῶ, καὶ μέσον ἦμαρ.
δύσετό τ' ἠέλιος καὶ μετλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
ἀμφιτόλους δ' ἔτι δίνι τεΐης ἐνόησα θυγατρὸς
παίζουσ'· ἐν δ' αὐτὴ ἐπὶ κρείσσων ἠμβροτε εἰδὼς.
τὼ ἑπέτην δ' ἅτε κοῦραι ὀρεσκῴοις ἐπὶ μήλοις

ὡς ἦν αἶψ' ἕλποιο νεώτερον ἀντιόωντα
ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἆφρα δέχαιεν
ἠμὶ μοι οἶνον ἔδωκεν ἄλις ἡδ' ἄφθονα οἶνον,
κἠγὼ λεῖος ἐὼν ποταμῷ· πολὺ μοι τὰ δὶ ἔμπαλ' ἔδωκεν·
ταῦτά τοι ἀχνύμενος πρὸς ἀληθείην κατέλεξα.
Τ ὀν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
ξεῖν' ἦτοι μὲν τόγ' ἐναίσιμον οὐκ ἀνόησε
πᾶς ἐμὶ· ἄνεχθ' ὅστι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἧσιν δὲ ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτιν' ἐκέτασσας·
Τ ὀν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἥρως· μή μοι τ' ἄνευθε ἀμύμονα νείκεε κῆρι·
ἠ μὲν γάρ μ' ἐκέλευσε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι
εἰς ἔγωγ' ἣν ἔθελον δείσας, ἀλχεσίφρων δέ τε
μή πως κἠγὼ σοὶ θυμὸς ἐπισμύξασιν ἰάνῃ·
δύσζηλοι γάρ τ' εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τ ὀν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
ξεῖν' ὅ μοι τόδε γε ἐν στήθεσι φίλον κῆρ,
μαὶ ἰδίνως ἐκέλωσθαι ἀμύμονα δ' ἄσσιμα πάντα
ἀλλὰ τὸν ζώοντε πάτερ κἠγαθὲ Ζεῦ καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐὼν οἷος ἐσσὶ· τά τε φρονέων ἀγορεύοις,
παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, κἠμὸς γαμβρὸς κεκλεῖσθαι
αὖθι μένων· ἆσσον δὲ ἐγὼ κἠ πήματα δοίην·
ἠ ἐθέλων τε μένοις, ἄκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύσσει
φαιήκων· μὴ δ' αὖτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο·
πομπὴν δ' ἄλλο πρὸ ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
αὔριον· ὧς κέν μοι σὺ μάλα δι' ἀμενηνὸς ὕπνῳ
λέξεαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην ὀφρ' ἂν ἵκηαι
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα καὶ εἴ τινά τοι φίλον ἄλλη·
εἴπερ καὶ μάλα πολλὸν ἐκτέρωθεν ἐς Εὐβοίης·
εἶδῶ γὰρ πλοτάτῳ φάσ' ἔμμεναι, οἵ μιν ἴδοντο

PRIOR H.

ἐρέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἆφρα δέχαιεν
ἠμὶ μοι οἶνον ἔδωκεν ἄλις ἡδ' ἄφθονα οἶνον,
κἠγὼ λεῖος ἐὼν ποταμῷ· πολὺ μοι τὰ δὶ ἔμπαλ' ἔδωκεν·
ταῦτά τοι ἀχνύμενος πρὸς ἀληθείην κατέλεξα.
Τ ὀν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
ξεῖν' ἦτοι μὲν τόγ' ἐναίσιμον οὐκ ἀνόησε
πᾶς ἐμὶ· ἄνεχθ' ὅστι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἧσιν δὲ ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτιν' ἐκέτασσας·
Τ ὀν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἥρως· μή μοι τ' ἄνευθε ἀμύμονα νείκεε κῆρι·
ἠ μὲν γάρ μ' ἐκέλευσε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι
εἰς ἔγωγ' ἣν ἔθελον δείσας, ἀλχεσίφρων δέ τε
μή πως κἠγὼ σοὶ θυμὸς ἐπισμύξασιν ἰάνῃ·
δύσζηλοι γάρ τ' εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τ ὀν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
ξεῖν' ὅ μοι τόδε γε ἐν στήθεσι φίλον κῆρ,
μαὶ ἰδίνως ἐκέλωσθαι ἀμύμονα δ' ἄσσιμα πάντα
ἀλλὰ τὸν ζώοντε πάτερ κἠγαθὲ Ζεῦ καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐὼν οἷος ἐσσὶ· τά τε φρονέων ἀγορεύοις,
παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, κἠμὸς γαμβρὸς κεκλεῖσθαι
αὖθι μένων· ἆσσον δὲ ἐγὼ κἠ πήματα δοίην·
ἠ ἐθέλων τε μένοις, ἄκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύσσει
φαιήκων· μὴ δ' αὖτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο·
πομπὴν δ' ἄλλο πρὸ ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
αὔριον· ὧς κέν μοι σὺ μάλα δι' ἀμενηνὸς ὕπνῳ
λέξεαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην ὀφρ' ἂν ἵκηαι
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα καὶ εἴ τινά τοι φίλον ἄλλη·
εἴπερ καὶ μάλα πολλὸν ἐκτέρωθεν ἐς Εὐβοίης·
εἶδῶ γὰρ πλοτάτῳ φάσ' ἔμμεναι, οἵ μιν ἴδοντο

λαῶν ἠμετέρων· ὅτε τε ξανθὸν ῥαδάμαθυν
ἦγον ἐποφόμενον τιτυὸν γαιήϊον εἶον
κοὐ μὰν οἱ ἔνθ' ἦλθον καὶ ἄτρ κε μάτοιο τέλεσσαν
ἠματι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπήμαχον οἶκαδ' ὀπίσσω.
εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὅσσον ἄρισται
νῆες ἐμαὶ καὶ κῆροι ἀναρρίπτειν ἅλα πηδῷ.
Ὣς φάτο γηθήσεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐξάμενος δ' ἄρα οἱ γένετ' ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαξε.
Ζεῦ πάτερ αὐτὸ ὅσσε' ἔπετε τελευτήσειεν ἅπαντα
ἀμήνιος τὸ μὲν ἦεν ἐπὶ ξείνοισιν ἄρεσσαν
ἄσβεσον ἠλέος εἰή· ἐγὼ δέ κε πασσάδ' ἐποίμην.
Ὣς ὁ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμήλιχα ἀγόρευον·
τὸν δ' ἐκλέρ δ' ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν
δμῳῇσιν ὑπ' αἴθουσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν σορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας
καίειν τ' ἐμβεβάλειν σέλας κατὰ ὕπερθεν ἔσασθαι.
αἳ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐκπονέσσαι,
ὦρσαν ὀδυσσῆα παρισταμέναι ἐπέεσσιν·
ὄρσο νέων ὦ ξεῖνε πεπάσσαι δὲ τοι ὄνειρ'.
Ὣς φάν· τῷ δ' ἀάσατον ἐείσατο νοιμενίῃσιν·
ὣς ὁ μὲν ἔνθα κέβδεσι πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
πρόσθ' οἷς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἴθουσαν ἐριδούπου
ἀμήνιος δ' ἄρα λέπτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο.
πὰρ δὲ γυνὴ δίαινε λέχος πόρσαι τε καὶ ὀνήν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ· Θ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ·

ἐ Κκλησία γίνεται τῶν φαιάκων πρὶ τὸ ξένου, ι
καὶ ναῦς καθέλκεται πρὸς ἐκπομπὴν τὸ ὀδυσ
σέως· καὶ ἑστῶνται παρὰ τῷ ἀγκινόῳ τῶν φαιήκων οἱ
ἄριστοι· καὶ μετὰ ταῦτα δίσκῳ ἀγωνίζονται φαίακες·
καὶ ὀδυσσεὺς· καὶ ὁ δημοδόκος ᾄδει· πρῶτα μὲν τὰ πρὶ
τὴν μοιχείαν ἄρεως καὶ ἀφροδίτης· ἔπειτα τὰ περὶ ιιι
τὴν εἰσαγωγὴν τὸ δουρείου ἵππου· καὶ τὸ ὀδυσσέως κλαί ιιιι
ονος πυνθάνεται τίς καὶ πόθεν εἴη·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Θ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ·

Θῆτα δ' ἄθλοις φαίηκες ὀδυσῆος πείρηθεν·

Μος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδά-
κτυλος ἠὼς,
ἦ ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱ ῥὸν μένος
ἀγκινόοιο·
ἀνδ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολί=
πορθος ὀδυσσεὺς·
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱ ῥὸν μένος ἀγκινόοιο·
φαιήκων ἀγορήν δ' ἥσφιν παρανηυσὶ τέτυκτο·
ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
πλησίον· ἥδ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο παλλὰς ἀθήνη,
εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος ἀγκινόοιο,

ὅσσον ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα.
καί ῥα ἐκ δέσφιν φωτὶ πάρισα μένη φάο μῦθον.
δῶτ᾽ ἄγε φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ὃς ἀγορὴν ἐέναι ὄφρα ξείνοιο πύθηται
ὃς νέον ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα
πόντον ἐπιπλαγχθεὶς δὲ μέσα ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
ὦ γέρον ὥρσε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
κηρύκεσσι μὲν ἔμπνυτο βροτῶν ἀρόρατε καὶ ἔδοαι
ἀγομένων· πολλοὶ δ᾽ ἐθαήσαντο ἰδόντες,
ἦν λαέρταο δαΐφρονα· τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ἀθήνη,
θεσπεσίην κατέχευε χάριν περιῶσά τε καὶ ὤμοις·
ἠδὲ μιν μακρότερον καὶ πάσσονα ἔπλεεν ἰδέσθαι,
ὥς κεν φαίηκεσι φίλος πᾶσι τε γένοιτο,
δηρόν τ᾽ ἀδόκητος τε καὶ ἐκτελέσειεν ἄεθλους
πολλοὺς· οἳ φαίηκες ἐπειρήσαντο θοὸ δυσσῶς.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ᾽ ἤγερθεν ὁμηγερέες τ᾽ ἐγένοντο,
τοῖσιν δ᾽ ἀλκινόος ἀγορήσατο καὶ μετέφη·
κέκλυτε φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὄφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσι μελδύει.
ξεῖνος ὅδ᾽ ἤ πλαγχθὲν ἢ οἵ τις ἀλώμενος ἵκετ᾽ ἐμὸν δῶ,
ἠὲ πρὸς οἰέων· ἠὲ θεοὶ εἰρώτιν ἀνθρώπων.
πομπὴν δ᾽ ὀτρύνει καὶ λίσσεται ἔμμεναι ἐλθών.
ἡμεῖς δ᾽ ὥς τε πάρος περ ἐποτρυνόμεθα πομπήν·
οὔ δέ τις ὅς τις ἄλλος ὅς τις κεν ἐμὰ δώματ᾽ ἵκηται,
ἐνθάδ᾽ ὀδυρόμενος μίμνει ἕνεκα πομπῆς·
ἀλλ᾽ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν ἁλὸς ἐς ἅλα δῖαν
πρωτοπλόον· νέρω δὲ δύω καὶ εἴκοσι πάντα
κριναίαθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
θημοσάνδοι δ᾽ οὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἔρετμα
ἔμβητ᾽· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἁλεγεινῶς δαῖτα
πηκτὴν πυκτὰς εφαλας πτερυγας πτερυγας

ἠμὲτὸ δὴν δ' ἐλθόντος· ἐγὼ δ' οὖ πᾶσι παρέξω·
κήρυσι μὴν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σκηπτοῦχοι βασιλῆος ἐμὰ πρὸς δώματα κηλὰ
ἔρχεσθ'· ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις φιλέωμεν,
μή δ' τις ἀρνεῖσθω· κελεύσαμεν δὲ θεῖον ἀοιδόν
δημοδόκον· τῷ γὰρ μάλα θεὸς περὶ δῶκεν ἀοιδήν,
τέρπειν ὅππη θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
σκηπτοῦχοι κήρυκες· ὁ δὲ μετὼχέα θεῖον ἀοιδὸν·
κήρω δὲ κρίνεντε δύω καὶ πεντήκοντα
βήτην ὡς ἐκέλευσε· ἐπὶ δίνῃ ἁλὸς ἀβλυγέτοιο·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα καὶ ἅλυσον ἦ δὲ βάλοντο
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθος δὲ ἔρυσαν·
ἐν δ' ἴσον τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ·
ἤρτωσάν δ' ἑρετμὰ πρόπροις ἐν δρματίνοισι·
πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασαν.
ὕψοῦ δ' ἐν νοτίῳ πνοὴ ὤρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα,
βάν ῥ' ἰθὺς ἁλινόοιο διὰ φρονος ἄλμα μέγα δῶμα.
πλῶον δ' ἄρ' αὖθι σαί τε καὶ ἕρμεα, καὶ δόμοι ἀνδρῶν
ἁρμενέων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί·
τοῖσιν δ' ἁλίνοος δυσκάθι καὶ μὴ ἱέρευσεν·
ἀκτὴ δ' ἀφνειόθεν τε συὸς· δύο δ' ἐλίποδας βῆς·
τὼ δεύτερον ἀμφὶ θ' ἕπον τετύποντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν·
μῆρυς δ' ἐξ ὕδεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν·
τὸν περὶ μὲν ἔφρίμασε δίδε δ' ἀγαθόν τε καὶ ἐσθλόν τε·
ὀφθαλμῶν δὲ μὲν ἄμερσε δίδε δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν·
τῷ δ' ἄρα Πουτόνοος θῆκε φόρμιγγα λιγεῖαν
μέσσῳ δ' αὐτ' ἐν μόνῳ προσηύδα μαχητὸν ἑρεισάς·
κλέα δ' ἐκ παλαιοφίν ἠρέμα σε φόρμιγ' ἀλιγεῖαν
αὐτὸς ὑπὲρ κεφαλῆς· καὶ ὑπέφατο χρὸς ἐλέσθαι

Μαντὸς ἀπὸ Κιθάρας

Φόρμιγγα

exhibeo

Commune Hospitale.

Hospitalitas

Plut. de Musica

Exhortatio Mandati Regis

CONVENIUNT principes

Adparatus navigii

Nauta

Commune

Adparatus

Mantes

Carmen

Vires.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

κῆρυξ. πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον, καλήν τε τράπεζαν.
πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο
μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν
οἴμης· τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε.
νεῖκος ὀδυσσῆος καὶ πηλείδεω ἀχιλῆος.
ὥς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ.
ἐκ πάγλοις ἐπέεσιν ἄναξ δ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
χαῖρε νόῳ· ὅτ' ἄριστοι ἀχαιῶν δηριόωντο
ὡς γὰρ οἱ χρείων μυθήσατο φοῖβος ἀπόλλων
πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ· ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
χρησόμενος. τό τε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ,
τρωσί τε καὶ δαναοῖσι, διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς.
ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄοιδε περικλυτὸς· αὐτὰρ ὀδυσσὲ
πορφύρεον μέγα φάρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσι,
κἀκκεφαλῆς εἴρυσε· κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα.
αἴδετο γὰρ φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
ἤ τοι ὅ τε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδὸς
δάκρυ' ὀμορξάμενος, κεφαλῆς ἀπὸ φάρος ἕλεσκε
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν, σπείσασκε θεοῖσιν.
αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο· καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
φαιήκων οἱ ἄριστοι ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσιν,
ἂψ δ' ὀδυσσὲ κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων·
ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ'· ἠδὲ νόησεν,
ἥμενος ἄγχι αὐτοῦ· βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν
αἶψα δὲ φαιήκεσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
κέκλυτε φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐΐσης

φόρμιγος β᾽ ἡ δαιτὶ σωμένος ἔσκε θαλείη·
νῶϊ δ᾽ ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν·
πάντων· ὣς γὰρ ἔοικε ξεῖνος νῶϊ ἄσσα ἴδοιτο φίλοισιν
οἰκῆος νοσέοντα· ἑὸν περὶ μεῖον ἄλλων·
πύξ τε παλαισμοσύνη τε καὶ ἁλμασιν ἠδὲ πόδεσσιν·
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο·
κήρυξ δ᾽ ἐν παλάμῃσι κρέμασε φόρμιγα λιγείην·
δημοδόκου δ᾽ ἕλε χεῖρα καὶ ἐξάγεν ἐκ μεγάροιο
κήρυξ· ἧρχε δὲ τῷ αὐτῇ ὁδὸν ἥν περ οἱ ἄλλοι
Φαίηκων οἱ ἄριστοι ἀέθλια θαυμανέοντες·
βὰν δ᾽ ἰέναι εἰς ἀγορήν· ἅμα δ᾽ ἕσπετο πολλὸς ὅμιλος
μυρίοι· ἀνδ᾽ ἵσταντο νέοι πολλοί τε καὶ ἐσθλοί·
ὦρτο δὲ μακρόνεώς τε καὶ ὠκυάλου καὶ ἐλατῆος
ναυτάων τε πρυμνήτης τε· καὶ ἀγκυλοποδάων τε,
ποντοπόρων τε πρωτοπόρων τε θοῶν ἀναβησίνεώς τε,
ἀμφιάλου θ᾽ υἱὸς πολυμήτεω Τεκτονίδαο·
ἀνδὲ καὶ εὐρυάλου Βοηθοΐδαο ἴσος Ἄρηϊ·
ναυβολίης θ᾽ ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
πάντων Φαιήκων μετ᾽ ἀμύμονα Λαοδάμαντα·
ἀνδ᾽ ἔσαν υἱεῖς τρεῖς ἀμύμονος ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ᾽ ἅλιός τε· καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος·
οἱ δή τοι πρῶτον καὶ ἐπῃρήσαντο πόδεσσιν·
τοῖσιν δ᾽ ἀρχὺν ἄειρε τέτατο δρόμος· οἱ δ᾽ ἅμα πάντες
κραιπνὰ μάλ᾽ ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο·
τῶν δὲ θέειν ὀξὺ ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·
ὅσσον τ᾽ ἐπ᾽ ἠνεσίῃ ἧρον πέλεκυν ἡμιόνοιιν,
τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἵκετ᾽· οἵ δ᾽ ἐλίποντο·
οἱ δὲ πάλαισμοσύνῃς ἀλεγεινῆς ἠρήσαντο·
τῇ δ᾽ αὖτ᾽ εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους·
ἅλματι δ᾽ ἀμφίαλος πάντων προφερέστερος ἦεν·

Certamen Saltus.

Ludi et exercitia post convivium

EXERCITIA

natura

ingenia

Humanitas et benevolentia erga hospitem

Ludi et certamina

Certamen Saltus

δήσω δ' αὖ πάντων προφρέστερος ἠὲ λαγωούς·
πύξ δ' αὖ λαοσσάμας ἀγαθὸς πάις ἀλκιμόοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρένα δαιτὸς
τοῖς ἄρα λαοσσάμας μετέφη πάις ἀλκιμόοιο.

Δ εὖτε φίλοι νῶϊν ξεῖνον ἐρωμεθα, εἰ τιν' ἀέθλων
οἶδε τε καὶ δεδάηκε· φυὴν γε μὰν ὃ κεκμὼς ἄνθρ,
μηρώ τε γνύμας τε καὶ ὑμφω χεῖρας ὕπερθεν
αὐχένα τε στιβαρὸν μέγας τε σθένος, ὃ δ' τι ἥβης
ἔτι πάμπαν ἐοικε· κακὴν δέ οἱ οὐκ ὀνέονται.
ἔρχομαι ἔγωγ' ἔτι φημὶ κεκιθέμεν ἄλλο θαλάσσης
ἀνδρα τε σύγχαλον, εἰ καὶ μάλα κάρτος ἔχῃσι.

Τ τὸν δ' αὖτ' αὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
λαοσσάμα· μάλα τόν γ' ἔπος κατὰ μοῖραν ἔφηβε·
αὐτὸς νῦν προκάλεσαι ἰὼν, καὶ πέφραδε μῦθον.
αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσεν ἀγαθὸς πάις ἀλκιμόοιο,
σὺν δὲ μέσον ἰὼν καὶ ὀνυσσάμενος προσέειπεν·
δεῦρο, ἄγε δὴ καὶ σὺ ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
εἴ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δὲ σ' ἔμμεν ἀέθλων.
ὄλβιον μὰν μᾶλλον κλέος ἀνέρος ὄφρα κεν ἥσιν,
ἢ ὅτι ποσσὶν τε ἑῷ καὶ χερσὶν ἔπεσσιν.
ἀλλ' ἄγε πείρησαι· σπεδάσσον δ' ἄτο κήδεα θυμῷ·
σοὶ δ' ὁδὸς ἔσται ἔτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀμφὶ δὲ νῆα
νηῦς τε κατείρυσαι, καὶ ἐπάρτεα ἔσσιν ἑταῖροι.

Τ τὸν δ' ἀπαμείβετο πολύμητις δῖος Ὀδυσσεύς·
λαοσσάμα· τί μετὰ ταῦτα κελεύετε μ' ἠδὲ μέλοντες·
κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἠέ περ ἄεθλοι,
ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθον, καὶ πολλὰ μόγησα·
νῦν δὲ μέθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο λατίζων,
ἧμαι λιαζόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον.

Τ τὸν δ' αὖτ' αὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ὄκνην·
ὦ γάρ σ' ὦ δὲ —

ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἐπέσει ἐΐσκει

ἦ γάρ σ' ὦδε ξεῖνε δαίμονι φωτὶ ἐΐσκω
ἄλλων, ὅσσα τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται·
ἀμφὶ τῷ ὅς τ' ἄμαχος νηὶ πολυκλήϊδι βαμίζων
καὶ δὸς λοὺς ναυτάων· ὅττε πρηκτῆρες ἔασιν,
φόρτος τε μενέμμων καὶ ἐπίσκοπος ἠδ' ὁδαίων·
ἠδὲ λίων δ' ἁρπαλέων· ὦδ' ἀθλητῆρι ἐοικὼς·
ὅς δ' ἀρυτὸν δραμὼν ἰδὼν, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ξεῖν' ἦ κε λίν εἴπες ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἐοικὼς·
ὅττως δὲ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα δίδωσιν
ἠδὲ φάσιν· ἠδὲ φρένα, ἣ τ' ἄρ φρένας ἐν τ' ἀγορεύει·
ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀμείνονά δος πέλει ἀνήρ,
ἀμφὶ θεὸς μορφὴν ἐπέσει σέθεν· οἱ δέ τ' ἄν αὐτὸν
τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορᾶσδε
αἰδοῖ μειλιχίῃ· μετὰ δὲ πρέπει ἀρηϊφίλοισιν·
ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὡς ἀμφιδρόμωσιν·
ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀμείλιχος ἀθανάτοισιν·
ἀλλ' ἦ τοι χάρις ἀμφιτέτυκται ἔπεσσιν·
ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς οὐδὲ νοήσαι ἄλλως
ἦ δὲ θεὸς πάρεσσι· νόον δ' ἀποφώλιος ἐσσί·
ὥρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ἔνθεν ἀκαχόμενος ἐγὼ δ' ἦ νῆϊς ἀέθλων
ὡς σύ γε μυθέαι· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ἰοῦσα
ἔμμεναι ὄφρ' ἴδωμαι· ἐπεὶ δὴ τ' ἐμῆσι
νωΐ δ' ἔχομαι καὶ πότιτι καὶ ἄλκεσι· πολλὰ δὲ ἔτλην
ἀνδρῶν τε πολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
ἀλλὰ καὶ ὣς καὶ πολλὰ παθὼν πρήσσω μ' ἀέθλων·
θυμοδακὴς γὰρ μῦθος ἐπώχετο δὴ μετέπειτα·
ἦ ῥα καὶ αὐτῷ φάρει ἀνακίδας λάβε δίσκου
μίζονα καὶ πάχετον στιβαρώτερον ἠδὲ μάλιστα·
ἦ οἵῳ φαίνοις ἐδίσκεον ἀνθρώποισι·

τὸν ῥα περὶ ῥέθεσσι ἧκε σιβαρὸς ἀὴρ χειρός·
βόμβησεν δ' ἀλίοσ κατὰ δ' ἔπιξαν ποτὶ φάτνη
φαίνῃσιν δολιχηρέτμοισι νωμῆσι κλυτοῖς ἀνδρῶν·
λάος ὑπαὶ ῥιπῆς· ὀδὸς ὑπέρπαγ σήματα πάντων
ῥίμφα θεῶν ἀὸ χειρὸς· ἐθάμβησε δὲ τέρμα θοάων
ἀνδρὸς δ' μασ ἐκύγα ἔποσ ἔφατ' ἔπτ' ὀνόμαζε·
μαῖ ἦ ἄλαος τοι ἔᾶνε διακρίνειε χρῶμα
ἀμφαφόων· ἐπεὶ ὅτι μεμιγμένον ἐστὶν ὁ μίλῳ·
ὠκὰ πολὺ πρῶτον, σὺ δὲ βάρσ· πάνδε γ' ἄεθλον
ὅττισ φαίνῃσιν τὸν γ' ἐξεταύῃσ ὑπερόφ·
Ὡσ φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλασ δῖοσ ὀδυσσεύσ
χαίρων ὅ οἱ ἔταίρου ἐνὶ φρεσὶ λᾶσε ἐὐαγῶνι·
καὶ τότε κε προτέρου μετέφωνεε φαίνεσι·
τόν γὰρ ἀρίστευσε νέοι· τὰ δ' ὕστερον ἄλλον
ἧσεν ἦ ῥαῦτον δὶ ὀμαι, ἦ ἔτι μᾶλλον·
τῶν δ' ἄλλων οὔτινα κραδίη θυμόσ τε κελεύῃ·
σὺν δ' ἄρα πρόμβηκε· ἐπεὶ μὲ ἐκολώσατε λίην,
ἦ πυξ ἠὲ πάλῃ, ἦ καὶ ποσὶν ὅττι μεγαίρω
πάντων φαίνῃων· πλὴν γ' αὖτοσ λαοδάμαντοσ·
ξεῖνοσ γάρ μοι ὅδ' ἐστὶ· τίσ ἐκ φίλεον τι μάχασθαι·
ἄφρων δὴ μείνοσ γε καὶ ὅτιδανὸσ πέλᾳ ἀνήρ,
ὅσ τισ ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων,
ἦμὲν ἐὼν ὀμοδαπὸσ ἑὸσ τ' αὐτῶν πάντα πολίτησ·
τῶν δ' ἄλλων ἃ πέρ τιν' ἀνείρομαι ἠδ' ἀρέομαι·
ἐμὴ ἐθέλωσ' ἀρὸν καὶ πειρηθῆναι ἀνάγκην·
πάντα γὰρ ἀκαμάτησι μετ' ἀνδράσιν ὄφρα γένωμαι·
εὖ μὰν τόξον ὅδ' ἴδμεν ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι·
πρῶτοσ μ' ἀνδρα βάλοιμι ὅτισ δὴ σὺν ὁ μίλῳ
ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
ἄλκι παρασσεύῃν, καὶ τοξασόμενοσ φωτῶν·

δῖος δ' ἐμὲ φιλοκτήτης ἀπεναίνυτο τόξῳ
ἐμῷ· οὐ γὰρ πρόσσω· ὅτε τοξάζοιμεθ' ἅμαξαι·
τῶν δ' ἄλλων ἐμὲ φημὶ πολὺ προφερέστερον εἶναι,
ὅσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες·
ἀνδροδόσιοι δὲ πρότεροι σὺν ἐριζήλῳ Ἡρακλῆι
ἠδ' ἔτι καὶ νῦν ἀρρύτῳ οἰχαλίῃ·
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων.
τῷ ῥα καὶ αἶψ' ἔβαγεν μέγα οὖρος· δὴ ἐπὶ νῆας
ἵκετ' ἐπὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ ἀπάλλων
ἔκτανεν· οὐ γὰρ ἔμιμνε προκαλίζετο ῥεῖα ἑοῖο.
περὶ δ' ἀμοντίζω, ὅσσον δύναμαι ἄλλος τις οἷσιν
οἱοίσιν δείδισκε ποσὶν μετὰ παρέλθῃ ἀφετὴν
φαίνων· λιτὴν δὲ ἀκοντίζεσθαι μάθην.
νύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ ὁ μὲν ἐκ πατρὸς ἔχει νῦν
ἦεν ἐπιστάμενος· τῷ μοι φίλα γήθεα λέλειπται.
Ὦ ἔφαθ'· οἷα δ' ἄρα πάντα δαήμεν ἐγένετο σιωπῇ.
ἀμήνιος δ' ἐμὲ μοῦνον ἅμα βόλος προσέπεφνε,
ξεῖνος ἐπεὶ δὴ ἄχαριστα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
δὴ ἐβέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν ἠὲ σὺ πάντα
χωόμενος, ὅτι σ' ἄκρος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παράστης
γείνεσεν· ὡς δὴ σὴν ἀρετὴν βραχὺ τίς κεν ἀνοίτο.
ὅς τις ἐπίσταιτο ἥσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν.
δὴ ἄρα νῶϊ ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
εἴπῃς ἡρώων, ὅτε μὲν σοῖς ἐν μεγάροισι
δαινυμεθ' παρὰ δῆτ' ἀδόμην καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
ἡμετέροις ἀρετῆς μεμνημένος ἣν καὶ ἐμοὶ γε
ζωὸς ἐπὶ ἔργα τιθοῖσι διαμπερὲς ἐξέτι παῖδων·
ἠδὲ πυμάτοισιν ἐμὲ μοῦνον, ἠδὲ παλαιστῇ
σὺν ποσὶ καὶ πάντων θεόμεθ' καὶ νῆσι ἀρίστοι·
ὣς δ' ἦμεν φαίς τε, φίλη ἠβαρίς τε, χορεῖτε

εἴ μ' ατάρ τ' ἐξείμοιβα λοεσσάτε θ' ᾳ μᾶ, καὶ ἄνακι·
ἐν ἄρα φαίηκων βιότῳ μοῦνοι ἀνέρισοι,
πάσσα τε· ὡς ἔ ἔξεινος ἐλίασσι ὅστις φίλοισιν
οἰκῇ δὲ νοσφίσσα· ὄδον πρὶν ἰόμεθ' ἄλλων
ναυτιλίῃ καὶ ποσὶ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ·
δὴν μοδόκῳ δὲ τις ἄφνα πίων φόρμιγγα λίγειαν
οἴσετο. ἴ πτ ᾗσται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
Ὡς ἔφατ' ἀγκίνοος θεοείκελος· ὦρτο δὲ κῆρυξ
οἴσων φόρμιγα λιγυρὴν δόμου ἐν βασιλῆος·
ἀέσυ μνήσατο δ' κριτοι σννέα πάντ' ἀγαθ' ἔσαν
δὴν μιοὶ οἱ κατ' ἀρῶνας ἐϋπρήστηρον ἐκάστε·
λῆναν δὲ χορὸν καλὸν δ' ὄρχηστὰν ἀνῶγα·
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγα λίγειαν·
δὴν μοδόκῳ· ὅδ' ἐπειτα κι ἔς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
πρωθῆβαι ἵσταντο· δαΐμονος ὀρχηθμοῖο·
πλῆσαν δὲ χορὸν θεῖον ποσίν, αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν· θαύμαζε δὲ θυμῷ,
αὐτὰρ ὁ φορμίζων, ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδην,
ἄμφ' ἄρεως φιλότητος, ἐὐστεφάνου τ' ἀφροδίτης,
ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν ἡφαίστοιο δόμοισι
λάθρη πολλὰ δὲ δῶκε· λέχος δ' ἤχνυε καὶ δυνήν,
ἡφαίστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
ἥλιος· ὃς ῥ' ἐνόησε μιγεσμένους φιλότητι·
ἤφαιστος δ' ὡς δῦνε θυμαλγέα μῦθον ἀνῆκε
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα· κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων·
ἐν δ' ἔθετ' ἄκμοβέτῳ μεγάλην μονάκιν· ἤρτε δὲ δεσμοὺς
ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος ἄρει,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον· ὅθι φίλα δέμνι' ἔκειτο·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμῖσιν χέε δέσματα πάντα

πολλὰ δὲ κὼ κεθύπερθε μελαβρόφιν ἐξεκέχυτο
ἠΰτ' ὀδοντιλεπτὰ ταὶ ἀνέτις ἁδὺ ἰδοῖτο
ἁδὲ θεᾶν μακάρων· πᾶσι γὰρ ὁλοέντα τέτυκτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ὅλον πρὶ δὲ μνία χῶεν
εἵσατ' ἴ μεν ἅδ' ἠῆμενον ἐὔκτι μενον πολίεθρον.
ἦ οἰνοχάων, πολὺ φιλτάτη ἁβὶ ἁπασέων.
ἁδ' ἀλαοσμοπάτην ἔλε γυναῖκα ἀρης·
ὡς δ' ἴδεν ἤφασον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα,
βᾶ δ' ἴ μεναι πρὸς δῶμα πρικλυτὸ ἠφαίσοιο,
ἰαχόων φιλότητος ἐϋστέφάνω κυβερείης.
ἁδὲ νέον παρὰ παῖδὸς ἐριθενέος κρονίωνος,
ἐρχομένη κατὰ ἔξεθ' ὅδ' ἔσσω δώματος εἴη.
ἀντάρα οἱ φῦ χερὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔντ' ὀνόμαζε·
δῶρο φίλη λεκόρων δαπέσιμεν ἀννιθέντες,
ἠ ἐρέθ' ἤφασος μεταδήμιος ἀμάτ' ἤδη
οἰχεται δ' ἐλίμενον, μετὰ σίντισσ' ἀγριοφώνας.
Ὡς ἐφάτο· τῇ δ' ἀάσσατον ἐφάσατο νοι μυθήσασθαι·
τὼ δ' ἐν δὲ μνία βάντε κατ' ἔδραθον· ἀμφὶ δὲ δέσμοι
τεχνήεντες ἐέρυσσο πολύφρονος ἠφαίσοιο·
ἁδέ τι νιν ἠπεύσαι μελέων ἠὲ ἁνακείρειν
κὼ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ' ἀν ἐτι φυῆτα πέλοντα·
ἀχνὶ μολὸν δ' ἐσῆλθε πρικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
αὖτις ὑποδρήσασ πρὶν λήμεν γαῖαν ἱκέσθαι·
ἠέλιος γὰρ ὁ σκοτίην ἄμυε· ἐπέτε μύθον.
βᾶ δ' ἴ μεναι πρὸς δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ·
ἔσῆ δ' ἐν προθύροισι· χόλος δ' ἁμιν ἄρριος ἠρᾶ·
σμερδαλέον δ' ἐβόησε γεγωνέτε πᾶσι θεοῖσι·
Ζεῦ πάτερ· ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
δεῦθ' ἴνα ἔργα γελασσε κὼ ἐν ἐπίσσητα ἴδησθε,
ὡς ἴμε χωλὸν ἐόντα διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη,

ἀεὶν ἀτιμάᾳ φιλέει δ' ἀϊδηλον ἄρηα,
ὅ τε κ' ἐμὸν κλέος τε καὶ ἀστὸν ἀμφιβάλῃσι
ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ ἤτοι μοί γε ἄλιτος ἄλλος
ἀμφὶ τοκῆε δύω· τὼ μὴ γενέσθαι ὄφελλον·
ἀμφὶ δ' ἔθεσ' ἵνα τώ γε καθαύσετον ἐν φιλότητι·
εἰς ἐμὲ δὲ μνία βάντες, ἐγὼ δ' ὀρόων ἀκαχήμαν.
ἤ μὲν σφὼ ἐτ' ἐόλπα μίν ἀθάνατόν περ ἐόντα
καὶ μάλα περ φίλεόν τε· τάχ' ἂν ἐθελήσετον ἄμφω
οὐδὲ μὰν ἀμφὶ σφωϊ δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύκοι,
ὅσσά με νῦν μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσεται ἕνεκα,
ὅσσα οἱ ἐν ναυλείᾳ πεπαλάσμεθα ἕνεκα κούρης.
ὄφρα κε δὴ μίμνῃσι, καὶ ἠΐθεος περ ἐοῦσα,
ἐσθλή τε φρένας ἐστὶ καὶ ἐπτοίητο θεοῖσι·
ἄλλοτε μὲν γάμοιο γαμηλίου ἠδ' ἐρατεινῆς
ἐρμείαν· ἤλυθεν δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
βυσσοῦ δ' ἐκ προθύροισι θεοὶ δώτορι ἐάων
ἀσβέστου δ' ἀνὼρτο γέλως μακάρεσι θεοῖσι,
τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν τὸν πλησίον ἄλλον·
ἦ δὴ δειλὰ κακὰ ἔργα μιχάνει τοιβραδύς ὠκὺς,
ὡς καὶ χωλὸν Ἥφαιστον ἐὼν βραδὺς ἔλλετο χαλκεύς·
ὠκύτατον δ' ἔρδοντα θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι
χωλὸς ἐὼν τέχνῃσι· τὸ καὶ μοιχάρι' ὄφελλε.
ὣς δὲ καὶ ἐς τοιοῦτα πρὸς ἀμήχανα ἐγόρευον.
ἐρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
ἐρμεία διὸς υἱὲ διάκτορε δῶτορ ἑάων,
ἦ ῥά νεν ἐν δεσμοῖσι βέλοις κρατερῆσι πιεζοίς
εὐδέμεν ἐν λεχέεσσι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος ἀργοφόντης·

ἀγορὰ τὸν γένοιτο ἄναξ ἑκηβόλ᾽ Ἀπολλον.
δεσμοὶ μὲν ῥ᾽ ἔστωσαν ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχεσθαι·
ὑμεῖς δ᾽ εἰσορόωντε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι·
αὐτὰρ ἐγὼν οὔδοιμι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·
Ὣς ἔφατ᾽· ἐν δὲ γέλως ὦρτ᾽, ἀθανάτοισι θεῖσιν·
ἀδὺ δοσειδάωνα γέλως ἔχε λίαζε δ᾽ ἄεὶ
ἤφαιστον κλυτοεργὸν ὅπως λύσειε ἄρηα·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
λῦσον ἐὼ δέ τοι αὖτε ὑπίσχομαι ὡς σὺ μελεύεις,
πίσειν αἴσιμα πάντα μετ᾽ ἀθανάτοισι θεῖσιν·
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε πρικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
μή με τοσσάδαν γαμφὸν χε ταῦτα μέλοιε,
δεικέλαι τοι δειλῶν γε κακῶν ἐγγυάασθαι·
πῶς ἂν ἐγὼ σεῦ δοίμι μετ᾽ ἀθανάτοισι θεῖσιν,
εἶκεν ἄρης οἷ χοῖτο χερὸς καὶ δεσμὸν ἀλύξασ᾽
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε ποδώκεα δῖος Ἀχιλλεύς·
ἤφαιστ᾽ εἴπερ γάρ κεν ἄρης χρεῖος ὑπαλύξασ
οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω·
τόν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
οὐκ ἔσθ᾽ ἁδὺ ἑταῖρον ἑταῖρου ἀνιάσασθαι·
Ὣς εἰπὼν δεσμῶν ἄνιε μένος ἠφαίσοιο·
τὼ δ᾽ ἐπὶ ἑὴν δεσμοῖο λύσεν κρατερὸν περ ἐόντος,
αὐτίκ᾽ ἀνείξαντε· ὁ δὲ θρῄσσαν δὲ βεβίηκ·
ἡ δ᾽ ἄρα νὺ πρόϊ κιε φιλομειδὴς ἀφροδίτη
ἧκε πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις·
ἔνθα δέ μιν χαρίτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας·
ἀμφὶ δ᾽ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα θαῦμα ἰδέσθαι·
ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ἀοιδὸς ἄφαρ περικλυτὸς αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
τέρπετ᾽ ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀκούων· ἠδὲ καὶ ἄλλοι

φαίηνθ'. δολιχήρετμοι γὰρ σφίσι κλυτοὶ ἄνδρες
ἀμφίνεος δ' ἄλιον κὼ λαοδάμαντα πέλασσεν
μαντεύεσθαι ἐπεὶ σφίσιν ὅττι ἔριζεν.
οἳ δ' ἔτ' ἄρ' οὔω σφάραγον κλιτὺν μετὰ χρῖσιν ἔλοντο
πορφυρέην· τὴν σφιν πόλυβος ποίησε δαΐφρων.
αὐτὰρ ἔπειδὴ σφάραγον ἀνὰ ἴβωι πεπύσανρο,
ὧρχήσαντο δ' ἤματα πρὸ ἰθυνὶ πολυβοτείρη
ταρφέ' ἀμείβομένω· ἦρος δ' ἐπελήλυθεν ἄλλος
ἑκάστοθ κατ' ἀῶνα· πολὺς δ' ὑπονόμπος ὀρώρη,
δὴ τότ' ἄρ' ἀμφίνοον προσέφωνεε δῖος ὀδυσσεύς·
ἀμφίνοε κρεῖον· πάντων ὁριδήκετε λαῶν,
ἦ δ' ἐτοιμα τέτυκται· σέβεσθέ μ' ἔρξει δ' ὁσσ' ἐφράζωμαι.
ὣς φάτ· ἐνήνησεν δ' ἰδὼν μένος ἀμφινόοιο.
αἶψα δὲ φαίηκεσι φιλιρέτμοισι μετηύδα·
κέκλυτε φαίηκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὅ ξεῖνος μοι μάλα δοκέει πεπνυμένος εἶναι·
ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήιον ὡς ἐπιεικές.
δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
ἀρχοὶ κραίνουσι γρισιαμδ' κὰ κος δ' ἐγὼ αὐτὸς·
τῶν οἱ φάρος ἕκαστος ἐΰπλυνες ἠδὲ χιτῶνα
κὼ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος·
αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες ὄφρ' ἐνὶ χερσὶ
ξεῖνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἴη χαίρων ἐνὶ θυμῷ·
εὐρύαλος δ' ἑὰων ἐπέεσσι
κὼ δώρω· ἐπὶ δ' ἔπος τι κατὰ μοῖραν ἔφτεν·
ὣς ἔφαθ· οἳσι δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον·

δῶρα δ' ἄρ' οἱ σὺν ἧκαν πρόσαν πήρυκ ἕκαστος·
ὁ δ' αὖτ' αὐρύαλος ἀπαμείβετο φωνησέν τε·
Ἀλλ' ἴνος κρεῖον πάντων ἀρίδηκτε λαῶν,
τοὶ μὲν ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι ὡς σὺ κελεύεις,
δώσω δ' ἵτορ ἄορ παχάλκεον· ὦ ἐπὶ κώπῃ
ἀργύρεη, κόλεον δ' ἐνεμπρίσω ἐλέφαντος
ἀμφὶ δέ νυ ται τόλεος δὲ οἱ ἄξιον ἔσται.
Ὣς ἔφατ', ἐν δὲ σὶ τίθη ξίφος ἀμφιρόηλον,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε· θεὸς δ' ἄρ τι βέβακται
ὄφρα μοι ἄφαρ τε φέρῃσιν ἀναπρέσσασα ἄεθλα.
σοὶ δὲ θεοὶ πολλοῦτ' ἐπιδώσειαν καὶ παρίσταίη μέσθαι
δῶρον· ἐπεὶ σὺ γυναῖκ' ἀφίλων ἀποπέμπατα πάγχυ.
Τὸν δ' ἀπαμείβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
καὶ σὺ φίλος μάλα γαῖρε· θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
μή σε τι τοῖ ξίφεός γε ποθὴ μετοπίσθε γένοιτο
τόττα· δή μοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.
ἦ ῥα καὶ ἀμφ' ὤμοισιν βέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
δύσετο τόθ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα πάρῃεν.
καὶ τὰ μὲν ὃς ἀγανοῖσιν φέρων πήρυξιν ἀγαυοῖς
δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος ἀγχινόοιο,
μητρί τε πατρὶ φίλῳ τε ἔσαν πρικαλέα δῶρα.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε ἰὼν μένος ἀγχινόοιο
ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι,
δὴ ῥα τότ' ἀρήτην προσέφη μένος ἀγχινόοιο·
ὦρο γύναι φέρε οἶνον ἀρίστεπε, ἠύ τις ἀρίστη
ἐν δ' αὐτῇ θὲς φάρος ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα.
ἀμφὶ δὲ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὄφρα λοεσσάμενός τε ἰδὼν τ' ὦ ἠμένα πάντα
δῶρα τά οἱ φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,

δαιτί τε τέρπηται· καὶὰ δοιδῆς ὔμνον ἀκούων·
καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλαστον ἐμὸν πρὶκ λλες ὀτάω
χρύσεον· ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
σπένδῃ, ἐν μεγάρῳ δὲ τ' ἀλλασίῃ τε θεῖσιν.
ὡς ἔφατ'· ὀρίτη δὲ μετὰ δμωῆσιν ἔχευεν
ἀμφὶ πυρὶ σῆμα βίπτοδα μέγαν· ὅπὶ τα λιστε·
αὐὰρ ὁ λοὲ τρο γον βίπτοδ' ἵ σασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχαναν· ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλῆσαι·
χάρριν ὀδὸ βίπτοδος πῦρ ἀμφεπε· θέρμε δ' ὕδωρ·
τόφρα δ' ἄρ' ὀρίτη ξείνῳ πρὶκ λλέα χιτῶν
ἐξέρβεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶκ λλιμα δῶρα,
ἐσθῆτα· χρυσόν τε τά οἱ φαίηνιβε ἔδωκεν·
ἐν δ' αὐτῇ φάρος θῆκε· κα λόν τε χιτῶνα·
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτ δόεντα προσηύδα·
αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα· θοῶς δ' ἐπίδυσο μὸν ἵ λον,
μή τις τοι κατὰ ὁδὸν δηλήσεται, ὁππόταν ὥ τε
εὐθήσῃ γλυκερῷ ὕπνον ἰῶν ἐν νηῒ μελαίνῃ·
αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄνυσε πολύτλας δῖος ὀδυσσεὺς,
αὐτίκ' ἐπάρτυε πῶμα· θοῶς δ' ἐπὶ σμὸν ἵ λε
ποιη λον· ὃν ποτέ μιν δῖα φρεσὶ πότνια ἠ ρη·
αὐτὰρ ὅδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λαβοῦσα ἄνωγεν
ἕς ῥ' ἀσάμινθον βαῖνε· ὃδ' ἀρ ἀασαμένως ἰδὲ θυμῷ
θερμὰ λοέθρ' ἐπεὶ ὅτι κομιξόμενός γ' ἐθάμιζεν.
ἐπεὶ δὴ λίπε δῶμα κα λυψᾶς ἠὺκόμοιο·
τόφρα δ' οἱ κομιδή τε θεῶς ἐ πτεδος ἦεν·
ὃν δ' ἐπεὶ οὖν ἅμμαὶ λᾶσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δὲ μιν χλαῖναν κα λὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
ἐκ ῥ' ἀσαμίνθοβὰς ἄνδροσι μετὰ οἰνοποτῆσι
ἧστ'· ἐ γασσικέφα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἐχυσε,
σῦ ῥὰ πάρα σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο·

θαύμαζεν δ' ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα·
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χαῖρε ξεῖν' ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ,
μύησι ἐμεῖο ὅτι μοι πρώτῃ ζωάγρι' ὀφέλλεις.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ναυσικλεὴς βύζατερ μεγαλήτορος ἀμφινόμοιο
ἔστω νῶϊ γε δὴ θεσπέσιος πόσις ἔμμορε πάσης,
οἶκόν δ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
τῷ κέν τοι κλεινοῖσι θεὸς ὡς ἀγλαὸν ἄλλον
ἐσθλὰ ἔματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο κηρί.
ἦ ῥα καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' ἀμφίνομον βασιλῆα.
οἳ δ' ἤδη μοῖράς τ' ἔνεμον κερόωντό τε δῖνον·
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδὸν
δημοδόκον, λαοῖσι τετιμένον· ὅσε δ' ἄρ' αὐτὸν
μέσσῳ δαιτυμόνων· πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας
δὴ τότε κήρυκι προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς,
νώτου ἀπὸ πρότομον· ἐπὶ δὲ πλέον ἐλέλιπτο
ἀργιόδοντος ὑὸς· θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·
κῆρυξ τῇ δὴ τόδε πόρε κρέας, ὄφρα φάγησι
δημοδόκος· καί οἱ πρόσφω ἐέλδομαι ἀνύμεναι περ
πᾶσι δὲ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, ὅττι σφέας αὐτὰρ ἀοιδὴν
οἷσιν μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.
Ὡς ἄρ' ἔφη· κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
ἤρωϊ δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο χάρῃ δὲ θυμῷ·
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε δὴ μόδοκον προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
Δημόδοκ' ἐξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
ἢ σέ γε μοῦσ' ἐδίδαξε διὸς τέκος, ἢ σὲ Ἀπόλλων·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

λίην γὰρ κατὰ κόσμον ἀχαιῶν οἶτον ἀέθλεις
ὅν σ' ἔρεξαν τ' ἐπαθόν τε, καὶ οἵ σ' ἐμόρησαν ἀχαιοί.
ὡς τέ πυ ἢ αὖτος πρὸ ἑῶν ἢ ἄλλα δαήσαι·
ἀλλά γε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄφασον
δουρατέ', ὃν ἐπόησε σὺν Ἀθήνῃ,
ὄφρ' ὁ δόλου ἑλόμην ἄρχον ἵππου, ὃν ἤγαγε δίος Ὀδυσεύς
ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἵ ῥ' Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
ἀλλὰ καὶ δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατάλεξον,
αὐτίκ' ἐγὼ τάδε σοι μυθήσομαι ἀρτιπρεπέως
ὡς ἄρα τοι προφρόνως θεὸς ὤτασε θέσπιν ἀοιδήν.
στρατὸν· ὁ δ' ὀρμηθεὶς θεὸς ἤρξατο φαίνε δ' ἀοιδήν·
ἔνθεν ἑλὼν ὡς οἱ μὲν ἐΰσσελμον ἐπὶ νηῶν
βάντες ἀπέπλειον πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες·
ἀρηΐοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφὶ Δηΐφοβον
εἵατ' ἐνὶ πρώτοις· μετὰ δὲ κρατερὴ ἐκάλυμμένοι ἵππῳ·
αὐτοὶ γὰρ μιν ἔθηκε θεὸς ἀκρόπολον ἐρύσαντο·
ὡς ὁ μὲν ἔστησε· τοὶ δ' ἄκριτα πολλὰ ἀγόρευον,
ἥμβροτοι ἀμφ' αὐτῷ· ἴα δὲ σφίσιν ἤνδανε βουλή·
ἢ διατμῆξαι κοῖλον δόρυ νηλεῖ χαλκῷ
ἢ κατὰ πέτρας βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης,
ἢ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θέλγητρον ἔναι·
τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι μέλλεν·
ἦσαν γὰρ ἵνα πόλεσθαι ἐπὴν πόλις ἀμφιχαλύψῃ
δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' ἅθροι πάντες ἄριστοι
Δαναῶν φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἤειδεν δ' ὡς ἄστυ διέπραθον ἦος ἀχαιῶν
ἵππου ἔνθεν ἐκὰς μὲν ἰὼν κοῖλον λόχον ἐν προλιπόντες
ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραΐζεμεν αἰπήν·
αὐτὰρ ὀδυσσῆα προτὶ δώματα δηϊφόβοιο
βήμεναι, ἠΰτ' Ἄρηα σὺν ἀντιθέῳ μενελάῳ·

ἠέρι δ' ἀΐσσοντα πόλεμον φάτο κλυμήσαντα·
νικῆσαι καὶ ἔπειτα δι' ἀμφότερα μεγάθυμον Ἀθήνην·
ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄεισε περικλυτὸς αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
πίκτερ· δάκρυα δ' ἕδυνε ὑπ' βλεφάροισι παρειάς.
ὡς δὲ γυνὴ κλαίουσα φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
ὅστε ἕης πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσησιν
ἄστει καὶ τεκέεσσιν ἀμυνέων νηλεες ἦμαρ
ἠδρὸν ὀνθυμοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα,
ἀμφὶ δ' αὐτῷ χυμένη λιγα ἰωκυει· οἱ δὲ τ' ὄπισθεν
κόπτοντες δόρεσι μεταφρένου ἠδὲ καὶ ὤμους
εἰρερον· εἰσαναγουσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζύν,
τῆς δ' ἐλεεινοτάτω ἀχέϊ φθινύθουσι παρειαί,
ὡς ὀδυσσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀρφναίσι δάκρυον εἶβεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων·
ἀγκίνοος δὲ μιν οἷος ἐπέφραδε, ἠδ' ἐνόησεν,
ἥμενος ἆχ' αὐτὸς βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουεν.
αἶψα δὲ φαίηκεσι φιλοπρέπτοισι μετηύδα·

Κέκλυτε φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
δὴ μοι δόκος δ' ἤδη καθέτω φόρμιγγα λιγειαν·
πάντες γὰρ νῶϊ πάντεσσι χαριζόμεθα τάδ' ἕκηλοι·
ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὤρορε δῖος ἀοιδός,
ἐν δὲ δ' ἔπαυσατο οἰδυρόωο χόλοιο
ὁ ξεῖνος· μάλα πᾶσι μιν ἄλγος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῦν κατάθεσθε, ἵνα θοῶς τερπώμεθα πάντες·
ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ κάλλιον ἔπος·
ἕνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' ἀθρόοι τέτυκται
πομπή καὶ φίλα δῶρα τά οἱ δίδομεν φιλέοντες·
ἀνὴρ καὶ ξείνος θ' ἑτάρω ἐπὶ πᾶσι τέτυκται
ἀνέρι· ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιφραίεται πραπίδεσσι·
τῷ νῦν μοι δὸς σὺ κἄθι νόῃ μάσασθαι ἀοιδήν,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Ὄφρα ἔπος εἴπω καὶ ἐπὶ φρεσὶ βάλλεται ἡμῖν.
εἰπὲ δ' ὄνομ', ὄφρα σε κλείωσι καὶ ἄλλοι ἐπιχθόνιοι·
ἄλλοι θ' οἱ κατὰ ἄστυ καὶ οἱ περὶ ναιετάουσι·
οὐ γάρ τις τοσσήμαντον ἀνώνυμος ἔπλετ' ἀνὴρ
οὔτε κακὸς σάλλως ἐσθλὸς ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται·
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται ἐπεὶ τέκον ἠὲ τοκῆες.
εἰπὲ δὲ μοι καὶ γῆν τε τὴν σὴν μόν τε πόλιν τε·
ὄφρα σε τῆ πέμπωσι τετυγμένα φρεσὶ νῆες
οἱ γὰρ φαίηκες νυβερνῆτῆρες ἔασιν,
οὐδέ τι πηδάλιόν ἐστι τά τ' ἄλλα νῆες ἔχουσιν
ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν·
καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ τίουσ' ἀρούρας
ἀνθρώπων· καὶ λαῖτμα τανύσσονται ἁλὸς ἐπέρωσι,
ἠέρι καὶ νεφέλῃ πεκασμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
ὄρεται πῆμα θέλῃ ἐπὶ δεῦρο, οὐδ' ἀπολέσθαι·
ἀλλὰ τάδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν ἐπόντος ἄκουσα
ναυσιβόου· ὃς ἔφασκε Ποσειδάων ἀγάσασθαι
ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰσὶν ἁπάντων,
ὅς ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἀέρρεα νῆα
ἐκπομπῆς ἀνύσασαν ἐρχομένην ἐπὶ πόντου
ῥαισέμεναι· μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
ὣς ἀγόρευ· ὁ δ' ἔρεξε τάδ' ἢ νέμεσις τελέσειεν·
ἦ ἀτελὲς εἶη ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.
ὅππη ἀποπλάγχθης τε καὶ ἄστεα γουνὸν ἵκεο χώρης
ἀνθρώπων· αὐτούς τε πόλεις τ' οὖ νωλεταώσας·
ἠὲ βίαιοι καὶ ἄγριοι καὶ ἀνοσίοι ἔμμεναι·
οἵ τε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἔστι θεουδής·
εἰπὲ δ' ὅτι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ,
ἠχέϊ ὅν τε θανόντων· ἐπὶ Ἰλίῳ εἴνετον ἀνέρων.

ἐν δὲ θεοὶ μὲν τοῦξαν· ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
ἀνθρώποις· ἵνα ἦσι καὶ ἐσομένοισιν ἀοιδή·
ἢ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπώλετο ἰλιόθι πρὸ,
ἐσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς ἢ πενθερὸς· οἵ τε μάλιστα
κήδιστοι τελέθουσιν μεθ' αἷμά τε καὶ γένος αὐτῶν
ἤτις που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
ἐσθλὸς, ἐπεὶ οὐ μέν τοι κασιγνήτοιο χερείων
γίνεται· ὅς κεν ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῇ·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ·Ι· ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ·

ἀ Ρχὴ τῶν ὀδυσσέος διηγημάτων, ἐν ᾗ φησι πεπολεμηκέναι τοῖς κίκοσιν· καὶ πρὸς τοὺς λωτοφάγους παραγενέσθαι· καὶ πρὸς τὸν κύκλωπα πολύφημον πορευθῆναι· καὶ τοῦτον φαγόντα ἓξ ἤδη ἑταίρους, ἐκ τυφλῶσαι·

Ἰῶτα λωτοφάγων νικόνων σωὶ νύκλωψ ἀδίν.

τ Ὃν δ' ἀπαμείβομενος προσέ-
φη πολύμητις ὀδυσσεὺς·
ἀμείνοε κρῆον· πάντων ἀριδείκε-
τε λαῶν,
Modesta ἤτοι μὲν τόδε κῆλον ἀκηέμεν
turn per collatio- ἀϊδηλον ἀοιδῆ
nem vox τοῖς δ' ὄϊος ὄδ' ἔστι θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
quæ ma- ὃ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,
gis con- ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα·
tinuitæ- δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,
gimino ἥμενοι ἑξείης παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἰνοχόος φορέῃσι, καὶ ἐγχείη δὲ πάσειεν·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
Correctio σοὶ δ' ἐμὰ μηδαμῶς ἐπιτράπετον ὀίεσθαι·
ἔρεαζ' ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος σοι ἀχίζω.
Aporia τί πρῶτόν τοι ἔπειτα τί δ' ὑστάτιον κατὰ λέξω·
μήσ' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Nomen νῶϊ δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι ὄφρα καὶ οὔμὸς
ξεῖνος ἐὼν δὴ ἔπειτα φυτὴν ὑπονίεες ἠμὲν,
οὓς μὲν ξείνους ἔων καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων,
εἰ μὲ ὀδυσσεὺς λαρτιάδης· ὃς πᾶσι δόλοισιν
Ingenium ἀνθρώποισι μέλω καὶμοῦ κλέος οὐρανὸν ἵκει·
N αιτάω δ' ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
patria νήριτον ἐινοσίφυλλον ὀρὶπρηπὲς· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
πολλαὶ

πολλὰὶ ναιετάουσι· μάλα κεδνὸν ἀμύνῃσι
δυσὶ χίον τε, σάμη τε, καὶ ὑψηέσσα κάκεινος·
αὐτὴ δ' ὑπαμαλὴ παναπρὸ τάτη ἐν ἁλὶ κεῖται
πρὸς ζόφον· αἱ δ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε
τρι χῆ· ἀμφ' ἀγαθὴ ναροβόρος ἔπι ἔνασσε
ἧς γαίης φιλοπατρίδα γλυκερώτερον ἄλλο δέ σθαι·
ἣ μέν μ' αὐτόθ' ἔρυκε κελευθὼ δῖα θεάων
ἐν σπέσι γλαφυροῖσι λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
ὡς δ' αὕτως ἱέρεια κατὰ δήτυεν ἐν μεγάροισιν
ἀκάμη δολόεσσα λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
ἀμφὶ ἐμὸν ἦτορ ἀεὶ τὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
ὡς ἁδὺν γλύκιον ἧς πατρίδος, ἠδὲ καὶ οἴκων
γίνεται· εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πίονα δῶκον
γαίης ἐν ἀμοδαικῆ ναίει· ἀπάνευθε τοκήων·
ἐκ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω·
ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ πρόσθεν ἰόντι·
ἠλίσθην με φέρων ἄνεμος νικόνδε πέλασσεν
ἐς μάρῳ· ἔνθα δ' ἐγὼν πόλιν ἔπραθον· ὦλεσα δ' αὐτούς·
ἐκ πόλιος δ' ἁλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
δασσάμεθ', ὡς μή τις μοι ἀτεμβόμενος νίοι ἴσης·
ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ ἅδρῳ ποδὶ φαινόμην ἠμέλησα
ἠνώγεα τοί δ' μέγα νήπιοι, οὐκ ἐπίθοντο·
ἔνθα δ' πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο· πολλὰ δὲ μῆλα
ἔσφαζον παρὰ βῖνα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βῶς·
πόρφα δ' ἄρ' οἰχόμενοι κίνουθ' κινόνεσι γεγώνων·
οἵ σφιν ἔτοιμοθ' ἦσαν ἅμα πλέονες, καὶ ἀρείους
ἤπαρον νέοντες· ἐπιστάμενοι μὲν ἀπ' ἵππων
ἀνδράσι μάρνασθαι· καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φῦλλα καὶ ἔνθεα γίνεται ὥρη
ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ δίὸς ἄλσα παρέστη
ἡμῖν ἀνομόρισιν· ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν·

Pugna in Cyclopis

σησάμβοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νησὶ θοῇσι.
βάλλον δ' ἀμφήλυς χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
ὅφρα δὴ ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο βοτὸν ἦμαρ.
τόφρα δ' ἀλεξάμβοι μένομβ πλεόνας περ ἐόντας.
ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσετο βυλυτὸν δέ.
καὶ τότε δὴ κίμονβε κλίναν δαμάντοβε ἀχαιούς.
ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
ὤλοντο· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομβ ἀκαχήμβοι ἦτορ.
ἄσμβοι ἐπὶ θανάτοιο φίλους ἀλέσαντες ἑταίρους.
ἤδη δ' ἄρα μοι προτέρω νῆες πίον ἀμφιέλισσαι.
πρίν τινα τῶν ἀλλῶν ἑτάρων προΐσ' ἐκέσσαν ἀΰσαι.
οἳ θάνον ἐν πεδίῳ κικιόνων ὑποδμηθέντες.
νησὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον βορέην νεφεληγερέτα ξεῖνε.
λαίλαπι θεσπεσίῃ· σὺν δὲ νεφέεσι κάλυψε.
χάλαν ὁμῆ καὶ πόντον· ὠρώρει δ' ὄρανόθεν νύξ.
ἀΐ μβὺ ἔπειτ' ἔφερόντ' ἐπικέρσιαι· ἱστία δὲ σφι
ῥιχθά τε καὶ τεταχθά διέχισεν ἰὸς ἀνέμοιο.
καὶ τὰ μβὺ ἐβ νῆας κάτθεμεν δείσαντες ὀλέθρον.
αὐτὰς δ' ἔνυμένως προδύαμεν ἤπειρόν δε.
ἔνθα δύω νύκτας δύο τ' ἤματα σωὲ χὲς ἀεὶ
κείμεθ'· ὁμῆ κὰ μάτω τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ δίον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς.
ἴσους τησάμβοι ἀνάθ' ἱσταλάβε ἐρύσαντες.
ἤ μεθα τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ' ἴθυον.
καὶ νύμεν ἀσκηθὴς ἱκόμην βε πατρίδα γαῖαν.
ἀμὰ με κῦμα ῥόοσδε περιγνάμπτοντα μάλιστα
καὶ βορέης ἀπέωσε· παρέπλαγξεν δὲ κυβέρνων.
ἔνθεν δ' αὖ νῆ μαρ φρόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δι κέτη ἐπέβημβο

Et magna Cyclopis Vox ejus. mus in aeris

Obliquus Ejus in Vegis u Rhe.

Et mi ventis da pos bris

Qua cursum Ventus fuerit na tor ejus ve cabat in aeris

Lotophagi

γαίης λωτὸν φάγων, οἵτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν·
ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἁφυσάμεθ' ὕδωρ
αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑτάροι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τε καὶ ποτῆτος
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην πευθέσθαι ἰόντας
ἄνδρε δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσαντες.
οἵ τινες ἀνέρες ἦεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες·
οἵ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι λωτοφάγοισιν·
οὐδ' ἄρα λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
ἠμετέροις· ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
τῶν δ' ὃς τις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπόν·
οὐκ ἔτ' ἄπαγγελίας ἔμελε πάλιν οἴκαδε νεῖσθαι·
ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι λωτοφάγοισι
λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι·
τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγων κλαίοντας ἀνάγκῃ
νηυσὶ δ' ἐν γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἑρύσσας·
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων·
μή πως τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθηται.
οἱ δ' αἶψ' εἰσβαίνον καὶ ἐπὶ κληῖσι χάθιζον·
ἑξῆς δ' ἁλὸς ἐρόωντο πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.

Cyclopum terra. mons

κυκλώπων δ' οὔτε νομὰν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων
ἐνοήσαμεν, οὐ ῥαθεῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν·
οὔτε φυτὰ σπείρουσι χερσὶν φυτὸν· οὔτ' ἀρόωσιν.

Vites

ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται·
πυροὶ καὶ κριθαὶ· ὃ δ' ἄμπελοι· ἄσσε φέρουσιν
οἶνον ἐριστάφυλον καὶ σφιν διὸς ὄμβρος ἀέξει.

polizia

τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι οὔτε θέμιστες·
ἀλλ' οἵγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα

Euripid

κ ij

νάμασιν ἀπύρῳ δ' ὄδατι
δυσάν ὀδάνος.

Nulla communia inter se

ἐν αὐτέσι γλαφυρῇσι· θεμιστεύῃ δ' ἕκαστος
παίδων ἠδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
τῆσος ἔπειτα λάχεια πάρεκ λιμένος τετάνυσται
γαίης πυκλώπων· ὅτε χεῖρον οὔ τ' ἄπο πηλοῦ,
ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπήρεσιαι γεγάασιν

Nã Solj

Anatia

ἄγριαι· οὐ μὰν γὰρ πάρος ἀνθρώπων ἀκρήνη·
οὐδ' ἄρα μιν ἔσοιχνῶσι νομῆες, οἵ τε κατ' ὕλην
ἄλγεα πάσχουσιν, ὀρυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
οὔτ' ἄρα τοὶ σίμβλησιν κατοίχεται, οὔτ' ἀροτοῖσιν
ἀνδρῶν χειρώ. βόσκει δέ τε μυκήσασ' ἀγέλας.
οὐ γὰρ πυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρῃσι,

Descriptio Phoeacum Colonia

οὐδ' ἀνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες· οἵκε κ' ἄμοιεν
νῆσας εὐσέλμους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα·

Navigatio

ἄστε ἐπ' ἀνθρώπων ἰνυσόμεναι· εἶσί τε πολλὰ
ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν πρόσωσιν βάλασσαν·
οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον εὐκτιτὸν ἐκτίσσαιεν.

Nulla commercia cum aliis

οὐ μὰν γάρ τι κακὴ γε· φέροι δ' ἐπὶ πάντα ἕκαστα·
ἐν μὰν γὰρ λιμῶνες ἁλὸς πολιοῦ παρ' ἀκτὰς
ὑδρηλοὶ μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἀμπελοιεν.
ἐν δ' ἄρωσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον εἴη
εἰς ὥρας ἀμῶσιν· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' ἔδαφος.
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν·
οὔτ' ἀγκύρας βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
ἀλλ' ἐπιπελάσαντας μεῖναι χρόνον, ἧσόκε ναυτέων
θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν οὖρον.
αὐτὰρ ἐπὶ πρῆος λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ
πρήνης ὑποσσάς· πρὶν δ' ἀγχόθι φαίνεσθαι.
ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε.

Κλονομια Vt sit verisimilis Narratio

νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ προφαίνετ' ἰδέσθαι

Cyclopica Vita

ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
οὐρανόθεν προὔφαινε· κατέχετο γὰρ νεφέεσιν·
ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
οὔτ' ὄμμ' κύματα μακρὰ κυλινδόμενα ποτὶ χέρσον
εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐϋσέλμους ἐπικέλσαι·
κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἱστία πάντα.
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
νῆσον θαυμάζοντες, ἐδινεώμεσθα κατ' αὐτήν·
ὦρσαν δὲ νύμφαι κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο·
αἶγας ὀρεσκώους ἵνα δειπνώσειαν ἑταῖροι·
αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους·
εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν· διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες·
βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην·
νῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα· ἐς δὲ ἑκάστην·
ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ, δέκ' ἔξελον οἴῳ·
Ὣς τό τε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδαύτα·
ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ·
οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρὸς·
ἀπ' ἐνέην. πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
ἠφύσαμεν κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἑλόντες,
κυκλώποιν δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσομεν ἐγγὺς ἐόντων·
καπνόντ', αὐτῶν τε φθογγὴν οἰῶν τε καὶ αἰγῶν·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε·
δὴ τό τε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
ἄλλοι μὲν νῶν μίμνετ' ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν·

Vergil mulatus in Tauri. Venatio preda Comminutio.

Thracia fertilis vini

Contio Nautica

ἐλθὼν, τῶν δ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵ τινές εἰσιν·
ἦε ὑπερφίαλοί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἔνδοθι θεσπὶς.
Ὣς φάτο, καὶ νηὸς βῆν ἐπὶ ἠεροειδέος αἶσαν
αὐτὸς τ' ἀμβαίνων καὶ ἅμα πρυμνήσια λῦσαι
οἱ δ' αἶψ' ἐσβαίνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἐκ δ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγὺς ἐόντα,
ἔνθα δ' ἔσαν ἐχατιὴν αὐτοὶ δ' ὁμοῦ ἄγχι θαλάσσης
ὑψηλὸν δάφνῃσι κεκινυμένοι ἔνθα δὲ πολλὰ
μῆλ' ὄϊς τε καὶ αἶγες ἐνήσυον· περὶ δὲ αὐλὴ
ὑψηλὴ δέδμητο κατηρεφέεσι λίθοισιν·
μακρῇσίν τε πίτυσιν, ἠδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυεν τελώριος, ὃς ῥα τότε μῆλα
οἷος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· ἠδὲ μετ' ἄλλους
πωλεῖτ', ἐκ δ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἔβη μίστα ἄνδρα.
κὴν γὰρ θοῦμ' ἐτέτυκτο τελώριον· ἠδὲ ἑῴκει
ἀνδρὶ γε σιφαόλῳ, ἐκ δ' ἀρίζηλον ὑλίεντι
ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἷον ἀπ' ἄλλων·
δὴ τότε τὸν ἄλλας μελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ παρμεῖναι τε μένειν, καὶ νῆα ἐρύσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
βῆν, ἅτερ' ἀΐξειον ἄσκον ἔχον μέλανος οἴνοιο
ἡδέος· ὃν μοι ἔδωκε μάρων ἀναβέος ἰὸς
ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει·
ἕνεκά μιν σὺν παισὶ περιχόμενοι ἠδὲ γυναικὶ
ἁζόμενοι· οἴκῳ γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
φοίβου Ἀπόλλωνος ἔην μέγα τε ἀλλὰ δῶρα.
χρυσοῦ μέν μοι δῶκε δυώδεκα τάλαντα
δῶκε δέ μοι κρητῆρα παναργύρου· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ

Cyclops polyphemus

Grandes compartio

Vinum dulcissimum

εἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσω·
ἡδὺ ἀκήρασιον θεῖον πότον· ἀμφὶ δέ τις αὐτὴν
ἠέλιος δμώων δ' ἀμφιπόλων ἐνὶ δίνῳ.
ἀμφὶ αὐτός τ' ἄλοχός τε φίλη, τὰ μίνυθε μιν δίνου.
τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα δῖνον ἐρυθρὸν.
ἐν πέτασ' ἐμπλήσασ' ὕδατος ἀναίνοσι μέρα
χεῦ· ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπ' ἠπείροιο δόωσιν
θεσπεσίη· τόθ' ἂν οὔτοι ἀποσσεύαιτο φίλον ἦεν.
τὸ φέρον ἐμπλήσασ' ἀσκὸν μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἴτα
κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀΐσατο θυμὸς ἀνήνωρ
ἀνδρὸ ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν
ἄφρον, ὅστε δὴ κεῖνος ἁπάντα ἴστε θέμιστας
κρητῆρι μίσγων δ' ἕξ ἄνδρα ἀρηρόμεθ' ἐν δὲ μιν ἔνδον
ὕρομεν, ἀμφὶ δὲ νόμους νομὸν κατὰ πίονα μῆλα.
ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθαυμάσσαθα ἔκτα·
ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρίθον· στείνοντο δὲ σηκοὶ
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων, διακεκριμέναι δ' ἔκτοσε
ἔρχατ· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέταυλοι·
χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι· νάων δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα·
γαυλοί τε σκαφίδες τε τετυγμένα· τοῖς ἐνάμελγεν.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρῶτα ἑταίροι λίσσοντ' ἐπέεσσι
τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
κρητῆρι μίσγων ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλὰν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ἀμφὶ ἐγὼ δ' ἀπιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι καὶ εἰ μοι ξείνια δοίη·
ἦ δ' ἄρ' ἔμελλεν ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι·
ἔνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐμήλαμεν ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν· μένομεν τέ μιν ἔνδον
μιμνοι ὡς ἔπιλθε νέμων. φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος

Describit reditu Cyclopis

ὕλης ἀζαλέης· ἵνα οἱ ποτὶ δόρπιον εἴη·
ἔκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·
ἡμεῖς δὲ δείσαντες, ἀπεσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου·
αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα·
πάντα μάλ' ὅσ' ἤμελγε· τὰ δὲ ἄρσενα λεῖπε θύρηφι·
ἀρνοιούς τε τράγους τε, βαθείης ἔκτοσθεν αὐλῆς·
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας
ὄβριμον, οὐκ ἀν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι

Egregia amplif.

ἐσθλαὶ τετράκυκλοι ἀπ' οὔδεος ὀχλίσειαν·
τόσσιν ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θήρῃσιν·
ἑξόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μυκάδας αἶγας·
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ·
αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος·
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκε·
ἥμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρά οἱ εἴη·
πίνειν δαινυμένῳ, καὶ οἱ ποτὶ δόρπιον εἴη
αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα·
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἰσίδεν· εἶρετο δ' ἡμέας·

Cyclops adpellat Cyclopum

Ὦξεῖνοι· τίνες ἐστέ· πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα·
ἤτι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε·
οἷά τε λῃϊστῆρες ὑπὲρ ἅλα, τοίτ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀγροδαποῖσι φέροντες.

Πάθος

Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατακλάσθη φίλον ἦτορ·
δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον·
ἀγρὰ καὶ ὥσμιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ἡμεῖς τοι τροίηθεν ἀποπλαχθέντες ἀχαιοὶ·
παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
οἴκαδε ἱέμενοι· ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
ἤλθομεν· οὕτω που ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι·
λαοὶ δ' ἀτρείδεω ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι·

τὸ δ' ἦνωῦ γε μέγιστον ὑπερφίαλον κλέος ἕξει·
τοὔνεκα γὰρ διέπρησε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαὸς
πολλοὺς· ἡμεῖς δ' αὖτε μιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
ἱκόμεθ'· ἔστι πόροις ξεινήιον ἠέ, καὶ ἄλλως·
φῶτις δωτίνην, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν.
ἀλλ' ἀιδῆσαι φέρισε θεούς· ἐπέτασ' δέ τοι ὄμβρῳ
ἰοὶ δ' ἐπιτμήτω ἑταίρων τε ξείνων τε·
ξείνιος· ὃς ξείνοισιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέμ' αὖτις ἀμείβετο νηλεὲι θυμῷ·
νήπιος ἦ ὦ ξεῖνε· ἢ πηλόθεν ἠλήλεσθε·
ὅς με θεὸς πέλεται ἢ δεισίδεμεν, ἢ ἀλέασθαι·
ἢ γὰρ Κύκλωπες διὸς αἰγιόχοιο ἄλεγουσιν
ἢ δὲ θεῶν μακάρων ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰμὶ·
ἦ κεν ἐγὼ διὸς ἔγχος ἀλαλκέμενος περιδοίμην·
ὅττι σοῦ, ἠδ' ἑτάρων· ἀμὴ θυμός με πελάσσει·
ἀλλά μοι εἶπ' ὅππη ἔχες ἰὼν εὐρεῖαν ἁλῆα
ἦπου ἐπ' ἐσχατιῆς, ἢ καὶ σχεδὸν ὄφρα δαείω.
Ὣς φάτο πειράων· ἐμὲ δ' ἔκλυεν ἀφραδίῃσι·
ἀλλά μιν ἄφρονα προσέφην δολίοις ἐπέεσσι·
νέα μέν μοι κτέανε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
πρὸς πέτρησι βαλὼν· ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης·
ἄκρην προσπελάσασ' ἄνεμος δ' ἔξ πόντου ἔνεικεν·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖς δὲ ὑπέφυγον αἰπὺν ὄλεθρον
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέμ' ὀδὺν ἀμείβετο νηλεὲι θυμῷ·
ἐν δ' ὄρυ' ἀνάξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε
σὺν δ' ἐφύω μάρψασ' ὥς τε σπύλακας ποτὶ γαίῃ
ποπτῆ ἐνὶ μιέφαλος χαμάδις ῥέε· δεῦε δὲ γαῖαν
τοὺς δ', ἁμαλεῖσι τ' ἀμῶν ὠμὶ ἄασαν δόρπον·
ἤσθιε δ' ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος οὐδ' ἀπέλειπεν
ἔγκατά τε, σάρκας τε καὶ ὀστία μυελόεντα.

Cyclo. Polyphemus

Ulysses

Ulysses

Cyclo.

Cyclo.

Cyclops

Ulysses

Ulysses

Cyclops

Cyclops

Cyclops

Vlysses vidit alia peccata Cyclopis.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ἦμος δ' ἠλάσκοντες ἀνερχέθομεν δι' ἀέρδας
ἐς τλια ἔργ' ὀρώοντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν·
αὐτὰρ ἐπὴ νύκλωψ μεγάλην ἐπλήσατο νηδύν·
ἀνδρόμεα ρεῖ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκριτον γάλα πίνων·
ἤγ' ἔντοσθ' ἀνδροιο τανυσάμενος δι' ἀμήλων·
τὸν μὲν ἔπειτα βλάυσα κατα μεγαλήτορα θυμόν·
ἄορον ἰὼν ξίφος ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηρὸν
στάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν·
χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
αὐτὸς γὰρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεσθ' αὐτῶι ὀλέθρωι·
οὐδ' ἂν ἔπειτα δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον ὃν προσέθηκεν.
ὡς τὸ τε μὲν τενάχοντες ἐμίμνομεν ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστη.
αὐτὰρ ἐπὰν δὴ ἂν σὺν ἔπονι σάμενος τὰ ἃ ἔργα
σαν δ' ὄγε δὴ αὖτε δύω μάρψας ὠπλίσατο δόρπον.
δειπνήσας δ' ἄνδρα ἐξέλασε πίονα μῆλα
ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἆψ ἐπέθηκ' ὡς εἴ τε φαρέτρην πῶμ' ἐπιθήν.
πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
νύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυαδόμενος·
εἴ πως τισαίμην· δοίη δέ μοι οὖρος ἀθήνη.
ἥ δε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βυλή·
νύκλωπος γὰρ ἔκητο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ·
χλωρὸν ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔπαμεν ὄφρα φορήιη
αὐανθὲν· τὸ μὲν ἄμμες ἐϊσκομεν εἰσορόωντες
ὅσσον θ' ἱστὸν νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης
φορτίδος εὐρείης ἢ τε πρὸς μέγα λαῖτμα.

Odyssea talia recitans Vlysses, ut in his magnum et constans virtutis spiritum.

Conclusum potte ut mens nostra ornetur virtutibus.

Conclusum in mente Vlissis.

τόσσον ἔην μῆκος· τόσσον πάχος εἰσοράασθαι·
τὸ μὲν ὅσσον τ' ὀργυιαὶ ἐγὼν ἀπέκοψα παρασταὶς·
καὶ παρέθηκ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα·
οἱ δ' ὀξὸ μᾶλλον ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐβόωσα παραστὰς
ἄκρον· ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ·
καὶ τὸ μὲν οὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ·
ἤ ῥα κατασκέθειν μέχρι μεγάλ' ἤλιθα πολλή·
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγον,
ὅς τις πολεμίσσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας·
τρίψαι δ' ὀφθαλμῷ· ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἶκάνοι·
οἱ δ' ἔλαχον τοὺς ἄνδρας καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι
τέσσαρες· αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην·
ἐς δ' ἦλθε κραλλίζοντα μῆλα νομάων·
αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ στόμ' ἤλασε πίονα μῆλα·
πάντα μάλ'· οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς·
ἤ τοι ὀΐ γ' ἀσάμβους ἢ καὶ θεὸς ὣς ἐκέλευσεν·
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέβαινε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας·
ἐζόμενος δ' ἠμέλγεν ὀΐς καὶ μηκάδας αἶγας
πάντα κατὰ μοῖραν καὶ ὑπέμβρυον ἦκεν ἑκάστῃ·
αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα·
σὺν δ' ὄγε δὴ αὖτε δύω μάρψας, ὡσεὶ ἀταρ δόρπον
καὶ τότ' ἐγὼ νύκλωπα προσηύδων αἶψα παραστάς·
ἰαύβιον μετὰ χρσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·
νύκλωψ τῆ, τίέ δῖνας, ἐπεὶ φάγες ἀνθρώπου μέα κρέα
ὄφρ' εἰδῇς οἷόν τι πόων νηῦς ἐκεκεύθει
ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖλοιβὴν φέρον ἤ μ' ἐλεήσας
ἅψαιτ' ἠδ' πέμψαις· σὺ δ' μαίνεαι ἦν ἔτ' ἀγήνωρ·
κέτλιε· πῶς κέν τις σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἱκάνοι
ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας·
ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔπιεν ἥσατο δ' ἀνῶπις

Adorna turris ad Ægatem dom. Cyclopis

Portus Unus Cyclopis

Aphes: Imago: Una domus. Una Tyranni.

ἤ δὺ ποὺν πίνων, καί μ᾽ ἤτεε δῶτον ἑοῦτις·
δόσμοι ἔτι πρόφρων καί μοι τεὸν ὄνομα φρὴ
αὐτίκ᾽ ἐνώησον· ἵνα τοι δῶ ξείνιον ᾧ κε σὺ χαίροις·
καὶ γὰρ καὶ κυκλώπεσι φέρει ξείδωρος ἄρουρα
οἶνον ἐριστάφυλον· καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
ἀλλὰ τόδ᾽ ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.
Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον·
τρὶς μὺν ἔδωκ᾽ φέρων· τρὶς δ᾽ ἔπιεν ἄφρονι θυμῷ·
αὐτὰρ ἐπεὶ νύκλωπα περὶ φρένας ἦλυθεν οἶνος·
καὶ τότε δὴ μιν ἔπειτα προσηύδων μειλιχίοισι·
Κύκλωψ· ἐρωτᾷς μ᾽ ὄνομα κλυτόν· αὐτὰρ ἐγώ τοι
ἐξερέω, σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον ὡς περ ὑπέσχες.
Οὖτις ἐμοὶ γ᾽ ὄνομ᾽ ἔασται· οὖτιν δέ με πατρός τε
μήτηρ ἠδὲ κατηρ, ἠδ᾽ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι·
ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ᾽ αὖτις ἀμείβετο νηλεὲ θυμῷ·
Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἕδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι·
τοὺς δ᾽ ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήιον ἔσται.
Ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος, αὐτὰρ ἔπειτα·
κεῖτ᾽ ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα· καδδέ μιν ὕπνος·
αἶρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ᾽ ἐξέαυτο οἶνος·
ψωμοί τ᾽ ἀνδρόμεοι· ὁ δ᾽ ἐρεύγετο οἰνοβαρείων·
καὶ τότ᾽ ἔτ᾽ ὑπ᾽ ἐμοὶ μοχλὸν ὑπὸ σποδὸν ἤλασα πολλὴν·
εἴως θερμάνοιτο· ἔπειά τε πάντας ἑτάρους
θάρσυνον· μή τις μοι ὑποδείσας ἀναδύῃ·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τάχ᾽ ὁ μοχλὸς ἐλαίνεος ἐν πυρὶ μέλλεν
ἄφαρ θαλφθήμεναι ὑπερχλωρός, περὶ δ᾽ ἐῶν, διεφαίνετο δ᾽ ἀκαμάς·
καὶ τότ᾽ ἔτ᾽ ἄρα φέρων ἐκ πυρὸς ἀμφὶ δ᾽ ἑτάροι
ἵσταντ᾽· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσε μέγα θαλίμων·
οἱ μὲν μοχλὸν ἐλόντες ἐλάϊνον ὀξὺν ἐπ᾽ ἄκρῳ·
ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ᾽ ἐφύπερθεν ἀέρθεις,

Ὃ τις

Gratia Cyclopum Nema Cyclopi

Polyphemus

Ὀφθαλμὸς Cyclops

Comparatio mi-
nor.

Μίνυθα ὡς ὁτέ τις συπῶ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
τρυπάνῳ· οἱ δέτ' ἔνερθεν ὑποσμύχουσιν ἰ μάντι
ἀφαμάξιοι ἐκ δ' τρέχει ἐμμενὲς ἀϊεὶ·
ὡς τᾶ ὐ ὀφθαλμῶ πυριηπέα μοχλὸν ἐλόντος
λυέομεν, ὐν δ' αἷμα πρίρρεθρον ὀν ἐόντα·
πάντα δ' οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ κὴ ὀφρύας ὖσεν αὖτμή·
γλήνης κ' ὁμένης· σφαραγδῦνε δέ οἱ πυρὶ ῥίξαι·
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκὸς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον.
εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει μεγάλα ἰάχοντα
φαρμάκων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρυ γε κράτος δέδην·
ὡς τᾶ σίς ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέω πρὶ μοχλῷ·
σμδαλέον δ' μέγ' ὤμωξε, πρὶ δ' ἄχε πέρι·
ἡμῆς δ' δείσαντες ἀπεταύμεθ· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
ὃν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀὼ ἔο χρσὶν ἀλύων·
αὐτὰρ ὁ μύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἵσ' ἄραμιν ἀμφὶς
ὤκιον ἐν σπήεσι δ' ἄκριας ἦνε μοέωσας·
οἱ δ' βοῆς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·
ἑστάμενοι δ' ἔιροντο πρὶ κοῖος ὄτις ἐ κήδοι·
τίπτε τόσον πολύφημ' ὀρινόμενος ὧδ' ἐβόησας
νύκτα δ' ἀμβροσίην κὴ ἄϋπνους ἄμμε τίθησθα·
ἦ μή τις σᾶν μῆλα βροτῶν ἄεκοντος ἐλαύνῃ;
ἦ μή τις σ' αὐτὸν κτάνῃ δόλῳ ἠὲ βίηφι;

Comparatio.

Ampliboli-
on.

τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς πολύφημος·
Ὦ φίλοι, ὄτις με κτάνῃ δόλῳ, οὐ δὲ βίηφι·
οὐδ' ἀπαμβόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται ὅσιον ἐόντα·

Cyclopis
Vindicta.

νοῦσον γ' οὔπως ἄρ' διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·
ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ ποσειδάωνι ἄνακτι·
Ὡς ἄρ' ἔφαν ἀπίοντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ·

Το ἄθος

Ὡς ἄρα φωνήσασα καθέζετο· τοῖσι δ' Ὀδυσσεὺς
ἤρχε λέγειν ἐπέων· ἐκ δ' ἔβλεψε Κίρκη ἰδοῦσα
ἀγχοῦ παρισταμένους· ἐπὶ δ' ὀξέα μῦθον ἔειπε·
Ἀλλ' ἄγε δὴ κρητῆρα κατάστορον ἐν μεγάροισι
καὶ κνίσην ἀνάμασσε· μετὰ δ' ἴομεν ὁδὸν ἄλλην
ἐς γαῖαν, τὴν πρῶτα μετ' οὐκ ἐθέλουσαν ἔτλην
ἐλθεῖν, ἀλλὰ μάλ' ἄντην ἐμὸν κῆρ ἔμπεδον ἦεν·
ἀλλ' ἐπεὶ ἐξεπάτησε καὶ ἐξεκύκλησε δόλοισιν,
ἔρχεσθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εἰς Ἀΐδαο δόμους περ
ἐλθεῖν, ὄφρα μαντοσύνην Θηβαίου Τειρεσίαο
ψυχὴν ἀμφιδύμου μετανεύσομαι, ὅς τε ἄνακτος
ἐν νήεσσι θοῇσι μέλαιν' ἅλα πάντα περήσας
ἔφραδέ μοι πλόον οἶκον ἐϋκτιμένην τε νέεσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσι κατεπτήκει φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενοι, ἐκ δέ τις αὐτῶν
οὔτε πρὶν ἀνστήσασθαι ἐπὶ γλυκὺν ἵετο πότμον
οὔτε φόως ἰδέειν ἠελίου ἀκτῖνας ἐσορόων·
ἀλλ' ὅτε δὴ κλαυθμοῖο καὶ ὀδυρμοῖο κορέσθη
καὶ κακότητος ἔδοντε καὶ ἀλγεσιδώρου ὀδύνης,
καὶ τότε μιν πτερόεντα προσηύδα καὶ προσέειπε·
Τίπτε δὴ ἐν μεγάροισι κακὸν τόδε κήδεα λυγρὰ
ἀνέρες ἐκτελέουσι; τί ἢ οὐ μέμονας μετὰ δαῖτα
ἐλθεῖν, ὄφρα κε δῶρα φίλης ἐπιβήσεαι ἀκτῆς,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος;
Ὣς ἔφατ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσι κατεπτήκει φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενοι, ἐκ δέ τις αὐτῶν
οὔτε πρὶν ἀνστήσασθαι ἐπὶ γλυκὺν ἵετο πότμον
οὔτε φόως ἰδέειν ἠελίου ἀκτῖνας ἐσορόων·
ἀλλ' ὅτε δὴ κλαυθμοῖο καὶ ὀδυρμοῖο κορέσθη
καὶ κακότητος ἔδοντε καὶ ἀλγεσιδώρου ὀδύνης,
καὶ τότε μιν πτερόεντα προσηύδα καὶ προσέειπε·
Τίπτε δὴ ἐν μεγάροισι κακὸν τόδε κήδεα λυγρὰ
ἀνέρες ἐκτελέουσι; τί ἢ οὐ μέμονας μετὰ δαῖτα
ἐλθεῖν, ὄφρα κε δῶρα φίλης ἐπιβήσεαι ἀκτῆς,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος;

ὕστατος ἀρνυτὸ μήλων ἔστιχε βύραζε.
λαχμῷ σειόμενος ὦμος· κὼ ἐμοὶ πυκνὰ φρονέοντι·
Τὸν δ' ἐπιμαιόμενος προσέφη κρατερὸς πολύφημος·
κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε διὰ στείους ἔανυσαι μήλων
ὕστατος, ἄ τι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἴων·
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν ἄνθεα ποίης
μακρὰ βιβᾶς· πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις·
πρῶτος δὲ σταθμὸν δὲ λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
ἑσπέριος· νῦν αὖ τε πανύστατος· ἢ σύγ' ἄνακτος
ὀφθαλμὸν πτοέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξελάσωσε
σὺν λυγροῖς ἑτάροισι δαμασάμενος φρένας οἴνῳ,
ὅστις, ὃν οὔπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὀλέθρου·
ἦ δὴ ὁ μοφρονέοις ποτιφωνήσας τε γένοιο
εἰπεῖν· ὅππη κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλάσκαζεν·
τῷ κέ οἱ ἐξηπεφαλὸς γε διὰ σπείους ἄλλυδις ἄλλη
θεινομένῳ ῥαίοιτο πρὸς ᾗδε καὶ ᾗδέ κεν ἐμὸν μῆτε
λωφήσας κεφαλῶν· τάμοι δέ τιδαυὸς πόρεν ἔντος·
Ὣς εἰπὼν ὃν κριὸν ἀπὸ εἷο πέμπε βύραξε·
ἐλθόντες δ' ἤβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς,
πρῶτος ὑπ' ὀργῆ λύομην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους·
κρατὶ μάλ' ὡς δ' τὰ μῆλα τανυτρόφα πίονα δημῷ·
πολλὰ παρισταμένους ἐλαύνομεν ὀρφνήεντα·
ἑπτὰ μὲν ἀπασάμενοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν·
ὀκτὼ δ' ἐφύζομεν θάνατον· τοὺς δ' ἐνέκυρτον κομόωντες
ἀμφ' ἐμοὶ ἠὲ ἑῷ, ἀνέρα δ' ὀρφνὴ νῶϊν ἐκάλυπτε·
κλάειν· ἀμφ' ἑτάροισι θοῶς κελάδησα μέλαν
πολλὸν ὑπὸ βαλόντας ἐπιπλὲν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
ὅππῃ δ' ἀφ' εἰσβαίνον καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
ἕξῆς δ' ἑξόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς·
ἀμφ' ὅσον ἠπείρου ἀπὴν ὅσσον τε γέλωνε βοήσαι·

Malphdun cyclop. iam tu-tus

καὶ τότ' ἐγὼ νύκλωπα προσηύδων κρτο μίσιοι.
νύκλωψ, ἦ ἄρ' ἐμελλε ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
ἔδμεναι ἐν κοίλῃ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφι.
καὶ λίην σέτε μέλλε μιχήσεσθαι κακὸν ἔργα.
ἀλλ' ἐπὶ ἐμοὶ σοῦ ἐπὶ οἶκον
ἐλθέμεναι τῷ σε ζόλε πίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.

Ὣς ἐφάμην. ὃ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.
ἦκε δ' ἀποῤῥήξας ὀρυφὴν ὄρεος μεγάλοιο.
καὶ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὼς κυανοπρώροιο
τυτθὸν ἐλαύνοσεν δ' οἰήιον ἄκρον ἰκέσθαι.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατὰ χομένης ὑπὸ πέτρης.
τὴν δ' αὖ ἤψ' ἤπτορόν δε παλιῤῥόθιον φέρε πῦμα
πλημμυρὶς ἠὲ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι
αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν ῥιμίπεα πολλὰ.
ὧσα πάρεξ ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας, ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν ὠκέας ἵν' ὑπεκπλώσσπτα φύγωμεν
κρατὶ κατανεύων. οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον
ἁλὶ ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἄλα πρήναντες ἀπῆμεν.
καὶ τότ' ἐγὼ νύκλωπα προσηύδων. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μᾶλλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος.
κέτλιε τί πτ' ἐθέλεις ἐρεθίζεμεν ἄγριον ἄνδρα
ὃς καὶ νῶϊ πόντον δὲ βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα
αὖτις ἐς ἤπτορον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
εἰ δ' ἴφθεξε μένος, τῶν ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε.
σῶν κεν ἄραξ ἡμέων κεφαλὰς καὶ νήϊα δοῦρα.
μαρμάρῳ ὀκρυόεντι βαλὼν τόσον γὰρ ἵησιν.

Ὣς φάσαν· ἀλλ' ἐμὸν ἔπιθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν.
ἀλλά μιν ὧδε προσέφην κεκοπότι θυμῷ.
νύκλωψ· ἀλλείν τισε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμῶ ἤρηται ἀμηχανίην ἀλαωτὴν

Refut-tatus gnus Cy-clop. es

id grauius poenas persolui

φάσθαι

Vide, cum monte reuulsum

humanum superbum madeas gnatum Neptu-

φάσθαι ὀδυσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι
ἦον λαέρτεω ἰθάκην ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
Ὣς ἐφάμην· ὀδυσεὺς δ' ὀλίγῳ ἔξαρσε μετέπειτα μύθῳ·
ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἑκάστης,
ἔσκετις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
πλεμος οὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐνέκεκτο·
καὶ μανταυόμενος κατεγήραι ἠλιτάνειν,
ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσω·
χειρῶν ἐξ ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς·
δὴ ἀλείτινα φῶτα μέγαν καὶ κάλον ἐδέμεν
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀρμήν·
νῦν δὴ μὲ ἐὼν ὀλίγος τε καὶ ἀτίμητος καὶ ἄκικυς,
ὀφθαλμῶν ἀπάνευθεν ἑπὰ μὲ ἔδμεναι ἔσπετο οἶνῳ·
δὴ ἄγε δεῦρ' ὀδυσεῦ, ἵνα τοι παρξείνια θῶμεν
πομπήν τ' ὄρσωμεν δόμεναί τε κλυτὸν ἐνοσίχθονα·
τὰ γὰρ ἐγὼ πάις εἰμὶ· πατὴρ δ' ἐμὸς οὔ ποτε φάτο·
αὐτὸς δ' αὖ ἐθέλησιν ἰήσεται, εἴ κε τις ἄλλος
ἄνθρωπος μακάρων τε καὶ θνητῶν ἀνθρώπων·
Ὣς ἔφατ· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
εἰ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἴσης σε φιλαίμην
οἶκόν τε ποιήσας πέμψαι δόμον ἄξιος ἔσσω,
ὡς ἂν ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται ὃν κατὰ κόσμον ἔχθων·
Ὣς ἐφάμην· ὁδὸν ἔπειτα ποσὶ φάνυ ἄνακτι
οὖρον χῆρ ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
Κλῦθι ποσείδαον γαιήοχε πυανοχαῖτα,
εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι πατὴρ δ' ἐμὸς οὔ ἀγαι ἔννα,
δός μὴ ὀδυσῆα πτολίπορθον οἶκαδ' ἰκέσθαι
ἦον λαέρτεω ἰθάκην ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
δὴ εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
δῶμα ἐϋκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,

ὀφὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσασ' ἀπὸ πάντας ἑταίρους
νηὸς ἐπ' ἀμφιρύτης, αὖρος δ' ὑπὸ πήματα θείη.
ὣς ἔφατ' οὐδ' ἀκόνησε· τὸ δ' ἔκλυε πυανοχαίτης.
αὐτὰρ ὃ γ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
ἧκ' ἐπισχὼν σθένος ἐπέρεισε δ' ἴν' ἀπέλεθρον.
κὰδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὼς πυανοπρῴροιο
τυτθὸν· ἐδεύσησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατὰ χθονὸς ὑπὸ πέτρης.
τὴν δ' αὖτις πρόσω φέρε κῦμα θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ' ἔνθα περ ἄλλαι
νῆες ἐϋσσέλμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
ἧατ' ὀδυρόμενοι ἧμέας ποτιδέγμενοι αἰεί·
νῆα μὲν ἔνθ' ἔλθόντες ἐπέλσαμεν ἐν ψαμάθοισι·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
μῆλα δὲ νήκλωτος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες,
δασάμεθ' ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος νίοι ἴσης.
ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
μῆλων δασσάμενοι δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπιθὺνει
ξυνὶ κελαινεφὴς κρατέῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει
φέρεσα μήρι' ἔκηον· ὁδ' ὄκνεε μηδέα ἴρῶν·
ἀλλ' ἄρα μ' ἤμελλεν ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
νῆες ἐϋσσέλμοι, καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον κατα δύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ νέφεα ἦλθε,
καὶ τότ' ἔπειτα μὲν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης
ἧμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροις ἐπορωμῶν ἐπέλευσα
αὐτούς τ' ἀναβαίνειν, ἀνάτε πρυμνήσια λῦσαι.
αἶψα δ' ἐσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.

ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἔνθεν δὲ πρότερω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Τ Ὰ περὶ τὸν Αἰόλον ἅπαντα ἑλὼν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὡς ἔδωκεν ὁ Ζεὺς ἡ βίαιον ἄνεμον ζέφυρον· τὰς ἄλλας ἀνέμους ἐγκεκλεισμένας ἐν ἀσκῷ· ὃν οἱ ἑταῖροι λύσαντες καὶ μωμένοι δῶρόν τι, ἅτε ἐν αὐτῷ χρυσὸν εἶναι νομίζοντες ὑπονοσῶσι πρὸς Αἰόλον· ὑπροσιεμένου δὲ τὸ Αἰόλου τὸν ὁ Ζεὺς ἐκεῖθεν ἀποπλέων, εἰς Λαιστρυγόνας ἀφικνεῖται· παρ' οἷς ἐνδεκα τῶν νεῶν ἀπολέσας εἰς Αἰαίαν παραγίνεται· κἀγὼ σὺν ὅλῳ τὸν ἥμισυ τῶν ἑταίρων κλήρῳ λαχόντας ἐκπέμπει· πλανωμένους τινὲς οἰκοῦντες· μεταμορφωθέντων δὲ ἐκείνων εἰς σύας ὑπὸ τῆς κίρκης πλὴν ὅλου· αὐτὸς ἐπὶ ξένιον ἐλθὼν, λαβὼν παρὰ τὸ ἑρμοῦ φάρμακον τὸ μῶλυ· ὃ δὴ βλάπτεται· ἐκεῖνα καὶ τῶν ἑταίρων τὴν ὀρχαίαν φύσιν λαβόντων, ἐνιαυτὸν παραμένας παρὰ τῇ κίρκῃ εἰς ἅδου κατέρχεται.

De Ulyssis ex Circes hortis profectu Homeri Ulyssea Ovidii lib. 14 Metamorph. Ovidij.

Κάππα δ' ἐς Αἰόλου λαοσσόον, κὴν μίρμης ἔργα.

Ἰολίην δ' ὅγ' ἔπειτα νῆσον ἀφικόμεθ' ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἰόλος Ἱπποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
πλωτῇ ἐν νήσῳ· πᾶσαν δὲ τέμιν πρὶ τεῖχος
χάλκειον ἄῤῥηκτον· λιαὶ δ' ἀνάδενδρος πέτηται.
τῷ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν·
ἓξ μὲν θυγατέρες· ἓξ δ' υἱέες ἡβάοντες.
ἔνθ' ὅγε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν ἔμμεν ἀκοίτις·
οἵδ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι πεδνῇ,
δαίνυνται παρὰ δ' σφιν ἀνείατα μυρία κεῖται.
κνισαῖην δὲ τε δῶμα πρίσεν ἀλιζόμενα αὐλῇ
ἤματα νύκτας δ' αὖτε παρ' ἀζηδοίοις ἀλόχοισι
εὕδουσ' ἐντὶ τάπησι καὶ ἐμπολῆς λεχέεσι.
καὶ μὲν τῶν ἱκόμεθα πόλιν καὶ δώματα κεκλὰ-
μῆνα δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
Ἴλιον Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα·
ἀμφὶ δ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ ὁδὸν ἤτεον ἠδ' ἐκέλευον
πεμπέμεν, οὐδέ τι πεῖτο· κατηφείη γὰρ ἐπῆεν.
δῶκε δέ μοι ἐκ θείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο·
ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε πέλεμα·
πεῖτο γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε κρονίων,
ἠμὲν παυέμεναι ἠδ' ὀρύμεν ὁππότε θέλοι.

νηὶ ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδυ μέρμιθι φαεινῇ
ἀρνυρέῃ, ἵνα μήτι παραπνύσῃ ὀλίγον πρ·
αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν ξεφύρῳ προέηκεν ἄϋναι,
ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτὸς, ἠδ' ἄρ' ἐμελλεν
ἑκπελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε, καὶ ἦμαρ·
τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα.
καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλύσαμεν ἐγγύς ἐόντες·
ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
οἱ δὲ πρὸς νῆας ἐνώμων ἠδὲ τῷ ἄλλῳ
δῶρα κατ' ἀρνυρέων ἵνα θᾶσσον ἐποίμεθα πατρίδα γαῖαν·
οἵδ' ἑταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄρνυρον οἴκαδ' ἀγεσθαι,
δῶρα παρ' αἰόλου μεγαλήτορος Αἰπυτίδαο.
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ὦ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιος ἦεν
ἀνθρώποις, οἵτεών καὶ πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται·
πολλὰ μὲν ἐκ προίκας ἄγεται καὶ μήλια καλὰ
λῃΐδος· ἡμεῖς αὖτε σὺν ἂν δόρυ ἑκτελέσαντες,
ὄφρα δὲ νιὸν ἑμεῖο φίλον δόμον ἐσανάγωμεν,
καὶ νῶϊ δίκαιον ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι
αἰόλος· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα, ὅττί δ' ἔνι σφῷν,
ὅσσος τις χρυσός τε καὶ ἄρνυρος ἀσκηῷ ἔνεστιν.
ὣς ἔφασαν· βυκὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
ἀσκὸν μὲν λύσαν· ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρσαν·
τοὺς δ' αὖ ἀρπάσασα φέρεν πόντονδε θύελλα·
κλαίοντας γαίης ἀπὸ πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
ἐρύσσας, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
ἢ κατὰ σφῶν ἐκ νηὸς ἀποθρώσκων ἐνὶ πόντῳ
ἢ ἀνέων σιγῇ· καὶ ἔτι ξώουσι μετεῖκα.

Redeúnt ad solum sod nubi mperuam

αὐὴ ἔτλην κὴ ἐμεινα· κραυπάιθυος δ' ἐνὶ νηὶ
μείμην· αἶψ' ἐφέρομο κὴκῆ ἀνέμοιο θυέλλη,
αὖτις ἐπ' ἀσοὶ ἦν νῆσον· στενάχομο δ' ἑταῖροι.
ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρω βῆμεν, κὴ ἀφυσάμεθ' ὕδωρ·
αἶψα δὲ δαῖτον ἔλομο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε κὴ ἀκάμεθ ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκα τ' ὀπασάμενος κὴ ἑταῖρον,
βῆν ἐς ἀόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐνὶ χαλκῳ
θαυμάζομεν παραὶ τ' ἀγὸχῳ κὴ οἴσι τέκεσσιν.
ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν, ἐπ' ἀλλ'
ἑζόμεθ· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· ἐκ τ' ἐρέοντο·
πῶς ἦλθες ὀδυσεῦ· τίς τοι κακὸς ἔδρακε δαίμων·
ἦ μέσσ' ἐν δυσιέως ἀπετέλλομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο
πατρίδα σὴν κὴ δῶμα κὴ εἴσετ τί φίλον ἐσίν.
ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ·
ἄασαν μ' ἑταροί τε κακοὶ πρὸς τοῖσί τε αὖτος
ἀέτλιος· δὴ ἀπέσαθε φίλοι δώσαμις ἐν ὑμῖν·
ὣς ἐφάμην· μαλακοῖσι κατα θυμῷ μενοεικὲς ἐπέεσσιν·
οἱ δ' ἄνευ ἐγένοντ· πατὴρ δ' ἠμβροτο μύθῳ·
ἐξῆρ ἐκ νήσου θάσσον ἐλεύσεσθε ζωόντων·
ἀλλ' ἄγε μοι θέμις ἔστι κομιζέμεν· ὃν δ' ἀποτίνατε
ἄνδρα τὸν ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν·
ἦρ ἔτι καὶ ἄρα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις·
ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα·
ἔνθεν δ' προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ·
τέρεα δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
ἡμετέρη μαστῆι· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
ἑξῆς μὰρ ἴκω ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε κὴ ἦμαρ,
ἑβδομάτῃ δ' ἐπόμεσθα λάκυ αἰπὺ πολίεθρον
τηλέπυλον λαμροτομοιήν· ὄθι ποιμένα ποιμὴν

Vemimus in terram Lestrygonum

Mal di mare d'Vlysse ab Eolo.

Dant se suas fame vitatis.

LESTRY. GONES.

ἠπύει εἰσελάων· ὁδὸς τ' ἐξελάων ὑπανύει·
ἔνθά κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιὼς ἐξήραρε μισθός·
τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἀργύφα μῆλα νομεύων·
ἐγγὺς δὲ νυκτός τε καὶ ἠμάτος εἰσὶ κέλευθοι·
ἔνθ' ἐπεὶ δὴ λιμένα κλυτὸν ἵκόμεθ'· ὃν πέρι πέτρη
ἠλίβατος τετύχηται διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν·
ἀκταὶ δὲ προβλῆτες ἐναντίαι ἀμφίς ἔασιν
ἐν στόματι πρὸ ῥοῆς· ἐδρανὴ δ' ἀσόδοιο θύρη·
ἔνθ' οἵ γ' ἔσσαντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας·
αὐτὰρ ὁ μὲν δὴ ἔνθορεν λιμένος κόλπον δὲ διῆνε
πλησίαι· ὃ μὲν γάρ οἱ ἀέξετο κύματι φαίνων,
ὅτε μέγ' ὄρσεται ὀλίγον· λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη,
αὐτὰρ ἐγὼν ὄϊος χέρνιβ' ἔχων νῆα μέλαιναν,
αὐτὸς ἐπ' ἐσχατιὴ πέρμης ἐν πείσματα δήσας,
ἔσσυν δὲ σκοπιὴν δὲ πρὶν παλόεσαν ἀνελθών·
ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα·
καπνὸν δ' οἷον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς αἰὲν ἰόντα·
δὴ τότ' ἔπειτ' ἑτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας,
οἵ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
ἄνδρε δύω κρίνας πρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάονας·
οἵδ' ἴσαν ἐμβάντες λείην ὁδόν, ἧπερ ἄμαξαι
ἄσυ δ' ἀπ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην·
κήρυξ δ' ἐξέμβλην πρὸ ἄστεος ὑδρευόωσι
θυγατρὶ ἰφθίμη Λαεστρυγόνος ἀντιφάταο·
ἣ δὲ βὰ κρήνην κατεβήσατο καλλιρέεθρον
ἀρτακίην· ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
οἱ δ' παρισταμένοι προσεφώνεον ἐν τ' ἐρέοντο,
ὅς τις τῶν ἔνη βασιλὶς καὶ ὅσιν ἀνάσσοι·
ἠδὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ·
οἵδ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα· πὰρ δὲ γυναῖκα

Imagō Brevium ac Linguarum
hominum.

Mulier grandis instar montis

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

εὗρον ὅσηντ' ὄρεος κορυφὴν· κατὰ δ' ἔστυγον αὐτὴν·
ἡ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν ἀντιφατῆα
ὃν πόσιν· ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·
αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἑτάρων ὡπλίσατο δόρπον·
τὼ δὲ δύ' αἴξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἱκέσθην·
αὐτὰρ ὃ τεῦχε βοὴν διὰ ἄστεος· οἱ δ' ἀΐοντες,
φοίτων ἴφθιμοι λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος
μυρίοι οὐκ ἀνδρεσιν ἐοικότες, ἀμὰ γίγασι·
οἵ ῥ' ἀπὸ πετράων ἄνδρα χθέσι χρ μαδίοισι
βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει
ἀνδρῶν ὀλλυμένων, νηῶνθ' ἅμα ἀγνυμενάων·
ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες ἀτρ πέα δαῖτα φέρονται·
ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ,
τῷ ἀποπείσματ' ἔκοψα νεὼς κυανοπρώροιο·
αἶψα δ' ἐμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπῃς, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν·
οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέρριψαν δείσαντες ὄλεθρον·
ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
νηῦς ἐμὴ· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο·
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους·
αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα δ' ἔναιε
κίρκη ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος αἰήταο·
ἄμφω δ' ἐκ γεγάτην φαεσιμβρότου ἠελίοιο·
μητρός τ' ἐκ πέρσης τὴν ὠκεανὸς τέκε παῖδα·
ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
ναύλοχον ἐς λιμένα· καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν·
ἔνθα τότ' ἐκ βάντες, δύο τ' ἤματα, καὶ δύο νύκτας,

Immanis crudelitas erga hospites

Lestrygiorum in clas: Ulyss: Lauros Ulyssis perennit. ἱποτύποσις

Perennitatis Ulyssis una excepta

Cyrces insula

Proxima Circeae radiunt lutora terrae
Dives in accessos Ubi solis filia lucos
Adsiduo resonat cantu tectisque superbis
Urit odoratam nocturna in lumina cedrum
Hinc exaudiri gemitus Iraeque Leonum
Vincula recusantum et sera sub nocte rudentum

καὶ μὲν ὁμῆ κἀμάτω τε κἀϋπλεσιν θυμὸν ἔδοντες
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥίγιον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ὧραι
καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔχος ἐλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ
κρατερῶς μὰλα παρὰ νηὸς ἀνίσσον ἀμφιπερίστην,
ἔπθεν ἔργα ἴδοιμι βροτῶν ὁμοκήν τε πυθοίμην.
ἔσκεν δ' ἐν σκοπιὴν ἀμφιπαπταίνων ἀνελθών,
καί μοι ἔειπεν κῆπνος· ἀϊὸν χθονὸς ἀμφιδρύφης
κίρνης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
μὴ μήρ' ἔξα δ' ἔπτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἐλθεῖν, ἠδὲ πυθέσθαι· ἐπὴ ἴδον αἶψα κἠπνόν.
ὧδε δέ μοι φρονέοντι δοκέσκεν κέρδιον ἔμμεν,
πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ ἶνα θαλάσσης,
δῆπνον ἑταίροισι δόμεναι προέμθυ τε πυθέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦα πιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης·
καί τότε τίς μεθέων ὀλοφύρατο μῦθον ἑῶνται·
ὅς ῥά μοι ὑπὲρ ὧν ἔλαφον μέγαν εἰσοδὸν αὖπιν
ἦκεν· ὀμὸν ποταμόνδε κατὰ ἐν ἐνομᾶς ὕλης
πιόμενος· δὴ γὰρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο.
τὸν δ' ἐγὼ ἐμβαίνοντα κατ' ἄκνημιν μέσα νῶτα
πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε.
καδδ' ἔπεσεν κονίῃσι μακὼν, ἀπόδ' ἔπτατο θυμός·
τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
ἐρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
ἔασ'· αὐτὰρ ἐγὼ ἀπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε.
πᾶσμαθ' ὅσον ὀργυὰν εὖ σφηρὲς ἀμφοτέρωθεν
πλεξάμενος σωέδησα πόδας ἠδὲ νόον πελώρου.
βῆν δὲ κατὰ λοφιὰς φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
ἔχων ἐρεισάμενος· ἐπὴ οὔπως ἦεν ἔτ' ὤμῳ
χερσὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
καδδ' ἔβαλον προπάροιθε νεὸς· ἀνέγειρα δ' ἑταίρους

μειλιχίοις ἐπέεσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
Ὦ φίλοι. οὐ γάρ πως καταδυσόμεθ' ἀχνύμενοί πῃ
εἰς αἴδαο δόμους πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ·
ἀλλ' ἄγετ' ἐννηὶ θοῇ βρῶσις τε πόσις τε
μνησώμεθα βρώμης· μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ·
Ὣς ἐφάμην· οἵδ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσι πίθοντο·
ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
θηήσαν τ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν·
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντο ἐρικυδέα δαῖτα·
ὣς τότε μὲν προπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδαύτα,
ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπικνέφας ἦλθε,
δὴ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον ἔειπον·
Κέκλυτέ μευ μύθων κακάπῃ πάσχοντες ἑταῖροι·
ὦ φίλοι. οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη ζόφος οὐδ' ὅπη ἠὼς,
οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
οὐδ' ὅπη ἀνεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις· ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι·
εἶδον γὰρ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν
νῆσον· τὴν περὶ πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται καπνὸν δ' ἐνὶ μέσσῃ,
ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην·
Ὣς ἐφάμην. τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
μνησαμένοις ἔργων λαιστρυγόνος ἀντιφάταο,
κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο·
κλαῖον δὲ λιγέως θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν·

αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐΰκνήμιδας ἑταίρους
ἤριθμεον· ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄτρυνα·
τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δὲ δῖος Εὐρύλοχος θεοειδὴς.
κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα. Sorte delegimus nostros mittendos ad explorandum.
ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο·
βῆ δ' ἰέναι ἅμα τῷγε δύω κορυθαίολοι ἑταῖροι
κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπιθεν.
εὗρον δ' ἐν βήσῃσι τετυγμένα δώματα νύμφης
ξεστοῖσι λάεσσι περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
ἀμφὶ δὲ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἠδὲ λέοντες. ἠθμὸς
τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν·
οὐδ' οἵγ' ὧρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν· ἀλλ' ἄρα τοίγε
οὐρῇσι μαχῇσι πρισσαίνοντες ἀνέστην. ὑποδύντ
ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα μόλῃς δαίτηθεν ἰόντα
σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμῷ,
ὡς τοὺς ἀμφιλύκοι κρατερώνυχες ἠδὲ λέοντες
σαῖνον· τοὶ δ' ἐδδείσαν ἐπεὶ ἴδον αὐτὰρ πέλωρα.
ἕστασαν δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο,
κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀϋδώσης ὀπὶ καλῇ· Domus Circes
ἠΐων ἐποιχομένης μέγαν ἄμβροτον· ἷα δὲ νεκῶν Imagines volucrum
λεπτάτη καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται· pictarum
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πολίτης ὁρχαμος ἀνδρῶν,
ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν καὶ νεώτατός τε·
Ὦ φίλοι· ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἠΐων
καλὸν ἀοιδιάει· δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν
ἢ θεὸς ἠὲ γυνή· ἀτὰρ ἆ θρεττώμεθα θᾶσσον.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐρθέντος κεκλόντο.
ἦλθ' ἀΐψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινάς.
καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀπηλεήσιν ἕποντο.
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν ὀϊσάμενος δόλον ἦναι. Eurylochi cautio est

ἔσσεν δ' ἐσαγαγοῦσα καὶ κλισμούς τε θρόνους τε
ἐν δὲ σφιν τυρόεντι καὶ ἀλφίτα καὶ μέλι χλωρὸν
οἴνῳ πραμνείῳ ἐνίκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳ
φάρμακα λύγρ' ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης·
αὐτὰρ ἐπὴν δώσῃσιν ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ καὶ ἔπιον αὐτίκ' ἔπειτα
ῥάβδῳ πεπληγυῖα καταὶ συφεοῖσιν ἔέργνυ·
οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε δὲ μάστε,
καὶ τρίχας· αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος ὡς τὸ πάρος περ·
ὣς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο· τοῖσι δὲ κίρκη
πάρ ῥ' ἄκνλον βάλανον τ' ἔβαλε κραιπόντε φαγέσθην
ἔνθα μενεαίνοντα σύες γαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
βοῦλυτος δ' αὖ ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
ἀγγελίην ἑτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.
ἀνδί τι εἰπάφθαι δώσατο εἶπος ἀμενός περ·
μῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος, ἐν δὲ οἱ ὄσσε
δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὠΐετο θυμός·
ὡς ὅτε δή μιν πάντες ἀγαζόμεθ' ἐξερέοντες,
καὶ τότε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον,
ὅππως ἐν ἐλεύσσοιμι ἀνὰ δουρὶ φαεινῷ·
εὕρομεν ἐν βήσῃσι τετυγμένα δώματα καλὰ
ξεστοῖσιν λάεσσι πρισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
ἔνθα δέ τις μέγαν ἶσον ἐποιχόμενον λίν' ἄείδειν·
ἢ θεὸς ἦε γυνή· τοί δ' ἐφθέγγοντο καλοῦντες·
ἦλθ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὠΐξε φαεινὰς
καὶ κάλεσ· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα ὀϊόμενος ὅλον ἦμαρ·
οἱ δ' ἅμ' ἀϊστώθησαν ἀολλέες· ἐν δὲ τις αὐτῶν
ἐξεφάνη· ἦρον δὲ κεκμήκοντες ἐσκοπίαζον.
Ὣς ἔφατ· αὐτὰρ ἐγὼ πρὶν μὲν ξίφος ὀξυόεσσαν
ὤμοιϊν βαλόμην μέγα χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα·
τὸν δ' αἶψ' ἡνώγεα αὐτὸν ὁδὸν ἡγήσασθαι·

Duo ejus hujus, alij absimen-
ces malgrate
pulmentis
Circes ter-
rarum
bonis
incantatio
Circes
Nostri reti-
nent figu-
ram hirtu
et brutam
degenera-
re nolunt
Rafut-
entry alij
fatum
sortis
Vadit ipse
Ulysses
ad domum Circes

αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλίαλεκ χώνων·
καί μ' ἀλοφυρόμενος ἔπτα πρὸ ἑῆνα προσηύδα

Μ ή μ' ἄγε πεῖσ' ἀείκοντα διοτρεφὲς· ἐμὰ λίπ' αὐτὸς
ὄφρα γὰρ ὡς ὄτ' αὖτος ἐλεύσεαι, ὅτέ τιν' ἄλλον
ἄξεις σῶν ἑτάρων· ἐμὲ ξ ὠκ τοῖσδεσι θάνον
φύζω μεν· ἔτι γάρ μεν ἀλύξαμεν κηκὸν ἦμαρ.

Ss ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
οὐρύλοχ' ἦ τοι μὸν, σὺ μέν' αὐτὸς τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ,
ἔαθων κὴ πίνων ποίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ γὰρ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
ὣς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήιον· ἦδε θαλάσσης·
ἐνθ' ὅτε δὴ ῥ' ἔμελλον ἰὼν ἵξεσθαι ἐπὶ βήσσας
πίρνησι ἕξεσθαι πολυφαρμάκου θ' ὕλης μέγα δῶμα,
ἔνθά μοι ἕρμειας χρυσόῤῥαπις ἀντεβόλησεν
ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς
πρῶτον ὑπηνήτῃ, τῷ περ χαριεστάτη ἥβη·
ἐν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
πῆ δ' αὖ τ' ὦ δύστηνε δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος
χώρῳ ἀΐσχεις ἐὼν ἔταροι δ' τοι οἵδ' ἐνὶ πίρνης
ἔρχανται· ὡς τε σύβ πυκινὸς ναυθμῶν σ' ἔχοντες·
ἢ τὸς λυσόμενος δ' ἦρ ἔρχεαι· ἦ δὲ σε φημὶ
αὐτὸν νοσήσειν· μενέεις δ' σὺ ἔνθά περ ἄλλοι·
ἀλλ' ἄγε δήσε κηκῶν ἐκλύσομαί ἠδὲ σακώτω,
τῇ τόδε φάρμακον ἐσθλὸν· ἔχων δ' ἐν δώμασι πίρνης
ἔρχεαι· ὄφρα τοι κρὸς ἀμαλὴν σει κηκὸν ἦμαρ.
πάντα δὲ τοι ἐρέω ἐλοφώϊα δήνεα πίρνης.
τεύξει τοι πυκινῶ· βαλέει δ' ἐνὶ φάρμακα σίτῳ·
ἀλλ' ὅ δ' ὡς θέλξασε δωμήσεται· ὃ γὰρ ἐάσῳ
φάρμακον ἐσθλὸν ὅ, τοι δώσω· ἐρέω δὲ ἕκαστα·
ὁππότε πεν πίρνης ἐλάσει περιμήκεϊ ῥάβδῳ,
δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ.

Eurylochus dehortatur

Mercurius Ulyssi in via occurrit

Mercurius Ulyssi herbam Moly tradit

Consilium Mercurij

κίρκη ἐπαΐξασ' ὡς τε κτάμενα μενεαίνων·
ἣ δ' ὑποδεισασα πεκλήσεται οὔνομ' ἄνακτος
ἔνθα σὺ μὴ μείνῃς ἐπὶ σοὶ ἀπανήνασθαι θεᾶς οὐνήν,
ὄφρα μή τοι λύσιν θ' ἑτάροις αὐτόν τε πομίσῃ·
ἀλλὰ κέλευθα μίμν μακάρων μέγαν ὄρκον ὀμόσσαι,
μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλεύσεν ἄλλο,
μή σ' ἄπρονμνωθέντα κακὸν κατὰ οὐλήκορα βάλῃ·
Ὣς ἄρα φωνήσασ' πόρε φάρμακον ὀλοιφόντης,
ἐκ γαίης ἐρύσασ' πάσαι φύσιν αὐτὸς ἔδειξεν·
ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε γάλακτι δὲ ἴκελον ἄνθος·
μῶλυ δὲ μιν καλέουσι θεοὶ χαλεπὸν δὲ τ' ὀρύσσειν
ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δὲ τε πάντα δύνανται.
ἔρμείασ' μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον,
νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἴα δώματα κίρκης
ἤϊα πολλὰ δὲ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
ἔστην δ' ἐνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
ἔνθα στᾶς ἐβόησα· θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
ἥ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ἀΐξασ' ὀΐξε φαεινάς,
κὰδ δὲ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
εἷσε δὲ μ' ἀσαμένην ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
καλοῦ δαιδαλέου ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπαϊ ὄφρα πίοιμι·
ἐν δὲ τεῦ φάρμακον ἧκε κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ·
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον· οὐδέ μ' ἔθελξεν
ῥάβδῳ πεπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
ἔρχεο νῦν συβόσιόνδε μετ' ἄλλων λέξο ἑταίρων·
Ὣς φάτ' ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ
κίρκῃ ἐπῄξα, ὡς τε κτάμενα μενεαίνων·
ἣ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γόνυ,
καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Pauper inuic dedorat flores Gyllan & albu
Moly vocant ipsi nigra radice hanc
und 14 lima:

τίς; πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις· ἠδὲ τοκῆες;
θαῦμαμ' ἔχει ὡς οὔτι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης·
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
ὅς κε πίῃ, καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων·
σοὶ δέ τις ἐν στήθεσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν·
ἦ σύγ' ὀδυσεύς ἐσι πολύτροπος· ὃν τέ μοι αἰεὶ
φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόῤῥαπις ἀργειφόντης·
ἐκ τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ·
ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο· νῶϊ δ' ἔπειτα
εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβήομεν· ὄφρα μιγέντε
εὐνῇ καὶ φιλότητι πεποίθομεν ἀλλήλοισιν·
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ κίρκη· πῶς γάρ με κέλῃ σοί ἤπιον εἶναι,
ἥ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους·
αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα δολοφρονέουσα κελεύεις
ἐς θάλαμον τ' ἰέναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
ὄφρα με γυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης·
οὐδ' ἂν ἔγω γ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
εἰμή μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὅρκον ὀμόσαι·
μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο·
Ὣς ἐφάμην· ἥ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν ὡς ἐκέλευον·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
καὶ τότ' ἐγὼ κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς·
ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
τέσσαρες· αἵ οἱ δῶμα κατα δρήσειραι ἔασι·
γίνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων ἀπότ' ἀησέων,
ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν· οἵ τ' εἰς ἅλαδε προρέουσι·
τάων ἡ μὲν ἔβαλε θρόνοις ἐνὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρεα καθύπερθ'· ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν·
ἡ δ' ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας

Vlysses non imitatur. Et tam prudentes vi non infamant voluptate.

Foedus amoris et concubitus

Cautus est

Iuramentum Circes

Oeconomia C[illegible] adparatus conuiuij.

ἀρμυρίδα· ἐπὶ δ' ὄφι τίθει χρύσεια κάνεια·
ἤδη δ' ἵστη δρυπτὸν μελίφρονα οἶνον ἐπίρνα
ἥδωρ ἐν ἀρμυρέῳ· τέμε δ' ἐν χρύσεια πύτελλα·
ἤδη τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει κὰδ πῦρ ἀνέκαιε
πολλὸν ὑπὸ βίπτοδι μεγάλῳ, ἰάνεν δ' ὕδωρ·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέεν ὕδωρ ἐν ἠνοπι χαλκῷ,
ἐς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα, λόε δὲ μὲν βίπτοδος μεγάλοιο
θυμῆρες ἀράσασα κατὰ κρατός τε κὰδ ὤμων,
ὄφρα μοι ἐκ μέλεων θυμοφθόρον ἔλεγε γόον.
αὐτὰρ ἐπεὶ λάσέν τε κὰδ ἐχρισέλιπ' ἔλαίῳ,
ἀμφὶ δὲ μ' ἱλαῖναν κλαῖνν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
εἶσε δὲ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου δαιδαλέου,
κλυτῶν δαιδαλέων· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ δαρυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσε τράπεζαν·
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα·
ἔδματα πόλλ' ἐπιθεῖσα χαριζομένη παρεόντα·
ἐσθέμεναι δὲ μέλανεν ἐμῷ δ' οὐκ ἤνδανε θυμῷ·
ἀλλ' ἦ μὴν ἀλλοφρονέων κεκαφ δ' ἕατο θυμός·
μίρμη δ' ὡς ὁρόησεν ἐμὲ ἤμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
χεῖρας ἰάλλοντα· συνῥὸν δὲ μὲ πένθος ἔχοντα,
ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίφθ' ὧδε σιγᾷς δυστήνη, κατὰ θυμὸν ἔδουσα,
οὐδὲ πόσιος οὐδὲ σίτου ἔρχεαι ἔσος ἀνιαύειν,
θυμὸν ἔδων· βρώμης δ' ἐκ ἄπτεαι· ἠδὲ ποτῆτος·
ἢ τινά που δόλον ἄλλον ὀΐεαι· ἠδὲ σε χρὴ
δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα κερτόμιον ὅρκον.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώμιν ἀμειβόμενος προσέφην·
ὦ μίρμη· τίς γάρ μεν ἀνὴρ ὃς ἐνοίσιμος ἔμπρὶν
πρὶν τλαίη πάσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,

Ulysses bene tractat a Circe.

Exemplum pro tabis in Vlysse occasio quare re. stitutus fuit socijs.

Syrenum voces et Circes pocula noui
Nec sum cum socijs stultus cupidusq; uoluptas
Sub domina meretrice fuit turpes ne pecudes
Vixisset canis ut memor ulixes Vel memor lusi

πρὶν λύσασθ' ἑτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
ὣς ἐφάμην· αἶψα δὲ δὶς ἓξ μεχάροιο βεβήκη,
ῥάβδον ἑλὼν χρυσῆν· ἐν χερὶ θύρας δ' ἀνέωξε συφειοῦ·
ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐν νεώροισιν·
οἱ δ' ἔπαθ' ἑστησαν ἐναντίοι· ἦδε δ' αὐτῶν
ἐρχομένη προσάλειφεν ἑκὼν φάρμακον ἄλλο·
τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων βίλλα πέσον ἃς πρὶν ἔφυσε
φάρμακον ὀλλύμενον τό σφιν πόρε Κύντια κίρκη·
ἀνδρῶν δ' αὖθ' ἑτέρωθεν νεώτεροι ἦσαν ἄπαροι
καὶ πολὺ καλλίονές τε καὶ μείζονες εἰδοράασθαι·
ἔγνωσαν δὲ μ' ἔπειτα φάων τ' ἐμέθεν τε ἕκαστος·
πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον ἀνέβαλλε· θεαὶ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή·
ἦδη μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ εἴνα θαλάσσης
νῆα πρῶτ' ἀρ πάμπρωτον ἐρύσατε ἠπείροσδε·
κτήματα δ' ἐν σπήεσι πελάσατε πάντα τε πάντα·
αὐτὸς δ' αὖθ' ἑτέρωσε καὶ ἄρσενα ἐρίηρας ἑτάρους
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοί γε ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ εἴνα θαλάσσης·
εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ νηῒ θοῇ ἐρίηρας ἑταίρους
οἰκτρὸν ὀλοφυρομένους· θαλερὸν δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔχοντας·
ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ βοτῆρες ἐρισθενέες περὶ βῶν
ἀγελαίων
ἐλθόντες ἐς πόρον ἐπὶν βοτάνης ἀπορέσωνται
πᾶσι μάλ' ἀσπερχὲς ἐναντίαι ἔρχεται οἰμαὶ
ἰχνεσι δ' ἀδινὸν μυκήσατο θυμὸς ἀκούων·
μητέρας ὣς ἑτάροι ἐμὲ κύκλα ἰδόντες ἐπέσσυτο θυμοῖσι,

ἀκμυόεντος ἐχωρ· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς,
ὡς ἔβδομον ὧσε ποσὶ δ' ἱκέσθην κὴν πόλιν αὐτῶν
πρωτέης ἰθάκης· ἵνα τέφραθεν ἦδ' ἐγένοντο.
καί μ' ὁλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
σοὶ μὲν νοσήσαντι διοτρεφὲς ὡς ἐχάρημεν,
ὡς εἴτ' εἰς ἰθάκην ἀφικοίμεθα παντοδαπάων.
ἀλλ' ἄγε τῶν ἄλλων ἑτάρων κεφάλεξον ὄλεθρον.
ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσιν·
νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἠπειρόνδε,
κτήματά τ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ κειλάσσομεν ὁπλά τε πάντα.
αὐτοὶ δ' ὁρμώμεσθε σὺν ἡγεμόνι πάντες ἕπεσθαι.
ὄφρ' ἴδωμεν ἑτάρους ἱερῆς ἐν δώμασι νίσης,
πίνοντας, κρειὸν δ' ἔδοντας ἐπηετανὸν δὲ μέθυσσιν.
ὣς ἔφαμεν· οἱ δ' ὧκα ἐμοῖς ἐπέεσι πίθοντο.
εὐρύλοχος δὲ μοι οἷος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους
καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἆ δειλοί· πόσ' ἴδωμι τί κεφῶν ἱμείρετε τόνων
νίσης δὲ μέχαρον κατιόντες· ἦεν ἅπαντα
ἢ σῦς ἢὲ λύκους ποιήσεται ἠὲ λέοντας·
οἵμεν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσομεν κρατὸς ἀνάγκῃ
ὥς ποτ' Κύκλωπος ἔρξ', ὅτε οἱ μέγαυλον ἵκοντο
ἡμέτεροι ἕταροι· σὺν δ' ὀβριμοεργὸς ἕπετ' Ὀδυσεύς·
τοὶ τοῦ κὴν κεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ γε μετὰ φρεσὶ μυρίξεσα,
ἀσάμενος τανύηκες ἄορ παλέος παρὰ μηροῦ·
τῷ οἱ ἀποπρομάξεσα κεφαλὴν, δόρυ δὲ πελάσσας
κὴν πηῷ πρὸ ἑοῦ μάλα χεδὸν· ἀμφὶ μ' ἑταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
δὴ γενεὴς τόσον μὲν ἐάσομεν ἠδ' σὺ κελεύεις
αὐτὸς πάρνητε μένειν κὴν νῆα ἐρύσσαι.

μή.
Gratulatio socii normalis Vlyssi
Consolatio
Empyalus resistit Eurylochi sententiæ
Magnanimitatis principium in Polyphemi cæde

ἦ μὴν δ' ἤγε μόνον· ἰὼ δὲ πρὸς δώματα καὶ ῥηνὸς.
Ὡς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
ἠδὲ μὲν εὐρύλοχος νῆλιν παρὰ νηὶ λέλειπτο
αὐτὰρ ἔπειτ' ἔδαισεν· ἐπὶ μὴ ἔκπαγλον ἐοικὼς
τέθραπτ' ἠδὲ τὰς ἄλλας ἑτάρους ἐν δώμασι ἴρηκι
ἐκδυσινέως λᾶσέν τε, καὶ εἴρισε λίπ' ἐλαίῳ·
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας καὶ λας βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
δαινυμένους δ' οὐ πάντας ἐφύρομεν ἐν μεγάροισιν·
οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφὶ νέας ἔδον φράσαν τότε πάντα
κλαῖον ὀδυρόμενοι πρὶ δὲ σταχίζετο δῶμα.
ἠδὲ μαλ' ἄχνυτα πρόσφυδα δῖα θεάων.
Δισσενὲς λαβτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ·
μὴ νέτι νῶϊ βαλβὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτή·
ἠμὲν ὅσ' ἀν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἐν χθυόεντι,
ἠδ' ὅσ' ἀν ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ.
ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον,
εἰσόμεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσι λάβητε,
οἷον ὅτε πρῶτιστον ἐλίπετε πατρίδα γαῖαν
δειχθέντες ἰθάκης· νῦν δ' ἀσπελέες καὶ ἄθυμοι
ἀεὶ ἄλλης χαλεπῆς μεμνημένοι· ἠδὲ παθ' ἡμῖν
θυμὸς ἐνὶ φρεσιν· ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέποσθε.
Ὡς ἔφαθ' ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
ἥμεθα δαινύμενοι μρέατ' ἄπλετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἐ ἐνιαυτὸς ἔην περιέβησαν ὧραι
μηνῶν φθινόντων· περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη,
καὶ τότε μ' ἐκ κελεσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι.
δαμόνι', ἦ δὴ νῶϊ μιμνήσκει πατρίδος αἴης·
ἤτοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι, καὶ ἱκέσθαι,
οἶκον δὲ ὑψόροφον, καὶ σὴν δὲ πατρίδα γαῖαν.

Comes Ulysses Lamachus Ismarius.

Ulysses a Cicone manet apud Cic.

Annus occasio quod petit dimissionem a Circe

Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμοὶ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
ὡς τότε μὲν πρόσαν ἤματ', ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἤ μεθ' ὁμιλέοντες κρέατ' ἄπλετα καὶ μέθυ ἡδύ.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν ποι μήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
αὐτὰρ ἐγὼ ἱρῆος ἐπιβὰς πρὶν κλλέος οὐνῆς,
γήνων ἐλιτάνευσα· θεὰ δέ μοι ἔκλυεν αὐδῆς·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
ὦ ἱέρηι· τέλεσόν μοι ὑπόχρεσιν ἣν πρὶν ὑπέσχες,
οἶκαδε πεμφέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔνδοθι ἦδη
ἤδ' ἄλλων ἑτάρων· οἵ μοι φθινύθουσι φίλον κῆρ,
ἀμφ' ἐμὲ ὀδυρόμενοι ὅτε κεν σύνζευξι νόσφι γένηαι.
Ὣς ἐφάμην· ἦδ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
διογενὲς λαρτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῶϊ ἄέποντε ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε οἴκω·
ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἱκέσθαι,
εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῆ χρησομένης θηβαίου Τειρεσίαο
μάντιος ἀλαοῦ τοῦ τε φρένες ἔμπεδοι εἰσὶ·
τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
οἷῳ πεπνύσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοὶ γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν λεχέεσι καθήμενος· οὐδέ τι θυμὸς
ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε πορέθην·
καὶ τότε δή μιν ἔπειτα προσηύδων ἀμφιβόμενος·
ὦ ἱέρηι· τίς γάρ τοι ὁδὸν ἡγεμονεύσει·
εἰς Ἄϊδος δ' οὔπω τις ἐπέπλετο νηὶ μελαίνῃ·
Ὣς ἐφάμην· ἦδ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
διογενὲς λαρτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,

Expectat tempus idoneum

pertinuisse

Insolubi-
li-
ter
ad impetus

ad orbem

instruit quo modo permeat ad ordes Plutonis

μή τι τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηὶ μελέσθω·
ἱστὸν δὲ στήσας ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πετάσσας,
ἧσθαι· τὴν δὲ κέ τοι πνοιὴ βορέαο φέρησιν·
ἀὴ ὁπότ' ἂν δὴ νηὶ δι' ὠκεανοῖο περήσῃς,
ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια καὶ ἄλσεα περσεφονείης,
μακραί τ' αἴγειροι καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ·
αὐτὸς δ' εἰς αἴδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα·
ἔνθα μὲν εἰς ἀχέροντα πυριφλεγέθων τε ῥέουσι·
κωκυτός θ'· ὃς δὴ στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ·
πέτρη τε ξυνέσις τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων·
ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρως χριμφθεὶς, πέλας ὥς σε κελεύω
βόθρον ὀρύξαι· ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσι νεκύεσσι,
πρῶτα μελικρήτῳ· μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἴνῳ·
τὸ τρίτον δ' αὖ ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν,
πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
ἐλθὼν εἰς ἰθάκην στεῖραν βοῦν ἥ τις ἀρίστη,
ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν οἴν ἱερευσέμεν οἴω,
παμμέλαν'· ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν·
αὐτάρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
ἔνθ' οἶν ἀρνειὸν ῥέξειν θῆλύν τε μέλαιναν·
εἰς ἔρεβος τρέψας· αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι,
ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλαὶ
ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνειώτων·
δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύναι καὶ ἀνῶξαι
μῆλα τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῷ·
δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμῳ τ' αἴδῃ, καὶ ἐπαινῇ περσεφονείῃ·

αὐτὸς δ' ἐξίφος ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηρὸ
ἤσθαι· μὴ δ' ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
ἄλλων πρὶν τειρεσίαο πυθέσθαι.
ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται ὄρχαμε λαῶν,
ὃς νέν τοι ἐρέει ὁδὸν καὶ μέτρα νεκλύθι.
νόστον θ' ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὡς ἔφατ' αὐτίκα δ' ἐγὼ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠὼς.
ἀμφὶδ' ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσανθ'
αὐτὴ δ' ἀργύφεον φάρος μέγα ἔννυτο νύμφη
λεπτὸν, καὶ χαρίεν· περὶ δὲ ξώνην βάλετ' ἰξύϊ,
καλὴν χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε κάλυπτρην·
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἴων ὤρουσα ἑταίρους,
μειλιχίοις ἐπέεσι παραστὰς ἄνδρα ἕκαστον·
μὴ νέτι νῦν ἔτ' ὄνειρον ἀωτεῖτε γλαφυρὸν ὕπνον·
ἀλλ' ἴομεν· δή γάρ μοι ἐπέφρασε πότνια πέρση.
Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Nulla tradit. δὲ λαὸν ἔνθεν περ ἀπήμονα ἦγον ἑταίρους
integra whors ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος· ἠδὲ τι λίην
Elpenor ἄλκιμος ἐν πολέμῳ· ἠδὲ φρεσὶν ἠμὲν ἔπειτα
omid Nimi ὅς μοι ἄνευθ' ἑτάρων ἰδρῶσι νεμέσσεται ἱερὸν ἄλσος
ops elpe. Νύμφης καὶ Διὸς υἱός· μάρψας κατελέξατο οἰνοβαρείων·
nord vi- μινυνθάδιος δ' ἑτάροισιν ὅμαρτον καὶ δεῦτον ἀνήσας,
mi. ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἧσιν
ἀψορρόον κατάβηναι ἴων δι κλίμακα μακρὴν·
ἀλλὰ κατ' αὐτοκρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δὲ οἱ αὐχὴν
ἀσπάσιος ἐάγη· ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθε·
ἔρχομένοισι δὲ τοῖσιν, ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·
φάσθε νύ που οἴκονδε φίλην δι πατρίδα γαῖαν
ἔρχεσθαι, ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο κήρη
Deinceps ἣς οὐ δὴ δόμος, καὶ ἐπαυρὴς πρόσφορος ἦμος,
est soli- ter ad negotios

ψυχῇ χρησομένους θηβαίου τειρεσίαο·
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
ἑζόμενοι δὲ καταῦθι γόων τίλλοντό τε χαίτας· πάθη
ἀὴ οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν·
ἀὴ ὅτε δή ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
ἤομεν ἀχνύμενοι θαλβὸν καταδάκρυ χέοντες,
τόφρα δ' ἄρ οἰχομένη κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
ἀρνειὸν κατέδησεν, ὄϊν θῆλαύτε μέλαιναν,
ῥεῖα παρεξελθοῦσα τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ' ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κιόντα.

Quis Deum videat, si nolit se videri

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ·Λ·ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ·

ἀ πατέλλει πῶς κατὰ τὰς κίρκης ἐντολὰς εἰς ᾅδου κατῆλθεν· καὶ ὡς ἤκουσε τειρεσίου τοῦ μάντεως περὶ τῆς ἑαυτοῦ, καὶ τῶν ἄλλων σωτηρίας, καὶ ὡς τοὺς ἥρωας καὶ τὰς ἡρωΐδας εἶδε καθ' ᾅδου, καὶ τὴν μητέρα· καὶ τῶν ἐς ἴλιον συστρατευσάντων ἐνίους· καὶ τῶν ἐν ᾅδου κολαζομένων.

Poetae voluerunt significare ea loca et sedes. animi ab post hanc vitam et piorum ab impijs separatas. Ergo fingendi fuerunt eis qui inde redijssent, atque illa edocuissent, id heroib. p. lepidi tribuerunt.

III Vel ad Magiam referas, cuius semper magnus usus fuit.

Λάβδα δ' ἐν ἀϊδρείῃ ψυχᾶς ἐνέτυχεν ὀδυσσεύς.

Ordinem apparatum navium.

Adparatio ad navigandum.

Ὑτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατέβημεν πλοῖόν τε θάλασσαν,
νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσαμεν εἰς ἅλα δῖαν·
ἐν δ' ἱστὸν τίθεμεθα καὶ ἱστία νηὸς μελαίνης·

Πάβιος

ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν· ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαίνομεν ἀχνύμενοι θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
ἤμῖν δ' ἀμ μετόπισθε νεὸς ἰκυῖα πρῴροις,

Spondaicus

ἦκα μενέων οὖρον ἰὴ πλησίστιον ἐσθλὸν ἑταῖρον,
κίρκη ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα·
ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἥμεθα· τὸν δ' ἄνεμός τε κυβερνήσας τ' ἰθύνεν·

Cimmeriorum regio.

πᾶς δὲ πανημέριος τέτατ' ἱστία πόντον ἐπορθόρυσσε·
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαὶ·
ἦλθε δ' ἐς πείρατ' ἴκανε βαθυρρόου ὠκεανοῖο.
ἔνθα δὲ κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οὔθ' ὁπόταν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα βαίνῃσι,
οὔθ' ὅταν αὖ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προνοκάπτῃσι·
ἀλλὰ κατὰ νὺξ ὀλοὴ τέτατα δειλοῖσι βροτοῖσι.
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
ἐλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖ τε παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο
ἤομεν ὄφρ' ἵκομεν χῶρον ἀφικόμεθ' ὄν φάσ' Κίρκη.

ἔνθ' ἰβρίθα μὲν πρὶ μήνης οὐρύλοχός τε
ἔιχον· ἐγὼ δ' ἄορ ἐξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηρῶ
βόθρον ὀρυξα ὅσον τε πυγόσιον ἔνθα κὴ ἔνθα·
ἀμφὶ αὐτῷ δὲ χοὰς χέομεν πᾶσι νεκύεσσιν·
πρῶτα μελικρήτῳ μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ·
τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλαιον·
πολλὰ δὲ γυναμένην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
ἐλθὼν δὲ ἰθάκην σεῖραν βῦν ἥτις ἀρίστη
ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
τρηχείη δ' ἀπάνευθεν οἴην ἐρυσέμεν οἰῷ
πᾶμμέλαν· ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἠμετέροισι·
τὸν δ' ἐπὶ οὖν χωλῇσι λιτῇσί τε ἔθνεα νεκρῶν
ἐλλισάμην· τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
ἧς βόθρον· ῥέεν δ' αἷμα μελανερὲς· αἶψα δ' ἀέρονθ
ψυχαὶ ὑπ' ἐξ ἐρέβευς νεκύων κατατεθνηώτων,
νύμφαί τ' ἠίθεοί τε πολυτλητοί τε γέροντες,
παρθενικαί τ' ἁταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
πολλοὶ δ' ὀτρύνοντες χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν
ἄνδρες ἀρηῖφατοι· βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες·
οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἥρει·
δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνω ἔπος ἠνῶγα,
μῆλα τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ
δείραντας κατακῆαι ἐπευξάσθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ
ἧμην· οὐδ' ἐων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
πρόσθ' ἄμαρτον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
πρώτη δὲ ψυχὴ ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
ἄκλητος γὰρ ἔην ἐτέθαπτο δ' ὑπὸ δνοφερὸν ἠεροειδὲς·

Fruit mandat
Cruor
Sanguis infernalis

Vota

Manes exmi
no prodarmi
pro-
mini

Animæ simi
sanguine
verbi ad sim

Cadaver
apud
Corpus
mortuos.

Hic omnis turba ad ripas effusa ruebat
Matres atq; viri defunctaq; corpora vita
Magnanimum Heroum, pueri innuptæq; puellæ
Impositiq; rogis juvenes ante ora parentum
Quam multa in silvis autumni frigore primo
Lapsa cadunt folia.

σῶμα δ' ἐν μεγάρῳ κίρνης κατελέπτυνθ' ἡ μὲν ἄκλαυστον καὶ ἄθαπτον ἐπὴν πόνος ἄλλος ἔπειμι·
ὃν νῦν ἐγὼ θάμβησα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.
Elpenor apud inferos
Ἐλπῆνορ· πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;
ἔφθης πεζὸς ἐὼν· ἐγὼ σε νηὶ μελαίνῃ·
ὣς ἐφάμην· ὃ δ' ἐμῶς ἀκαχὼν μέγα μείβετο μύθῳ·
διογενὲς λαρτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσεῦ·
ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ, καὶ ἀθέσφατος οἶνος·
κίρνης δ' ἐν μεγάρῳ κατακείμενος οὐκ ἐνόησα,
Obstinatio Elpenoris
ἄψορρον καταβῆναι, ἐὼν δὲ κλίμακα μακρὴν·
ἀλλὰ κατὰ στέγης τέρεος πεσον· ἓν δέ μοι ὠμὸν
ἀστραγάλων ἔαγε· ψυχὴ δ' αἰδὸς δὲ κατῆλθε.
νῦν δὲ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι ἠδὲ παρεόντων,
πρός τ' ἀλόχου καὶ παρὸς, ὃς τ' ἔπεφε τυτθὸν ἐόντα,
τηλεμάχου θ'· ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε νέων δόμον εἰς Ἀΐδαο,
νῆσον δὲ ἀπὸ αὐτὴν ἀφίξεις οὐδρηὲ νηΐ.
ἔνθά σ' ἔπειτ' ἀναγὲ κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο.
μή μ' ἄκλαυστον ἄθαπτον ἰὼν ὄπιθεν κατάλειπεν
νοσφισθεὶς μήτι τοι θεῶν μήνιν ἀλεύωμαι.
Antigamus corpora cremant bonum
ἀλλά με κηδήσαι σὺν τεύχεσιν ἅσσά μοί ἐστιν,
σῆμα τ' ἐμοὶ χεῦαι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης
ἀνδρὸς δυστήνοιο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι·
ταῦτα τέ μοι τελέσαι, πῆξαι τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν
τῷ κἀξόωσ' ἔρεσσον ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
ταῦτά τοι ὦ δύστηνε τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.
νῶϊν ἄρ' ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω συνὸν ἧστο
ἄμφω· ἐγὼ μὲν ἄνωθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων·

εἶδωλον· σ' ἐτέρωθεν ἑταῖρος πόλλ' ἀγόρευεν·
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηυίης,
αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀντιθέοιο,
τὴν ζωὸν κατέλιπον ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.
τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ·
ἀμφὶ δ' ὧς εἶπον προτέρην τυπεὶς πρὸ ἀγώνων
ἄμμορος ἔασον ἰδεῖν· πρὶν τειρεσίαο πυθέσθαι.
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ θηβαίου τειρεσίαο,
χρύσεον σκῆπτρον ἔχων ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν·
τίπ' αὖτ' ὦ δύστηνε λιπὼν φάος ἠελίοιο
ἤλυθες ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτρύγετον χῶρον;
ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου ἀπίσχε δὲ φάσγανον ὀξύ,
ὄφρα πίω, μάντι τοι νημερτέα εἰπω.
ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
ἤτλεῳ ἐγκατέπηξα. ὁ δ' ἐπὶ πίεν αἷμα ἑλαινὸν,
καὶ τότε δή μ' ἐπέεσαι προσηύδα μάντις ἀμύμων·
ὅσσον δίζηαι μελιηδέα φάος ἀμῦναι·
ἦ τοι ὀρηϊάλεον θήσει θεὸς, ἢ γὰρ ὀίω
λήσειν ἐννοσίγαιον· ὃ τοι κότον ἔνθεο θυμῷ·
χωόμενος ὅτι οἱ ἑὸν φίλον ἐξεκάλυψας·
ἀλλ' ἔτι μέν κεν ὣς κακὰ περ πάσχοντες ἴοισθε,
αἴ κ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
ὁππότε δὴ πρῶτον πελάσῃς εὐρήεα νῆα
θρινακίῃ νήσῳ προφυγὼν ἰοειδέα πόντον,
βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
ἠελίου ὃς πάντ' ἐφορᾷ, καὶ πάντ' ἐπακούει·
τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἐάσῃ νόστου μεδέοντας,
καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακὰ περ πάσχοντες ἴοισθε·
εἰ δέ κε σίνηται τότε τοι τεκμαίρομαι ὄλεθρον,
νηί τε καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴ περ κε φύγῃσι,

Mahr Vlyss
Anhelra

Tiresias a
Vlyssem

Vaticinium
Tiresiæ

Sol qui terrarꝝ flammis opera omnia lustras.

ὄφρ᾽ ἐκπαγλότερον νέεσθαι ὀλέσσας ἀνδρῶν πάντας ἑταίρους
νηὸς ἐπ᾽ ἀμφιρύτης, δήμους δ᾽ ἐν πήματα σίτῳ
ἄνδρασι γιγνομένους· οἱ τοι βίοτον κατέδουσιν
μνώμενοι, ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες.
ἀλλ᾽ ἤτοι κείνων γε βίας ἀποτίσατο ἕλκος·
αὐτὰρ ἐπὴ μνησῆρσι καὶ μεγάροισι τεοῖσι
κτείνας ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
ἔρχεσθαι δ᾽ ἤπειτα λαβὼν εὐήρετμον ἔρετμον,
ὄφρα κε τοὺς ἀφίκηαι, οἵ οὐκ ἴασιν ὀλάσσαν
ἀνέρες· οὐδέ θ᾽ ἅλεσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
οὐδ᾽ ἄρα τοί γ᾽ ἴασιν νέας φοινικοπαρῄους·
οὐδ᾽ εὐήρετμα τάδε τεύχεα νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ᾽ ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει·
ὁππότε κεν δή τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
καὶ τότε δὴ γαίῃ πῆξαι εὐήρετμον ἔρετμον,
ῥέξαι τ᾽ ἰφθίμοισι συῶν τ᾽ ἐπιβήτορα κάπρον,
οἶκον δ᾽ ἀπονέεσθαι ἐρεῖνθ᾽ ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν
πᾶσι μάλ᾽ ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ,
αὐτὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὃς κέ σε πέφνῃ
γήρᾳ ὑπὸ λιπαρῷ ἐὼν μειλιχίην ἀρέμενον. ἀμφὶ δὲ λαοὶ
ὄλβιοι ἔσονται. τὰ δέ τοι νημερτέα εἴρω.

Ὣς φάτ᾽. αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
τειρεσίη· τὰ μὲν ἄρτι ἐπὶ κλῶσαν θεοὶ αὐτοί·
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀρρεπέως κατάλεξον,
μητρὸς τὴν δ᾽ ὁρόω ψυχὴν κατατεθνηυίης.
ἥ δ᾽ ἀπέης᾽ ἧστο χεδὸν αἵματος, οὐδὲ ὃν υἱὸν
ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμύθησασθαι.

Pradamus Circes.

Vlala quæ passurus sit Vlysses

De morte Vlyssis

Inferæ prædicti libro sit. xv.

Mors Vlyssis in maxima C. Æneæ

Mors placida

Quæritur de matre

εἰπὲ ἄναξ· πῶς μέν μεἀναγκαίοιτοῖον ἐόντα·
ὣς ἐφάμην· ὁδὲ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ῥηϊδίων τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐπιφρασσόμενος θεὸς
ὄντινα μέν κεν ἐᾷς νεκύων καταθνητῶν
ἄσσον ἴμεν, ὁ δέ τοι νημερτὲς ἐνίψει·
ᾧ δέ κ' ἐπιφθονέσῃ· ὁ δέ τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσω.
Ὣς φαμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
τερπνοίαο ἄνακτος· ἐπεὶ καταβήσατ' ἔλεξεν·
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
ἦλυθε, καὶ πίεν αἷμα μελαινεφὲς· αὐτίκα δ' ἔγνω,
καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον ἐμὸν πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
ζωὸς ἐών· χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι·
μέσσα γὰρ μεγάλοισι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα·
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔπως δὴ πεζὸν ἔσω
πεζὸν ἐόντ'· ἦν μήτις ἔχῃ εὖ δρηστὰ νέεσθαι·
ἦ νῶϊ δὴ τρόπιος ἀγόμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις
νῆϊτε καὶ ἔτ' ἄρουρα πολὺν χρόνον· ἦδὲ πάτρην
εἰς Ἰθάκην δὲ δεῦρο δὶ μεγάροισι γυναῖκα.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἀμβάλλετο προσείεπον·
μῆτερ ἐμὴ χρειώ με κατέσχεν εἰς Ἀΐδαο,
ψυχὴν χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος οὐδέ πω ἀμῆς
γῆς ἐπέβην· ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀφαλὴν ἀπολίζω.
ἐξ οὗ τὰ πρῶτα ἕσπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα τρωεσσι μαχοίμην.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς νύσε μοῖρ' ἐδάμασε ταναηλεγέος θανάτοιο,
ἦ δολιχὴ νοῦσος ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
εἰς ἀλαοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·

Ammon libri sanguinem vinum

Collegium Magistrorum Mysticum apud inferos.

Campus Carnis defunctorum

Mors ducitur Cæsarum mimus

Agmen Lydia ora Sylua

Co Cylnus Sinus Labrus Caramus flumen auro.

Ecquid in officio fortis est socialis.

εἰπὲ δέ μοι πατρός τε, καὶ υἱέος ὃν κατέλειπον,
ἢ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας· ἠέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει· ἐμὲ δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι.
εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀγόχου βουλήν τε νόον τε,
ἠὲ μένει παρὰ παιδὶ, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει·
ἢ ἤδη μιν ἔγημεν ἀχαιῶν ὥς τις ἄριστος.
Ὣς ἐφάμην· ἥδ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
καὶ λίην κείνηγε μένει τετληότι θυμῷ,
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσι νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ·
σὸν δ' οὔπωτις ἔχει καλὸν γέρας· ἀγλὰ ἕκηλος
τηλέμαχος τε μένη νέμεται, καὶ δαίτας ἐίσας
δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀγεγύνειν·
πάντες γὰρ καλέουσιν· πατὴρ δέ σὸς αὐτόθι μίμνει
ἀγρῷ· οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται, οὐδέ οἱ εὐναὶ
δέμνια καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
ἀγλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὕδει ὅθι δμῶες ἐνὶ οἴκῳ,
ἐν κόνει ἀγχιπυρὸς· κακὰ δὲ χροΐ εἵματα ἧσται·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθησι θέρος τε θηλυῖα τ' ὀπώρη,
πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἀγωῆς οἰνοπέδοιο
φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·
ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει
σὸν πότμον γοόων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει·
οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον.
οὔτ' ἔμ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐΰσκοπος ἰοχέαιρα,
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν,
οὔτέ τις μὲν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥ τε μάλιστα
τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
ἀγλὰ μεσός τε πόθος σάτε μήδεα φαίδιμ' ὀδυσσεῦ,
σήτ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα·

Offitium bonae coniugis

Penelope laudatur Fides coniugis

Laertes

Solers colonus

Quomodo ipsa perierit

Morbus tabidus

i ego desiderio tui contabui.

Ὣς ἔφατ· αὐτὰρ ἐγὼ θέλον φρεσὶ μερμηρίξαι
μὴ δὸς ἐμῆς ψυχῆν ἐλέειν κατατεθνηώσης.
ἧς μὲν ἐφορμήθην ἐλέειν τέ με θυμὸς ἄνωγε·
τρὶς δὲ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ ἴκελον ἢ καὶ ὀνείρῳ
ἔπτατ· ἐμοὶ δ' ἄλγος ὀξὺ γενέσθετο κηρόθι μᾶλλον·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
μῆτερ ἐμὴ· τί νύ μ' ὔμμιν ἐλέειν μεμαῶτα·
ὄφρα καὶ ἐν Αἴδαο φίλας περιχεῖρε βάλω τε
ἀμφοτέρω κυδοίμω τεταρπώμεθα γόοιο·
ἦ τί μοι εἶδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια
ὥρσεν ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενός τε γοήσω.
Ὣς ἐφάμην· ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
ὤ μοι τέκνον ἐμὸν περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
ἦτοι μὲν Περσεφόνεια Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκει·
οὐ γάρ τις θνητῶν βροτῶν ὅτε κέν τε θάνωσιν
ὀστέα καὶ σάρκες τε καὶ ὀξέα νεῦρα ἔχουσιν.
ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
δαμνᾷ ἐπεὶ πρῶτα λίπῃ λεῦκ' ὀστέα θυμός·
ψυχὴ δ' ὥστ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.
ἀλλὰ φόως δὲ τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
ἴσθ' ἵνα καὶ μετόπισθε τεὴν ἐπιδᾶσθαι γυναῖκα.
νῦν μὲν ὡς ἐπέειν ἀμεβόμεθ'· αὖθι δὲ γυμὸν ἔβην
ἅλυδον· ὤρσεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια
ὅσαι δὲ δμῳαὶ ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θύγατρες
ἄσπ' ἀμφ' ἄμαιμακέτην ἀσάλεσθ' ἠρήρεθόν τε.
αὐτὰρ ἐγὼ βύλευον ὅπως ἐρέοιμι ἕκαστα.
ἤδη δέ μοι κατὰ θυμὸν δοίη φαίνετο βουλή·
σπασάμενος ταναΐκην ὀρὸν παχέος παρὰ μηροῦ,
ὄφρ' ἔων πίνειν ἅμα πάσσας ἅμα μελαινόν·
αὖθι δ' προμνήσταν ἐπέσαν· ἠδὲ ἕκαστοι

Somno.

Amor me gnidem possumus. Ser. Sanctus.

Cum sensibus dicit mortuum.

Hesiodus apud Ferox.

Tyro

ἂν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἅπαντα.
ἔνθ' ἤτοι πρώτην τυρὼ ἴδον ὄμματι κούρην,
Neptunus in
ἣ φάτο σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι·
φῆ δὲ κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι αἰολίδαο·
ἣ ποταμῷ ἠράσατ' ἰκτίνοος θείοιο·
ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι·
καί ῥ' ἔτ' ἰκτίνοος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα·
τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος γαιήοχος ἐννοσίγαιος
ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περισχάθη ἠΰτε οἶον
κυρτωθὲν, κρύψεν τε θεὸν θνητήν τε γυναῖκα·
λῦσεν δὲ παρθενίην ζώνην· κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν,
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
χ ὄφρα γύναι φιλότητι, περίπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
τέξεις ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀπόφυλοι ἔσονται
Nelea
vt puto
ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς μὲν ἀτιταλλέμεν ἠδ' ἀγαπάζειν.
νῦν δ' ἔρχεο πρὸς δῶμα καὶ ἴσχεο μηδ' ὀνομήνῃς·
αὐτὰρ ἐγώ τοι εἰμὶ Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
ὣς ἄρ' ἔφων, ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
ἣ δ' ὑποκυσαμένη πελίην τέκε καὶ Νηλῆα,
τὼ κρατερὼ θεράποντε Διὸς μεγαλοίο γενέσθην
ἀμφοτέρω· πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαολκῷ
ναῖε πολύρρηνος· ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι·
τοὺς δ' ἑτέρους κρηθῆϊ τέκε βασίλεια γυναικῶν·
Amphion
Zethus
ἄσσονα τ' ἠδὲ φέρτ' ἀμυθάονά θ' ἱππιοχάρμην·
τὼ δὲ μετ' ἀντιόπην εἶδον ἀσωπίδα κούρην,
ἣ δὴ καὶ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι·
καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε ἀμφίονά τε ζῆθόν τε,
οἳ πρῶτοι θήβης ἕδος ἔκτισαν ἐπτάπυλον,

πύργωσάν τ'

πύργωσάν τ' ἐπεὶ ἦ μὲν ἀπύργωτόν τ' ἐδμώατο
ναιέμεν αὐρύχορον βίβην κρατερώπᾳ ἑόντε.
τὼ δ', μετ' ἀγακλέα Ἰφικλον ἀμφιβύωνος ἄκοιτιν
ἤ ῥ' Ἡρακλῆα φασιμέμονα θυμολέοντα
γείνατ' ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα.
τὼ μεγάφρην κρείοντος ὑπερβάλλοιο βύγαβα.
τὼ δ' ἔχεν ἀμφιβύωνος ἠὺς μένος ἀῢς ἀτειρὴς,
μητέρα τ' ὀϊδιπόδαο ἴδον κλυτὴν ἐπικοῦρον.
ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρομήσι νόοιο
γειναμένη ᾧ ἠῢ ἐῢ· ὃ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας,
γῆ μεν ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν βίβῃ πολυπράτῳ ἄλγεα πάσχων,
κτῆμάων ἤνασε, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς,
ἣ δ' ἔβη εἰς αἰ̈δαο πυλάρταο κρατερῆος
ἄψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
ᾧ ἀχέϊ χομένη. τῷ δ' ἄλγεα κῆλα πόπαυσε,
πολλὰ μάλ' ὄφρα τε μητρὸς ἐρινύας ἐκτελέσειε.
καὶ χλῶριν ἴδον περικαλλέα, τὴν ποτε νηλὴς
γῆμεν, ἐὸν μετὰ κῆλος ἐπὶ πόρε μυρία ἔδνα.
ὃ πλοτάτην κούρην ἀμφίονος ἰασίδαο.
ὃς ποτ' ἐν ἐρχομενῷ μινυείῳ ἶφι ἄνασσεν,
ἠδὲ πύλας βασίλευε· τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα·
νέσσαρά τε κρόμιόντε περικλυτόν τ' ἀγέρωχον.
τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην πυρὼ τέκε βαῦμα βροτοῖσι·
τὼ πάντας μνώοντο περικτίται· ἁδρὸν ὑπὸ νηλὴς
τῷ ἐδίδου· ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμετώπους,
ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίηφι κλυτὸς Ἰφικλείης
ἀγραλέας· τὰς δ' ἦσιν ὑπέρτερον μάντις ἀμύμων
ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεῶν κατὰ μοῖραν ἔειπε,
δεσμοί τ' ἀγραλέοι καὶ βουκόλοι ἀγριώωντες.

alcmena
Hercules

Megara

Epicasta
ἡ Ιοκαστη
apud Hom.

et nonlum
nfforum
Latii trahe
nobis ab
alba
Chloris

Pero.

Melampus
ὁ Ἀμυθαονος
ὁ Κρηθεως
ὁ Αἰολου
ὁ Ἑλληνος
ὁ Διος

Λαν ἀγαλλαν Χωρ Μαντις απ' οθενος ἄγαμε λαὸν
ἐς πυλ ὑδε βιαντος ἐν ἀρχιτιον ἐκλυθι
Μαλαε ἀ χαλεπα πειρεσιας ἀλφεσιβοιας

ἀμφ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελοῦντο,
ἀψ τριτέλλομένης ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι·
καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη,
θέσφατα πάντ' εἰποῦσα διὸς δ' ἐτελέσθη βουλή·
Leda καὶ λίθινον εἶδον πλὼ τῶν δαρέα παράκοιτιν·
ἥ ῥ' ὑπὸ τοῦ δάρεω κρατερόφρονα γείνατο παῖδε.
ἀφνουρὰ δ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν πολυδεύκεα·
Castor et pollux τὼς ἄμφω ζωὸς κατέχθ φυσίζοος αἶα·
οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Διὸς ἔλοντες,
ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι ἄλλοτε δ' αὖτε
Iphimedia τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἴσα θεοῖσι.
uxor Aloei τοῖς δὲ μετ' Ἰφιμέδειαν ἀμύμων παράκοιτιν
εἰσίδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·
Gigantium matrices κὰδ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε μινυνθαδίω δὲ γενέσθην·
ὦτόν τ' ἀντίθεον τηλέκλειτόν τ' Ἐφιάλτην,
οὓς δὴ μνήστειρα βρέψε ζείδωρος ἄρουρα,
καὶ πολὺ καλλίστους μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα.
Cygnaros ἐννέωροι γὰρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
εὖρος· ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυοι.
οἳ δὴ καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐνὶ μύμπῃ,
φυλόπιδα στῆσαν πολυαίκικος πολέμοιο.
ὄφρα μὲν ἐπ' ὀλύμπῳ μέμασαν θέμεν· αὐτὰρ ἔπ' Ὄσσῃ
πήλιον εἰνοσίφυλλον ἵν' οὐρανὸς ἀμβαίνοιτο εἴη·
Imperfas nunquam impune cuadit καὶ νύ κεν ἐξετέλεσσαν ἃ μὴ θέμις ἦεν ἱκέσθαι·
εἰ δ' ὅλεσον διὸς υἷος, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ·
ἀμφοτέρω πρὶν σῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
ἀνθῆσαι· πυκάσαι τε γένυς εὐανθεῖ λάχνῃ·
Phædra et Ariadne φαίδρην τε πρόκριν τε ἴδον, καλήν τ' Ἀριάδνην,
κούρην μίνωος ὀλοόφρονος, ἣν ποτε θησεὺς
ἐκ κρήτης δ' ἐς γουνὸν ἀθηναίων ἰδάων

Hu et Aloidas gemi nos tamen vidi. Corpora, quæ manib magnum vastandor ad aggressi superisq; tonant detrudere regnis ter sunt conati imponere pelio Ossam scilicet atq; ipsi frondosum vertice montem olympum

ἦγε μολὼν δ' ἀπόνηκ· πάρος δὲ μιν ἄρτεμις ἔχε, Ariadne
δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ διονύσῳ μαρτυρίησι·
μαῖραν τε κλυμένην τε ἴδον, συνδύνυτ' ἐριφύλην· Maera
ἣ χρυσὸν φίλα δῶρα θεοῦ ἐλάχε τιμήεντα
πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι· οὐδ' ὀνομήνω, Erigone
οὐσας ἡρώων ἀγόχους ἴδον, ἡδὲ βύγατρας. Phyllis
πρὶν γάρ μιν κρυνὺξ φθίσ' ἄμβροτος· ἀμφὶ κοῦρη perpetua narratio
ἄλσεϊ· ἡ ἐπὶ νῆα βοὴν ἐλθοῦσ' ἴδε ἑταίρας, Latius antevertis, interrumpis: pro Poëta ipse narrat.
ἣ αὐτὰρ τομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.
Ὣς ἔφατ' ὀτρύνασα δ' ἄρα πάντας ἀκοὴν ἐγέγωνε σιωπῇ·
κηληθμῷ δ' ἔχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα·
τοῖσιν δ' ἀδύπνοα λαυκώλενος ἤρχεο μύθων·
φαίνεσθ'· πῶς ὔμμιν ἄνηρ ὅδε φαίνεται εἶναι,
εἶδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐίσας,
ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμὸς ἔσθ'· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς. Regnat Sermo.
τῷ μὴ ἐπιφρόμενοι ἀποτέμνετε· μὴ δὲ τὰ δῶρα
κέκτησθ' ἐμοὶ ἐόντι πολλὰ γὰρ ὔμμιν
πὴ μὰν ἐν μεγάροισι θεῶν ὀΐομαι εἶναι.
τοῖσι δὲ κἀμὲ μετεῖπε γέρων ἥρως ἐχένηος·
Ὃς δὴ φαίηκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν.
Ὦ φίλοι· ἦ μὰν ὕμμιν ἀνὴρ ὅδε σκαιὸς ἀνὴρ δόξεις prater decor.
μυθεῖται βασίλεια πρὶ φρονέων· ἀλλὰ πίθεσθε Sermones Vox obedien. Cattin. dj
ἀμφὶ δὲ τῷ δ' ἔπεται ἔργον τε ἔπος τε. Regis
Τ ὃν δ' αὖτ' ἀμείνονος ἄπτα μέβεν φώνησέν τε·
τέκνον μὴ μὰν ἔτι ἔσται ἔπος ἄλλως ἐρέεινε
ξώς φαίηκεσι φιλοπρέσβοισιν ἀνάσσω.
ξεῖνος δὲ τλήτω μάλα περ νόστοιο μετίζων,
ἔμπης ὄφρ' ἐπιμεῖναι ἀνὴρ ὅδε ἔσσεται ἄριον εἰσόκε πᾶσαν
ὀπτίνην τελέσω· τομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι· μάλιστα δ' ἐμοί· τὰ γὰρ κράτος ἔσκε ἐμὶ δήμῳ·

Ornatus nisi Ulyssem [illegible] mundi est homo [illegible]

Τ ὀν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς·
ἀμήνινε κρεῖον πάντων ἀριδείκετε λαῶν·
εἰ μὲν κὴν εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
πομπήν τ' ὀρώοιτε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε
καί κε τὸ βυκολίμην καί κεν πολυηρσιον εἴην·
πλειοτέρη σοὶ χεῖρι φίλην ἴς πατρίδ' ἱκέσθαι·
καί κ' ἀδροίστερος καὶ φίλτερος ἀνθρώποισιν εἴην
πᾶσιν ὁσοι μ' ἴδοιατο νεσσομένῳ ἰδοίατο νοστήσαντα.

Τ τὸν δ' αὖτ' ἀμήνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε,
ὦ ξεῖνε πολυμῆτα πολυφραδὲς ἦτοι μὲν σοὶ
οὐκ ὀνοσσόμενος ἐρέω ἔπος, ὅττι κεν εἴπῃς·
ἦπιος ἀνὴρ τ' ἔμμεν καὶ ἐπίκλοπον ὅς τε πολλὸς
βόσκει γαῖα μέλαινα πολυκτεάνους τε καὶ ἀνθρώπους,
ξυνὰ τ' ἀρτύνοντας ὅθεν κέτις ἔσθλ' ἴδοιτο·
σοὶ δ' ἔνι μὲν μορφὴ ἐπέων ἔνι δὲ φρένες ἐσθλαί·
μῦθον δ' ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐπίστατο μείλιχα κεδνὰ
πάντων τ' ἀρητῆρα, σέο τ' αὐτῆς κῦδος ἀκούειν·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἄφραδέως κατάλεξον·
εἴτινας ἀντιθέων ἑτάρων ἴδες· οἵτοι ἅμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἄμ' ἕποντο· καὶ αὐτὸ πότμον ἐπέσπον
νύξ ἤδη μάλα μακρὴ· ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη,
οὖδαν ἐνὶ μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέξον θέσκελα ἔργα,
καί κεν δὴ νῶϊ δίαν ἀναχοίμην· ὄφρα μοι αὐτὴ
τλαίης ὀν μεγάρῳ τὰ σὰ πήδεα μυθήσασθαι.

Τ τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς·
ἀμήνινε κρεῖον πάντων ἀριδείκετε λαῶν·
ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ κοίτοιο·
ἦ δ' ἔτ' ἄνευ μενεαί γε λιλαίεται ἠδὲ ἀκούειν
τύτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκοθέν ἄλλ' ἀγορεῦσαι,
πήδε' ἐμῶν ἑτάρων ὅσ' ἐμὴ μετόπισθεν ὄλοφρ'
ὃς χρέων μὲν ὑπεξέφυγον σονόεσσαν ἀϋτήν·

ὠνόσω δ' ἀπόλοντο κτηῶν ὅτι γωαικός·
αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς λθν ἀπεσπέδασ' ἄλλυδις ἄλλη, Rodet ad
ἀρνὴ πρσερόνεα γωαικῶν θυλυτρόων, Nauratum
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ ἀχαμένονος ἀρέϊσθαο
ἀχνυμένη· πρὶ δ' ἄλλαι ἀνηέραθ' ὅσαι ἅμ' αὐτῷ,
οἴκω ὲν ἀγλίσθοις θάνον κρατόμον ἐπέσσιν.
ἔγνω δ' ἄψ' ἐμὲ κῆνος ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν. Agamemnon
κλαῖε δ' ὀχ λιγέως θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων, cum soeiis
πιτνὰς ἐις ἐμὲ χεῖρας ὀρέξασθαι μενεαίνων. Vna olei
ἀλλ' ὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἶς ἔμπεδος ὐδὲ τι κίνυς, sis.
οἵηπερ πάρος ἔσκεν ὐλ γναμπτοῖσι μέλεσι·
τὸν κλθν ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ἀ φράδη νύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον· Colloqui-
τί ς νύσε κὴρ ἐδάμασε ταναηλεγέος θανάτοιο· mm
ἦε σέγ' ὲν νήεσι ποσειδάων ἐδάμασεν
ὄρσας ὀρσαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἄϋτμὴν·
ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ,
βῶς περὶ ταμνόμενον ἠδ' οἴων πώεα κλά·
ἦε περὶ πτόλιος μαχεόμενον ἠὲ γωαικῶν·
Ὡ ς ἐφάμην· ὁδέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ·
ἄτ' ἐμέγ' ὐ νήεσι ποσειδάων ἐδάμασεν,
ὄρσας ὀρσαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἄϋτμὴν,
ὔτέ μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ,
ἀμφί μοι ἄλγιος τόδε ἔσσ θάνατόν τε μόρον τε, Meus Aga-
ἔπτα σαω ἄλομένη ἀλόχῳ δμοιόν τε κελέσσαι· memno-
δεπνίασας, ὡς τίς τε κατέπτατο βᾶν ἐπὶ φάτνη· nis
ὣς θάνον οἰπτίστῳ θανάτῳ, περὶ δ' ἄλλοι ταῦροι
νωλεμέως πτείνοντο σύβ' ὣς ἀγριόδοντβ· Compa-
οἳ ῥά τ' ἐν ἀφνειῷ ἀνδρὸς μέγα δωμαένοιο, ratio.

Mors Agamemnonis

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἢ γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τε θαλίῃ,
ἦλθε λαὸν πολέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντιβόλησας,
μνηστῆρε ἡτιμο μένων κῆρ ὑπερήνορα θυμῷ,
ἀμφὶ δὲ κρητῆρα βαρὺν στάντε πλησθέντα
πάντ᾽ ἐμοὶ ἀντίον μεταφράσσαντο κακὰ φρονέοντες.
οἶκτρότατον δ᾽ ἤκουσα ὀπὰ πριάμοιο θυγατρὸς
Κασάνδρης· τὴν δὲ κτεῖνε κλυταιμνήστρη δολόμητις
ἀμφ᾽ ἐμοὶ· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων
βάλλον ἀποθνήσκων πρὸς φασγάνῳ· ἣδε μ᾽ ἀνώστως
νοσφίσατ᾽, ἀδὲ μοι ἔτλη ἰόντι πρὸς ὄμματα καὶ στόμα χερσὶ κατ᾽ ὀφθαλμοὺς ἐλέγχειν, σώματε τύμβ᾽ ἐρεῖσαι.
ὣς δὴ οὐνότερον κυνὸς ἀνστερὸν ἄλλο γυναικὸς,
ἥτις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται.
οἷον δὴ καὶ μοὶ μήσατο ἔργον ἀμφιέλ.
κυρίδιν᾽ ταύξασα πόσει φόνον· ἦτοι ἔφην γε
κακὰ σίοις παίδεσσιν ἰδὲ δμῳῇσιν ἐμῶσιν,
οἴκαδ᾽ ἐλεύσεσθαι· ἢ δ᾽ ἔξοχα λύγρ᾽ εἰδυῖα,
οἵ τε κατ᾽ αἶχος ἔτρωσε καὶ ἔκανε μήνισιν ὀπίσω.
θηλυτέρησι γυναιξὶ κακὴν ἤπε οὐδρὸν ἔπασαν
ὡς ἔφατ᾽ αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμοιβόμενος προσέειπον·
ὦ πόποι ἦ μάλα δὴ γόνον ἀρητέος εὐρύοπα Ζεὺς
ἐκπάγλως ἤχθηρε γυναικείας δ᾽ ἀβουλίας.
ἐξ ὅρχης ἐλένης μὲν ἀπωλόμεθ᾽ ἥνεκα πολλοὶ
σοὶ δὲ κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε πλόον ἐόντι.
ὡς ἐράμην ὁδὲ μὲ αὐτίκ᾽ ἀμοιβαδὶς ἄλμοβόλος προσέειπεν·
τῷ νᾶϊ μήποτε καὶ σὺ γυναικὶ πρὶν ἤπιος ἔσσο,
μηδ᾽ οἷ μῦθον ἅπαντα τιθῇσεμεν ὅντιν᾽ ἂν ἐθέλῃς
ἀλλὰ τὰ μὲν φάσθαι· τὰ δὲ, μεκρυμμένον εἶναι.
ἀλλ᾽ ἢ σοί γ᾽ ὀλιγὴν φόρος ἔσεται ἠὲ τε γυναικός.

Amphitryon Hellanicus Ἀμφιτρύων

Ἀμφιτρύων

Cyprius Epicus Κύπριος ἔπος

Epicharmus Ἐπίχαρμος

Ne credas Medicis. Μηδικοῖς μὴ πίστευε.

Corrosio Διάβρωσις

λίην γὰρ πίνυτός τε καὶ οὐ φρεσὶ μήδεα οἶδε, Aristhæus
μύρι' ἐκηρίοιο περίφρων πηνελόπεια·
ἦ μέν μιν νύμφην γε, νέην κατελείποντο δώ ἣ μεῖς,
ἐρχόμενοι πόλεμόν δε· παῖς δέ οἱ ἦν ἔτι μαλθῷ
νήπιος· ὃν πανύ γε μετ' ἀνδρῶν ἴζει ἀριθμῷ
ὀλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθὼν,
καὶ κῆρας πατέρα πρὸς πύξεται ἠδὲ μίς ἄλγη·
ἦ δ' ἐμὴ, δὴ πολὺς οὐκ πλησθῆναι ἀκοιτις
ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτον,
ἄλλο δέ τοι ἐρέω σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι Confidam
κρύβδην· μή δ' ἀναφανδὰ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Vt dam in
νῆα κατιχέμεναι· ἐπεὶ δὴ ἔτι πίσυρα γωναξίν. terram suæ
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φράτε καὶ ἀρσενέως κατάλεξον. inuehar
εἴπατ' ἔτι ξώοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
ἤπου ἐν ὀρχομενῷ, ἦ ἐν πύλῳ ἠμαθόεντι, Inuenta ar
ἤ που παρ μενελάῳ ἐνὶ αὐάρτῃ δουρὶ· dito ornate.
ἠ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος ὀρέστης.
ὣς ἔφατ· αὐτὰρ ἐγώμιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
ἀρέσθαι· τί μέ ταῦτα διείρεαι· οἶδε τι οἶδα,
ζώει ὅ γ' ἠτέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν·
νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσιν ἀμειβομένω συνοῖσιν
ἕσταμεν ἀχνύμενοι βαλὺν κατὰ δάκρυ χέοντε·
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ πηλεϊάδαο ἀχιλῆος, Anima
καὶ πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος ἀντιλόχοιο, achillis
αἴαντός θ' ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε· apud
τῶν ἄλλων θανάτων μετ' ἀμύμονα πηλέωνα. inferos
ἔγνω δέ ψυχή με ποδώκεος αἰακίδαο·
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
διογενὲς λαρτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσεῦ·
κέτλιε τίπ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον,

Quod sit sensus apud mortuos, eorum quae fiant in vita

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

πῶς ἔτλης ἀϊδός δε κατελθέμεν ἔνθάτε νεκροὶ
ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων·
Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐγώμιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ ἀχιλεῦ πηλέως υἱὲ μέγα φέρτατ᾽ ἀχαιῶν,
ἦλθον τειρεσίαο κατα χρέος εἴτινα βουλήν
εἴποι· ὅπως ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην·
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον ἀχαιΐδος. οὐδέ πω ἀμῆς
γῆς ἐπέβην· ἀκὴ αἰὲν ἔχω κακά· σεῖο δ᾽ ἀχιλλεῦ
οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος· οὔτ᾽ ἄρ ὀπίσσω·
πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν ἶσα θεοῖσιν
ἀργεῖοι· νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν
ἐνθάδ᾽ ἐὼν· τῷ μήτι θανὼν ἀκαχίζευ ἀχιλλεῦ·
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμειβόμενος προσέειπεν·
μὴ δήμοι θάνατόν γε παραύδα φαίδιμ᾽ ὀδυσσεῦ·
βουλοίμην κ᾽ ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ
ἀνδρὶ παρ᾽ ἀκλήρῳ· ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
ἢ πᾶσι νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν·
ἀκὴ ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μύθον ἔνισπε·
ἢ ἕπετ᾽ ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἠὲ καὶ οὐκί·
εἰπὲ δέ μοι πηλῆος ἀμύμονος· εἴτι πέπυσσαι,
ἢ ἔτ᾽ ἔχει τιμὴν πολέσι μετὰ μυρμιδόνεσσιν,
ἢ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν᾽ ἑλλάδα τε φθίηντε,
οὕνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χειράς τε πόδας τε·
οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ᾽ αὐγὰς ἠελίοιο
τοῖος ἐὼν οἷός ποτ᾽ ἐνὶ τροίῃ εὐρείῃ,
πέφνον λαὸν ἄριστον ἀμύνων ἀργείοισιν·
εἰ τοῖος δ᾽ ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ·
τῷ κέ τεῳ στύξαιμι μένος, καὶ χεῖρας ἀάπτους·
οἳ κεῖνον βιόωνται ἐέργουσίν τ᾽ ἀπὸ τιμῆς·
Ὣς ἔφατ᾽ αὐτὰρ ἐγώμιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

Consolatio a priore et praesenti statu.

Vitae desiderium

Scitatur de filio

Item de patre

Nomen

Impetus Heroicus tueri patrem.

Imo eo praestantior impetus in Heroibus qui vitam tam charam nam pro gloria negligunt.

ἦ τοι ὁδὸν πλήσσος ἀμύμονος ὅτι πέρυσι μαι.
αὐτάρ τοι παιδός γε νεοτολέμοιο φίλοιο,
πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις.
αὐτὸς γὰρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἐΐσας
ἤγαγον ἐκ σκύρου μετ' ἀμύμονα Δηϊδάμειαν.
ἦ τοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν δοίην φραξοίμεθα βωλάς.
αἰὲν πρῶτος ἔβαζε· κιὼν ἀριήμαρτανε μύθων.
νέστωρ τ' ἀντίθεος, κὴν ἐγὼ νηκησιμάχῃ οἷος,
αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν δοίην μαρναίμεθ' ἀχαιοί,
ἔστοτε μὲν πλιθέω μένεν ἀνδρῶν ἀρ' ἐν ὁμίλῳ·
ἀμφὶ πολὺ προθέεσκε· τὸ δ' ἐν μένος ἀλκὶ ἔπιλνε·
πολλὸς δ' ἀνδρὸς ἔπεφνεν ἐν ἀνῇ δηϊοπῆτι·
πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι· ἀλλ' ὅνομήνω·
ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύμων δρηϊσισιν·
ἀλλ' οἷον τὸν τληλεμάχην κτενέραχαλκῷ
ἥρῳ ἐυρύπυλον· πολλοὶ δ' ἅμ' αὐτὸν ἑτάροι,
ἡνίοχοι κτείνοντο· χαλκάων εἵνεκα δώρων·
κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον μετὰ μέμονα δῖον·
αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν ὃν κάμε πηδός,
δρηϊσιν οἱ ἄριστοι ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
ἠ μὰν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον· ἠδ' ἐπιθεῖναι·
ἔνθ' ἄλλοι δαναῶν ἠνίοχοι τε· ἠδὲ μέδοντες·
δάκρυά τ' ὠμόργνυσαν· ἐμὸν δ' ὑποδύετο γυῖα·
κεῖνον δ' ὅποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
ἔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον, ὅστε παρειῶν
δάκρυ' ὁμορξάμενον· οὐδέ με μάλα πόλλ' ἰκέτευεν,
ἔππόθεν ἐξίμεναι· ξίφεος δ' ἔπεμαίετο κώπην·
καὶ δόρυ χαλκοβαρές· καὶ καὶ σάκος αὐγάζεσκε·
ἀλλ' ὅτε δὴ πρίαμοιο πόλιν διεπέρσαμεν ἄπτω,
μοῖραν καὶ γέρας ἔσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν,

De pyrrho

Confirmatio Nestoris

Ulixes

Res gesta

ἀσκηθὴς· ὅτ᾽ ἄρ᾽ βεβλημένος ὀξείῃ χαλκῷ,
ὅτ᾽ ὤμοιχεδίην, ὅτ᾽ ἀμυνόμενος δόρυ τε πολλὰ
κίνεται ἐν πολέμῳ· ἐπὶ μὲξ δύτε μαίνεται ἄρης.
Ὡς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
φοίτα μακρὰ βιβῶσα κατ᾽ ἀσφοδελὸν λειμῶνα
γηθοσύνη· ὅτι οἱ γόνον ἔφην ἀριδείκετον εἶναι·
ἄλλας δ᾽ ἄλλα ψυχὰς νεκύων κατατεθνειώτων
ἕστασαν ἀχνύμεναι· εἴροντο δὲ πήδεα ἑκάστη.
οἴη δ᾽ Αἴαντος ψυχὴ τελαμωνιάδαο,
νόσφι ἀφεστήκει μεχολωμένη εἵνεκα νίκης
τὴν μιν ἐγὼ νίκησα δικαξόμενος παρὰ νηυσὶ,
τεύχεσιν ἀμφ᾽ Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·
παῖδας δὲ κρίνων Τρώων καὶ Παλλάδος Ἀθήνης.
ὡς δὴ μὴ ἄφελον νικᾶν τοιῷδ᾽ ἐπ᾽ ἄεθλῳ·
τόσσον γὰρ κεφαλὴν ἔνεκε σφῶν γαῖα κατέσχεν·
Αἶαντ᾽ ὃς περὶ μὲν εἶδος περὶ δ᾽ ἔργα τέτυκτο
πάντων ἄλλων δαναῶν μετ᾽ ἀμύμονα Πηλείωνα.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσι προσηύδων μειλιχίοισιν·
Αἶαν παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος ἦ ῥα καὶ οὐκὶ
καὶ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου ἕνεκα τευχέων
οὓς μένων· τὰ δὲ σῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισι·
τοῖος γὰρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σεῖο δ᾽ ἀχαιοὶ
ἶσον Ἀχιλλῆος κεφαλὴ πτολιπόρθιο.
ἀχνύμενος φθιν ὁμῶς· διὰ μὲν ῥέα, δὴν δ᾽ τις ἄλλος
αἴτιος, εἵνεκα σεῖο δαναῶν τρόπον αἰχμητάων,
ἐκ παίδων ἤχθηρε· τεὴν δ᾽ ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν·
δὴν δ᾽ ἄγε δῶρο ἄναξ ἴν᾽ ἔπος κατὰ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν·
Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ᾽ οὐδὲν ἀμείβετο· βῆ δὲ μετ᾽ ἄλλας
ψυχὰς εἰς Ἔρεβος νεκύων κατατεθνηώτων.

Fortissimus

Aiacis Umbra

Damnatam dissidium

Vmbra Aiacis tranſitum Eiũ Cathra Vnicis

ἔνθα χ' ὅμως προσέφη κεχολωμένος ἤκεν ἐγὼ τὸν·
ἀγάμοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσι φίλοισι
τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνειώτων
ἔνθ' ἤτοι μίνωα ἴδον διὸς ἀγλαὸν υἱὸν Europa Minos
χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα θεμιστεύοντα νεκύεσιν·
ἥμενον· οἱ δέ μιν ἀμφιδίκας εἴρονται ἄνακτα
ἥμενοι ἑσταότες κατ' εὐρυπυλὲς ἄϊδος δῶ· Εὐρυπυ-
τὸν δὲ μετ' ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα λεύς
θῆρας ὁ μοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα· Orion
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσι,
χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παιχάλκεον αἰὲν ἀαγὲς·
καὶ τιτυὸν εἶδον γαίης ἐρικυδέος υἱὸν, Tityus
κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὅδ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον
δέρτρον ἐσωδαίοντες· ὅδ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί·
λητὼ γὰρ ἥλκυσε διὸς κυδρὴν παράκοιτιν·
πυθώδ' ἔρχομένην διὰ καλλιχώρου πανοπῆος·
καὶ μὴν τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα, Tantalus
ἑσταότ' ἐν λίμνῃ· ἡ δὲ προσέπλαξε γενείῳ· Nectar
σεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἑλέσθαι· furatus
ὁσάκι γὰρ κύψει ὁ γέρων πιέειν μενεαίνων, socijs
τοσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκετ' ἀναβροχθὲν, ἀμφὶ δὲ ποσὶ p bunt
γαῖα μέλαινα φάνεσκε· καταζήνασκε δὲ δαίμων·
δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατακρῆθεν χέε καρπὸν,
ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ· καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
συκαῖ τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
τῶν ὁπότ' ἰθύσει ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
τάς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα·
καὶ μὴν σίσυφον εἰσεῖδον· κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα· Sysyphus
λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν·

Nec non et Tityum terrae omnipotentis alumnum
Cernere erat, per tota novem cui iugera corpus
porrigit, Rostroque immanis vultur obuncto
Immortale iecur tundens fecundaque poenis
Viscera, Rimaturque epulis, habitatque sub alto
pectore, nec fibris requies datur ulla renatis.

ὑπὸ ὦτ
γρῆυς

ἤτοι ὅ γ' ὧδ' σκηριπτόμενος χρσίν τε ποσίν τε
λᾶαν ἄνω ὦθεσκεν ποτὶ λόφον· αὖθι δ' ὅτε μέλλοι
ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἄπο ῥέφασκε κραταιὸς.
αὖτις ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδὴς.
αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφ' ὦμοισι τιταινόμενος κονίην δ' ἰδρῶτι
ἔβρεεν ἐκ μελέων· κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.

Herculis

τὸν δὲ, μέτ' ἀγενόησε βίην Ἡρακληείην,
ἆδμητον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
τέρπεται ἐν θαλίῃ, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην
παῖδα Διὸς μεγάλοιο, καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.
ἀμφὶ δὲ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἰωνῶν ὥς,
πάντοσ' ἀτυζομένων· ὁ δ' ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς.
τόξον τοι γυμνὸν ἔχων, καὶ ἐπὶ νευρῇφιν ὀϊστὸν,
δεινὸν παπταίνων ἀεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
σμερδαλέος δὲ οἱ ἀμφὶ πρὸ στήθεσσιν ἀορτὴρ
χρύσεος ἦν τελαμὼν, ἵνα θαύματα πέλασ' ἔργα τέτυκτο,
ἄρκτοι τ' ἀγρότεροί τε σύες, θαροσόπτοί τε λέοντες,
ὑσμίνας τε μάχας τε φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλοτι τεχνήσαιτο,
ὃς κῆνον τελαμῶνα εἰς ἓν ἐσχάσσετο τέχνῃ.
ἔγνω δ' αὐτίκα κῆνος ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι·
καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Δ

ιοντες λαβτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
ἆ δείλ' ἤ τινα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡμαάξῃς·
ὅν περ ἔγων ὑπένεικον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.

Quercla
hercules
oium
tempore

ζηνὸς κοῦρος ἔην πατρός· αὐτὰρ ὀϊζὺν
εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
δμῶες ἐμιμνέτην· ὁ δέ μοι χαλεπὰς ἐπετέλλετ' ἀέθλους,
καί ποτέ μιν ἔνθα δὴ ἔπεμψε κύων Ἄϊδος ἐξερεείνων·
φράζετο γὰρ δή τι μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον

τὸν μὲν ἐγὼ ἀνένευκα, κοὐ ἤνεγκον ἐξ ἀΐδαο.
ἐρμείασ δ' μ' ἔπεμψεν· ἦδη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ὦ σ' ἐπιών· ὁ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἄνδρῶν ἡρώων, οἱ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
κοὐ νύκ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρασ· ὃς ἔβελόν περ
βυσέα πᾳρίβοόν τε θεῶν ἐριαυχέα τέκνα.
ἀμφὰ πρὶν ἐπὶ ἔβνεὰ εἴπερ μυρία νεκρῶν,
ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δ' χλωρὸν δέος ᾕρει,
μή μοι γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
ἐξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγαυὴ περσεφόνεια.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιὼν ἐκέλευον ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἶψ' ἐσβαινον, κοὐ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
πλὼ δ' κατ' ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε πῦμα ῥόοιο.
πρῶτα μὲν ἠῶϊ μετέπειτα δ' κάλλιμος ἔρος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Ἰησᾶται πλὼ ἐξ Ἅιδου ἐνομένην αὐτῷ ἐπάνοδον πρὸς Κίρκην, καὶ ὡς τὰς σειρῆνας παρέπλευσε, καὶ τὰς πλαγκτὰς πέτρας συμπλακεὶς καὶ Χάρυβδιν, καὶ πλὼ τῆς αὐτοῦ νεὼς, καὶ τῶν ἑταίρων ἀπώλειαν ἀνελόντων τινὰς τῶν Ἡλίου βοῶν, καὶ ὡς μόνος ἐπὶ ξύλα πρὸς Καλυψὼ διεσώθη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Μ· ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Μῦ σειρῆνας ἔχει πλαγκτάς τ' ἰδὲ βοῦς ἀελίοιο·

Ὑτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον ὠκεανοῖο
ἀ νηῦς ἀποδ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
νῆσον τ' ἐς αἰαίην, ὅθι τ' ἠοῦς ἠριγενείης
οἰκία καὶ χοροί εἰσι καὶ ἀντολαὶ ἠελίοιο·
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες, ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην, εἰς δώματα κίρκης
οἰσέμεναι νεκρὸν ἐλπήνορα τεθνειῶτα·
φιτρούς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτή,
θάπτομεν ἀχνύμενοι θαλερὸν καταδάκρυ χέοντες·
αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ
τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες,
πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐήρες ἐρετμόν·
ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα κίρκην
ἐξ αἰδέω ἐλθόντες ἐλήθομεν· ἀγὰ μάλ' ὦκα
ἦλθ' ἐν τεναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ,
σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν·
ἥδ' ἐν μέσσῳ στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων·
σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' ἀΐδαο
δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι·

Sepultura Elponoris

Circe

Sirenes

ἀη᾽ ἄγε τ᾽ ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
αὖθι πανημέριοι, ἅμα δ᾽ ἠοῖ φαινομένηφι
πλεύσεσθ᾽· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν ἡδὲ ἕκαστα
σημανέω· ἵνα μήτι κακοῤῥαφίῃ ἀγεγεινῇ
ἢ ἁλὸς, ἢ ἐπὶ γῆς ἀγγήσετε πῆμα παθόντες·
Ὣς ἔφαθ᾽· ἡμῖν δ᾽ αὖτ᾽ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδαύτα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ᾽ ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ᾽ ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς.
ἡδέ με χειρὸς ἑλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων,
εἷσε τε, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξβέεινεν ἕκαστα·
αὐτὰρ ἐγὼ τῇ, πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα·
καὶ τότε δή μ᾽ ἐπέεσσι προσηύδα πότνια κίρκη·
ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σύ δ᾽ ἄκουσον
ὥς τοι ἐγὼν ἐρέω μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός·
σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται,
ὅς τις ἀϊδρείῃ πελάσῃ· καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
σειρήνων, τῷ δ᾽ οὔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται οὐδὲ γάνωνται·
ἀλλά τε σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ᾽ ἀμφ᾽ ὀστέοφιν θὶς
ἀνδρῶν πυθομένων· περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν·
ἀλλὰ πάρεξ ἐλάαν ἐπὶ δ᾽ οὔα τ᾽ ἀγεῖψαι ἑταίρων,
κηρὸν δεψήσας μελιηδέα μήτις ἀκούσῃ
τῶν ἄλλων· αὐτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἴ κ᾽ ἐθέλησθα,
δησάντων σ᾽ ἐν νηὶ θοῇ χεῖρας τε πόδας τε
ὀρθὸν ἐνὶ στοπέδῃ· ἐκ δ᾽ αὐτοῦ πείρατ᾽ ἀνήφθω,
ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ᾽ ἀκούσῃς σειρήνοιϊν·

Sirenes

Premonendo, ob futuros periculis

ἀλλ' ἐμὲ λίσεαι ἑτάρους, λῦσαί τε κελεύεις·
οἱδὲ σ' ἐνὶ πλεόνεσσιτόθ' ἐν δυσμοῖσι δύοντος.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τάς γε παρεξελάσωσιν ἑταῖροι·
ἔνθά τοι οὐκ ἔτ' ἔπειτα διιπετέως ἀγορεύσω,
ὅππῃ τέρπηται δὴ τοι ὁδὸς ἔσεται· ἐμὲ καὶ αὐτὸς
θυμῷ βουλεύειν ἐρέω δὴ τοι ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες· προτὶ δ' αὐτὰς
κῦμα μέγα ῥοχθεῖ πυανώπιδος ἀμφιγυήεις·
πλαγκτὰς δὴ τοὺς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι·
τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
πρόπαρος θ' αἱ τάς τ' ἀμβροσίην διὰ πατρὶ φέρουσιν·
ἀλλά τε καὶ τῶν αἰεὶ ἁρπάζεται λὶς πέτρη,
ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι·
τῇ δ' οὔ πως τις νῆυς φύγεν ἀνδρῶν ἥτις ἵκηται,
ἀλλά θ' ὁμοῦ σανίδας τε νεῶν, καὶ σώματα φωτῶν,
κύμαθ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι·
οἶον δὴ καὶνὴνιν παρέπλω πουλυπότμους νῆυς
Ἀργὼ πασιμέλουσα πάρ' Αἰήταο πέουσα,
καὶ νύκε κὲν ἐνθ' ὧκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας·
ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
οἱδὲ δύω σκόπελοι, ὁμὸν οὐρανὸν οὐρῳ ἱκάνει
ὀξείῃ πορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
κυανέη· τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωὴ οὐδὲ ποτ' αἴθρη
εἴην ἐκ πορυφὴν, οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρῃ·
οὐδέ μιν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ οὐδὲ καταβαίη,
οὐδ' εἰ οἱ χεῖρές γε ἑκατὸν, καὶ πόδες ἦεν·
πέτρη γὰρ λίς ἔοικε περιξεστὴ εἰνάγα.
μέσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ γε μέγας ἠερόεις,
πρὸς ζόφον εἰς ἔρεβος τετραμμένος ἦπερ ἂν ὑμεῖς
νῆα παρὰ γλαφυρὴν θοὸν ἐλάσσετε φαίδιμα δοῦναι·
οὐδέ κεν

Pramnusia dea Planctis

Argo nauis

Scopulus Scylla

De scripho altissimi pumicis scopuli.

Scylla

Charybdis

εἴπως τὴν ὀλοὴν ἰδὼν ὑπεκπροφύγοιμι χάρυβδιν.
τὴν δ' ἢ ἀμωσάμην, ὅτε μοι σίνοιτο ἑταίρους.
Ὡς ἐφάμην· αὐτὰρ αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
ἀτλητὰ καὶ δ' αὖτοι πολεμήια ἔρχεο μέμνε
καὶ πόνον· ὀδρὴ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν.
ἥδε τοι ἄθυρτη, ἀμὴ ἀθάνατον κεμόν ἔδη
δεινόν τ' ἀρχαλέον τε· καὶ ἄγριον ὀδμὴ μαχητήν.
ὀδὲ τις ἐς ἁμὴ φυγέειν κρατέοντα ἀπ' αὐτῆς·
ἢν γὰρ δὴ θωΐσσεται πορὼν ἁμάρτεσον ἀπὸ πέτρη,
δείδω μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα μιήσῃ
τόσσησιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἓν φῶτας ἕλῃται.
ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν Βωσσῆα δὶ κράταιιν
μητέρα τῆς σκύλλης· ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
ἣ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ὀδ' ὕστερον ὀρμηθῆναι.
θρινακίην δ' ὀδ' νῆσον ἀφίξεαι ἔνθα δὶ πολλαὶ
βόσκονται ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι· τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,
πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' ἀγίνεται αὐτῶν,
ὀδὶ ποτε φθινύθουσι· θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσίν,
νύμφαι ἐϋπλόκαμοι φαέθουσά τε λαμπετίη τε.
ἃς τέκεν ἠελίῳ ὑπερίονι δῖα νέαιρα·
τὰς μὲν ἄρα βρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ,
θρινακίην δ' ὀδ' νῆσον ἀπῴκισε πολύβι ναίειν
μῆλα φυλασσεμεναι πατρώϊα καὶ ἑλίκας βῦς.
τὰς εἰμέν κ' ἀσινέως ἐάσῃ νόσφι τε μέλησαι,
ἦτ' ἂν ἔτ' εἰς ἰθάκην κε κἀκῶς πάσχοντες ἵκοισθε·
εἰδὲ μὲ σίνηαι· τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
νηί τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' ἤπερ κεν ἀλύξεις
ὀψὲ κακῶς νέεσθαι ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους.
Ὡς ἔφατ· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς.
ἤλυθε δ' ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων.

Praemonitus de Bobus Solis.

Vetus vaticinium.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν ὤρουσον ἑταίρους
αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν· ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἶψ' ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς ἡνυον πρώροιο
ἵημενον ὄρον ἴδεσθαι πλησίστιον ἐθλὸν ἑταῖρον,
κίρνη εὐπλόκαμος Δηνὶ θεὸς αὐδήεσσα.
αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνον.
ἠὼ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ.

ὦ φίλοι· οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι ἀνδ' δύ' ἅπαντας,
βέσφατ' ἐμοὶ κίρνη μυθήσασθ' ἁγὸς θεόφιν,
ὅσσ' ἐρέω· μάλα γὰρ ἐγὼν ἴνα φάσθαι ἅπαντες
ἤμεν ἀγασσάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν·
σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
φθόγγον ἀλυσθαι, καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα.
οἶον ἐμὲ ἠνώγει οἴην ἀκέσασθαι· ἐγὼ δέ με δησαμῶ
δήσατ' ἐν ἀρτάλεῳ ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὖτε πείρατ' ἀνήφθω.
αἶψα δὲ λισσομένου μέσσ' λῦσάτε πειθάνω,
ἠμεῖς δὲ πλεόνεσσι τόθ' ἁρμοσθῆναι πιέζειν.
ἦτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον.
τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς ἀβλῆτος
νῆσον σειρήνοιϊν· ἔπειτα γὰρ ὦρος ἀπῆμων.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, δὴ δὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη· ποίμησε δὲ κήματα δαίμων.
ἂν στάντες δ' ἑτάροισι νεὸς ἱστία μηρύσαντο.
καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ βάλον· οἷσιν δ' ἐπ' ἐρετμὰ
ἑζόμενοι λάϊνα νόησαν ὕδωρ ξεστῇς ἐλάτῃσιν.
αὐτὰρ ἐγὼν κηρὸν μέγαν εὖ τροχὸν ὀξέϊ χαλκῷ
τυτθὰ διατμήξας χερσὶ στιβαρῇσι πίεζον.

Abii ex aera mysula Circes.

Contra Vlyssis ad socios

Sirenes

αἶψα δ' ἰὰπέτεω κηρὸς ἐπὶ πέλεκυ μεγάλην
ἠελίῳ τ' αὐγὴ ὑπριόνεσσι δαὸ ἄνακτος.
ἑξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' ἤατα πᾶσιν ἄλεψα.
οἳ δ' ἐν νηὶ μ' ἔδησαν ὁμῶ χερός τε πόδας τε,
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὖτὸ πείρατ' ἀνῆψαν.
αὐτοὶ δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἂψ ὅτε τόσσον ἄπῃμεν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
ῥίμφα διώκοντες· τὰς δ' ἄλάθεν ὠκύαλος νῆυς
ἐγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν.
Δ δεῦρ' ἄγ' ἰὼν πολύαιν' Ὀδυσεῦ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
νῆα κατάστησον ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
οὐ γάρ πω τις τῇδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ,
πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀφ' ἡδέα μύθον ἐπ' ἀκοῦσαι·
ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.
ἴδμεν γὰρ τοι πάνθ' ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργεῖοι τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν,
ἴδμεν δ' ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Ω ὣς φάσαν ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἤθελ' ἀκουέμεναι· λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους
ὀφρύσι νευστάζων· διδὺ προπεσόντες ἔρεσσον
αὐτίκ' ἀναστάντες πρὶν μήδεα σὺν λοφόσε,
πλεόσι μὲν δὴ σμῶδιξι δέον μᾶλλον τ' ἐπίεζον·
αὐτὰρ ἐπειδὴ τάς γε παρήλασεν ὄφρ' ἔτ' ἐγὼ φὼς
ἔκλυον ἠδὲ σφῆνα νόῳ, δὴ τοι ἀοιδήν·
αἶψ' ἀπομισγόμενον ἑλόντε μοι ἐγγύθεν ἑταῖροι,
ὄφρα θᾶσσον ἔτι κατὰ σφῆνα δήσαντες ἐρετμῷ.
βὰν μὲν ἔπειτ' ἀπὸ τοῖο καὶ οὐκέτι δὴν ἐπιόντες

νηῦς ἐπὶ δὴ ἔτ' ἔρετμὰ προὔηκεν χρσὸν ἔπειγον·
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὤρσων ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσι παραστιχὸν ἄνδρα ἕκαστον·
Φίλοι· οὐ γάρ πω τι κακῶν ἀδαήμονες εἰμὲν
ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε μᾶλλον ἐπείκομεν ἠὲ τὸ πάλαι περ
ἐλθὼν ἐς κοίλην γλαφυρὴν κρατερὴν ἐρίβηλον,
ἔνθα κε καὶ μᾶλλον μὴ ὀλέσσωμεν θυμὸν ἐν ἡμῖν,
ἐπφρόνεον· καί κε τῶν δὲ μνήσεσθαι ἐΐω.
νῶϊ δ' ἄγε δὴ ὡς ἐκὼν ἐγὼ εἶπον, πειθώμεθα πάντες·
ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
τύπτετε κληῖδεσσιν ἐφήμενοι, αἴ κε ποθι Ζεὺς
δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκπροφυγέειν καὶ ἀϋτμὴν·
σοὶ δὲ κυβερνῆτα ὧδ' ἐπιτέλλομαι· ἀμφὶ νὶ θυμῷ
βάλλευ· ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήια νωμᾷς·
τύτθ' μὲν κεκλῆσθαι καὶ νύμφης ἐν νηὸς ἔρυτρε
νῆα σύδ' σκοπέλους ἐπὶ μάλα μὴ σε λάθησι
ἡμᾶς ἐξορμήσασα· καὶ ἄλλοθι κἠνὸν ἄμμε βάλησθα.
Ὣς ἔφαμην· οἱδ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσι πίθοντο·
σκύλλην δ' ἠνέτ' ἐμυθεόμην ἄπρηκτον ἀνίην.
μήπως μοι δείσαντες ἄπολλήξαιεν ἑταῖροι
ἐρεσσίης· ἐν νηὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτοὺς·
καὶ τό τε δὴ μήρινθος μὲν ἔφη μοσσώης ἀλεγεινῆς
λανθανόμην· ἐπεὶ ἔβη μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ δοῦς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δ' ὄρε
μακρὰ ἐν χρσὶν ἑλὼν ἐς ἰκρία νηὸς ἔβαινον
πρῴρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδόκεμεν πρῶτα φανέεσθαι
σκύλλην πετράεσσιν· ἣ μοι φέρε πῆμ' ἑταίροισιν.
δὴ τὰ μὲν ἀβρῶς σφωιάμην· ἔκαμον δὲ μοι ὄσσε
πάντη παπταίνοντι πρὸς ἠῶ εἰδομένῃ πέλονται·
ἡμῖν μὲν σφῳτὸν ἀνεπλέομεν ὀδύροντες·

Dextrum Scylla latus, ennm impia Caryb dis. &

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ἔνθεν μὲν γὰρ σκύλλη, ἑτέρωθι δ' ἴσια χάρυβδις
δεινὸν ἀνερρίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ἤτοι ὅτ' ἐξεμέσειε λέβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῷ
πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη ὑψόσε δ' ἄχνη
ἀμφοῖσι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν.
ἀψ ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη ἀμφὶ δὲ πέτρη
δεινὸν ἐβεβρύχει· ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
ψάμμῳ κυανέῃ· τὰς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
ἡμῖς μὲν πρὸς τὴν δ' ἴομεν νηὶ δεισαντες ὄλεθρον·
τόφρα δέ μοι σκύλλη γλαφυρῆς ἐπὶ νηὸς ἑταίρους
ἕξ ἕλεθ' οἱ χερσίν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν.
σκεψάμενος δ' ὤκα νῆα θοὴν ἄμα καὶ μετ' ἑταίρους
ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὑπ' ῥωθὼν
ὑψόσ' ἀερομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντε
ἐξονομακλήδην· τότε γ' ὕστατον ἀχνύμενοί περ.
ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιάετος ἀγκυλοχήλης
ἰχθύσι τοῖς ἁλίοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων
ὄν πόντου προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο.
ἀσπαίροντα δ' ἔπτατα λαβὼν ἔρριψε θύραζε,
ὡς οἵγ' ἀσπαίροντε δι' ἠρόεντος ποτὶ πέτρας·
αὐτὰρ δ' ἀγνὶ θύρῃσι κατοπθί με κικλήσκοντα
χεῖρας ἐμοὶ ὀρίγνυντα ἐν ἀκμῇ δηϊοτῆτι.
οἰκτίστην δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
πάντων ὅσ' ἐμάσσα πόρις ἁλὸς ἐξερεείνων.
αὐτὰρ ἐπὴ πέτρας φύγομεν δεινήν τε χάρυβδιν,
σκύλλην τ' αὐτίκ' ἔπτα θεὸς δὲ ἀμύμονα νῆσον
ἱκόμεθ' ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
πολλαὶ δ' ἴφια μῆλ' ὑπερίονος Ἠελίοιο.
δὴ τότ' ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ,

Ἰτόλιν

Scylla ab nym sex socios

Βοῦες καὶ ἄρνες τὰ τοῦ Ἡλίου

Charybdis: comparatio

πάθος καὶ θρῆνος

μνησθῆς τ' ἦμαρ ἐπὶ Τροΐην ἀλλοδαπάων·
οἷόν τε βλαχῆν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ,
μάντιος ἀγαθοῦ θνητὸν βροτὸν εἰσορόωντος·
μίμνησθ' ἀλλήλων ἤμοι μάλα πολλὰ μεταλλᾶν,
νῆσον ἀνὰ Σχερίην τρώπεζαν πρότι θέλοιτε.
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετεύδων ἀχνύμενος κῆρ·
πέκλυτέ μευ μύθων καὶ κε σφ πάσχοντες ἑταῖροι·
ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντοσύνα τε εἰσορόωντος·
μίμνησθ' ἀλλήλων ἤμοι μάλα πολλὰ μεταλλᾶν,
νῆσον ἀνὰ Σχερίην φασεμβρότι θέλοιτε.
ἔνθα κε δὴ ἀνότατον καὶ κακὸν ἔμμορε μοῖραν·
ἀλλὰ παρὲξ πλεῦν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
ὡς ἐφάμην· τοῖσι κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος συνερῷ μετέφη μύθῳ·
χέτλιος εἶς ἄδυσσεῦ· πρὶ τοι μένος ἐκτὸς ἰέναι
καμνόντεσσ· ἢ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται·
ὅς ῥ' ἑτάρους καμάτῳ ἀδμήτους ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
ἂψ ἐάσας γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθάκεν αὖτε
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαοὺς τετυκοίμεθα δόρπον·
δὴ αὖτως διὰ νύκτα θοὴν ἀγάλλεσθαι ἄνωγας
νήσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἠρόεντι πόντῳ·
ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ φυλάσσουσι μινύθειν
γίγνονται· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺ ὄλεθρον
ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
ἢ νότου· ἢ ζεφύροιο δυσαέος· ὅστε μάλιστα
νῆα διαῤῥάισι βιῶν ἀέκητι ἀνάκτων
δὴ τοι νεῶν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
δόρπου δ' ὁπλισόμεσθα θοῇ παρὰ νηὶ μένοντες·
ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ·
ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι·

καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὃ δὴ κακὰ μήδεα δαίμων·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
εὐρύλοχ' ἦ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα·
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
ἐκέτιν' ἠὲ βοῶν ἀγέλην· ἢ πῶυ μέγ' οἰῶν
εὕρωμεν μήπου τις ἀτασθαλίῃσι κακῇσι,
ἢ βοῦν ἢ ἔτι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἕκηλοι
ἐσθίετε βρώμην τὴν ἀθανάτη πόρε κίρκη·
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευον·
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐρυγέα νῆα
ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο· καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
νηὸς· ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
μνησάμενοι δ' ἤπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους
οὓς ἔφαγε σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·
κλαιόντεσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθεν νήδυμος ὕπνος·
ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
ὦρσεν ἐπιστάην ἄνεμον νεφεληγερέτα ζεύς·
λαίλαπι θεσπεσίῃ· σὺν δὲ νεφέεσι κάλυψε
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
νῆα μὲν ὁρμίσαμεν κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες,
ἔνθα δ' ἔσαν νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι·
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον ἔειπον·
Ὦ φίλοι· ἐν γὰρ νηὶ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε
ἐστί· τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα μήτι πάθωμεν·
δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἵ δὲ βόες καὶ ἴφια μῆλα
ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει·
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεποίθετο θυμὸς ἀγήνωρ·

Exigunt iuramentum ne laedant boues solis

Caeca ni et lamentatio

occasio manet ni insula solis

Rursus dehortatur ne laedant boues

postquam epulis exempta fames, mensaeque remotae
amissos longo socios sermone regrum

μῆτα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἀνὴρ, ὃς δὴ τις ἄλλος
γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων· ἐμὶ γὰρ τε νόος τε.
οἶδε, ἐῶς μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαίομενοι βιότοιο.
αὐὴ ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο πᾶα πάντα,
καὶ δὴ ἄλλην ἐφέπεσον ἀμητάοντε ἀνάγκη,
ἰχθῦς ὀρνιθάς τε φίλασ' ὅτι χεῖρας ἵκοιτο,
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν ἑτείρετο δὲ γαστὴρ λιμός,
δὴ τότ' ἐλῶν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον ὄφρα θεοῖσιν
εὐξαίμην· εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
αὐὴ ὅτε δὴ διὰ νήσου ἴων ἤλυξα ἑταίρους
χῆρος νισάμενος ὅθ' ἑπισπέσθω ἦν ἀνέμοιο,
ἤρώμην πάντεσσι θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
αὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακὴν ἐφήρτετο βουλὴν·
κέκλυτέ μου μύθων καὶ κῆρ πάσχοντες ἑταῖροι·
πάντῃ μὲν συγροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
μᾶλλον δ' οἰκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
αὐὴ ἄγετ' ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,
ῥέξομεν ἀθανάτοισι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
δὴ ἢν εἰς ἰθάκην ἁρικόμεθα πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κεν ἠελίῳ ὑπερίονι πίονα νηὸν
τεύξομεν· ἐνθά κε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ·
εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὠρθοκραιράων
νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι· ἐπὶ δ' ἕσσωνται θεοὶ ἄλλοι·
βούλομ' ἄπαξ πρὸς νῦμα χανὼν ἀπόωυμον ὀλέσαι·
ἢ δηθὰ σροὺς ἔσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ·
ὣς ἔφατ' αὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
αὐτίκα δ' ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
ἐγγύθεν· ἁ γὰρ πλησίον νηὸς ἐρικτύπου

Fame mori turpissimum genus mortis.

occasio quaedam Bouum solis

Dryloch. seductus ut autor malorum. Solij

Malum consilium nunquam sortis inire.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

βοσκέσονθ' ἕλικάς τε καλὰς βόας οὐρμέπτοι-
τὰς δὲ περισήσαντο καὶ αὐχετόωντο θεοῖσι.
φύλλα δὲ δοιφάσθαι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο,
ἃ πρὶν ἔχον κρῖ λαιὸν ἐϋσέλμοι ἐπὶ νηὸς.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄψεσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατάτε κνίσῃ ἐκάλυψαν.
δίπτυχα ποιήσαντες ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
ἂδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' ἀθρομένοις ἱερῆσιν,
ἀὴ ὕδατι ἀσπένδοντες ἐπώπων ἔσχατα πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατάμιμνε ἐκάη· καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
μίσυλλον τ' ἄρατ' ἄλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσυτο νήδυμος ὕπνος.
βῆν δ' ἴέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ εἴνα θαλάσσης.
ἀὴ ὅτε δὴ κραδὸν ἦα νεὸς ἀμφιελίσσης,
καὶ τότε μοι νίσσης ἀμφ' ἤλυθεν ἠδὺς αὐτμή·
οἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνων.
οὖ πάτερ· ἦ δ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
ἦ μέ μάλ' εἰς ἄπτην ποιμήσατε νηλεὲς ὕπνῳ,
οἷοι ἑτάροι μέγα ἔργον ἐμηπίσαντο μένοντες·
ὠμεία δ' ἠελίῳ ὑπὲρ ἰόνι ἄγγελος ἦλθε,
λαμπετόων τανύπεπλος ὅ δὲ βόας ἔπεται ἑτάρους.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετμύδαχώμενος ἤρ.
οὖ πάτερ· ἦ δ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
πῖσαι δή ἑ τάρυς λαβτιάσιν ὀδυσῆος,
οἵμαν βᾶς ἔπτειναν ὑπέρβιον ἦϊν ἔχων τε
χάρεσπον λοὺ ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα.
ἦ δ' ὁπότ' ἄψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προβαπείμην
εἶδί μοι ὅτ' ἴσασι βοῶν ἐπιμηλὲ ἀμοιβήν,
ἥσομαι εἰς ἀίδαο, καὶ ὲν νεκύεσι φαείνω·
ὀν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

Marginalia: Mar Jam nuncupatores solis; Cuprella Ulyssis; Cuprella solis

ἠέλι· ἤτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάδνε,
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπιξείδωρον ἄρυραν·
τῶν δέκ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀρήϊτι ῥαυνῷ
τυτθα βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα κλυψόος ἠϋκόμοιο. Ceremsham:
ἡδ' ἔφη ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι. Vt sit Veri
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ βάλασσαν, simile,
ἠμὲν ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδὸν· ἐδὲ τι μῆχος
ἀρέμεναι δωάμεσθα· βόδε δ' ἀποτέθνασαν ἠδὺ
τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπαφε θεοὶ τέρα πρὸ φάνοντο·
ἦρτον μὲν ῥινοὶ κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκη, Prodigia
ἀπαλέατε καὶ ὠμὰ βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή·
ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα μολὴ ἐρίηρυθ ἑταῖροι
δαίνυντ' ἠελίοιο βοῶν ἐλαόντων ὀρίστας.
ἀλλ' ὅτε δ' ἑβδομον ἦμαρ ἐπὶ ζυγὸν ἔβαινε κρονίων,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι βύων·
ἡμεῖς δ' αὖθ' ἀναβάντες ἐνὶ κοίλῃ μὲν ἀρεῖ πόντῳ·
ἱστὸν ἐπισάμβυοι ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ ἐρύσαντες·
ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆσον ἐλάπτομεν· ἐδὲ τις ἄλλη Ἰθακησίας
φαίνετο γαίαων ἀλλ' ὀρανὸς· ἠδὲ θάλασσα, Supremum
ἦ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε κρονίων,
νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἡ δ' ἤλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς·
ἦ δ' ἔθει ὀ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
νηλιγὴς ξέφυρος μεγάλῃ σὺν λαίλαπι βύων·
ἴσχε δὲ πρότονας ἔῤῥηξε δ' ἀνέμοιο βύελλα
ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν· ὅπλατε πάντα,
εἰς ἄντλον κατέχυθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νηὶ Promus &
πῆξε κυβερνήτεω κεφαλὴν· σὺν δ' ὀστέ' ἄῤῥαξεν Condus in
πάντ' ἀμυδις κεφαλῆς· ὀδὰξ ἀῤ' ὀρνυμένῳ ἐοικὼς Volum. in
πίπτεσ' ἀπ' ἰκρίοφιν· λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ. Capit.

Vt pelagus tremere ratus, nec iam amplius vlla
occurrit tellus, Maria undiq; et undiq; cælum
olli Cynthyna sunt Capũ asperitate nubes
Nortem hyememq; ferens.

ὑποτύπωσις

ζεὰ δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνὸν.
ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ.
ἐν δὲ θεείου πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι·

Naufragium.

οἱ δὲ κορώνησιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν,
κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα·
ἐκ δὲ οἱ ἱστὸν ἔαξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἐπίτονος βέβλητο βοὸς ῥινοῖο τετευχὼς·
τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁ μοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστὸν·
ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
ἔνθ' ἤτοι ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἦλθε δ' ἐπὶ νότος ὦκα φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι χάρυβδιν·
παννύχιος φερόμην· ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
ἦλθον ἐπὶ σκύλλης σκόπελον δεινήν τε χάρυβδιν·

Reijcit, rursus ad charybdim

ἡ μὲν ἀνερρόιβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεὶς,
τῷ προσφὺς ἐχόμην ὡς νυκτερὶς· οὐδέπῃ εἶχον
οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον· οὔτ' ἐπιβῆναι·

ὑποτύπωσις

ῥίζαι γὰρ ἑκὰς ἦσαν· ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
μακροί τε μεγάλοι τε κατεσκίαον δὲ χάρυβδιν·
νωλεμέως δ' ἐχόμην ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν
ὄψ· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη
κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
τῆμος δὴ τάγε δοῦρα χαρύβδιος ἐξεφαάνθη·
ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι·
μέσσῳ δ' ἐν δούπησα παρὲξ περιμήκεα δοῦρα·
ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι·

σκύλλην δ' οὐκ ἔτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον·
ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φορόμην· δεκάτῃ δὲ με νυκτὶ
νῆσον ἐς ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ· ἔνθα καλυψὼ
ναίει ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα·
ἣ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμει τε· τί τοι τάδε μυθολογεύω·
ἤδη γάρ τι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ,
σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀγόχῳ ἐχθρὸν δὲ μοί ἐστιν,
αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν·

praefatio
Narrationis

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ·Ν· ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ·

κ Οιμώμενον ὀδυσσέα μετὰ τῶν δώρων ἐκτιθέασιν οἱ φαίακες εἰς τὴν γῆν τῶν ἰθακησίων· καὶ τὴν μὲν ναῦν αὐτῶν ὑποστρέφουσαν λίθον ποιεῖ ποσειδῶν· ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ ὀδυσσεῖ συμβουλεύει ἐπὶ τῇ μνηστηροφονείᾳ· καὶ τὰ χρήματα ἔντινι σπηλαίῳ ἀποκρύπτει, καὶ εἰς γέροντα μεταμορφοῖ τὸν ὀδυσσέα·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Ν. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Νῦ ἰθάκης ἐπέβη φαιήκων πομπῇ ὀδυσεύς.

Continuatio cum superiori

Σ ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν
ἐγένοντο σιωπῇ·
ὦ κηληθμῶ δ᾽ ἔσχοντο κατὰ μέγαρα
σκιόεντα.
τὸν δ᾽ αὖ τ᾽ ἀγκίνοος ἀπαμείβε-
το· φώνησέν τε·

Ὦ ὀδυσεῦ ἐπεὶ ἵκευ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
ὑψιρεφὲς· τῷ σ᾽ οὔτι παλιμπλαγχθέντα γ᾽ ὀΐω
ἂψ ἀπονοστήσειν· ἐ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας,
ὑμέων δ᾽ ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω·
ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γρηΰσιον αἴθοπα οἶνον
αἰὲν πίνετ᾽ ἐμοῖσιν· ἀκουάζεσθε δ᾽ ἀοιδοῦ·
εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ εὐξέστῃ ἐνὶ χηλῷ
κεῖται· καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος· ἄλλα τε πάντα
δῶρ᾽ ὅσα φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ᾽ ἔνεικαν,
ἐν δ᾽ ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα
ἀνδρακὰς· ἡμεῖς δ᾽ αὖ τε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
τισόμεθ᾽· ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι.

Xenia

Ὣς ἔφατ᾽ ἀγκίνοος· τοῖσιν δ᾽ ἐπιήνδανε μῦθος·
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκονδε ἕκαστος·
ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
νῆ᾽ ἄρ᾽ ἐπεσεύοντο φέρον δ᾽ εὐήνορα χαλκὸν·
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθη χ᾽ ἱερὸν μένος ἀγκινόοιο·
αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς ὑπὸ ζυγὰ, μήτιν᾽ ἑταίρων
βλάπτοι ἐλαυνόντων ὁπότε σπερχοίατ᾽ ἐρετμοῖς·

Apparatus ad utr

δὶ δ' εἰς ἀγινόοιο πίον· κὼ δᾶτ' ἀγέγωνον·
τῶσι δ' βᾶν ἱέρευσ' ἱρὸν μένος ἀγινόοιο,
ἠνὶ πελωνεφέϊ κρονίδη· ὃς πᾶσιν ἀνάσσει·
μηρὰ δ' κάοντϐ δαίνωντ' ἐρινυόια δᾶτα.
τρπόμενοι· μετὰ δ' σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
δημόδοκος λαοῖσι τετιμένος· αὐτὰρ ὀδυσσὺς,
πολλὰ πρὸς ἠέλιον νεφεληγερέτα παμφανόωντα
ὤϊων ἐπιτρόπευε· δῆ γὰρ μενέαινε νέεσθαι·
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧ τε παχεῖα μαρ
νεὺν ἀνέληκεν βόε οἴνοπε πιονε ἄρορον,
ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο
δόρπον ἐποίχεσθαι· βλάβεται δὲ τε γυνατ' ἰόντι,
ὡς ὀδυσῆι ἀσπασὸν ἔδυ φάος ἠελίοιο.
αἶψα δ' φαίηκεσι φιλυρέτμοισι μετηύδα·
ἀγινόῳ δ' μάλιστα πίφαυσκόμενος φάτο μῦθον·
ἀγινόε κρεῖον πάντων ἐσσιδήμετε λαῶν·
πέμπετέ με σπείσαντϐ· ἀπήμονα· χαίρετε δ' αὐτοὶ·
ἤδη γὰρ τετέλεσται ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμός·
πομπὴ κὼ φίλα δῶρα τά μοι θεοὶ οὐρανίωνϐ
ὄλβια ποιήσειαν, ἀμύμονα δ' οἶκοι ἐόντι
νοστήσαι· πρὸ μοι σῶ ἐόντε μέεσι φίλοισιν·
ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντϐ· εὐφραίνοιτε γυναῖκας
ἠδὲ δόμους· κὼ τέκνα· θεοὶ δ' ἐπὶ πᾶσιν ὀπάσειεν
παντοίην· κὼ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἴη·
ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐπέλευον
πεμπέμεναι ξεῖνον ἔπι κατὰ μοῖραν ἔεπεν·
κὼ τότε κήρυκι προσέφη μένος ἀγινόοιο·
ποντόνοε· κρητῆρα κεραίρεο μέθυ νεῖμον
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον· ὄφρ' εὐξάμενοι διὶ πατρὶ,
ὃν ξεῖνον πέμπωμεν ἐὴν ἐϐ πατρίδα γαῖαν·

Ὣς φάτο· πὰρ τόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐνίρνα-
νώμισεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδὸν· οἱ δὲ θεῖσιν
ἔσπασαν μακάρεσι τοὶ ἄρανὸν ἄμφω ἔχουσιν
αὐτόθεν ἐξεδρόων· ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος ὀδυσσεύς.
ἐν χρὶ τίθει δ' ἐν χρὶ τίθει πάσι μηχανόωντι
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Heme pa-
tum Regi-
na.
χαῖρέ μοι ὦ βασίλεια διαμπρὲς ἐς ὅσον χῆρας
ἔλθη καὶ θάνατος τάδ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται·
αὐτὰρ ἔμ' ὠὸ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷ δ' ἐνὶ οἴκῳ,
παισίτε καὶ λαοῖσι, καὶ ἀμφιπόλῳ βασιλῆϊ.
Ὣς ἔφατ' οὐπὲρ ὀδὸν ἔβησετο δῖος ὀδυσσεύς·
τῷ δ' ἅμα πὴρυκα πρόεσι μένος ἀμφιπόλοιο
ἕρπειν ἅμα ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ ἐπὶ θάλασσαν.
Vadit ad
nauim.
ἐρύετο δ' ἄρα οἱ ἑταῖροι ἄμ' ἑσπόμενοι κατὰ κῆας·
πολλὸν μὲν φόρτος ἔχευαν εὐπλοίης ἔνδοθι νηός·
πολλὸν δ' ἐτέρην χιλὸν πυκινὴν ἄμ' ὄπασαν ὁμῆγεν,
ἥ δ' ἄλλη σίτον τ' ἔφερε καὶ οἶνον ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
αἶψα τά γ' ἐννῆ γλαφυρῇ πομπῆες ἄνωγον
ἑζόμενοι κατέθεντο πόσιν· καὶ βοῶσιν ἅπασαν·
κὰδ δ' ἄρ' ὀδυσσῆϊ σύρεσαν ῥῆγός τε λίνοντε,
νηὸς ἔπ' ἰκριόφιν γλαφυρῆς ἵνα νήγρετον εὕδοι
πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο καὶ κατέλεκτο
σιγῇ· τοὶ δὲ κάθιζον ἐπὶ κληῖσιν, ἕκαστος·
πόσμῳ· πείσματα δ' ἔλυσαν ἀὸ πρυτοῖο λίθοιο·
εὖ θ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀνερρίπτουν ἅλα πηδῷ·
καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε
νήγρετος ἥδιστος θανάτῳ ἄχιστα ἐοικώς.
ἵππους δ' ὥς τ' ἐν πεδίῳ τε βάροι ἄρσενες ἵπποι,
πάντες ἅμ' ὀρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἰμάσθης·
longe.
Naugatio ex Phaeacia

ὑψόσ' ἀειρόμενοι ῥίμφα πρήωνες ἔλανθον,
ὣς ἄρα τῆς πρύμνη μὲν ἀείρετο, τῦ μα δ' ὄπιθε
τορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
ἦδη μὰν ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ νυ τῆμξ
κίρκος ὁμαρτήσειεν ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης νῦ μα τ' ἔταμνεν,
ἄνδρα φέρουσα θεοῖς ὁμοίιον μήδε' ἔχοντα.
ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν·
ἀνδρῶν τε πολέμους ἀγερώχατε νύματα πείρων·
ἦ τότε δ' ἀχέμεναι ὧδε λελασμένος ὅσ' ἐπετάνυσθη,
οὕνεκ' ἄρ' ὑπὲρ ἔφερε φαάντατος· ὅστε μάλιστα
ἔρχεται ἀγγέλλων φάος ἠῶς ἠριγενείης.
τῇ μος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς·
Φόρκωνος δ' ἦν τις ἀλίοιο γέροντος
ἐν δήμῳ ἰθάκης· δύο δὲ προβλῆτες ἐν αὐτῷ
ἀκταὶ ἀπορρώγες λιμένος τοτιπεπτηυῖαι
αἵ τ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα νῦ μα
ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δ' ἄνευ δεσμοῖο μένουσι
νῆες ἐῢσελμοι ὅταν ὅρμου μέρον ἵωνται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
ἀγχόθι δ' αὖ τῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠδοιδής·
ἱρὸν νυμφάων αἳ νηΐαδες κεκλέονται.
ἐν δὲ κρητῆρές τε κοὶ ἀμφιφορῆες ἔασιν
λάϊνοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσουσι μέλισσαι.
ἐν δ' ἔσοι λίθεοι πρυμήκεες, ἔνθα τε νύμφαι
φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα θαῦμα ἰδέσθαι·
ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα· δύω δὲ οἱ θύραι εἰσίν·
αἱ μὲν πρὸς βορέαο κατιόασι ἄνθρωποισιν·
αἱ δ' αὖ πρὸς νότου εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνην
ἄνδρες ἐσέρχονται· ἐπὶ νηΐ ἀθανάτων ὁδὸς ἦεν.

ἐπιφώνημα

Hic fessas non vincula nauis, Matrem non alligat amnis.

Antrum Nymphar.

Ingredi-
untur
Ithacam
Vlyssis.

ἔνθ' οἵ γ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἦ μὲν ἔπειτα
ἤπειρῳ ἐπέκελσεν ὅσον τ' ἐπὶ ἤμισυ πάσης
ὁρμηθμένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο μέρ' ἐρετάων.
οἵ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐΰζύγου ἤπειρόν δε
πρῶτον ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
αὐτῷ σὺν τεύχεσι λίνῳ καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι·

Amabilis
imago.

κάββαλ' ἀρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ·
ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, ἃ οἱ φαίηκες ἀγαυοὶ
ὤπασαν οἰκάδ' ἰόντι διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
καὶ τὰ μὲν ὧδε παρὰ πυθμένι ἔλκεος, ἀβρόα θῆκαν
ἠνεκὲς ὁδοῦ, μή πως τις ὁδιτάων ἀνθρώπων
πρίν γ' ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι ἐπελθὼν ἀπολήσαιτο.
αὐτοῖσίν ῥ' αὖτ' οἶκον δε πάλιν νίσοντο δεδῃότες
λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέῳ ὀδυσῆϊ

Inferiæ
munera
sunt Deæ
Minervæ.

πρῶτον ἐπετέλεσε· διὸς δ' ἐξέρεεν βουλήν·
ὦ πάτερ ἦ ἔτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι θεῆσι
τιμήεις ἔσομαι· ὅτε μὲ βροτοὶ ὔτι τίουσι
φαίηκες· τοίπέρ τοι ἐμῆς ἔξεισι γενέθλης.
καὶ δὴ νῶϊ ὀδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόσον δέ οἱ ὄφρα τ' ἀπηύρων
πάσχω· ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο· καὶ κατένευσας·
οἷσιν δ' οὔπω τ' ἐν νηῒ βοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
κάτθεσαν ἣν ἰθάκην, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἁλίς τε ἐαθῆτα θ' ὑφαντήν.
πολλ' ὅ γ' ἂν ἐκ πολέος γε ἰὼν ἐκόμισσε δόμονδε,
εἰ περ ἀπὶ μοῖραν ἦλθε λαχὼν ἂν λιθάδος ἅσσαν.

Tum
ὃν δ' ἀπαμείβετο μῦθος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ὦ πόποι οὐσίχα· θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι βάλες·
ὅτι σ' ἀτιμάξουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμήσειν ἰάλλειν

ἀνθρῶν δ' εἴ τίς σε βίη καὶ κάρτει ἔῃσιν,
ὕστι τίθ' σοὶ δ' ἔπι καὶ ἐσπίσω τίσις ἀλεί·
ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· πάντοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
τὸν δ' ἢ μείβετ' ἔπειτα ποσειδάων ἐνοσίχθων·
ἄφαρ ἢ ἐγὼν ἔρξαμι πελαινεφὲς ὡς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζεσθαι ἠδ' ἀλεείνω·
νῶϊ δ' ἄλλοι φαίηκες ἐθέλω πρὸς ἰκέσθαι ἕκαστα,
ἔνθα πομπῆς ἀνιόντα νεώσεσθαι πόντῳ
ῥᾶσσαι ἴν' ἦσι χῶντα· ἀπολήξωσι δὲ πομπῆς
ἀνθρώπων· μέγα δ' ὄρος πολιῇ ἀμφικαλύψαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ὦ πέπον· ὥς μοι ἔμπης θυμῷ δοκεῖ ἔμμεναι ἄριστα,
ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνόμενην προσίδωνται
λαοὶ ἀπ' ἀστεος ἄλιον θέμεν ἐγγύθι γαίης
νηῒ θοῇ ἴκελον· ἵνα θαυμάσσωσιν ἅπαντες
ἄνθρωποι· μέγα δ' ὄρος πολιῇ ἀμφικαλύψαι.
ὣς ἄρ' ἐφη· τὸ δ' ἄκουσε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χρύσεον Ὄλυμπον ἐγκάσσιν,
ἔνθ' ἔμενε· ἤδη μάλα κεδνὸν ἵκανε πουντοπόρος νηῦς
ῥίμφα διανομένη· τῆς δὲ κεδνὸν ἦλθε ἐνοσίχθων·
ὃς μιν λᾶαν ἔθηκε καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθεν
χειρὶ κατὰ πρηνὲς ἐλάσσας· ὃδε νόσφι βεβήκει.
οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον,
φαίηκες δολιχήρετμοι νωσὶ κλυτοὶ ἄνδρες·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ὤμοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησε νέεσθαι πόντῳ
οἰκαδ' ἐλαυνομένην, καὶ δὴ περφάνητο πᾶσα·
ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· τάδ' ἀνήσαν ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' ἀγκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὦ πόποι· ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει

Μεταμορφώσις Nasonis.

Reminiscitur Veteris oraculi

πατρὸς ἐμοῦ· ὃς ἔφασκε ποσσὶ δώων ἀχάσασθαι
ἠμὲν· οὔνεκά μοι πομπὸν ἀτίμησεν βίοτον ἀπάντων,
φῆ ποτὲ φαίηκων ἀνδρῶν πρίκλυτα νῆα,
ἐκ πομπῆς ἀνίσασαν ἐνηέσσι πόντῳ
ῥαισέμεναι· μέγα δ' ἧ μὲν ὄρος πόλει ἀμφικλύζει.
Ὣς ἀγορήσ' ὁ γέρων· τάδε δὴ νῶϊν πάντα τελεῖται.
ἀλλ' ἄγε δ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
placant Neptunum phæaces
πομπῆς νῦν παύσασθε βροτῶν ὅτε κέν τις ἵκηται
ἡμέτερον πρὸτ ἄστυ· ποσειδάωνι δὲ ταῦρους
δώδεκ' ἀκηρι μένους ἱερεύσομεν αἴ κ' ἐλεήσῃ·
μὴ δ' ἡμῖν πρόσθεν βουνὸς ὄρος πόλιν ἀμφικαλύψῃ.
Ὣς ἔφαθ· οἱ δ' ἔδδεισαν· ἑτοιμάσαντο δὲ ταῦρους.
ὣς οἱ μὲν ῥ' εὔχοντο ποσειδάωνι ἄνακτι
ἥμενοι φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἑστεῶτα πρὶ βωμόν· ὃ δ' ἔγρετο δῖος ὀδυσσεὺς
εὕδων ἐν γαίῃ πατρώῃ· οὐδέ μιν ἔγνω
Reminiscitur Ulysses
ἦδη δηθάπεών περ ἐὼν θεὸς ἠέρα χεῦεν
πάλλας ἀθηναίη κέρι φίλος, ὄφρά μιν αὖτε
Hæc aperte fingunt Homerici Græci
ἄγνωστον τεύξειεν, ἔκαστά τε μυθήσαιτο.
μήμιν πρὶν ἄλοχος γνοίη ἀστοί τε φίλοι τε,
πρὶν πᾶσαν μνηστῆρσιν ὑπερβασίην ἀποτίσαι·
τοὔνεκ' ἄρ' ἀμφὶς ἔφαινε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
Ardua quæque facilia reddit
ἀπρηκτοίτε δυσπενέσθαι λιμένες τε πάνορμοι,
πέτραι θ' ἠλίβατοι· καὶ δένδρεα τηλεθάοντα.
ἔστη δ' ἄρ' ἀναΐξασα καὶ ἕστασε παιρίδα γαῖαν.
ᾧ μωξέντ' ἄρ' ἔπειτα κιὼν ἐπελήθετο μυρὼ
χρσὶ κατὰ πρηνέα· ὀλοφύρατο δ' ὅμματος δὲ προσηύδα·
Querela Ulyssis ignoran tis ubi sit
ὤμοι ἐγὼ τέων αὖτε βροτῶν δὴ γαῖαν ἱκάνω·
ἦ ῥ' οἵ γ' ὑβρισταί τε κὴ ἄγριοι· οὐδὲ δίκαιοι·
ἦε φιλόξεινοι· καὶ σφιν νόος ἔστι θεουδὴς·

τῇ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε, τῇ δὲ καὶ αὖτος
πλάζομαι· ἄλθ᾽ ὄφελον μεῖναι παρὰ φαίηκεσσιν
αὐτὸς· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
ἐξικόμην· ὅς κέν μ᾽ ἐφίλησε καὶ ἔπεμπε νέεσθαι·
νῦν δ᾽ ὔτ᾽ ἄρ᾽ πω θέσθαι ἐπίσαμαι· ὧδε μὲν αὐτὸς
χαλλήφω, μή πως μοι ἔλωρ ἄλλοισι γένηται.
ὦ πόποι· ἦ ῥα πάντα νοήμονες ἀδὲ δίκαιοι
ἦσαν φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
οἵ μ᾽ εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· ἦ τέ μ᾽ ἔφαντο
ἄξειν εἰς ἰθάκην· οὐδέ τέλεσσαν· ἀδ᾽ ἐτέλεσσαν.
ξεὶν᾽ σφέσσι τίσαιθ᾽ ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους ἐφορᾷ κἠν τίνυται, ὅς τις ἁμάρτῃ.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ τὰ χρήματ᾽ ἐγὼ μήσω καὶ ἴδωμαι,
μήτι μοι οἴχωνται ἁοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.
ὣς εἰπὼν ποσὶ βαδὰ περιφραδέως ἀδὺ λέβητας
ἠρίθμει καὶ χρυσὸν· ὑφάντατέ εἵματα καλά·
τῶν μὲν ἄρ᾽ ἕν τι πόθει· ὃν δ᾽ οὐ δύρετο πατρίδα γαῖαν,
ἑρπύζων παρὰ εἶνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πόλλ᾽ ὀλοφυρόμενος. ἀγερώθη δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
ἀνδρὶ δαΐφρονι εἰδυῖα νέῳ ἐπιβώτορι μήλων
παναπάλῳ· οἷοιτε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν.
ἀμπὶ δ᾽ ἄρα κεφαλῇσιν ἔχυτο λεπτὴ ἠέρι εἰδυῖα·
πὰρ δὲ οἱ ἔστη μῦθον δὲ μιν φωνήσασ᾽ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
φίλ᾽ ἐπὶ σὲ πρῶτα νίχανω τῷ δ᾽ ἐνὶ χώρῳ,
χαῖρε τε καὶ μή μοί τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις·
ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα σάω δ᾽ ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε
εὖ οἶδα ὡς τε θεῷ πᾶσαν φίλα γυναῖκ᾽ ἰκάνω·
πάμοι ταῦτ᾽ ἀγόρευσον ἐπίτυμον ὄφρ᾽ εὖ εἰδῶ,

Volum. IX Ulyssem. Aia

Imprecatio

Lustratio Conspectus Vlyssis

Salutatio cum addita petitio

Desiderium, Amor patriæ Vlysse cura Regnis ni præsit ipse bono.

τίς πῆ, τίς δῆμος τίνδε ἀγέρθε ἐπ' ἠγάασιν.
ἦπου τίς νήσων ἀνδρέλεος, ἦέτις αὐτὴ
ἠβῶ ἀλὶ κεκλιμένη ἐριβόλακος ἠπείροιο.
Τ ὧν δ' αὖ τε προσέφη θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
νήπιος ἦς ὦ ξεῖνε ἢ πηλόθεν ἐλήλυθας·
Pallas w[illegible] q[illegible] fi[illegible]
εἰ δὴ τὴν γε δέ τε γαῖαν ἀνείρεαι· οὐδέτι λίην
ἔστω νῦν μύθῳ δῆλον· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοὶ,
ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
ἠδ' ὅσοι μετόπισθε πότι ζόφον ἠερόεντα.
ἦτοι μὲν τοιχεῖα καὶ ἀχαϊὶ ππηλατός ἐστιν
ἀδὲ λίην λυπρὴ, ἀτὰρ οὐδ' εὐρῆα τέτυκται,
Forbidden Whale
οὐ λειὸν γάρ οἱ σίτος ἀθέσφατος, οὐδὲ τε οἶνος
γίγνεται. ἀεὶ δ' ὄμβρος ἐέλδεται τεθαλυῖά τε ἔρση.
αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βώβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
παντοίη· ὧν δ' ἀρδμοὶ ἐπήετανοὶ παρέασιν.
τῷ τοι ξεῖνε ἰθάκης γε καὶ ὀψὲ γοίην ὄνομ' ἴκοι·
τὴν περ πηλοῦ φασὶν ἀχαιΐδος ἐμμεναι αἴης.
Ω s φάτ' ἐνήνισεν δὲ πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς,
χαίρων ἠ γαίῃ πατρωΐῃ ὡς οἱ ἔεπε
παλλὰς ἀθηναίη κούρη διὸς αἰγιόχοιο.
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Vlugs fum [illegible] e call- dus ac vaster
ἦδ' οὔ πω λήθεαι εἶπε πάλιν δ' ὀλοὸν λάζετο μῦθον,
αἰεὶ σήθεα νόον πολυκερδέα νωμῶν,
πεῦθανόμην ἰθάκης γε καὶ ὃν κρίτην ἐνὶ δήμῳ
πηλοῦ ὑπὲρ πόντον νῶϊ δ' ἐλήλυθα καὶ αὐτὸς
χρήμασι σωϊτοῖσι λιπὼν δ' ἔτι πᾶσι τοσαῦτα
φύζω· ἐπεὶ φίλον υἱὸν ἐκατέκταμεν ἰομβιόνης,
ὀρσίλοχον πόδας ὠκὺν, ὃς ἐν κρίτῃ ἐνὶ δήμῳ
ἔξοχα δὴ ἀνδρῶν νίκᾳ ταχέεσσι πόδεσσιν,
ἔνεκ' ἐμὲ στερέσαι πᾶς ληΐδος ἤθελε πάσης

βωῖ ἄσθος πῆς ἕνεκ' ἐγὼ πάθων ἄλγεα θυμῷ,
ἀνδρῶν τε πολέμους ἀγερώχατε νύματα πείρων,
ὕνεκ' ἄρ' ἀχ' ὧ παρὶ χαριξόμενος θράσσων
θήμῳ ἐνὶ φρώων· ἀνὴ ἄλλων ἦρχον ἑταίρων·
τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκήρεϊ θώρηι
ἀρτάβεν· ἑλκὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὼν ἑταίρῳ·
νὺξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' ἠρανόν· ἐδύ τις ἠμέδας
ἀνθρώπων ἐσήκεν· λάθον δὲ θυμὸν ἀπέρασ·
αὐτὰρ ἐπηδὴ τόν γε κατέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν φοίνικας ἀνώγω
ἑλλισάμην καί σφιν μενοεικέα λίσσομαι ἔπεσσι·
τοὺς μὲν ἐκέλευσα πύλονδε κατασσῦσαι καὶ ἐφέσαι,
ἠ δ' ἧς ἥλικα δῖαν ὄφρι κρατέουσιν ἑπειοί·
ἀνὴ ἤτοι σφέας αὖθεν ἀπώσασθ' ἧς ἀνέμοιο·
πόλλ' ἀνεκτόμενος δὲ ἠθελον ἐξαναπῆσαι·
αὖθεν δὲ παλιβέντες ἐκόμεν ἐνθάδε νυκτός·
αὐδὴ δ' ὧς λιμένα προερέσαμεν· ἐδύτις ἠμῖν
δόρπα μνῆστις ἦεν· μάλα πρὸ χατέουσιν ἐλέσθαι·
ἀνὴ αὖτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἄπαντες·
ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεῖθι μενοῖτα·
οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες
κάτθεσαν· ἔνθά περ αὖτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην·
οἵδ' ὧς σιδονίην δῦ ναιομένην ἀναβάντες
ᾤχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἄκος ἀχνύμενος ἦτορ.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
χερὶ τέμνη κατέρεξε· δόμον δ' ἤϊκτο γυναικὶ
καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ·
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
κέδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπίκλοπος ὅς σε παρέλθοι
ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιόωτο

χέτλιε ποικιλομῆτα· δόλων ἄτ' ὄκ ἀρ' ἔμελλες,
ὀδ' ἐν σῇ πατρίδι γαίῃ λήξειν ἀπατάων,
μύθων τε κλοπίων, οἱ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα εἰδότες ἄμφω,
ἐπεὶ σὺ μὲν ἔξοχα βροτῶν ὀλ' ἀρίστους ἀπάντων
βουλῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεῖσι
μήτε τε κλέομαι καὶ ἐπίφρονα θυμὸν ἔχουσα
καλλά δ' Ἀθηναίην κούρην Διὸς· ἠτέ τοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καὶ δέ σε φαίνεσκον φίλον ἔμμεναι ἔμπεδον ἔμπης
νῶϊ ὧν ὄφρ' ἐθέλοις μνῆσαι νόστοιο σιωπῇ
χρήματά τε κρύψαι ὅσσα τοι φαίνοντο ἄριστα
ὥπασαν οἶκόν δ' ἴόντι ἐμῇ βουλῇ τενέσθαι,
εἶπον δ' ὅσσα τοι αἶσα δόμοις ἐνὶ πουλυκτεάνοις
κήδεα δ' ἀναφέρεσθαι· σὺ δὲ τετλάμεν καὶ ἀνάγκῃ,
μηδὲ τῳ ἐνφράσσαι, μήτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν
πάντων, οὕνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
πάσχειν ἄλγεα πολλὰ βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὀργαλέον σε θεὰ γνῶναι βροτῷ ἀντιόωντι,
καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτίκα παντὶ ἰδέσθαι·
ἄφρ' ἐγὼν οὖ οἶδ' ὅτι μοι πάρος ἠπία ἦσθα,
εἰῶς ἐνὶ πρώτοις πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν·
αὐτὰρ ἐπεὶ πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
βάντες δ' ἐν νήεσσι θεὸς δ' ἐσκέδασεν Ἀχαιούς,
οὔσεν ἔπειτα σέθεν κούρην Διὸς οὐδ' ἐνόησα
νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀφάλοιο·
ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
ἠλώμην εἷως με θεοὶ κατέπαυσαν ἔλυσαν·
πρίν γ' ὅτε φαίηκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ

Haec vt nouerca Vlyssea Sapientia:

Impiger, fortis, Lo. 11.

Strab. 8. Agenor.

βαρσώασ᾽ ἐπέεσι, κὰδ δὲ πόλιν ἤγαγε αὐτὴ·
τῶν δέ σε πρὸς πατρὸς γναίζομαι· ἦ γὰρ δὶ᾽ ὠ
ἦκεν ἐς ἰθάκην αὖθι ἑέλον, ἀμάτιν ἄλλην
γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ μερόμεσσαν ὀίω
ταῦτ᾽ ἀφορευέμεναι· ἐν ἐμὸς φρένασ᾽ ἤπροπεύσης,
ἠέτ μοι ἑτεόνγε φίλην δὲ παρίδ᾽ ἰκάνω.
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
ἀλλ᾽ ἦτοι τοῖσιν ἐνὶ σήθεσι νόημα.
τῶσε κὰδ ἄδμῆτα μαι προλιπεῖν δύσηνον ἐόντα,
ἔνεκ᾽ ἐπήπτη τ᾽ ἐσι κὰδ ἀχίνοος, κὰδ ἐχέφρων.
ἀπασίως γάρ κ᾽ ἄλλος ἀνὴρ ἀγαλήμενος ἐλθὼν,
ἵετ᾽ ἐνὶ μεγάροις ἑὸν ἄν παῖδα τ᾽ ἄλοχόν τε·
σοὶ δ᾽ ὕπω φίλων δὲ δαήμεναι ἠδὲ πυθέσθαι·
πρίν γε τὸ σῆς ἀλόχου κραδίης ἀνιήσεαι· ἤ τέ τοι αὖτως
ἧσται ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δὲ οἱ αἰεὶ
φθινύθουσιν νύκτες τε, καὶ ἤματα δακρυχέουσα.
αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔποτ᾽ ἀπίστεον ἀλλ᾽ ἐνὶ θυμῷ
ἤδη, νοήσειν ὀλέσασ᾽ ἀνὸ πάντασ᾽ ἑταίρους·
ἀμά τοι ἠὲ ἑθέλησα ποσειδάωνι μάχεσθαι
παροκοσιγνήτῳ, ὅς τοι χόλον ἔνθετο θυμῷ
χωόμενος ὅτι οἱ ἰὸν φίλον ἐξαλάωσας·
ἀλλ᾽ ἄγε τοι μάξω ἰθάκης ἔδος· ὄρσο δὲ παιδὸν
φόρκυος ἀμφ᾽ ὃν δῶ λιμὴν ἁλίοιο γέροντος·
ἄκρη δ᾽ ἐπὶ κραὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
ἄγχόθι δ᾽ αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠρεφὲς ἦεν
ἱρὸν νυμφάων, αἳ νηΐάδες κεκλέονται·
τὸν δ᾽ τοι ἀπέος ὄρυκτηρες, ἔνθα σὺ πολλὰς
ἕρσασκες νύμφησι τελήεσσας ἑκατόμβας·
τὸν δ᾽ νήριτόν θ᾽ ἵδρυ ὄρος κεκαείλυον ὕλη·
ἔνθα σε θεὰ σκέδασε ἠέρα· εἶσαρο δὲ χθών,

Clarda Solet magnis urbi messe fides

De hem. lopr

Exegisti quod in itinere nō optabam amicta fu

Agnoscit patrem

ᾠθησεν τ' ἀρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος ὀδυσσεὺς
χαίρων ἡμείμυσεν δ' ἰξάνδρον ἄρυραν.
αὐτίκα δ' νύμφης ἱρήσατο χέρσ' ἀναλκὲς.
Ν ύμφα νηΐ ἄδμητε πόσι ποθι καὶ δόμος ἀμὸς
ὄφελ' ὑμμὲ ἔρασμιν· νῦν δ' οὐχωλῆς ἀναπήσι
χαίρετ' ἀτὰρ κἀμοῖ δῶρα διδώσομεν ὡς τὸ πάρος περ
αὖθιν ἐξ πρόφρων με διοτρεφὲς ὄμμα σαῶσαι,
αὐτόν τε ἰδώμεν πάϊ μοι φίλον ὃν ἀέξει.
Τ όν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
θάρσει μήτοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων,
ἀλλ' ἄγε χρήματα κεῦθε μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
θείομεν αὐτίκα νῶϊ ἵνα πρὸ τά δ' τοι σόα μίμνῃ
αὖτοὶ δὲ φραδεώμεθ' ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.

Apud Deam dimittit spem donandi.

Ὣ ς ἐπὼν εἰσῆλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
μακρὸν μὲν ναυμῶνος ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
ἄασον πάντ' ἐφόρει χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν
ἱματά τ' εὖ ποίητα, τὰ οἱ φαίνηλος ἔδωκεν·
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσι
παλλὰς ἀθηναίη κούρη διὸς αἰγιόχοιο.
τὼ δὲ κατθέσθην μνησῆρσιν ὑπ' ἠφιάλοισιν ὀλέθρου·
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
Δ ιογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
φράζεο ὅπως μνησῆρσιν ἀναιδέσι χῆρας ἐφήσεις.

Consultatio de proci

οἳ δή τοι βίοτος μέγαρον κατανηριάνεσσιν,
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες,
ἣ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν,
πάντεσσι μὲν ῥ' ἐλπὰς καὶ ὑπίσχεται ἀγγελὶ ἑκάστῳ
ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ·
Τ ὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεὺς·

ὣ πόποι ἦ μάλα δὴ ἀγαμέμνονος ἀφείδεω
φθείσεσθαι κηδὸν οἷον ἐν μεγάροισιν ἔμελλον,
ἐμμίμνει σὺ ἕκαστα θεὰ κατὰ μοῖραν ἐείπῃς.
ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς.
καρ δέ μοι αὐτὴ σῦθι μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖκαι,
οἷον ὅτε Γοίῃς λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφὶ μὲ μὲν ὣς μεμαῶτα παρασταίης γλαυκῶπις,
καὶ κε γιγνοσκοίσιν ἐγὼν ἀνδρεσσι μαχοίμην
σοὶ σοὶ πότνια θεὰ, ὅτε μοι πρόφρασ' ἐπαρήγοις.
Τ ἐν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσομαι ἀδὲ μὲ λήσεις,
ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα μαίτην' ὀΐω
ἄματί τ' ἐλπερόλω τε πολαξέϊ δῶμα ἔασιν
ἀνδρῶν μνησῆρες, οἵτοι βίοτον κατέδουσιν·
ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·
κάρφω μὲν ῥόδα καλὸν, ἐπὶ γναπτοῖσι μέλεσσι
ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω χρόα καμφὶ δὲ λαῖφος
ἑανῶ μὲν συνέηκεν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα·
κνυζώσω δέ τοι ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
ὡς ἂν ἀμείλιος πᾶσι μνησῆρσι φανείης,
σῆτ' ἀλόχῳ καὶ παιδὶ, τοῖ τ' ἐν μεγάροισιν ἔλιπες·
ὡς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι.
ὅς τοι ὖῶν ἐπίκουρος· ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδε,
παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐχέφρονα πηνελόπειαν,
δμῆες τόν γε σύεσσι παρὰ μενον· αὐδὲ, νέμονται
πὰρ πόρκοις πέτρῃ· ἐπί τε κρήνῃ ἀρεθύσῃ,
ἔδμεναι βάλανον μελιηδέα, καὶ μέλαν ὕδωρ
πίνεσαι· τάδ' ὕεσσι φέρει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν·
ἔνθα μένειν καὶ πάντα παρίμενος ἐξερέεσθαι
ἔρρ' ἐγὼν ἐς Λακεδαίμονα δῖαν ἐλεύσομαι,

πλέμαχον κλέεσα τεὸν φίλον υἱὸν ὀΐω,
ὅς τοι δὴ οὐρύχορον λακεδαίμονα πᾶρ μενέλαον
ᾠχετο ασυσόλμος μετὰ σὸν κλέος εἴ πᾱ τέτ ̓ ἤης.
Τὴν δ ̓ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
τίπτε τ ̓ ἄρ ̓ ὄιεπες ἐνὶ φρεσὶ πάντα εἰδυῖα.
ἠΐ ἵνα πᾱ κᾱὶ ἠᾶνος ἀγώμενος ἄλγεα πάσχῃ
πόντον ἐπ ̓ ἀτρύγετον· βίοτον δ ̓ ὀΐ ἄλλοι ἔδουσι·
Τὸν δ ̓ ἠμείβετ ̓ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
μὴ δή τοι κεῖνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω·
αὐτῆμιν πόμπευον· ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο·
κεῖσ ̓ ἐλθὼν· ἀτὰρ ἤτιν ἔχει πόνον, ἐμπὰ ἔπηλος
ἦται ἐν ἀρείσαο δόμοις· παρὰ δ ̓ ἄσσετα κεῖται.
ἢ μέν μιν λοχόωσι νέοι σωῆνι μελαίνῃ·
ἐέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
ἐμπὰ τάχ ̓ ἂν δὴ οἴω πρὶν πάτινα γαῖα κεθέξει
ἀνδροῶν μνησήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ὣς ἄρα μιν φαμένη ῥάβδῳ ἔπεμάσατ ̓ ἀθήνη·
κάρψε μέν οἱ χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσι·
ξανθὰς δ ̓ ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας· ἀμφὶ δὲ δέρμα
πάντεσι μελέεσι παλαιὸν θῆκε γέροντος·
κνύξωσεν δὲ οἱ ὄσσε πάρος πρίκλλε ̓ ἐόντε·
ἀμφὶ δὲ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα
ῥωγαλέα ῥυπόωντα κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ·
ἀμφὶ δὲ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἔσσ ̓ ἐλάφοιο·
ψιλὸν θῆκε δὲ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
πυκνὰ ῥωγαλέην, ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
τὼ δ ̓ ὡς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἤλυθε ἔπειτα,
ὃς λακεδαίμονα δῖαν ἔβη, μετὰ παῖδ ̓ ὀδυσῆος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΞΞ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

ξ Ενισμὸς ὀδυσέως γίνεται ἐν τῷ ἀρῳῷ παρ᾽ εὐμαίῳ κ᾽ ποιμένι τινὶ ὁμιλία. Ὀδυσέως παρουσία πρὸς εὔμαιον κ᾽ λόγοι γίνονται ἀναπλάττοντος ἑαυτὸν κ᾽ πράξεις τινὰς ἐπιτιθεμένου.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΞΞ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Ξῖ δ᾽ ὀδυσῆα ξείνισεν εὔμαιος ἀρῳῷ ὑφορβός.

Υτὰρ ὃ ἓν λιμένος προσέβη ἡμ
χεῖαν ἀταρπὸν
ἀ χῶρον ἀνὴ ὕλην τα δ᾽ ἄκριασ᾽ ἦ
δὲ ἀθήνη
πέφραδε δῖον ὑφορβὸν ὅ οἱ βιότοιο μάλιστα

κήδετο οἰκήων· ὃς κτήσατο δῖος ὀδυσσεὺς
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἐνὶ προδόμῳ εὗρ᾽ ἥμενον· ἔνθά οἱ αὐλὴ
ὑψηλὴ δεδμητο περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ·
καλήτε μεγάλητε περίδρομος· ἣν ἄρα συβώτης
αὐτὸς· δεῖμαθ᾽ ὕειαν ἀποιχομένου ἄνακτος,
νόσφιν δεσποίνης κ᾽ λαέρταο γέροντος,
φυτοῖσιν λάεσι· κ᾽ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ·
σανρὸς δ᾽ ἔκτοσθεν ἔλασε διαμπερὲς ἔνθα κ᾽ ἔνθα,
πυκνὸς κ᾽ βαμέσι· μ᾽ μέλαν δρυὸς ἀμφιπεάσας·
ἔντοσθεν δ᾽ αὖλῆς συφεὺς δυοπάσδεκα ποίει

Communis
cum Scriptoribus

Sapientia

Topographia

Sedulitas et fides

πλησίον ἀλλήλων· οὗτοι δὲ σύσσημα
πεντήκοντα σύβδ᾽ ἁμαυσάμενοι ἐρχατόωντο,
θήλειαι τοκάδες, τοὶ δ᾽ ἄρσενες ἐκτὸς ἴασιν·
ὄφρα δὲ πρωτοστόκοι τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔοντες
ἀντίθεοι μνησῆρες· ἐπεὶ προὔκαλλε συβώτης
αἰὲν ἀγαρφέων σιάλων τὸν ἄριστον ἁπάντων·
οἳ δὲ τοιηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο·
πὰρ δὲ νωῖν θήρειαν ἐοικότες ἀεὶν ἴασιν·
τέσσαρες· ὃς ἔφερφε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
αὐτὸς δ᾽ ἀμφὶ πόδεσσιν ἐΐσκε δράρισε τέθηλα
τάμνων δέρμα βόειον εὐχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ᾗ χοντ᾽ ἄλλυδις ἄλλος ἄμ᾽ ἀγρομένοισι σύεσσιν
οἱ μὲν ἴσαν· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε,
σῶα ἄγειν μνησῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκῃ,
ὄφρ᾽ ἱρεύσαντες κρειῶν πορεσσάκατο θυμὸν.
ἐξαπίνης δ᾽ ὀρύσσαι ἔβαν νωῖν ὑλακόμοροι·
οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
ἕζετο πρόσσω σκηπτρον δ᾽ οἱ ἔκπεσε χειρός·
ἐνθάδε ἔπειτ᾽ ὦ παρὰ σταθμῷ ἀμήλιον πάθεν ἄλγος·
ἀμφὶ συβώτῃ ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μεταστὰς,
ἕστη πρόθυρον· σκῆπτος δ᾽ οἱ ἔκπεσε χειρὸς·
τὸν πὼ ὁ μοχλήσασα σαώσειν νωῖν ἄλλυδις ἄλλῃ.
πυκνῇσι λιθάδεσσιν, ὁδὸς προσέφερεν ἅπαντα.
ὄφρα δὲ γέρον· ἦ ὀλίγωσε νωῖν διεσκιδνήσαντο
ἐξαπίνης καὶ μέν μοι ἐλεχείην κατέχευαν·
καὶ δὲ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἀλγεά τε στοναχάς τε.
ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
ἦμαι· ἄλλοισιν δὲ σύες σιάλες ἀτιτάλλω
ἔδμεναι· αὐτὰρ κῆρος ἐελδόμενός πω ἐδωδῆς
πλάζεται ἐπ᾽ ἀμφιρόων ἀνδρῶν δὴ μούνου τε πόλιν τε,

ἔπτα ἔτι ῥώοιτο καὶ ὀρᾷ φάος ἠελίοιο·
δὴ ἔπειτα κλισίην δ' ἴομεν τέρον· ὄφρα καὶ αὐτὸς
εἴτε καὶ οἴνοιο πορεναλέος κεχαροὰ θυμὸν
ἧπας, ὅππόθεν ἔασι καὶ ὅππόσα κήδεα θέλγει·
ὣς ἐπὼν κλισίην δ' ἤνυσαν δῖος ὑφορβός.
ἧσεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας·
ἐσύρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα συὸς θαλάσιον αὐτὸς
αὐτὸς ἐναύλιον μέγα καὶ δασὺ· χάρη δ' ὀδυσῆϊ,
ὅτι μιν ὣς ὑπέδυκε· τὸς τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαξε·
ξεῖνός τοί δοίη ξεῖνε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὅτι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδυξο.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης σῦ μαιε συβῶτα·
ξεῖν' ἔμοι θέμις ἐστὶ καὶ ἥντινα σέθεν ἔλθοι
ξείνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
ξεῖνοί τε πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
γίγνεται ἡμετέρη· ἥ γὰρ δμώων δίκη ἔσσεται
αἰὲν δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες
οἱ νέοι· ἦ γὰρ τὰ γε θεοὶ κεχαὶ νόστον ἐδήσαν.
ὅς μεν ἔμ' οὐ δυνεὸς ἐφίλει· καὶ κῆδε' ἔθηκεν ἅπαντα,
οἷά τε ᾧ οἰκῆι ἄναξ εὖθυμος ἔδωκεν·
οἰκόν τε, κλῆρόν τε πολύ μνήσαντα τε γαμβρὸν
ὅς οἱ πολλὰ κάμησι θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἄέξει·
ὡς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται· ᾧ ἐπιμίμνω,
τῷ μέ μεπόλλ' ὤνησεν ἄναξ ᾧ αὐτόθ' ἐνήρα·
δὴ ὅλεθ' ὡς ὤφελε· ἑλένης ἄπο φῦλον ὀλέσθαι
πρόχνυ· ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
καὶ γὰρ ἐμεῖνος ἔβη ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς,
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἵνα δρώσεσι μάχοιτο.
ὣς ἐπὼν ζωστῆρι βοῶς σωέσδε χιτῶνα·
βῆ δ' ἴμεν ἂς συφεὸς· ὄθι ἔσθεα ἔρχατο χοίρων,

Humanitas erga hospitem.

Egregia apologia.

Hospitalitas.

Laus memoriae amoris & beneficiorum ex Ephesiodo.

Imprecatio

Subulcus Ulyssi

ἔνθεν ἐλὼν δύ' ἔνεικε καὶ ἀμφοτέρους ἐίρυσεν·
δῦσεν· μ' συλλέγ τε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν·
ὀπτήσας δ' ἄρα πάνταφέρων παρέθηκ' ὀδυσῆϊ,
θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἀλφιτα λευκὰ πάλυνεν·
ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον.
αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν ἐποψόων δὲ προσηύδα.
ἔσθιε νῦν ὦ ξεῖνε τὰ τε δμῳῆσι πάρεστι

Vrdonitia procorx

χοίρεϊ' ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν.
ἠὲ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν ἠδ' ἐλεητύν·
ἠμὲν γὰρ τίνια θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.

Amphip & collar:

καὶ μὴν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵτ' ἐπὶ γαίης
ἀλλοτρόπιος βῶσιν, καί σφιν ξυλὶς λιπὲσθαι ἀφῆκε·
πλησάμενοι δ' τε νῆσον ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος·
καὶ μὴν τοῖς ὄπιδος κρατερὸν δίος ἐνφρεσὶ πίπτει.

Comes Imaginis de Morte Domini

οἴδε δίκτι ἴασιν. θεὸς δίκτιν ἔκλυον αὐδήν,
ἡμὺν λυγρὸν ὄλεθρον· ὅτ' ἂν ἐθέλωσι δικαίως
μνᾶσθαι· δὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ' ἄλλοι ἕκηλοι
πήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον· δ' ἐπιφέρβω.
ὄφρα γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐν διὸς εἰσιν·
ὕπο θ' ἑν ἰβύκῃ ἰδέσθαι δὲ δύ' ὄϊω·
οἶνον δ' φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες·
ἦ γὰρ ὀϊζυὴ γ' ἦν ἄσπετος· ἔστιν τόσα
ἀνδρῶν ἡρώων ὅτ' ἠπείροιο μελαίνης,
ὅτ' αὐτῆς ἰθάκης, ἔτε ἐωσείποσι φωτῶν
ἐς ἄφενος τοσοῦτον· ἐγὼ δὲ κέ τοι κατὰ ἐξω·
δώδεκα δ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι, τόσα πώεα οἰῶν·
τόσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
βόσκουσι ξεῖνοί τε, καὶ αὐτῆς βώτορες ἀνδρες·
ἔνθα δ' τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἔνδικα πάντα,

ἑκατὴ

ἐματίῃ βόσκον τ' ἐπὶ δ' ἀέρδε ἑαδλοὶ ὄρονται·
τῶν ἀεὶ σφιν ἔκητος ἐπ' ἤματι μᾶλον ἀμύνῃ·
ζαβρεφέων αὖτ' ἄλλων ὅστις φαίνηται ἄριστος·
αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάς δε φυλάσσω τε ῥύομαί τε,
καί σφι συῶν ὀν ἄριστον ἐϋκρίνας ἀποπέμπω.
Ὡς φάθ' ὁ δ' ἐκ μενεΰνεος κρέατ' ἤσθιε πῖνέ τε οἶνον,
ἀρπαλέως δ' ἀεέων κακὰ δὲ μνησῦρισι φύτευεν·
αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤρατο θυμὸν ἐδωδῇ,
καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος ᾧπερ ἔπινεν
οἶνον ὀνίπλοον· ὅδ' ἐδέξατο χαίρε δὲ θυμῷ·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ φίλε τὶς γάρ σε πρίατο νηλεέα εἰν ἐθίσιν·
ὧδε μάλ' ἄφρων ὸς καὶ κρατερῦ ὸς ὡς ἀγορεύεις,
φὴς δ' αὖτον φθεῖσθαι ἄταμ' ἐμὸν ἔνεκα τιμῆς·
ἐπέμοι ἀμείνοσι γνώω τοῖσιν ἔόντα·
ζεὺς γάρπερ τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
εἰνέμιν ἀπ' ἤλαμι ἰδὼν, ἐπὶ πολλὰ δ' ἀμείνων·
Τ ὸν δ' ἢ μείβετ' ἔπειτα συβώτης ὀρχαμος ἀνδρῶν·
ὦ γέρον· ἦτις νεῖνον ἀνὴρ ἀγαλὶ μενος ἐλθὼν
ἀπ' ἄλλων πάσεσι γωαῖς καὶ τε καὶ φίλον ἧ ὸν,
ἄλλως νομιδῆς μεχρι μένοι ἀνδρὸς ἀμύναι,
ψεύδεα τ' ἠδὲ θέλοι τιν ἀμυδέα μυθήσασθαι·
ὃς δὲ κ' ἀγαθὸν ἰθάκηνδε δῦ μοι ἵκηται,
ἑλθὼν δὲ δίκαιον ἐμὴν ἀπατήλα βάξει·
ἢ δ' ὧδε δεξαμένη φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ·
καί οἱ ὀδυρομένη βλεφάρων ἀπὸ δάκρυα πίπτει,
ἥ τε μις ὅτι γυναικὸς ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὁλήται·
αὐτά κε καὶ σὺ χραισμεῖς ἔπος παρὰ τεκτήναο,
εἴ τις τοι χλαῖναν τε χιτῶνά τε εἵματα δοίη,
τὸ δ' ἢ δὴ μέλλησι καὶ ὠκύβ ταχέβ τ' οἰωνοί,

Dictum Homeri de Ulysse aratum fuisse gladio, sed non legitimo.

Pius crimen. Amici Vanitas ni Ulysses dei fuisse.

ῥινὸν ἀπ' ὀστέοφιν ἐρύσαι· ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
ἣ τόν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες· ὀστέα δ' αὖτε
κεῖται ἐπ' ἠπείρῳ πολλάδι εἰλυμένα πολλῇ
Deploratio Ulyssis Ω ὁ μοι ἐγὼ ἀπόλωλε φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσω
πᾶσιν· ἐμοὶ δὲ μάλιστα τετεύχατο· ὃ γὰρ ἔτ' ἄλλον
ἤπιον ὧδε ἄνακτα μιχησόμαι ὅππόσ' ἐπέλθω·
ὧδ' ἤμεν παρὸς καὶ μητέρος αὖτις ἴκωμαι
δῖον, ὄθι πρῶτον γενόμην καί μ' ἔτρεφον αὐτοί·
ὄφρ' ἔτι τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ
ὄφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι· ἐὼν ἐν παρὶ δίαιτᾳ·
ἀλλά μ' ὀδυσσαίῳ πόθος ἄνυτα δίχομένοιο·
ὃν μὲν ἐγὼν ὤ ξεῖνε καὶ ὃ παρέοντ' ὀνομάζειν
αὐδήσομαι· περὶ γάρ μ' ἔφίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
ἀλλά μιν ἤθεῖον καλέω καὶ νόσφιν ἐόντα.
Τ ὃν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
ὦ φίλ'· ἐπεὶ δὴ πάμπαν ἀναίνεαι· ἠδὲ τι φῆσθα
κεῖνον ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
ἀλλ' ἐγὼ ὄμνυμι αὖτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺ ὄρκῳ
ὡς νεῖται ὀδυσσεὺς· ἀλαγχέλιον δέ μοι ἔστω
αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα δῶμα δόμηται, ἔνθα κε μάλα
πρὶν δέ γε καὶ μάλα περ μεμαῶτα, πρὶν δὲ χάρηται
ἐλθρὸς γὰρ μοι κῆνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι
γίγνεται· ὃς κεν ἡμὶ εἴκτον ἀπατήλια βάλῃσι·
Fatua diuini propiorum ingenia ἔστω νῶϊ ξυδὲ πρῶτα θεῶν ξεινήιά τε φράσασθαι,
ἔστιν τ' ὀδυσσῆος ἀμύμονος ἦν ἀφικάνω.
ἢ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω·
τὰ δ' αὖτε λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' ὀδυσσεὺς·
τὰ μὲν φθίνοντος μηνὸς τὰ δ' ἱσταμένοιο,
εἴκαδι δὲ νοσήσας· καὶ τίσεται ὅς κεν ἐκεῖνον·
ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.

Τ ὀνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης δῦμαι συβῶτα·
ὦγέρον· ἦτ' ἄρ' ἐγὼν ἀναγέλιον τόδε τίσω,
ἦτ' ὄφρα δέ τι ἔτι οἶκον ἐλύσεται· ἀμφὶ ἑκηλος
πῖνε· μάλλα παρὲξ μεμνώμενα, μηδὲ μετ' ἄτην
μίμνησιν· ἦ γὰρ θυμὸν ὀνήσειαν ἑμοῖσιν
ἄχνυμαι· ὁππότέ τις μνήσῃ μεδνοῖο ἄνακτος.
ὢμῶ ἤτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν· αὐτὰρ ὀδυσσὲ
ἔλθοι· οὕτως μιν ἐγὼν ἐθέλω κὴν πηνελόπειαν,
λαέρτης θ' ὁ γέρων, κὴν πηλέμαχος θεοειδὴς
νῶϊ ὦ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι ὃν τέκε ὀδυσσὲ
πηλεμάχῳ· τὸν δ' ἐπεὶ βρέψασι θεοὶ ἔρνεϊ ἶσον,
καί μιν ἔφην ἔσεσθαι ἐν ἀνδράσιν ὔτι χρὼ
πατρὸς ἐοῖο φίλοιο φρένας κὴ εἶδος ἀγητὸν,
τὸ δ' οὔτις ἀθανάτων βλάπτε φρένας ἔνδον ἐΐσας·
ἦέτις ἀνθρώπων· ὀδ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
δῦ πύλον ἠγαθέην· τὸν δὲ μνηστῆρες ἄγαυοὶ
οἶκῳ ἐΐόντα λοχῶσιν, ἵνα πάντες ἀπόφθιτοι ὦσιν
νώϊμον ἐξ ἰθάκης ὀπηδεισίου ἀντιθέοιο.
ὢμῶ ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν ἦμεν ἀλώμη,
ἦμε φύσιν· καί κεν οἱ ὑπὲρ χθὲρα κρονίων·
ὢμῶ ἄγε μοι σὺ γβαε τὰ σαυτῆ κήδε' ἰοῦσσα·
καί μοι τὰ ἀμφόρευσον ἐπὶ τύμον, ὄφρ' οὐ ἐλήῳ·
τίς; πόθεν εἰς ἀνθρώπων; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες·
ὁππόϊός δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δὲ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς ἰθάκην· τίνες ἔμμεναι ὐκετόωντο;
ἠδὺ γὰρ τίσε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἐκέσθαι.
Τ ὀνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσὲ·
τοι ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
ἦμὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἠδὲ ἐόωσιν,
ἠδὲ μέθυ γλυκερὸν κλισίης ἔντοσθεν ἔδοσι,

Non credidi adventum Vlyssem.

Altera gemella quod et solus abstulit.

Nam mihi aperte fit Arcesius ille, fugiens hiemem.

Ulysea Narratio

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Μάνυσθαί τ' ἀκέοντ'· ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἔποιεν·
ἠμὶ δ' ἰὼς ἦεν ἔπειτα καὶ εἰς ὀλιγὸν ἄπαντα
ὅτι διαπρήξαμι λέγων ἐμὰ πήδεα θυμῷ·
ὅσσά γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰόντι μόγησα.
ἓν μὲν κριτάων γένος οὔχομαι εὐρειάων,
ἀνέρος ἀφνειοῖο παῖς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
ἔνδον ἐν μεγάροις ἠμὲν τοκέφρεν· ἠδ' ἐγένοντο,
γνήσιοι ἐξ ἀλόχων· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
παλλακὶς· ἀμὰ μέ ἴσον ἰθαγενέεσιν ἐτίμα
κέκωρ υἱὰκι δήν, τά ἐγὼ γένος οὔχομαι εἶναι.
ὃς πότ' ἐνὶ κρίτεσι θεὸς ὣς τίεν δήμῳ
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, καὶ ὑΐασι πυδαλίμοισιν.
ἀμφὶ ἤτοι νὼν μὲν δὴ ἔβαν θανάτοιο φέρυσαι,
εἰς αὐλὴν δόμος δ' τοὶ δ' ξωὴν ἐδάσαντο
πᾶσιν δὲ ὑπέρθυμοι καὶ ἐπικλήρους ἐβάλοντο.
αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα πωρα δόσαν, καὶ δίκι' ἔνειμαν,
ἠγαθέμην δ' γαμβρὸς πολυκλήρων ἀνθρώπων,
ἕνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀποφώλιος ἦα,
δὴ φυγοπόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν,
ἀμφὶ ἐμὲ μὴν κεκλάδιν γε σὸν οἶομαι ἐσορόωντα
γινώσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχε πήλιβα πολλή·
ἦ μὲν δὴ βάρσος μοι ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ ἀθήνη·
καὶ ῥηξηνορίην, ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε,
ἄνδρας ἀριζήλους καὶ δυσμενέεσι φυτεύων·
ἔπο τέ μοι θάνατον προτιόσετο θυμὸς ἀκίχοι·
ἀμὰ πολὺ πρώτισος ἐπάλμενος ἔχει ὀλεσσον
ἀνδρῶν δυσμενέων ὅτε μοι ἔξειε πόδαιν·
τοῖος ἔα ἐν πολέμῳ, ἔργον δέ μοι ἐφίλον ἔχεν
ἦδ' οἰκωφελίην· ἥτε βρέφη ἁλαλὰ τέκνα·
ἀμφὶ μοι αἰεὶ νῆδυ ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν·

καὶ πόλεμοι καὶ ἀνόητος ἐὺ ἔχεσοι, καὶ ὀϊσοὶ
λυγρὰ τά τ' ἄλλοισίν γε κατηριγηλὰ πέλονται.
αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσπε τά περ θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
ἄλλος γὰρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις·
πρὶν μὲν γὰρ ποίης ἐπιβήμεναι ἠδ' ἀσαώων
ἐναίσιμος ἀνδροάσιν ἦρξα καὶ ὠνυτόροισι νέεσσιν,
ἄνδρασι δ' ἀγοδάτοις καί μοι μάλα τύχανε πάντα·
τῶν ἐξαιρεόμην μενοεικέα· πολλὰ δ' ὀπάων
λάγανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο καί ῥα ἔπειτα
ἀγνός τ' αἰδοίός τε μετὰ κρήεσι τετύγμην·
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν δὲ τυρβήν ὁδὸν οὐρόσαλβε
ἐρρᾴσας' ἡ πολλῶν ἀνδρῶν ὕπο γόνατ' ἔλυσε,
δὴ τότε μ' ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν ἰδομενῆα
νηέας ἡησασθαι δι' ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
ἦεν ἀνήνασθαι· χαλεπὴ δ' ἔχε δήμου φῆμις.
ἔνθα μὲν ἐννέτες πολεμίζομεν ἔμβε ἀχαιῶν·
τῷ δεκάτῳ δὴ πόλιν πριάμου πέρσαντες ἐβίμεν
οἴκαδε σὺν νήεσσι· θεὸς δ' ἐπέδασεν ἀχαιούς.
αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ καὶ μέλλετο μυτίεσθαι·
μῆνα γὰρ οἷον ἔμιμνα τεταρπόμενος τεπέεσσι,
κυριδίην τ' ἀλόχῳ, καὶ πάμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
αὖ σύμπον δ' μεθυμος ἀνώγη ναυτίλλεσθαι,
νῆας ἐϋσείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
ἐννέα νῆας ἔγλαϊ θοὰς δ' ἐσαγήρατο λαός.
ἓξ ἤμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼ ῥήϊα πολλὰ παρῴχον·
θεοῖσίν τε ῥέξειν αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι·
ἑβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀὴν κρήτης ὀρείης,
ἐπλέομεν βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ κελῷ
ῥηϊδίως, ὡς εἴ τε κατὰ ῥόον· ἀδύ τις οὖν μοι

Martia πῶ.

Sacerdos

Mutatio fortunæ.

Nauigatio ex Aegypto ad Troiam, & inde ad Italiam, sed omnia ioco fortuito.

νηῶν τῶ μάνθη· ὀϊὴ ἀσπερχὲς ὀδὺ κὴ ἄνυσσοι
ἡ μεῖναι τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆται τ' ἴθυνον·
τῶ μ' πάλαι δ' αὐτοῦ ἔυρρά πνεί κόμεθα.
ἔνθα δ' ὀνὰ ὑπνῶ τοταμῶ νέασ' ἀμφιελίασας·
ἔνθ' ἤτοι μὸν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτὸς παρνήεσι μένειν κὴ νῆας ἐρύσθαι·
ὀπῖρασ δ' κὴ τὰ σκοπιὰς ὤπρωτα νέεσθαι·
οἳ δ' ὕβρῃ ἐξαντὸς ἐπιατόμενοι μένει σφῶ,
αἶψα μάλ' αὐτοπίων ἀνδρῶν πρικαλλέας ἀρὰς
πόρσεον· ἐν δὲ γυναῖκας ἄγον· κὴ νήπια τέκνα,
αὐτός τ' ἐντεινον· τάχα δ' ὃς πόλιν ἵκετ' ἀῢτῆ·
οἱ δ' βοῆς ἀΐοντες ἄμ' ἠῶι φαινομένῳι
ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε κὴ ἵππων,
χαλκῆ τε σεροπῆς· ἐν δὲ ξβλ' τρ πιπέραιρος,
φύξαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν· ὐδὲ τις ἔτλη
μεῖναι ἐναντίβιον· πρὸ γὰρ κακὰ πάντεθεν ἦεν.
ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὸν ἀπέπταιον ὀξέϊ χαλκῶ·
τοὺς δ' ἄγαγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
αὐτὰρ ἐμοὶ ξβλε αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὧδε νόημα
ποίησ· ὡς ὤφελον θανέειν κὴ πότμον ἐπισπεῖν
αὐτοῦ ἐν αὐτύπῳ· ἔτι γὰρ νύ με πᾶμ' ὑπέδυκεν.
αὐτὶκ' ἀτὰρ κρατὸς κυανέην αὐτυχον ἔθηκα,
κὴ σάκος ὤμοιϊν· δόρυ δ' ἔμβαλον ἔγκατα χερὸς,
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων·
κὴ νύσα γόνατ' ἔλασσ'· ὃ δ' ἐρύσατο καί μ' ἐλέησεν.
ὄβ δ' φρον δὲ μ' ἔσασ' ἄγεν οἴκαδε δακρυόεντα·
πολλοὶ δ' ἐπῖαον μελίησιν
ἐγχείῃσι κτᾶναι· δὴ γὰρ μεχολώσατο λίην·
ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
ξενίην· ὅς τε μάλιστα νεμεσᾶται κακὰ ἔργα.

Populatio Cantabrica cedes

Gestus tradimici Sebastiani

Humanitas erga Supplices ex Religione

ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον αὐτόθι. πολλὰ δ' ἄγειρα
χρήματ' ἀν' αἰγυπτίους ἄνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντες·
ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
δὴ τότε φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδὼς
τρώκτης· ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει.
ὅς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ᾗσιν φρεσὶν ὄφρ' ἱκόμεσθα
φοινίκην, ὅθι τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο·
ἔνθα παρ' αὐτῷ μῆνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν·
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνες τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
ἂψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
ἐς λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσατο ποντοπόροιο
ψεύδεα βουλεύσας· ἵνά οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι·
κεῖθι δέ μ' ὡς περάσησι καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο·
τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηὸς ὀϊόμενός περ ἀνάγκῃ.
ἡ δ' ἔθεεν βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ καλῷ
μέσον ὑπὲρ κρήτης· ζεὲς δέσφιν μήδετ' ὄλεθρον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε κρονίων
νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς·
ζεὲς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηΐ κεραυνόν.
ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ·
ἐν δὲ θεείου πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες·
οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἐμφορέοντο. θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον,
αὐτὰρ ἐμοὶ ζεὲς αὐτὸς ἔχοντι περ ἄλγεα θυμῷ,
ἱστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρώροιο
ἐν χείρεσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι·
τῷ ῥὰ περιπλεχθεὶς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν,
ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ·

Circumstantia Verisimilis

Temperatus

Mutatur rursum fortuna

Caelum undique et undique pontus olli pur pureus supra caput adstitit imber

Naufragium.

Fingen sc. curtum in lustris Epirotici cum.

χάμη θεσπρωτῶν· πέλασε μέγα κῦμα κυλίνδον·
ἔνθα μὲ θεσπρωτῶν βασιλῆϊ ἔκομίσατο φείδων
ἥρως ἀπριάτην· τὸ γὰρ φίλος ἦεν ὀΐων,
ἀλλ' ὅ γε μ' ἐκ μάτω δεδμημένον ἧκεν ὀδύνῃ
χειρὸς ἀναιδήσας· ὀπάων δ' ἴμεν ἀμφὶ δόμοιο
ἀμφὶ δὲ μὲ χλαῖναν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσεν.
ἔνθα ὀδυσσῆος ἐγὼ κῦδος μὲν ἔπος τε ἔφασκεν
ξεινίσαι, ἠδὲ φιλῆσαι ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν.
καί μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξεναγείρατ' ὀδυσσεύς·
χαλκόν τε χρυσόν τε πολύκμητόν τε σίδηρον·
κεῖθι νύμεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·
τόσσά οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κῆρι ἄνακτος.
τὸν δ' ἐς δωδώνην φάτο βήμεναι ὄφρα θεοῖο
ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
ὅππως νοστήσῃ ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,
ἤδη δὴν ἀπέων ἢ ἀμφαδὸν ἦε κρυφηδόν.
ὤμοσε δὲ πρὸς ἐμὸ αὐτὴν ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
νῆα κατειρύσθαι, κοὶ ἑταρτέας ἐμβιβάσασθαι·
οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
ἀνδρῶν θεσπρωτῶν, ἐς σιτάλκον πολύπυρον.
ἔνθ' ὅγε μ' ἠνώγη πέμψαι βασιλῆϊ ἀκέοντι
ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἤνδανε βουλὴ
ἀμφ' ἐμοὶ ὄφρ' ἔτι πάσχω δύσις ἐκτὸς μαλεώμην.
ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἐς πέλεν ποντόπορος νηῦς,
αὐτίκα δουλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο.
ἕκ μέν μ' χλαῖναν τε χιτῶνά τ' ἕματ' ἔδυσαν
ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα
ῥωγαλέα, τὰ κοὶ αὖτος ὑπ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῇαι.
ἑσπέριοι δ' ἰθάκης ὀρεσέλεα ἔρχ' ἀφίκοντο.

Calamitas super calamitatem.

ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋσέλμῳ ἐνὶ νηὶ,
ὅπλῳ ἐϋστρεφέϊ στερεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
ἐσυμένως, παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἕλοντο·
αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας
ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ·
στῆθος· ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρῃσι
νηχόμενος· μάλα δ' ὦκα θύρηθ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων·
ἔνθ' ἀναβὰς ὅθι τε δρίος ἦν πολυανθέος ὕλης·
κείμην πεπτηὼς· οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες
φοίτων· ἀκὴ οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
μαίεσθαι προτέρῳ· τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
νηὸς ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
ῥηϊδίως· καί με σταθμῷ ἐπέλασσαν ἄγοντες,
ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γὰρ νύμοι αἶσα βιῶναι·
Τ ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα·
ἆ δειλὲ ξείνων· ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας
ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἠδ' ὅσ' ἀνήθης·
ἀκὰ τάδ' οὐ κατὰ κόσμον ὀΐομαι· οὐδέ με πείσεις,
εἰπὼν ἀμφ' ὀδυσῆϊ, τίσε χρὴ τοῖον ἐόντα
μαψιδίως ψεύδεσθαι· ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
νόστον ἐμοῖο ἄνακτος ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
πάχυ μάλ', ὅττέμιν οὔτι μετὰ τρώεσσι δάμασσαν,
ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν· ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ·
ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσω·
νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο·
αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπόστροπος· οὐδὲ πόλινδε
ἔρχομαι· εἰμήπου τι περίφρων πηνελόπεια
ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν· ὅτ' ἀστελίη ποθὲν ἔλθῃ·

θυρηφι legit, Didymus

πάθος

Increpatio

ἀμφ' ὀιδυῆ τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέεσθον·
ἦμὲν οἱ ἀγνωτατα δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος·
ἦδ' οἱ χαίρουσι βίοτον νήποινον ἐδοντες·
ἀμφὶ ἐμοὶ δ' φίλον ἦτορ μεταλλήσας κατὰ θυμὸν
ἐξ ἁπάσης μ' ἀπιόντα δόλοις ἐξήπαφε μύθῳ.
ὅς τ' ἄνδρα πτήξαντα πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀνύσσας
ἤλυθε μακρὸς δώματ' ἐϋσσέλμοιο θαλάσσης·
φῆ δ' μιν ἐν κρήτεσι παρ' ἀλδαίνῃσι δόμοισι
νῆσαι ἀνειόμενον τάς οἱ ξεινώσαεν ἄελλαι.
καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι ἢ ὅς θέρος, ἢ ὅς ὀπώρην,
πολλὰ χρήματ' ἄγοντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι.
καὶ σὺ γέρον πολυπενθὲς ἐπεὶ σέμοι ἤγαγε δαίμων,
μήτέ τέ μοι ψεύδεσι χαρίζεο· μήτέ τι βέλτ-
ὔ γὰρ τἄνεκ' ἐγώ σ' ἀνδήσομαι οὐδὲ φιλήσω,
ἀλλὰ δία ξένιον δείσας αὐτόν τ' ἐλεήσας.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἄπιστος·
οἷον σ' ὄρκον ὄμοσσας ἔρξειν ἀπήμονα δόμον σὸν ἐλθών,
ἄλλα νῦν ἐρύκεις ἐπιόντα· τοιγὰρ ἔπειθεν
μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ τοὶ ὄλυμπον ἔχουσιν.
εἰμὲν γὰρ νοσφίσῃ ἄνακτος τοῦδε δόμοιο,
ἕσσαι μοι χλαῖναν τε χιτῶνά τε εἵματα πέμψαι,
πλεῖον δ' εἰς Ἰθάκην οὔ μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
ᾧ δέ κε μὴ ἕλθησιν ἄνακτος ἀγοράων
ὧδε κατακτείνας βαλέειν μεγάλως κοτέοντι·
ὥρη καὶ ἄλλος πῶχος ἀνδάνεται ἠροπαύειν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ὑῖος ὑφορβός·
ξεῖν' ἔτω γάρ μέν μοι ὑπέκλεψάς τε δόλόν τε,
εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα αὐτίκα καὶ μετέπηθα,
ὅς σ' ἔπει ὧδε κλισίην ἄγαγον, καὶ ξείνια δῶκα.

Hospitalitas

ὣδις δὲ πτείναμι φίλον δ' ἄρ' θυμὸν ἑλοίμην.
πρόφρων μεν δ' ἤπατα δία κρανίωνα λιτοίμην.
νῶϊ δ' ὧρη δόρποιο τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
ξεῖν' ἴν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.
Ὣς δὶ μὺθο τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
ἀγχίμολον δὲ σύβω τε κὼ ἀνέρβω ἦλθον ὑφορβοί.
τὰς μὺθο ἄρα ἔρξαν κατὰ ἤθεα οἱ μιν θῆναι·
κλαγὴ δ' ἄασεν ὦρτο συῶν αὐλιομὺθάων·
αὐτὰρ ὃ οἷς ἑτάροισιν ἐπέκλεε δῖος ὑφορβὸς,
ἄξεθ' ὕων ἀν ἄριστον ἵνα ξείνῳ ἱρὸν σῶ
πλεδαπῷ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ' οἵ περ ὀΐζω
δὴν ἔχομὺθ πάχοντες ὑῶν ἕνεκ' ἀργιοδόντων.
ἄλλοι δ' ἡμίτρον κάμακα νήκοιον ἔδαιον.
Ὣς δ' ἀραφωνήσας κέασεν ξύλα νηλεῖ χαλκῷ·
οἱ δ' ὠΐσαν μάλα πίονα πενταέπηρον.
ἐν μὺθο ἔπειτ' ἔσησαν ἐπ' ἐσχάρη· κὰδ δὲ συβώτης
λάβετ' ἀράβαν ἄπαν· φρεσὶ γὰρ μέγα νόησεν·
ἐκ δ' ὄβ' ἀπαρχόμενος μεφαλῆς ῥίχασ' ἐν πυρὶ βάλλειν
ἀργιόδοντος ὑὸς, κὼ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
νοστῆσαι ὀδυσῆα πολύφρονα οἶκάδε δόμονδε.
κόψε δ' ἀνα χόμενος χίζῃ δρυὸς, ἣν λίπε κείων·
τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ· τοὶ δ' ἔσφαξάν τε κὼ δύσαν.
αἶψα δὲ μι διέχναν· ὄβ' ὦμοβετῆτι συβώτης
πάντοθεν ἐκ χόμενος μελέων· ἐκ πίονα δημόν·
κὼ τὰ μὺθο ἐν πυρὶ βάλλε παλυώσας ἀμφίτ' ἀκτῆ,
μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα κὼ ἀμφ' ὠβελοῖσιν ἔπειρεν.
ὠπτησάν τε περιφρασίως ἐρύσαντό τε πάντα.
βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ὠρσὲ συβώτης
ἴσαν δαπρούσων· περὶ γὰρ φρεσὶν ἄϊσιμα ᾔδη·
κὼ τὰ μὺθο ἔπαχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων·

πλὴν μὲν ἴαν νύμφησι καὶ ἑρμῆ μακάρεσσιν ἔῃσι
θῆκεν ἐπευξάμενος· τάς δ' ἄλλας νεῖμεν ἑκάστῳ.
νῶτοισιν δ' ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γεραίρειν
δολιόφρονος ἐξὸς, μύδαντε δὲ θυμὸν ἀνάκτος.
καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
Gratulatio αἴθ' ὄτως οὔ μοι φίλος υἱὸς παρὶ νηυσὶ μένοντο
ὡς ἐμοὶ ὄππιμε τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης οὔ μοι συβῶτα·
Humanitas ἔσθλε καμόντι ξείνῳ καὶ τέρπτο θῦμῷ,
ὅσσα πάρεστ· θεός δέ τ' ὀλβοδώσει, τόδ' ἐάσῃ,
ὅππιεν ὦ θυμῷ ἐθέλει· δύναται γὰρ ἅπαντα.
ἦ ῥα, καὶ ἄρματα θῦσε θεοῖς αὖτ' ἐνέτησι·
σφάξας δ' ἄλφιτα οἶνον ὀδυσῆϊ πολυτόρῳ,
ἐν χέρεσιν θέμεναι· ὃδ' ἔζετο πὰρὰ μοίρην,
σῖτον δὲ σφιν ἐνῆμε μεσαύλιος· ὃν ῥα συβώτης
auxiliarem familiarem heri. αὐτὸς κτήσασθ' ὅπως ἀπὸ χρὸς μένοιο ἄνακτος,
νόσφιν ὀδυσσῆος καὶ λαέρταο γέροντος·
πὰρ δ' ἄρα μιν ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν·
οἴδ' ἐπ' ἀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
σῖτον μὲν σφιν ἀφεῖλε μεσαύλιος· οἱ δ' ἐπὶ κοίτην
σίτου καὶ κρειῶν κεπορημένοι ἐνδύοντο.
νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κελαινὴ σκοτομήνιος· ὗε δ' ἄρα ξὺν
πάννυχος· αὐτὰρ ἄη ζέφυρος μέγας αἰὲν ἐφυδρος.
Hæc ad prædicanda humanæ subsidia primum Num vir sit sapiens, inquisitio. τοῖς δ' ὀδυσεὺς μετέειπε συβώτῃ πειρητίζων,
ἤπως οἱ ἑκδὺς χλαῖναν πόροι· ἠὲ ἑταίρων
ἄλλον ἐποτρύνει· ἐπεὶ ἔο κήδετο λίην·
πέκλυθι νῦν οὔ μοι καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
οὐξαμενός τι ἔπος ἐρέω οἶνος γὰρ ἀνώγει
ἠλεὸς· ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μολπῇ ἀείσαι,

καὶ δ' ἄπαλὸν γελάσαι καὶ τ' ὄρχήσασθαι ἀνῆκεν.
καί τι ἕπος προέηκεν ὅπῃ τ' ἄριστον ἀμείνων·
ἀμφὶ ἑπείομαι ὦ πρῶον ἀνέκλαγξαν, καὶ ἐπικούσω·
ἦθ ὡς ἤβωσι μιβήτέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὡς ὄφθ' ὑπ' ἠοῖ λόχον ἤγομεν ἀρτωάντων·
ἠρέσθην δ' ὀδυσεύς τε καὶ ἀτρέος μενέλαος·
τῖσι δ' ἄμα πρῖκες ἦρχον ἐγὼ αὐτοὶ δὲ ἄνωγον·
ἀμφ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπόμεθα ποτὶ πόλιν αἰπύτε τεῖχος
ἡμεῖς μὲν πρὶ ἄλσυ κατὰ ῥωπήια πυκνά·
ἀνδρόνακες καὶ ἕλος ὑπὸ ταὐχεσι πεπιῶτες
κὴμεθα νυξ δ' ἄρ ἐπῆλθε καὶ ἠ βορέαο πεσόντος
πυκνὶς· αὐτὰρ ἔπειτα χιὼν γένετ' ἠΰτε πάχνη
ψυχεὴ, καὶ σακέεσι πρίσεφερε κρύσταλλος·
ἐν δ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔσχον ἠδὲ χιτῶνας·
εὗδον δ' ὐπνηλοι σάκεσιν εὐμενέοι ὤμοις.
αὐτὰρ ἐγὼν χλαῖναν μὲν ἐὼν ἐτάροισιν ἔλαθον
ἀφραδίως· ἔπεὶ οὔ μ' ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἠμὲν
ἀμφ' ἔπόμην σάκος οἷον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
ἀμφ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην· μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
καὶ τότ' ἐγὼν ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα
ἀγκῶνι νύξας· οὐδ' ἀρ ἐμμαπέως ὑπάκουσε·
διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσεῦ,
ἤτοι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι· ἀλλά με χρὴ μα
μάνατα· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν, παράμ' ἦπαφε δαίμων,
οἰοχίτων' ἔμμεν νεῶ δ' οὔκ ἔτι φυκτὰ πέλονται·
ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόν δ' ἐνὶ θυμῷ,
οἷος ἐκεῖνος ἔην βουληφόρος ἠδὲ μάχεσθαι·
φθεγξάμενος δ' ὀλίγῃ ὀπὶ μοι πρὸς μῦθον ἔειπε·
σίγα νεῶ μήτις σεῦ ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ·
ὣς καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν, ἔπτό τε μῦθον·

Navra
νω fi:
rfa.

Κ λῦτε φίλοι, θᾷός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ἄνειρος·
λίην γὰρ νηῶν ἐκὰς ἦλθομεν· οἶδά τις ἦμιν
ἥπειν αὐτείδη ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
εἰ πλέονα σὺν παρὰ ναῦφιν ἐποψόμεθ᾽ ἠὲ νέεσθαι.
Ὣς ἔφατ᾽· ὦρτο δ᾽ ἔπειτα βοᾶσε ἀνδρομέδοιο ἄνακτος
κηρυκαλίμοιο· ἀτὰρ δὲ χλαῖναν βάλε φοινικόεσσαν·
βῆ δ᾽ ἰέναι ἐπὶ νῆα· ἑῶν δ᾽ ἐνὶ εἵματι κείνῳ
μίμνον ἀπασίως· φάε δὲ χρυσόθρονος ἠώς·
ὣς νῶϊ ἤβωόμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη·
δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ ταθμοῖσι συφορβῶν
ἀμφότερον φιλότητι καὶ ἀξόϊ φῶτος ἑῆος.
νῶϊ δὲ μ᾽ ἄτιμάζουσι καὶ χρεῖ ἔμμαθ᾽ ἑκόντα.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφης δῖ᾽ ἀμαιεύβωτα·
ὤγερον· αἶνος μέν τοι ἀμύμονι ὃν κατέλεξας,
ἀλλὰ τίπω παρὰ μοῖραν ἔπος γήμω δὲ ἐνιαυτῷ·
τῷ ὄτ᾽ ἐαθῆτος θανάσσεαι ἤτέτραν ἄλλην·
ὥς ἐπέοι χ᾽ ἱκέσθην θαλαπείριον ἀντιόωντα
νῶϊ· ἀτὰρ ἤῶθεν μετὰ σὰ ῥάκεα δυσκαλέεις·
ἀλλὰ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι, ἐπὶ μοιβοί τε χιτῶνες
ἐνθάδε ἔννυσθαι· μία δ᾽ οἴη φωτὶ ἐκέσθω·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθησιν ὀδυσῆος φίλος υἱὸς
αὐτός τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δώσει·
πέμψει δ᾽ ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Ὣς ἐπὼν ἀνόρουσε· τίθει δ᾽ ἀρὰ οἱ πυρὸς ἐγγὺς
ἑστίην, ἐν δ᾽ αὖγῶν τε καὶ οἴων δέρματ᾽ ἔβαλλεν.
ἔνθ᾽ ὀδυσῆι κατέλεκτ᾽· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
πυκνὴν καὶ μαλακὴν, ἣ οἱ παρεμέσετ᾽ ἀμοιβαὶς
ἔννυσθαι ὅ τέ τις χθιζῶν ἔκπαγλος ὄροιτο.
ὣς ὁμὸν ἔνθ᾽ ὀδυσῆι κοιμήσατο· τοὶ δὲ παρ᾽ αὐτὴν
ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνίαι· ἐν δὲ συβώτῃ

ἥνδανεν αὐτόθι κοῖτος ὑῶν ἄπο κοιμηθῆναι,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὁπλίζετο· χαῖρε δ' ὀδυσεύς·
ὅπι ῥά οἱ βιότου πρικήδετο νόσφιν ἐόντος·
πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ πρὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις·
ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἑέσατ' ἀμεξάνεμον μάλα πυκνὴν·
ἀνδὲ νάκην ἕλετ' αἰγὸς ἐϋτρεφέος μεγάλοιο·
εἵλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα κεινῶν ἀμπτῆρα καὶ ἀνδρῶν·
βῆ δ' ἴμεναι κείων, ὅθι πρ σύες ἀργιόδοντες
πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ εὗδον βορέω ὑπ' ἰωγῇ·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣΟΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ·

τ Ηλέμαχον ἀθηνᾶ ὄναρ ἐπιστᾶσα, εἰς ἰθάκην ἐπανελθεῖν προτρέπεται· ὃς δῶρα παρὰ μενελάου λαβὼν πέμπεται· καὶ ἐμβαίνειν μέλλων εἰς τὴν ναῦν θεοκλύμενόν τινα ἀργεῖον μάντιν, ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ φεύγοντα· καὶ εὔμαιος ὀδυσεῖ διηγεῖται· ὡς φοίνικες αὐτὸν ληϊσάμενοι ἐκ συρίας νήσου ἀπέδοντο λαέρτῃ· καὶ ἡ τηλεμάχου ναῦς κατάγεται εἰς ἰθάκην· καὶ ταύτην εἰς ἄστυ ἀποπέμψας, αὐτὸς πρὸς εὔμαιον ἔρχεται·

Οὗ ἐπέβη δ' ἐθάκης ὀδυσεύς ἐκ λακεδαίμονος.

Δ' εἰς εὐρύχορον λακεδαίμονα
παλλὰς ἀθήνη
ἦ ὤχετ' ὀδυσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
νόστου ὑπο μνήσουσα, καὶ ὀρμαίνεσσα νέεσθαι.
οὗρε δὲ πλέμαχον καὶ νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν,
εὗδον τ' ἐν προδόμῳ μεγαλήτορι δαιδαλέοιο,
ἤτοι νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·
πλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλαυκῶπιν ἀθήνην,
ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἐοῖο.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις ἀθήνη,
πλέμαχ', οὐ μὲν ἔτι κεχαλασμένον ἄπο σὴν ἀγάλισαι,
πήματά τε προλιπὼν ἀνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
ὄφρα ὑπερφιάλως μήτι κατὰ πάντα φάγωσιν
πήματα δαιτάμενοι· σὺ δὲ πῦσίην ὁδὸν ἔλθῃς·
ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν μενέλαον,
πεμπέμεν· ὄφρ' ἔτι οἶκοι ἀμύμονα μητέρα τείμῃς·
ἤδη γὰρ πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
οὐρμάχῳ ἡμάσθαι· ὁ γὰρ περιβάλλει ἄπαντας
μνηστῆρας δώροισι, καὶ ἐξοφέλλει ἕεδνα.
μὴ νύ τι σεῦ ἀέκητι δόμων ἐκ πῆμα φέηται.
οἶσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσι γυναικὸς
κείνη βούλεται οἶκον ὀφέλλειν, ὅς μιν ἀνήμαι·
παίδων δὲ προτέρων καὶ ἠκριδίοιο φίλοιο,
ἔτι

ἀκέτι μέμνηται πενθήτος· ἀλλὰ μεταλλᾷ·
ἀμφὶ σύ γ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἑκάστε
μνωόων· ἤ τις τι ἀθρήσει φαίνεται ἆναξ.
ἠδόκέτι φήνωσι θεοὶ κυδοιμὸν παράκοιτιν·
ἄλλο δέ τοι ἐρέω· σὺ δὲ σώφρεο θυμῷ
μνησίπορον σ' ἐπιτηδὲς ἀθρήσασθε λοχήσιν.
ἐν πορθμῷ ἰθάκης τε σάμου τε παιπαλοέσσης·
ἐμνοι μὲν ἔγωγε πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
ἀμφὶ τάχ' ἂν δὴ οἶσθ πρὶν κεῖνα γαῖα καθέξει·
ἀνδρῶν μνησίπορον· εἰ τοι βίοτον κατέδουσιν·
ἀμφὶ ἑκὼν νήσων ἀπέχειν ὑπερηνορέων.
νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι ἄρον ὄπιθεν
ἀθανάτων ὅς τις σε φυλάσσει τε, ῥύεταί τε·
αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν ἰθάκης ἀφίκηαι,
νῆα μὲν ὃν πόλιν ὁρμᾶσαι κὼ πάντας ἑταίρους·
αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην ἐσαφικέσθαι,
ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὁμῶς δέ τοι ἦπια οἶδεν·
ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι, τόνδ' ὀρμᾶσαι πόλιν ἔσω,
ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι πηνελοπείῃ·
ὅτι ἑκὰ δὴ σῶς ἐὼν κὼ ἐν πύλῳ ἠλίνθατο·
ἦλθε δ' ἄρ' ὡς ἐπέσσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον·
αὐτὰρ ὃ νεσορίδην ἐξ ἠδίος ὦρσε ἐγεῖραι
λαὸς ποδὶ κινήσας, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἔγρεο νεσορίδη πεισίστρατε μώνυχας ἵππους
ζεῦξον ὑφ' ἅρματ' ἄγων· ὄφρα πρήσωμεν ὁδοῖο.
Τ ὃν δ' αὖ νεσορίδης πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα·
τηλέμαχ' οὔπως ἔστιν ἐπιχθονίους περ ὀΐσσαι
νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔασται ἠὼς.
ἀμφὶ μὲν ἐσσόμενα φέρων ἐπιδίφρια θείη,
ἥρως ἀρήϊφιλος μενέλαος,

καὶ μύθοισι ἀμαυρὸν ἀποσπέρμηνον.
τὸ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἠμὲν ἅπαντα
ἀνδρὸς ξεινοδόκου ὅς μιν φιλέσσατο πάρ᾽ αἶσαν.
Ὣς ἔφατ᾽· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἠώς.
ἀρχίμολον δὲ σφ᾽ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς ἐλένης πάρα καλλικόμοιο.
Τόν δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησεν ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
ἀμφὶ χλαῖνά τε χιτῶνα τε εἷο σιγαλόεντα
δῦνεν· καὶ μέγα φάρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ᾽ ὤμοις
ἥρως· βῆ δὲ θύραζε, παρίστατο δὲ προσηύδα
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀρήιδη Μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν,
ἦ δὴ νῶϊ μάλ᾽ ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἦ δὴ γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ᾽ ἱκέσθαι·
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
τηλέμαχ᾽· ὄψ᾽ ἔτι σ᾽ ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ᾽ ἐρύξω
ἐλθόντ᾽ οὐ στυγερὸν νεμεσήσομαι· ἠδὲ καὶ ἄλλω
ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ᾽ ἔξοχα μᾶλλ᾽ φιλέοιμεν,
ἔξοχα δ᾽ ἐχθαίροιμι· μέσσῳ δ᾽ ἀΐσιμα πάντα·
ἴσον τοι κακὸν ἔμμεν ὅς τ᾽ ἄκριτα θέλοντα νέεσθαι
ξεῖνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὃς ἐπιμάσσαι κατερύκοι·
χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν ἐθέλοντα δὲ πέμπειν·
ἀλλὰ μάλ᾽ εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδήρια θῇμι
καλὰ· σύδ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· εἶπω δὲ γυναιξὶ
δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυπεῖν ἀλίς ἔνδον ἐόντων,
ἀμφίπορον κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειαρ,
εἰσπνήσαντας ἰέμεν πολλὴν ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν
ἦ δ᾽ ἐθέλεις περιβῆναι ἀν᾽ Ἑλλάδα καὶ μέσον ἄργος,
ὄφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι· ὑπο ζεύξω δέ τοι ἵππους·
ἄστεα δ᾽ ἀνθρώπων ἐπιήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας

Homeri Odyss. lib. iv. ad limitem usq.

ὣς τως ἀποπέμψει· δώσω δέ τι ἔνθε φέρεσθαι,
ἢ τίνα τοι πρόσθεν ἀχαλκέων ἢ λεβήτων,
ἢ δύ' ἡμιόνους, ἢ χρύσεον ἄλειτον·
τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Διογενὲς μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν
βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ· ἐν γὰρ ὀπίσθεν
ὄρνυ ἐὼν κατέλειπον ἐπὶ πτεάτεσσιν ἐμοῖσι,
μὴ πατέρ' ἀντίβιον δεξίμενος αὖθος ὄλωμαι,
ἢ τινα μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄλητα·
ὡς δ' ἐπεὶ τόν γ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
αὐτίκ' ἄρ' ἐξ ἀγορῆς ἅδε δμωῇσι κέλευσε,
θᾶσσον ἐλ μεγάροις τετυκεῖν· ἄλις ἔνδον ἐόντων.
ἀχνύμολον δὲ δὴ ἦλθε βοηθόος ἠτεωνεύς·
αἶψα δὲ ἐξ ὀνύης, ἐπεὶ ῥ' πολὺ νᾶιεν ἀπ' οὔδεος·
τὸν πῦρ κῆαν ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
ὀπτῆσαί τε κρεῶν· ὃ δ' ἄρ' ὑπ' ἀπίθησεν ἀνάσσῃ.
αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο πὴ ὠέντα,
ἦ πὴ ἕοις· ἅμα τῷ γ' ἐλένη πὶς κῆ μεταπέπρωθε·
ἀμφὶ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι δὴ κειμήλια κεῖτο,
ἀργείης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον·
ἀργύρεον δ' ἐλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν.
ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ὃς χέρσιν αὐτὴ
τῶν ἔξ' ἀράμενη ἐλένη φέρε δῖα γυναικῶν,
ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος·
ἄστηρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν· ἔκητο δὲ νείατος ἄλλων.
βὰν δ' ἴεναι προτέρω διὰ δώματος εὖς ἵκοντο
τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
τηλέμαχ· ἦτοι νόσον ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
ὥς τοι ἰδὲ τελέσειεν ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.

δώρων δ' ὅ τι οἱ ἐνὶ μῷ οἴκῳ κειμήλιον εἴη,
δώσω· ὃ κάλλιστον καὶ τιμιώτατόν ἐστι.
δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
πᾶσιν ἄπασ· χρυσῷ δ' ἐπιχείλεα πεχράανται,
ἔργον δ' Ἡφαίστοιο πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως
Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν,
πεῖσέ μ' ἐνοσίσαντα τέλειν δ' ἐθέλω τόδε πᾶσι.
Ὣς ἔφατ', ἐν χερσὶ τίθει δ' ὑπασ' ἀμφικύπελλον
ἥρως Ἀρκεΐσιος· ὃ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
βῆ κομέων πρόπαροιθε φέρων κρατερὸς μενελάος
ἀργύρεον· ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρηος,
πέπλον ἑκάστ' ἐν χερσὶν ἐποτρύνουσ' ἑκατὸν δνόφαλόν τε.
δῶρον τοι καὶ ἐγὼ τετάνυσμαι φίλε τῶν δίδωμι,
μνῆμ' ἀλόχου φορέειν· τέως δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
κεῖσθω· ἐγὼ μεγάρῳ σὺ δὲ μοι χαίρων ἀφίκοιο
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων.
καὶ τὰ μὲν ἐν πέρινθα τίθει πεισίστρατος ἥρως
δεξάμενος, καὶ πάντα εἴσω θυμήσατο θυμῷ.
τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κεχαρμένος ἔνθα ἕκαστα
ἐξέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα χαριζομένη παρεόντων.
παρὰ δὲ βοὸς ἥρως κρέα θάκτο καὶ νέμε μοίρας.
οἰνοχόει δ' υἱὸς μενελάου κυδαλίμοιο
Ἀστύαλος· τὸν δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἄειρον.

Χema

Vlixem summa apud Menelaum

Atque ea haec magnum tibi gaudia munera mittet
Sumet puer vt longum Andromachaeus Troiam
Coniugis hoc saltem natum Capi dona Hectoreamque
vi. iii. Aenid.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο·
δὴ τότε τηλέμαχος καὶ νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
ἵπποις τ' ἐζεύξαντ' ἀναβὰ ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·
τοῖσι δὲ μετ' ἀρείδης ἕπετ' εὐρυβίης μενέλαος,
οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι,
χρυσείῳ ἐν δέπαϊ ὄφρα λάψαντε κιοίτην.
ἕστη δ' ἵππων προπάροιθε δολιχηνόμενος δὲ προσηύδα·
Χαίρετον ὦ κοῦροι καὶ νέστορι ποιμένι λαῶν
ἐπῆν· ἦ γὰρ ἐμοί γε πατὴρ ὡς ἤπιος ἦεν
ἠὼς ὡς βροτὸν πολεμίζομεν υἷϐα Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
καὶ λίην κείνῳ γε δοκησφερὲς ὡς ἀγορεύεις·
πάντα τάδ' ἐλθόντϐ κατὰ λέξομεν· αἶ γὰρ ἐγὼν ὧς,
νοσφισσάμενος ϐάσκηνδε νιχῶν ὀδοσῶν ἐνὶ οἴκῳ,
ἤοιμ' ὡς παρὰ σεῖο τυχὼν φυλότητος ἁπάσης
ἔρχομαι αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
αἰϐὸς ἀρήνη χῆνα φέρων ὀυζεται πέλωρον
ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύξοντϐ ἕποντο
ἀνέρϐ ἠδὲ γυναῖκϐ· ὅδε σφισιν ἐπ ὔϐεν ἐλθὼν
δεξιὸς ἤϊξε πρόσθ' ἵππων· οἱδὲ ἰδόντϐ
γήθησαν καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
Τοῖσι δὲ νεστορίδης πᾶσ ἴστρατος ἤρχετο μύθων·
φράζεο δὴ μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν.
ἠὲ θεῶν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας ἦε σοὶ αὐτῷ·
Ὣς φάτο· μϐ μήριξε δ' ἀρηίφιλος μενέλαος,
ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας·
τὸν δ' ἐλέγν ταναύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον·
κλῦτε μεῦ αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι ὡς ἐνὶ θυμῷ,

ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω·
ὣς ὅδε χῆν' ἥρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ
ἐλθὼν ἐξ ὄρεος ὅθι οἱ γενεή τε τόκος τε,
ὣς ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς·
οἴκαδε νοστήσει καὶ τίσεται ἠὲ καὶ ἤδη
οἴκοι· ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὰ πάντεσσι φυτεύει·
Τ ήν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
οὕτω νῦν ζεὺς θείη ἐρίγδουπος πόσις ἥρης·
τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὣς εὐχετοῴμην,
ἦ· καὶ ἐφ' ἵπποιΐν μάστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὦκα
ἤϊξαν πεδίον δὲ διὰ πτόλιος μεμαῶτες·
οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἐς φηρὰς δ' ἵκοντο διοκλῆος ποτὶ δῶμα
υἱέος ὀρσιλόχοιο, τὸν ἀμφειὸς τέκε παῖδα·
ἐνθάδε νύκτ' ἀέσαν· ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνάθ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριγδούπου·
μάστιξε δὲ λάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο πύλου αἰπὺ πτολίεθρον,
καὶ τότε τηλέμαχος προσεφώνεε νέστορος υἱὸν·
νεστορίδη· πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
μῦθον ἐμὸν· ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι
ἐκ πατέρων φιλότητος· ἀτὰρ καὶ ὁμήλικες εἶμεν·
ἥδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνησιν ἐνήσει·
μή με πάρεξ ἄγε νῆα διοτρεφὲς, ἀμὰ λίπ' αὐτοῦ,
μή με γέρων ἀέκοντα κατάσχῃ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
ἱέμενος φιλέειν, ἐμὲ δὲ χρεὼν θᾶσσον ἱκέσθαι·
Ὣς φάτο· νεστορίδης δ' ἄρ ἑῷ συμφράσατο θυμῷ·

Helena interpretatur aut Gurium.

Votum

Vitat Remora

ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποχόμενος τελέσειεν·
ὧδε δ' οἱ φρονέοντι δοάσσατο μέρμιον ἦμαρ·
ῥεῖα δ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξάνυσε κάλλιμα δῶρα·
ἐσθῆτα χρυσόν τε, τά οἱ μενέλαος ἔδωκε·
καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
σπεύδῃ νῶι ἀναβαίνε μέλαν τε πάντα ἑταίρους,
πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἱκέσθαι ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι·
ὧ πόποι ἐνὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
οἷος ἐκείνῳ θυμὸς ὑπέρβιος ἔν σε μεθήσῃ·
ἀλλ' αὖθις κελεύων δεῦρ' εἴσεται· ὧδέ σε φημί·
ἆψ ἴέναι μενεοῦν· μάλα γὰρ κεχολώσεται εἰ μὴ τις·
ὣς ἄρα φωνήσας ἔλασεν κελεύσσι βοῶσας ἵππους·
ἆψ πυλίων εἰς ἄστυ θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανε·
τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
ἑλκέσθαι τὰ τάχιστα ἑταῖροι νηὶ μελαίνῃ,
αὐτοί τ' ἀμβαίνωμεν ἵνα πρήσωμεν ὁδοῖο.
ὣς φάθ'· οἱ δ' ἄρα τὸ μάλα μὺθον κλύον, ἦδ' ἐπίθοντο·
ἆψα δ' ἀρ εἰσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
ἤτοι ὁ μὺθον τὰ, ποιεῖτο καὶ εὔχετο δύετ' ἀθήνῃ,
νηὶ παρὰ πρύμνῃ· θεὸς δ' ἐν ἦλυθεν ἀνήρ,
τηλεδαπὸς φεύγων ἐξ ἄργεος ἀνδρα κτατὰς
μάντις· ἀτὰρ γενεήν γε μελαμποδος ἐκγονος ἦεν·
ὃς πρὶν μὲν ποτ' ἔναιε πύλῳ ἔνι μητέρι μήλων
ἀφνειὸς πυλίοισι μέτ' ἔξοχα δώματα ναίων,
ἀλλ' τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκετο πατρίδα φεύγων,
τηλόθεν μεγάθυμον ἀγαυότατον γε σώντων·
ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον ἐς ἐνιαυτόν·
ἔσχε βίη· ὁδὲ τέως μὺθον ἐνὶ μεγάροις φυλάκοισι
δυσμενῶν ἐν ἀγχαλέῳ δεσμῷ κρατερῷ ἀλγεα πάσχων,

fabula
laelam
pedis

profilia Nel.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ἕνεκα νηλῆος κήρης ἄτης τε βαρείης,
τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δαπλῆτις ἐρινύς.
ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἥλασε βῶς ἐρὶ μύκης
δὲ πύλον ἐκ φυλακῆς· καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀεικὲς
ἀντίθεον νηλῆα καὶ σιγήπτω τε γωλᾶκα
ἤγαγέν πρὸς δώματ' ὁδ' ἄλλων ἶφι μέγ' ἄριστον,
ἄργος δὲ ἱππόβοτον τόθι γάρ νυ οἱ αἴσιμον ἦεν
ναιέμεναι πολλῖσιν ἀνάσσοντ' ἀρηϊσιν.
ἔνθα δ' ἔγημε γωλᾶκα καὶ ὑψηφὲς θέσ δώμα
εἶναν ἀντιφάτην καὶ μάντιον ὄβριμα κραταιὸν
ἀντιφάτης δὲ τέκτηνεν οἰνοπίωνα μεγάθυμον.
αὐτὰρ οἱ κλέμις λαοσσόον ἀμφιάραον,
ὃν πρὶ κῆρι φίλᾳ ξεῖνός τ' ἀγίοχος καὶ ἀπόλλων,
παντοίην φιλότητ' ἐνθεῖναν μέγαρον δὲ δόν·
ἀλλ' ὅλετ' ἐν θήβῃσι γωλαίων ἕνεκα δώρων.
τὸ δ' υἷες ἐγένοντ' ἀγλαΐαν ἀμφίλοχός τε
μάντιος αὖτε πέκτε πολυφείδηλά τε κλῄτόν τε,
ἀλλ' ἦτοι κλεῖτον χρυσόθρονος ἤρπασεν ἠώς,
κῆδος ἔειν ἕνεκα δῖο ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
αὐτὰρ ὑπέρθυμον πολυφείδηλα μάντιν ἀπόλλων
θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον· ἐπεὶ θάνεν ἀμφιάραος,
ὃς ῥ' ὑπρησίην δ' ἀπενάσατο παῖδι χολωθείς,
ἔνθ' ὄγε ναιετάων μαντοσύνῃ πᾶσι βροτοῖσι·
τὸ δὴ ὧρ ὑὸς ἐπῆλθε θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν·
ὃς τότε πηλεμάχου πέλασ' ἵστατο· τὸν δ' ἐκιάχε
ἀσθένουσ' αὐχόμενόν τε βοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
ναί μὴν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Obtestatio

ὦ φίλ' ἐπεί σε βύοντα νιφάων τῷδ' ἐν χώρῳ, Occasio
λίαομ' ὑπὲρ βυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἑπέπτα
σῆς τ' αὐτῆς κεφαλῆς, καὶ ἑταίρων οἵτοι ἕπονται,

Genealogia Amphiarai

ϝπέμοι ειρομένῳ νημερτέα μήδ' ἐπικεύσῃς·
πίς· πόθεν εἰς ἀνδρῶν· πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες·
Τ ὣν δ' αὖ τλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
τοὶ γὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀρεικέος ἀπορούσω·
ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμὶ· πατὴρ δέ μοι ὄβριν ὀπυιεδὴς,
εἴποτ' ἔην· νῦν δ' ἦδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ·
τὴν ἐγὼ νῦν ἐτάρους τε λαβὼν κὴν νῆα μέλαιναν,
ἦλυθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.
Τ ὣν δ' αὖ τε προσέφη θεοκλύμενος θεοειδὴς·
ἄπτω τοι κἀγὼν ἐν πατρίδος ἄνδρα κταμενάς
ἔμφυλον· πολλοὶ δέ κατοίχνυνται τε, ἔταιτε, Mss. Ausonii.
ἄργος ἀν' Ἰπποβοτον· μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιοί·
τῶν ὑπαλευάλιθος θάνατον κὴν ἦρα μέλαιναν
φύγω· ἐπεὶ νύ μοι αἶσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι·
ἀμάμε νηὸς ἔφεσσαι· ἐπί σε φυζὼν ἱκέτευσα Petito
μήμε κταπεπόνωσι· δυωκέμεναι γὰρ δίω·
Τ ὣν δ' αὖ τλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἤδη δήσ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἐΐσης. Reapse
ἀμφ' ἔπας· αὐτὰρ κῆθι φιλήσεαι ἶσα κ' ἐμῷδε. Thrasymmus a Telemacho.
Ω σ' ἄρα φωνήσας ὀϊστὸν ἐρήξατο χάλκεον ἔγχος·
κὴν τόδ' ἔπ' ἰκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
ἀνδρὶ κὰδ αὖθι νηὸς ἐβήσετο ποντοπόροιο·
ἀμπρύμνη δ' ἄρ' ἔπειτα κατθέζετο· παρ δὲ οἱ αὐτῷ
ἕστ θεοκλύμενος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν·
τλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ἐυμενέως ἐπίθοντο·
ἱστὸν δ' ἡλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
ἔστησαν ἀείραντες κατὰ δ' πρότονοισιν ἔδησαν·
ἔλκον δ' ἱστία λευκὰ εὐστρέπτοισι βοεῦσι·
πέμπε δ' ἴκμενον οὖρον ἰὴ γλαυκῶπις Ἀθήνη Ventosus fe rentes.

λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' ἀθέρος ὄφρα τάχιστα
νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαὶ
ἠδὴ φρᾶς ἐπέβαλλεν ἐπηγομένη διὸς ὄρῃ,
ἠδὴ πὰρ ἤϊδα δῖ' ἀνδρὸς κρατέουσιν ἐκεῖοι.
ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε βοῆσιν
ὀρμαίνων, ἤκουε θανάτου φύζοι, ἤκουε ἀλωῆς,
τὰ δ' αὖ τ' ἐν κλισίῃ ὀδυσσῆϊ κῆδος ὑφορβὸς
δορπήσειν παρὰ δ' σφιν ἐδόρπεον ἀνέρες ἄλλοι.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὀδυσσῆϊ μετέειπε συβώτεω πειρητίζων,
εἴ μιν ἔτ' ἐν δυνιέως φιλέει μεῖναί τε μελόψ
αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ, ἦ ὀτρώνειε πόλιν δε.
Κέκλυθι νῦν αὖ μευ καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
ἤῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἄπονέεσθαι
πωλήσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
ἀλλά μοι οὖ θ' ὑπόθου καὶ ἄμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὀπάσσω,
ὅς κέ με εἰσ' ἀγαγὴ κατὰ δὴ πόλιν αὖθι ἀνάκτη
πλήξομαι, αἴκεν τις ποτύλην καὶ πύργον ὀρέξῃ.
καί κ' ἔλθὼν πρὸς δώματ' ὀδυσῆος θείοιο,
ἀγγελίην ἧσιν μι περίφρονι πηνελοπείῃ.
καίκεν μνησήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγήην,
εἰ μοι δεῖπνον ὄσσιον ἐνείκατα μυρί' ἔχοντες.
ἆψάμενον οὖ θοώσιμι μετὰ σφίσιν ὅπλ' ἐλέσθαι.
ἐκ γάρ τοι ἐρέω· σὺ δὲ σώθεο καί μευ ἄκουσον
ἔρμείαο ἑκηβόλου διακτόρου, ὃς ῥά τε πάντων
ἀνθρώπων ἐρατοῖσι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει.
θρῃσσομένῃ δ' ὀκ ἄλλοι μοι ἐρίσσεται βροτὸς ἄλλος,
πῦρ τ' οὐ νήσασθαι διάτε ξύλα δ' ἀναιδάσασθαι,
θαρβῦναί τε, καὶ ὀπῆσαι, καὶ οἰνοχοῆσαι,

δάτε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηϊ.
Τ ὸν δ' αὖ μετ' ὀχθήσας προσέφης ἐὺ μαιε συβῶτα.
ἰὴ μοι ξεῖνε τίνα τοι δὴ φρεσὶ τόδε νόημα
ἔπλεο, ἢ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
εἰ δὴ μνησίρων ἐθέλεις κατὰ δῶμα ἴ μιλον.
τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
ἄ τοι τοιοί δ' ἐσιν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων.
ἀμφὶ νέοι χλαίνας σὺ εἰμένοι ἠδὲ χιτῶνας.
αἰεὶ δὲ λιπαροὶ μεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
οἳ σφιν ὑποδρωώσιν· εὖ ξεσοι δὲ τράπεζαι
σίτυ καὶ κρειῶν ἠδ' οἴνυ βεβρίθασιν.
ἀμφὶ μὲν ὄφρα τις τοι ἐνιᾶται παρεόντι.
ἤ τ' ἐμὲ ὅτε τις ἄλλος ἑταίρων οἱ μοι ἔασιν.
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθησιν ὀδυσῆος φίλος υἱὸς
κεῖνός σε χλαίνάν τε χιτῶνά τε ἕματα ἔασ.
πέμψει δ' ὅππη σε κραδίη θυμός τε πελεύῃ.
Τ ὣν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
αἴθ' ὅτως εὖ μαιε φίλος δὶ παρὰ γένοιο,
ὡς ἐμοὶ ὅππι μὲ ἔπαυσας ἄλης καὶ οἰζύος ἀνίης
πλαγκτοσύνης δ' ὄφρ' ἔτι καὶ ὀτρύνῃ ἄλλα βροτῶσιν.
ὧν εἵνεκ' ὀλομένης γαστρὸς κακὰ πολλὰ ἔοικεν,
ἀνέρϐ, ὧν τιν' ἵκηται ἄλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος.
νῦν δ' ἐπεὶ ἱκανάσθ, μεῖναι τέ με κἠνυσαι,
δὴ ἄγε μοι πρὶ μητρὸς ὀδυσῆος θείοιο
παρὸς ϐ' ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπιήρατος υἱὸς,
εἴ πω ἔτι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
ἢ ἤδη τεθνᾶσι καὶ ἐν Ἀΐδαο δόμοισι.
Τ ὣν δ' αὖ τε προσέφη συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.
τοὶ μὲν ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀρκεσέως ἀγορεύσω.
λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, λίσσεται δ' ὗ γε καὶ αὖτε,

Deburtat à conjugio procorum

Gratulatio

Invidia

Sæpe interrogat de parentibus.

Quarta Iustus ad mentem Iulius — maius Vlysses.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

θυμὸν ἀνὰ μελέων φθίσθαι ὅϊς ἐν μεγάροισιν·
ἓκ πάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο·
κυρίδίης τ' ἀγόχοιο καὶ ἀφροσύνης ὅ γ' ἐμάλιστα,
ὅστις χ' ἀποφθιμένη κὴν ἐνὶ μοίρῃ γήραϊ θῆκεν
ὅν δ' ἄλγεϊ δ' ἔχει παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
λυγαλέῳ θανάτῳ· ὡς μὴ θάνοι ὅς τις ἐμοί γε
ἐνθάδε ναιετάων φίλος ἦν καὶ φίλα ἔρδοι.
ὄφρα μὲν οὖν δὴ ἥμην ἔνι· ἀλγεσάμην περ ἐμῆνις,
τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
ἀνεχόμην αὐτὴ θρέψεν, ἅμα πτολίεθρον ἀνύσσω,
θυγατέρ' ἠθείη, πλὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων·
τῇ ὁμῶ ἐφεπόμην· ὀλίγον δέ τι μ' ἦσαν ἐτίμα.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὕβριν πολυήρατον ἡβόωμεν ἄμφω,
πλὴν μὲν ἔπειτα σάμην τε δόσαν καὶ μυρί' ἔλοιτο·
αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐνεῖνη
καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα ποσὶν δ' ὑποδήματα δῶκα,
ἀγρόνδε πρόϊλλε φίλῃ δὲ μιν ἤρόει μᾶλλον·
νῶϊ δ' ἤδη τῶν ἐπιδεύομαι· ἀμφὶ μοι αὐτῷ
ἔργον ἀέξησιν μάκαρες θεοὶ ὣς ἐπιμίμνω.
τῶν δ' ἔφαγόν τ' ἔπιόν τε, καὶ ἀλδόσιν ἐμφὶ καὶ ἀλδοῖσιν ἐδώκα·
ἓκ δ' ἄρα δὴ ἀπόνης ἀμείλιχον ἄνδ' ἀνύσαι,
ὅτ' ἔπος ὅτε τί ἔργον ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἶκῳ
ἄνδρας ὑπερφίαλοι μέγα δὲ σφῶϊν χατέουσιν
ἀντία δὴ ἀπόνης φᾶσθαι καὶ ἔκητε πυθέσθαι.
καὶ φαγέμεν πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καί τι φρονέσθαι
ἀργὸν δ' οἷα τε θυμὸν ἀεὶ δμῳῆσιν ἀάνει.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ὦ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν ἐμάνης σὺβώτα
πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκήων·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

ἠὲ διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν οὐρανίωνα.
ἤ ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἢ σίγε μουνωθέντα παρ' οἰέσιν, ἢ παρὰ βουσίν,
ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον ἠδ' ἐπέρασαν,
τόν δ' ἀνδρὸς πρὸς δώματα· ὄφρ' ἄξιον ὧνον ἔδωκεν.
Τὸν δ' αὖ τε προσέειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
ξεῖν', ἐπεὶ ἆρ δὴ ταῦτά μ' ἀνήρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
σιγῇ νῦν ἔκιε καὶ τέρπεο, εἰνέτε οἶνον
ἥμενος· ἄλλοι δ' ἀνύκτες ἀθέσφατοι εἰσὶ μοὶ εὕδειν.
εἰσὶ δὲ τρωμέροισιν ἀνὴρ ἐὺς εἴ τι σε χρὴ
πρὶν ὥρη καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος·
τῶν δ' ἄλλων ὅν τινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει,
εὐδέτω ἐξελθὼν ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένῃφι,
δεπνίσας ἅμ' ὑείαιν ἀνακρίνησιν ἐπέσθω.
νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαινυμένω τε,
μηδέσιν ἀλλήλων τρωπώμεθα λυγαλέοισιν
μνωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ,
ὅς τις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πολλ' ἐτάλασσε·
τῷ δὲ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνήρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
νῆσός τις συρίη κικλήσκεται ἔπλ ἄνωθε
ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο.
οὔτι πολυπλήθὴς λίην τόσον, ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν
βοῦς εὐμήλος οἰνοπλήθὴς πολύπυρος.
πεῖνη δ' οὔποτε δῆμον ἐσέρχεται οὐδέ τις ἄλλη
νοῦσος ἐπὶ συρὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κατὰ φῦλ' ἀνθρώπων
ἔλθῃ Ἀπόλλων ἀργυρότοξος ἀπόλλων ἠρτέμιδι ξὺν,
οἷς ἀγανοῖς βελέεσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
ἔνθα δύω πόλιος δίχα δίσφισι πάντα δάσασθαι·
τῇσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε

ἦθος hu
iusmodi
meminisse
Verpe
malo.

Hinc
mihi

forsan pe
hinc abin
meminisse
in mihi

Syria vna
ex Cycladib.

Fortunata
Syria
insula

κτήσιος ὅρμενίδης, ἐπὶ ἡμέλος ἀθανάτοισιν·
ἔνθαδε δὲ φοίνικες νῆας ἰκάνουσι κλυτοὶ ἠλυθον ἄνδρες ἀπῶ-
πῆσι μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ·
ἔσκε δὲ παῖς ἐκ μέσσου γυναικὸς φοίνικος ἐοῦσ' ὀλοφύδνης·
κλῆπτε μεγάλα τε κἀγλαὰ ἔργ' ἀνθρώπους ἀπατάσκων·
τοῦ δ' ἄρα φοίνικες πολυπαίπαλοι ἤτορ ὄπασσαν·
πλωύσῃ τίς πρῶτα μίσγη κοίλῃ παρὰ νηΐ
σὺν ἧ καὶ φιλότητι, τάτε φρένας ἠπροπόῳ
θηλυτέρῃσι γυναιξὶ καὶ εἰνὶ οὐδεῖ ἕηται·
ἐρώτα δ' ἥντινα τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι·
ἦ μάλ' αὐτίκα παῖς ἐπέφραδεν υἷϊ δεφεὶς δῷ·
ἐκ λῳδικίδων πολυχάλκων εὔχομαι εἶναι·
πύρι δ' ἁμ' ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυσθὸν ἀφυξόϊο,
ἁμάμ' ἀνήραξαν τάφριοι λιίστροβοι ἄνδρες·
ἀχρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δέ με δῶρ' ἀγαγόντες,
τὰδ' ἀνδρὸς πρὸς δώματ' ὁδ' ἄξιον ὧνον ἐδωκεν.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ·
ἦ ῥάμε νῶϊ πάλιν αὖτις ἄμ' ἠμῖν οἴκαδ' ἕπεσθαι,
ὄφρα ἴδῃς παρὸς καὶ μητέρος ἠυκεφεὶς δῶ,
αὐτήν τ' ἠδὲ τοκῆε ἔτ' ἐσὶ καὶ ἀφνειοὶ κεκλέονται·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
εἴπερ γὰρ τό γ' ἐμοὶ ἐθέλοιτέ γε νῆα τανύσσαι
ὅρκῳ πιστωθῆναι ἀπήμονα δ' οἴκαδ' ἀπάξειν·
Ὣς ἔφαθ· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευεν·
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὃ μοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
τοῖς δ' αὖ τις μετέφη γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
σιγᾶτε νῦν· μήτις με προσαυδάτω ἐπέεσσιν
ὑμέτερον ἕταρον συμβλήμενος, ἢ ἐν ἀγυιῇ,
ἠὲ καὶ ἐπὶ κρήνῃ· μήτις ποτὶ δῶμα γέρον τι
ἐλθὼν ἐξείπῃ· ὃδ' ἴσασάμενος καταδήσῃ
δεσμῷ ἐν ὀρχαλέῳ ὑμῖν δ' ἐπιφράσετ' ὀλεθρον.

Underneath
Chimera
or ye
fortune
Virg

ἀμφ' ἐμοὶ φρεσὶ μῦθον· ἐπφήτευε δ' ὤνον ὀδαίων·
ἀμφ' ὅτε κεν δὴ νῆυς πλείη βιότοιο γένηται,
αὖτις ἐλίσσομοι ἔκτοθι πατρίδος ἧς δώματ' ἰκέσθω.
ὀίσω γὰρ κοὐ χρυσὸν ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ·
κοὐδ' ἔμεν ἀμφ'· ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην·
παῖδα γὰρ ἀνδροδόκον ἑνὸς ἐν μεγάροισι τιτύσκω.
ἠδ' ἀλέον δὴ τοῖον ἅμα χρόνῳ τα θύραζε.
τὸν μὲν ἄρα μ' ἐπὶ νηὸς ὁδ' ὑμῖν μύριον ὦνον
ἄλφοι ὅπη περάσητε πρὸς ἀμφιθόους ἀνθρώπους.
ἦμβυ ἄρ' ὣς εἰπᾶσ' ἀπέβη πρὸς δώματα κεκλή·
οἱ δ' ἐνάησαν ἅπαντα παρ' ἦμῖν αὖθι μένοντες
ἐννέ' ἐλαφρῇ βίοτον πολλὸν ἐμπολόωντο.
ἀμφ' ὅτε δὴ πόλιν νῆυς ἵκανε τοῖσι νέεσθαι,
κἀτόρ' ἄρ' ἄγγελον ἦκαν· ὃς ἀγγέλλε γυναικί·
ἦλυθ' ἀνὴρ πολύϊδρος ἐμὸν πρὸς δώματα πατρὸς
χρύσεον ὄρμον ἔχων· μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔβρε.
τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ κοὶ πότνια μήτηρ
χδσὶν ἀμφαφόωντο καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο,
ὦνον ὑποχόμενοι· ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ·
ἤτοι ὃ κατνύσασ' ἀπόλην ἐπὶ νῆα βεβήκει.
ἦμος δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε·
εὗρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἦμεν δ' ἔσαν ἠδὲ βαπέζαι
ἀνδρῶν δαιτυμόνων, ὄϊμαι πατέρ' ἀμφεπένοντο.
οἱ μὲν ἄρ' ὃν θῶκον πρόμολον δὴ μοι τεφῆ μιν·
ἦδ' αὖ φάρ' ἐμὲ δ' ἄλεισα κατακρύφασ' ὑπὸ πόλπῳ
ἐκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμην ἀεσιφροσύνῃσι·
δύσετό δ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἦμος δ' ὃν λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν ὧκα κιόντες·
ἔνθ' ἄρα φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ὠκύαλος νηῦς·
οἱ μὲν ἔπφ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
πὼ ἀναβιβασάμενοι· ἐπὶ δ' ἴζεν ἕρον ἴ' ἄλλεν·

Narratio quo pacto Eumæus ad Laertem.

ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἦμαρ ἐπὶ ξανθὰς ἔβησε κρουνούς,
πὶν μὲν ἔπειτα γυμάζω βάλ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα·
ἄντλῳ δ' ἐν δύπησε πεσὸν ὡς εἰναλίη κὴξ·
καὶ πὶν μὲν φώνησι καὶ ἴχθυσι κῦμα γενέσθαι
ἔμπαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἄκος ἱέμενος ἤρτυς δὲ βάκην ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ·
ἔνθά με λαίφεσι πρῆξε κατέστειλεν δ' ὅϊσιν·
ὄφρα μὴν δὴ τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν·
τ ὀν δ' αὖ διογενὴς ὀδυσεὺς ἠμείβετο μύθῳ·
ὦ γέρον, ἦ μάλα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας,
πάντα ἔκ τε λέξαι ὅσα δὴ πάθεν ἄλγεα θυμῷ·
ἀλλ' ἤτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κατὰ ἔσσεται ἔμπης
ἕδρη ἐπ' ἀνδρὸς δώματ' ἀρίστεα πολλὰ μογήσας
ἠπίᾳ· ὃς δή τοι πάρεχει βρῶσίν τε πόσιν τε
ἐσθῆτά θ' ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε
πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω·
ὣς δὴ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμήλιχα ἀγόρευον·
καθδ' αὖθέτιν δ' ἔ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίννυθα·
αὖ γὰρ ἠὼς ἦλθεν ἐὐθρονος· αὖθ' ἐπὶ χέρσου
τηλεμάχου ἑτάροι λύον ἱστία καθδ' ἔλον ἱστὸν
καρπαίμως· πὶν δ' εἰς ὅρμον προέρυσαν ἐρετμοῖς·
ἐκ δ' ὐνὰς ἔβαλον καὶ δὴ πρυμνῆσι ἔδησαν·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
δεῖπνον τ' ἐντύοντο μετὰ δ' αὐτὰ δῖνον·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο·
τοῖσι δὲ τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
ὑμεῖς μὲν νῦν αὖσυ δ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρόν δ' ἐπελεύσομαι ἠδὲ βοτῆρας·
ἐσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κιχήσει μι·

ἠῶθεν

ὦ πάθος

Ego adeo tetrum chaos in pectore

ἠῶθεν δ' ἐπὶ νεῦ μμιν ὁδοιπόριον παραβέμεν,
δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε, καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.
Τὸν δ' αὖ τε προσέειπε θεοκλύμενος θεοειδής.
τῇ γὰρ ἐγὼ φίλε τέκνον ἴω· τῶν δῶμα δ' ἵκωμαι
ἀνδρῶν οἳ κρανααὶ ναίουσιν, ἠδὲ μιν ἔγωγε
ἠΐθεός σῆς μητρὸς ἴω καὶ σῖος ὁμοῖος.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
ἄλλως μέν σ' ἐὸν ἔντα καὶ ἠμέτερόν δε μελοίμην
ἐρχεσθ' ἡ γάρ τοι ξενίων ποθὴ ἀμφὶς ἐμοὶ αὐτῷ·
χεῖρον· ἐπεὶ τοι ἔγωγε μὴ ἀπέσομαι· ἠδὲ σε μήτηρ
οὐκέτι. ἡ γὰρ τοι θαμὰ μνησῖπρος ἐμὸν δόμον
φαίνεται· ἀμφὶ δ' ἄπο τῶν ὑπερωΐῳ ἔσθ' ὑφαίνει·
ἀμφὶ τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι ὃν πεν ἔπιναι
ἀρμάχον πολύβοιο διάφορος ἀγλαὸν ἡβόν.
τὸν νῶϊ ἔσα θεῷ ἰθακήσιοι εἰσορόωσι·
καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ μέμονέν τε μάλιστα
μήτηρ ἐμὴν γαμέειν, καὶ ὀδυσσῆος γέρας ἔξειν.
ἀμφὶ τάγε ζδὲ δίδην ὀλύμπιος αἰθέρι ναίων,
ἢ πρὶν σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσαι κακὸν ἦμαρ.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόν τι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις
κίρκος ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσι
πίλλε πέλειαν ἑλὼν, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἐραῦσε
μεσηγὺς νηός τε καὶ αὐτῆς τηλεμάχοιο.
τὸν δ' θεοκλύμενος ἑτάρων ἀποσσόμενος κεχαλέπασε·
ἔνθ' ἄρα οἱ φῦ χερὶ ἑὴ πόσσ' ἔφατ' ἔνθ' ὀνόμαζε.
τηλέμαχ' ἤτι ἄνευ θεῦ ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις·
ἔγνων γάρ μιν ὀφ' ὄντα ἰδὼν οἰωνὸν ἐόντα.
οὐ μετέρῳ δ' ὄθι ἔστι γένος βασιλεύτερον ἄλλο
ἐν δήμῳ ἰθάκης· ἀλλ' ὑμεῖς κρατερῶι αἰεί.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.

αὖ γὰρ τόν ξεῖνε ἔπος τετελεσμένον ἔην·
τῶνε τάχα γνοίης φιλοπτά τε πολλά τε δῶρα
ἔξ ἐμεῦ ὧς ἄν τις σὲ σωσαντόμενος μακαρίζοι·
ἦ, καὶ πείραιον προσεφώνεε πίσυν ἐταῖρον.
πάρμε κλυτίδη· σὺ δή μοι τά πρ ἄλλα μάλιστα. Hospitium curat Ithacus hymno.
πείθη ἐμῶν ἑτάρων οἵ μοι πόλυ εἰς ἁμὲ ἕποντο·
καὶ νῶϊ μοι ὀν ξεῖνον ἄγων ὀν δώμασι σῶισιν
ὃν δυμεὸς φιλέφν καὶ τιέμεν ὅσσον ἔλθω.
Τόν δ αὖ πάρμος δυρικλυὸς ἀντίον ἤυδα·
πολλὲ μαχ' ἐγὼ κεν σὺ πολυ χρόνον ἐνθάδε μίμνοι·
τόνδε δ' ἐγὼ νομίω ξεινίον δὲ οἱ ὑ ποθὴ ἔσω.
Ὣς ἔφαν ἐπὶ νηὸς ἔβαν· ἐκέλευσε δ ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνάτε πρυμνήσια λῦσαι·
οἱ δ' αἶψ' εἰσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
πολέμαχος δ' ὑπ ποσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ,
νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν. Pergit ad lunam Calumnatus.
ἐμβὰν ἀνώσαντες, πλέον ἧς πόλιν ὡς ἐκέλευσεν
πολέμαχος φίλος υὸς ὀδυσῆος θείοιο·
τὸν δ' ὦκα προβιβῶντα πόδας φέρον, ὄφρ' ἵκετ' αὐλήν,
ἔνθά οἱ ἦσαν ὕπλα μάλα μυρίαι ἧσι συβώτης·
ἆθλος ἐὼν ἐπάνων ἀνάπτεσιν ἠπιαδώς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Λθόντος δὲ τοῦ πρὸς πηλεμάχου, πέμπεται ὁ μμος δὲ τὴν πόλιν, ὀφείλων ἀπαγγεῖλαι τὰ περὶ τῆς παρουσίας. γίνεται δὲ ἐν τοῖς ἑξῆς ὁ δυσσεὺς πρὸς τὸν γέροντα ἀναγνωρισμὸς κατὰ βάλησιν ἀθηνᾶς· καὶ τὴ ἐπὶ τὴν ἐνέδραν πηλεμάχου τεταγμένων, ἐπὶ τὴν πόλιν ὑποστροφή·

Γῖ δ' ἄρα τηλέμαχος ἀναγωρίζεται πατέρ' ἑὸν.

Ὡς δ' αὖτ' ἐκ κλισίης ὀδυσεὺς καὶ θεῖος ὑφορβὸς
τ ἐντυώοντ' ἄριστον ἀμ' ἠοῖ νέα μέν ὤπῦρ,
ἔκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγροτέροισι σύεσσι.
τηλέμαχον δὲ πρὶ σαῶσαν ἀμώῳ ὑλακόμοροι,
ὄρνῦσαν προσιόντα· νόησε δὲ δῖος ὀδυσεὺς,
σαίνοντάς τε κύνας δ' εἴτε κτύπος ἦλθε ποδοῖιν·
αἶψα δ' ἄρ' ὧδ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
ὦ μᾶ, ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ὧνθάδ' ἑταῖρος,
ἢ καὶ γνώριμος ἄλλος· ἐπεὶ κύνες γε λίην ὑλάουσιν,
ἀμφὶ δὲ σαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.
ἦπω πᾶν ἔρρητο ἔπος· τάχα δὲ φίλος υἱὸς
ἔστη ἐν προθύροισι· θοὰς δ' ἀνόρουσε συβώτης·
ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσον ἄγγεα· τοῖς ἐπονεῖτο
πίρνας ἀθρόα οἶνον· ὁδ' ἀντίον ἤλυθ' ἄνακτος·
κύσε δὲ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά,
χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ
ὡς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φιλαφρονέων ἀναπάλλει
ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ
μοῦνον τηλύγετον· τῷ ἐπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ,
ὣς τότε τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβὸς,
πάντα κύσεν πρίφρων ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Contimatio argumenti secundum tempus

ἦλθος νῦ ζωὸς

ὦθος νῦ ζωὸς

ὑθμοὶ

ἤλυθε πηλέμαχε γλυκερὸν φάος ἠδὲ σε τ' ἔγωγε
ὀφθαλμοῖσιν ἐφάμην, ἐπεὶ οὔ ποτε νηὶ πύλονδε.
ἀλλ' ἄγε νεῦσον ἐπισταθὶ φίλον τέκος ὄφρα σεθυμῷ
τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἐνδον ἐόντα.
οὐ γὰρ τιθάμ' ἄλλον ἐπέρχεται ἀνδρὶ νομῆας.
ἀλλ' ἐπιδημήμεν ὡς τάχα νύτσι δώσει θυμῷ
ἀνδρῶν μνηστήρων προσορᾶν αἰδήμονα μῦθον.

Τὸν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
ἔστηται ὕπποι ἄπαστα σέβεν ἕνεκ' ἐνθάδ' ἰκάνω,
ὄφρα σέτ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω καὶ μῦθον ἀκούσω,
ἥμοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει ἦε τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει μεν ὀδυσσῆος δὲ πρὸ δώμα
μήτει ἐναντιάων κλῆτρά θ' ἁρμοί τε ἔασι.

Τὸν δ' αὖ τε προσέειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.
καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
σῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθινύθουσι νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχέουσαι.

Ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐς σῶϊον καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
τῷ δ' ἐδόκησ' ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν ὀδυσσεύς.
πηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἐρήτυε φώνησέν τε.
ἦσο ὦ ξεῖν' ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δόμον ἔδοντα
σαωμῶν ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνὴρ ὃς καταθήσει.

Ὣς φάτο· ὃ δ' ὦσθις ἴων κατ' ἄρ' εἵζετο· τῷ δὲ συβώτης
ζῶνεν ὑπὸ χλωρὰς ῥῶπας καὶ νῶτα ὑπέρθεν.
ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
τοῖσι δὲ σῶ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
ὀπταλέων ἃ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπτον ἔδοντε·
σῖτον δ' ἐσταμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν·
ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον.

De Adventu Constantiæ in Terram sanctam.

κῆρος in Gestu

αὐτὸς δ' ἀντίον ἶξεν ὀδυσσεὺς θείοιο
ὀφθαλμοῖσ' ἐπ' ὀνείατ' ἐτοῖμα προκείμενα χείρασ' ἴαλλον·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο, Telemachus de hospite interrogat.
δὴ τότε τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβὸν·
ἆππα· πόθεν οἱ ξεῖνος ὅδ' ἵκετο πῶς δέ ἑ ναῦται
ἤγαγον εἰς ἰθάκην· τίνδε φάτην ἄνδρε γενέσθην·
οὐ μὲν γάρ τί ἑ πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι·
Τ ὀφρ' ἄπαμ εἰβόμενος προσέφης εὖ μάλα συβῶτα·
τοὶ γὰρ ἐγώ τοι τέκμωρ ἐνιθήσω πάντ' ἀφορεύσω·
ἐκ μὲν κρητάων γένος εὔχεται εὐρειάων·
φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
πλαζόμενος ὡς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάδε μοῖρα,
νῆα δ' ἀφ' ἁθεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐνὶ νηὸς ἀποδρὰς,
ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δέ σοι ἐγγυαλίξω·
ἔρχεο ὅπως ἐθέλεις· ἐπέπτυσα δέ τοι ἀθέσθαι·
Τ ὧδε γὰρ ἀπτολέμαχος πεπυμένος ἀντίον ηὐδα·
εἰ μάλα δὴ πρόφρων ἔπος ὑμάλιξες ἐείσας· Cura mirabilis Eumæi
πῶς δὲ σὸν ἐν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ·
αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ καὶ ἔρρωσαι πέποιθα
ἄνδρ' ἀπαμυνάσθαι· ὅ τε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
μηχέτι δ' οἱ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζῃ
ἠὲ αὖτ' παρ' ἐμοί τε μένῃ, καὶ δῶμα κομίζῃ,
αὐτή τ' ἀλεομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν·
ἤδη γὰρ μὲ ἔπηται ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος
μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησιν·
ὄφρ' ἤτοι γε ξεῖνον ἐπὶ τεὸν ἵκετο δῶμα. Hospitalitas
εἶμα μὲν ἠλάκατά τε χιτῶνά τε εἵματα καλὰ
δώσω δὲ ξίφος ἀμφήκες καὶ ποσὶ πέδιλα·
πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει·
ἢν δ' ἐθέλεις σὺ κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας

εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἅπαντα
ἐλθόντι· ὡς ἂν μή σε κατὰ ὑῆας καὶ ἑταίρους
ἧσσι δ' ἀν' ὑ μιν ἐγὼ γε μετὰ μνηστῆρας ἐώμι
ἐρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι·
μή μιν ὑβρισμένον· ἐμοὶ δ' ἄλγος ἔασται ἀνόνητον
πρῆξαι δ' ἀλαλήσον τί μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα
ἀνδρα καὶ ἴφθιμον· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τ ὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος ὀδυσεύς·
ὦ φίλ' ἐπεὶ θήν μοι καὶ ἀμείνονα θέμις ἄζειν,
ἠ μάλα μευ καταδάπτει ἀνώγοντος φίλον ἦτορ
οἷα φατὲ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασθαι·
ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν τοιάδε τόνδε.
εἰπέμοι ἦε ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον ἐπισσώσσυθοι θεῦ ὀμφῇ
ἤτι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, οἷσί περ ἀνὴρ
μαρναμένοισι πέτοιθε, καὶ ἢ μέγα νεῖκος ὄρηται·
οἷ γὰρ ἐγὼν ὄφελον νέος ἔμμεν τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ,
ἢ πᾶς ἐξ ὀδυσῆος ἀμύμονος ἠὲ καὶ αὐτὸς
ἔλθοι ἀνιηκώς, ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπὸ ἐμοῖο κάρη τάμοι ἀμφίλοφος φώς·
ἢ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
ἐλθὼν δὲ μέγαρον λαβρτιάδεω ὀδυσῆος.
εἰδ' αὖ με πληθύι δαμασσάμενος μόνον ἐόντα,
βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
τεθνάμεν· ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁρόασθαι
ξείνους τε συφελιζομένους δμῳάς τε γυναῖκας,
εὐσταλέοντας ἀμφιελίσσι κατὰ δώματα καλά,
καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας·
μάψ αὖτως ἀτέλεστον· ἀνηνύστῳ ἔτι ἔργῳ.
Τ τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

Μαῖμι Ησριτ. α proas

ὦ πάθος

De Vrsi. yntia procop.

Amplef. mi diz nitat

τοὶ γὰρ ἐγώτοι ἔξγνε μάλ' ἀρτιέως ἀγορεύσω.
ὕτε τί μοι πῶς δῆμος ἀπειλεῦόμενος χαλεπαίνῃ.
ὕτε κεν ἀντιόωντι ἐπιμέμφομαι· δοσί περ ἀνὴρ
μαρναμένοισι πέποιθε κεῖ μέγα νῆμος ὄρηται.
ὧδε γὰρ ἢ μετέρην γενεὴν μύνωσε κρονίων.
μοῦνον λαέρτην ἀρηϊφίλοις ὑὸν ἔτικτε.
μοῦνον δ' αὖ ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ ὀδυσσεῦ,
μοῦνον ἐμὲ ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν· οὐδ' ἀπόνητο.
τῶν νῦν δυσμενέεσσι μάλα μυρίοι ἐσσὶ ἀνικῶ.
ὅσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι
δουλιχίῳ τε σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι ζακύνθῳ.
ἠδ' ὅσοι κραναὴν ἰθάκην κατανοσφίζουσιν,
τόσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται· ἡ δ' οὔτε τι νόσφι γάμοιο
ἔκπαγλον ἀρνεῖται συγχὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
ἀλλ' ἤτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται
ἄμπα· σὺ δ' ἔρχεο δῶμον ἐχέφρονι πηνελοπείῃ·
εἰφ' ὅτι οἱ σῶς εἰμὶ καὶ ἐκ πύλου εἰλήλουθα.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτός μενέω, σὺ δὲ λῦρο νέεσθαι,
μὴ ἀπαγγείλασα τῶν δ' ἄλλων μήτις ἀχαιῶν
πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κεχολώσονται.
Τ ὀνδ' ἀπαμείβετο βουκόλος προσέφης δ' μαι συβῶτα·
γινώσκω φρονέων· τά τε δὴ νοέοντι μελήσῃ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἰ καὶ λαέρτῃ αὐτῷ ὁ δόλον ἄγγελος ἔλθω
δυσμόρῳ, ὅς τ' ἔως μὲν ὀδυσσῆος μέγ' ἀχεύων.
ἔργατ' ἐποπεύσησι μετὰ δμώων τ' οἰνοβαρείων,
πῖνε καὶ ἤσθ' ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι.
αὐτὰρ νῦν ἐξ οὗ σύγε ἵκεο νηὶ πύλονδε,

Responsio de proris

Vana auditio.

Mutationem, ad meum commodum de suo reditu.

Mentior Laertæ.

ἤπω μιν φασὶν φαεσίμβροτον ἠέλιον περ
ὄφρ' ἔπι ἔργα ἰδεῖν· ἀλλὰ σπουδῇ γε νόῳ τε
ἴσκε θοὸν πλόον· φθινύθει δ' ἀμφὶ ὀστέον ἥρως·
Τ οὐδ' ἄρ οἱ πλέμαχος πεπυμένος ἀντίον ἦυδα·
ἄλγιον· ἀμφὶ γὲ μητρὶ μιν ἐκσοιμῆσθαι ἀχνύμενόν περ·
ἦ γάρ πως ἔτι αὐτόχρεα πάντα βροτοῖσι.
πρῶτόν μεν τὰ παρὸς ἐλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ·
μὴ σύ γ' ἄλλα σάφα εἰδὼς ὀπίσω ἰέ, μηδὲ κατ' ἀγρὸν
πλάζεσθαι μετ' ἐνηέναον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἶπεν,
ἀμφίπολον ταμίην ὀρωρεμένον ὅπη τάχιστα
κρύβδην· κείνη γάρ μεν ἀπαγγείλειε γέροντι·
ἦ ῥα καὶ ὦρσε συφορβὸν ὅδ' εἶλετο χρσὶ πέδιλα,
δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλιν δ' ἶεν· αὐτὰρ Ἀθήνην
Μινερνα ἄλλοθεν ἀποστείχοντα νεὼν ἄμαλον ὑφορβόν·
ver sus appam Ulyssi ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπέβη δειρὴν ἐπὶ πετρώδεα γωνιὴν
κλῆν τε μεγάλην τε, καὶ ἀγλαὰ ἔρχε συβῶν·
τὴν δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης, ὃν σὺς ἔτι φανεῖσα.
αὐτὰρ ἄρα πλέμαχος ἴδεν ἀντίος αὐτὰρ ὁ νόησεν·
ἆ χαρ πῶ πάντεσι θεοὶ φαίνονται ἐναρῆες·
ὑπ Ὀδυσ ἦ οὐδυσεύς τε καὶ ὦκέες τε ἴδον· καί ῥ' ἂμ ὑλόεντα
κνυζηθμῷ δ' ἑτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν
ἤδη ἀρ ἐπ' ὀφρύσι νᾶσε, νόησε δὲ δῖος ὀδυσσεύς·
ἐκ δ' ἦλθε μεγάροιο παρὲκ μέγα τεῖχος ἀὐλῆς·
τὴν δὲ πάροιθ' αὐτῆς· κὰν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη,
διογενὲς λαρτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ·
ἤδη νῶϊ σῷ παιδὶ ἔπος φάο· μὴ δ' ἐτέκωμεν·
ὡς ἂν μνησῆρσιν βάσκατον καὶ κῆρ ἀραρόν τε
ἔρχησθον προτὶ ἄστυ πρὶν κλυτὸν ὦδ' ἐνὶ αὐτῷ·
ἦμὲν ἄκρ σφῶϊν ἐσομαι μεμαῶσα μάχεσθαι
ὄφρ', καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσατ' Ἀθήνη·

φᾶρος μέν οἱ πρῶτον ἐΰπλωες ἧδε χιτῶνα
θῆκ' ἀμφισθέσαι· δὲ μετὰ δ' ὤφελλε κομήσας
ἀΐψ δὲ μελαχρῃῆς γένετο· γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν·
πυάνεαι δ' ἐγένοντο ἑθειράουες ἀμφιγένειον·
ἤρδον δ' ὣς ἔρξασα πάλιν πίεν· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
ἧΐεν δὸς κλισίην· θάμβησε δὲ μιν φίλος υἱός·
ταρβήσας δ' ἔτέρωσε βάλ' ὄμματα· μὴ θεὸς εἴη·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ξεῖνε μοι ἠΐστοις φάνης νέον, ἠὲ πάροιθεν·
ἄλλα δὲ εἵματ' ἔχεις, καί τοι χρὼς οὐκ ἔτ' ὁμοῖος
ἠ μάλα τίς θεὸς ἐσσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
ἀλλ' ἴλαθ' ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱερά·
καὶ χρύσεα δῶρα τετυγμένα, φείδεο δ' ἠμέων·
Τὸν δ' αὖ πολύμητις ὀδυσσεὺς δῖος ὀδυσσεύς·
οὐ τίς τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις·
ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι· τόν εἵνεκα σὺ στεναχίζων
πάσχεις ἄλγεα πολλὰ· βίας ὑποδύμενος ἀνδρῶν·
Ὣς ἄρα φωνήσας· υἱὸν νύσε· κεδνὰ δὲ παρφὼν
ἄκριτον ἠμὲν χαμάζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί·
πλέμαχος δ' ἀρ' ἄρα πω ἐπέβη ἐὸν πατέρ' εἶναι,
ἐξαῦτις μὲν ἔπειτα μιν ἀμφιβόλιος προσέειπεν·
ἀλλὰ σύ γ' ὀδυσσεύς ἐσσι πατὴρ ἐμός, ἀλλά με δαίμων
θέλγει· ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω·
οὐ γάρ πως ἀνὴρ θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο
ἀφραδίῃσιν ἑῇσι καὶ οὐ πόρου ἐπιβουλάων,
αὐτός γε νόῳ ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθών,
ῥηϊδίως ἐθέλων θείη νέον ἠδὲ γέροντα·
ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρων, καὶ ἀμείλια εἵματο·
νῦν δὲ θεοῖσιν ἐοικὼς· οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
πλέμαχ' οὐκ ἔστιν ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα,

Ruursus transformatur Vlysses in iuuenem formam recipit admiratio

Vlysses se filio aperit eius fer

Tarda solertia magnis rebus fere fides

ὄ τέτι θαυμάζειν πρὶν σὺ τ' ἀκάματα.
ὄ μὲν γάρ τι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἀνωΐστως·
ἐμὸ δ' ἐγὼ τοιός δι παθὼν κακὰ πολλά τ' ἀνατλὰς
ἤλυθον ἐικοστῷ ἐτεῖ ὃς πατρίδα γαῖαν.
αὐτάρ τοι τόδι ἔργον ἀθηναίης ἀτελείης
ἥ τέ με τοῖον ἔθηκεν ὅπως ἐθέλη, δύναται γάρ.
ἄλλοτε μὲν τ' ἀνθρώποισιν ὁμοκλίζηισιν ἄλλοτε τε δ' αὖτε
ἀνθρωποι νέωι, καὶ κάλα πρὶν ἐλθεῖν ἔμαθ' ἔχοντι,
ἐπφών ῥηΐδιον δὲ θεοῖσι τοι ἄρανον ἀνδρὰ ἐ γνῶναι·
ἦ μὲν κυδήνας θηήσεν βρύσεν· ἦδε κακῶσαι.
Ὡς ἄρα φωνήσας κατ' ἄρ' ἔζετο· τλέμαχος δὲ
ἀμφιχυθεὶς πατρὶ ἐσθλὸν ὀδύρετο δάκρυα λείβων·
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερος ὦρτο γόοιο·
κλαῖον δὲ λιγέως, ἀριωΐτερον· ἢ τ' ὀιωνοὶ
φῆναι ἢ ἀιγυπιοὶ γαμψώνυχες· οἵσί τε τέκνα
ἀγροῖται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι.
Ὡς ἄρα τοιγ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
καὶ νύκ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο.
εἰ μὴ τλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·
ποίη δὴ νεῶν δῶρο πάτερ φίλε νηΐσι ναῦται
ἤγαγον ἐς ἰθάκην, τί νύ σε μεμνέα δυτετόωντα·
ἦ μὴν γάρ τισε πεζὸν ὀτόμαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' αὖ τε προσέειπε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
τοὶ γὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀμυθέην κατελέξω.
φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἵ τε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν· ὅτι σφέας εἰσαφίκηται·
καί μ' εὗδοντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγαγόντες,
κάτθεσαν εἰς ἰθάκην· ἔδοσάν τε δὲ μοι ἀγλαὰ δῶρα·
χαλκόν τε χρυσόν τε ἀλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν·
καὶ τὰ μὲν ἐν ἄντροισι θεῶν ἰόπτι κέοντα·

νῶν δ' αὖ δαῖρ' ἐκόμην ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
ὄφρά με δυσμενέεσσι φόνῳ πέρι βαλέσθω μάχῃ·
ἀλλ' ἄγε μοι μνησῆρσι λόχῳ μήσασθε καὶ ἄλεξον
ἦρ' ἐδίω ὅσοί τε καὶ οἵ τινες ἀνέρες εἰσί·
καί μεν ἐμὸν καταθυμὸν ἀμύμονα μᾶλλον ἐπείσω,
φράσσομαι εἴ μεν νῶϊ σωσόμεθ' ἀντιφέρεσθαι
μᾶλλον ἄνευ δ' ἄλλων, ἢ καὶ δηϊώσομεθ' ἄλλοις.
Τ ὣς δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὦ πάτερ ἤτοι σεῖο μέγα κλέος ἀΐομεν αἰεὶ
χεῖράς τ' ἀκαμάτω τε μένεα καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
ἀλλὰ λίην μεγάθεσσι ἄγῃ μ' ἔχει· οὐδὲ μεν εἴη,
ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι·
μνησῆρων δ' ἤτ' ἄρ δεκάς ἀρήιος εὖδε δύ' ὄσσε
ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' ἔσσεαι ὐθὰ δ' ἀριθμόν·
ἓξ μὲν δηλιχίοιο δύω καὶ πεντήκοντα
κῆροι μεκρι μένουσ' ἐξ δὲ δρησῆρες ἕποντο·
ἐν δὲ σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι κῆροι ἔασιν·
ἐν δὲ ξακυώδι ἔασιν ἑείκοσι φῶτες ἀχαιῶν·
ἐν δ' αὖτῆς ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι·
καί σφιν ἅμ' ἕπτ' ἄμ' ἕπηται μέδων κῆρυξ καὶ θέσπος ἀοιδός,
καὶ δοιὼ θεράποντε δαήμονε δαισσομένων·
τῶν ἤ κεν πάντων ἐπιτησόμεν ἔνδον ἐόντων,
μὴ πολύπικρα καὶ αὐτὰ βίᾳ ἀποτίσεσθε ἑλθών·
ἀλλὰ σύ γ' εἰδώμασαι τίν' ἀμύμονα μᾶλλον ἐπείρας,
φράσσαι ὅ κέν τις νῶϊν ἀμύμονι πρόφρονι θυμῷ·
Τ ὣς δ' αὖ τε προσέειπε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
τοὶ γὰρ ἔγων ἐρέω σὺ δὲ σώβεο καί μοι ἄπασον·
καὶ φράσαι· ἦ καὶ νῶϊν ἀθήνη σῶϊ θυϊ πατρὶ
ἀρκέσει· ἤτιν' ἄλλον ἀμύμονα μᾶλλον ἐπείρας·
Τ ὣς δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

Cum tres auxiliatores non quaerendi de alia auxilia.

propositio consultationis de proxima.

Impossibile ne quis proponat Vlyssi, Catalogus procorum

Sundry aboue auxilia vse contrabanda

ἐθέλωτοι τάτω γ' ἐπ' ἀμύντορε τὺς ἀγοράσεις.
ὑψί πρ ἐν νεφέεσι κεθυμένω· ὥστε κε ἄλλοις
ἀνδράσι τε κρατέῃσι καὶ ἀθανάτοισι θέσσι.
Τ ὁν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
ὦμέν τοι νέῳ γε πολὺ χρόνον ἀμφὶς ἐτεθθον
φυλόπιδος κρατερῆς· ὁπότε μνησῖρσι καὶ ἦμῖν
ἐν μεγάροισιν ἐμῶισι μένος κρίνηται ἄρηος.
ἀλλὰ σὺ μὺν νῶῖν ἐρχευ ἄμ' ἠοῖ φανομένηφι
δίκεσθε· καὶ μνησῖρσιν ὑπρφιάλοισιν ὁμίλει.
αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστυ συβώτης ὕσερον ἄξει,
πῶ χῷ λευγαλέῳ ἀλιλίγιον ἦδὲ γεροντι·
εἰδὲ μ' ἀτιμήσσει δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
τετλάτω ἐν σήθεσι κεθῶς πάσχοντος ἐμεῖο.
ἦν πρ καὶ δια δῶμα ποδῶν ἔλκησι βίηφι·
ἢ βέλεσιν βάλλῃσι· σύ δ' ἔσορόων ἀνέχεσθαι·
ἦ τοι καὶέεσθαι ἀνωτέρω ἀφροσυνάων,
μᾶλλον ἐπέεσι παραυδᾶν, ὅτε τοι ὀχὶ
πάσσονται· δὴ γὰρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
ὁππότε μὲν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσῃ ἀθήνη.
καὶ σεῦ μέν τοι ἔγὼ κεφαλῆ· σὺ δὲ ἐπιτανύσασ
ὀξέα τοι ἐν μεγάροισιν ὀρῆια τύψαι κῆτος·
ἔσμυχὸν ὑψηλῶ θαλάμω κατατεθεῖσαι ἄφαρ,
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνησῆρσι μαλακῆισ ἐπέεσι
παρφάσθαι· ὅτε μέν σε μεταλλῶσιν πεθέοντες
ἐκ κεφαλῆς κατέθηκε· ἐπεὶ ἐκέτι τοῖσιν ἐώκει,
οἷά ποτε ῥοῖνον δὲ νέων κατέλειπεν ὀδυσσεύς·
ἀλλὰ κατήκισεν ὄφρα πυρὸς ἵκηαι αὐτμή.
πρὸς δ' ἔτι μοι τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε κρονίων
μήπως οἰνωθέντες ἐρίσητε σήσαντες ἐν ὑμῖν

ἀμήλας βῶσιν τε κεκταχυῖάν τε δι' ἄστα
καὶ μενεαίνων· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
νῶϊν δ' ὄϊσισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε
κεκλιτέειν· καὶ δοιὰ βοείρια χερσὶν ἑλέσθαι.
ὣς ἂν ἐπιθύσαντε θεὸν ἐλοίμεθα τὸν δι' ἐπίστα
πάλλας ἀθηναίη βέλεσι καὶ μητίετα ζεύς.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
ἠέτεόν γ' ἐμός ἐσσι, καὶ ἄμαχος ἠμετέροιο·
μήτις ἔπειτ' ἀδυσηὸς ἀμησάτω ἔνδοθεν ἐόντος·
μήτ' ὄφιν λαέρτησι' ἴδω τόγε μήτε συβώτης,
μήτε τις οἰκήων, μήτ' αὐτὴ πηνελόπεια·
ἀλλ' οἶοι σύτ' ἐγώ τε γυναικῶν γνώμεθα θυμόν·
καί κέ τινα δμώων ἀδρηῶν ἔτι πειρηθεῖμεν
ἠμὲν ὅππη τίς νῶϊ τίσῃ καὶ ἀδίνετο θυμῷ·
ἦ δ' ὅτις ἀμφ' ἀγαθῷ σέθεν ἄτιμα, τοῖον ἐόντα.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
ὦ πάτερ, ἦ τοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἐπὶ σοὶ ἐνὶ οἴῳ
γνώσεαι· ἠδὲ γάρ τι χαλίφρονα οὐκέτι μ' ἔχειν.
ἀλλ' ἦ τοι τόδε μέρμερος ἐγὼν ἐνέεσθαι οἴω
ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα
σὺν θ' ἅμα γὰρ αὖτως εἶσιν ἐκάστῳ πειρητίζων,
ἔργα μετ' ἀνδρόμεος· τοὶ δ' ὀψὲ μὲν ἀμφὶ ἕκηλοι,
χήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον· ἐκ δ' ἔτι φαίδω
ἀλλ' ἦτοι σε γυναῖκες ἐγὼ δὲ δάασθαι ἄνωγα.
ἄλκι σ' ἀτιμάξουσι· καὶ οὐ νηλιτέες εἰσίν·
ἀνδρῶν δ' ἦ δὴ ἐγὼν γε κατὰ σταθμὸς ἐθέλοιμι
ἠμὲν πειράζειν· ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι.
ἠέτεόν γ' ἔτι οἶδα διὸς τέρας ἀγλαὸ χορῷ.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
ἦ δ' ἄρ' ἔπειτ' ἰθάκην δὲ κατίσχεν νηῦς ἀρίστη.

ἦ φέρε τηλέμαχον πυλόθεν καὶ πάντα ἑταίρους
οἵ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐκτὸς ἵκοντο,
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν·
τεύχεα δ' ἀσφ' ἀπένεικαν ὑπέρβιοι ἀρήτονθε·
αὐτίκα δ' ἂν κλυτὸν ἶδιον φέρον περικαλλέα δῶρα·
αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς ὀδυσῆος,
ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι πηνελοπείῃ,
ὕστερον τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγρὸν νῆα δ' ἀνώγει
ἄσυ δ' ἀποπλέειν· ἵνα μὴ δείσασα ἐνὶ θυμῷ·
ἴφθιμα βασίλεια τέρεν κατακάμψαι ἀϋτὴν·
τὸν δ' σωαν τ' ἦτην κήρυξ καὶ δῖος ὑφορβός·
τῆς αὖτης ἕνεκ' ἀγγελίης ἐρέοντε γυναικί·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον δόμον θείου βασιλῆος,
κῆρυξ μὲν ῥα μέσῃσι μετασμωῆσιν ἔειπεν·
ἤδη τοι βασίλεια φίλος παῖς εἰλήλυθε·
πηνελοπείη δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστάς·
πάντ' ὄσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέπαυεν,
βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ δῶμα· λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε·
μνηστῆρας δ' ἀκέχοντο κεκμήσαντες τ' ἐνὶ θυμῷ·
ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρ' ἐκ μέγα τεχίον αὐλῆς·
αὐτὸς δὲ προπάροιθε θυράων ἑδριόωντο·
τοῖσιν δ' αὖ μάχορος πολύβου πάϊς ἦρχ' ἀγορεύειν·
ὦ φίλοι· ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεστο·
τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε φάμεν δὲ μιν μὴ τελέεσθαι·
ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν ἥ τις ἀρίστη·
ἧς δ' ἐρέτας ἁλιῆας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα
κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἶκονδε νέεσθαι·
ἔκπαγλοι ἐρύσσαντο· ἔπειτα δὲ νῆα μέλαιναν,
στρεφθεὶς ἐκ χώρης λιμένος πολυβενθέος ἐκτὸς·

Cassis

Contio procorum

ἱστία τε στέλλοντας, ἐρετμάτε χθδσὶν ἔχοντας·
ὧδύ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνει μνηστῆρας·
μήτιν ἔτ' ἀγγελίην ὀδρώομεν· οἶδε γὰρ ἔνδον
ἢ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ ἔσιδον αὐτοὶ
νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.
αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν·
τεύχεα δ' ἐσφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν ἶσαν ἀθρόοι· οὐδέ τιν' ἄλλων
εἴων ἠὲ νεῶν μετάξειν ἠὲ γεδόντων·
τοῖσιν δ' ἀντίοος μετέφη ὑπερθύμοιο γέρων·
ὦ πόποι, ὡς τόν γ' ἄνδρα θεοὶ κατὰ νόστον ἔλυσαν
ἤματα μὲν σκοποὶ ἧζον ἐπ' ἀκριαὶ ἠνεμοέσσαι,
ἀλλ' ἐπὶ αὐτὸ δὲ ἄμαρ ἁλὶ ἠελίῳ καταδύντι·
νύκτα δ' ἐπ' ἠείρᾳ νύκτ' ἄσαμεν ἀγλαὸν ἦμαρ·
καὶ τότε κεν πλείονας ἐμὶ μνώμενος ἠγαγόμην
τηλέμαχον λοχόωντας· ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες
αὐτὸν τόν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήνασεν οἶκαδε δαίμων·
ἡμεῖς δ' ἐνθάδε δὴ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
τηλεμάχῳ· μή δ' ἡμέας ὑπεκφυγέμεν· ἢ γὰρ ὀΐω
τοῦτόγε ζώοντος ἀνύσεσθαι τάδε ἔργα.
αὐτὸς γὰρ ἐπίσταται μήδεά τε νόῳ τε.
λαοὶ δ' οὐκ ἔτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν·
ἀλλ' ἄγετε πρὶν ἥκοντα κιχήσασθαι ἀγαυὸν
εἰς ἀγορήν· ὃ γάρ τε μεθίσεται οὐδέ τιν' ὦίω,
ἀλλ' ἀπομνήσει· ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀνάστας,
ἔνθεν ἐφ' ἡμῖν φόνον αἰπὺν ἐράσσομεν, οὐδέ τιν' ἔμελλεν
οἶδ' ἐκ αὐνήσασθαι ἀκηδέοντας κακὰ ἔργα.
μήτι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἢ μέγα ἐξελάσωσι
γαίης ἠμετέρης· ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον.

Reditum insidiatoris reiterata

sirtmoi consilium dynastis furando per insidias Ulyssi machato.

propositi Ratio

ἀμφὶ φθέωμβλῆ ἑλόντες ἐπ' ἀρηρῦ νόσφι πόληος,
ἦ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ κὰι κτήματ' ἔχωμεν,
δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἑῷ ἑκάστῳ δὲ οἰκία δ' αὖτε
κείνῳ μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἥδ' ὅς τις ὀπυίοι.
Altera ps. conf. ſubj. εἰδ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφαρὸς δοκέει· ἀμφὶ βάλεσθε
αὐτὸν τεύχεα κὰι ἑλέειν παρὰ νῆα πάντα,
μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλις θυμὸν δ' ἐνέωμεν,
ἐνθάδ', ἀγειρόμενοι· ἀνὴρ ἐν μεγάροισι ἕκαστος
μνάσθω ἑὴν δμῳὴν ἑλέσθαι μνώμενος· ἥδ' ἂν ἔπειτα
γήμαιθ' ὅς κεν πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Amphimonnſentia contraria ſuppoſ. τοῖσιν δ' ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέφην·
νίσα φάδιμος υἱὸς ἀρητιάδαο ἄνακτος·
ὅς ῥ' ἐν Δουλιχίῳ πολυπύρῳ τοιήνδε
ἤγητο μνηστῆρσι μάλιστα δὲ πηνελοπείῃ
ἤνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν·
ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ὣ φίλοι, ἦ ἀν ἐγὼ ἐκτανέμεν ἐθέλοιμι
πλέμαχον· δεινὸν δὲ ἔπος βασιλῆϊ ἔοικε
πτάνεν· ἀμφὶ πρῶτα θεῶν ἐρώμεθα βυλάς,
εἰ μέν κ' αἰνήσωσι διὸς μεγάλοιο θέμιστες,
αὐτός τε πτενέω· τύς τ' ἄλλους πάντας ἀνώγω.
εἰδὲ κ' ἀποτρωπῶσι θεοὶ, παύσασθαι ἄνωγα.
Ὣς ἔφαθ' ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπίνδανε μῦθος·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς ὀδυσῆος·
ἑλθόντες δ' ἑζόμεθ' ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.
ἥδ' αὖ τ' ἄλλα νόησε πρίφρων πηνελόπεια
μνηστῆρεσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι·
Prodigentlo pe ad proclos πλεῖστα γὰρ ὃ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
κήρυξ γὰρ οἱ εἶπε μέλων· ὃς ἐπεύθετο βυλάς·

βῆ δ' ἰέναι

βῆ δ' ἰέναι μεγαρόν δε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
αὐ ὅτε δὴ μνησῆρσι φίλοις δῖα γυναικῶν,
δὴ ῥα παρὰ σταθμὸν τέτιος πύκα ποιητοῖο
ἄντα παρειάων ἐχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ἀντίνοε ὕβριν ἔχων κακομήχανε καὶ δὴ σέ φασιν
ἐν δήμῳ ἰθάκης μετ' ὁμηλικας ἠμὲν ἄριστον
βουλῆ καὶ μύθοισι σύ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα
μάργε, τίη δὴ σὺ τηλεμάχῳ θανάτόν τε μόρον τε
ῥάπτεις· δὴ δ' ἔπειτα ἐμπάζεαι οὔσιν ἄρα ξὸς
μάρτυρος· δὴ δ' ὅσιη κακὰ ῥάπτειν ἀμηλοισιν,
ἥ τ' ἂν οἷσθ' ὅτε δοῦρο πατὴρ τέος ἴμεν φάνζων
δήμου ὑποδείσασ· δὴ τὸν μὲ χολώσατο λίην,
εἵνεκα λιτσῆρσιν ἐπισσώλους ταφίοισιν
ἤκατε θεσπρωτὰς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·
τὸν ῥ' ἔθελον φθῖσαι καὶ ἀποῤῥάσαι φίλον ἦτορ,
ἠδὲ κατὰ ζωὴν φαγέειν ἀθοωπέα πολλήν·
αὐ ὀδυσῆα κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἐμένους πρὸ
τὸ νωῖν οἶνον ἄτιμον ἔδῃς· μνᾶσι δὲ γυναῖκα·
πᾶσαν τ' ἀποτίνεις· ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχήδες·
ἀμφὶ σε πάσασθαι πέλομαι, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.
Τὴν δ' αὖ τ' ὠρύμαχος πολύβου πάις ἀντίον ηὔδα·
κύρη ἰκαρίοιο πρίφρον πηνελόπεια,
θάρσει μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων·
ὃς τις ἐὼν ἔρχος ἀνὴρ ὃς δ' ἐαγεται ὃδε γένηται·
ὅς κεν τηλεμάχῳ σῷ ὑεῖ χεῖρας ἐποίσῃ
ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δολιχομένοιο·
ὡς μὲν ἐξερέω· καί μιν τετελεσμένον ἔσται·
αἶψά οἱ αἷμα μελαινὸν ἐρωήσει πρὶ δουρὶ
ἡμετέρῳ· ἐπιδὴ, καὶ ἐμὲ πολύπορθος ὀδυσσεύς·

ἴθος

πολλάκις γένασιν ὅισιν ἐφεσσάμενος κρέσσα δοπάων·
ἐν χείρεσιν ἔθηκεν· ἐπέχετε οἶνον ἐρύθρόν·
τῷ μοι τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν
ἑταίρων, ἠδὲ τί μιν θάνατον δυμοφέεσθαι ἄνωγα
ἔκ τε μνηστήρων· θεόθεν δ' ἐμὲ δείδεκέσθαι.

Ὣς φάτο θαρσαλέων· τῷ δ' ἤρτυεν αὖτος ὀλέθρον·
ἦ λθε δ', ἂρ εἰσαναβᾶσ' ὑπερῴϊα σιγαλόεντα,
κλαῖεν ἔπειτ' ἀδυσσῆα φίλον πόσιν ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις ἀθήνη.
ἐσπέριος δ' ὀδυσσῆι κὰὶ ἤγετ' δῖος ὑφορβὸς
ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπὶ σταθμὸν ὁπλίζοντο,
συῶν ἰ ῥαύσαντες· ἐνιαύσιον. αὐτὰρ ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη λαρτιάδην ὀδυσῆα
ῥάβδῳ πεπληγῶα πάλιν ποίησε γέροντα·
λυγρὰ δ' εἵματα ἕανε περὶ χρόϊ, μή ἑ συβώτης
γνοίη ὀδ' ἄντα ἰδὼν, κὰὶ ἐχέφρονι πηνελοπείη
ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μιμδὶ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.

Τὸν κὰὶ τηλέμαχος πρότερος προὸς μῦθον ἔειπεν·
ἦλθες δ' ἦ, εἶ μαιε· τί δὴ κλέος ἔσ' ἄνα ἄστυ·
ἦ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἐνδον ἔασιν
ἔκ λόχε, ἦ ἔτι μὶν αὖτ' εἰρύαται οἰκτ δ' ἰόντα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης δῖος συβῶτα·
δὴ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι κὰὶ ἐρέσθαι,
ἄστυ κατὰβλῶσκοντα· τάχιστά με θυμὸς ἄνωγεν
ἀπελίην ἀφόντα πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι·
ὦμήρησε δὲ μοι κατὰ ἑτάρων ἄγγελος ὠκὺς
κήρυξ ὃς δὴ πρῶτος ἕπος σῇ μητρὶ ἔειπεν·
ἄλλο δὲ τοι τόδε οἶδα· τὸ τὸ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἤδη ὑπὲρ πόλιος· ὄϊδε δ' ἑρμαῖος λόφος ἐστὶν·
ἔνθα κιὼν, ὅτε νῆα θοὴν ἐδόμην κατίσαν

Rod. Sabinus Cuiq

Rursum in Iuuenum transfor matur Vlyss.

ἐν λιμένῃ ἡμέτερον· πολλοί δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·
βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι·
καὶ σφέας ὠΐσθην τοὺς ἔμμεναι, οὐδέ τι οἶδα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δ' ἱρὴ ἴς τηλεμάχοιο
ἐν πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· ἀνέεινε δ' ὑφορβόν·
οἵδ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ·Ρ·ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ·

ἐ Ις τὴν πόλιν ἐλθὼν τηλέμαχος διηγεῖται τῇ μητρὶ πηνελόπῃ τῆς ἀποδημίας τὰ κεφάλαια· ὕστερον δὲ ὀδυσσεὺς ἀχθεὶς ὑπὸ τοῦ εὐμαίου εἰς ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀγρῶν πρὸς τὸ συμπόσιον τῶν μνηστήρων εἰσέρχεται· ὁ δὲ ποιητὴς ἀπαστέλει πῶς ὁ κύων ἀναγνωρίζει τὸν δεσπότην· καὶ εὔμαιος εἰς τοὺς ἀγροὺς ὑποστρέφει· ὀδυσσεὺς δὲ ἐν αὐτοῖς μένει.

Ρῶ βάλλε ἀπόλεττε μνηστήρτε πάντων ὃν ἀνέγνω·

Cum ortũ dum
sup. pugn
libr. non
ut dictũ

Μος δ' ἠριγένια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
δὴ τότ' ἔπειθ' ὑὸς ποσὶν ἐδήσατο κηλὰ πέδιλα,
τηλέμαχος φίλος υἱὸς ὀδυσσῆος θείοιο·
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος· ὃ δὲ σκαλάμηφιν ἀρήρει
ἄσυδις ἐέμενος, καὶ ἐὸν προσέφατο συβώτην
ἆπ' ἦ τοι μὲν ἐγὼν ἐμὴν δὴ βῶ πόλιν ὄφρα μὲ μήτηρ
ὀφθαλμοῖσι ἴδηται· ἐπεὶ μάλα μοι δίω
κλαυθμῷ τε στυγερῷ τε γόῳ τε δακρυόεντος,
πρὶν γ' αὐτὸν μὲ ἔσιδηται· ἀτὰρ σοί γ' ὧδ' ἐπιτέλλω
ξεῖνον δύσμορον ἄγ' ἐς πόλιν ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
δαῦτα πωλέηι· δώσει δὲ δόμοις ὅς κε θέλησι
πύργον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' ἄπασι βλὴν ἄπαντας
ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι· ἐχόντα περ ἄλγεα θυμῷ·
ὁ ξεῖνος δ' εἴ περ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῷ
ἔσεται· ἢ γὰρ ἐμοὶ φίλα εἰπέα μυθήσασθαι·
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ὦ φίλος· ἦδὲ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω
πωλῶ· βέλτιόν βε κατὰ πόλιν· ἢ κατ' ἀγρούς
δαῦτα πωλοίην δώσω δέ μοι ὅς με θέλησιν·
ἦ γὰρ ἔπι σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί,
ὡς τ' ἐπιτηλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι·
ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἔξοχ' ἀνὴρ ὁδὸν ὃν σὺ πελεύεις

ωὐτίκ' ἐπεί με πυρὸς θερέω ἀμέν τε γένηται·
αἴνως γὰρ τάδε εἵματ' ἐμοὶ κακὰ· μή με δαμάσῃ
σίβη ὑπ' ἠοίη· ἔκθεν δὲ τοι αὖσυ φάτ' εἶναι·
Ὣς φάτο· πλέμαχος δὲ διὰ ταθμοῖο βεβήκει,
κραιπνὰ ποσὶ προβιβὰς κακὸν δὲ μνησῆρσι φύτευεν. Telemachy
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκανε δόμους οὓς ναιετάοντας· ex agro
ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς ἱόνα μακρήν· in urbem
αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν κῦδος ὑπέρβιον λαΐνον ὀδόν· pergit
τὸν δὲ πολὺ πρώτη εἶδε ῥοφὸς ὀρύκλεια,
κώεα κατρυνύσα βρόνοις ἐνὶ δαιδαλέοισι·
δακρύσασα δ' ἔπειτα ἰθὺς πίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι ἅθ..
δμωαὶ ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθεντο,
κῆρ ἀκόρεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους·
βῆ δ' ἴεναι θαλάμοιο πρίφρων πηνελόπεια, Ἐχαρὴ
ἀστερόπῃ ἰκέλη ἠὲ χρυσῇ ἀφροδίτῃ· a nitro
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεα δακρύσασα· Telemachy
κῦσε δὲ μιν κεφαλὴν καὶ ἀμφοφάεα καλά,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἦλθες πλέμαχε γλυκὺ φάος· ὄψέ σε τ' ἔγωγε
ὄψεσθαι ἐφάμην· ἐπεὶ ὤχεο νηὶ πύλονδε·
ἀμῇ ἄγε μοι κατάλεξον ὅ πως ἤντησας ὀπωπῆς
λάβρῃ ἐμῶν ἀέκητι φίλε μετὰ πατρὸς ἀκουήν.
Τ ὴν δ' αὖ τηλέμαχος πεπυσμένος ἀντίον ηὔδα·
μῆτερ ἐμὴ· μή μοι νόον ὄρνυθι, μή δέ μοι ἦτορ
ἐν στήθεσιν ὄρινε φυγόν τί περ αὖτις ὀλέσσαι·
ἀμφὶ δ' ὑδρηναμένη καθαρὰ χροῒ εἵματα δῦσα,
εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
εὔχεο πᾶσι θεοῖσι τελείσασθ' ἑκατόμβας
ῥέξειν, αἴκέ ποθι ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε λασόμαι ὄφρα κλέα γε

ξεῖνον· ὅ τις μοι κῆδεν ἄμ' ἕπετο δῶρο πιόντι·
τὸν μὲν, ἐγὼ πρὸ πέμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι·
πῶμον δὲ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν ὡσόμεν ἔλθω.
Ὣς ἄρ ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἕπλετο μῦθος.
ἤδη δ' ὑδοιπορίην καθαρὰ μοῦνος θ' ἑλάσσα,
Vota Sunt Cæpimus: ἔνθεν πᾶσι θεοῖσι τελείσασθ' ἑκατόμβας
ῥέξειν· αὖθι ποθι ξβδὲ ἄντιτα ἔργα τελέσαι·
πηλέμαχος δ' ἄρ ἔπειτα δὶ ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε καὶ ἀμφὶς πόδας ἀρτὶ ἕποντο
θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχαινεν ἀθήνη.
τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐρχόμενον θηήσαντο.
ἀμφὶ δὲ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠδὲ βέβαντο.
Noema bona Cautio ἤθελ' ἀγορεύοντες· κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευεν·
αὐτὰρ ὅ, τῶν ἰθὺ ἕπειτα ἀφάσσατο πηλὸν ὁμίλου·
ἀμφὶ δ' ἴνα μέντωρ ἦεν καὶ ἀντίφος ἠδ' ἁλιθέρσης·
οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι ἦσαν ἑταῖροι·
ἔνθα καθέζετ' ἰὼν· τοὶ δ' ἐξέρεεινον ἕκαστα.
τοῖς δ' ἐπιπειράσας ἀφραδίῃσιν ἐπύθετο ἦλθεν,
ξεῖνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πόλιν, ὃν δ' ἄρ ἔτι δὴν
Adduxi thro city mynnis πηλέμαχος ξείνοιο ἔχεσ' ῥάπτεν τ' ἀμὰ παρέησι.
τὸν καὶ πείραιος πρότερος προσ μῦθον ἔειπεν·
πηλεμάχ' αἶψ' ὄρσωον ἐμὸν ποτ' ἐς δῶμα γυναῖκας·
ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι μνηλαος ἔδωκε.
Τ ὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπυσμένος ἀντίον ηὔδα·
πάρμυ, δ γάρ τ' ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
εἴκεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
λάθρῃ πτείναντες πατρώϊα πάντα δάσονται,
τῶν ὄφελον ἔχοντα σέθεν μᾶλλον μεμνέμεν, ἢ τινα τῶνδε
εἰδόμενος ἐγὼ τοῖσιν φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,

δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.
Ὣς εἰπὼν ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἄνωγον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
κλαῖναν μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λόσαντο.
τὼς δ' ἐπεὶ δὴ μωμὰς λῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ὦλσαν βάλον ἠδὲ χιτῶνας.
ἐκ ῥ' ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.
πέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα,
καλὴ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα
εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα χαριζομένη παρεόντων.
μήτηρ δ' ἀντίον ἷζε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο,
κλισμῷ πεκλιμένη λεπτῷ ἠλάκατα τροφόωσα.
οἵ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πρίφρων πηνελόπεια·
τηλέμαχ' ἦ τοι ἐγὼν ὑπερώϊον ἀναβᾶσα
λέξομαι εἰς εὐνήν ἥ μοι στονόεσσα πέτυκται
αἰεὶ δάκρυσι ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσεὺς
ὤχετ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· ἦδὲ μοι ἔτλης
πρὶν ἐλθεῖν μνησῆρα ἀγήνορα εἰς τόδε δῶμα
νόσφι σῶ πάτρος σάφα φράζεμεν εἴπα ἄνωγας.
Τὴν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
τοὶ μὲν ἐγώ τοι μῆτερ ἀληθείην κατὰ λέξω.
ἠχόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα ποιμένα λαῶν.
δεξάμενος δὲ μ' ἐνὶ ξὸν ἐϋφήλοισι δόμοισιν,
ἀφνειῶς ἐφίλει, ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν υἱὸν
ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν, ὣς ἐμὲ κεῖνος

ἐν δυκέως ἐκόμιζε σὺν ἱμάσι κυδαλίμοισι·
αὐτὰρ ὀδυσῆος ταλασίφρονος οὔπο τ' ἔφασκε
ζωοῦ οὐδὲ θανόντος ἐπιχθονίων τοῦ ἀκοῦσαι·
ἀλλά μ' ἐς ἀστείδην δουρικλυτὸν μενέλαον
ἵπποισι προὔπεμψε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν·
ἔνθ' ἴδον ἀργείην ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
ἀργεῖοι τρῶες τε θεῶν ἰότητι μόγησαν·
εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
ὅττευ χρηίζων ἱκόμην λακεδαίμονα δῖαν·
αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα·
καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ω πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες·
ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς
κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
βοσκομένη· ὅδ' ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνήν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν,
ὣς ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει·
αἲ γὰρ ζεῦ τε πάτερ καὶ ἀθηναίη καὶ ἄπολλον,
τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ λέσβῳ
ἐξ ἔριδος φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς·
καδδ' ἔβαλε κρατερῶς· κεχάροντο δὲ πάντες ἀχαιοί·
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν ὀδυσεύς·
πάντες τ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε·
ταῦτα δ' ἅμ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι· οὐκ ἂν ἔγωγε
ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδόν· οὐδ' ἀπατήσω·
ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτής,
ὧν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω·
φῆμιν ὅδ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,

νύμφης ἐν μεγάροισι κεκλυφότος ἣ μιν ἀνάγκη
ἴσχει· ὅδ' ἀ δυώσεται ἦν παρίδῃ γαῖαν ἰκέσθαι·
ἀ γὰρ δὴ πάρα νῆας ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι·
οἳ καί μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Ὣς ἔφατ' ἀγχοέδνης δυσκλυτὸς ἀμφίαλος·
ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι ὅρον
ἀθάνατοι· οἱ μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ὣς φάν· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεοκλύμενος θεοειδής·
ὦ γύναι ἀλλοίη λαρτιάδῃσιν ὁδυσσῆος,
ἣ τοι ὅδ' ἀ σάφα οἶδεν, ἐμῷ δὲ σώματι μῦθον·
ἀρχενέως γάρ σοι μαντεύσομαι ἅσσ' ἐπιτύσω.
ἴστω νῦν ξεῖνός τε πρῶτα θεῶν ξενίη τε τράπεζα,
ἔστι τ' ὀδυσσῆος ἀμύμονος ἦν ἀφικάνω,
ὡς ἤ τοι ὀδυσσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
ἥμενος ἢ ἕρπων τάδε πανδήμοισι κακοῖσι ἔρρα
ἐστίν· ἀτὰρ μνησῆρσι κακοὺν πάντεσσι φυτεύει.
οἷον ἐγὼν οἰωνὸν ἐϋσέλμοις ἐπὶ νηὸς
ἥμενος ἐφρασάμην καὶ τηλεμάχῳ ἐρεγώνδην.
Τὸν δ' αὖ τε προσέφατε περίφρων πηνελόπεια·
ἀ γὰρ τόν γ' ἔμπης ἔπος τετελεσμένον εἶπε·
τῷ νε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμοῦ, ὡς ἄν τις σε σαώσαντ' ἀμφιπολεύοι·
ὡς δὲ μάλ' τοιοῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
μνησῆρσι δὲ πάροιθεν ὀδυσσῆος μεγάροιο
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὑβριν πρὸς πάρος ὕβριν ἔχεσκον·
ἀλλ' ὅτε δὴ δόρπηνδε ἔην καὶ ἐπήλυθε μῆλα
πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν· οἵδ' ἤγαγον οἵπερ πάρος περ·
καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε μέδων, ὃς τὸν ἁ μάλιστα

Vatinianus Hexametr. ad ueritatem Vlyssis

ἤνδανε κηρύκων· καὶ σφιν παρεγίνετο δαιτί.
κῆροι ἔπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρένα δαιτὸς,
ἔρχεσθ' πρὸς δώματ' ἴν' ἐντυνώμεθα δαῖτα·
ἄλλὰ γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἐλέσθαι.
Ὡς ἔφατ'· οἳ δ' ἀνστάντες ἔβαν οἶκονδε ἕκαστος.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιεταόντας,
χλαῖνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
οἳ δ' ἴερευον ὄϊς μεγάλας καὶ πίονας αἶγας·
ἴερευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
δαῖτ' ἐντυνόμενοι· τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
ὦρτο δολυσσάμενος τ' ἴεναι, καὶ δῖος ὑφορβός.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
ξεῖν' ἐπεὶ δὴ σ' ἤγαγε πόλιν δ' ἴεναι μενεαίνεις
σήμερον ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός, ἦ δ' ἂν ἔγωγε
αὐτὸς βουλόμην σαωθῆναι ῥυηφὶ γενέσθαι·
ἐμὲ γὰρ ἀδδὸ μαι καὶ δειδία μή μοι ὀπίσω
νικείῃ· χαλεπαὶ δὲ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί·
ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
ἦμαρ· ἀτὰρ τάχα τοι ποτιέσσεται ἠέριον ἔσω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
γιγνώσκω φρονέων· τὰ γε δὴ νοέοντι μελοίμεν·
ἀλλ' ἴομεν· σύ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
δός δὲ μοι εἰ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἔστιν
σκηρίπτεσθ'· ἔτ' ἦ φάτ' ὀΐσεσθαι· ἔμμεναι ὀΐω.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ τρόφος ἦεν ἀορτήρ.
δῦμακος δ' ἀρά οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν·
τὼ βήτην· σαῦλον δὲ κύες καὶ βώτορες ἄνδρες
ῥύατ' ὄπισθε μένοντες· ὃ δ' ἷζε πόλιν δ' ἦγεν ἄναντα
πωλικῷ λαυκανιῶντι γοήτεϊ· ἠδὲ γέροντι

Ius Trinitatis Cunctis minatur.

Vlysses ex Sibylla in Vrbem pergunt

Epiphon.

Conditores Ithacae ex Cephalenia

σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματ' ἕστο·
ἀλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
τυκτήν, καλλίροον· ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
τὴν ποίησ' Ἰθάκος καὶ νήριτος ἠδὲ πολύκτωρ·
ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτροφέων ἦν ἄλσος·
πάντοσε κυκλοτερές· κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
νυμφάων· ὅθι πάντες ἐπιρέζεσκον ὁδῖται·
ἔνθα σφεας ἐκίχαν' υἱὸς δολίοιο μελανθεύς·
αἶγας ἄγων· αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι.
δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες·
τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζε,
ἔκπαγλον καὶ ἀεικές· ὄρινε δὲ κῆρ ὀδυσῆος·
νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάξει·
ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον·
πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις ἀμέγαρ τε συβῶτα
πτωχὸν ἀνιηρόν· δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα·
ὃς πολλῇσι φλιῇσι παραστὰς φλίψεται ὤμους,
αἰτίζων ἀκόλους· οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας·
τόν κ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυπῆρα γενέσθαι
σηκοκόρον τ' ἔμεναι· θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι·
καί κεν ὀρὸν πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο·
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσει
ἔργον ἐποίχεσθαι· ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον
βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ' ἄναλτον,
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἴκ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' ὀδυσῆος θείοιο,
πολλάοι ἀμφὶ κάρῃ σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων·
πλευρὰς ἀποτρίψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο·

Descriptio fontis

Casus oeconomia portat

Melanthius autor edendi

Cenae ex perniciem

Melanthii comitia

Venerit

Scabella

Ὡς φάτο· καὶ παρὶὼν λάξ ἔνθορεν ἁρπαδίησιν
ἰχίῳ· ἀδδὶ μὶν ἔπιτος ἀταρπιτὸς ἐυφέλιξεν·
ἀμφὶ δ' ἐμὲν ἀσφαλέως· ἀδδὶ μ' μίριξεν ὀδυσσεύς·
ἠὲ μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐπὶ θυμὸν ἔλοιτο,
ἢ πρὸς γῆν ἐλάσειε κφρη· ἀμφ' ὄδας ἀείρας·
ἀλλ' ἐπετόλμησε· φρεσὶ δ' ἔσχετο· πάντ' ἀδὶ συβώτης
νείμεσσεν· ἄντα ἰδὼν· μέγα δ' ὄβριμα χεῖρας ἀνασχών·
νύμφας κρηναίας κῦρα διὸς εἴπετ' ὀδυσσεύς·
ὔμμ' ἐπὶ μιρίδ' ἔκηε κφλύψας πίονι δημῷ
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων τόδὶ μοι κρήνατ' ἐέλδωρ,
ὡς ἔλθοι μὸν κεῖνος ἀνὶρ· ἀγάγοι δὲ ἑ δαίμων·
τὼ κέ τοι ἀλλαΐξας τε διασκεδάσειεν ἀπάσας,
τὰς νῦν ὕβριζων φορέεις· ἀμαλὶ μὸνος ἀφ' ἑαυτοῦ·
ἄσυ κφτ' αὐτὰρ μῆλα κφνοὶ φθείρυσι νομῆες.

Τόν δ' αὖτε προσέειπε μελανθίος αἰπόλος αἰγῶν·
ὦ πόποι· ὅϊον ἔδητε νύων ἀλοφοΐδα ξένον·
τόν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς ἐὐσέλμοιο μελαίνης
ἄξω ἦλ' ἰθάκης· ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι·
ἀλλ' γὰρ πλέ μαχον βάλοι ἀργυρότοξος ἀπόλλων
σήμβρον ἐν μεγάροις ἢ ὕπο μνηστῆρσι δαμήν·
ὡς ὀδυσῆϊ γε πᾶς ἀπόλετο νόστιμον ἦμαρ·
ὡς εἶπὼν, τὰς μὸν λίπεν αὐτόθι ἧκε νιόντας·
αὐτὰρ ὁ βᾶ· μάλα δ' ὦκα δόμους ἴκανεν ἄνακτος·
αὐτίκα δ' ἐσσώϊεν· μετὰ δὶ μνηστῆρσι κφθίζεν
ἀντίον ὀρυμάχω· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα·
τῷ παρὰ μὸν κρειῶν μοῖραν θέσαν οἱ πονέοντο·
σῖτον δ' ἀλφίσταμίη παρέθηκε φέρουσα
ἐν μὸναι· ἀκχίμολον δ' ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὑφορβός·
σήπτην ἐρχομένω· πρὶ δὶ σφέας ἦλυθ' ἰωὴ
φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ δὶ σφίσι βάλλετ' ἀοιδήν.

Precatio Sabulli contra luctantibus.

Reminiscitur Iliad.

φήμιος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέειπε συβώτην·
δύμαθ' ἥ μάλα δὴ τάδε δώματα κλῂ' ὀδυσῆος
ῥεῖα δ' ἀφ' ὁρίγνω τ' ἄλλων κἀν πολλοῖσιν ἰδέσθαι·
ἐξ ἑτέρων ἑτέρη γὰρ ἐπίσκιται· αὐλὴ δ' ὁι αὐλή,
τοίχῳ κὰι θριγκοῖσι· θύραι δ' αὖ μέλλε εἰσὶ
διπλοίδες· σὺν δ' αὖ τί σμιν ἀνὴρ ὑπερφίαλοιτο·
γιγνώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δῆτα τίθενται
ἄνδρες· ἐπὴ νύ μιν ἀνήνοθεν· ἐν δὲ τε φόρμιξ
ἠπύει· ἦ ῥα δαιτὶ θεοὶ τοίσαν ἑταίρην.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα·
ῥηΐως· ἔπος ἔπὶ ἔπὶ τάδε τ' ἄλλα περ ἔσσ' ἀνοήμων·
ἀμφ' ἄλλοι δὴ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
ἦε σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιεταόντας·
δύσεο δὲ μνηστῆρας· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτὸς·
ἐν δ' ἔβλεις ἐπί μεινον· ἐγὼ δ' ἕ μι προπάροιθε
μὴ δὲ σὺ δηθύνειν· μή τις σ' ἔκτοσθε νοήσας,
ἢ βάλῃ ἢ ἐλάσσῃ· τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
γιγνώσκω· φρονέω· τάδε δὴ φρονέοντι πελάσσεις·
ἀμφ' ἔρχευ προπάροιθεν· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτὸς·
οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων οὐδὲ βολάων·
τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
νώμασι κὰι πολέμῳ, μετὰ καὶ τάδε τοῖσι γενέσθω·
κρύπτεσθαι δ' ὅπως ἔστιν ἀποκρύψαι μεμαῶτα
ἀλώμενον· ἦ πολλὰ κακὰ ἀνθρώποισι δίδωσι·
πῆμ' ἔνεκεν κὰι νῆλις ἐυζώνοιο γυναικὸς
πάντον ἐπ' ἀζύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρεσθαι·
ὡς δὲ καὶ ὧδε τοιαῦτα πρὸς ἀμφίλυς ἀγόρευον·
αὐτὰρ νύων κεφαλήν τε κὰι ἄκατα πείμενος ἔκχεν·
ἄρσος ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς

Dogmus Vlyssis

Musica solia Cantat

Consultant vter Hebraprauus

Hesse-gyrus aulica vita

Canis

Cams

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

βρέψε λαὸν ἀπόνηπ. πάρος δ' εἰς ἴλιον ἶρὴν
ὥχετο· τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσιον νέοι ἄνδρες
ἄρτιπ ἐπιφροτέρασ' ἠδὲ πρόκρις ἠδὲ λοχωές. Desiga
δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος ἀποιχομένη ὀδυσῆος
ἐν πολλῇ· πόπρῳ· ἢ οἱ προπάροιθε θυράων,
ἢ μιόνων τε βοῶν τε ἄλις κέχυτ' ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
δμῶδε ὀδυσῆος τέμενος μέγα πο πρίαντος, Terra
ἔνθα πύων κεῖτ' ἄρπος ὑπ' πλφος πωορᾶζεων. pingui
δὴ τότε γ' ὣς ὑπόησεν ὀδυσεὺς ἐπὶ ὺς ἐόντα,
ᾗρῃ μέν ῥ' οἱ ἔσκε κὼ ἄκατα χάμβαλεν ἄμφω.
ἄκρον δ' ἂν εἶτ' ἔπαρτα δωπήσατο δῖο ἄναπτος
ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὃ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
ῥεῖα λαθὼν σύμαλον· ἄφαρ δ' ἐρεμνέτο μύθῳ·
σύμαι· ἦ μάλα θαῦμα πύων ὅδε κεῖτ' ἀνὶ πόρτῳ·
κηλὸς λὼ δὲ μασ ἐσίν· ἀτὰρ τόδε γ' ἀσάρα οἶδα
εἰ δή κὼ ταχυὺς ἔσκε βέειν ἐπὶ εἶδέϊ τῷδε,
ἢ αὖτως ὅϊοί τε ποαπερξῆες πωὲς ἀνδρῶν
γίγνονθ', ἀλκαίης δ' ἔνενεν πομέσσιν ἄνακτες.
Τ ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης σύμαι συβῶτα·
κὼ λίην ἀνδρὸς γε πύων ὅδε πῖλε θανόντος.
εἰ τοιὸς δ' ἦν ἢ λὼ δὲ μασ ἠδὲ κὼ ἔργα
οἷόν μιν ποίησε κιὼν κατέλεπτεν ὀδυσεύς,
αἶψά κε θυμήσαιο ἰδὼν ταχυπτα κὼ ἀγωνίν.
Communicatio Cani ὃ γὰρ τι φύτεσκε βαθὺς βένθεσιν ὕλης
κυώδαλον ὄ, τι ἴ δοιτο· κὼ ἴχνεσι χὰρ πρίησιν·
νῶϊ δ' ἐχέτην κακότητι· ἄναξ δὲ οἱ ἄλλοθι πάσης
ὤλετο· τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες ἠ πομέκει·
δμῶες δ' οὔτ' ἐὺν μήκετ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
ὄφρ' ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλησιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·
" ἥμισυ γὰρ τ' ἀρετῆς ἀποκίνυται εὐρύοπα Ζεύς

Servilis Conditio Virtuti obstat

ἀνέρος· ὃν τ' ἄν μιν κατὰ δῆλον ἢ μαρ ἕλησιν·
ὣς ἐπὶ τῶν· ἐσῆλθε δόμος δῦ νεκάοντας·
βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς·
ἄορον δ' ὤμῳ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο·
αὐτίκ' ἰδὼν τ' ἀδμῆτα ἐείκοσιν οἰοωτῷ·
τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἰδὼν τηλέμαχος θεοειδής,
ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην, ὧκα δ' ἔπειτα·
νῶϊ ἐπὶ οἱ κελέσας, ὀδὲ πατήνασε ἔλε δ' ἴφθιμον
μάχμον· ἔνθα δὲ δαῖδὸς ἐφίζεσιν κρέα πολλά,
δαιόμενος μνηστῆρσι δόμον κατὰ δαιτυμένοισι·
τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς τηλεμάχοιο θάπεζαν,
αὐτίον· ἔνθα δ' ἄρ αὖτὸς ἐφέζετο τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
μῖραν ἑλὼν ἐτίθη, κεγνέατ' ἐν σῖτον ἀείρας·
ἀχὶ μολὸν δὲ μετ' αὖτον ἐδύσετο δώματ' ὀδυσεύς,
πῶϊχῷ λαυκαλέῳ ἐναλίγκιος ἠδὲ γέροντι
σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματ' ἕστο.
ἵζε δ' ἐπὶ μελίνης ὀδοῦ ἔντοσθε θυράων
κλινάμενος σανίδι κυπαρισσίνῃ, ὅν ποτε τέκτων
ξέσσεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ σταθμὸν ἴθυνε·
τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ κελέσας προσέειπε συβώτην·
ἄρτον τ' ὄλον ἐλὼν πρικαλλέος ἐν κανέοιο
καὶ κρέα ὡς οἷ χερσὶ ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι,
δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων· αὐτόν τε κέλευε
αὐτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ πεινῆν μενέμεν ἀνδρὶ παρ' ἄλλῳ·
ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς ἐπεὶ κατὰ μοῦθον ἄκουσεν·
ἆρχε δ' ἑσταμένος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τηλέμαχός τοι ξεῖνε διδοῖ τάδε καί σε κελεύει
αὐτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδὼ δ' οὐκ ἀγαθὴ φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ πρήκτῃ·

Mors Cunis Antinoi Vlyssi domino

Ingreditur dominus suus Vlyssis

Hunc Vlyssis exercipit Heros

Verendia non debent legendi.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ζεῦ ἄνα πλεῖστα μαχόν μοι ἐνὶ δὴ θυμὸν ὄλβιον εἶναι·
ναί δὴ πάντα γένοιθ' ὅσα φρεσὶν ἧσι μνοιὴν ἔχῃσθα·
ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐὺ ξέσε· καὶ κατέβαινεν
αὖθι· πολῶν προπάροιθεν ἀειπελίης ἐπὶ πύρης·
ἔνθα δ' ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀείδῃ·
οὗ θ' ὅδε θελγητύν· ὅδε τ' ἐπαύσατο θέσπις ἀοιδός·
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἦλθε παρισταμένη λαρτιάδην Ὀδυσῆα.
ὦρσε δὲ μιν ὡς εἰς πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείρει·
γνοίη δ' οἵ τινές εἰσιν ἐναίσιμοι· οἵ τ' ἀθέμιστοι·
ἐκ δ' ἄρ' ὡς τιν' ἔμελλε παλεξήσειν κηδόπτηρα.
βῆ δ' ἰθὺς μολπῆσιν ἐν ἀγλαΐα φῶτα ἔχησεν·
πάντοσε χεῖρ' ὀρέγουσα· ὁ δ' ἐμφαδὸν ἵστατο θυμῷ·
οἱ δ' ἐλεαίροντες δ' ἔδοσαν καὶ ἐβάμβεον αὐτόν·
ἐκ δ' ἐλεαίρουσιν

ἄλλον γ᾽· ἐμὲ μὲν τῶν δὴ μνηστῆρες ἔασιν
μάντιν· ἢ ἰητῆρα κακῶν· ἢ τέκτονα δούρων·
ἢ καὶ θέασιν ἀοιδὸν, ὅτ᾽ ἔπεα τέρπησιν ἀείδων·
ἔστι γὰρ κλυτὸς γε βροτῶν ἐπ᾽ἀπείρονα γαῖαν·
πωλέομαι δ᾽ ὧδ᾽ αὖτις κελεύσω ξύξοντα ἑαυτόν·
ἀμφὶ δὲ χαλεπὸς πρὶ πάντων εἰς μνηστῆρων
δμωσὶν ὀδυσσῆος· πρὶ δ᾽ αὖτ᾽ ἐμὸν αὖταρ ἔγωγε
ὧδ᾽ ἀγερωχείως μοι ἐφέρων πενελόπεια
ζώειν ἐν μεγάροις, καὶ πλέμαχος θεοφιλής.
Τὸν δ᾽ ὧδ᾽ πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
σίγα· μήμοι τοῦτον ἀμείβετο πολλὰ ἐπέεσσιν·
ἀντίνοος δ᾽ εἰώθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐπ᾽ ὀτρύνει δὲ καὶ ἄλλους·
ἦ ῥα· καὶ ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἀντίνοε· ἦ μάλα κηλὰ πατὴρ ὥς, μήδεαι ἔμπης·
ὃς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀνὰ μεγάροιο δίεσθαι,
μύθῳ ἀναιμάκῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε·
δὸς δὶ ἐλών· ὅτι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε·
μήτ᾽ ὤων μητέρ᾽ ἐμὴν ἄζευ τόδε, μήτε τιν᾽ ἄλλον
δμώων, οἳ κατὰ δῶμα δυσσῆος θείοιο·
ἀλλ᾽ ἦτοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλεαι, ἢ δόμεν ἄλλῳ·
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
πλεῖμαχ᾽ ὑφαγόρη· μένος ἀΐχετε, ποῖον ἔειπες·
εἰ δὶ τόδον ἄπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες
καί κέν μιν ῥεῖς μῆνας ἀπὸ πρόθεν οἶκος ἐρύκοι·
ὣς ἄρ᾽ ἔφη· καὶ θρῆνυν ἑλὼν ὑπέφηνε ραπέζης
κείμενον· ᾧ ῥ᾽ ἔπεχε λιπαρὸς πόδας εἰλαπινάζων·
οἱ δ᾽ ἄλλοι πάντες δίδοσαν· πλῆσαν δ᾽ ἄρα πήρην
σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν ὀδυσσεύς·

αὖτις ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προικὸς γεύσεσθαι ἀχαιῶν·
στῆ δὲ παρ' ἀντίνοον· καί μιν πρὸς μύθον ἔειπεν·
δὸς φίλος· οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος ἀχαιῶν
ἔμμεναι· ἀλλ' ὤριστος· ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας·
τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώϊον ἠέ περ ἄλλοι
σίτου· ἐγὼ δ' ἄν σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν·
καὶ γὰρ ἐγώποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνείον· καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
τοίῳ ὁποῖος ἔοι· καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι· ἄλλά τε πολλὰ
οἷσίν τ' εὐζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
ἀλλὰ ζεὺς ἀλάπαξε κρονίων· ἤθελε γάρ που·
ὅς μ' ἅμα λῃϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν·
αἰγύπτον δ' ἰέναι δολιχὴν ὁδὸν· ὄφρ' ἀπολοίμην·
στήσα δ' ἐν αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας·
ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ παρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι·
ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι·
οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ
αἶψα μάλ' αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
πόρθεον· ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα·
αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή·
οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων·
χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ ζεὺς τῆς πικέραυνος,
φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν οὐδέ τις ἔτλη
στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη·
ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ·
τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ·
αὐτὰρ ἔμ' ἐς κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι

Ulysses mendicat ab Antinoo

Narratio conficta de sua fortuna

ἀμύμονι δασσάσθην, ὃς νύπρος ἵφι ἄνασσεν
ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω πήματα πάσχων.
Ι τὸν δ' αὖτ' ἀντίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε δαῖτα δύηνε.
στῆθ' ὕπως δὴ μέσσον ἐμῆς ἀπάνευθε γαστέρος.
μὴ τάχα πικρὴν αἶψηπτον κῆρ νύπρον ἵκηαι.
ὡς τις θαρσαλέος κοὐ ἀναιδὴς ἔασι προΐκτης.
ἐξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἶσι δίδῶσι
μαψιδίως· ἐπεὶ οὔ τις ἐπίσχεσις ἔδ' ἐλεητύς
ἀμοιροίων χαρίσασθαι· ἔπεσι πάρα πολλὰ ἑκάστῳ.
Ι τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ πόποι· ἦ μάλα σοί γ' ἐπιείδετο κῆρ φρένας ἦσιν
ἣ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτην ἔδ' ἄλλα δοίης
ὅς νῶϊ ἀμοιροίοισι παρήκοος· ἤ τι μοι ἔτλης,
εἴτε ἄπο πρεσβυτέρων δόμωμαι· τά δὲ πολλὰ πάρεστιν.
Ὣς ἔφατ' ἀντίνοος δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
νῦν δή σ' ἔτι κλαὶ δίεν μεγαθυμοί γ' οἷον
ἀγαγωρήσειν· οὔτε δὴ κῆ ὀνήσια βάζεις.
Ὣς ἔφη· καὶ θρῆνυν ἑλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον·
πυμάτοτον κατὰ νῶτον· ὃ δ' ἐστάθη ἠΰτε πέτρη
ἔμπεδον· οὐδ' ἀρά μιν σφῆλεν βέλος ἀντινόοιο·
ἀλλ' ἀνέων κίνησε κάρη· κατὰ βυσσοδομεύων.
ἂψ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἵζετο· κοδ δ' ἄρα πήρην
θῆκεν ἐϋπλείην· μετὰ δὲ μνησῆρσιν ἔειπε·
κέκλυτέμεν μνησῆρες ἀγακλειτῆς βασιλήης,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσι κελεύει.
ἀνὴρ οὐδ' ἄχος ὄρνυσι μετὰ φρεσὶν ὃ δὲ τι πένθος
ὁππότ' ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχεσσόμενος πτεάτεσσι
βλήεται· ἢ περὶ βουσὶν· ἢ οἰοπόλοις ὀΐεσσιν·

αὐτὰρ ἔμ' ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς
οὖλομένης· ἣ πολλὰ κακὰ ἀνθρώποισι δίδωσιν·
ἀμφὶ εἴπερ τῳχῶν γε θεοὶ κακὸν ἐρινύες εἰσίν.
ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχεῖν·
Τ ὃν δ' αὖ τ' ἀντίνοος προσέφη εὐπείθεος υἱός·
ἐξαῦτίς ἔκηλος ἔσσο κεφθίμενος, ἠδ' ἄλλοι·
μή σε νέοι διὰ δώματ' ἐρύσσωσ' ἠὲ ἀγοράνδε·
ἠ ποδὸς ἠ καὶ χειρὸς ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.
Ω ς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν·
ὧδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
ἀντίνοε· ἦ μὴν κάλ' ἔβαλες δύσμορον ἀλήτην
οὖλόμεν'· ἐδμὴ πῃ τις ἐπουράνιος θεός ἔῃσι,
καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι
παντοῖοι τελέοντες ἐπιστροφῶσι πόληας,
ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
Ω ς ἄρ ἔφαν μνηστῆρες· ὃ δ' οὐκ ἐμπάξετο μύθοις·
πλὴξ μάχαρος δ' ἐν μυῒ κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξεν
βλημένῃ· ἀρ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐν βλεφάροισι·
ἀμφὶ ἀκείων κίνησε χόρη κεχαδυομένων·
τὸ δ' ὡς οὔ πω ἤκουσε πρόσθεν πενελόπεια
βλημένη ἐν μεγάρῳ μετ' ἄρα φωῆσιν ἔειπε·
δεῦτε δ' ἔτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος ἀπόλλων·
Τ ἦν δ' αὖ τ' ὀρχομένοιο μεταμίξ πρὸς μῦθον ἔειπεν·
εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῆσιν τέκος ἠμετέρῃσι γένοιο,
ὄφρ' ἂν τις τούτων γε ἐϋφρονος ἠῶθεν ἔμοιο·
Τ ἦν δ' αὖ τε προσέειπε πρόσθεν πενελόπεια·
μᾶ'· ἐχθροὶ μὲν πάντες ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται·
ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν·
ξεῖνός τις δύσμορος ἀλητεύῃ κατὰ δῆμα
ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνῃ γὰρ ἀνώγῃ·

Sicut apud Hesiodum

ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ' ἔδοσάν τε.
ἕπος δὲ βρίνυτ' πρυμνὸν βάλε δυσεὶν ὦμον.
ἦμβε γὰρ ὡς ἀγόρευε μετὰ μνωῆσιν γυναιξίν.
ἦμένη ἐν θαλάμῳ· ὀδὲ ἐδείπνεε δῖος ὀδυσσεύς.
ἦλθ' ἐπὶ οἱ κελέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν.
ἔρχεο δῖ' εὔμαιε πιὼν ἐν ξεῖνον ἀνωχθι
ἐλθέμεν· ὄφρα τί μιν προς πύξομαι ἠδ' ἐρέωμαι,
ἢ πῃ ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται
ἠ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν·
τὸν δ' ἀπαμφβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα·
εἰ γάρ τοι βασίλεια σιωπήσειαν ἀχαιοί,
οἵ τ' ὄφε μυθεῖται· θέλγοι τέ μέ τοι φίλον ἦτορ.
ξεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον ἠδ' ἐπ' ἦμαρ ἔρυξα
ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἐμὶ ἵκετο νηὸς ἀποδρὰς.
ἀλλ' οὔπω κεν πάντα διήνυσεν ἣν ἀγορεύων.
ὡς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὅς τε θεῶν ἔξ
αἰεὶδεν ἀείδῃσιν ἐπεὶ μ' ὀδύνησι δόσαν τε
τὸν δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν ὁππότ' ἀείδῃ,
ὡς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.
φησὶ δ' ὀδυσῆος ξεῖνος πατρώϊος εἶναι
κρήτῃ ναιετάων· ὄθι μίνωος γένος ἐστίν.
ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πήματα πάσχων,
πολλὰ πλαγχθείς· ἀτὰρ νεικείλιος ὄτρυνε.
τὸν δ' αὖ τε προσέειπε πρίφρων πηνελόπεια·
ἔρχεο δεῦρο κέλευσον ἵν' αὐτίον αὐτὸς ἐνίσσῃ·
ἔτοι δ' ἠὲ βύρῃσι κεθήμενοι ἐφιάλωσιν,
ἢ αὐτῆ κατὰ δώματ' ἐπεὶ σφίσι θυμὸς ἐΰφρων,
αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,

οἵτως καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν δίκῃ δὲ ἔδοσιν·
οἷσιν ἐὰς ἡμετέρας πωλεύμενοι ἠματα πάντα
βόας ἰδὲ δύοντε καὶ οἰῶς καὶ πίονας αἶγας
εἰλαπινάζουσι· πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
μαψιδίως, τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· ἀνὴρ γὰρ ἔπαύρῃ
οἷος ὀφυάσδε ἔσκεν ἀρὴν ἀτὸ οἶκον ἀμῶσαι·
εἰδὼ ὀφυάσδε ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἔμαχος δὲ μέγ' ἔπαρεν· ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κονάχησε· γέλασε δὲ πηνελόπεια·
αἶψα δ' ἄρ' οὐμαον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἔρχεο μοι νῦν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσον·
οὐχ ὁράᾳς ὅ μοι υἱὸς ἐπέπαρε πᾶσιν ἐπεστον·
τῷ κε καὶ ἄλλῃ θάνατος μνησῆρσι γένοιτο
πᾶσι μάλ', ὀδίνεται θάνατον, καὶ μῆρα ἀλύξει.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
εἴπω αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἔανωμιν χλαῖναν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἑπὰ δὲ μῦθον ἄκουσε·
ἀκχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ξεῖνε πάτερ· καλέει σε περίφρων πηνελόπεια
μήτηρ τηλεμάχοιο μεταλλῆσαί τέ θυμὸς
ἀμφὶ πόσει· κέλεται δὲ καὶ ἠδυλά περ πεπαθυῖα·
εἰδυίη δέ σε γυῖα νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἔανεσε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε· τῶν σὺ μάλιστα
χρηίζεις· εἶσον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον
γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι ὅς κ' ἐθέλησιν·
Τὸν δ' αὖ τε προσέφη πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
ὦ μάκαρ αἶψά κ' ἔγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
κούρῃ ἰκαρίοιο περίφρονι πηνελοπείῃ·
οἶδα γὰρ οὔ περὶ κείνης, ὁμὴν δ' ἀνεδίγμεθ' ἰῇσιν·

ἀηὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον. Antecedens
τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
καὶ γὰρ νῦν ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα
οὔτι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,
οὔτέ τι τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν οὔτέ τις ἄλλος,
τῷ νῦν πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι Consilium
μεῖναι ἐπειγομένην πρὶ ἐς ἠέλιον καταδύντα.
καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος περὶ νόστιμον ἦμαρ,
ἀσυοτέρῳ καθίσασα παραὶ πυρὶ, εἵματα γάρ τοι
λύγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτὸς ἐπείσε πρῶθ' ἱκέτευσα.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν·
τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα πηνελόπεια.
οὐ σύγ' ἄγεις εὔμαιε, τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀγήτης,
ἤ τινά που δείσας ἐξαίσιον ἠὲ καὶ ἄλλως
αἰδεῖται κατὰ δῶμα· κακὸς δ' αἰδοῖος ἀγήτης·
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα·
μυθεῖται κατὰ μοῖραν ἅπερ οἴοιτο καὶ ἄλλος Renunciat Sabatens consilium.
ὕβριν ἀγυσκάζειν ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων·
ἀηά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύντα,
καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ὦ βασίλεια
οἴην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι.
Τὸν δ' αὖ τε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια·
οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀΐεται ὡς περ ἂν εἴη· Adprobat Regina consilium.
οὐ γάρ πω τινὲς ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται·
ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευεν· ὁ δ' ᾤχετο δῖος ὑφορβός,
μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα·
αἶψα δὲ τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ἄγχι χὼν κεφαλὴν ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
Ὦ φίλ'· ἐγὼ μὲν ἄπειμι σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,

Aber nur sum sub bulcus.

σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων·
αὐτὸν μὲν σὲ πρῶτα σάω καὶ φράζεο θυμῷ,
μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν ἀχαιῶν·
τοὺς ζεὺς ἐξολέσειε πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι·
Τόν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἔσεται οὕτως ἄττα· σύ δ' ἔρχεο δειελιήσας,
ἠῶθεν δ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἱβήϊα καλά·
αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει·
Ὣς ἔφαθ'· ὅδ' αὖ τις ἂρ ἕξετ' εὐξέστου ἐπὶ δίφρου·
πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
βῆ ῥ' ἴμεναι μεθ' ἵας· λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε
πλεῖον δαιτυμόνων· τοὶ δ' ὀρχηστύϊ καὶ ἀοιδῇ
τέρποντ'· ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ·

Θυμὸς

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ·Σ·ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ·

ὁ Δυσσέως καὶ ἔρου πυγμὴ γίνεται· φαίνεται δὲ καὶ πηνελόπη τοῖς μνηστῆρσι, καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει· γίνεται δὲ καί τις κοινολογία ἐν τοῖς ἑξῆς ὀδυσσέως πρὸς εὐρύμαχον·

Σῖγμα δ' ἔριν ἴρηξ οὖλος ὀφθαλμῶν δῶρά τ' ἀνάκτων.

Λθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
πτωχεύεσκεν ἰθάκης μετὰ δ' ἔπρεπε μάρψαι,
ἔξης ἐς φαγέμεν ὅδ' πιέμεν, οὐδὲ οἱ ἦν ἴς,
ὀδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁράασθαι.
ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
ἠμὲν γενετῆς· ἴρον δὲ νέοι μιήλασκον ἅπαντες,
ὄιωνὸν ἀπαγ ἔλλεσκε μιῶν, ὅτε μέν τις ἐνώησι.
ὃς ῥ' ἐλθὼν οὐδυσῆα δυώδεκα δῖο δόμοιο.
καὶ μιν νειπείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
εἶκε γέρον προθύρου· μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκῃ.
ἦε καὶ ὀφθαλμοῖσι δοκεῖς ἐπιλλίζεσθαι ἅπαντες.
ἐλεείμεναι δὲ μέλοντας· ἐγὼ δ' ἀλαλκέμεναι ἔμπης.
ἦ μὴ ἄνα μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.
τὸν δ' ἄρ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
Δ ἄ μοι νῦ τί τισε ῥέζω κακὸν οὐδ' ἀγορεύω,
οὔτέ τινα φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ' ἄνελόντα.
οὐ θέμις δ' ἀμφοτέρους ὧδ' ἀνείσεται οὐδὲ τίσει χρή
ἀμοιβοφθονέειν· φοκέεις δὲ μοι εἶναι ἀλήτης,
ὥστε δ' ἐγών· ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλησιν ὀπάζειν.
χερσὶ δὲ μή τι λίην προκαλίζεο μήμε χολώσῃς,
μή σε γέρων περ ἐών, ἔῤῥηθος καὶ χάλεα φέρσω
ἠμὲ μάλ' ἠσυχίη δ' ἦν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴῃ

αὔριον· ἢ μὴν γάρ τίσ' ὑποτρέσαθαι οἴομαι
αὖ τις ἔσω μέγαρον λαρτιάδεω ὀδυσῆος·
ὣν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν ἵππος ἀγήνωρ·
Ὦ πόποι· ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιχθόνα δυσμενὴς ἀλώρης
χρηὶ κῆμινδύ ἴσος, ὃν ἀεὶ κακὰ μητισάμην
ἠδὲ πόνων ἀμφοτέρησι· χαμαὶ δ' ἐν πάντας ὀδόντας
γναθμῶν ἐξελάσαι μισοὺς ὡς λιὶ βοτῆρες.
Pronoea Vlyssem ἰῶσαι νῶϊ ἵνα πάντῃ ἐπιγνώσι κῆδος ὅλεθρε
virus. μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο·
ὣς ὁ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
ἥστ' ἐπὶ ξεστῆ πανθυμαδὸν ὀκριόωντα·
τῶιν δ' ξωείνετ' ἰὸν μένος ἀντιόωιο.
ἡδὺ δ' ἄρ' ἐν μελάσσαι προσεφώνεε μνησίρεωιν·
Ὦ φίλοι· ἢ μέν πωτι πάρος τοιῶνδ' ἐτύχεμεν·
οἵην τ' ἄπωλλεν θεὸς ἠγάγεν ὧδε τόδε δῶμα
ὃ ξεῖνός τε κῆ ἶρος ἐρίζεμεν ἀγλαΐηιν
χερσὶ μαχήσασθαι· ἀμὰ ξωιλάσαι μὲν ὄκα·
Ὦ ἔφαθ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήλιξαν μελόωντες.
ἀμφὶ δ' ἄρα πῶλοισι κηοέμονες ἠγερέθοντο·
τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέφη εὐπείθεος υἱός·
Ἠκλυτέμεν μνησῆρες ἀγήνορες ὄφρά τι εἴπω·
Proi pro ζαλέρες αὖθ' αἰῶν ἡέατ' ἐν πυρὶ· τὰς δ' ἐπὶ δόρπῳ
ponunt, κῆτθ' ἐέμεθα κνίσης τε κῆ αἰ μακρὸς ἐμπλήσαντες·
mimi ὁππότερος δέ κε νικήσει κρείσσων τε γένηται·
Ithaci τάων ἤν κε θέλησιν ἀνάστας αὖθις ἐλέσθω·
mirum μᾶλλον δ' αὖθ' ἡμῖν μεταβάσεται, ὄφρ' ἴτιν' ἄλλον
Mentis gra πῶλον ἔσω μίσγεσθαι ἐάσωμεν μὴ πίσοντα·
dus fur Ὦ ἔφατ' ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπίνδανε μῦθος·
bus. τοῖς δὲ φολοφρονέων προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
Ὦ φίλοι, ἦ πως ἦν νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι

Vlyssis sui similis haec requies.

ανδρα γέροντα δύη δηλήμενον· ἀμφί με γαστὴρ
ὀφρώει κακοεργὸς ἵνα πλυνῆσι δαμάω.
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσατε κρητῆρὸν ὄρκιον,
μή τις ἐπ' ἤρῳ ἦρα φέρων ἐμὲ χερσὶ παχείῃ
πλήξῃ ἀταθάλλων· τάτῳ δέ με ἴφθι δαμάσσαι.
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνυον ὡς ἐπέλευσε.
τοῖς αὖ τις μετέειφ' ἰρὴ ἰς πλεμάχοιο·
Ξ ξεῖν'· ἔσ' ὀφρώει κραδίη κὴ θυμὸς ἀγήνωρ
τῆλον ἀγεξέσθαι· τῶν δ' ἄλλων μή τιν' ἀχαιῶν
δεδιθ'· ἐπεὶ πλέονεσι μαχήσεται, ὅς κε σε θάνῃ.
ξεινοδόκος μὲν ἐγὼν ἔπι δ' αὖ ἥκω βασιλῆϊ,
ἠρύμαχός τε κὴ ἀντίνοος πεπυμένω ἄμφω.
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ ὀδυσσεύς
ζώσατο κὴ ῥάπεσιν πρὶν μήδεα φαίνε δὲ μηρούς·
κνήμας τε μεγάλας τε· φάνεν δὲ οἱ ἠρέρι ὦμοι,
στήθεά τε στιβαρόι τε βραχίονες· αὐτὰρ ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ἦ τάχα ἶρος ἀνὴρ ἐπισσάσσει κακὸν ἕξῃ,
οἷον ἐν ῥαπίῃσι δόμοις ἐπιδεύεται ἥδε.
Ω σὰρ ἔφαν· ἶρῳ δὲ κακὸς ὠρίνετο θυμός·
ἀμφὶ κὴ ὣς δμῳῆσιν ἄνα ζώσαντο ἀράγμη
δεδιότα· σάρισι δὲ πρὸ ῥίζομέσθην μέλεαιν.
ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἑτοστ ἐφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
νῶϊ μὲν μήτ' εἰνὶ βυγάϊε μήτε γένειο
ἔδμη τῶν γε δομέσς κὴ δήδισε αἶνῶς
ἀνδρα γέροντα δύη δηλήμενον ἤ, μιν ἰκάνει·
ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω τόδε, κὴ τετελεσμένον ἔσται,
αἴ κεν σ' ὄφρα νικήσῃ κρατέων τε γένηται,

parat se ad lustra Vlyssis

Ires Inter

Inter tres vnus ob iracundiam et mitta-

πέμψω σ' ἠπροΐον δ' ἐν βαλὼν ἐυ νηὶ μελαίνῃ,
γρηυς ἵς ἔ χεν βασιλῆα βροτῶν ἁλὶ μοῦνα πάντων.
Δευτ ὅς κ' ἀπὸ ῥίνα τάμῃσι καὶ ἅατα νηλεῖ χαλκῷ,
μήδεά τ' ἐξερύσας ἀμφὶ νυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
ως φάρ· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπόβροος ἦλυθε γῆρας.
δὺ μέσον δ' ἄναρον· τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
δὴ τότε μβ μήρυξε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
ἢ ἐλάσει ὡς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
φρεναπ ἠέ μιν ἦκ' ἐλάσειε· τανύσθέντ' ἐπὶ γαίῃ·
ωδε δ' ὀι φρονέοντι δοάσσατο κήρδιον εἶναι
ιρμα ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασάιατ' ἀχαιοί,
εν υλης δὴ τότ' ἀναχόμενοι· ἦρᾠ ἦλασε δι ἰὸν ὦμον
Σπιν ἔρος· ὄβρι αὐχένι ἔλασεν ὑπ' ἄκρας· ὀξέα δ' εἰσω
ὑπολ ἔθλασεν· αὐτὶ κὰ δ' ἦλθεν ἀνὰ στόμα φοίνιον αἷμα·
πωσι κὰδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών· σώζ δ' ἦλασ' ὀδόντας
λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνησῆρδ' ἀγαυοῦ
χῆρας ἀναχόμενοι γέλῳ ἔνθανον· αὐτὰρ ὀδυσσεύς,
ἕλκε δι ἐκ προθύροιο λαβὼν ποδὸς ὄφρ' ἵκετ' αὐλήν,
ἀθύσης τε θύρας· καὶ ἀνὸ ποτὶ ἕρκιον αὐλῆς
ἔσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δ' ὀι ἔμβαλε χειρί·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο κύων ἠύτε σύας ἀπρύιων·
γρηυ μή δ' σύ γε εἴκων καὶ πῶλων καίρανος ἔναι
λυκος ἐών, μή πῃ τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃς,
ἢ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀείκιά βάλλετο πήρην
υλυσης πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ τρόφος ἦεν ἀορτήρ·
Δυστ ἄψ δ' ἀρ' ἐπ' ὄδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοὶ δ' ἴσαν εἴσω,
ἦδυ γελώοντε καί ἐ δεικανόωντ' ἐπέεσσιν.
ζεύς τοι δόιη ξεῖνε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὅ, τι μάλις' ἐθέλῃς καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·

ὃς τοῦτον ἄναλτον ἀνητεύειν ἔπαυσας
ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἤπειρόν δὲ
εἰς ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων·
Ὣς ἄρ ἔφαν· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι θεῖος ὀδυσσεύς·
ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην πρὸς γαστέρα θῆκεν
ἐμπλείην κνίσσης τε, καὶ αἵματος· ἀμφίνομος δὲ
ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας·
καὶ δὲ παῖ γρυσέω δειδίσκετο, φώνησέν τε·
Χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ὥσπερ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ἀμφίνομ' ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
τοίου γὰρ καὶ πατρός· ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον
νίσον δουλιχιῆα ἐΰντ' ἔμεν ἀφνειόν τε·
τοῦ σ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπήτῃ δ' ἀνδρὶ ἔοικας·
τοὔνεκά τοι ἐρέω· σύ δὲ σύνθεο καί μου ἄκουσον·
οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο
πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει·
οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσω,
ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοί· καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ·
τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
καὶ γὰρ ἐγώποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι.
πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος· καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι·
τῷ μή τις πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη·
ἀλλ' ὅ γε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι ὅ, τι διδοῖεν,
οἷ' ὁρόω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας

adplausus

premium

Humana fragilitas θέσ

Nescia lucus hominum et servare modum

ὑπόθεσις

Adplicat ad procos

οὐκ ἐστὶν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος
οὐδὲ πάθος, οὐδὲ ξυμφορὰ θεήλατος
ἧς οὐκ ἂν ἄραιτο ἄλθος ἀνθρώπου φύσις

πτήματα πήροντασ καὶ ἄτι μάξοντασ ἄλοιτιν
Μοῦν ἀνδρὸς ὃν ἁπ ἔτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
amphi: δμῳὰ σεβάσμων
nymon οἵκῳ δ ὑπερφιάλοισι μνὴ δ ἀντάσασθαι ἐνείνῳ,
ὁππότε νοσήσασ φίλην ἂν πατρίδα γαῖαν·
ἐν γὰρ ἀναμωτί γε διακρινέεσθαι ὀΐω
μνησῆρασ κἠμεῖνον ἐπείπε μέλαθρον ἐπέλθῃ
Ὡς φάτο καὶ αὐτίκα ἔπτην μελιηδέα οἶνον.
ἀψ δ ὄν χρσὶν ἔθηκε δίπασ ποσμήτορι λαῶν·
αὐτὰρ ὃ βῆ διὰ δῶμα φίλον τετιημένος ἦρ
νοσφίσαων πεφαλῇ· δὴ γὰρ κηδον ὄρετο θυμῷ·
ἐν δ ὧς φύτε πῆρα πέδησε δ καὶ ἐν ἀθήνῃ,
πλεμάχῳ ὑπὸ χρσὶ καὶ ἑηοῖ ἴφι δαμῆναι.
ἀψ δ αὖτις κατερέξετ ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀέσσασ
Νοῦμς τῇ δ ἀρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
μνησήσεσθαι φαίνηται, ὅ πως πετάσῃ μάλιστα
θυμὸν μνησήρων ἠδ τι μέτα γένοιτο
μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος, ἣ πάρος ἦεν.
μνη ἀρεῖον δ ἐγέλασεν ἔπος τ ἔφατ ἔκ τ ὀνόμαζεν·
οὐρωόμ· θυμός μοι ἐέλδεται ὅτι πάρος γε
μνησήσεσθαι φαίνηαι ἀπεχθομένοισί πρ ἔμοιγε·
καὶ δ ἤεν εἴποιμί ἔποσ τό κε νήριον εἴη,
μὴ πάντα μνησῆρσιν ὑπ φιάλοισιν ὁμιλεῖν·
οἵτ οὖ λβῳ βάξοσι κακῶς δ ὀτίβεν φρονέοντι.
Τ ὴν δ αὖτ οὐρωόμη τα μίν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα τέκος κατὰ μοῖραν ἔφθω
ἀλλ ἴθι καὶ σῷ παιδὶ ἔποσ φάο, μήδ ἐπίκλυε,
ἀρῶτ ἀπονίαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·
μή δ ἄτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα

ρεπε
lopeghi
adpru
ens

ἔρχευ· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί·
ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος ὃν σὺ μάλιστα
ἥρω ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι.
Τ ήν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων πηνελόπεια·
εὐρυνόμη· μὴ ταῦτα παραύδα κηδομένη πρ
χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀροιφῇ·
ἀγλαΐην γὰρ ἔμοι γε θεοὶ τοὶ ὄλυμπον ἔχουσιν
ὤλεσαν ἐξ οὗ κεῖνος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν·
ἀγάμοι αὐτονόην τε, καὶ ἱπποδάμειαν ἄνωχθι
ἐλθέμεν ὄφρα κέ μοι παρστήετον ἐν μεγάροισιν·
οἴη δ' οὐ κεῖσ' εἶμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ·
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
κούρῃ ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν·
εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δὲ οἱ ἄψεα πάντα,
αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως ἄρα δῖα θεάων
ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνά μιν θησαίατ' ἀχαιοί·
κάλλει μέν οἱ πρῶτα πρόσωπά τε καλὰ κάθηρεν·
ἀμβροσίῳ, οἵῳ πρ ἐϋστέφανος κυθέρεια·
χρίεται· εὖτ' ἂν ἴη χαρίτων χορὸν εἰς ἐρόεντα·
καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι·
λευκοτέρην δ' ἄρά μιν θῆκεν πριστοῦ ἐλέφαντος·
ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασ' ἀπεβήσατο δῖα θεάων·
ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο
φθόγγῳ ἐπρχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε·
καί ῥ' ἀπομόρξατο χρσὶ παρειὰς· φώνησέν τε·
ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν πρικῶμ' ἐκάλυψεν·
αἴθέ μοι ὡς μαλακὸν θάνατον πόροι ἄρτεμις ἁγνὴ
αὐτίκα νῦν· ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν

αἶῶνα φθινύθω· πόσιος πολέσα φίλοιο
παντοίην ἀρετὴν, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν ἀταιῶν·
ὣς φαμένη κατέβαιν' ὑπερῴην σιγαλόεντα
δῦν δ' οἶη· ἄμα τῇ γε, καὶ ἀμφίπολοι δύο ἔσπετο·
ἦλθ' ὅτε δὴ μνησῆρα ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
τὴν ῥα παρὰ σταθμὸν τέκεος πύκα ποιητοῖο
ἄντα παρ' ἀῶν χομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ πεδόθεν ἑκάτερθε παρέστη.
τῶν δ' αὐτὰ λύτο γόνατ' ἐρῷ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθη·
πάντοθι δ' ἀρήσαντο παραὶ λεχέεσι κλιθῆναι·
ἠδ' αὖ τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
τηλέμαχ' ἦ ἐτί τοι φρένες ἔμπεδοι, οὐδὲ νόημα,
παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ πέρδε' ἑώμασ'·
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐσσι καὶ ἥβης μέτρον ἐχάνεις,
μή πέν τις φάτω γόνον ἔμμεναι ἀλλοίης ἀνδρός.
ὣς μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος ἀμφίδρυος φώς
ἦ ἐτί τοι φρένες ἐσθλαὶ ἐναίσιμοι, οὐδὲ νόημα
οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη·
ὃς ἦν ξεῖνον ἔασσας ἀεικιόωμεναι ἔντυ.
πῶς νεῦ· ἤτις ξεῖνος ἐνὶ μετέροισι δόμοισιν
ἧμενος ὧδε πάθοι ῥυσακτύος ἐξ ἀγερωχῆς·
σοί κ' ἄεχος, λώβητε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο·
Τ ὀν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
μῆτερ ἐμή· ἦ μὰν ὄσσε νεμεσσῶμαι μεχολῶσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ ἴδμα ἕκαστα
ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα·
ἀμφὰ τοι ὑ δ' ὑμὰ μαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
ἐπὶ γὰρ μὲ πλήνυσι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος
οἵδε κακὰ φρονέοντες· ἐμοὶ δ' ὀλίγοι ἐπαωροί·
ἦ μὲν τοι ξείνη γε καὶ ἴρη μῶλος ἐτύχθη,

μνησῆρων

μνησήρων ἰόντι· βίη δ' ὄγε φέρτερος ἦεν.
Volum. ab occasion.
κὰδ δὲ βοῦν τε πάτρ κὴ ἀθηναίη κὴ ἄπολλον,
ὕτω νῶϊ μνησῆρδ ἐν ἤμετέροισι δόμοισι
νάοιεν πεφαλὰς δ' ἁμ μενέοι, ὁἰ μδὴ ἐν αὐλῇ,
ὁἰδ' ἐντοσθε δόμοιο· λέλυτο δὲ γῆρα ἑκάστω,
ὡς νῶϊ ἥρως κεῖνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
ἥσαι ναυτάων πεφαλῇ μεθυόντι ἐοικώς·
ἀδ' ὀρθὸς δωώκτας σῆναι ποσὶν, ἀδὲ νέεσθαι
οἴκαδ' ὀπῃ ὁἱ νόστος, ἐπῇ φίλα γῆρα λέλωπται.
Ὡς οἱ μδὲ, τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλας ἀγόρευον.
Corrigenda collatio Penelopes.
αὐρύμαχος δ' ἐπέεσι προσηύδα πηνελόπειαν·
κήρηι κρίσιο πρίφρων πηνελόπεια·
εἰ πάντδ σε ἴδοιεν ἀν' ἴασον ἄργος ἀχαιοὶ
πλείονες ἔτι μνησῆρδ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
ἠῶθεν δαινύατ' ἐπὶ πρίέαι γαμαικῶν
ἠδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας.
Reijcit laudes proci penelopes.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων πηνελόπεια·
αὐρύμαχ· ἤτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε δέμας τε
ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε τ' ἴλιον εἰσανέβαινον
δαναοὶ· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν ὀδυσσεύς,
εἰ κἠνος γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Dolor luctus.
μείζόν με κλέος εἴη ἐμὸν κὴ κάλλιον ὔτω·
νῦν δ' ἄχομαι τόσα χάρμα τ' ἐπέτανεν κηκὰ δόμ μων·
ἣ μδὲ δὴ ὅτε τ' ἦεν ἐλιτὼν κατὰ παρφίδα χῶρον,
ὀξυτερὴν ἐπὶ κρατῷ ἐλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·
Sermonatio commovet Ulixes sermones Maritj.
ὦ γύναι, ἢ μὰν οἴω σύνηνέμιδας ἀχαιὰς
ἓκ τροίης οἳ πάντας ἀπὴ μονας ἀπονέεσθαι·
κὴ δὴ βῶάς φασι μαχητὰς ἐμμεναι ἀνδρας·
ἠμὲν ἀμοντιστὰς, ἠδὲ ξυπῆρας ὀϊστῶν·
ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήορας οἳ κε τάχιστα

ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοίῃ πολέμοιο.
τῷ ἦα εἶσ' ἤμεν μαντεύσεσθαι θεὸς ἤ μιν ἀνώγω
Mandata matris defendantis. αὖτις ἐν πρόμοι σοί δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων
μεμνῆσθαι παρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν.
ὡς νῦν ἤ ἔτι μᾶλλον ἐμοῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα γενήσαντα ἴ δηαι
γήμασθ' ὧ κ' ἐθέλησθα· τεὸν κῆτα θῶμαι ἀνῆσαι
ἠνόσ θ' ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
νὺξ δ' ἔσαι, ὅ τε δὴ συβὸς γάμος ἀντιβολήσει
ὅλομένης ἐμέθεν· τῆς τε ῥίζ' ὄλβον ἀπούρα.
Cunctanda in propositorum mora prodest. ἐμὰ τόσ' ἀνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει
μνησάμενον ἔπος ἤδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο.
Ἀγρῶ adfabimur donantes auspicijs. οἵτ' ἀγαθὴν τε γυναῖκα, καὶ ἀφνειὸν βίοταρα
μνησόμενοι ἔθέλωσι καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν.
αὐτοὶ, τοί γ' ἀπάγυσι βόας καὶ ἴφια μῆλα,
κήρυς δαῖτα φίλοισι καὶ ἀγλαὰ δῶρα δίδωσιν·
δὴ ἔπειτ' ἀμφίπολον βίοτον νήκοινον ἔδουσιν.
Ὡς φάτο· μνήσεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
ὄφρα τάχιστα τῶν μὲν δῶρα παρείλετο· θέλγε δὲ θυμὸν
μειλιχίοις ἐπέεσι· νόος δ' ἦν ἄλλα τοιόνα.
Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη εὐπείθεος υἱός·
κήρυ ἰκαρίσιον πρίφρων πινυτόφρεια,
δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλησιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐλεῖναι
δέξασθ'· αἶνος γὰρ ἀμύνασθαι δόσιν ἐσθλήν·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἐλεύσομαι οὔτε πη ἄλλη,
πρίν γε σέ τῳ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος.
Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τῶισιν δ' ἐπίνευσαν μῦθος.
Munera & domis adferuntur. δῶρα δ' ἄρ' οἱ σφέτερόνδε πρόεσαν κήρυκες ἕκαστος.
Ἀντινόῳ μὲν ἔπειτα μέγαν ποικίλλεα πέπλον
ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν πρόσθε περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
fibulae

δεύσεται· κλῃ̃σιν ἐϋγνάμπτοις ἀραρυῖα·
ὅρμον δ' οὐρμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτὴ ἔνειπε
δύσετον· ἠλέκτροισιν ἐὲ μένον, ἠέλιον ὡς·
ἔρματα δ' οὐρυδάμαντι δύω θράποντες ἔνηκεν,
τριγλήνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή·
ἐκ δ' ἄρα κρησάνθροιο πολυκρήδεμνος ἄνακτος
ἔσμιον ἤνεικεν θράπων πρηχλλὲς ἄγαλμα·
ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον ἀχαιῶν κλυτὸν ἔδωκεν·
ἤδη δ' ἐπὶ τ' ἀνέβαιν' ὑπραΐα δῖα γυναικῶν·
τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι ἔφερον πρηχλλία δῶρα·
αἱ δ' εἰς ὁρχησύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
ἐτράποντοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἔασρον ἐλθῇν·
τοῖσι δὲ τρομένοισι, μέλας ἐπιέασρος ἦλθεν·
αὐτὶ κλαμπῆρας χρῆς ἔστασαν ἐν μεγάροισιν
ὄφρα φαείνοιεν· ἐπὶ δὲ ξύλα κήκηνα θῆκεν
αἶψα πάλαι· πρίνηλα νέον πεπεασμένα χαλκῷ,
καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον,
ὁππαὶ ὀδυσσῆος ταλασίφρονος· αὐτὰρ ὁ τῇσιν
αὖρης διογενὴς μετέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ὁππαὶ ὀδυσσῆος δὴν ἰδχομένοιο ἄνακτος,
ἔρχεσθε πρὸς δώματ' ἴν' αἰδοίη βασίλεια·
τῇ, δὲ παρ' ἠλάκατα τροφαλίζετε, τέρπετε δ' αὐτὴν
ἥμενοι ἐν μεγάρῳ· ἐγὼ ἔριά πείκετε χρσίν·
αὐτὰρ ἐγὼ τύτοισι φάος πάντεσι παρέξω·
ἦν περ γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐϋφρονον ἦῶ μίμνειν,
ἔτι με νικήσαι πολυτλήμων δὲ μάλ' ἐμί·
ὣς ἔφαθ· οἱ δ' ἐγέλασαν, ἔδυ ὀμήλικα δὲ ἔφοντο·
ἂν δ' αἴθρῶς ἐνέπιπε μελανθὼ καλλιπάρηος·
τῶν δόλιος μὲν ἔτικτε, πόμιαι δὲ κυνελόκεια·
παῖδα δὲ ὡς ἀτίταλλε, δίδυ δ' ἀραθύρματα θυμῷ·

Dona procos.

Lampades ocas sio cum cuius ab ancil

Amphit comicam Vlyssi

ἀμφὶ δὲ σ' ὧς χέθε πένθος ὀνὶ φρεσὶ πηνελοπείης·
ἀμφὶ μὲν ῥ' ἀρμαχῷ μισγέσκετο, κῆδε φιλέεσκεν.
ἤ ῥ' ὀδυσῆ' ὀνέποντε ὀνυδρίοις ἐπέεσι.

Ξ

Cunctis Anxilla

ἦνε τάλαν· σὺ γέτις φρένας ἐν πεπάταγμένος ἐσί·
ἀμφ' ἐθέλεις οὔδειν χαλκήϊον ἢ δόμον ἐλθὼν,
ἠέπερ ἢ λέχιν· ἀμφ' ὀνθάδε πόλλ' ἀροράᾳς
θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· ἀδ' ὅτι θυμῷ
ταρβῇς· ἢ ῥᾴδε οἶνος ἐμεῖ φρένας· ἢ νύ τοι αἰεὶ
τοιόνδε νόος ἔπλε, ὃ κἠ μετὰμώνια βάζῃς.
ἢ ἀλύεις ὅτι ἶρον ὀνὶ κνισᾷ νῦν ἀγύρτην,
μή τις τοι τάχα ἶρα ἀμείνων ἄλλος ἀναξῃ,
ὅς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χθόνα συβαρῇσι
δώμασε ἐκπέμψησι φορύξας αἵματι πολλῷ.

Τ

Omnis terrea Anxillas

τόν δ' ἐρ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ἢ τάχα τηλεμάχῳ ἐρέω νύον, οἳ ἀγορεύεις
κεῖσ' ἐλθὼν· ἵνα σ' αὖθι διαμελέϊσι τάμησιν.

Ω

ὣς ἐπὼν ἐπέεσι διεπρήσσε γωνάκας.
βάν δ' ἴμεν διὰ δῶμα, λύθεν δ' ὑπὸ γῖα ἑκάστης
ταρβοσυνῃ· φὰν γάρ μιν ὀνιδέα μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ὁ, παρ' λαμπῆρσι φαεινὸν αἴθοπα νῆριν
ἐσύπιει δ' πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δ' ὅ γ' ἤπη
ὤρμαινε φρεσὶν ἦσιν· ἄρ' ὀκτέλεστα γένοιτο.
μνησῆρας δ' ἐπάμπαν ἀνήνορας ἐν μεγάροισιν
λώβης ἰχέσθαι θυμαλγέος ὅρ' ἔτι μᾶλλον
δύῃ ἄλγος κραδίην λαρτιάδην ὀδυσῆα.
τοῖσιν δ' αὖρ' ἄμαχος πολύβουλος πάλιν ἠρχ' ἀγορεύειν,
κρυπτομένων ὀδυσῆα, γέλων δ' ἑταίροισιν ἔταρχε.

Proci ridentes Ulyssem

κέκλυτέ μευ μνησῆρες ἀγακλυτὸν βασιλῆος
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ὀνὶ στήθεσι κελεύει.
δὴ ἄνεῳ ὅδ' ἀνὴρ ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἔλθει.

ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἐμμεμάυιαι αὖτε
κεφαλῆς· ἐπεὶ οὔ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀτειρὴς
ἠδ' ἀκάματε προσέφην ὀδυσῆα πολύτροπον·
ξεῖνε· ἢ ῥ' ἐπὶ σοὶ κεφαλῇ ὀτανύσθω· εἰσαγέλοιμιν
ἀρρῆτ' ἐπ' ἐχατίης· μισθὸς δέ τοι ἄρμιος ἔσται·
ἀμφασίας τε λέγων καὶ δ' ἐνδρόεα μακρὰ φυτάων·
ἔνθα δ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπιστάνον παρέχομι·
ἔμπακτα δ' ἀμφιέσαμι· πόσιν δ' ὑποδήματα δοίην·
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔρχα κάκ' ἔμαθες· οὐκ ἐθελήσας
ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πῶλον κατὰ δῆμον
βήσεαι· ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἐρύσσομεν σὴν χαρτὸν ἄναλτον.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ὦρύμαχ'· εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται·
ἐν ποίῃ δρέπανον μὲν ἐγὼν ἕνα καμπύλον ἔχοιμι,
καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πρηνέα μέλα ἔργα
νήστιν ἄχρι μάλα νηλέφαος· ποίη δὲ παρείη·
ἠδ' αὖ καὶ βόες ἦεν ἐλαυνέμεν οἵ περ ἄριστοι,
ἄμφω νῶϊ μεγάλοι ἄμφω πεπορημένω ποίης·
ἤλικε ἠσφόροι τώ τε σθένος ἐν ἀκαπάστῳ·
τεράων δ' ἦν· ἔπειτ' ὑποβώλοιο δρόμῳ·
τῷ κέ μ' ἴδοις ἠὲ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην·
ἠδ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὄρμηθέντε κρονίων
σύμβολον· αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος ἔστω καὶ δύο δοῦρε·
καὶ κυνέη πάχαλος ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα·
τῷκε μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐν προμάχοισι μιγέντα·
ἠδ' ἄν μοι τὸν ἐμὸν χαρτὸν ὀνοσσάμενος ἀραρόες·
ἐνθα μάλ' ὑβριζεις· καί τοι νόος ἄλλοσε πάσσει·
καί πῃ τίς δοκέεις μέγα ἔμμεναι ἠδὲ κραταιός,
ἕνεκα πὰρ παύροισι καὶ ἀφραδέεσσιν ὁμίλεῖς·

εἰδ' ἀδυσῆα ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ὃν πατρὶ δαΐφρων,
αἶψα κέ τοι τὰ θύρετρα καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα
φεύγοντι ξύμπασι δι' ἔμπεδα προθύροιο θύραζε.

Ὣς ἔφατ' ἐρύμαχος δ' ἐχολώσατο μηρόθι μᾶλλον·
ἦ μὴν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ δείλ' ἦ τάχα τοι τελέω κακὸν οἷ' ἀγορεύεις
θαρσαλέως πολλῇσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας· ἢ νύ τοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις·
ἢ ἀμύδις ὅτι ἶρον ἐμήνισας ἠνορέῃσιν.

Ὣς ἄρα φωνήσας σφέλας ἥλατο· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
ἀμφιμόλῳ πρὸς γῆρα κεβρέϊον ἀμφιχυθεὶς
ἐρύμαχον ἤλασε δεξιτερὴν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα·
αὐτὰρ ὁ γ' οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι·
μυκήσατο δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
ὣδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Αἴθ' ὤφελλ' ἕξενος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,
πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' ὄφελλε τόσον κέλαδον μενέμεν·
νῦν δὲ περὶ πτωχῷ ἐριδαίνομεν ἀλλήλοισιν·
ἐσθλὴς ἔσεται ἦμος ἔπεα τὰ χερείονα νίκᾳ.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἴς τηλεμάχοιο·
Δαιμόνιοι μαίνεσθε καὶ ὄφελτε κιχήσεσθαι μύθῳ
βρωτὼ ὀδὲ ποτῆτα· θεῶν νύτις οὔ μιν ὀροθύει·
ἀλλ' οὔ θαμὰ θάμβησε κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' ὅτιν' ἔγωγε.

Ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φῶτο
πληκέμαχον θαύμαχον· ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
τοῖσι δ' ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέφατο,
νίσου φαίδιμος υἱὸς ἀρητιάδαο ἄνακτος·
Ὦ φίλοι, ὄφελ' οὐδὲ μία τις ἔτι ῥηθέντι δικαίῳ

ἀντιβίοις ἐπέεσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·
μή τέ τι τὸν ξεῖνον ϛυφελίζετε, μή τέ τιν' ἄλλον
δμώων· οἳ κατὰ δώματ' ὀδυσῆος θείοιο·
ἐκ' ἄγε τ' οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δὲ πάεσιν
ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκα δ' ἰόντες·
τὸν ξεῖνον δὲ ἐῶμεν ἐνὶ μεγάροις ὀδυσῆος
τηλεμάχῳ μελέμεν, τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα·
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον ἔειπε·
τοῖσιν δὲ κρητῆρα κβάσαντο μούλιος ἥρως,
κῆρυξ δουλιχιεύς· θβάπων δ' ἦν ἀμφινόμοιο·
νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπιϛαδὸν· οἱ δὲ θεοῖσι
λείψαντες μακάρεσι πίον μελιηδέα οἶνον·
αὐτὰρ ἐπὴ σπεῖσάν τ' ἐπιόνθ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
βὰν ῥ' ἴμεναι κείοντες ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαϛος·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ·Τ·ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ·

σ Ὑν τηλεμάχῳ ἔκθεσιν ποιεῖται τῶν ὅπλων ὀ-
δυσσεὺς, καὶ πρὸς πηνελόπην ἐκ κρήτης ἐῆναι
ὑποκρίνεται· γίνεται δὲ αὐτοῦ δι' οὐλῆς ἀναγνωρισμὸς
πρὸς εὐρύκλειαν, τοὺς πόδας αὐτοῦ νίπτουσαν, καὶ κα-
τὰ παρέκβασιν ὁ ποιητὴς διηγεῖται· ὡς ἐν παρνασῷ ἐ-
πλήγει ὑὸν συός.

Ταῦ δ' ἀναγνωρίζῃ ἐξ ἀλὸς, χρηὺς ὀδυσσεύς.

Ὑτὰρ ὅ, ὃν μεγάρῳ ὑπελέπτυ-
νεν δῖος ὀδυσεύς·
ἂ μνησόμενοι φόνου δυσ ἀθίνῃ μή-
μηρίξων·
αὖψα δὲ τλέμαχον ἔπεα πτε-
ρόεντα προσηύδα.

Absendame
Arma

τλέμαχε· χρὴ τοῦτο ἀρήϊα κατθέμεν ἔσπω
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνησῆρας μαλακοῖς ἐπέεσι,
παρφάσθαι, ὅ τε μέν σε μεταλλῶσιν τοθέοντες·
ἓν κτανὼ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐ πάρος ἔτι τοῖσιν ἐώκει
δίκ' ποτε βοῖνον δὲ πιὼν κατέλεκτο ὀδυσεύς,
ἀμφὶ κατήκισα· ὄφρον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή·
πρὸς δ' ἔτι κ' τόδε μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε θάμνων,
μή πως ὀπωπέντες ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν·
ἀμφήλυς χρώσητε, κταμαχώσητε δὲ δαῖτα·
καὶ μνησύν· αὖτως γὰρ ἐφέλκεται ἀνδρα σίδηρος·
Ὡς φάτ· τλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο παροί·
ἐκ δ' κάλεσε τροφὸν εὐρύκλειαν·
μαῖ' ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
ὄφρα μιν ἔργ' θάλαμον κατατεύσομαι ἔντεα πατρὸς
κλά· τάμοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα κατπνὸς ἀμέρδω
πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα·
νῦν δ' ἐθέλω κατατεύσασθαι ἵν' ὁ πυρὸς ἵξετ' αὐτμή·
Τὸν δ' αὖ τε προσέειπε φίλη τροφὸς εὐρύκλεια·
αἲ γὰρ δή ποτε τέκνον ἐπιφρασσαίατο ἀνέλαια,

εἶκε κιόλεσθαι καὶ ἐπήματα πάντα φυλάσσειν·
ἀλλ' ἄγε τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένῃ φάος ὄπσει,
ἡμῶας δ' ἐν ἔασ' προβλωσκέμεν αἴσιον ἔμμεν.
Τὴν δ' αὖ πολέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ξεῖνος ὅδ' ὃ τόν ἄρσον ἀνέξομαι, ὅς μεν ἐμῆσι
χείρεσσ' ἄπτηται, καὶ πολὺθεν ἐλαυνέμεν ἀνώγει.
Ὣς ἔφατ' ἀλλ' ἐφόωντο· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
κλῆισεν δὲ θύρας μεγάρων ἀναιδέα εἰδότων·
τὼ δ' ἀνὰ ἔξαντ' ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος ὗός·
ἄλλοθεν δ' ὀρέων πόρυθάς τε, καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας,
ἔχετ' ἀεύσεντα· πάροιθε δὲ παλλὰς ἀθήνη·
χρύσειον λύχνον ἔχουσα φάος πρὸς καλλὲς ἐποίει.
δὴ τότε πολέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' ἆγαν·
ὦ πάτερ· ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων καὶ λάκτε μεσόδμαι
ἠλάτιναί τε δοκοὶ καὶ ὑπερθύριον ὑψόσ' ἔχοντες
φαίνονθ' ὀφθαλμοῖς· ὡσεὶ πυρὸς αἴθομένοιο,
ἦ μάλα τίς θεὸς ἔνδον, ὃι οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τὸν δ' αὖ πολύμητις ὀδυσεὺς·
σίγα· καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε μηδ' ἐρέεινε·
αὔτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.
ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολέψομαι αὐτός,
ὄφρά κ' ἔτι σάωας καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω.
ἦδη μ' ὀδυρομένη ἐρήσεται ἠμὲν ἕκαστα.
Ὣς φάτο· πολέμαχος δὲ διΐφιλος υἱὸς ἀπόλλωνος
πείθετο θ' ἁλόμενος· δὰ δ' ἔπειτα μετηύδα λαοὺς·
ἔνθα πάρος περ ἔασι τετυγμένοι ὕπνοι ἄνακτι·
ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο· καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ ὁ τὸν μεγάρῳ ὑπελήθετο δῖος ὀδυσεὺς,
μνηστῆρσι φόνον σὺν παλλὰδι μερμηρίζων.

Nemo mortalium
Cibo Vitam
obtrusus erit

Minerva
lumen
præbet
Telemacho
Ulyssis
ratio

Abit Eurycleam
Telemachus

ἡδ᾽ ἴ᾽εν ἐκ θαλάμοιο πρίφρων πηνελόπεια,
ἀϊδτέμισι ἰκέλη. ἠὲ χρυσῇ ἀφροδίτῃ.
τῇ παρὰ κλιτὸν κλισίην συρὶ κάτθεσαν, ἔνθα πέφρῑδε
δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ, ἦν ποτε τέκτων
ποίησ᾽ ἐν μάλιος, καὶ ὑπὸ θρῆνυν ποσὶν ἧκε,
προσφύδε ἐξ αὐτῆς ὀθ᾽ ἐπὶ μέγα βάλλεκ ἠῶθεν.
ἔνθα καθέζετ᾽ ἔπειτα πρίφρων πηνελόπεια.
ἦλθον δὲ δμωαὶ λαοπώλενοι ἐκ μεγάροιο.
αἳ δ᾽ ἄρα κλυτὸν σῖτον πολὺν ἤρεον ἠδὲ τραπέζας,
καὶ δέπα. ἔνθεν ἀρ᾽ ἄνδρες ὑπερφιάλοντε ἔπινον.
πῦρ δ᾽ ἄρα λαμπήρων κατέκαιον βάλον. ἄλλα δ᾽ ἐπ᾽
νήσαν ξύλα πολλὰ φόως ἐκλῄδὲ θέρεσθαι. (αὖτε
Rursum Exagitat Amicilla. μὴ δ᾽ ὀδυσῆ ἐνένιπε μελανθὼ δαΐφρονα δῶτις
ξεῖν᾽ ἔτι καὶ νεῦ ἐνθάδ᾽ ἀνιήσῃς διὰ νύκτα
δινοῦν κατὰ δῆμον. ὀπιπεύεις δὲ γυναῖκας.
ἀλλ᾽ ἔξελθε βύραζε τάλαν, καὶ δαῖτος ὄνησο.
ἢ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἶσθα βύραζε.
T ὣν δ᾽ ἤρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
δαιμονίη τί με τῶνδ᾽ ἐπέρχεις κακοπότμῳ θυμῷ,
Contemptu & Invidia ἢ ὅτι τοι ῥυπόω. καὶ κακὰ δὲ χροΐ εἵματα ἕσσω,
πτωχεύω δ᾽ ἀνὰ δῆμον. ἀναγκαίη κακὰ πάσχειν.
τοιῆτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
καὶ δὲ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἐνάσσον
ὄλβιος ἀφνειόν. καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
τοίῳ ὁποῖος ἔοι καὶ ὁτεω κε χρημένος ἔλθοι.
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλά,
δίζυά τ᾽ εὐζώουσι καὶ ἀφνειοὶ κεκλέονται.
Munera deferebat. ἀπὸ Ζεὺς ἀφάπαξε κρονίων. ἤθελε γάρ πω.
τῷ νεῶν μήποτε καὶ σὺ γυμὰ ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς
ἀγλαΐην, τῇ νᾶῒν μετὰ δμῶῆσι κέκασμαι,

μή πως τοι δ' αὖσοινα ποτεσσαμένη χαλεπήνῃ,
ἢ ὀδυσσὴς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ κεν ἐλπίδος ἅλσοι·
εἰ δ' ὀλοὸν δὴ ὡς ἀπόλωλε καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,
ἐκ ἤδη πᾶσι τοῖος ἀπόλλωνός γε ἕκητι
πλεῖ μάχος· τὸν δ' ὄτις ἐν μεγάροισι γυναικῶν
λήθει ἀταθάλλων· ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἔσσιν.
Ὡς φάν· τὸ δ' ἤκουσε πρίφρων πηνελόπεια·
ἀμφίπολον δ' ὀνέντινεν· ἕπος τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζε.
πάντως θαρσαλέη κύον ἀθρῆς ἔτι με λήθεις
ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἄνα μάξεις.
πάντα γὰρ εὖ ἠίσθα ἔπει ἐξ ἐμοῦ ἔκλυες αὐτῆς,
ὡς νν ξεῖνον ἐμελλον ἐνὶ μεγάροισι ἐμοῖσιν
ἀμφὶ πόσει φρεσθαι ἐπὴ πυκινῶς ἀκόλχμι μαι.
ἦ ῥά· κεν οὐρωσόμην τα μίην πρὸς μῦθον ἔφεν.
οὐρωσόμι· φέρε δή μ' ἴφρον κεν ἴωσι ἐπ' αὐτε,
ὄφρα κεν ἐζόμενος εἴπῃ ἕπος, ἠδ' ἐπακούσῃ·
ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δὲ μιν ἐξερέεσθαι.
Ὡς ἔφαθ· ἡ δὲ μάλ' ὀρθαλέως κατέβαινε φέρουσα
ἴφρον ἐὐξεστον· καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
ἔνθα κεθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πρίφρων πηνελόπεια·
ξεῖνε τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν ἐρήσομαι αὐτή·
τίς, πόθεν ἐς ἀνθρώπων· πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι· ἦ ἄν τις σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
νωλεοί· ἦ γάρ σου κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει·
ὡς τε τεοῦ· ἢ βασιλῆος ἀμύμονος ὅς τε θεουδὴς
ἀνθρώπων ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων
εὐδικίας ἀνέχησι· φέρησι δὲ γαῖα μέλαινα
πυροὺς καὶ κριθάς· βρίθησι δὲ δένδρεα καρπῷ·

Penelope Vlyssem de Vlysse interrogat

Collaudat prudent.

τίπτε δ' ἔμπεδα μῆλα· θάλασσαν δὲ παρέχει ἰχθῦς
ἐξ ἀνιησίης· ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῆς·
τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μεταλλᾶ σῷ ἐνὶ οἴκῳ·
μὴ δ' ἐμὸν ἔξβέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνὶ πληθύς ἀνδρῶν
μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· ἀλλὰ τί μὴ
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ τοιοῦτόν τε μυρόμενόν τε
ἤθαα· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄλλον ἀνέρα·
μή τις μοι δμῳῶν νεμεσήσεται ἠὲ σὺ αὐτή·
φῆ δὲ δάκρυ πλώειν βεβαρηότα μὲ φρένας οἴνῳ.
Τ ὃν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πρόφρων πηνελόπεια·
Reply to Calla mony. ξεῖν' ἤτοι μὲν ἐγὼν ἀρετὴν εἶδός τε δὴ μετόπισθε
ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖς δὲ ἑμὸς πόσις ἦεν ὀπυιών·
εἰ κεῖνος γ' ἐλθὼν, ὃν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
μεῖζόν με κλέος ἦε ἐμὸν καὶ κάλλιον ἔσσετο.
Answer νῦν δ' ἄρχομαι· τόσσα γάρ μοι ἐπέκλωσεν κακὰ δαίμων,
ὅσσοι τὴν νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
οἵτ' αὐτὴν ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
οἳ μ' ἀέκοντα μένοντα μνῶνται· ῥίγεσι δὲ δῖον
τῷ ὄτε ξείνων ἐμπάζομαι ἠδ' ἱκετάων,
ἠτέ τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν.
Answer ἀλλ' ὀδυσῆα πόθῳσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ·
οἳ δέ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους ὑφαίνω.
φάρος μέν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων
στήσαμένῃ μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφάνειν
λεπτὸν καὶ πρόμολον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέφατο·
κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες· ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι γάμον ἐμὸν εἰσόκε φᾶρος

ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄλητε
λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον εἰσότε κέν μιν
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλησι τανυλεξέος θανάτοιο.
μή τις μοι κατὰ δῆμον ἀχαιΐδων νεμεσήσῃ,
ἄλλως κεν ἄτερ σπάρτα κεῖται πολλὰ κτεατίσσα.
ὣς φάμην· τοῖσιν δ' ἐπετείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
ἔνθα κεν ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστόν,
νύκτας δ' ἀμφέσκον ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἐπ' ἔρδον ἀχαιούς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι
μηνῶν φθινόντων, πολλὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
καὶ τότε δή με διὰ δμωὰς ἠϊόνας δεῦρο ἀγερσάμενοι
ἦλθον ἐπελθόντες καὶ ὁμοκλήσαντ' ἐπέεσσιν.
ὣς μὲν δὴ ἐξετέλεσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·
νῦν δ' ὅτ' ἐνφυέμεν δώσαμαι γάμον, ὅτέ τιν' ἄλλην
μῆτιν ἐφραρίσκω· μάλα δ' ὀρώρασι τοκῆες
γήμασθ'· ἀχαλάα δὲ παῖς βίοκον κατεδόντων
γιγνώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μέγας τε,
οἵκου κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς ὄπασ' ὄλβον.
ἀλλὰ καὶ ὣς μοι εἶπε τεὸν γένος ὁππόθεν ἐσσί·
πῶ πόθεν ἀνδρῶν ἐσσὶ πολυκμήτου δὲ καὶ πέτρης.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι αἰδοίη λαρτιάδεω ὀδυσῆος
ἦ τί μ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέεσθαι·
ἀλλ' ἔτι καὶ τοι ἐρέω· τὸ μὲν οὐ μ' ἀχέεσσί γε δώσεις
πλείονα· πὴ γὰρ ἐγὼν ἀπὸ πατρίδος εἰμὶ ἀνέστην
ἧς ἀπέπαισ' ἀνὴρ τόσον χρόνον ὅσσον ἐγὼ νῦν,
πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω ὅμ' ἀνέρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς·
κρήτη τίς γαῖ' ἔστι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,

Tela pumbo
res u sup
b.

ordem
ab effec.

Narratio
conficta.

Describitur ostium Cretae

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

κλιτὺ κοὶλ πίδρα πρὶ ῥύμας, ἐν δ' ἄνθρωποι
πολλοὶ ἀπειρέσιοι, κοὶ ἐνειήκοντα πόληες.
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοὶ,
ἐν δ' ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
Δωριέες τε τριχάϊκες δῖοί τε Πελασγοί.
τοῖσι δ' ἐνὶ μνωϊὰς μεγάλη πόλις· ἔνθα τε Μίνως
ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής,
πατρὸς ἐμοῦ πατὴρ μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
Δευκαλίων δὲ μοὶ ἔτικτε, κοὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
αὐτὰρ ὁ μὲν ἐννήεσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
ὠχετ' ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν, Αἴθων
ὁπλότερος γενεῇ· ὃς δ' ἄρα πρότερος κοὶ ἀρείων.
ἔνθ' ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, κοὶ ξένια δῶκα·
κοὶ γὰρ ἐν κρήτην δε κτήσατο εἰς ἑκάτομβοι,
ἰέμενον πόντον δὲ παραπλάγξασα μαλῶν. Laconia promont
ἔσπε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος εἰλειθυίης
ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
αὐτίκα δ' ἰδομενῆα μεταλλᾶτο δ' ἀνελθών.
ξεῖνον γὰρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν ἠδ' ἀγαθόν τε.
τῷ δ' ἤδη δεκάτῃ, ἢ ἐνδεκάτῃ πέλεν ἠώς
οἴχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶμα ἄγων εὖ ἐξείνισα
ἐνδυκέως φιλέων πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων.
καί οἱ τοῖς τ' ἄλλοις ἑτάροις, οἱ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο
δημόθεν ἀλφιτα δῶκα, κοὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας,
κοὶ βῶς ἐρύσασθαι ἵνα πλησαίατο θυμόν.
ἔνθα δύω δεκα μὲν μένον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί·
εἶλει γὰρ βορέης ἄνεμος μέγας· ὃν δ' ἔτι φαίη
εἶα ἵστασθαι· χαλεπὸς δέ τις ὦρορε δαίμων.
τῇ δισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.

ὣς ἔφατ' ἐκ δ' ἔχεε πολλὰ λέγων ἐτὺμοισιν ὁμοῖα.
τῆς δ' ἐλέησε γέρων ἀκέουσης ῥέε δάκρυα, πίπτε δὲ χρώς.
ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν, Metaphor
ἣν τ' Εὖρος κατέπηξεν ἐπὴν ζέφυρος καταχεύῃ, comparat
τηκομένης δ' ἄρα τῆς, ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες, tio
ὣς τῆς πίπτεον κλαῖ' ἀπαρηΐδα δακρυχέουσης,
κλαιούσης ἔον ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
θυμῷ ἐλεήσας ἑὴν ἐλέαιρε γυναῖκα.
ὀφθαλμοὶ δ' ὥστε κέρα ἔστασαν ἠὲ σίδηρος
ἄψεμα ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅ γε δάκρυα κεῦθε.
ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
ἐξαῦτίς μιν ἔπειτα ἀμειβομένη προσέφην·
νῶϊ μὲν δὴ σοῦ ἕνεκ' οἴω πειρήσεσθαι,
εἰ ἔτεόν γε δὴ ἔσκες σὸν ἄντιβίοις ἑτάροισιν
ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν ὡς ἀγορεύεις, Requiri-
εἰπέ μοι ὁππόσ' ἄρα πρὶ τροὶ εἵματα ἕσσο, cunta signa
αὐτός θ' οἷος ἦεν, καὶ ἑταίρους οἵ οἱ ἕποντο. de marito
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι· ὀρφναλέον τόσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ ἔεικοσιν ἔτεσι γαῖαν, Digressio
ἐξ ἧς κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι ἐνὶ φρεσὶ ταῦτα τέτυκται. Vestis
χλαῖναν πορφυρέην δίπλην ἔχε δῖος ὀδυσσεὺς
διπλῆν· αὐτὰρ οἱ πρόσθεν χρυσοῖο τέτυκτο
ὠλένισιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλα ἦεν. Fibula
ἐν προτέροισι πόδεσσι, μνῶν ἔχε ποικίλον ἕλκὸν ὑπολύτ.
ἀπαίροντα λάων· ἰὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες· ἄβος
ὡς οἱ χρύσεοι ἦσαν, ὁ μὲν, λάε νεβρὸν ἀπάγχων·
αὐτὰρ ὃ ἐκφυγέειν μεμαὼς, ἅπασαι πόδες ἦσαν.
τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα πρὶ χροῒ σιγαλόεντα,

οἷόν τε χρομύοιο λοπὸν κατὰ χαλκέοιο,
τῶδ᾽ ἐν μαλακὸς λαμπρὸς δ᾽ ἦν ἠέλιος ὡς.
ἣ μὲν πολλαί γ᾽ αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω· σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
μή μοι ἐπάσῃς ἔστω πρὶ ἀροῖ οἴκοθ᾽ ὀδυσσεῦ,
ἢ τις ἑταίρων δῶκε βοῶν ἐπὶ νῆας ἰόντι,
ἢ τίς τε κἀξένιος· ἐπὶ πολλοῖσιν ὀδυσσεὺς
ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ ἀγαυῶν ἦσαν ὁμοῖοι
καί οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακα φᾶρος
καλὴν πορφυρέην, καὶ τρ μιήεντα χιτῶνα·
αἰδρόος δ᾽ ἀπέπεμπον ἐϋσέλμῳ ἐπὶ νηός·
καὶ μέν οἱ κήρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτὰ
ἕπετο· καὶ τόν τοι μυθήσομαι οἷος ἔην περ,
γυρὸς ἐὼν ὤμοισι, μελανόχροος, αἰλοκάρηνος,
εὐρυβάτης δ᾽ ὄνομ᾽ ἔσκε, τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων,
ὧν ἑταίρων ὀδυσεὺς ὅτι τοι φρεσὶν ἄρτια ἤδη.
Ὡς φάρ· τὴν δ᾽ ἔτι μᾶλλον ὑφίεμεν ὧρσε γόοιο
σήματ᾽ ἀναγνόντα· τὰ δέ ἑ μπεδα πέφρα δ᾽ ὀδυσσεὺς
ἦδ᾽ ἐπεὶ δὴ τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο.
καὶ τότε μὲν μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
νῦν μὲν δή μοι ξεῖνε πάρος πε ἐὼν ἐλεεινός.
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ᾽ ἔασι, αἰδοῖός τε·
αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ᾽ ἐγὼ πόρον οἷ ἀγορεύεις
πύξασ᾽ ἐκ θαλάμου· περόνην τ᾽ ἐπέβηκα φαεινήν,
κείνῳ ἄγαλμ᾽ ἔσαν· ὃν δ᾽ ἀχ᾽ ὑποδέξομαι οὔτις,
οἴκαδε νοσήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ᾤχετ᾽ ἐποψόμενος κακὸν Ἴλιον ἣν ὀνομαστήν.
ὃν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι αἰδοίη λαρτιάδαο ὀδυσσῆος,
μηκέτι

Ἰωνικὰ

Ἀμφὶς ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ περὶ

μηκέτι νῶϊ χρὴ κῆλον ἐναίρειν μηδὲ τι θυμὸν
πῆμε πόσιν γοόωσαν· νεμεσῶμαι γε μὲν ἄλλῃ·
καὶ γάρ τις τ' ἀμείνονα δύρεται ἄνδρα ἀλέσασα
μυρίδιον· τῷ τέκνα τέκῃ φιλόπτολιν ἠδὲ καὶ αὐτὴ
ἦ δύσῃ· ὃν φασὶ θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι·
ἀλλά μοι ἀμφὶ παῦσαι· ἐμεῖο δὲ σαώσεο μύθων·
νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι· ἣν ἐπιπειθώ,
ὡς ἤδη δύσηος ἐγὼ πρὶ νόσφι ἄκοιτιν
ἀρχὸν θεσπεσιῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
ξωῦ· αὐτὰρ ἄγει μοι μήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά,
ἀστίζων ἀνὰ δῆμον, ἀτὰρ ἐρίηρας ἑταίρους
ὤλεσε· καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
θρηικίης ἀπὸ νήσου ἰὼν· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
ξεῖνός τε καὶ ἥλιος· τὸ γὰρ βάσαν ἕπεσθαι ἑτάροις·
οἳ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ·
τὸν δ' ἄρ' ἐπιπρόπιος νέος ἔμβαλε νυμφὴ ἐπὶ χέρσου
φαιήκων· ὃς γαῖαν ἀνὰ κρείουσιν.
ὃς δή μιν πρὶ μὲν θεὸν ὣς, τιμήσαντο,
καί οἱ πολλὰ δόσαν· πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
οἴκαδ' ἀπήμαντον· καὶ κεν πάλαι ἐνθάδ' ὀδυσσεὺς
ἦεν· ἀλλ' ἀρέσθαι τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
ὡς περὶ κέρδεα πολλὰ κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
οἶδ' ὀδυσσεύς· ἐς δ' οὔτις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
ὣς μοι θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο φείδων·
ὤμνυε δὲ πρὸς ἐμοὶ σπένδων ἀποαίνυσθαι ἐνὶ οἴκῳ
νῆα καὶ πρύσθαι καὶ ἐπαρτέσαι ἐμμεν ἑτάρους,
οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένην νηῦς
ἀνδρῶν θεσπρωτῶν ἐς δουλίον πολύπυρον.

ναί μοι ἡτίμησε δ' ἐδέξεν ὅσα ξεινηίῃσι τ' ὀφείλεις.
In genitive case
καὶ νύ κεν ὃς πολὺ φέρτατος ἔπλετ' ἔτ' ἐν δ' ἔτι βάσκοι.
τόφρα δὲ σὺ ἐν μεγάροισι μένοις μίλια πάσχων.
ὄφρ' ἂν δὲ σωθῆναι φάος βήσεσθαι ὅπαζοι θεὸς
Certum stans verse metre
ἐν δουρὸς ὑψηλοῦ μοῖρα δὲ βαλὼν ἐπάκουσε,
ὅππως νοστήσοις φίλην δὲ πατρίδα γαῖαν,
ἤδη δὴν ἀπέων· ἢ ἀμφαδὸν ἠὲ κρυφηδόν.
ὣς ὁ μὲν αὖτός δὲ σόος καὶ ἑλεύσεται ἤδη,
ἀλλ' οὐ μάλ' ὅδ' ἔτι πολὺ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὄρκια δώσω.
Genitive to complete matter
ἴστω νῶι θεῶν πρῶτα θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
εἰσὶ τ' ὀφθαλμοὶ ἐμοὶ μόνος ἣν ἀφίκηαι·
ἦ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω,
τὸ δ' αὖτε λυκόβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' ὀφείλων,
τὸ μὲν φθίνοντος μηνός, τὸ δ' ἱσταμένοιο.
Τ ὃν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια·
εἰ δὴ τὰ ξείνε ἔπος τετελεσμένον εἴη·
τῷ νε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμεῦ· ὡς ἄν τίς σε σαώσαντ' ἐνθάδε βρότων μακαρίζοι·
ἀμάμονι δ' ἀνὰ θυμὸν ὀΐεται ὡς ἐτεταῖρε,
Non per genitivum ut credunt redditur nam
ὅτ' ὀφείλω ἔτι οἶκον ἐλεύσεται ὥστε σὺ πομπῆς
τοῦδε· ἐπεὶ ἦ τοι σημάντορές εἰσιν ἐν οἴκῳ,
ὅσσοι ὀφείλω ἔσκε μετ' ἀνδράσιν ἠδ' ἐπὶ νηυσί,
ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι·
ἀμφὶ μιν ἀμφίπολοι ἀπονίψατε κάθετε δ' αὐτὴν
δίφρους καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
Iubet brevi negotio transfugi hospitem
ὥς κ' οὗ βαλπίῶν χρυσόθρονον ἠῶ ἵκηται·
ἠῶθεν δὲ μάλ' ὄρι λοέσασά τε χρίσασά τε,
ὥς κ' ἔνδον παρὰ τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
ἤματος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον ὅς κεν ἐκείνων

Vita omnis est, igitur benemerendo fama ad posteros ~~pran~~ parenda

τοῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος, οὐδέ τι ἔργον
ἐνθάδ' ἔτι πρήξει μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς·
πῶς γὰρ ἐμοῦ σὺ ξεῖνε δαήσεαι εἴ τι γυναικῶν
ἀγαίων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
ἧκεν αὐσταλέος κακὰ εἵμενος ἐν μεγάροισιν
δαινύῃ· ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν·
ὃς μὲν ἀπηνὴς αὐτὸς ἔῃ καὶ ἀπηνέα εἰδῇ,
τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω
ζωῷ. ἀτὰρ τεθνεῶτι γ' ἐφεψιόωνται πάντες·
ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ καὶ ἀμύμονα εἰδῇ
τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ τέμιν ἐσθλὸν ἔειπον·

Praeclara fama ex Munificentia et hospitalitate

T ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι αἰδοίη λαερτιάδεω ὀδυσῆος,
ἦ τοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
ἤχθεθ' ὅτε πρῶτον κρήτης ὄρεα νιφόεντα,
νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο·
κείω δ' ὡς τὸ πάρος περ ἀΰπνους νύκτας ἴαυον·
πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ οἴκῳ
ἄεσα, καί τ' ἀνέμεινα ἐΰθρονον ἠῶ δῖαν,
οὐδέ τι μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπίηρ' ἀνὰ θυμὸν
γίγνεται, οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέροιο
τάων, αἵ τοι δῶμα καταδρήσειραι ἔασιν,
εἰμή τις γρηύς ἐστι παλαιὴ κέδν' εἰδυῖα·
ἥ τις τέτληκεν τόσσα φρεσὶν ὅσσα τ' ἐγώ περ,
τῇ δ' οὐκ ἂν φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο·

Desiderio patriae repudiat voluptates

Vult lavari a calamitosa aliqua anu.

T ὃν δ' αὖ τε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια·
ξεῖνε φίλ', οὐ γάρ πω τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων, ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
ὣς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·

ἔστι δέ μοι χρηὺς πυκινὰ φρεσὶ μήδε᾽ ἔχοντα·
ἢ ἄγνον δύσκηνον ἐὺ ῥέφει ἠδ᾽ ἀτίταλλεν
δρεξαμένη χέρεσ᾽ ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ
ἤ σε πόδας νίφει ὀλιγη πελέσασ᾽ ἀπ᾽ ἔμπης·
ἀλλ᾽ ἄγε νῶϊ ἅπαντα διίφρων εὐρυκλεια
νίφον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα, καί κε ὀδυσσεὺς
ἤδη τοῖός δ᾽ ἔσκε πόδας τοῖος δέ τε χεῖρας·
ἆψα γὰρ ἐν κηπότῃσι βροτοὶ κακὰ πολλὰ μογεῦσιν·
ὡς ἄρ ἔφη· γρηὺς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα·
θάμφυα δ᾽ ἔμβαλε βλεφαρα, ἔπος δ᾽ ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
ὤ μοι ἐγὼ σέο τέκνον ἀμήχανος ἦ σε πρὶ γε
ἄλλων ἀνθρώπων ἀπέχθετο θυμὸν ἔχοντα.
ἤ γάρ κε τις τόσα βροτῶν διὶ τερπικεραύνῳ
πίονα μηρί᾽ ἔκηε δεκ᾽ ἐξαίτους ἑκατόμβας,
ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδους ὀλοώμενος ἔως ἔκοιο,
χήρας τε λιπαρὸν θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν·
νῶϊ δέ τοι ὧδε σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ,
ἤτοι που κἀκείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες
ξείνων πλειάδεσσιν, ὅτε τοι κλυτὰ δώματ᾽ ἔκοιρε.
ὣς σέθεν ἂν κεῖνός γε, αἴδε κεθεψιόωνται ἅπασαι.
τάων νῶϊ λώβην τε αἰσχεα πολλ᾽ ἀγερέσθην
ἤν τε ἑάσῃ νίζειν· ἐμέ δ᾽ ἦκα ἀέκητι ἀνώγει
κήρυκι ἰκταρίσιο διίφρων πηνελοπείη.
τῷ σε πόδας νίψω ἅμα τ᾽ αὐτῆς πηνελοπείης,
κῆρ σέθεν εἴνεκ᾽, ἐπεὶ μοι ὀρώρεται ἐν δόμῳ θυμὸς
μήδεσιν· ἀλλ᾽ ἄγε νῶϊ ξεινοδόκον ἔπος ὄρνυμεν εἰπεῖν·
πολλοὶ δὲ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἀνθρώπων ἴκονται·
ἀλλ᾽ ἤπου τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
ὡς σὺ δέμας φωνήν τε, πόδας τ᾽ ἀδυσῆ᾽ ἐοίκῃς.
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·

Ulysses at Hades
Ω
Animus
Ulyssæ

ὦ γρηῦ· οὕτω φασὶν ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν· Similitudo
ἡ μέας ἀμφοτέρους μάλα ἰκέλω ἀκήλοιϊν
ἔμμεναι, ὡς σύ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις·
ὣς ἄρ ἔφη· γρηὺς δὲ λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα, Oeconomica
τῷ πόδας ἐξαπένιζεν· ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πουλὺ Lavam
ψυχρόν· ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν· αὐτὰρ ὀδυσσεύς· pedes
ἵζεν ἐπ' ἐσχαρόφιν· ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα· Ulyssi
αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀΐσατο μή ἑ λαβοῦσα
οὐλὴν ἀνφράσσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο·
νίζε δ' ἄρ ἆσσον ἰοῦσα ἄναχθ' ἑόν, αὐτίκα δ' ἔγνω
οὐλὴν τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
παρνησόν δ' ἐλθόντα· μετ' αὐτόλυκόν τε, καὶ υἷας
μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο, Agnoscit ex cicatrice in pede.
κλεπτοσύνῃ θ' ὅρκῳ τε· θεὸς δὲ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ἅμ' ὁπήδει·
αὐτόλυκος δ' ἰθάκης ἐλθὼν ἐς πίονα δῆμον,
παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
τὸν ῥά οἱ εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
παυομένῳ δόρποιο ἔπος τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζεν·
αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὕρεο ὅττικε θείης
παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δὲ τοι ἐστί·
T ἣν δ' αὖτ' αὐτόλυκος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε τίθεσθ' ὄνομ' ὅττικεν εἴπω·
πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν· Nomen Undae Ulyssi inditum.
τῷ δ' ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,
ὁππότ' ἂν ἡβήσας μητρώϊον ἐς μέγα δῶμα
ἔλθῃ παρνησσὸν δ' ὅθι πούμοι κτήματ' ἔασιν,
τῶν οἱ ἐγὼ δώσω· καί μιν χαίρον τ' ἀποπέμψω·

τῶν ἕνεκ' ἦλθ' ὀδυσῆι ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα
πρῶτα μὲν ἐν μυχῷ δόμου ἀθρήσειε χαλκὸν τε χρυσόν τ' ἠδ' ἐσθῆτα ἑπεί τε μιν ἐγγὺς ἵκοιτο
Ulysses ad eum venit Antolyci domum. μήτηρ δ' ἀμφιβέβηκε μετὰ φρεσὶν ἠδὲ καὶ ὄσσε
εἰδυῖα πολύφρονα καὶ πολύπειρον ἔειπε
τέκνον ἐμὸν καὶ σεῖο πολύτλητον καὶ ἀμήχανον ἦτορ
ἦλθες ἐπὶ πατρίδα γαῖαν ἐπὶ σφετέρους τε δόμους
ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σὸν εἶπε δόλον καὶ μῦθον ἀνοίξαι
ὄφρα καὶ ἀμφοτέρω εἰδῶμεν πρὸς γὰρ ἐμὲ μυθήσασθαι
ἦ ῥα καὶ ἀμφὶς ἔβαλλε πολυφρονέουσ' Ὀδυσῆα
ἀγκὰς ἐλθοῦσ' ἀμφοτέρους δὲ χέε θερμὸν ὀδόντων
ἐκ δὲ γόοιο πόθου τε λύτο γλυκερὸς δ' ἐνὶ θυμὸν ὄρουσεν
ἀμφὶς δ' ἀλλήλω βάλετον πτερὰ κεδνὰ ἰδόντε
τὸν πρῶτον προσέειπε γέρων ἱππεὺς Λαέρτης
ἦλθες δὴ καὶ πάμπαν ἐπὶ σφετέρους τε δόμους
ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σὸν εἶπε δόλον καὶ μῦθον ἀνοίξαι
ὄφρα καὶ ἀμφοτέρω εἰδῶμεν πρὸς γὰρ ἐμὲ μυθήσασθαι
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύμητις δῖος Ὀδυσσεύς
γῆρας ἐπεί μοι ἔπεσσι κελεύεαι ἠδὲ καὶ ἔργοις
πρῶτα μὲν ἐν μεγάροισι θεὸς δ' ἐπὶ μῆτιν ἔθηκε
ἐλθόντες ὄρεος κορυφὴν ὑλήεσσαν ἐς ἄκρην
Comitum eius mors. ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ πάντα θεὸς κακὰ μητιόωντα
ἐκ δ' ἔβαν ἐρχατίης αὐλῆς ἐπὶ δ' ἔστιχον ἄμφω
ἀγχοτάτω δ' ἄρα τώ γε πόλιν καὶ τείχεα ναίων
ἦλθε δὲ καὶ μετὰ τοῖσι δόλου πολυκερδέος ἔμπης
ἐκ δὲ γόοιο πόθου τε λύτο γλυκερὸς δ' ἐνὶ θυμὸν ὄρουσεν
ἀμφὶς δ' ἀλλήλω βάλετον πτερὰ κεδνὰ ἰδόντε
τὸν πρῶτον προσέειπε γέρων ἱππεὺς Λαέρτης
ἦλθες δὴ καὶ πάμπαν ἐπὶ σφετέρους τε δόμους
ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σὸν εἶπε δόλον καὶ μῦθον ἀνοίξαι
ὄφρα καὶ ἀμφοτέρω εἰδῶμεν πρὸς γὰρ ἐμὲ μυθήσασθαι
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύμητις δῖος Ὀδυσσεύς
γῆρας ἐπεί μοι ἔπεσσι κελεύεαι ἠδὲ καὶ ἔργοις
πρῶτα μὲν ἐν μεγάροισι θεὸς δ' ἐπὶ μῆτιν ἔθηκε
ἐλθόντες ὄρεος κορυφὴν ὑλήεσσαν ἐς ἄκρην
Comitum eius mors. ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ πάντα θεὸς κακὰ μητιόωντα
ἐκ δ' ἔβαν ἐρχατίης αὐλῆς ἐπὶ δ' ἔστιχον ἄμφω
ἀγχοτάτω δ' ἄρα τώ γε πόλιν καὶ τείχεα ναίων
ἦλθε δὲ καὶ μετὰ τοῖσι δόλου πολυκερδέος ἔμπης
Venatio ἐκ δὲ γόοιο πόθου τε λύτο γλυκερὸς δ' ἐνὶ θυμὸν ὄρουσεν
ἀμφὶς δ' ἀλλήλω βάλετον πτερὰ κεδνὰ ἰδόντε
τὸν πρῶτον προσέειπε γέρων ἱππεὺς Λαέρτης
ἦλθες δὴ καὶ πάμπαν ἐπὶ σφετέρους τε δόμους
ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σὸν εἶπε δόλον καὶ μῦθον ἀνοίξαι
ὄφρα καὶ ἀμφοτέρω εἰδῶμεν πρὸς γὰρ ἐμὲ μυθήσασθαι
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύμητις δῖος Ὀδυσσεύς
γῆρας ἐπεί μοι ἔπεσσι κελεύεαι ἠδὲ καὶ ἔργοις
πρῶτα μὲν ἐν μεγάροισι θεὸς δ' ἐπὶ μῆτιν ἔθηκε
ἐλθόντες ὄρεος κορυφὴν ὑλήεσσαν ἐς ἄκρην
Comitum eius mors. ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ πάντα θεὸς κακὰ μητιόωντα
ἐκ δ' ἔβαν ἐρχατίης αὐλῆς ἐπὶ δ' ἔστιχον ἄμφω
ἀγχοτάτω δ' ἄρα τώ γε πόλιν καὶ τείχεα ναίων
ἦλθε δὲ καὶ μετὰ τοῖσι δόλου πολυκερδέος ἔμπης
Aprum ἐκ δὲ γόοιο πόθου τε λύτο γλυκερὸς δ' ἐνὶ θυμὸν ὄρουσεν
ἀμφὶς δ' ἀλλήλω βάλετον πτερὰ κεδνὰ ἰδόντε
τὸν πρῶτον προσέειπε γέρων ἱππεὺς Λαέρτης
ἦλθες δὴ καὶ πάμπαν ἐπὶ σφετέρους τε δόμους
ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σὸν εἶπε δόλον καὶ μῦθον ἀνοίξαι
ὄφρα καὶ ἀμφοτέρω εἰδῶμεν πρὸς γὰρ ἐμὲ μυθήσασθαι
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύμητις δῖος Ὀδυσσεύς
γῆρας ἐπεί μοι ἔπεσσι κελεύεαι ἠδὲ καὶ ἔργοις
πρῶτα μὲν ἐν μεγάροισι θεὸς δ' ἐπὶ μῆτιν ἔθηκε
ἐλθόντες ὄρεος κορυφὴν ὑλήεσσαν ἐς ἄκρην
Comitum eius mors. ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ πάντα θεὸς κακὰ μητιόωντα
ἐκ δ' ἔβαν ἐρχατίης αὐλῆς ἐπὶ δ' ἔστιχον ἄμφω
ἀγχοτάτω δ' ἄρα τώ γε πόλιν καὶ τείχεα ναίων
ἦλθε δὲ καὶ μετὰ τοῖσι δόλου πολυκερδέος ἔμπης

Lustrum

ηεν· ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἤλιθα πολλή·
τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περικτύπος ἦλθε ποδοῖιν,
ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
φρίξας ἐς λοφιὴν· πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρώτιστος ὀδυσεὺς
ἔσευτ' ἀνασχόμενος· δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ
οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος, ἔλασεν σῦς
γουνὸς ὕπερ· πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
λικριφὶς αἴξας· οὐδ' ὀστέον ἵκετο φωτός·
τόν δ' ὀδυσεὺς οὔτησε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον·
ἀντικρὺ δὲ διῆλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή·
καδδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν· ἀπό δ' ἔπτατο θυμὸς,
τὸν μὲν ἄρ' αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφ' ἐπένοντο·
ὠτειλὴν δ' ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο,
δῆσαν ἐπισταμένως· ἐπ' ἀοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
ἔσχεθον· αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός·
τὸν μὲν ἄρ' αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες αὐτολύκοιο
εὖ ἰησάμενοι· ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,
καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον
εἰς ἰθάκην· τῷ μέν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
χαῖρον νοστήσαντι καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
οὐλὴν ὅττι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν·
ὥς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι
παρνησσόν δ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν αὐτολύκοιο·
τὴν γρηῢς χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα,
γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι·
ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκός·
ἄψ δ' ἑτέρωσ' ἐκλίθη· τόδ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ·
τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα, τώ δὲ οἱ ὄσσε,
δακρυόφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή·

ἀψαμένη δὲ γενείου, ὀδυσσῆα προσέειπε·
ἦ μάλ' ὀδυσσεῦ ἐσσι φίλον τέκος, οὐδέ σ' ἔγωγε
πρὶν ἔγνων πρὶν πάντα ἄνακτ' ἔμὸν ἀμφαφάασθαι·
ἦ, καὶ πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι·
πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
οὐδ' ὄτ' ἀρῆσαι φώκαᾳ ἀντίον ὀδὶ νοῆσαι·
τῇ γὰρ ἀθηναίη νόον ἔβαπτεν· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
χεῖρ' ἐπὶ μαλακόλιθους φάρυγος λάβε λειτρίφορε
τῇ δ' ἑτέρῃ ἕθεν ἄλλον ἐρύσσατο φώνησέν τε·
μάσσα· τίη μ' ἐθέλεις δολέσαι· σὺ δὲ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
τῷ σῷ ἔτι μαλ' ἐνὶ οἴκῳ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἔφρασθης· καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
σίγα· μή τίς τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται·
ὧδε γὰρ ἐξερέω· τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἰ δ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς
ὄφρ' ἔροφ' ὕσης σοῦ ἀφέξομαι ὁππότ' ἂν ἄλλας
δμωὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναῖκας·
T ὄν δ' αὖτε προέφη πβρίφρων εὐρύκλεια·
τέκνον ἐμὸν· ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
οἶσθα μὸν οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον ἠὲ ἐπιείκτον·
ἔξω δ' ὥς ὅτε τ' ἴστρεϊ λίθος ἢὲ σίδηρος·
ἄλλο δέ τοι ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
εἰ δ' ὑπ' σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς·
δὴ τότε τοι κατάλεξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας
αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἳ ἀνάλιτες εἰσίν·
T ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
μάσσα· τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσεαι· ὀδὲ τί σε χρή·
οὔ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι, καὶ ἔσομαι μέμνημαι·
ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον· ἐπίτρεπον δὲ θεοῖσιν·

Omnia sunt Ut tacear

pollicetur se, tacita

Ὣς ἄρ' ἔφη· λαὸς δὲ δίεπε μεγάφροιο βοείης
ὀτρυνόμενοι ποδάρκεϊ πρατὰ τὸν πρότερ' ἔκτανε πάντας·
αὐτὰρ ἔπειτ' ἰήλεμόν τε κωκυτόν τε ἐλαύνω,
αὖτις ἄρ' ἀμφοτέρωθεν πυρὸς ἔλκετο δίφρον ὀδυσσεύς
θρασύμυθος ἐλὴν δὲ κατὰ ῥαιστῆρα κέλευθε·
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πρίφρων πηνελόπεια·
ξεῖνε· τὸ μέν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν ἐρήσομαι αὐτήν
καὶ τὸν δὴ ποίτοιο τάχ' ἦδιόν ἐστιν ἅπασιν
ὄφρα νύ τ' ὕπνος ἔλοι γλυκερὸς καὶ μηδόθεν ἄλγη
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέρσιον πάρεξ ἄλλων·
ἤματα μὲν τὸν τέρπομ' ὀδυρομένη γοάουσα,
ἐς τ' ἐμὰς ἔργ' ὁρόωσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·
αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ· ἐλυσί τε πᾶσιν ἄπαντας,
κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ· πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ,
ὀξέαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν·
ὡς δ' ὅτε παγχαρὴς κύρη χλωρῇσι κάδοισιν
κάλλον ἀείδησιν ἔαρος νέον ἐσαφίκανεν,
δρυόεσσιν ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινῇσιν,
ἥ τε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν·
πάϊδ' ὀλοφυρομένη ἴτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
κτεῖνε δι' ἀφραδίας κοῦρον ζήθοιο ἄνακτος·
ὣς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἠὲ μένω παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
κτῆσιν ἐμὴν δμῳάς τε καὶ ὑψερεὲς μέγα δῶμα,
εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,
ἢ ἤδη ἅμ' ἕπωμαι ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος
μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
παῦρα δ' ἐμοὶς ἔτι παῖς ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλίφρων,
τῷ μὲν ἔτι θάλπος ἐπεμαίετο καὶ ἐπὶ μαζῷ
νῶϊ δ' ὅτε δὴ μέγας ἆδε καὶ ἥβης μέτρον ἐκάνει,

κῆρ δή μ' ἐθέλοντα πάλιν ἐλθέμεν ἐς μεγάροιο
πτῆσιος ἀκαλόων, τήν οἱ κατέδουσιν ἀκαμεῖς
ἀμφ' ἄγκυραι· τὸν ὄνειρον ὑποκρῖναι καὶ ἄνωγον·
χήνες μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
ἐξ ὕδατος· καί τέ σφιν ἐγὼν ἀγόμαι ἀσορόωσα.
ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης,
πᾶσι κατ' αὐχένας ἦξε καὶ ἔπτανεν· ὄφρα δ' ἐγώ γε
ἀθρόοι ἐν μεγάροισ. ὁ δ' ἄν ἀίθερα δῖαν ἀέρθη.
αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον ἔν περ ὀνείρῳ.
ἀμφι δέ μ' ἠγρέβοντο ἐϋπλοκαμῖδες ἀχαιαί
οἰκτρὸ ὀλοφυρόμενην, ὅτι μοι αἰετὸς ἔπτανε χῆνας.
ἦλθ' δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπι πρήνεσσι μελάθρω.
φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε, φώνησέν τε·
θάρσει Ἰκαρίη κύδρη πεπλημένη τοῖο.
οὐκ ὄναρ ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
χῆνες μὲν μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
ἦα πάρος νῦν αὖ τε τεὸς πόσις ἁλίλαστος.
ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆσω.
Ὡς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκε·
παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
πυρὸν ἐρεπτομένους παραπύελον ἧχι πάρος περ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι· ὄψις δή τοι ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
ἄλλῃ· ἀπὸ κλίναντ' ἐπεὶ ἦ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς,
πέφραδ' ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνετ' ὄλεθρος
πᾶσι μάλ'· οὐδέ κε τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
Τὸν δ' αὖ τε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια·
ξεῖν'· ἦ τοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι
γίνονται· οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι.
δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων.

ἀλλ᾽ ὁμῶ γὰρ ἡρῴαι τετύχαται· ἄλλ᾽ ἢ ἐλέφαντι·
τῶν οἱ μὲν ἢ ἔλθωσι διὰ πρίσιν ἐλέφαντος· Portæ Somni
οἱ ῥ᾽ ἐλεφαίρονται ἔπε᾽ ὠρῴανται φέροντες·
οἱ δ᾽ ἀν᾽ ἐξεσῶν ἡρῴων ἔλθωσι βύρακε,
οἱ ῥ᾽ ἔτυμα κραίνουσι βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται·
ἀλλ᾽ ἐμοὶ οὐκ ἐντῶθεν οἴομαι ἀῦτὸν ὄνειρον
ἐλθέμεν· οἶκε γὰρ ἀπασῶν ἐμοὶ κεν πανδὶ γένοιτο·
ἄλλο δέ τοι ἐρέω· σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
ἠδὲ μὲν ἠῶθι δύσομαι μος· ἢ μὲ ὀδυσσῆος
οἶκε ἀποχήσειν· νῦν γὰρ κταθέσω ἄεθλον
τὸν πελέκεσσ᾽· τὸν κῆνος ἐνὶ μεγάροισιν ἔοῖσιν Certamen
ἵστασχ᾽ ἑξῆς ὀχνόχροος· ὡς δώλεχα πάντας· proponit
στὰς δ᾽ οἷός τε πολλὸν ἀνέσθε διὰ ῥ᾽ἀρρίπασκεν ὀϊστόν· Amphitryo
τῶν δ᾽ μνησήρεσιν ἄεθλον τὸν ἐφήσω.
ὃς δ᾽ μέ τ᾽ ῥηΐτατ᾽ ἐν ταὐτῇ βιὸν ἐν παλάμῃσι
καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων·
τῷ κεν ἐμ᾽ ἐσποίμην νοσφισαμένη τόδε δῶμα
κηρίδιον μάλα κῆλον ἐνὶ πλέον βιότοιο.
τὸ ποτε μεμνήσεσθαι ὀΐομαι ἔν περ ὀνείρῳ.
Τ ἦν δ᾽ ἀπαμείβετο μῆλος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ὦ γεραὲ ἀδρηΐ λαοτάσῳ ὀδυσῆος·
μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τὸν ἄεθλον,
πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ᾽ ὀδυσσεύς·
πρὶν τόξα τοῖσι τόξον εὐξόον ἀμφαφόωντας
ναυρὴν ἐντανύσαι διοϊστεῦσαί τε σιδήρῳ·
Τ ὄν δ᾽ αὖτε προσέειπε πρίφρων πηνελόπεια·
εἰ δὴ ἐθέλοις μοι ξεῖνε παρήμενος ἐν μεγάροισι Necessitas
τέρπειν δὴ ἐμοὶ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη· Dormiendi
μὴ γάρ πως ἄνιν ἀῦπνους ἔμμεναι αἰεί
ἀνθρώποις· ἐπὶ γάρ τοι ἐκάστῳ μοῖραν ἔθηκεν

ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
ἐκ ἢ τοι μὲν ἐγὼν ὑπρώϊον εἰσαναβᾶσα,
λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται
αἰὲ, δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη ἐξ οὗ ὀδυσσὲς
ᾤχετ' ἐποψόμενος κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν·
ἔνθά κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷ δ' ἐνὶ οἴκῳ,
ἢ χαμάδις στορέσας, ἢ τοὶ καταδέμνια θέντων·
Ὣς εἰποῦσ' ἀνέβαιν' ὑπρώϊα σιγαλόεντα·
οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε, καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι·
ἐς δ' ὑπρῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί,
κλαῖεν· ἔπειτ' ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρά οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλεν γλαυκῶπις ἀθήνη·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ·Υ·ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ·

β Ουλυθεὶς ἀνελεῖν ὀδυσσὲς τὰς μιγνυμένας τοῖς μνηστῆρσι θραπαινίδας, καὶ μεταγνούς, διὰ τῶν ἑξῆς πρὸς εὔμαιον καὶ φιλοίτιον διαλέγεται· ἐν ᾧ καὶ τῶν μνηστήρων γίνεται ὁμιλία·

Υ βροντᾶις ζάλῃ θάρσῳ ὀδυσσῆϊ· καὶ χέρ' ἀχαιούς·

Ὑπὰρ δ' ὃ ἐν προθύμῳ ὀρώρετο δῖος ὀδυσσεύς,
ἀ καὶ μιν δὴ ἔπειτα βοείην σύρε' ἀϋτὰρ ὕπερθε
νώτα πολλ' ὀΐων, τοὺς ἔβρυσεν ἀχαιοί·
ὤρνυτο δ' ἄρ ἐπὶ κλαῖναν βάλε, κοιμηθέντι·
ἔνθ' ὀδυσσῆϊ μνησῆρσι καὶ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
πεῖρ' ἐρηρότων· τάφε δ' ἐκ μεγάροιο γυάλιπτε
ἵησαν· ἀὶ μνησῆρσιν ἐμιγήσοντο πάρος πρὶν
ἀμῦναι γέλωτα καὶ ὀφρόσυνην παρέχεσαι.
τὸ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσι φίλοισι.
πολλὰ δὲ μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἠὲ μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἑκάστῳ,
ἦέ τ' ἐᾷ μνησῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
ὕστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει·
ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
ἀνδρὸς ἀνοιήσαντος ὑλάει μεμονέν τε μάχεσθαι,
ὡς ἄρα τὸ ἔνδον ὑλάκτει ἀχνυμένῳ κατὰ ἔργα.
στῆθος δὲ πλῆξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
τέτλαθι δὴ κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης
ἤματι τῷ, ὅτε τοι μένος ἄσχετος ἤσθιε κύκλωψ
ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἔτλης μῆτιν ἐποτρύνασα,
ἐξάγαγε ἐξ ἄντροιο ὀϊόμενον θανέεσθαι.
Ὣς ἔφατ' ἐν στήθεσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ

Lectus Vlyssis quam admirabilis fuerit.

Vnter dem vrsprung A

Illustris comparatio.

τῷ δὲ μάλ' ὀν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
νωλεμέως, αὐτὰρ αὖτός ἐλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.
Alterna lumpatio
ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἴθομένοιο
ἐμπλήσῃ νίσσης τε καὶ ἄμοτος ἔνθα καὶ ἔνθα
ἀέλλῃ· μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι,
ὡς ἄρ' ὅ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο μερμηρίζων,
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσσι χεῖρας ἐφήσει
μοῦνος ἐὼν πολέσιν. χεδόθεν δὲ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Minerua apparendo delibera.
οὐρανόθεν καταβᾶσα, δέμας δ' ἤϊκτο γυναικί·
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
τίπτ' αὖτ' ἐγρήσῃς πάντων βριχύμορε φωτῶν. Cum Sola tia
οἶκος μέν τοι δὴ ἔστ', γυνὴ δέ τοι ὥς δ' ἐνὶ οἴκῳ,
καὶ παῖς, οἷόν πε τίς ἐέλδεται ἔμμεναι υἱός.
T ἦ ῥ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα θεὰ κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσσι χεῖρας ἐφήσω
μοῦνος ἐὼν· οἵδ' αἰὲν ὁμόλεκτροι δόμον ἔασι·
Repetitio sylla. a pylla
πρὸς δέ τι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίξω·
εἰ περ γὰρ κτείνω με Διός τε σέβεν τ' ἀέκητι,
πῆ κεν ὑπεκπροφύγοιμι· τὸ δὴ φράζεσθαι ἄνωγα.
T τὸν δ' αὖτε προσέφη γλαυκώπις Ἀθήνη·
a minori
ἀφέτλιε, καὶ μέν τίς τε χερείονι πείθεθ' ἑταίρῳ,
ὥς περ θνητός τ' ὄϊδν καὶ ὑπόσσα μήδεα οἶδε·
Minim addit
αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι διαμπερὲς, ὅσσε φυλάσσω
ἐν πάντεσσι πόνοισιν, ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
νῶϊ περισσεύειν ἱτάμεν μεμαῶτε ἀρηϊ,
καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα·
ὥς μή ἐλέτω σε κοὔπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν

πάννυχον ἐρηίαοντα· κακῶν δ' ὑποδύσεαι ἤδη.
Ὣς φάτο· κὴν ῥα δι ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχυνεν.
αὐτὴ δ' αὖ θρόνου ὀλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων,
ἔνθ' ὅτε τόν ὕπνος ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμῶ
λυσιμελής· ἄλοχος δ' ἀρ ἐπέρχετο κέδν' εἰδυῖα.
κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι κεκηδομένη μακακῆσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμόν·
δρτέμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο δῖα θεάων·
ἄρτεμι πότνα θεὰ διὸς βύγατερ· αἴθέ μοι ἤδη
ἰὸν ἐνὶ στήθεσι βαλοῦσ' ἐκ θυμὸν ἕλοιο
αὐτίκα νῦν· ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἠερόεντα κέλευθα·
ἐκ προχοὴς δὲ βάλοι ἀψορρόου ὠκεανοῖο·
ὡς ὅτε πανδαρέου κόρας ἀνέλοντο θύελλαι
τῆσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί· αἱ δὲ λίποντο
ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι· κόμισε δὲ δῖ' ἀφροδίτη
τυρῷ, καὶ μέλιτι γλυκερῷ, καὶ ἡδεῖ οἴνῳ.
ἥρη δ' αὖτῃσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
εἶδος καὶ πινυτήν· μῆκος δ' ἔπορ' ἄρτεμις ἁγνή·
ἔργα δ' ἀθηναίη δίδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι,
εὖ τ' ἀφροδίτη δῖα προσέκλινε μακρὸν ὀλυμπον
κούρησ' αἰτήσασα τέλος γλυκερὸν γάμοιο,
ἔνθα δία πρόπερ ἄνων· ὃ χρὴ τ' εὖ εἰδέναι ἅπαντα,
μοῖραν τ' ἀθανάτων τε, καὶ ὁππόσοι ἄνδρες ἄνακτες·
τόφρα δὲ τὰς κούρας ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο·
καί ῥ' ἔδοσαν συνάρῃσιν ἐριννύσιν ἀμφιπολεύειν·
ὡς ἔμ' ἀϊστώσειαν ὀλυμπια δώματ' ἔχοντες·
ἠέ μ' ἐϋπλόκαμος βάλοι ἄρτεμις ὄρφ' ὀδυσῆα
ἀθρόον ἐνθάδε ἐλθόντα, καὶ κήδεα ὑποσυρὴν ἀφικοίμην,
μηδέ τι μείρονος ἀνδρὸς ἐϋφραίνοιμι νόημα.

ἀμφὶ δὲ μᾶλλον κῆρ ἀγερώχιον ἔχει κραδίην ὅπποτε μέν τις
ἵππους μὲν κλαίῃ τυπτόμενος ἀκαχήμενος ἧτορ·
νύκτας δ' ὕπνος ἔχησιν· ὃ γὰρ τ' ἐπέλησεν ἁπάντων
ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν· ἐπεὶ ἄρ βλεφάρ' ἀμφικαλύψῃ·
αὐτάρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπάγαγεν ἀχνύμενον κῆρ
τῇδε γὰρ οἱ νυκτὶ παρεδράθεν ἄγχελος αὐτῷ
τοῖος ἐὼν οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
χαῖρε ἐπεὶ δὴ ἐφάμην ὄναρ ἐμμενέναι· ἀμβλύτερα ἦδη.
ὣς ἔφατ' αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
τῆς δ' ἄρα κλαυσίης, ὅτα σώφετο δῖος ὀδυσσεύς·
μᾶλλον μὲν ῥίγιξε δ' ἔπτατο δόμησε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν
ἦδη γνώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῇφι·
χλαῖναν μὲν σωσελῶν καὶ ἠώια τοῖσιν ἐνεῖλεν·
δὺ μέγαρον κατέβαινεν ἐπὶ θρόνου· ἐν δὲ βοείην
θῆκε βύραξε φέρων· δισσὶ δ' ἐν χεῖρας ἀναιρῶν·
οὗ πάτρ· εἰ μ' ἐθέλοντε ἐπὶ ῥαφθῆν τε καὶ ὑγρὴν
ἦ γε τ' ἐμὴν δὺ γαῖαν ἐπεὶ μ' ἐκομώσατε λίην·
φῆμιν τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
ἔνδοθεν· ἐκτοσθεν δὲ διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
ὣς ἔφατ' ὐχόμενος· τὸν δ' ἔκλυε μητίετα ζεύς·
αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος ὀλύμπου
ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος ὀδυσσεύς·
φῆμιν δ' ἐξ οἰκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρὶς
πλησίον· ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι ἕατο ποιμένι λαῶν·
τῇσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπηρώοντο γυναῖκες·
ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα μυελὸν ἀνδρῶν·
αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὗδον, ἐπεὶ κατάπυρον ἄλεσαν·
ἡδὺ μί' οὔπω παύετ'· ἀφαυροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
ἣ ῥα μύλην στήσασα ἔπος φάτο σῆμα ἀνακτι·
Ζεῦ πάτερ ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
ἦ μεγάλ'

ἢ μειλὰ ἐβρόντησας ἀπ' ὐρανῦ ἀστεροέντος,
οὐ δέ τοι νέφος ἐστὶ, τέρας νυτέω τόδε φαίνεις
κρῆτον νεῶν κὴ ἐμοὶ δηλῆμος ὅπι μεν ἔπω.
μνησῆρας πύματόν τε κὴ ὕστατον ἠματι τῷδε
ἐν μεγάροις ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν.
ὀϊδα δή μοι κρατέῳ θυμαλγέϊ γόνατ' ἔλυσαν
ἄλφιτα ταρχύσῃ· νεῶν ὕστατα δεπνήσαν.
Ὣς ἐφάμην· χαῖρε δὲ κλεηδόνι δῖος ὀδυσσεὺς
ἡνύς τε βροντῇ· φάτο γὰρ τί σαωθμα ἀλήτα
ἐκ δ' ἄλλαι δμωαὶ κτεάτων δώματα κηλὰ ὀδυσῆος
ἀγρόμεναι ἐνέπαιον ἐπ' ἐχάρη ἀκάματον πῦρ·
πλέμαχος δ' οὐκ ἔθεν ἐνὶ σάτο ἰσόθεος φῶς
ἕματα ἑσσάμενος· πρὶν δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ.
τοῖαι δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο κηλὰ πέδιλα.
ἕλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
ἔστη δ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν· πρὸς δ' ὐρυκλειαν ἔφατο·
Μᾶτ' ἀφίλη· τὸν ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
ὐνῇ κὴ σίτῳ· ἢ οὕτως ἠὲ τὰ ἄλλα δήεις.
τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ πινυτὴ πάρ ἔασα
ἐμπλήγδην ἔτ' δόν γε τίᾳ μᾶλλόπων ἀνθρώπων
χείρονα· τὸν δ' ἐτ' ἐρείον' ἀτιμήσασ' ἀποπέμπει.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πάρ' ίφρων ὐρυκλεια·
ἦ κἄν μιν νεῶ τέκνον ἀνάειτον αὐτιόωσο.
οἶνον γὰρ πῖνε κεκμήκμενος ὥς ῥ' ἔφελ' αὐτος·
σίτου δ' ἠνήτ' ἔφη πεινῆμεναι· ἔρετο γάρ μιν·
ὡς ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕμνου μιμνήσκοιτο,
ἣ μὰν δέμνι' ἄνωγεν ὑποδρέσαι δμωῆσιν.
αὐτὰρ ὃν ὥς τις πάμπαν ἰδὶ ἐυρὺς καὶ ἀπότμος,
ὃς ἔβελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσι κεκάδησι.
ὡς ὃ κἀδελφεήτῳ βοείῃ καὶ μώεσιν οἴοῖν

ἔδραθεν ἐν προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιεσαμένη ἣ μέγ'
Ὡς φάτο· πλεμαχος δὲ δίεκ μεγάροιο βεβήκη,
ἔγχος ἐχων· ἅμα τῷ γε κύνω πόδας ὀξοὶ ἔποντο.
βῆ δ' ἰθὺς εἰς ἀγορὴν μετ' ὀκυμόρους ἀχαιούς.
ἤγε δ' αὖτε δμῳῆσιν ἐπέκλεε δῖα γυναικῶν
Φιλονομι εὐρύκλειτος ὀπῶς θυγάτηρ πεισηνορίδαο.
ἀμφὶ δὲ οἱ δμῳαὶ δῶμα κορήσατο ποικίλυσαι,
ἄλφιτα τ' ἐν δὲ θρόνοισιν οὖ ποιητοῖσι τάπητας
βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ κατ' ὀμφοῖσι βάτεξαν
πάσας ἀμφιμάσασθε· καθίρατε δὲ κρητῆρας,
κὴν δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· τὰς δὲ μεθύδωρ
ἔρχεσθε κρήνην τε, καὶ ὠίσετε θᾶσσον ἰοῦσαι·
ἡ γὰρ δὴ μνηστῆρες ἀπείρονα μεγάροιο·
ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται· ἐπεὶ κεν πᾶσιν ἑορτή·
Ὡς ἔφατ'· αἶψα δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
αἱ μὲν ἔβησοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον·
αἶψα δ' αὖτε κατὰ δῶμα ἐπισταμένως πονέοντο·
Procu- βῶ δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα,
ρεam ligna. οἳ κεν ἐπισταμένως πέασαν ξύλα· αἱ δὲ γυναῖκες
ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δ' ὄφισιν ἦλθε συβώτης,
τρεῖς σιάλους κατάγων, οἱ ἔσαν κατὰ πῶεα καλά.
καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἔασε κατὰ μέθεα βοσκέμεναι,
αὐτὸς δ' αὖτ' ὀδυσῆα προσηύδα μειλιχίοισι·
ξεῖνε ἦ ἄρτί σε μᾶλλον ἀφαυροὶ εἰσορόωσιν,
ἢ ἔσ' ἀτιμάζωσι κατὰ μέγα· ὡς τὸ πάρος περ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς
Impre- ὦ πόποι ἦ μάλα θεοὶ τίσαιεν λώβην,
cat. ἣν ὅδ' ὑβρίζοντες ἀεικέα μηχανόωνται
οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ· οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν·
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

ἀχίμελον δ' ἦλθε μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
αἶγας ἄγων· αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι
δεῖπνον μνησόμεναι· δύω δ' ἄμ' ἕποντο νομῆες.
καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ.
αὐτὸς δ' αὖτ' ὀρυσῆα προσηύδα πέρτομίοισι.
ξεῖν' ἦ τι καὶ νῶϊ σαώσεαι κατὰ δῶμα,
ἠέρα δαιτίζων; ἀτὰρ ἦν ἐξοδα βύραζε
πάντας ἀνέτι νῶϊ διακρινέεσθαι ὀΐω,
πρὶν χέρσῳ γαύσασθαι· ἐπεὶ σύ περ ἐκτὰ κέσμον
αἰτίζεις· ἔσσι δὲ καὶ ἄλλοι δαῆτες ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ὔτι προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ὦ πόποι ἦ ῥα κύων γε κακὰ βυσσοδομεύων.
τοῖσι δ' ἐπιπροΐαλλε φιλοίτιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
βῶν ἑῶραν μνησῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας.
πορμῆες δ' ἄρα τὸν γε διήγαγον· οἵ τε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅ τίς σφεας ἔσαφίκηται.
καὶ τὰ μὲν οὖν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ.
αὐτὸς δ' αὖ τ' ἐρέεινε συβώτην ἆχι παρασταδόν.
τίς δὴ ὅδε ξεῖνος, νέον ἐλήλυθε συβώτα
ἡμέτερον πρὸς δῶμα, τέων δ' ἐξεύχεται εἶναι
ἀνδρῶν· πῆ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα,
δύσμορος, ἦ τε ἔοικε δι' ἄμαθον βασιλῆϊ ἄνακτι·
ἀλλὰ θεοὶ δύοσιν πολυπλάγκτοις ἀνθρώποις,
ὁππότε κεν βασιλεῦσιν ἐπικλώσονται ὀϊζύν.
ἦ· καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστάς·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Χ ἄρε πάτερ ὦ ξεῖνε γένοιτό τοι ὥς περ ὀΐεαι
ὄλβος· ἀτὰρ μὴν νῶϊν γε κακοῖς ἔχεαι πολλοῖσιν.
ξῶν πάτερ· ἦ τις σεῖο βεῶν ὀλοώτερος ἄλλος,
ὃν ἐλεαίρεις ἄνδρας ἐπὴν δὴ γένεαι αὐτός·

Pallas

μισγέμεναι κεκοπότητι καὶ ἄλγεσι λαυκανιόωσι,
ἤδιον ὧς ἐνόησα· δεδάκρυσται δέ μοι ὄσσε
μνησαμένῳ· ὀδυσῆος ἐπεὶ κεκλήγοντα ἴδωμαι
τοιάδε λαίφεϊ ἔχοντα κατ' ἠνορέην ἀλαλήσθαι,
εἴπερ ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.

Inquiratur absentia Domini

ἦδη ἤδη τέθνηκε, καὶ ἐν Ἀΐδαο δόμοισιν,
ὤ μοι ἐπὶ ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
ἔσθ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα πεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ
νῶϊ δ' ἀμολγῷ γίνονται ἀβέσφατοι, ἠδέ κεν ἄλλως
ἄνδροί γ' ὑποταχύσιο βοῶν γένος οὐρμενιόων·
τὰς δ' ἄλλοι μὲν κέλονται ἀγινέμεναι σφίσιν αὐτοῖς,
ἔμμεναι ὀλίγα δέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν·
ἴδμεν ὅτις δὴ μέσσῃ θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
κτήματα δάσασθαι δμῆν οἰχομένοιο ἄνακτος.
αὐτὰρ ἐμοὶ τό δ' θυμὸς ἐνὶ στήθεσι φίλοισι
πόλλ' ἐπιδινεῖται μάλα μὲν κεμὸν ὗες ἐόντες
ἄλλων δῆμον ἐέσθαι ἐόντ' αὐτοῖσι βόεσσιν
ἄνδρασ δὲ ἀμοιβαίης· ὃ δὲ ῥίγιον αὖθι μένοντα
βουσὶν ἐπ' ἀγροτέρῃσιν κεκμήκοντα ἄλγεα πάσχειν·
καί κεν δὴ πάλαι ἄλλων ὑπερμενέων βασιλήων
ἐξεπόμην φεύγων· ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται.
ἀλλ' ἔτι γὰρ δύσνοον ὀΐομαι, ἐσθορὲν ἐλθὼν
ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θεῖνε.

Transfer ad divinam Ulyssis

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
βουκόλε· ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἐοικὼς,
γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς ὅτοι πίσυνοι φρένας εἶμεν·
τοὔνεκά τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξείνιόν τε τράπεζα,
ἑστίη τ' ὀδυσῆος ἀμύμονος ἣν ἀφικάνω,
ἣ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἶκον δ' ὀδυσεύς.

σῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι ἄλλε με θέλησθα
κτεινομένους μνησῆρας· οἱ δ' αὖθάδε ποιρανέουσι·
Τ ὁν δ' αὖ τε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
ἀλλ' ἤτοι τόδε ξῆνε ἔπος τελέσειε κρονίων,
γνοίης ὅτι ἐμὴ φώμις καὶ χεῖρες ἔπαντας· offert opem suam ad ulciscendos proci.
ὡς δ' αὔτως ὅμμασιν ἐπόψεαι πᾶσι θεοῖσι
νοσῆσαι ὀδυσῆα πολύφρονα, ὅν ῥε δόμονδε·
ὡς ὁι μὴν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
μνησῆρες δ' ἄρα πλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
ἤρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ὀρίστερὸς ἤλυθεν ὄρνις
αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχεν δὲ χήρωνα πέλειαν·
τοῖσιν δ' ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέφην· Admonet ut caveant insidias.
Ὦ φίλοι ἦ ἡμῖν σεσωθύσεται ἠδὲ γε βελὴ
πλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός·
Ὡς ἔφατ' ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπίηνδανε μῦθος·
ἐλθόντες δ' ὅς δώματ' ὀδυσῆος θείοιο,
χλαῖνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλας καὶ πίονας αἶγας·
ἱέρευον δὲ σῦας σιάλους καὶ βῆν ἀγελαίην·
σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων· ἐν δ' ἄρα οἶνον proci sua mortem nefandam cogitant.
κρητῆρσι κεράσαντο· πύπελλα δὲ νῶϊ μεσυβώτης·
σῖτον δ' ἐσθ' ἐπένη με φιλοίτιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
κηλοῖς ἐν κεφένεσιν· ἐωνοχόει δὲ μελανθώς·
ὄφρ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον·
πλεμάχος δ' ὀδυσῆα κεθίδρυνε μέρσεα νωμῶν,
ἐντὸς εὐσταθέος μεγάρου παρὰ λαΐνον οὐδὸν,
δίφρον ἀμπελίνου παραθεὶς, ὀλίγην τε κράπεζαν·
παρ' δ' ἔτιθει σπλάγχνων μοίρας· ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
ἐν δ' ἄπαξ χρυσέῳ· καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἑταιρεῖ νεῶν ἧσο μετ' ἀνδρὸς οἰνοποτάζων·

κρὴ τὸ μίας δὲ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
πάντων μνηστήρων· ἐπεὶ οὔτι δήμιός ἐστιν
οἶκος ὅδ', ἀλλ' ὀδυσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κεῖνος·
ὑμεῖς δὲ μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
καὶ χεῖρας, ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται·
Ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φῦντες,
τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν·
τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέφη εὐπείθεος υἱός·
καὶ χαλεπόν περ ἐόντα δὲ χώμεθα μῦθον ἀχαιοί
τηλεμάχου· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει·
οὐ γὰρ ἔτι εἴασε κρονίων· τῷ κέ μιν ἤδη
παύσαμεν ἐν μεγάροισι λιγὺν περ ἐόντ' ἀγορητήν·
Ὣς ἔφατ' ἀντίνοος· ὅδ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθῳ·
κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες ἀχαιοί
ἄλσος ὑπὸ σκιερὸν ἑκατηβόλου ἀπόλλωνος·
οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα·
πὰρ δ' ἄρ' ὀδυσῆϊ μοῖραν θέσαν οἵ ῥ' ἐπένοντο
ἴσην ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον· ὣς γὰρ ἀνώγει
τηλέμαχος φίλος υἱὸς ὀδυσῆος θείοιο·
μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίην λαερτιάδην ὀδυσῆα·
ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια εἰδώς,
κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκία ναίων·
ὃς δή τοι κτέατεσσι πεποιθὼς πατρὸς ἑοῖο
μνάσκετ' ὀδυσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
ὃς ῥὰ τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·
Κέκλυτε μεῦ μνηστῆρες ἀγήνορες ὄφρά τι εἴπω·

μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι ὡς ἐπέοικεν
ἴσην· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν οὐ δὲ δίκαιον
ξείνους τηλεμάχου· ὅς κεν τάδε δώματ' ἵκηται·
ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
ἠὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας ἠέ τῳ ἄλλῳ
δμωῶν· οἱ κατὰ δώματ' ὀδυσῆος θείοιο
Ὣς εἰπὼν· ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐκ κανέοιο λαβών· ὅδ' ἀνεύατ' ὀδυσεὺς
ἦκα παρακλίνας κεφαλήν· μείδησε δὲ θυμῷ
σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὅδ' εὔδμητον βάλε τοῖχον·
κτήσιππον δ' ἄρα τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ·
κτήσιππ'· ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ,
οὐκ ἔβαλες τὸν ξείνον· ἀνεύατο γὰρ βέλος αὐτός·
ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχει ὀξυόεντι·
καὶ κέτοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο·
ἐνθάδε· τῷ μή τις μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
φαινέτω· ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια· πάρος δέ τι νήπιος ἦα·
ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες
μήλων σφαξομένων· οἴνοιό τε πινομένοιο,
καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς·
ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
εἰ ἤδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ·
καί κε τὸ βουλοίμην· καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη
τεθνάμεν· ἢ τάδε αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι·
ξείνους τε στυφελιζομένους δμωάς τε γυναῖκας
ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά·
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε δαμαστορίδης ἀγέλαος·
ὦ φίλοι, οὐκ ἀνδή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ,

Sarcasmus

Ctesippus pedis bovis poenis Ulysses

Risus sarcasmus

Expostulatio pro ius Telemach.

ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·
μήτ' ἔτι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτέ τιν' ἄλλον
δμώων· οἳ κατὰ δώματ' ὀδυσῆος θείοιο·
τηλεμάχῳ δ' κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
ἤπιον· εἰ σφῶιν κραδίη ἅδοι ἀμφοτέροισιν,
ὄφρα μὲν ἡμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐόλπει
νοστῆσαι ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε,
τόφρ' οὔ τις νέμεσις μενέμεντ' ἦν ἰσχέμεναί τε,
μνηστῆρας κατὰ δώματ'· ἐπεὶ τόδε κέρδιον εἶεν.
εἰ νόστησ' ὀδυσεὺς καὶ ὑπόστροπος ἵκετο δῶμα·
νῶν δ' ἤδη τόδε δῆλον ὅ τ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν·
ἀλλ' ἄγε σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον
γήμασθ' ὅς τις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησιν,
ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμηαι
ἔσθων καὶ πίνων· ἥδ' ἄλλου δῶμα κομίζῃ·
Τόν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
οὔ μὰ ζῆν' ἀγέλαε καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο
ὅς που τῆλ' ἰθάκης· ἢ ἔφθιται· ἢ ἀλάληται,
οὔτι διαστρίβω μητρὸς γάμον ἀλλὰ κελεύω
γήμασθ' ᾧ κε θέλῃ ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι·
αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀτὸν μεγάροιο δίεσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν·
Ὣς φάτο τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ παλλὰς ἀθήνη·
ἄσβεστον γέλων ὦρσε· παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
οἵ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοτρίοισιν·
αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὄσσε δ' ἄρα σφέων
δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὠΐετο θυμὸς,
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεοκλύμενος θεοειδής·
ἆ δειλοί· τί κακὸν τόδε πάσχετε νυκτὶ μὲν ὑμέων
εἰλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθέ τε γοῦνα·

οἱ μὲν τὴν δ' ἄλλην· διὰ δάκρυα τὰ παρειὰ
ἅμματι δ' ἐβρέχθαντο τοίχοι καλαί τε μεσόδμαι·
ἐσθλῶν δὲ πλέον πρόβουρον, πλείη δὲ καὶ αὐλὴ
ἑμένων ἔρεβός δ' ὑπὸ ζόφος ἠέλιος δὲ
ὄρανῦ ἐξαπόλωλε· κακὴ δ' ἐπιδόρομος ἀχλύς·
Ὣς ἔφαθ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἦδυ γέλασσαν·
τῖσιν δ' ὑρύμαχος πολύβης πᾶις ἦρχ' ἀγορεύειν·
ἀρκέει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθώς·
ἀμάμιν ἄψα νέοι δόμον ἐπὶ μῆκος βύραζε
εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι· ἐπὶ τάδε νυκτὶ ἕπεσθαι·
Τὸν δ' αὖ τε προσέφατ' Ἐυρύνομος ἀρετάων·
ὑρύμαχ· ἦτοι ἄνωγα ἐμοὶ τὸ μὲν οὐ πάσσειν·
ἐσί μοι ὀφθαλμοί τε, καὶ ἔσσατα, καὶ πόδες ἄμφω,
καὶ νόος ὀρθὸς ἔπεσθαι τετυγμένος ἐσθλὰ ἀμοιγέ·
τοῖς ἔξεσι μὲν βύραζε· ἐπὴν κοίλων κνέφας ἔλθῃσιν
ἐρχόμενον· τὸ μὲν ἤ τις ὑπερφίαλος ἐν ἀγέρσῃ
μνησήρων· οἱ δῶμα κατ' ἀντιβίην ὀδύσσηος
ἀνέρος ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε·
Ὣς εἰπὼν ἐξῆλθε δόμων δ' ἕατε στάντων·
ἵκτο δ' ἐς πείραιον ὁ μὲν πρόφρων ὑπέδεκτο·
μνησῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀμφίαλον ὁρόωντες,
πλέμαχον ἐρίβιζον ἐπὶ ξείνοιο τελόντες
ὃν δὲ δὴ τὸν ἔπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
πλέμαχ· ἤτοι σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος·
εἶον μέν τινα τῶν ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
σίτου καὶ οἴνου μεμνημένον· δὴ τὰ ἔοργεν
ἔμμαιον ἀδὲ βίης· οὐ μὰν οὔτως ἄλκιμος ἀρήρει·
ἄλλος δ' αὖ τε τίς ἔρχ' ἀνέσσεται μαντεύεσθαι·
ἢ μή τι πλοῖον τόδε νηῒ πολυκληῖδι βαλόντες

portenta fœmineæ fidei Cadm.
Tragœdia
Euripidea
Ἐυρύνομος
Ἐυρύμαχος
Ἐυρύνομος
Ἐυρύμαχος
Ἐυρύνομος
Ἐυρύμαχος

ἐς σικελὸς πέμψωμεν ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι·
Ὣς ἔφασαν μνηστῆρες· ὅδ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων·
ἀν' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο δέγμενος αἰεί·
ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει·
ἡδὲ κατ' ἄντηστιν θεμένη περικαλλέα δίφρον
κούρη ἰκαρίοιο περίφρων πηνελόπεια
ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν, ἑκάστου μῦθον ἄκουε·
δεῖπνον μὲν τὸν τόι γε γελοίωντες τετύκοντο
ἡδύ τε καὶ μενοεικὲς· ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν.
δόρπου δ' οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ·Φ·ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ·

Πηνελόπη τῷ τρίνοντι τὸ τόξον ὁμολογῆ τὴν ἑαυτῆς γάμον· ὀδυσεὺς δὲ εὐμαίῳ, καὶ φιλοιτίῳ ἐντειλάμενος περὶ τῆς τῶν θυρῶν ἀσφαλείας, αὐτὸς ἀφίησι τὸ βέλος διὰ τῶν πελέκεων· ἄλλου τεῖναι μὴ δυνηθέντος·

φῖ δ' βιὸν προτίθησιν ἄεθλον πηλοπόεν·

Ηι δ' ἄρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
τ κήρυξ ἐκ ῥοίοιο περίφορτ πηλοπόεν·
τόξον μνησόμεθα βέμβω πολιόν τε σίδηρον·
ὦ μεγάροις δυσμῆος ἀέθλια κῆδε φόνοιο·
κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσετο· δῖο δ' ὅμοιο
ἕλετο δὲ κληῖδ' εὐκῆ μετέα χειρὶ παχείῃ
κοίλην χαλκείην· πῶπι δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν·
βῆ δ' ἰθὺς θαλάμοιο θυρέων ἀφιπόλοισι γυναιξίν
ἴαχεν· ἔνθα δ' ὅι κραμίλια κεῖτο ἄνακτος·
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος·
ἔνθα δὲ τόξον ἔκειτο παλίντονον ἠδὲ φαρέτρη
ἰοδόκος· πολλοὶ δ' ἔνεσαν συνόντες ὀϊστοί·
δῶρα τά οἱ ξεῖνος λαβὼν ἐκάμοι δῶκε τυχήσας
ἔφιτος Ὀὐρυτίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισι·
τὼ δ' ὦ μεταΐξη ξυμβλήτην ἀμφιλόεσσιν,
ἔνθ' οὐ ἐπειτ' ἀπὸ οἴκου ἐὸν κλέος ἤλυθε πάντη
ἤλθε μετὰ Τρῶας· τὸ ῥά οἱ κῆρ δῆμος ὄφελλε·
μῆλα γὰρ ἐξ ἰθάκης μεταΐξασκι ἄνδρας ἄφαρ
νηυσὶ πολυκλήϊσι δρησόμενοι δὴ τοι μῆας·
τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν ὀδυσσεὺς
παιδὸς ἑὸν· πρὸ δὲ ἧκε κατ' ἄλλοι τε γέροντες·
ἔφιτος αὖθ' ἵππων διζήμενος ἠδ' οἱ ἕλοντο

δώδεκα θήλεια· ὑπὸδ' ἡμίονοι ταλαγροί.
ἀὐ δή οἱ κῦδος ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοιτο.
ἔπειδὴ διὸς υἱὸν ἀρίκετο κυρτρόθυμον
φῶθ' ἥρακλῆα μεγάλων ἐπιίσπρα ἔργων.
ὅς μοι ξεῖνον ἑὸν τα κτέπτανεν ὧ ἐνὶ δίπῳ
χέτλιος· ὃδ' θεῶν ὄπιν ἡδέσατ' ὃδ' πράπεσι
σὺν ἣν οἱ παρέθηπεν ἔπειτα δ' πέφνε καὶ αὐτόν.
ἵππους δ' αὖος ἔλχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι·
τὰς ἐρέων ὀδυσῆι σωπήντετο δῶπε δὲ τόξον
τὸ πρὶν μέν ῥ' ἔφόρει μέγας ἀὐρυτος· αὐτὰρ ὁ τὸν μὲν
κφάλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
τῷ δ' ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν·
ἀρχὴν ξενοσώης προσηνδάνος ὃδὲ γραπεΐη
γνώτην ἀλλήλω· πρὶν ἐὸν διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
ἵφιτον αὐρυτίδην ἐπιείπελον ἀθανάτοισιν.
ὅς οἱ τόξον ἔδωπε· τὸ δ' ὔπποτε δῖος ὀδυσσεὺς
ἔρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
ἤρᾶτ' ἀλλ' αὐτὸς μνῆμα ξείνοιο φίλοιο
πέσπειτ' ἐνὶ μεγάροισι· φόρει δὲ μιν ὣς ἐπὶ γάμῳ·
ἤδ' ὅτε δὴ θάλαμον ἐν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν·
ἀλόν τε θοὺῖνον προσεβήσετο, τόν ποτε τέκτων
ξέσσεν ἐπισταμένως· καὶ ἐπὶ σταθμὸν ἔθωπεν·
ἐν δὲ σταθμὸς ἄρσε· θύρας δ' ἐπέθηπε φαεινάς·
αὐτίπ' ἄρ' ἡῦ ἐμάνησε θοῶς ἀπέλυσε πορώνης·
ἐνδὲ κλῆῖ δ' ἦπε· θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας
ἄντα τιτυσκομένη· τάδ' ἀνέβραχεν ἡῦτε ταῦρος
βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε κλαὶ βύρηα
πλυνέντα κλῃῖδι· πετάσθησαν δὲ οἱ ὦκα·
ἤδ' ἀρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ· ἔνθα δὲ χηλοὶ
ἔπασαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματα κεῖτο·

ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ παντὸς ἄξυλον τόξον
αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ πρόπολος φαρέτρης.
ἑξομένη δ' ἐκ θ' αὖθι φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
κλαῖε μάλα λιγέως. ἐν δ' ἤρεε τόξον ἄνακτος.
ἠμὶ δ' ἐπεὶ δὴν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
βῆ ῥ' ἴμεναι μεγάρονδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς
τόξον ἑλοῦσ' ἐν χερσὶ παλίντονον. ἦ δὲ φαρέτρην
ἐφόρεον πολλοὶ δ' ἕνεσαν συνόοντες ἑοῖ σοί.
τῇ δ' ἀρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
κεῖτο πολὺς καὶ χαλκὸς ἀέθλια τῶιο ἄνακτος.
ἤδη ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ στάθμὸν τέτεος πύκα ποιητοῖο
αὐτὰ παρ' ἀφάων ἐχομένη λιπαρὰ κρίδε μακρά.
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ πεδόθεν ἐκ θ' ἕστρβε παρέστη.
αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα καὶ φάτο μῦθον·
κέκλυτέ μοι μνηστῆρες ἀγήνορες· οἵ τ' ἐμὸν ἄνδρα
ἐκπάγλ' ἐσθίετόν θ' καὶ πίνετον ἐμμενὲς αἰεί,
ἄνδρος ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλην
μύθῳ ποιήσασθαι ἐπιχεσίην ἐδύνασθε
οἵη περ μέμβλωκε γυνὴ μακαρέσσι θεοῖσι
καὶ ἀγητὰ μνηστῆρσι· τεὴ γὰρ δὴ φρένες ἔσκον
θήσω γὰρ μέγα τόξον ὀϊστεύσουσι θεοῖσι.
ὃς δὲ μετρήσατ' ἐν τανύσσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
καὶ διοϊστεύσῃσι πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
τῷ κεν ἅμ' ἑσπόμην νοσφισαμένη πόσιν ἐμὸν δῶμα
κουρίδιον μάλα καλὸν ἐνὶ πλείονα βιότοιο
τὸ πρὶν μεμνήσεσθαι ὀΐομαι ἔμπεδον εἶναι.
ὣς φάτο· καὶ ῥ' ὗ μαιον ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
τόξον μνηστήρεσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον·
δακρύσας δ' ὗ μαιος ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν.

κλαῖε δὲ βυκόλος ἄλλοθ' ἑπὶ ἴδε τόξον ἄνακτος·
αὐτίνοος δ' ἐνέπιπτεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζε·
νήπιοι ἀφροσύνῃσιν ἐφ' ἡμέρια φρονέοντες·
ἃ δειλώ· τίνυ δὴ μὴ κατέβην· ἠδὲ γωναιξὶ
θυμὸν ἐνὶ σήθεσιν ὀρίνεμεν ἠ τε καὶ ἄλλως
κεῖται ἐν ἄλεσι θυμὸς· ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτην·
ἀλλ' ἀμέων μάλιστα κεθήλησι· ἠὲ βύραζε
κλαίεμεν ἐξελθόν τε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε
μνηστῆρεσιν ἄεθλον ἀέκοντ' ὃ γὰρ δεῖω
ῥηϊδίως τόδε τόξον ἐΰξοον ἐντανύεσθαι·
ὃ γὰρ τις μετὰ τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδε σι πᾶσιν·
ὅιος ὀϊστεύσεσκε· ἔσκεν· ἐγὼ δ' ἰμεν αὖτος ὀπωπα·
καὶ γὰρ μνήμων εἰμί· πάϊς δὲ τι νήπιος ἦα.
Ὡς φάτ· τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ σήθεσιν ἐώλπει,
νεῦρον ἐντανύσειν· διοτεύσειν τε σιθήρε·
ἦ τοι ὀϊστὸν γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
ἐκ χειρῶν ὀδυσῆος ἀμύμονος ὃν τότ' ἀτίμα
ἦ μενος ἐν μεγάρῳ· ἐπεὶ δ' ὦρνυε πάντας ἑταίρους·
τοῖσι δὲ καὶ μετέφη· ἰδὲ καὶ τῆς πτολεμάχοιο·
ὦ πόποι· ἦ μάλα με ζδὲ ἄφρονα θῆκε κρονίων·
μήτηρ μέν μοί φησι φίλη πινυτήτερ' ἔσσα
ἄλλῳ ἄμ' ἕψεσθαι νοσφισαμένῃ τόδε δῶμα·
αὐτὰρ ἐγὼ γελόω, καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ·
ἀλλ' ἄγετε μνηστῆρες· ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον
οἷη νεῶ θεὸς ἔστι γουνὶ κατ' ἀχαιΐδα γαῖαν,
οὔτε τύλη ἱερῆς, οὔτ' ἄργεος, οὔτε μυκήνης,
οὔτ' αὐτῆς ἰθάκης· οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης·
καί δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἴνῳ·
ἀλλ' ἄγε μὴ μωΐσι παρέλκετε, μὴ δὲ τι τόξου
θῆρὸν ἀποζωπάσθε ταναυσίου ὄφρα ἴδωμαι·

κῳ δ' αὖ νιν αὐτὸς ἐγὼ τὸ τόξον ἁρμήσαιμι.
ἐδ' αὖ νιν ὀτανύσω μηδ' εὐσω τε σιδήρου
ἥ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ
λέπτοι ἄμ' ἄλλῳ ἴσα· ὅτ' ἐγὼ κατ' ὄπιθε λιπόμην·
δὸς τ' ἤδη παῦρος ἀέθλια καὶ ἀνελέσθαι·
ἢ κῳ ἀπ' ὠμοιϊν χλαῖναν βέτο φοινικόεσσαν,
ὀρθὸς ἀναΐξας· ἀπὸ δ' ἰξύος ὀξὺ βέτ' ὤμων·
πρῶτον μὲν πελέκεσσι σῆσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας,
πᾶσι μίαν μακρὴν, κῳ ἐπὶ τὰθμην ἔθωεν·
ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε, τάφος δ' ἦλε πάντας ἰδόντας,
ὡς ἀμόσμως σῆσε· πάρος δ' ἐπώπατ' ὀπώπει.
σῆ δ' ἀπ' ἐπάδων ἰὼν κῳ τόξα πειρήτιζεν.
τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσασθαι μνηστῆνων.
τρὶς δὲ μεθῆκε βίης ἐπιειτάμενος τόγε θυμῷ
νευρὴν ὀτανύσαι, διὰ δ' εὐσέμεν τε σιδήρου·
καί νύ κε δὴ ῥ' ἐτάνυσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων·
ἐκ δ' ὀδυσσῆι ἀνένευε κῳ ἔχεθεν ἱέμενόν περ·
τοῖς δ' αὖτις μετέφη ἱερὴ ὑς πηλεμάχοιο·
ὦ πόποι· ἢ κῳ ἔπειτα κακὸς τ' ἔσομαι κῳ ἀκήριος,
ἠὲ νεώτερός εἰμι· κῳ οὔπω χερσὶ πέποιθα
ἔντεσι δὲ ταμμώσασθαι· ὅ τέ τις πρότερος χαλεπήνῃ·
ἐκ δ' ἀτεθ' ὅτι περ ἐμοῖο βίη πολὺ φέρτερός ἐστι,
τόξα πειρήσασθαι κῳ ἐπτελέωμεν ἄεθλον.
ὥς ἐπιὼν τόξον μὲν ἀνὴρ ἐῢ θῆκε χαμᾶζε.
κλίνας πολλητῆσιν ἐϋξέστης σανίδεσσιν·
αὐτὰρ δ' ὠκὺ βέλος κατὰ πρόσκλινε πορώνην.
ἆψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέφη σὺν θεὸς ὑιός·
ὄρνυσθ' ἑξῆς· ἐπιδέξια πάντες ἴτ' ἄορι
ἐκ δ' ἀμέλγωμεν τὸ χόρυ ὄθεν τέ περ οἰνοχοεύει·

Ὣς ἔφατ᾽ ἀντίνοος. τοῖσιν δ᾽ ἐπιήνδανε μῦθος,
λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο δῖνοπος υἱὸς,
ὅ σφι θυοσκόος ἔσκε. παραιπήρη δὲ κελεύθου
ἔζε μυχοίτατος αἰεί. ἀταθαλίαι δὲ οἱ οἷῳ
ἔχθραὶ ἔσαν· πᾶσι δὲ νεμέσσα μνησιπρήσειν.
ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
ἔνθ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτ᾽ ἄδακρυν ἰὼν, κατὰ τόξα πειρήτιζεν.
ἄλλους δ᾽ ἀμφὶς ἔτανυσεν· πρὶν γὰρ κέ μιν ἔμπεδον ἀνέλκων,
ἀγροίπους ἀπάλαιός· μετὰ δὲ μνησῆρσιν ἔειπεν.
Ὦ φίλοι· ἢ μάλα ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀρισῆας πεκάδησεν
θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπεὶ οὐ πολὺ φέρτερόν ἐστε
τεθνάμεν ἢ ζώοντας ἀμαρτεῖν, ἔνθ᾽ ἕνεκ᾽ αἰεὶ
ἐνθάδε δ᾽ ὁμιλέομεν ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα.
τῶ μέν τις καὶ ἔλπετ᾽ ἐνὶ φρεσὶν ἢ δὲ μενοινᾷ,
ᾗ μᾶλλον πνειὸς πεσέειν ὀδυσῆος παράκοιτις.
αὐτὰρ ἐπὴν τόξοις πειρήσεται· ἢ δέ κ᾽ ἕληται,
ἄλλην δή τιν᾽ ἔπειτα ἀχαιϊάδων εὐπέπλων,
μνάσθω· ἐέδνοισιν δὲ θεὸν ἐπάγηται
γήμασθ᾽ ὅς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἔφατ᾽ ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἔθηκε,
κλίνας κολλητῆσιν ἐϋξέστης σανίδεσσιν.
αὐτὸς δ᾽ ὠκὺ βέλος κελαδῆ προσέκλινε φαρέτρῃ.
αὖτις δ᾽ αὖ τὸν ἕδος κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο, ἔνθεν ἀνέστη,
ἀντίνοος δ᾽ ἐνένιπεν· ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκτ᾽ ὀνόμαζε.
λειώδες ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
δεινόν τ᾽ ἀργαλέον τε νεμεσσῶμαι δέ τ᾽ ἀνάγω.
εἰ δὴ τόδε γε τόξον ἀρισῆας πεκαδήσει,
θυμῷ, καὶ ψυχῇ, ἐπεὶ δ᾽ ἀμύσασα σὺ τανύσαι.
ἦ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
ὅτου τε

δίον τε δυπραβιῆτ' ἐμῦναι, καὶ δι τῶν.
ὧν ἄλλοι τανύσιτάχα μνησῆρες ἀγωσί.
Ὣς φάτ. καὶ ῥ' ἐκέλευσε μελάνθιον αἰπόλον ἀγῶν·
ἄρχει πῦρ δὴ κεῖον ὀνὶ μεγάροισι μελανθᾶ.
παρ δ' τίθει δίφρόν τε μέγαν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτᾶ·
ἐκ δ' ἐτέκησ' ἔνδμε μέγαν ῥοχὸν ἔνδον ἐόντας,
ὄφρα νέοι βάλποντδ' ἐπι χρείοντες ἀλοιφῆ,
τόξ' ἐπειρώμεθα, καὶ ἐκ τελέσωμεν ἄεθλον
Ὣς φάθ' ὅδ' αἶψ' ἀνέπαυε μελάνθιος ἀκάμαντον πῦρ·
πὰρ δ' φέρων δίφρον θῆκε, καὶ κῶας ἐπ' αὐτᾶ·
ἐκ δ' ἐτέκησ' ἔνδμε μέγαν ῥοχὸν ἔνδον ἐόντας·
τῷ ῥα νέοι βάλποντες ἐπειρῶν τ' ἠδ' ἀνώγειν
ὑπανύσαι. πολλὸν δ' βίης ἐπιδευέδ' ἦσαν·
αὐτίνοος δὲτ' ἐπεῖχε καὶ ὑρύμαχος θεοειδὴς,
δοχοὶ μνησήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἐξοχ' ἄριστοι·
τὼ δ' ἐξ οἴκου βᾶσαν ὁ μαρτήσαντες· ἄμ' ἄμφω,
βυκόλος, ἠδ' συφορβὸς ὁδυσῆος θείοιο·
ἐκ δ' αὖτος μετὰ τὼς δόμος ἦλυθε δῖος ὀδυσσεύς.
ὧν ὅτε δὴ ῥ' ἐνὸς θυρέων, ἔσαν ἡ δ' καὶ αὐλῆς
φθιξέλιξός σφ' ἐπέεσι προσηύδα μηλιχίοισι.
βυκόλε καὶ σὺ συφορβὲ ἔπος τί κε μυθησαίμην
ἢ ὥτος καὶθω, φάσθαι δ' με θυμὸς ἀνώγῃ·
ποῖοί κ' εἶτ' ὀδυσῆι ἀμυνέμεν ἐθέλοιεν ἔπειτα
ὦδε μάλ' ἐξ ἀπίνης, καὶ τίς θεὸς αὖτον ἐνείκῃ,
ἢ καὶ μνησήρεσσιν ἀμύνοι τ' ἠδ' ὀδυσῆι,
ἔπαθ' ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει.
τὸν δ' αὖτε προσέφη βοῶν ἐπιβυκόλος ἀνήρ.
ὦ πάτερ ἦ γὰρ τόδε τελευτήσας ἐέλδωρ·
ὡς ἔλθοι λθοι κῆνος ἀνὴρ· ἀγάγοι δ' ἐ δαίμων.
ποίης χ' οἵη ἐμὴ δυνάμις, καὶ χεῖρες ἕποιτο·

ὣς δ' αὕτως ὁ μαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
νοστῆσαι ὀδυσῆα πολύφρονα· οὐ δὲ δόμου δὲ
αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀγέγνω,
ἐξ αὐτῆς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν.
ἔνδον μὲν δὴ οὗτος ἐνὶ κτήνεσσι πολλὰ μοχήσας,
ἤλυθον εἰνοσῶ ἔτεϊ· δὲ παρίδμεναι γάμον.
γιγνώσκω δ' ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἰκάνω.
οἱ δ' ἄλλων δμώων· τῶν δ' ἄλλων ὅτινα ἄμεινα
οὐξαμένη ἐμὲ αὖτις ὑποδρόπον οἶκόνδ' ἱκέσθαι·
σφῶϊν δ' ὡς ἔσεται πρ ἀληθείην καταλέξω.
εἰλαπίνην ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀνωϊστί
ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους κτήματ' ὀπάσω.
οἰκία τ' ἐγγὺς ἑμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
πλησμάζω ἑτάρω τε χαριζήπτω τε ἔσεσθον.
εἶδ' ἄγε δὴ κτῆμα σῆμα φράσω· ἄλλοτι δέξω,
ὅφρά μ' ὀΐγνωτον πιστωθῇ τόν τ' ἐνὶ θυμῷ.
ἠλίβατον πήν ποτέ με σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
παρνησσόν δ' ἐλθόντα σω ἰφάσιν αὐτολύκοιο.
ὣς ἔφατ· ῥάκεα μεγάλως ἀποέργαθεν ἠλίβατον·
τὼ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην ὃν τ' ἐφράσαντο ἕκαστα,
κλαῖον ἄρ' ἀμφ' ὀδυσῆϊ φρένα· χεῖρε βαλόντε·
κτῆμα ἡσύχιον ἀγαπα· ὁμόσε πεφαλήν τε· καὶ ὤμους.
ὡς δ' αὕτως ὀδυσῆα πεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔπνευε·
καί νύκ' ἐδύρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
εἰ μὴ ὀδυσῆα αὖτις ἐρύκακε φώνησέν τε·
παύεσθον κλαυθμοῖο γόοιό τε μή τις ἴδηται
ἐξελθὼν μεγάροιο· ἀτὰρ εἴσω πεσὼν εἴσω.
ἀμὰ προ μνηστῆνοι ἐσέλθετε, μὴ δ' ἅμα πάντες·
πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὔμμες· ἀτὰρ κ' ὧδε σῆμα τετύχθω
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ

Patrefacit tempori Barbato

Promittit premia vlysses fidis

Ω

ἡθη

figura

ἐπ᾽ ἐξόδοισιν ἐμοὶ μόλλοντι βιοῦν ἠὲ δὺ φαρέτρην
ἀμφὶ σὺν ὤμοισι βαλέειν φέρων ἀνὰ δώματα τόξον·
ἐν χείρεσιν ἐμοῖσι δόμεναι· ἐπεὶ οὔτε γυναιξὶ
κλυτὰ μεταφρονέειν βύβλοι πεπιεσμένα δαΐζω·
ἢν δέ τις ἢ συναλᾶς ἠὲ κτύπος ἔνδοθεν ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἢ μετέροισιν ἐν ἕρκεσι· μή τι βύβλοι
προβλώσκειν· ἐμὲ αὐτὸς ἀνὴν ἐμέναι παρὰ ἔργῳ·
σοὶ δὲ φιλοίτιε δῖε θύραζε ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
κλῃῖσαι κλῃῖδι θοῶς δ᾽ ἐπιθέσμιον εἶλαι·
ὣς ἔφατ᾽· οἱ δ᾽ ἐσῆλθε δόμος ἀνακτόροντας·
εἶσε δ᾽ ἔπειτ᾽ ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη·
ἔνθ᾽ ἄρα οἱ τῷ δμῶες ἐπὶ πνοιὴν θέσαν ὀδυσσῆος·
αὐτὰρ μάχος δ᾽ ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
βάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλας πυρός· ἀλλά μιν αὖτ᾽ ὣς
ἐπαύσαν δμῶες· μέγα δ᾽ ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
ἐχθήσας δ᾽ ἄρα εἶπεν ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἐκτὸ δυ᾽ ὁμάζε·
ὦ πόποι· ἢ μοι ἄρος περὶ αὐτῷ καὶ περὶ πάντων·
ἔτι γάμος τοιοῦτον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ·
ἆσι, καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἀχαιΐδες ἀλλοθεν ἀλλοῖ
ἀμφιάλῳ ἰθάκῃ· ἦδ᾽ ἄλλῃσιν πολίεσσιν·
ἀλλ᾽ εἰ δὴ τοιοῦτον δὲ βίης ἐπιδευέα εἶμεν
ἀντιθέην ὀδυσῆος, ὅτ᾽ ἐν δώμασθα τανύσαι
τόξον· ἐλεγχείη δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι·
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ ἀντίνοος προσέφη υἱὸς εὐπείθεος ἦος·
ὦ μάχ᾽· ὄλλ᾽ ἄγετε ξεινοείης δὲ καὶ αὐτός·
νῶϊ δὲ γὰρ κατὰ δῆμον ἔορτὴ τοῖο θεοῖο
ἁγνή· τίς δέ νε τόξα τιτανύοιτ᾽· ἀλλὰ ἕκηλοι
κήδεθε· ἀτὰρ πελέπεκάς γε καὶ εἴκελα φῶϊν ἅπαντας
ἔστιχε· δ᾽ μὴ γάρ τιν᾽ ἀναρπάσεσθαι ὀΐω,
εἰ δόντ᾽ ὃς μέγαρον λαβτιάλλῳ ὀδυσῆος.

ἀμφ' ἄλετ', οἶνος δὲ μιν οὐκέτι χόος ἔρυκε
ὄφρα πεισάντες κατὰ θυμὸν ἀγκύλα τόξα.
ἤϊεν ἐκ δὲ μέλεσθε μελάνθιον ἀπόλον ἀϊῶν
ἆψαι ἄγειν· αἶ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι ἀπολίσιν.
ὄφρ' ἐπὶ μηρία βέντες ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ,
τόξα πειρώμεθα καὶ ἐς τέλεσιν δυσθέλομεν.
ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπὶ πάντας ἔπεφνε μῦθος.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν πεῖσάντες ἐπιόνθ' ὅσον ἤθελε θυμός,
τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
μάλιστα δὲ καὶ Ἀντίνοον βασιλῆα
λίσσομαι· ἐπεὶ καὶ πάγχυ ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε·
μή νύ τοι θεὸς ὧδε κρατὸς ὑπὲκ ἐθέλησιν.
ἀλλ' ἄγε μοι δός τε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
χειρῶν, καὶ Ἀθήνεος πρήσσωμαι, εἴ μοι ἔτ' ἔστιν
ἶς οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
ἦ ἤδη μοι ὄλεσεν ἄλητ' ἀκομιδή τε,
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
δείσαντες μὴ τόξον ἐΰξοον ἐντανύσειεν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
ὦ δειλὲ ξείνων· ἔνι τοι φρένες οἷδ' ἠϐαιαί·
οὐκ ἀγαπᾷς ὅθ' ἑκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
δαίνυσαι· ἠδέ τι δαὸς ἀμέρδεαι· αὐτὰρ ὀΐεις
μύθων ἠμετέρων καὶ ῥήσιος· ἠέ τις ἄλλος
ἠμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πλωτὸς ἀκούει.
οἶνός σε φρένας μελιηδὴς, ὅς τε καὶ ἄλλους

Antinous Archer
enters Ulysses

Hoc versiculum
non est

Redemerunt ad communem precem

Ulysses petit sibi arcum
Eumæi

Virum

βλάπτει ὃς ἄν μιν χαλδὸν ἔλῃ, μὴ δ' ἄϊσιμα πίνῃ·
ὄνος, κ' πέντε ταῦρον ἀπὸ κλισίων ἀρυτῆρα
ἄσσον ἐὼν μεγάρῳ μεγάθυμ κεν ριβόσιο
θλ λαπίθας ἐλθόντ' ὄδ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ·
μαινόμενος κεφ' ἔρεξε δόμον κατὰ πειρ θόριο·
ἥρωας δ' ἄρος εἶλε· δι' ἓν προθύρ δ' θύραζε
ἕλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' ἄατα νηλεῖ χαλκῷ·
ῥῖνάς τ' ἀμύσαντες· ὁ δ' ἐρεσχὴν ἦσιν ἀκοστὴς,
ἤϊεν ἣν ἄτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ·
ἐξ δ' ἑκατόροισι κὴ ἀνδροάσι νεῖκος ἐτύχθη.
εἰ τ' αὐτῷ πρώτῳ κεν ὑπὸν ἄρετο δηοβαρῴων,
ὡς κὴ σὺ μέγα πῆμα πιφαύσκομαι ἀμπεπόθεσθαι
ἐν τανύσῃ· δ' γάρ τοι ἐδητύος ἀντιβολήσεις
ἠμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ· ἄφαρ δέ σε νηλὶ μελαίνῃ
εἰς ἕλετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων
πέμψομεν· ἔνθεν δ' οὔτι σαώσεαι· ἀμφὶ ἑκηλος
τίνε τε, μὴ δ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κυρτερώροισι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων πηνελόπεια·
ἀντίνο' δ' ὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν κ' δὲ δίκαιον
ξείνους πληθέμεν, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται·
ἔλπεαι αἴ κ' ὁ ξεῖνος ὀδυσσῆος μέγα τόξον
ἐντανύσῃ χερσί τε βίηφί τε ἦφι πιθήσας,
οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι κὴ ἓὴν θέσθαι ἀκοιτιν·
δ' αὐτός πω τόδε γ' οἰ τεθαρσήκοντε,
μὴ δ' ἔτις ἀμείων τῶν ἥγεκα θυμὸν ἀέλσῃ
ἐν θάδε δαινύσθω· ἐπὴ δ' δὲ μὲν δ' δὲ ἔοικεν·
Τὴν δ' αὖτ' ὀρυμάχος πολύβου πᾶς ἀντίον ηὔδα·
κύρη Ἰκαρίοιο πρίφρον πηνελόπεια,
ὅτιος τόν δ' ἐξέσθαι ὀΐομεθ' δὲ ἔοικεν·
ἐὴ ἀϊχμὴ μνοι φάτιν ἀνθρώπων ἢ δὲ γυναικῶν,

Ipsa mea
nescio

μή ποτέ τις σπήσι κακώτερος ἄλλος ἀχαιῶν.
ἦ πολὺ χείρονες ἀνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἔκειτο
μνώοντ' ἀλλ' οὐ δηρὸν ἔτ' ἔσσεται οὐτασύσσι·
ἀλλ' ἄλλος τις πῶλος ἀνὴρ ἀλαλήσεται ἐλθών
ᾗπερ δὴ σφίσιν ἔτλην βιὸν· ἀμφὶ δὲ νῆας
ὣς ἐρέω· ὑμῖν δὲ ἐλέγχεα ταῦτα γένηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύφρων πηνελόπεια·
οὐρύμαχ' ἤτοι ἐστὶν ἐϋκλεΐως κατὰ δῆμον
ἔμμεναι· οἱ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
ἀνδρὸς ἀρίστου· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε.
ἥτις δὲ ξεῖνος μάλα μὲν μέγας ἠδ' εὐπηγής.
ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος οὔ φατε ἔμμεναι ἠδὲ
ἀλλ' ἄγε δή οἱ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα ἰδώμεθα.
ὧδε γὰρ ἐξερέω· κλῦτε δέ μοι τετελεσμένον ἔσται·
εἰ μέν μιν τανύσῃ, φρένα δέ οἱ οὖκος ἀπόλλων,
ἔσθλα μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα καλά,
δώσω δ' ὀξέα ἄκοντα κυνῶν ἀλκτῆρα, καὶ ἀνδρῶν.
καὶ ξίφος ἀμφήκη δώσω, δώσω δ' ὑποδήματα πέδιλα.
πέμψω δ' ὅππη μιν ῥαδίη θυμός τε κελεύοι.
Τὴν αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
μήτηρ ἐμὴ τόξον μὲν ἀχαιῶν ὅττις ἐμεῖο
κρείσσων ὧν ἐθέλῃ δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι,
ὅσσοι δ' οὖσι κραναὴν ἐβάκην κατὰ ἰσχαρέωσιν,
οὐδ' ὅσσοι ναίουσι πρὸς ἠλίβατος ἰπποβότοιο·
τῶν ὅττις μ' ἄεκοντα βιήσεται ἄσσα θέλωμι,
καὶ κεφαλῇσι δώσω ἐμῇσι τὰ δὲ τόξα φέρεσθαι.
αὖ εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα νόμιζε,
ἱστόν τ' ἠλακάτην τε καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
πᾶσι μάλιστα δ' ἐμοί· τῶ γὰρ κράτος ἐν δόμῳ

Iubeo ut
hospiti
detur
arcus.

Telemachi
obtrectat
matrem

ἢ μὴν βαμβήσασα πάλιν ὅπιον δὲ βεβήκει
παιδὸς τὸν μῦθον πεπνυμένον ἔνθεο θυμῷ.
ὃς δ' ὑπερὼ ἀναβᾶσα σαω ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
κλαῖεν ἔπαρ' ὀδυσῆα φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός.
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
ὧδέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
τῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις ἀμέγαρτε συβῶτα,
πάγχυ τε τάχ' αὖσ' ἔφ' ὑες ἰοὶ σῇσι ταχέες κατέδονται,
οἷον ἀπ' ἀνθρώπων ὃς ἔφρεας εἰ μὲν ἀπόλλων
ἡμῖν βιλήμησι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ὁ βῆσε φέρων αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ,
δῆσεν· ὄνεκα πολλὸν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι,
πλέ μαχος δ' ἑτέρωθεν ἀπειλήσας ἐχεμύθει·
ἄγχι πρόσω φέρε τόξα τάχ' ἦμι οὐ πᾶσι πιθήσεις,
μή σε καὶ ὁ πλοτρόος πρὶν ἐὼν ἀρόον δὲ δίωμαι
βάλλων χὲ μαλάοισι βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι·
ἦ γὰρ πάντων τόσων ὅσοι κατὰ δώματ' ἔασι
μνηστήρων χερσίν τε βίηφί τε φέρτερος εἶην·
τῷ κέ τάχα συρῶς σὺν ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
ἡμετέρης ἐξ αὐλῆς· ἐπεὶ κεκὰ μηχανόωνται.
Ὣς ἔφαθ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν
μνηστῆρες· κοὐ δὴ μετ' ἐν χαλεπὸν χόλοιο
πλεμάχῳ τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης,
ἐν χείρεσσ' ὀδυσῆϊ πατρὶ φίλῳ βῆκε παραστάς·
ἐν δὲ καλεσάμενος προσέφη ῥοφὸν ἀρύκλαον·
κλῆισαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας·
ἢν δέ τις ἢ σοναχῆς ἢ κτύπος ἔνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἢ μετέροισιν ἐν ἔρκεσι μήτι θύραζε

προβλώσκειν· ἀκὴ αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι περὶ ἔργῳ·
Ὣς ἄρ ἐφώνησεν· τῆδ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
κλῆισαι δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων
σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο φιλοίτιος ἆλτο θύραζε·
κλήϊσεν δ' ἄρ ἔπειτα θύρας εὐρηκέος αὐλῆς·
κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
βύβλινον· ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἤιεν αὐτός·
ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν ἔνθέν περ ἀνέστη,
εἰσορόων ὀδυσῆα· ὁ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα
πάντῃ ἀναστροφέων πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
ἦ τις θηητὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων·
ἦ ῥα νύπου τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
ἢ ὅγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν· ὡς ἐν χρεσὶν
νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης·
ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
αἲ ἰὰρ δὴ τοσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,
ὡς οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι·
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις ὀδυσσεὺς,
αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἴδε πάντῃ·
ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
ῥηϊδίως ἐτάνυσε νέῳ ἐπὶ κόλλοπι χορδήν
ἅψας ἀμφοτέρωθεν ἐϋστρεφὲς ἔντερον· οἰὸς,
ὣς ἄρ ἄτερ σπουδῆς τάνυσε μέγα τόξον ὀδυσσεύς·
δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
ἣ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδὴν·
μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα· πᾶσι δ' ἄρα χρὼς
ἐτράπετο ζεῦ δὲ μεγάλ' ἔκτυπε σήματα φαίνων·
γήθησεν τ' ἄρ ἔπειτα πολύτλας δῖος ὀδυσσεὺς,

claudimur foras

Comparatio

ostenta prolis mortem

portendentia

ὅπι ῥά οἱ τέρας ἦκε πρόνυ πᾶς ἀμυλομήτεω,
εἵλετο δ' ὠκεῶς ὃν υἱὸν· ὃς οἱ παρέκειτο ῥαπέζῃ
γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι ποίλης ἔνι νῆϊ φαρέτρης
κέατο τῶν τάχ' ἔμελλον ἀχαιοὶ πρήσεσθαι.
ὧν ῥ' ἐπὶ πύξῃ ἑλὼν ἕλκεν ναρὴν γλυφίδας τε
αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος· ἦκε δ' οἱ υἱὸν
ἄντα τιτυσκόμενος, πελέκεων δ' ὑπὲκ μβροτε πάντων
πρῶτος ἐφλείης· διὰ δ' ἀμφὶς ἦλθε θύραζε
ἰὸς χαλκοβαρής· ὁ δὲ πλεμάχοιο προσέφην.

Τηλέμαχ'· ὄσσ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχῃ
ἤμενος· ἠδέ τι τῷ σημα ἔμβροτον· ἠδὲ τι τόξον
ἦν ἔκφημον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν,
ἠχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὀνόσαι·
νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον ἀχαιοῖσι τετυκέσθαι
ἐν φάει· αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψιάασθαι
μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός·
ἢ κεν ἐπ' ὀφρύσι νᾶσεν, ὅ σ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
πλέμαχος φίλος υἱὸς ὀδυσσῆος θείοιο·
ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχεϊ· ἆχι δ' ἄρ' αὐτὰ
πὰρ θρόνῳ εἰσήνεικε μεμορυγμένος αἴθοπι χαλκῷ·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Χ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Τ Ὰ πρὶ πῶ μνηστηροφονίαν ἐργασάμενος ὀδυσσεὺς παρούσης ἀθηνᾶς, ἐν τοῖς ἐξῆς τὰς θριαμβεύει διὰ πλεμάχου καὶ τῶν οἰκείων, κολάζει δὲ ἅμα μελανθίῳ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ·Χ·ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ·

Χῑ ὀδυσεὺς μνηστῆρας ἐκαίνυτο νηλέϊ χαλκῷ·

Υ τὰρ ὃ γυμνώθη ῥακέων πολύ-
μητις ὀδυσεύς.
ἀ ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν ἔχων βιὸν
ἠδὲ φαρέτρην
ἰῶν εὐπλείην· ταχέας δ' ἐκχεύα
τ' ὀϊστοὺς
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἄατος ἐκτετέλεσται.
νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ,
εἴσομαι αἴκε τύχοιμι· πόρη δέ μοι εὖχος ἀπόλλων,
ἦ· καὶ ἐπ' ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν·
ἤ τοι ὃ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε
χρύσεον ἄμφωτον· καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
ὄφρα πίοι οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
μέμβλετο· τίς κ' οἴοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,
μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη
οἷ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν, καὶ κῆρα μέλαιναν·
τὸν δ' ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενον βάλεν ἰῷ·
ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε· δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
βλημένου· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ' ἀπὸ οἷο τράπεζαν
ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀποδ' εἴδατα χεῦεν ἔραξε,
σῖτός τε κρέατ' ὀπτὰ φορύνετο· τοίδ' ὁ μάδησαν
μνηστῆρες κατὰ δῶμα· ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα·

ἐν δ' ἀγορὴν ἀγόρησαν ὀρινθέντες κατὰ δῶμα, Tumultus
πάντοσε παπτάινοντες· ἐῢστέφανοι δὲ τοὶ ἵκτο,
ὃ δ' ἀπ' ἀπείρονος ἦεν· ἐν δ' ἄλκιμον ἔσχε ἑλέσθαι.
νήκεστον δ' ὀδύσσῃσι χολωτοῖσιν ἐπέτειλαν.
Ἦ γὰρ κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι ἠδ' ἀέθλων Interpellat
ἄλλων ἀντιάσεις· νῶϊ τοι σῶς ἀκτὴν ὀλέθρου. Iunat
καὶ γὰρ δὴ νῶϊ φῶτα κατέπαντες ὃς μέγ' ἄριστος
ἠπείρων ἐν ἰθάκῃ, τῷ σ' ἐν θαλάμῳ ἔβαλόντε.
ἴσμεν ἕκαστος ἀνήρ, ἐπεὶ φάσαν ἧκ' ἐθέλοντα
ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δ' ἐνήπιοι ἧκ' ὀφέσαν,
ὡς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο·
τὸν δ' ἀρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
Ὦ κύνες· ἦ μὲν δὴ ἐφάσκετ' ὑπ' ἀνθρώπων οἰκήων ἐκέσθαι Vlysses
ἡμῖν ἀλλ' οἵγε ἔασι, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον, ἐos ui-
αὐτῆς τε ζώοντος ὑπεμνάσθην γυναῖκα. corpt.
ἡμωῒ σὺν γυναιξὶ παρημάξεσθε βιαίως,
ἤτε θεὸν δείσαντες, ὃς οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, Amplif.
ἠέ τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι,
νῶϊ ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο· τῶν δ' ἄρα πάντα ὑπὸ χλωρὸν δέος ἦλεν. τῶν δὲ
πάπτηνεν δ' ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἶψα θάνατον. terror
Εὐρύμαχος δ' μιν ὃ γε μεβρύθμιος προσέφην. Eurymach
εἰ μὲν δὴ ὀδυσσεὺς ἰθακήσιος εἰλήλουθας, respondet
τοῦτα μὲν ἄσιμα ἔφης ὅσα ῥέζεσκον ἀχαιοί,
πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα πολλὰ δ' ἐπ' ἀγρῷ·
ἀλλ' ὃ μὲν δὴ οἶος νέεται, ὀλέσας ἑτάρους πλεῖστους πάντων Iransla-
οὐτιδανούς· οὗτος γὰρ ἐπίστατο τὰ δὲ ἔργα, tio.
ὅττι νόος μιν τόσσον περιμήκεος ἔτι τε χατίζων,
ἀλλὰ φρονέων τάδε οἱ ἐτέλεσε χρονίων,
ὄφρ' ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐυκτιμένης βασιλεύοι

αὐτὸς· ἀτὰρ σὸν πᾶσα κταπτείνει λοχήσας.
Προφη τεια. νεῦσ' δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται· σὺ δὲ φείδεο λαῶν
σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὅπιθεν ὀρεταλίηφι κατὰ δῆμον
ὄφρα τοι ἐκ πέπονται, καὶ ἐμήσονται ἐν μεγάροισιν,
τιμὴν ἁρπάζ' ἄγοντες ἑεικοσάβοιον ἕκαστος,
χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν εἰσόκε σὸν κῆρ
ἀνθῇ· πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσητὸν μεχολῶσθαι.
Τὸν δ' ἀρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὄφρα εὖ εἰδῆτε ὀρεταλίηφι κὰτ δῆμον
ὄφρα τε νῶϊ μὲν αὖθι καὶ ἔπιθεν ἀλλ' ἐπιθείτε,
ἀλλὰ τεύχεα δύμεν ἀμφὶ δὲ καὶ ἔπιθεν ἀλλ' ἐπιθείτε,
ἀθρόοι εἰσόκε μιν δόμου ἐξαπαφήσομεν ὄφρα τάχιστα.
νεῦσ' ὅμμιν παράκειται ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι,
ἠὲ φάγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
ἀμφὶ τιν' ἀθφάγεσθαι δοίομαι αἴκα δ' ὄλεθρον.
Ὣς φάτο· τῶν δ' αὐτὲ λύτο γυῖα καὶ φίλον ἦτορ·
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε Πολύβου υἱὸς·
ὦ φίλοι· ἦ τ' ἄρ χείσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους,
ὃν ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐϋξέστου ἠδὲ φαρέτρην
ὀϊστῶν τοξεύσεται, εἰσόκε πάντας
ἄμμε κταπτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης,
φάσγανά τε σπάσασθε καὶ ἀντίσχεσθε ῥαπίζας
ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
ἀθρόοι εἰσόκε μιν δόμου ἐξαπώσομεν ἠδὲ θυράων·
ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ· βοὴ δ' ὧδ' ἔστω γένοιτο·
τῷ κε τάχ' ἕστος ἀνὴρ νεῦρα τοξάσατο.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἐρύσατο φάσγανον ὀξὺ
χάλκειον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, ἄλτο δ' ἐπ' αὐτὴν
Ἕστησεν τε σμερδαλέα ἰάχων· ὅδ' ὁ μάρτει δῖος Ὀδυσσεύς,
βὰν ἀποπροϊείς· βάλε δὲ σῆθος παρὰ μαζὸν.

ἐν δέ οἱ ἵππατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χερὸς
φάσγανον ἧκε χαμάζε· περιῤῥήσσετο δὲ φαεινὴ
κώπη τε δ' ἀνθεεὶς· ἀὸ δ' εἵσατα χεῦεν ἔραξε,
κὼ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετόπῳ
θυμῷ ἀνιάξων· ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι
λακτίζων ἐτίναξε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἐχύθ' ἁλὺς·
ἀμφίνομος δ' ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
ἀντίος αἴ ἔξασ· εἶρυτο δὲ φάσγανον ὀξύ,
εἴπως οἱ ἔξεφε θυράων· ἐκ δ' ἄρα μιν φθῆ
πλήμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ
ὤμων μεσσηγύς. διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.
δούπησεν δὲ πεσὼν· χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ·
πλήμαχος δ' ἀπόρουσε λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος,
αὐτὰρ ὀ ἀμφιθύμῳ· πρὶν γὰρ δίε μή τις ἀχαιῶν
ἔγχος ἀνελκήσθμενον δολιχόσκιον, ἢ ἔλάσειε
φασγάνῳ ἀΐξασ, ἢ ἐ προπρηνέϊ τύψασ·
βῆ δὲ θέειν· μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
ἀχῦ δ' ἱσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
ὦ πάτερ· ἦ δή τοι σάκος εἶσω καὶ δύο δῆρε·
κὼ κωπῆνα δ' ἄλκιμον ἔπτι κροταφοῖς ἀραρῦῖαν,
αὐτός τ' ἀμφιβαλοῦμαι ἰών. δώσω δὲ συβώτῃ
κὼ τῷ βουόλῳ· ἄλλα τεύχεα νῶϊν ἔασθαι πὸρ ἄμεινον·
τὸν δ' ἀπαμῤῥόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ὅσε θέων· ἕως μοι ἀμύνεσθαι παρ' ὀΐσοι,
μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα·
Ὡς φάρ· πλήμαχος δ' ἑλὼ ἐπεπίθετο παῖδι·
βῆ δ' ἰέμενα βάλλεσθον, ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο·
ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε δούρατα δ' ὀκτώ·
κὼ πίσυρας κωπήεσσ' ἐκαλήρεσσ' ἱπποδασείας·
βῆ δὲ φέρων μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.

αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χρωτὶ βύσετο χαλκόν·
ὣς δ' αὖτως τὼ δμῶε δυέτην τεύχεα κλυτά.
ἔστην δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δυΐφρονα ποιπνυτὸ μήτηρ·
αὐτὰρ οἳ ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμειλίσσοντο ἔσαν ἰοὶ,
τόφρα μνησίμορον ἕνα γ' ἀείρεσθαι ὧ ἐνὶ οἴκῳ
βάλλεν τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀχνύμενοι ἔπιπτον·
αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀϊστευόντα ἄνακτα,
τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν εὐσταθέος μεγάροιο
κλῖνεν ἐρεισάμενος πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος βέτο τετραβέλυμνον·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος κορυθ' ὕπερθεν ἔνευεν·
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν εὐδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·
ἀκρότατον δὲ παρ' αὐτὸν εὐσταθέος μεγάροιο
ἦν ὁδὸς ἧς λαύρην. σανίδες δ' ἔσαν εὖ ἠρτυῖαι·
τὴν δ' Ὀδυσεὺς φράξεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
ἑστάότ' ἄγχι αὐτῆς· μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμή·
τοῖς δ' ἀγέλαος μετέειπεν ἔπος πτερόεντα προσαύδων·

Ὦ φίλοι· ἦ καὶ γάρ τις ἐλεύσεται ὄφρα θύρην δὲ
κλῇσιν ἐπιβὰς ἀναβαίνῃ, τὸν δ' ὦκιστα γένοιτο·
τῷ κε τάχ' ἔγνος ἄνηρ νωΐτερος τοξάσαιτο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν·
ἤπιος ἐξ ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
αὐλῆς καλὰ θύρετρα καὶ ὀχληρὸν δόμα λαύρης·
μάλα δ' εἷς πάντας ἐρύσαι ἀνὴρ ὅστ' ἄλκιμος ἔῃσι·
ἀλλ' ἄγετ' ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
ἐκ θαλάμου· ἔνθεν γὰρ ὀΐομαι· ἠὲ μετ' ἄλλην
τεύχεα καὶ θέσθην Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.

Ὣς εἰπὼν ἀνέβαινε μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν

ἐς θαλάμους ὀδυσῆος ἀναῤῥώγας μεγάροιο.
ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε· τόσσα δὲ δοῦρα.
καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
βῆ δ' ἴμεναι· μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε·
καὶ τότ' ὀδυσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὡς πρὶ βαλλομένους ἴδε τεύχεα· χρὶ σὶ δὲ δοῦρα
μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον·
αἶψα δὲ τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τηλέμαχ'· ἦ μάλα δήτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν ἠὲ μελανθεύς.
Τόν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὦ πάτρ· αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον· οὐ δέτις ἄλλος
αἴτιος· ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
κάλλιπον ἐγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
ἀτὰ ἴθι δῖ' εὔμαιε θύρην ἐπίθες θαλάμοιο
καὶ φράσαι εἴ τις ἀρ' ἔστι γυναικῶν ἣ τά δε ῥέξει,
ἢ υἱὸς δολίοιο μελανθεὺς, τόν πρ ὀΐω·
ὣς οἱ μὲν, τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
βῆ δ' αὖτις θάλαμόν δε μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
οἴσων τεύχεα καλὰ, νόησε δὲ δῖος ὑφορβός.
αἶψα δ' ὀδυσῆα προσεφώνεεν ἐπὶ ὺς ἐόντα·
διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσεῦ·
κεῖνος δ' αὖτ' αἴδηλος ἀνὴρ ὃν ὀϊόμεθ' αὐτοὶ
ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπες
ἤ μιν ἀποκτείνω αἴκεν κρείσσων τε γένωμαι·
ἠὲ σοὶ ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
πολλὰς· ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ·
Τόν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσεύς·
ἤτοι ἐγὼ καὶ τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυοὺς
σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων μάλα πρ μεμαῶτας·

Melanthius procis arma adfert

Melanthius prodit et vincitur.

σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
δῆσ' ἀλάλαμον βαλέτην σανίδας δ' ἐκέδησαν ὀπιθε-
σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πρῆνάντε
ἡίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν πελάσαι τε δοκῶσιν.
ὣς πεν δηθὰ ξωὸς ἐὼν, χαλεπ' ἄλγεα πάσχων.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μὺν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
βὰν δ' ἰέναι μὺν δὴ βάλαμον λαβέτην δὲ μιν ἔνδον ἐόντα·
ἦ τοι ὁ μὺν θαλάμοισι μυχὸν κατὰ, τὰν ἔτ' ἔρυνα.
τὼ δ' ἔσαν ἐκτόσθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
οὖθ' ὑπὲρ ἔδων ἔβαινε μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
τῇ ἑτέρῃ μὺν χερὶ, φέρων καλὴν ποσφάλαγα·
τῇ δ' ἑτέρῃ ῥάκος οὖρὺ γέρον πεπαλαγμένον ἄχνῃ
λαέρτεω ἥρωος· ὁ μυρίξων φορέεσκε.
δὴ τότε γ' ἦ δὴ μέτα ῥαφὰς δέλεωρ ἰμάντων.
τὼ δ' ἀρ' ἐπαΐξαντ' ἐλέτην ἔρυσαν τέ μιν εἴσω
μυρίξ· ἐν δ' ἀπέδω δὲ χαμαὶ βάλον, ἀχνύμενοι κῆρ·
σὼ δὲ πόδας χεῖράς τ' ἔδεον συμαλεῖ δεσμῷ
οὖ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερὲς ὡς ἐκέλευσεν
υἱὸς λαέρταο πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
σφρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
ἡίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν πέλασάν τε δοκῶσι.
Τὸν δ' ἐπιῤῥοθίων προσέφης οὖμαι συβῶτα·
νῦν μὺν δὴ μάλα πάχυ μελάνθιε νύκτα φυλάξεις
οὐκ ἐπὶ μαλακῇ κατακείμενος ὡς ἐπέοικεν.
οὐ δὲ σεῦ ἥρ' ἔνδα παρ' ὠκεανοῖο ῥοάων
ἀίσσ' ἀῤῥῶ μένη χρυσόθρονος ἠὼς ἀγινεῖς,
αἶγας μνησήρεσι δόμον κατὰ δαῖτα πένεσθαι·
ὡς ὁ μὺν οὔθι λελειπ' ὀταβεὶς, ὅλοῳ ἐπὶ δεσμῷ.
τὼ δ' ὃς τάχεα δώτε βύρσην τ' ἐπιβέντε φαεινὴν,
βήτην δ' εἰς ὀδυσῆα δαΐφρονα ποιμενόμητην.

ἔνθα

ἦθε μένος πνείοντος ἐρέτασαν· οἱ μὲν, ἐπ' ὄδμῆ
πίσυρες· οἱ δ' ἔνατοι δόμυ, πολέες τε καὶ ἐσθλοί·
τοῖσι δ' ἑπαρχόμολον συγατερ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη.
μέντερι ἐσομένη· ἡ μὲν δὲ μασ, ἠδὲ καὶ αὐδήν·
ἦν δ' ὀρυσσθε γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε·
μέντερ Ἄμμωνος δρήν· μνῆσαι δ' ἑτάροιο φίλοιο,
ὅν ἄρα δὴ ῥέζεσκον ὁμηλικίη δὲ μοί ἐσσι·
ς ἔφατ' ἰδὲ μὲν ἔπειτα λαοσσόον ἔμβαλε θάρσος.
μνησῆρος δ' ἑτέρωθεν ὁ μόκλεον ἐν μεζάροισι·
πρῶος πὴν γ' ἐνέπτε δαμασσορίδης ἀγέλαος·
μέντερ· μήσ' ἐπέεσι παρὲκ πεπίθησιν ὀρυσσθε
μνησῆρεσι μάχεσθαι ἀμωμήτοισι δὲ οἱ αὐτῷ·
ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω,
ὁππότε κεν τύτης πτέομεν πατρὶς δὲ καὶ ἦθος,
ἐνδὲ σὺ τοῖσιν ἔπφτα περήσεαι ὅσα μενοινᾷς
ἔρδειν ἐν μεζάροις· σῷ δ' αὐτῷ κράατι τίσεις·
αὐτὰρ ἔπειν ὑμέων γε βίας ἀρελώμενα χαλκῷ,
κτήμασ' ὁπόσα τοι ἔστι τά τ' ἔνδοθι καὶ τὰ θύραφι·
τοῖσι δ' ὀρυσσθος μεταμίξομεν· δὲ τοι ἔσσε
ζώγρει ἐν μεζάροισιν ἑάσομεν· δὲ δὲ τοι ἔσσε
νὸν δ' ἄλοχον πεδνὴν ἰθάκης κατὰ δῆσυ πολύδρε
ς φάτ' Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
νήκεσεν δ' ὀρυσσθα χολωτοῖσιν ἐπέεσιν.
ὦ ἔτι σοί γ' ὀρυσσθος μένος ἐμπεδον· δὲ τις ἀμφὶ
σθι ὅτ' ἄμφ' ἐλένῃ λευκωλένῳ ἐντατὸν ἔγχος
ἐναίτεσθε χρώειαν ἐμάρναθο νωλεμὲς αἰεί·
πολλὸς δ' ἀνδρὸς ἔπεφνεθ', ὅτ' αὖτε δῆσι ὀπτῆ·
σῇ δ' Ἴλιον βυθῇ πριάμου πόλις ὀρυάγα·
πῶς δὴ νῦν ὅτε σὸν δῆμον καὶ κτήματ' ἐκέντες
ἄντα μνησήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι·

Pallas stirs up Ulysses in Cortamur.

Animadvers. in loc.

Interpretis

Aperuit vbera &c.

ἀμφ' ἄρα σφῶϊν δῦρο πέπον παρέμ' ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον·
ὄφρ' εἰδῆς οἷός τοι ἐν ανδράσι δυσμενέεσσι
μέντωρ ἀγχιμόλοισιν ὑπηνεσίας ἀποτίνει.
ἦ ῥα καὶ ἔπτω πάχυν ἀίδηλ' ἐτραλιέϊ νίκην,
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσιν τε καὶ ἀγλαΐῃ πειρήτιξεν
ἠλιθ' ὀδυσσῆος, ἠδ' ἐξ ὑὸς κυδαλίμοιο.
αὐτὰρ ὁ λαθικόμοιο ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
εἶζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι ἴκελα πάντα.
μνησῆρας δ' ὦρσε δαμασσορίδης ἀγέλαος.
ἀμφὶ μόλος τε, καὶ ἀμφιμέδων δηϊοπόλεμός τε,
πείσανδρός τε πολυκριδης πόλυβός τε δαΐφρων.
οἱ γὰρ μνησήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
ὅσσοι δ' ἔτ' ἔζωον· πρί τε ψυχέων ἐμάχοντο.
τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασε βιὸς καὶ ταρφέα ἰοί.
τοῖς δ' ἀγέλεως μετέφατο ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
φίλοι· ἤδη κ' ἄνδρα ὅδε χέρσ' ἀκάμαντα ἀκόπους·
καὶ δή οἱ μέντωρ μὲν ἔβη κενεὰ δύ' ματα φαεινὼ·
οἱ δ' οἷοι λείπονται ἐπὶ πρότιμοι θύρηφι·
τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἐφίετε δοράτα μακρά·
ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ ἓξ πρῶτον ἀκοντίσατ' αἰπὺ ἕπεσθαι·
ἦμος ὀδυσσῆα βλῆσθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
τῶν δ' ἄλλων ὁ κῦδος· ἔπειτ' ὄπιθεν γε πέσοντες
ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὡς ἐκέλευσεν·
ἴαχε δ' ἀθήνη· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν ἀθήνη·
τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
βεβλήκη ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἁραρυῖαν·
ἄλλη δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρδα·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δοράτ' ἀλεύαντο μνησήρων·
τοῖς ἄρα μῦθον ἦρχε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
φίλοι· ἤδη μέν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμι

μνησήρων δὲ ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
ἠμὲν ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι χαλοῦσιν.
ὣς ἔφαθ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
ἄντα τιτυσκόμενοι δι' μοῦνον ὅλμον ὀδυσσεύς.
οὐρυάδην δ' ἄρα τηλέμαχος· ἔλατον δὲ συβώτης.
πάσσαθον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
οἱ δὲ, ἐπὶ θ' ἅμα πάντες ὁδὸν ἔλον ἄφετον ἔδαρ·
μνησήρων δ' ἄρ' ἐχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε.
τοῖς δ' ἄρ' ἐπὶ ξανθὸν νεκύων δ' ἐξ εἶχε ἕλοντο·
αὖτις δὲ μνησῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
ἔμπροσθεν· τὰ δὲ πολλὰ ἐτάσια θῆκεν ἀθήνη.
τῶν ἄλλος ὅλμου σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
βεβλήκει, ἄλλος δὲ σύριγγ' ὑπερηνορέων
ἀμφ' ὤμῳ ἐν τοίχῳ μελίη πέσε· χαλκοβάρδα.
ἀμφὶ μέσων δ' ἄρα τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπικρατὲς
λίχμην· ἄκρον δὲ ῥινὸν ὑπελήσατο χαλκός.
πάσσιππος δ' εὐμαιον ὑπὲρ σάκος ἔσχε μαχητὴν,
ὦμον ἐπέρασεν· τὸ δ' ὑπέρπατο· πῖπτε δ' ἔραζε.
τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
μνησήρων δὲ ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.
ἔνθ' αὖτ' οὐρυάμαντα βάλε πολίτορβος ὀδυσσεύς·
ἀμφὶ μέσον τὸν δὲ τηλέμαχος, πόλυβον δὲ συβώτης·
πάσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
βεβλήκει πρὸς σῆμα· ἐπαυχόμενος δὲ προσηύδα·
ὦ πολυδρόσι' δῖα φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
εἴκων ἀφραδίῃς μέγα εἰπεῖν· ἀμφὶ θεοῖσι
μῦθον ἐπιστέψας, ἔπειτα πολὺ φέρτεροί εἰσι·
τόδε τοι αὖτι πόδος ἐγκίσιον ὃν ποτ' ἔδωκας
ἀντιθέῳ ὀδυσῆϊ δόμον· κεῖτ' ἀμενηνόντι·
ἦ ῥα βοῶν ἐλίκων ἐπιβουκόλος αὐτὰρ ὀδυσσεύς,

ὕτα δαμασορίδην αὐτοχεδὸν ἔχει μαχῳ·
πλέμαχος δ' ὐνηορίδην λειώφιρον ὕτα
δυρὶ μέσον κενεῶνα· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
ἤριπε δὲ πρηνὴς χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ·
δὴ τότ' ἀθηναίη φθισίμβροτος αἰχί δ' ἀνέχην
ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς, ὧν δὲ, φρένας ἐπόιπθεν·
οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόας ὡς ἀγελαίας·
τὰς μέν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς, ἐδόνησεν
ὥρη ἐν εἰαρινῇ ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσι θορῶσι,
τοὶ μέν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πῶσασαι ἵενται,
οἱ δὲ τε τὰς ὀλέσασιν ἐπάλμενοι· ὧδέ τις ἀμφὶ
γίνεται ἐν δὲ φυγὴ· χάρσι δὲ τ' ἀνέρες ἄρμη
ὣς ἄρα τοὶ μνησῆρας ἐπεσύμβλωσι κατὰ δῶμα
τύπτον ἐπισροφάδην· τῶνδε σύος ὤρνυτ' ἀεικὴς
κράτων τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
λειώδης δ' ὀδυσῆος ἐπεσύμβλος λάβε χεῖρας·
καί μιν λειόβλωθος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χεῖρέ μέ σ' ὀδυσεῦ· σὺ δὲ μ' αἴδεο· καί μ' ἐλέησον·
ἤ γάρ πω τινὰ φημὶ γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
ἧπτειν· ὧδέ τι ῥέξαι ἀτάσθαλον· ἀμφὶ καὶ ἄλλης
παύεσκον μνησῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι·
ἀμφί μοι ἤπιβουν κεῖνον ἀκὸ χεῖρας ἐέλσαι·
τῷ κεν ἀταθαλίησιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον·
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος, ὧδὲ ἐοργὼς
εἴσομαι· ὡς ἐπέοικε χάρις μετόπισθ' ὀφέλεσθαι.
τὸν δ' ἐρ' ὑποδρακὶ δῶν προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος οὐ χρεὼ εἶναι,
πολλάκι τε μέλλεις ἐρήμην ἐν μεγάροισι,

prodigium

Comparatio

alia Comparat:

Aeitus:

Laudes sui ipsius, vt Ulyssi gratae fiunt

πλῦν ἐμοὶ νόσοιο τέλος γλυκερῆοο γενέσθαι·
σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην αὐτέσθαι καὶ τέκνα τεκέσθαι·
τῷ δὴ καὶ θανάτου γε δυσηλεγέος προφύγοιμι.
Ὣς ἄρα φωνήσας ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
μείμνων· ὅ ῥ' ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμάζε
πτειν' ὀμφὼς· τῷ τόν γε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασε.
φθεγομένῳ δ' ἄρα τε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη·
τρηχάδης δ' ἀοιδὸς ἀΰσκιε πῦρα μέλαινα·
φήμιος· ὃς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ·
ἔστη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λιγειαν·
ἄκρα παρ' ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριξεν,
ἢ ἐκδὺς μεγάροιο διὸς μεγάλ' ποτὶ βωμὸν
ἑρκεῖου ἕζοιτο τετυγμένον· ἔνθα πολλὰ
λαέρτης ὀδυσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκαιον·
ἢ γόνυ λίσσοιτο προσαΐξας ὀδυσῆα·
ὧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο πέρδιον εἶναι,
γόνυ ἄψασθαι λαρτιάδεω ὀδυσῆος·
ἤτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμάζε
μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυρόηλου·
αὐὼς δ' αὖτ' ὀδυσῆα προσαΐξας λάβε γόνυ·
καί μιν λισσόμενος ἔπτερα πρόεντα προσηύδα·
γοῦνά μαί σ' ὀδυσεῦ· σὺ δὲ μ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον·
αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἰ κεν ἀοιδὸν
πέφνῃς· ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω·
αὐτοδίδακτος δ' εἰμί· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἵμας
παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικε δέ τοι παραείδειν
ὥς τε θεῷ· τῷ μή με λιλαίεο δειροκοπῆσαι·
καί κεν πολὺ μᾶλλον τὰ δὴ γ' εἴποι σὸς φίλος υἱός,
ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν οὔδ' σὸν δόμον, οὐδὲ κατίσχων,
πωλεύμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαῖτας·

ἀμφὶ πολὺ πλέον ἠδὲ κρείσσονες ἦσαν ἀνάκτων.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἤκουσε διὸς τέκος πολεμάρχοιο·
αἶψα δ' ἔὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
ἴσχεο μὴ δ' ἔτι τῶνδ' ἀνάπτιον ἔστω χαλκῷ,
καὶ μήρυκα μέδοντα σαώσομεν ὅς τε μοι αἰεὶ
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κήδισκετο παιδὸς ἐόντος·
εἰδὴ μή μιν ἔπεφνε φιλοίτιος ἠὲ συβώτης,
ἠὲ σοὶ ἀντιβολήσιν ὀρινομένῳ κατὰ θῦμα.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἤκουσε μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
πεπτηὼς δ' ἔκιεν ὑπὲρ θρόνον ἀμφὶ δὲ δίρμα
ἕσσο βοὸς νεόδαρτον ἀγύσκοον κῆρα μέλαιναν·
αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο· θοῶς δ' ἀπέδυνε βοείην·
πλέ μαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐξας λάβε χεῖνον·
καί μιν λιαζόμενος ἔπια πρὸ ἑῆος προσηύδα·
Φίλ' ἐγὼ λῦσόν σε δαΐφρονος υἱὸν ἐόντα·
μή με πρὸ αθενέων ἀνιήσεται ὀξέϊ χαλκῷ,
ἀνδρῶν μνησίπρων κεχολωμένος οἵ οἱ ἔκειρον
κτήματ' ἐνὶ μεγάροις· σὲ δὲ νήπιοι· οὐδὲν ἔτισαν.
Τόν δ' ἔπὶ μηδήσασα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
θάρσει· ἐπεὶ δὴ σ' ἔκτα ἐρύσσατο καὶ σάωσεν,
ὄφρα γνῷς κατὰ θυμὸν· ἅτὰρ εἰπησθα καὶ ἄλλῳ,
ὡς κακοεργίης ἀρέγεσίη μέγ' ἀμείνων·
ἀλλ' ἔξελθόντες μεγάρων ἔζεσθε θύραζε
ἕμ φόνον εἰς αὐλὴν· σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδός,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι ἄλεά μοι.
Ὣς φάτο· τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο ἰόντε·
ἕζέσθην δ' ἄρα πὼγε διὸς μεγάλα ποτὲ βωμὸν,
πάντοσε παπταίνοντε φόνον ποτιδεγμένω αἰεί·
πάπτηνεν δ' ὀδυσεὺς κατ' ἔὸν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
ζωὸς ὑποκλοπέοιτο ἀγύσκοον κῆρα μέλαιναν.

Portér er plomi

ἐπὶ φ hūnys loci

τὰς δ' ἴδεν μάλα πάντας ἐν ἄμματι κὼ νοήσει
πεπιθὼν πολλὰς ὡς τ' ἰχθύας ἔς θ' ἁλιῆας
κοίλον ἄγ' ἀμφιαλὸν πολιῆς ἐκπροθὲ θαλάσσης.
δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ· ὡς δὲ τε πάντες
νύμφαι ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι πέλωνται,
τῶν μέν τ' ἠέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμὸν,
ὡς τότ' ἄρα μνησῆρες ἐν ἀμηλόισι πέλωντο.
δὴ τότε πλήμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
πλῆμαχ· εἰσ' ἄγε μοι κλέος ὄφρον ἀρύκλειαν,
ὄφρα ἕπος εἴπω μι, τό μοι κεν θυμὸν ὄφελλον.
Ὣς φάν· πλήμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο παρὸι·
μνήσας δὲ βύρην προσέφη φόρον ἀρύκλειαν·
βοῦρο δὴ ὄρσο χρηὺ παλαιγενὲς ἤτε γυναικῶν
ἀμφάων σκοπὸς ἔσσι, κεν τὰ μέγ' ἢ μετρήσῃς
ἔρχεο· κικλήσκ σε πατὴρ ἐμὸς, ὄφρά τι εἴπῃ.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
ὣϊξεν δὲ βύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων·
βῆ δ' ἴθυ· αὐτὰρ πλήμαχος πρόσθ' ἧστο μόνοισιν·
ἄρχει ἔπειτ' ὀδυσῆα μετὰ πτολιέθροισι νέμουσιν,
ἄμματι κὼ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥς τε λέοντα·
ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο,
πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε, παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
ἀμματόεντα πέλει· δεινὸς δ' ἐς ὦπα ἰδέσθαι,
ὣς ὀδυσῆι πεπάλακτο πόδας κὼ χεῖρας ὑπερθεν.
ἦλθ' ὡς οὖν νέμουάς τε κὼ ἄσπετον εἰσιδὲν ἄεθλον,
ἔθυσεν ῥ' ὁλολύξας· ἐπεὶ μέγα εἰσιδὲν ἔργον·
αὐτὴ ὀδυσῆι κατέρυκε κὼ ἔχεθεν ἐμένητ πρ·
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἐνθυμῷ χρηὺ χαῖρε κὼ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυζε·
οὐχ ὅσίη νεκαμένοισιν ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ὀλεκάσθαι·

Ρηγμα ρω flagellis

τὺς δὲ δὴ μοῖρ' ἐδάμασε θεῶν καὶ κήτεα ἔρσα.
ἄτινα γὰρ τίσησον ἐπὶ χθονίων ἀνθρώπων·
ὃ κ' ἠνὸν ὃδε μὴν ἐσθλὸν ὅτις σφέας ἀσαφίζηται.
τῷ κε ἀταθαλίῃσιν ἀμᾶς πότμον ἐπάσσαι·
ἐκ δ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις καταλέξον,
αἴτε μὰ τιμάζουσι καὶ ἀλλήλῃσι εἰσί.

Τ ὸν δ' αὖτε προσέφατε φίλη τροφὸς εὐρύκλεια·
τοὶ γὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθείην καταλέξω·
πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
δμωαὶ τὰς μέντ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
ἔριά τε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι.
τάων οὐδεμία πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν.
οὐδ' ἐμὲ τίεσαι· οὐδ' αὖπερ τινελόπειαν.
τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο οὐδὲ ἑ μήτηρ
σημαίνειν ἔασκεν ἐπὶ δμῳῆσιν γυναιξίν.
ἐκ δ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερῷα σιγαλόεντα,
εἴπω σῇ ἀλόχῳ· τῇ τίς θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε.

Τ ὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
μήπω τὴν ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξὶν
ἐλθέμεν· αἳ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.

Ὣς ἄρ' ἔφη· μῆυς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκῃ,
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὥρμαίνε νέεσθαι.
αὐτὰρ ὁ τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
εἰς ἑ καλεσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσεσθε,
δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐϋστάθεος μεγάροιο
μεσσηγύς τε θόλου, καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,

Μηνιτης flagellosa

θανέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσόκε πασέων
ψυχὰς ἐξαφέλοιεθε, κὴν ἐπιλελάθοιν τ' ἀφροδίτης,
τῶν δὲ ὑπὸ μνησῆρσιν ἔχον μίσγον τότε λάθρη.
Ὡς ἔφαθ· οἱ δὲ γωιᾶικες ἀολλέες ἤλθον ἅπασαι,
αἶψ' ὁλοφυρόμεναι θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
πρῶται μὲν ὧν νέκυας φόρεον κατεβησάσας·
κόθι μὲν γὰρ ὑπ' αὐθέσι πίθεσαν ὀρηίος ἀλκὴς
ἀμήλιγσιν ἐρείδεσαι· σήμαινε δ' ὀδυνηδὲ
αὐτὸς ἐπιστέρχων, ταὶ δ' ἐπιφόρεον κὴν ἀνάγκη.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ πρόνυς πριχαλλέας ἤδε βαπείρας,
ὕδατι κὴν ἀπόγγοισι πολυκοίτοισι κάθαιρον.
αὐτὰρ τὴν ἐμάχος κὴν βακόλος ἤδε συβώτης·
λίγροισιν δ' ἄπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
ξύον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαὶ· τίθεσαν δὲ βύραξε.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐὔσταβέος μεγάροιο,
μαστῆρές τε βόλν κὴν ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς·
ἦλεον ὐ σείνει ὄφεν ἄπως ἦεν ἀνύξαι.
Ὧσι δὲ πλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
μὴ λῦε δὴ κάθαρῶ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλόιμην
τῶν· αἶ δὴ ἐμῆ κεφαλῆ κατ' ὀνείδεα χεῦαν,
μητέρι θ' ἡμετέρῃ παράτε μνησῆρσιν ἄνωγον.
Ὡς ἄρ' ἔφη· κὴν πᾶσα νεὼς κυανοπρώροιο
κίονος ἐξάψασ μεγάλης πρίβαλλε βόλοιο
ὑψόσ' ἐπαντανύσασ, μήτις ποσὶν ἔσσο ἕκητι·
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἢ μίχλαι τανυσίπτεροι ἢε πέλειαι
ἔρκει ἐνιπλήξωσι τόθ' ἑστήκει ἐνὶ θάμνῳ
αὖλιν ἐσιέμεναι συνδὸς ὑπεδέξαο πόντος,
ὣς ἄρ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
σπερχνῆσιν βρόχοισι ἦσαν, ὅπως ὀϊκτίστα θάνοιεν.

Syphlum Lapelan: Ubj

ἤπασαρον δὲ πόδεσσι μίνωθά περ ὄτι μάλα δῆν.
ἓκ δὲ μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
τὸ δ' ἄρ' ὑδὸν ῥῖνάς τε καὶ ἤατα νηλεῖ χαλκῷ
τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσαν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον κεκοτηότι θυμῷ.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀκονιφάμενοι χεῖράς τε πόδας τε,
εἰς ὁδυσῆα δόμονδε μίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.
αὐτὰρ ὅ γε προέειπε φίλην τροφὸν αὐρύκλειαν·

Lupras Phonis

ὄῖσε βέδον γρηῦ κνημῶν ἄπος· ὄῖσε δέ μοι πῦρ,
ὄφρα θεᾠσω μέγαρον· σὺ δὲ πηνελόπειαν
ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
πάσας δ' ὄτρυνον δμωὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.
τὸν δ' αὖτε προσέφη φίλη τροφὸς αὐρύκλεια·
ναὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐμὸν κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐνείκω·
μὴ δ' ὧδε γρήσιν πεπυκασμένος ὠρέσσι δῶμος
ἔστω ἐν μεγάροισι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
πῦρ νῶν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.
ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς αὐρύκλεια·
ἦνεγκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
γρηῦς δ' αὖτ' ἀνέβη διὰ δώματα καλὰ ὀδυσῆος
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀρμαίνουσα νέεσθαι.

τοαθη

αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
ἀμφὶ δὲ δὴ ἀμφιέχοντο, καὶ ἱμείροντ' ὀδυσῆα,
καὶ κύνεον ἀγαπάζουσαι κεφαλήν τε, καὶ ὤμους,
χεῖράς τ' ἀίνυμαι· τὸν δὲ γλυκὺς ἵμερος ἦρει,
κλαυθμῶ καὶ στοναχῆς· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ·Υ·ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ·

ἀ Ναγνωρισμὸς ὀδυσσέως πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ τῶν τῆς πλάνης διηγημάτων ἀνακεφαλαίωσις· καὶ ὀδυσσέως καὶ τηλεμάχου μετὰ τῶν οἰκείων ἔξοδος·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ·Υ·ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Υἱ δ' ἀναγνωρίζει πόσιν ὅν πότε πηνελόπεια·

Ρηΰς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσετο κεγχαλόωσα,
δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
γούνατα δ' ἐῤῥώσαντο· πόδες δ' ὑπερικταίνοντο·

Γεῖτο δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς· καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἔγρεο πηνελόπεια φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι· τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα·
ἦλθ' ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται ὀψέπερ ἐλθὼν·
μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας· οἵδ' ἐὸν οἶκον
κήδεσκον, καὶ κτήματ' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα·
Ἡν δ' αὖ τε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια·
μαῖα φίλη· μάργην σε θεοὶ θέσαν· οἵ τε δύνανται
ἄφρονα ποιῆσαι, καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,

καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐτέβησαν.
οἵ σε πρὶν ἔβλαπτον πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα.
τέτπε με λωβεύσῃς πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
ταῦτα παρεξερέουσα, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνίσχεις
ἠλίθιος· ὃς μ' ἐτέθηπε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.
ἢ γάρ πω τοιόν δὲ κατέδραθον, ἐξ οὗ ὀδυσσεὺς
ᾤχετ' ἐποφόμενος κακὸν ἰλιον ὄν ὀνομαστήν·
ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι καὶ ἔρχεο μέγαρόν δε.
εἰ γάρ τις μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασι
ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἠπείλε καὶ ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε,
τῷ κε τάχα συρδῶς μιν ἐγὼν ἀπέτεμφα νέεσθαι
αὖτις ἔσω μεγάρων· σὲ δὲ τᾶτό γε γήρᾳ ὀνήσει.

Τ ὣς ἦν ἀῶ τε προσέφατο φίλη τροφὸς εὐρύκλεια.
ἔστισε λωβεύω τέκνον φίλον ἀλλ' ἔτι μόν τοι
ἥλθ' ὀδυσεὺς, καὶ δῖον ἐκκέκτηται ὡς ἀγορεύω
ὀξείνος· ὃν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι
πλέμαχος δ' ἀράμιν πάλαι ἤδεεν ἔνδον ἐόντα,
ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἐκαύδων,
ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορεόντων.

ὣς ἔφατ· ἦ δ' ἐχάρη καὶ ἀπὸ λέκτροιο βοῶσα
ἀρνεῖ· πρὶν ἐλθὼν βλεφάρων δ' ἄπο δάκρυον ἧκε.
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
εἰδ' ἄγε δή μοι μᾶσα φίλη νημερτὲς ἐνίσπε,
ἤ ἐτεὸν δὴ δῖον ἐκκέκτηται ὡς ἀγορεύεις,
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε
μοῦνος ἐὼν, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.

Τ ἦν δ' αὖτε προσέφατο φίλη τροφὸς εὐρύκλεια.
οὔτε τι εἶδον ἐγὼ πυθόμην· ἀλλὰ σύνοιδα ὅσσα
κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων,
ἤμεθ' ἀτυζόμενοι· σανίδας δ' ἔχον εὖ ἀραρυίας,

πρίν γ' ὅτε δήμε σὸς υἱὸς ἀὴρ μεγάροιο κλέωται
πλέμαχος· ἀν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε κλέεσθαι·
ἄνδρων ἔπειτ' ὀδυσῆα μετὰ ηταμένοισι νέκυσσιν
ἑσταότ· οἱ δ' μιν ἀμφικρατὰς πεδον ὄβριμ' ἔχοντες,
πάντ' ἐπ' ἀμηλοισιν, ἰδοσά κε θυμὸν ἰάνθης.
ἄματι, καὶ λύθρω πεπαλαγμένον ὥς τε λέοντα.
πάντ' ἐπὶ ὠλένῃσι βύρσησιν
ἀφρόσ· αὐτὰρ ὁ δῶμα βεβᾶται πρὶν ἀλλὰ
πῦρ μέγα πνείοντα· σὲ δ' μ' προέηκε κλέεσθαι·
ὣς ἔπον ὄφρα σφῶϊν ἐὺφροσύνης ἐπιβῆτον
ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε·
τῶν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεστο·
ἦλθε δὲ καὶ αὖτος ἰὼς ἐφέστιος· ὦρσε δὲ καὶ σε,
καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κομίσσ' δ' ἱκέσθην ἕκαστον
μνησῆρθ· τὸς πάντας ἐτίσατο ὧν ἐνὶ οἴκῳ·
Τ ἦν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων πηνελόπεια·
μᾶφιλε· μή πω μέν ἐπόψεο κερτομέουσα·
οἶσθα γὰρ ὡς ἡ ἄπασσος ἐνὶ μεγάροισι φανείη
πᾶσι· μάλιστα δ' ἐμοί τε καὶ υἱέϊ τὸν τεκόμεσθα·
ἀλλ' μὴ ἔα' ὄδε μῦθος ἐπὶ τυμὸς ὡς ἀγορεύεις·
ἀλλά τις ἀθανάτων ηκεῖνε μνησῆρσε ἄναυκτε
ὕβριν ἀτασθαλόμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔρξα·
οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἠκακὸν ἀλλ' μὲν ἐσθλὸν, ὅτι σφέας ἀσφαλίσαιτο·
τῶ δ' ἀτασθαλίας ἔπαυον κακὸν· αὐτὰρ ὀδυσσῆ
ὤλεσε πλὴν νόσον ἀλαλήμενος· ὤλεσε δ' αὐτός·
Τ ἦν δ' ἡ μείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς εὐρύκλεια·
τέκνον ἐμὸν· ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
ἢ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἐχάρη, ἔπος ἔφησθα
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δὲ τοι αἰὲν ἄπιστος·
ἀλλά τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἶπω·

ἤλυθ' ἐὰν ποτέμιν σῦς ἤλασε λαικῷ ὀδόντι
τὴν ἀπονίξουσα φρασάμην ἔβελον δέ σοι αὐτῇ
εἰπέμεν· ἀμφὶ με κῆνος ἐλὼν ἐπὶ μάστακ' ἰχθοῖ
ἧκε ἑὰ εἰπέμεναι πολυϊδρείῃσι νόοισι.
ἀμφὶ ἔπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν πρὶν ἰδώσομαι αὐτῆς,
ἀλλ' ἤ νύ σ' ἐξαπάφω, ἢ τεύξομαι ὀλέθρῳ.
Τ ἦν δ' ἡ μὲν βέτ' ἔπειτα πρὶν ἴφρονι κηληθμῷ
μῆλα φίλη· χαλεπόν σε θεῶν ἀέκοντα ἑκόντα
δήνεα ἐρυκάκειν μάλα πρὸ πολυϊδρείῃ ἔκαστα.
ἀμφὶ ἔμπης ἴομεν μετὰ πᾶσ' ἐμὸν ὄρμα ἰδωμαι
ἄνδρας μνησῆρας τεθνεῶτας, ἠδ' ὃς ἔπεφνεν.
Ὣς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα πολλὰ δὲ οἱ κὴρ
ὥρμαιν' ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερέεινον,
ἢ παρστᾶσα μύσε χέρι καὶ χέρι λαβοῦσα·
ἤ σ' ἐπεὶ εἰσῆλθε καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν,
ἕζετ' ἔπειτ' ὀδυσῆος ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ,
τοίχῳ τῷ ἑτέρῳ· ὃδ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
ἧστο κάτω ὁρόων ποτιδέγμενος εἴτί μιν εἴποι
ἐφθίμενος παράκοιτις ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
ἤ δ' ἄνεω ἧστ' οὐδ' ἤρε τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν.
ὄψε δ' ἄλλο τε μέν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακῷ χροΐ εἵματ' ἔχοντα.
τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζε·
μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα.
τίφθ' ὥτω πατρὸς νοσφίζεαι· οὐδὲ παρ' αὐτὸν
ἕζεσθαι μύθοισιν ἀνείρεαι οὐδὲ μεταλλᾷς·
ἣ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
ἀνδρὸς ἀφεστάμεν ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἔπλετο λίθου.

Mirabilia ἔθη ex variis auctoribus collecta

Ἀρτεμιδος ἱερὸν ἐν Ἐφέσῳ ἐν ᾧ ἐκ τῶν ἐπιτηδείων ἐκλεγόμενοι ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἀπιόντες ἐκ τῶν ἐπιτηδείων ἐκλέγονται ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἔχειν καὶ ἀπέρχονται ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπολαβόντες ἃ ἐβούλοντο ἔχειν.

Ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἐὰν ἐπιθυμήσῃ τις ἔχειν ἃ ἔχουσιν ἄλλοι ἐν τῷ ἱερῷ ἀπιὼν ἀπολαμβάνει ἃ ἐβούλετο ἔχειν.

Ζ ὁ δ' αὖτε προσέφατ' περίφρων πηνελόπεια·
τέκνον ἐμὸν θυμός μοι ἐνὶ στήθεσι τέθηπεν·
ὥδε τι προσφάσθαι μάκαμαι ἔπος ὃν ἐρέεσθαι,
ἠδὲ σ' ἐρωτῆσαι ἐναντίον εἰσαθέτεόν δὲ
ἐς ὀάρους καὶ δῖνον ἐφέσσεται ἢ μάλα νῶϊ
γνωσόμεθ' ἀμφίλλων καὶ λώϊον ἐστὶ γὰρ ἥμιν
σήμαθ' ἃ δὴ καὶ νῶϊ πεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
Θ ὣς φάτο· μῆσεν δὲ πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς,
αἶψα δὲ πτελέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
πτελέμαχ' ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
πρήσσειν ἐμέθεν τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον·
νῶϊ δ' ἅπ' ἐρχάτου χηνὰ δὲ ῥοὴ εἵματα εἷμαι
τῇσιν δ' ἀτιμήσει με· καὶ ἔπλετο φῆσαι ἰόντα.
ἡμῖν δὲ φραλώμεθ' ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται·
καὶ γὰρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
ᾧ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσω,
φεύγει πήκς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν.
ἡμεῖς δ' ἔρματα πόλιος ἀπέκταμεν οἳ μέγ' ἄριστοι
κούρων ἐν δήμῳ· τῷ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Ι ὁ δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
αὐτὸς ταῦτά γε λῶστα πάτερ φίλε σὺν νόῳ ὄρσαι
μῆτιν ἐπ' ἀνθρώποισι φάσ' ἔμμεναι ὃς μετὰ τοῦ
ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσδε κατὰ γαιήοχον ἀνθρώπων·
ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἄμ' ἑψόμεθ' οὐδὲ τι φημὶ
ἀλκῆς δευήσεσθαι ὅσην δυνάμεσί γε πάρεστι.
Ι ὁ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
τοὶ δὲ ἐγὼν ἐρέω ὡς μοι δοκεῖ ἔμμεναι ἄριστα·
πρῶτα μὲν ἢν ἄρ λύσασθε καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
δμωὰς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵματα εἷσθαι·
αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς ἐχὼν φόρμιγγα λιγείαν

ἀμῖν ἠγέσθω φιλοπτόλεμος ὀρχηθμοῖο·
ὡς κέν τις φάτις γλυκὺν ἔμπεδον ἐκπρὸ ἀκούῃ,
ἠὲν ὁδὸν στείχωμεν· ἢ οἱ βριαρὸν ἐπὶ θυμὸν
μὴ πρόφρασθε κλέος οὖρον φόνου κατὰ δῆσιν γένηται
ἀνδρῶν μνησιπόρων· πρὶν γ' ἢ μέσσας ἐλθεῖν, δμῳὴ ἔξω
ἀγρὸν δὲ ἢ μέτρον πολυδίψιον ἔνθα δ' ἔπειτα
φραζόμεθ' ὅππῃ κέρδος ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τᾷ μάλα μῦθον κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
πρῶτα μὲν οὖν λύσαντο καὶ ἀμφίεσαντο χιτῶνα·
ὄπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὃ δ' εἵλετο θεῖος ἀοιδός
φόρμιγγα γλαφυρὴν· ἐν δὲ σφίσιν ἵμερον ὦρσεν
μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο·
τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναχίζετο ποσσὶν
ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν·
ὧδε δέ τις εἶπεσκε δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·
ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν·
σχετλίη· οὐδ' ἔτλη πόσιος ἣ κυριδίοιο
εἴρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερὲς ὄφρ' ἂν ἵκοιτο·
ὣς ἄρα τις εἶπεσκε· τάδ' ἤνισαν ὡς ἐτέτυκτο·
αὐτὰρ ὁ δυσκήδεα μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
οὐρωμοῖ, ταμίη λῦσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
ἀμφὶ δὲ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα·
αὐτὰρ κεκμηκυῖαν χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,
μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα καὶ δέ οἱ κάρητος
ἧλατο ἴηκε κόμας ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας·
ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀνὴρ
ἴδρις· ὃν Ἥφαιστος δίδαξεν καὶ παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
ὡς ἄρα τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε, καὶ ὤμοις·
ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ δμῳῇσιν ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.

ἐλθ' δ'

ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη
ἀντίον ἧς ἀγόχου· καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
δαιμονίη· περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
οὐ μέν κ' ἄλλην' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
ἀνδρὸς ἀποσταίη· ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἀλλ' ἄγε μοι μαῖα στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
λέξομαι· ἦ γὰρ τῇ γε σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια·
δαιμόνι' οὔτ' ἄρτι μεγαλίζομαι· οὐδ' ἀθερίζω,
οὔτε λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἔησθα
ἐξ ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο·
ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος εὐρύκλεια,
ἐκτὸς ἐϋσταθέος θαλάμου· τὸν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
ἔνθά οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνὴν
κώεα καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
Ὡς ἄρ' ἔφη πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ ὀδυσεύς,
ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε κέδν' εἰδυῖαν·
ὦ γύναι· ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη·
καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
ῥηϊδίως ἐθέλων θείη ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ·
ἀνδρῶν δ' οὐκ ἄν τις ζωὸς βροτὸς οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
ῥεῖα μετοχλίσσειεν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
ἐν λέχει ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον οὐδέ τις ἄλλος
θάμνος ἔφη τανύφυλλος ἐλαίης ἕρκεος ἐντός
ἄκμηνος θαλέθων· πάχετος δ' ἦν ἠΰτε κίων,
τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον ἐμὸν, ὄφρ' ἐτέλεσσα
πυκινῇς λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα·

Interpretatio quod sit nimis dura

Tentat enim de loco lectifallens

Rudet in dignantes

Describit lectum suum Ulysses.

κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας πυκινῶς ἀραρυίας·
καὶ τότ' ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης·
κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης πρωταμὼν, ἀμφέξεσα χαλκῷ,
εὖ καὶ ἐπισταμένως· καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα
ἑρμῖν' ἀσκήσας· τέτρηνα δὲ πάντα τρέτρῳ·
ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λόχος ἔντανον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἠδ' ἐλέφαντι·
ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἱμάντα βοὸς φοίνικι φαεινόν·
οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα
εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι γυναῖκα λέχος, ἠέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε ταμὼν ὑπὸ πυθμέν' ἐλαίης·
Ὣς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
σήματ' ἀναγνούσης τά οἱ ἔμπεδα πέφρα δ' ὀδυσσεύς·
δακρύσασα δ' ἔπειτα ἰθὺς δράμεν· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
δειρῇ βάλλ' ὀδυσῆϊ· κάρη δ' ἔκυσ' ἠδὲ προσηύδα·
μή μοι ὀδυσσεῦ σκύζευ· ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιστα
ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον ὀϊζήν·
οἳ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀγχήλοισι μένοντε
ἥβης ταρπῆναι, καὶ γῆραος οὐδὸν ἱκέσθαι·
αὐτὰρ μὴ νῶν μοι τόδε χώεο μὴ δὲ νεμέσσα,
οὕνεκά σ' οὐκ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον ὧδ' ἀγάπησα.
αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ἐρρίγει· μή τις με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν,
οὐδέ κεν ἀργείη ἑλένη διὸς ἐκγεγαυῖα
ἀνδρὶ παρ' ἀγχοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
εἰ ἤδη ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι υἷες ἀχαιῶν
ἀξέμεναι οἶκονδε φίλην ἐς πατρίδ' ἔμελλον·
τὴν δή τοι ῥέξαι θεὸς ὤρορεν ἔργον ἀεικές·
τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἑῷ ἐγκάτθετο θυμῷ

ἀυτμὴν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος·
νῶϊ δ' ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέως κατέλεξας
αὐτῆς ἠμετέρης, πλὴν ἤβρου ἄλλος ὄπωπεν·
ἀλλ' ἄγε σύ τ' ἐγὼ καὶ ἀμφίπολος μία μήνη
ἀντορίσ, ἥν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δῶρα πιόντι·
ἣ νῶϊν εἵρυτο βύρσα πυκινὴ βαλάμοιο·
πέφρικε δ' ἥμου θυμὸν ἀπηνέα πρὶν μάλ' ἐόντα.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο. τὸ πάθ.
κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα πέδον ἐφίζας·
ὡς δ' ὅτ' ἀν' ἄσπασίως χῆν νηχομένοισι φανείη, Illustres am-
ὧν τε πόσει δώων αὐρέα νὴ ἐνὶ πόντῳ bitiosi pag.
βάσιν ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ νύματι πηγῷ,
πᾶροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἠπερόδε
νηχόμενοι· πολλὴ δὲ πρὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη,
ἀσπασίοις δ' ἐπέβαν γαίης καὶ πατρὶ φυτάντες,
ὡς ἄρα τῇ ἀσπασὸς ἔην πόσις εἰσορόωσιν·
ὀφρῆς δ' ἔπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ,
καὶ νύν' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
νύκτα μὲν ἐν πράτῃ δολιχὴν κάτεχεν· ἠῶθι δ' αὖτε Vltima ex
ῥύσατ' ἐπ' ὠκεανῷ χρυσόθρονον, ἤδ' ἐα ἵππους nostis pro
ζώννυθ' ὠκύποδας φάος ἀνθρώποισι φέρουσας longum.
λάμπον καὶ φαέθον· δ' ὅτ' ἤδη πῶλοι ἄγεσι·
καὶ τότ' ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γύναι· ἦ γάρ πω πάντων ἐπὶ πῆρατ' ἀέθλων prosùdya-
ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ἄπιθεν ἀμέτρητος πόνος ἔστω mus fortè
πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσαι.
ὡς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσατο τειρεσίαο
ἤματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἄϊδος εἴσω,
νόστον ἑταίροισιν μητίμενος ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ·

Interpretatio loci ex oraculo Apollinis

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ἀμφὶ ἑῷ χρόνῳ λέκτρον δ' ἰόμβῳ γώαται, ὄφρα κε δὴ σὺ
πίνῃς ὑπὲρ θλιβερῷ ταρπώμεθα ποιμενίδε τε.
Γ ὀΐω δ' αὖτε προσέφη πολύφρων πηνελόπεια·
ἐννῆμαρ δὴ σοί γε τόδ' ἔσεται ὅππότε θυμῷ
σῷ ἐθέλῃς ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ πόησαν ἰκέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρὶς ἀλαίαν.
ἀμφὶ ἑπεὶ ἐφράσθης, μάλα τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
εἶπ' ἄγε μοι νῦν ἄεθλον, ἐπεὶ καὶ ὀπίσσω ὀΐω
πύσομαι· αὐτὰρ καὶ δὴ δαὴν ὀλίγην ἔτι χέρειον.
Γ ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
δαιμονίη τί τ' ἄρ' οὔω με μάλ' ὀρωρεύσασα μελαίνεις
ἔπεϊ; ἦ μὰν αὖτάρ ἐγὼ μυθήσομαι ὥδ' ἐπικεύσω.
ἠμὲν τοι θυμὸς μεχαρίσεται ὥδε γὰρ αὖτος
χαίρω ἐπὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀνωγεν
ἐλθεῖν, ὃν χέρεσιν ἑχοντ' ἀΐρβυ ἐρετμόν.
εἰς ὅ κε τὸν ἀρίστων μαι ἰδὲ ἐπὶ ἄσασι θάλασσαν
ἀνέρας· ὥδε θ' ἅλεσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
ὥδε ἄρα τοί γ' ἴασιν νέας φοινικοπαρήους·
ὥδε ἀΐρβυ ἐρετμά· τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται·
σῆμα δέ μοι τόδ' ἔφατο ἀριφραδές, ὥδε σε κεύσω
ὅππότε μιν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ·
καὶ τότε μὲν γαίῃ πήξαντ' ἐνέλυσιν ἐρετμόν,
ἔρξαντ' ἱερὰ καλὰ ποσιδάωνι ἄνακτι,
ἀρνειὸν ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήορα κάπρον
οἶκαδ' ἀποστείχειν ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεῖσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι
πᾶσι μάλ' ἑξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
ἀβληχρὸς μάλα τῖος ἐλεύσεται· ὅς κέ μ' ἐπέφνῃ·
γήραϊ ὑπὸ λιπαρῷ ἀρημένον, ἀμφὶ δὲ λαοὶ

ὄλβιοι ἔσονται· τά δέ μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι·
Τόν δ' αὖ τε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια·
εἰ μὲν δὴ γῆράς τε θεοὶ θελέουσιν ἄρειον,
ἐλπωρήτοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
τόφρα δ' ἄρ εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν
ἐσθῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπὸ λαμπομενάων·
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
γρηῦς δὲ κίουσα πάλιν οἶκον δὲ βεβήκει·
τοῖσι δ' εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
ἐρχομένοισι λέχος δὲ· δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα
ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο·
αὐτὰρ τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης,
παῦσαν ἄρ ὀρχηθμοῖο πόδας· παῦσαν δὲ γυναῖκας·
αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
τώ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότητος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς,
τερπέσθην μύθοισι πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες·
ἡ μὲν, ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν
ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' ἀΐδηλον ὅμιλον,
οἵ ἕθεν εἵνεκα πολλὰ βόας καὶ ἴφια μῆλα
ἔσφαζον· πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσετο οἶνος·
αὐτὰρ ὁ διογενὴς ὀδυσεὺς ὅσα κήδε' ἔθηκε
ἀνθρώποις· ὅσά τ' αὐτὸς ὀϊζύσας ἐμόγησε
πάντ' ἔλεγ' ἡ δ' ἄρα τέρπετ' ἀκούουσ'· οὐδὲ οἱ ὕπνος
πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξαι ἅπαντα·
ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον κίκονας δάμασ'· αὐτὰρ ἔπειτα
ἦλθ' ἐς λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν·
ἠδ' ὅσα κύκλωψ ἔρξε· καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν
ἀφθίμων ἑτάρων· οὓς ἤσθιεν οὐδ' ἐλέαιρεν·

Rolu

ὣς ἄλοχον ἔνεπε· ἡ μὲν πρόφρων ὑπέδεκτο·
καὶ πέμπε δὴ πω ἄλοχα φίλην ἧς πατρὶς ἐπέσθαι
μῆνα· ἀμαιμάν ἄωτις ἀναρπάσασα θύελλα
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρει μεγάλα στενάχοντα.

Lestry
gons

ἣδ' ὡς πηλέπυλον λαοφρυγίην ἀφίκοντο·
οἳ νῆας τ' ὤλεσαν καὶ αὐτὴ μιδὰς ἑταίρους·
πάντας ὀδυσσῆς δ' οἶος ὑπέκφυγε νηὶ μελαίνῃ,

Circe.

καὶ κίρκης κτέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε·
ἣδ' ὡς ἀΐδεω δόμον ἤλυθεν αὖρώοντα,

Infern.

ψυχῇ χρησόμενος βιβαίῃ τῃ ρεσίαο
νηὶ πολυκλήϊδι, καὶ ᾗσιν πάντας ἑταίρους·
μητέρα θ' ἣ μιν ἔτικτε καὶ ἔθρεψε τὸν ἐόντα·

Sirens

ἣδ' ὡς σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν,
ὣς σ' ἵκετο πλαγκτὰς πέτρας δεινήν τε χάρυβδιν,

Scylla
Charib
dis

σκύλλήν θ' ἣν ἀπόποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
ἣδ' ὡς ἠελίοιο βόας κτεάτεφθον ἑταῖροι·

Coure
Solis

ἣδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε φολόεντι κεραυνῷ
ξὺν ὑψιβρεμέτᾳ· ἀτὰρ δ' ἔφθιτο ἑσσυλοὶ ἑταῖροι·

Naufrag

πάντες ὁμῶς· αὐτὸς δὲ κακὸς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν·
ὣς σ' ἵκετ' ὠγυγίην νῆσον, νύμφην τε καλυψώ,

Calypso

ἣ μιν ἐν ἀντρείῃ λιλαιομένη πόσιν ἦναι,
ἐν τε φίλοις γλαφυροῖσι καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
ἀλλ' οὐ τῷ ἔπιθεν θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.

phaeacs

ἣδ' ὡς δὲ φαίηκες ἀφίκετο πολλὰ μογήσας·
οἳ δή μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσαντο,
καὶ πέμψαν σὺν νηὶ φίλην δὲ πατρίδα γαῖαν
χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά τε δόντες·
τῶν ἄρα δώδεκατον εἶπεν ἔτος ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
λυσιμελὴς ἐπόρουσε λύων μελεδήματα θυμῷ,

ἤδ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὁππότε δή ῥ' ὀδυσῆα ἐέλπετο δῦν κατὰ θυμὸν
ἀνῆς ἠδ' ἀλόχῳ ταρπήμεναι ἠδὲ καὶ υἱῆι,
αὐτίκ' ἄρ' ὠκεανὸν χρυσόθρονον ἠρίζενεαν
ὧρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέρῃ, ὧρσε δ' ὀδυσσεύς
ἀνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
ὦ γύναι· ἦδη καὶ πολέων πεκορήμεθ' ἀέθλων
ἀμφοτέρω σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα πόσον
κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ ζῆλός γε καὶ θεοὶ ἄλλοι
ἔμμενον τελέσασθαι ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης·
νῶϊν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ' εὐνήν·
κτήματα μὲν τά μοι ἔστι μεμιλέμεν ἐν μεγάροισι·
μῆλα δ' ἄμοι μνησῆρες ὑπερφίαλοι κατέκηραν,
πολλὰ μὲν αὖτὸς ἐγὼ ληίσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοί
δώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐπιπλήσωσιν ἑταίρους·
ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἄλσος ἰόντι
ἐλθόμενος πατέρ' ἐσθλὸν, ὅμοι πυκινῶς ἀκαχήτα·
σοί δὲ γύναι τάδ' ἐπιτέλλω πινυτῇ περ ἐούσῃ·
αὐτίκα τὴν φάτις εἶσιν, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
ἀνδρῶν μνησήρων, οὓς ἔπεφνον ἐν μεγάροισιν·
ἔσσ' ὑπερῶ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
ἥσθαι· μὴ δέ τινα προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε·
ἦ ῥα καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά·
ὧρσε δὲ πτολέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην·
πάντας δ' ἔντε' ἄνωγεν ἐρήτυα χερσὶν ἑλέσθαι·
οἱ δὲ ταχὺ μὲν κάπησαν· ἐυθωρήξαντο δὲ χαλκῷ,
οἶξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἤιεν· ἦρχε δ' ὀδυσσεύς·
ἦδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τοὺς δ' ἐκ' ἀθήνη
νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόληος·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ· Ω· ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ·

Ας τῶν μνηστήρων ψυχὰς ἑρμῆς ἐς ᾅδου κατάγει· καὶ ἀναγνωρισμὸς ὀδυσσέως γίνεται πρὸς τὸν πατέρα λαέρτην· καὶ ταραχὴν τοῖς ἰθακησίοις γεγενημένην ἐπὶ τῇ τῶν μνηστήρων ἀναιρέσει· ἀθηνᾶ διακωλύει·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ· Ω· ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Ὧν δ' ὀδυσσεὺς σὺν παστὶ καὶ υἱέϊ μάχετ' ἀχαιοῖς·

Ρμῆς δὲ ψυχὰς κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
ἐ ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χρυσὶν
καλὴν χρυσείην· τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
ὧν ἐθέλει· τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τῇ ῥ' ἄγε κινήσας, ταί δὲ πρίζουσαι ἕποντο·
ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
τρίζουσαι ποτέονται· ἐπεί κέ τις ἀποπέσησιν
ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης· ἀνά τ' ἀκήλησιν ἔχονται,
ὣς αἳ τετριγυῖαι ἅμ' ἤϊσαν· ἦρχε δ' ἄρ' ἀσφιν
ἑρμείας ἀκάκητα, κατ' εὐρώεντα κέλευθα·
πὰρ δ' ἴσαν ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ λευκάδα πέτρην·
ἠδὲ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων
ἤϊσαν· αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
ἔνθά τε ναίουσι ψυχαὶ· εἴδωλα καμόντων·

ωρον δ' ἵν' ψυχὴν πνιγάσῃ ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
καὶ τὸν ὁκλήσκων καὶ ἀμύμονος ἀντιλόχοιο,
ἄμφω τὼ βασιλῆε, τὸν ἄριστον ἔμεν εἶδός τε δέμας τε,
τῶν ἄλλων θανάτων, μετὰ μύμονα Πηλείωνα.
ὣς οἱ μὲν πρὶ κεῖνον ὁμίλεον· αὐχί μολον δὲ
ἥλυθ' ἔπι ψυχὴ ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀχνυμένη· πρὶ δ' ἄλλαι ἀπηνέραθ' ὅσαι ἅμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
τὴν πρότερη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλέος υἱός·
Ἀτρεΐδη· πρὶ μέν σε φάμεν δῖ' ἔμμεναι ἀνδρῶν
ἀνδρῶν ἠρώων φίλον ἔμμεναι ἠμὲν πάντα
ὕνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες
Ἀργείοις· τῷ γάρ σε καὶ ἐνθάδε μοῖρα κιχάνει
ἣν τοι ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παρασκησέσθαι ἔμελλε
μοῖρ' ὀλοή, πάντων ὅτις ἀνθρώπων ὅς κε γένηται,
ὡς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος ἧς περ ἄνασσες
Τρωσὶν ἐνὶ πρώτοις θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παντες Ἀχαιοί·
καὶ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατο πατρί·
νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ ἔμαρψε ἀλύοντα.
τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν ἀρείδαο·
ὄλβιε Πηλέος υἱὲ θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ·
ὃς θάνες ἐν Τροίῃ ἑκὰς Ἄργεος· ἀμφὶ δὲ σ' ἄλλοι
πάντες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔβλητο ἄριστοι
μαρνάμενοι πρὶ σεῖο· σὺ δὲ στροφάλιγγι κονίης
κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ λελασμένος ἱπποσυάων·
ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἦμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
παυσάμεθα πολέμοιο ἁμὴ ἔβλε λαίλαπι παῦσεν.
αὐτὰρ ἐπεί σ' ἔπι τῆσο ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, λόεμέν τε χρόα καλὸν,

Annus primus Iliad.

Colloquium inter animas apud inferos

Impossibile

Fumus Achillis

ὕδα τί τε λιαρῷ καὶ ἀγείφατι· πολλὰ δὲ σ' ἀμφὶς
δάκρυα θῆ μὰ χέον δαναοί, κεῖρόντό τε χαῖτας·
μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσ' ἁλίῃσιν,
ἀγγελίης ἀΐουσα, βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
θεσπεσίη· ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας ἀχαιούς·
καὶ νύκ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε παλαιάτε πολλά τε εἰδὼς
νέστωρ· οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὅσφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ἴσχεσθ' ἀργεῖοι· μὴ φεύγετε κοῦροι ἀχαιῶν
μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἥδε σὺν ἀθανάτῃσ' ἁλίῃσιν
ἔρχεται οὗ παιδὸς τεθνειότος ἀντιόωσα·

Luctus in funere Achillis

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο μεγάθυμοι ἀχαιοί·
ἀμφὶ δὲ σ' ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος·
οἴκτῃ ὀλοφυρόμεναι· περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσαν·
μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ,
θρήνεον· ἔνθά κεν οὔτιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε μοῦσα λίγεια,
ἑπτὰ καίδεκα μέν σε ὁμῶς νύκτάς τε καὶ ἦμαρ
κλαίομεν, ἀθάνατοί τε θεοί· θνητοί τ' ἄνθρωποι·

Rogus Achillis

ὀκτωκαιδεκάτη δ' ἔδομεν πυρί· πολλὰ δ' ἐπ' αὐτῷ
μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα καὶ ἕλικας βοῦς·
καίεο δ' ἔντ' ἐσθῆτι θεῶν, καὶ ἀγείφατι πολλῷ,
καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἥρωες ἀχαιοὶ
τεύχεσιν ἐρρώσαντο, πυρὴν πέρι καιομένοιο.
παιζοίθ', ἱππῆές τε, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει·
αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἤνυσεν ἡφαίστοιο,
ἠῶθεν δή τοι λέγομεν λεύκ' ὀστέ' ἀχιλλεῦ,
οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀγείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
χρύσεον ἀμφιφορῆα· διωνύσοιο δὲ δῶρον

φάσκ' ἔμεναι· ἔργον δὲ περικλυτοῦ ἡφαίστοιο·
ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ' ὀστέα φαίδιμ' ἀχιλλεῦ·
μίγδα δὲ πατρόκλοιο μενοιτιάδαο θανόντος,
χωρίς δ' ἀντιλόχοιο, τὸν ἔξοχα τίεσ' ἁπάντων
τῶν ἄλλων ἑτάρων μετὰ πάτροκλόν γε θανόντα·
ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον·
χεύαμεν ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητάων,
ἀκτῇ ἐπιπρὸ χύσῃ ἐπὶ πλατεῖ ἑλλησπόντῳ,
ὥσκεν τηλεφανὴς ἐκποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
τοῖς· οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετ' ὄπισθεν ἔσονται·
μήτηρ δ' αἰτήσασα θεοὺς περικαλέ' ἄεθλα,
θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσιν ἀχαιῶν·
ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
ἡρώων· ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
ζώννυνταί τε νέοι καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·
ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν θηήσαο θυμῷ·
οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα
ἀργυρόπεζα θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
ὣς σὺ μὲν· οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας· ἀλλά τοι αἰεὶ
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσεται ἐσθλὸν ἀχιλλεῦ·
αὐτὰρ ἐμοὶ τί τό δ' ἦδος· ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα·
ἐν νόστῳ γάρ μοι ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·
αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο·
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
αἰχίμολον δὲ σφ' ἦλθε διάκτορος ἀργειφόντης,
ψυχὰς μνηστήρων κατάγων ὀδυσῆϊ δαμέντων·
τώ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον ὡς ἐσιδέσθην·
ἔγνω δὲ ψυχὴ ἀγαμέμνονος ἀτρείδαο
παῖδα μελανθῆος ἀγακλυτὸν ἀμφιμέδοντα·
ξεῖνος γάρ τοι ἔην ἰθακῇ ἔνι οἰκίαναίων·

Achilles et Patrocli ossa in eadem urna

Ludi funebres

Parte tu dehore tui vivis

Adducuntur et proci

τὸν πρότερν ψυχὴ προσεφώνεεν ἀχρείδαο
ἀμφὶ μέσον· τὶ τὰ δ' ὀντες ἐρεμνὴν γᾶαν ἔδυτε
πάντες νεκρὶ μέτοι κὼ ὁμίλικες ὥδε κεν ἄλλως
κριναίατο λέξαο κατὰ πόλιν ἀνδρας ἀρίστους.
ἦ ὕμμ' ἐν νήεσι ποσφάλων ἐδάμασεν,
ὅρσας ἀρχαλέης ἀνέμους κὼ πύματα μακρὰ;
ἦ τε ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
βοῦς πρίταμνομένους, ἠδ' οἰῶν πώεα κηλά;
ἠὲ πρὶ πόλιος μαχεόμενοι ἠδὲ γυναικῶν;
εἰπέμοι ἥρομένῳ ξεῖνος δέ τοι οὖχομαι εἶναι.
ἦ ὀμέμνη, ὅτε πεῖσε κὰπλυθον ὑμέτερον δῶ
ἠρωϊκὸν ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ μενελάῳ
ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι ἐυστέλμων ἐπὶ νηῶν.
μηνί δ' ἄρ' ὅλῳ πάντα περήσαμεν αὐρέα πόντον
οὐδὲ πω παρπεπιθόντες ὀδυσῆα πολίπορθον,

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν ἀμφιμέδοντος·
μέμνημαι τάδε πάντα διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις·
σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα κὼ ἀρτεμέως καταλέξω,
ἢ μετέρη θανάτοιο κακὸν τέλος ὅττι ἐτύχθη·
μνώμενε δ' ὀδυσῆος δῖν οἰχομένοιο δάμαρτα·
ἣ δ' ἔτ' ἐρυεῖτο συβὸν γάμον· ἔτε τελεύτα,
ἥμῖν φραζομένη βάναον κὼ κῆρα μέλαιναν·
ὠκὰ δόλον τὸν δ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε.
σῆμα μίνη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε
λεπτὸν κὼ πρόμερον, ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέφατε·
κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες· ἐπεὶ θάνε δῖος ὀδυσσεὺς
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φάρος
ἐκτελέσω· μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται,
λαέρτῃ ἥρωι ταφήϊον εἰς ὅτε κέν μιν
μοῖρ' ὀλοὴ κατὰ βένησι ταναήλατος θανάτοιο.

Hac fragula fum e-
xcommunicata ni fuer
permutis

μή τις μοι κατὰ δῆμον ἀχαιΐδων νεμεσήσῃ,
αἴην ἄτρ᾽ αὐείρας κεῖται πολλὰ κτεατίσασα.
ὡς ἔφαθ᾽ ἡμῖν δ᾽ αὖτ᾽ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα κεν ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν·
νύκτας δ᾽ ἀμφέσκεν ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
ὡς τρίετες μὲν ἔλαθε δόλῳ καὶ ἔπεφνεν ἀχαιούς·
ἀλλ᾽ ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν ἣ σάφα ᾔδη,
καὶ τὴν γ᾽ ἀμφέσκουσαν ἐφεύρομεν ἀλλαδὸν ἱστόν·
ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης,
οὗ δ᾽ ἢ φᾶρος ἔδειξεν ὑφήνασα μέγαν ἱστόν
πλυνάς᾽, ἠελίῳ ἐναλίγκιον ἠὲ σελήνῃ·
καὶ τότε δή ῥ᾽ ὀδύσσατο κακὸς πόθεν ἦγε δαίμων,
ἀγρῷ ἐπ᾽ ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης.
ἔνθ᾽ ἦλθεν φίλος υἱὸς ὀδυσσῆος θείοιο,
ἐκ πόλεως ἠμαθόεντος ἰὼν σὺς νηὶ μελαίνῃ.
τὼ δὲ μνησῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε,
ἵκοντο προτὶ ἄστυ περικλυτὸν, αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
ὕστερος· αὐτὰρ τηλέμαχος πρόσθ᾽ ἤγε μόνδε.
ἐν δὲ συβώτης ἦγε κακὰ χροΐ εἵματ᾽ ἔχοντα
πῶλῳ λαυκανέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι
σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροΐ ἕματα ἕστο.
ἠδέ τις ἠμείων φώτων γνῶναι ἐθέλοντα,
ἐξαπίνης προφανέντ᾽· ἠδὲ οἱ προτένεσκον ἅπαντες
ἀλλ᾽ ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίπτομεν ἠδὲ βολῇσιν.
αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἔτολμα, ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι,
βαλλόμενος καὶ ἐνιαύσιος τετληότι θυμῷ·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μιν ἔγειρε διὸς νόος αἰγιόχοιο,
σὺν μὲν τηλεμάχῳ περικλυτὰ τεύξε᾽ ἀείρας,
τὰ θάλαμον κατέθηκε καὶ ἐκλίσθη ὀχῆας·

Tela pendebant

Tela tandem perfecta

Reditus adventus Ulyssis

αὐτὰρ ὃ, ἦν ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγε.
τόξον μνηστῆρσι βέμεν πολιόντι σίδηρον·
ἢ μίν γ' αὖνομόροισιν ἀέθλια κῆδε φόνοιο.
ῥηϊδίως ἢ μείων ἀνάτατο κρατερὸς βίοιο
ναρὴν ἐντανύσαι· πολλὸν δ' ἐπιδεύεσθ' ἦμεν.
ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἴκανεν ὀϊστῶν μέγα τόξον,
ἔνθ' ἡμῖν μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι
τόξον μὴ τάμεναι· μὴ δ' ἐξ μάλα πόλλ' ἀγορεύσαι,
πλὴν μάχος δὲ μιν οἷος ἐποτρυνῶν ἐκέλευσεν.
αὐτὰρ ὃ δεξάμενος χερὶ πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
φηϊδίως δ' ἐτάνυσε βιόν· διὰ δ' ἧκε σιδήρου
σὺν δ' ἄρ' ἐπ' ἄγδον ἰὼν· ταχέας δ' ἐκ χειρὸς ὀϊστοὺς
δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' ἀντίνοον βασιλῆα.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίης βέλεα στονόεντα,
ἄντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀχιστῖνοι ἔπιπτον.
γνωτὸν δ' ἦν ὅ γε τίς σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν.
αὐτίκα γὰρ κατὰ δῶμα ἐπαΐσσοντες μένεϊ σφῷ
πτῆνον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεικής·
κράατα τυπτομένων· ἀνέδην δ' ἄπαν αἵματι δεύεν.
ὣς ἡμεῖς ἀγάμεμνον ἀπωλόμεθ', ὧν ἔτι καὶ νῦν
σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις ὀδυσσῆος.
ἤ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δῶμα ἑκάστου
οἵμ' ἀπονιψάντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρέος υἱὸν·
ὄλβιε Λαέρταο πάϊ πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ·
ἦ ἄρα σοὶ μεγάλην ἀρετὴν ἐνέπασσε θεοῖσιν·
ὡς ἀκαμαντόφρονες ἦσαν ἀμύμονι πηνελοπείῃ,
κούρῃ Ἰκαρίου· ὡς οὖ μέμνητ' ὀδυσῆος,
ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος ἔσται ὅλεθρος

Collatio penelopes cum Clytemnestra

Semulatio Clytemnestræ:

Deus auxiliator

Gratulatio et adplausus.

ὣς ἀρέτης· τοὔνεκα σ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
ἀθάνατοι χαρίσαντο ἐλέφρονι τικτέμεναι,
ἠὲ σὺ τωνδαρέος κούρη κεκλῆ μήσαο ἔργα
κερδίονα πτείνασα πόσιν· συρὴ δὲ τοι ἀοιδὴ
ἔσεται ἐς ἀνθρώπους· χαλεπὴν δὲ τε φῆμιν ὄπασσε
θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ οὔ κε λυθροὸς εἴησιν.
Ὣς δὶ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμφίλας ἀγόρευον,
ἑσταότ' ἐν αὐλῇσι δόμοις ὑπὸ παύθεσι γαίης·
αἶψα δ' ἐπὴ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἄμβολον ἵκομεν
καλὸν λαέρταο τετυγμένον, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς
λαέρτης πτεάτεσσιν ἐπεὶ μάλα πολλὰ ἐμόγησεν.
ἔνθά οἱ οἶκος ἔην· περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντῃ,
ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἴζανον ἠδὲ ἰαύον
δμῳῶν ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο.
ἐν δὲ γυνὴ σικελὴ γριὺς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος.
ἔνθ' ὅ γε δμῳῇσι καὶ υἷέϊ μῦθον ἔειπεν·
ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐϋκτίμενον πολίεθρον·
δεῖπνον δ' αὖτα συῶν ἱ ῥώσατε, ὅς τις ἄριστος·
αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ κῆπον ἰὼν περιδόσομαι ἠμετέροιο,
αἴκ' ἔμ' ἐπιγνοίη καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
ἦέ κεν ἀγνοίησι πολὺ χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.
Ὣς εἰπὼν δμῳῇσιν ἀρηϊα τεύχε' ἔδωκεν·
οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
ἆσσον ἴεν πολυκάρπῳ ἀλωῆς κῆρι τίξων,
ὄφρ' οὖρεν δολίον μέγαν ὄρχατον ὃν κατεβαίνων,
ὀδύτινα δμώων ὑφ' ἡγέων· ἐν δ' ἄρα τοίγε
ἥμασιὰς λέξοντο ἀλωῆς ἔμμενα ἔργα
ᾧ χοντ'· αὐτὰρ ὃ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν·
τὸν δ' ὅιον πατέρ' οὖρεν ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,

Antithesis

Reduplicating ex diuersis ad Vlyssem.

Topographia descriptio ruris et horti

oeconomia

Lenta parum.

λισσόμενον φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἕσσε χιτῶνα
ῥαπτὸν ἀειπέλιον· πρὶν δὲ νύ μιν σὺς βοείας
μνησαμένη μίσθας ῥαπτὰς δόλον γραπτὸς ἀείρων·
χειρίδας τ' ἐπὶ χροὶ βάτην ἕνεκ' οὐτὰρ ὕπερθεν
ἀμφὶ νέην κωέην περάλῃ ἔλε πένθος ἀέξων.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς
χήρᾳ τρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα·
στὰς ἀρὰ ὑὸν βλωθρὸν ὄχνην κατὰ δάκρυον ἔβλεν·
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
πῦσαι καὶ πριφῶσαι ἐὸν πατέρ' ὃν δὲ ἕκαστα
ἐλθεῖν· ὡς ἔλθοι καὶ οἱ τὸ καρδίη γήθησαι,
ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
ὧδε δὲ οἱ φρονέοντι δόκασκε μέρδιον εἶναι,
πρῶτον πειρητίσαι ἐπέεσσιν πειρηθῆναι,
τὰ φρονέων· ἰθὺς μὲν αὖτε δῖος ὀδυσσεύς·
ἤτοι ὁ μὲν κατέχων μεφαλὴν φυὸν ἀμφελάσασθε·
αὐτὰρ δὲ παρισάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
ὦ γέρον· οὐκ ἀδμηνίσ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
ὅρχατον· ἀλλ' οὖ τοι μομδὴ ἔχει· οὐδέ τι πάμπαν
ὃ φυτόν· ὃ συκῆ· οὐκ ἄμπελος· ὃ μὲν ἐλαίη,
οὐκ ὄχνη· ὃ πρασιή τοι ἄνευ μομδῆς κατὰ κῆπον·
ἄλλο δὲ τοι ἐρέω· σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
αὐτὸν σ' εὖ ἀγαθὴ μομδὴ ἔχει· ἀμφὶ δὲ μάλα πάσας
λυρὸν ἔχεις οὐχμεῖς τε κακῶς, κακὸν ἀειπέα ἔασας·
ἠ μὲν ἀερσίπος γε ἄνασ ἕνεκ' οὔτε μομίφῃ,
οὐδέ τι τοι δήλειον ἐπιτρέπει εἰσοράασθαι
εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας·
τοιοῦτῳ δὲ ἔοικας ἐπεὶ λύσασθε φάγητε,
οὐδὲ μενεν μαλακῶς· ἢ γὰρ δίκη ἔπλετο ἐσθλῶν·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς δμῶς

Ulysses parentem appellat lentum

Gestus

Ulysses parentem appellat lentum

Somnus post sumptum cibum

Similis corpori animus

τῶν δημῶς εἰς ἀνδρῶν· τοῦ δ' ὄρχατον ἀμφιτολεύσας·
καί μοι τὸ ἀγόρευσον ἐπὶ πτυον ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
ἠ ἑτεόν γ' ἐβάκηυν τὴν δ' ἐπόμεθ' ὡς μοι ἔειπεν
ἕτος ἀνήρ· νεῶν δὲ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἐόντι,
ὅτι μάλ' ἀρτίφρων· ἐπὶ τόλμησιν ἔκηε
ἔπεσσιν, ἠδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔτος ὡς ἐρέεινον
ἄμφι ξείνῳ ἐμῷ, εἴπερ ξώς τε κἠ ἐπ'
ἠνδρὶ τέθυπτε κἠ εἰν ἀΐδαο δόμοισιν·
ἐκ γάρ τοι ἐρέω· σὺ δὲ σώσεο κἠμέ μαν ἄκουσον·
ἄνδρα πότ' ἐξείνισα φίλην ἐπὶ πατρίδι γαίῃ
ἠμέτερόν δ' ἐλθόντα κἠ ἄπτωτις βροτὸς ἄλλος
ξείνων πλειάδεσσιν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα·
ὥχετο δ' ἐξ ἰθάκης γένος ἐμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
λαέρτην ἀρκεισιάδην πατέρ' ἐμμεναι αὐτῷ·
τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισα
ἐνδυκέως φιλέων πολλῶν κτεάτων ἐπιόντων,
καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα οἷα ἐώικει·
χρυσοῦ μὲν οἱ δῶκα δυηκοντόλαντα τάλαντα,
δῶκα δὲ κρητῆρα παναρχύρεον ἄνθεμόεντα,
δῶκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας· τόνους δὲ τάπητας,
τόνους δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας ἀμύμονας ἐρσήεσσας
τέσσαρας ἐπάλεσσα, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἴβων·
ξεῖν' ἤτοι μὲν γάαν ἱκάνεις ἣν ἐρεείνεις·
ὑβρισταὶ δ' αὖ τὴν κατάθαλοι ἀνδρὸς ἔχουσι·
δῶρα δ' ἔτοσια τοῦτα χαρίζεο μυρί' ἀπαίζων·
ἐν χερμὶ γὰρ οἱ κεῖται ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε,
καὶ ξεινίῃ ἀγαθῇ· ἦ γὰρ θέμις ὅστις ὑπάρξῃ·

ἀμὴ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
πόσσον δὴ ἔτος ἐστὶν ὅτε ξείνισας ἐνθάδ' ἐνεῖνον
σὸν ξεῖνον δύστηνον ἐμὸν πόσιν ἠδ' ἑταῖρον
δύσμορον· ὃν ποτε πλεῖν φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
ἢέ που ἐν πόντῳ φάνεν ἐχθύσι· ἢ ἐπὶ χέρσῳ
θηρσί, καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ'· ὀδύρετο μήτηρ
κλαῦσε περισσάκι, πατὴρ δ' οἴμιν τεὸ μεθ',
δμῶάς τ' ἄλοχος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια
ὡκύμορον δὲν λεχέεσι φίλον πόσιν ὡς ἐπέοικεν
ὀφθαλμὼς καθελεῖν καὶ γὰρ χέρας ἄλγε' ἔθηκεν
καί μοι τὸ τ' ἀγόρευσον ἐπήτυμον ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
τίς; πόθεν ἐς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις; ἠδὲ τοκῆες;
πῶ δὲ νηῒ ἔπλευσε βοὴ, ὅπως ἦγαγε δῶρο;
αὐτιβίης δ' ἑτάρους· ἢ ἔμπορος εἰλήλουθας
νηὸς ἐπ' ἀμφιρύτης· οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
τοι γὰρ ἐγώ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως κατὰ λέξω·
εἰμὶ γὰρ ἐξ ἀφύσσαντος ὄβριμα κλυτὰ δώματα ναίων
ἠδὲ πατρὸς ἀφείδαντος πολυπαμμόνου ἀνακτος·
αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπήρατος· ἀμφὶ δὲ δαίμων
πλάγξ' ἀπὸ σικελίης δηρὸν ἐλθέμεν ἠμ' ἐθέλοντα.
νηῦς δέ μοι ἔστηκεν ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος·
αὐτὰρ ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν·
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπετήλυθε πάτρης
δύσμορος· ἢ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὀρνίθες ἰάπτε
δεξιοί· ὃς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον·
χαῖρε δέ κ' ἤνυτος ἰὼν· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει,
μίξεσθαι ξεινίῃ, ἠδ' ἄγλαα δῶρα δώσειν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν

χθονὸς κεκλιφαλῆς πολιῆς ἀδινὸν στεναχίζων·
τὸ δ' ὀρίνετο θυμὸς ἀνὰ ῥίνας δὲ οἱ ἤδη
ὀξυμὸν μένος πρέπτυλε φίλον πατέρ' αἰσορόωντι.
αὖσε δὲ μιν τριφυὲς ἐκιάλιμβος ἡδὲ προσμύδα·
κᾶγος μέν τοι ὄδ' αὖτος ἐγὼ πάτρ ὃν σὺ μεταλλᾷς
ἄλυθον· εἰνοσῴ ἕτεϊ δὲ πατρίδα γαῖαν·
αὐὴ ἴαχεν κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος·
ὧκα γάρ τοι ἐρέω μάλα δὲ χρὴ ἀσυδὲ ἰδυῖ ἔμμεναι,
μνησῆρας κατέπεφνον ἐν ἢ μετέροισι δόμοισι,
λώβην τιννύμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
τὸν δ' αὖ λαέρτης ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
ἠμὲν δὴ ὄφελές γε ἔμος παῖς ἐνθάδ' ἱκέσθαι,
σῆμά τοί μιν ἔπειτ' ἀμφιφαδὲς ὄφρα πεποίθω
τὸν δ' ἀπαμείβετο πρόσφρων πολύμητις ὀδυσσεύς·
ἀλλὰ μὲν πρῶτον τὸν δὲ φράσαι ὀφθαλμοῖσι,
σῆμ', ἐν παρνησῷ μ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
ἰὼν ἐμὸν· σὺ δὲ με πρόεμεν καὶ πότνια μήτηρ,
ἐς πατέρ' αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' εὖ εἰδείην
δῶρα τὰ δῆρο μολὼν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.
ἀλλ' ἄγετοι καὶ δίνδρε ἴδωκτι μένην κατ' ἀλωήν
ἤτω ἃ μοι πόσ' ἔσωκας· ἐγὼ δ' ὔτεόν σε ἕκαστα
παιδνὸς ἐὼν κατὰ κῆπον ἑπισσάμενος· ἀνὰ δ' αὖτως
ἱκνούμεθα· σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔφραδε ἕκαστα·
ὄρχας μοι δῶκας τρισσαίδεκα, καὶ δέκα μηλέας·
συκέας τεσσαράκοντ', ὀρχὰς δὲ μοι ὧδ' ὀνόμηνας
δώσειν πεντήκοντα· διαζύγιος δὲ ἕκαστος
ἦεν· ἐνθάδ' ἄνα σαφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
ὁππότε δὴ διὸς ὧραι ἐπιβρίσειαν ὑπερθεν.
τῷ φάτ· τὸ δ' αὖτε λύτο γήνατα καὶ φίλον ἦτορ
σήματ' ἀναγνόντος, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' ὀδυσσεύς·

ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸν δὲ προτὶ ὃν
εἶλεν ἀποψύχοντα κολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐπὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ὀψὲ φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἐξ αὖτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέφητε·
Gratulatio. Ζ εὖ πάτερ· ἦ ῥαΐετ' ἔσε θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
ἢ ἑτέων μνησῆρδ' ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν·
νῶϊ δ' αὖτως δείδοικα κατὰ φρένα μή τάχα πάντες
Periculum. ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν ἰθακησίοισι ἄγγελίαν δὲ
πάντῃ ἐποτρύνωσι πεφαλλήνων πολέεσσι·
Τ τὸν δ' ἄπαμβόλιος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον ὃς ὀρχάτῳ ἐγγύθι κεῖται·
ἔνθα δὲ πηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
πρῶτ' ἐπεμψ', ὡς ἂν δεῖπνον ἑφοπλίσωσι τάχιστα·
Ω ς ἄρα φωνήσαντε, βάτην πρὸς δώματα κηλά·
Oeconomica Curam corporis. οἳδ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιεταόντας,
εὗρον πηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
ταμνομένους κρέα πολλὰ, πυρὸωντάς τ' αἴθοπα οἶνον·
τόφρα δὲ λαέρτην μεγαλήτορα ὤ ὐνε οἰκῳ
ἀμφίπολος σικελὴ λῦσε καὶ χρίσεν ἐλαίῳ·
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλασε ποιμένι λαῶν,
μείζονα δὲ πάρος καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Laertes denuo ornatus. ἐκ ῥ' ἄσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δὲ μιν φίλος υἱὸς
ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον αὐτὴν·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ πάτερ· ἦ μάλα τίς σε θεῶν ἀριδείκετος ἄλλων
εἶδός τε μέγεθός τε, ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Votum Senis Τ τὸν δ' αὖ λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
αἴ γὰρ ζεῦ τε πάτερ καὶ ἀθηναίη καὶ ἄπολλον,

Cinly hic sp.
O mū ptinas refrenat fig
Cinlis oram.

ὃς νήριπον εἶλον ἐϋκτιμένων πολίεθρον,
ἄπλῳ ἠπείροιο κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
τοῖος ἐών τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
τοὔνεκ' ἔχων ὤμοισιν ἐφεσσάμενος κακὰ μήδεα
ἄνδρας μνηστῆρας τῷ κε σφέων γήνατ' ἔλυσα
πολλῶν ἐν μεγάροισι· σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἀάσθης.
ὣς δὲ καὶ σοὶ τοιαῦτα πρὸς ἀμφίλας ἀγόρευον·
οἵ δ' ἐπεὶ δὴ πάντων πόνων τετύποντό τε δαῖτα,
ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
ἔνθ' ὅ γε δὴ πρῶτος ἐπεχρέων ἀχέμολον δὲ
ἦλθ' ὁ γέρων δολίος· σὺν δ' ἕπετο τῖον γέροντος
ἐξ ἔρρων μοχέοντε· ἐπεὶ προμολῆσα κέλευεν
μήτηρ χρηΐς σικελή· ἡ σφέας πρόφρ' ἐκάρα γέροντα
ἐνδυκέως ὁμέεσσιν ἐπὶ κατὰ χῖρας ἑ μαρπτεν·
αὐτὰρ ὃς ὦν ὦδυσσῆα ἴδον φρασάμενός τε θυμῷ·
ἕστασαν ἐν μεγάροισι τεθηπότε· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
μειλιχίοις ἐπέεσσι κεθαπτόμενος προσέειπεν·
γέρον ἴξ ἐπὶ δεῖπνον, ἄπερ κλελάθεσθε δὲ θάμβους·
ἦμαρ γὰρ σίτῳ ἐπιχρήσειν μεμάασι,
μίμνοντες ἐν μεγάροις ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί.
ὣς ἄρ' ἔφη· δολίος δ' ἰθὺς κίε χεῖρε πετάσας
ἀμφοτέρας· ὀδυσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ φίλ' ἐπεὶ νόσησας ἐελδομένοισι μάλ' ἦμαρ,
ὐδὲ τ' ὄϊ ὀμένοισι θεοὶ δὲ σε ἤγαγον αὐτοί·
ὄλβός τε καὶ μέγα χαῖρε· θεοὶ δὲ τοι ὄλβια δοῖεν·
καί μοι πρὸ τ' ἀγόρευσον ἑτήτυμον, ὄφρ' εὖ ᾖδῶ
ἦ ἤδη σάφα οἶσθα περίφρων πηνελόπεια
ἠὲ σέ γ' ἀπαμβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·

ὦ γέρον· ἦ δὴ οἶδε· τίσε χρὴ ταῦτα τένεσθαι·
ὣς φάθ᾽ ὁ δ᾽ αὖτις ἄρ᾽ ἔξετ᾽ ἐϋξέστῃ ἐπὶ δίφρῳ·
ὣς δ᾽ αὖτως πάλιν ἆλτο πολὺν κλόνον ἀμφὶ δυσῆϊ
δεσπότῃ· αἱ δ᾽ ἐπέεσι, καὶ ἐν χείρεσι φύσαν·
ἐξείης δ᾽ ἔζοντο παρὰ δολίοιο πατρὸς σφῶν·
ὣς δὲ μάλ᾽ ἀρδὴν δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι τένοντο·
ἆρα δ᾽ ἄρ᾽ ἀγλαΐης ὧκα κατὰ πόλιν ὦχετο πάντῃ
μνηστήρων συνδὸν θάνατον καὶ κῆρ᾽ ἐνέπουσα·
αἱ δ᾽ ἄρ᾽ ὁμῶς ἀίουσαι ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
μυχμῷ τε στοναχῇ τε δόμων προπάροιθ᾽ εὐρυσθενέος·
ἐκ δὲ νέκυας οἴκων φόρεον· καὶ βάλλον ἑκάστοι·
τοὺς δ᾽ ἐξ ἀγχάων πολίων οἴκονδε ἕκαστος
πέμπον ἄγειν ἁλιεῦσι βοὴς ἐπὶ νυσὶ τιθέντες·
αὐτοί δ᾽ ἐς ἀγορὴν μίαν ἀθρόοι ἀχνύμενοι κῆρ.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ᾽ ἤγρεθεν ὁμηγερέες τ᾽ ἐγένοντο,
τοῖσιν δ᾽ ἀνστᾶσιν ἀνάδυ ἔστο καὶ μετέειπεν·
πασσυδὸν χαρ δὴ ἄλασεν ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔμεινε
ἀντινόου· τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος ὀδυσσεύς·
τὸ ὄγε δακρυχέων, ἀχορήσατο καὶ μετέειπε·
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ᾽ ἀχαιούς·
τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέμόνδε τε καὶ δὴ
ὤλεσε μὲν νῆας· λαοὺς δ᾽ ἀπὸ ὤλεσε λαούς·
τοὺς δ᾽ ἐλθὼν ἔκτεινε κεφαλλήνων ὅ γ᾽ ἀρίστους·
ἀλλ᾽ ἄγετε πρὶν τόνδε ἢ δὴ πόλον ὧδε ἱκέσθαι,
ἢ καὶ δὴ ἅλιά δ᾽ εἶεν ὅσοι κρατέουσιν ἑταῖροι,
ἢ ὁμόθι ἢ καὶ ἔπειτα κεπφήσῃ ἑὸν μὲθ᾽ ἑαυτοῦ.
λώβη γὰρ τάδε γ᾽ ἔσται καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
εἰδὴ μὴ πάντων τε κασιγνήτων τε φονῆα
τισόμεθ᾽· ἦ κε καὶ ἡμῖν τε μετὰ φρεσὶ ἦδὺ γένοιτο
ζωὸν ἐόντα· σὺν δὲ τάχιστα θανόντων φθιμένοισι μετείην·

ἀη᾽ ἴομεν μὴ φθέωσι πρραιωθέντες ἐκεῖνοι·
Ὣς φάτο δακρυχέων· οἶκτος δ᾽ ἕλε πάντας ἀχαιούς·
ἀιχίμολον δὲ σφ᾽ ἦλθε μέδων καὶ θεῖος ἀοιδός
ἐκ μεγάρων ὀδυσῆος· ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνῆκεν·
ἕσταν δ᾽ ἐν μέσσοισι· τάφος δ᾽ ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον·
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ ἰθακήσιοι, οὐ γὰρ ὀδυσεὺς
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο ἔργα·
αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον· ὃς ῥ᾽ ὀδυσῆος
ἐπύθεν εἰστήκει καὶ μέντορι πάντα ἐώκει·
ἀθάνατος δὲ θεὸς ποτὲ μὲν προπάροιθ᾽ ὀδυσῆος
φαίνετο θαρσύνων ποτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
θῦνε κατὰ μέγαρον· τοί δ᾽ ἀιχιστῖνοι ἔπιπτον·
Ὣς φάτο. τοὺς δ᾽ ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ᾕρει·
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως ἀλιθέρσης
μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ ἰθακήσιοι ὅ, πτικεν εἴπω·
ὑμετέρῃ κακότητι φίλοι τάδε ἔργα γένοντο·
οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ᾽· οὐ μέντορι ποιμένι λαῶν
ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων·
οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῇσι,
κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος· τόν δ᾽ οὐκ ἔτι φάντο νέεσθαι·
καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι ὡς ἀγορεύω·
μὴ ἴομεν μή που τις ἐπισπαστὸν κακὸν εὕρῃ·
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρ ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀγαλητῷ,
ἡμίσεων πλείους· τοί δ᾽ ἀθρόοι αὐτόθι μεῖναν·
οὐ γάρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν ἀη᾽ εὐπείθει
πείθοντ᾽· αἶψα δ᾽ ἔπειτ᾽ ἐπὶ τεύχεα ἐσεύοντο·

αὖτὰρ ἐπεί ῥ' ἔανον περὶ χροΐ νώροπα χαλκὸν
ἀμφὶ δ' ὤμοισι ξίφος ἔβαλ' ἀργυρόηλον·
τοῖσιν δ' αὖτε θύρας ἠνοίξαμεν υἱάσιν ἧος·
βῆ δ' ὅτε τ' ἰσθμὸν ἵκανε καὶ ὑψόθι πύργον ἔβαινε·
ἔνθ' ἄρ' ἔπειτ' ἐκέλευσε θύρας ἐπιθέσθαι ἑκάστους·
αὐτὰρ ἀνηρ ἐπὶ τοῖσι θοὰς ἐπέβησε κελεύθους·
ἡμῖν δ' ἐν μεγάροισι φάνη ἀγανοῖσι προσώποις·
ἔνθα δ' ἐγὼ μὲν πρῶτα μετὰ φρεσὶν ἔμπεδον ἔγνων·
ἀμφὶ δὲ καὶ Τηλέμαχον ἐρικυδέα θωρήσσοντο·
ἐκ δ' ἔβαν ἐξ ὀπλοτάτου ἐπὶ πρεσβύτατον κορυθαίολοι·
ἐκ δὲ γυναῖκες ἔβαν ἀλεγεινὸν ἐπὶ φόνον ἀνδράσιν ἐσθλοῖς·
ἐν δὲ μέγαρον πλήσθη ἀνὰ θυμὸν ἰωκῆς·
ἐκ δ' ἐμὲ μὲν κόσμησαν ἐϋπλοκαμῖδες ἑταῖραι·
Λαέρτεω δ' ἀνὰ δῶμα πολυκλήϊδος ἄνακτος·
ἐκ δὲ Δολίον ἔπεμψε γυναῖκά τε παῖδάς τε·
ἐκ δὲ γέρων ἐπὶ τοῖσι βίην ἐνὶ θυμὸν ἔγειρε·
ἐκ δὲ Δολίος ἔβη ἐν χερσὶν ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος

στέαρ δὲ ἀμφ' ὀδυσῆα ἐξ ὀφθαλμῶν ἔβαλλον·
ἦλθε δ' ἄρα λαέρτης δολίος τ' ἄλλοτε τοῖος ἐὼν
καὶ πολιοὶ περ ἐόντες ἀναιμάζοι πολεμίσται·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔμαθεν περὶ χροὶ νώροπα χαλκὸν,
ὦξεν δὲ θύρας· ἐν δ' ἵζανε· ἦρχε δ' ὀδυσσεύς·
τοῖσι δ' ἐπ' αἰχμὴ μολὸν ὀξυόεσσα διὸς ἤλθεν ἀθήνη
μίντρει εἰδομένη· τὴν καὶ δι' μασ· ἠδὲ καὶ αὐδήσ·

Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
αἶψα δὲ πηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
πηλέμαχ· ἦδη καὶ τόδε χ' ὑσσὸν ἀνδράσι πειρήσαι,
ἀνδρῶν μαρναμένων· ἵνα τε κρίνωνται ἄριστοι
μήτι κατισχανέειν πατέρων γένος· οἳ τὸ πάρος περ
ἀμφὶ τ' ὀρεσσίτροφον, μεμάασι δὲ πᾶσαν ἐπ' αἶαν.

Τὸν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὄψεαι αὖ, ἐθέλοιμι πάτερ φίλε τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ,
ὅτι κατισχανόωντα τεὸν γένος ὡς ἀγορεύεις·

Ὣς φάτο· λαέρτης δ' ἐχάρη καὶ μῦθον ἔειπε·
τίς νύμοι ἡμέρη ἥδε θεοὶ φίλοι· ἦ μάλα χαίρω·
υἱὸς θ' ἡμέτερος τ' ἀρετῆς πρὶ σῆριν ἔχουσι.

Τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις ἀθήνη·
ὦ ἀρηϊφίλου πάντων πολὺ φίλτατε ἑταίρων·
εὐξάμενος κύρῃ γλαυκώπιδι καὶ διὶ πατρί·
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·

Ὣς φάτο· καί ῥ' ἔμπνευσε μέγα πάλλας ἀθήνη·
εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα διὸς κύρη μεγάλοιο,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
καὶ βάλεν ἀντήθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρήου·
οὐδ' ἔσχε ἔγχος ἐρυτο· διαπρὸ δ' ἔσατο χαλκός·
ἤπησεν δὲ πεσὼν· ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·

ἐν δ' ἔπεσον πρόμαχοι ὀδυσῆι καὶ φάσγανα ὠκέα.
τύμβον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιχύσαντες
καὶ νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀρόσσας,
εἰ μὴ ἀθηναίη κύρη διὸς αἰγιόχοιο
ἤῦσεν φωνῆ. κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα.
ἴσχεσθε πτολέμου ἰθακήσιοι ὀρχαλέοιο,
ὥσκιον ἀναμωτέες τε διακρινθῆ τε τάχιστα.
Ὣς φάτ' ἀθηναίη. τρὲς δὲ χλωρὸν δίος ἔλε.
τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χερῶν ἔπαρ τεύχεα.
πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πῖπτε θεᾶς ὅτα φωνησάσης.
πρὸς δὲ πόλιν ῥωπῶν. λιλαιομένοι βιότοιο.
σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
ὄμμησεν δὲ ἄλεις. ὣς τ' ἀετὸς ὑψιπετήεις.
καὶ τότε δὴ κρονίδης ἀρίη φολόεντα κεραυνόν.
κάββαλ' ἔπεσον πρόσθεν γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
καὶ τότ' ὀδυσῆα προσέφη γλαυκῶπις ἀθήνη.
Δ ιογενὲς λαρτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ.
ἴσχεο. παῦε δὲ νεῖκος ὁμοίϊου πολέμοιο.
μήπως τοι κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα ζεύς.
Ὣς φάτ' ἀθηναίη. ὃ δ' ἐπείθετο. χαῖρε δὲ θυμῷ.
ὅρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
παλλὰς ἀθηναίη κύρη διὸς αἰγιόχοιο
μέντορι εἰδομένη. ἠμὲν δὲ μασ, ἠδὲ καὶ αὖθις.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ΟΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

Ρχόμενος πρῶτα μετ' ἀνδράσι κοσμήτορα μύθων
ἐξ ἐμέθεν ἐς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι ἐλθεῖν ἀοιδῆς,
ἣν νέον ἐν σύλλοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκε.
θήρης ἀπρήκτοιο πολεμόκλονον ἔργον ἄρηος
ἀχόμενος μετάειπεν ὃς ἔκτα πᾶσι βαλέσθαι,
πῶς μύες ἐν βατράχοισιν ἀρισάσαντες ἔβησαν,
γηγενέων ἀνδρῶν μεμιγμένοι ἔρκα γιγάντων,
ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἐὴν τόδε δ' ἔσχεν ἀρχήν.
Μῦς ποτε διψαλέος γαλέης ὑπάνδρων ἀλύξας,
πλησίον ἐν λίμνῃ ἅπαλὸν προσέβημε γένειον,
ὕδατι τρόμῳ μελιηδέϊ τόνδε κατέδδε
λιμὸν χάρις πολύφημος, ἔπος δ' ἐρυέξατο τῶνδε·
εἶπε τίς ἐσσι, πόθεν ἦλθες ἐπ' ἠόνα; τίς δὲ σὸ φύσις;
πάντα δ' ἀγόρευσον μὴ φασεμένω σε νοήσω.
εἰ γάρ σε γοίην φίλον ἄξιον, ὧδε δόμον ἄξω·
δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήϊα πολλὰ, καὶ ἐσθλά·
ἐμοὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην
τιμῶμαι, βατράχων ἡγήμενος ἠματα πάντα·
καί με κασίγνητος ποτε γείνατο δυσμενέεσσι
μιχθεὶς ἐν φιλότητι κατ' ὄχθας ἠιόνεσσιν·
καί σε δ' ὁρῶ καλόν τε, καὶ ἄλκιμον, ἔξοχον ἄλλων·
σκηπτοῦχον βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι μαχητήν·

ἔμυθον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἐὴν γενεὴν ἀγόρευε·
Τ ὅν δ' αὖ ψιχάρπαξ ἠμείβετο, φώνησέν τε·
τίπτε γένος τὸ μὸν ὑμῖν φίλε φῦλον ἅπασιν,
ἀνθρώποις τε, θεοῖς τε, καὶ ὀρανίοις πετεηνοῖς·
ψιχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι· ἡμὶ δὲ κῆρος
πρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος, ἠδὲ νυ μήτηρ
λειχομύλη θυγάτηρ τρυγοτρώκτα βασιλῆος·
γείνατο δ' ἐν κοιλύβῃ με καὶ ἐξεθρέψατο βροτοῖς·
σύσπορος καὶ κηρύσι καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι·
πῶς δὲ φίλον ποιῆμεν ὑμῖν εἰς φύσιν ἠδ' ὁμόσπορ-
σοι μὲν γὰρ βίος ἔστιν ὑπ' ἀσπασίων· αὐτὰρ ἔμοι γε,
ὅσσα παρ' ἀνθρώποις χώομαι ἔπος· ἠδέ με λίθοι
ἄρτος τρισκοπάνιστος ἀπ' αὐχένος κλίνει κοντόσιο·
ἠδὲ πλακοῦς ταναύπτελος ἔχων πολλὴν σισαμίδα·
ἠτοι μὲν ἐκ πέρνης ἔχ' ἅπαντα λευκοχίτωνα·
ἠδὲ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος·
ἠδὲ χρυσὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν·
ἠδ' ὅσα πρὸς θοίνην μερόπων τέτυκται μάγειροι,
κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν·
ἠδέποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφυγον αὐτήν·
ἀλλ' αὐτὸς μετὰ μῶλον ἰὼν, προμάχοισιν ἐμίχθην·
ἠδὲ δι' ἀνθρώπων καὶ πρὸ μέγα σῶμα φορεῦντα·
ἀλλ' ἐπὶ λέπτορον ἰὼν, ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω,
καὶ πέρνης λαβόμην, καὶ ὑπόνοος ἔκφυγεν ἀνδρός.
νήδυμος ὃν ἀπέφυγεν ὕπνος, δάκνοντος ἐμεῖο·
ἀμφὶ δύω μάλα πάντα τὰ δείδια, πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
κίρκον, καὶ γαλέην, οἵ μοι μέγα πένθος ἄρωσι,
καὶ παίδα σουσάσαν ὅπα δολόεις πέλε πότμος·
πλεῖστον δὴ γαλέην πρὶ δείδια· ἥτις ὀρίστη·
ἣ καὶ ῥωγαλοδαίζοντα κατὰ ῥῶγμην ἐρείπει·

Ego Ranarum Regem Physignathum Lacertum, Ranarumque populum, Batrachomyomachiæ Homericæ Poëtam, Latinis versibus donare aggredior. Quod ut faciam, Musas, quæ Græcum Poëtam inspirarunt, precor, ut mihi quoque adsint, & Latinum Poëtam inspirent. Nam Græcum Poëtam Musas inspirasse, ipse Poëta testatur, cum ait, Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι. Quod Latine sic dicitur, Dicite nunc mihi Musæ Olympia tecta tenentes. Quæ Musæ autem Græcum Poëtam inspirarunt, eæ Latinum Poëtam inspirare debent. Nam Græcum Poëtam Musas inspirasse, ipse Poëta testatur, cum ait, Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι. Quod Latine sic dicitur, Dicite nunc mihi Musæ Olympia tecta tenentes. Quæ Musæ autem Græcum Poëtam inspirarunt, eæ Latinum Poëtam inspirare debent.

ἐρύω ῥαφάσας ὑ κράμβας ὑ πολυκωύτας,
ὑ τούτοις χωρῆς ἐπιβόσομαι· ἐδὲ σελίνοις·
τῶν τα πρὸ ὑμῶν ἆθλα ἐδύσματα τῶν κατὰ λίμνην·
πρὸς τά δὲ μεμήνασι φυσίγναθοι ἀντίον ὕδατος
ἔνε λίαν αὐχῆς ἐπὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν
πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ βαύματ' ἐδέσθαι·
ἀμφίβιον γὰρ ἑαυτὸν ὁμῶς βαρύχροισιν κρονίων·
σμερδνῶσα κατὰ γῆν καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα κελύφει·
ἐδ' ἐθέλῃς καὶ ταῦτα δαήμεναι, οὐχ ἁβρὸς ἄθλος·
ἄρσω ἐν νώτοισι κράτει δὲ μὲ μήποτ' ὀλέσσαι,
ὅππως γηθόσυνος σὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.
ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου· ὁδ' ἔβαινε τάχιστα,
χέρσαιον ἔχων ἀπάλαιον κατ' αὐχένος ἄλματι κύφων·
καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὄρμους
νίσσοντας φυσιγνάθων· ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα
νύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο πολλὰ δακρύων,
ἄχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο· πῆλαι δὲ χαίτας,
καὶ πόδας ἐσφίγγεν κατὰ γαστέρος· ἐν δὲ οἱ ἦτορ,
πάλλετ' ἀνθεμένῳ, καὶ ἐπὶ χθόνα βάλλεν ἑλέσθαι·
δεινὰ δ' ἐπεσσυμένῳ ῥόθια κρυόεντος ἀνάγκη·
ἠρὴν μὲν πρῶτ' ἔπλαζ' ἐφ' ὕδασιν ἦτε πάπυρον
σύρων· ἀχνύμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι,
ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' ἐβόα·
καὶ τῦον φάτο μῦθον ἀλ' σώματος δ' ἀφόρητος
ἐχ' ὕπο νώτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος,
ταῦρος· ὅτ' ἀρώκην διὰ νώτου ἦε ἐπὶ κρήτην,
ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἄν οἶκον,
βάραχρος ὑφώσας ὠχρὸν δι' ὕδατι λευκῷ·
ὕδρος δ' ἐξ ἀπίνης ἀνεφαίνετο δεινὸν ὅραμα
ἀμφοτέροις ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε φάλαγγας·

τοῦτον ἰδὼν κατέδυ φυσίγναθος· ὅτι νοήσας,
ὅσον ἐτάρου ἐμέλλεν ἀπολλύσθαι κατὰ λίμνην·
δῦ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀμέλγατο κῆρα μέλαιναν.
κεῖνος δ' ὡς ἀρέθη, πέσεν ὑπτίος ἄνδυς ἐς ὕδωρ·
χεῖρας δ' ἔσφιγξεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέρριξε.
πολλάκις μὲν κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι πολλάκι δ' αὖτε
λαπτίξων ἀνέφυσε, μόρον δ' ἐκ ἦν ὑπαλύξαι·
θανέεσθαι δὲ ῥίγιον, πεῖσον βάρος εἶλκεν ἐπ' αὐτῷ·
ὕδασι δ' ἀλλύμενος τοίοις ἐρθέγξατο μύθοις·
ἀλήσεις με θεὸς φυσίγναθε ταῦτα ποιήσας·
ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος ὡς ἀπὸ πέτρης·
ἢν ἄν μοι κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦθα κάμισε·
παγκρατίῳ τε, πάλῃ τε, καὶ εἰς δρόμον ἀμὰ πλανήσας
ἧς ὕδωρ μὴ ἔρριψας, ἐχθὲς βιὸς ἔμπνιον ὅμμα·
τοιὴν σὺ τίσαις μυῶν γρατῶ· δὲ ὑπαλύξεις.
Τ αῦτ' εἰπὼν ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι τὸν δὲ κατέδυ
λευχαίνας ὀθόνας ἐθέλοντα ἐρεθόμενος μαλακῇσι·
ῥηγνὺς δ' ἐξολόλυξε, δοάμων δ' ἤγγειλε μύεσσιν·
ὡς δ' ἔμαθον κῆν μοῖραν ἑὸν χόλος ἀνὸς ἅπαντας·
καὶ τότε κηρύσσειν ἐοῖς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρον,
κηρύσσειν ἀγορήν δὲ δώματα φωξέρταο,
παῖδος δυσμὸν φιλοχάρπαιος· ὃς κατὰ λίμνην
ὑπνος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας ὑδὶ παρ' ὄχθας·
ἦν ἤδη πλήμων, μέσῳ δ' ἐπενήχετο πόντῳ·
ὡς δ' ἦλθον κοσμήτορες ἄμ' ἠοῖ, πρῶτον ἀνέστη
φωξέρτης ἐπὶ παιδὶ χολώμενος, ἠέ τε μῦθον·
Ζ φίλοι· ἐμὲ καὶ μῆνος ἐγὼ κατὰ πολλὰ πέπονθα
ἐν βατράχων, ἣ μοῖρα κεκήδασιν τέτυκται·
ἀμμὶ δ' ἐγὼ φύσηνος ἐπεὶ ῥέες παῖδας ὄλεσα·
καὶ γὰρ μὲν πρῶτον κατέδυνεν ὠρακέασα,

Le Comte de Caylus

ἐχθίστη γαλέη βρώλης ἔκτοσθεν ἐλᾶσα.
τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρα βάτης ἐβύ μόρον ἥρεν,
ναυστέρεις τέχνας ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,
ἣν παγίδα καλέουσι μυῶν ὀλέτειραν ἔασαν.
ὀρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι πεδνῇ.
τὸν ἀπέπνιξεν φυσίγναθος ὃς βυθὸν ἄξεσ.
ἀλλ' ἄγεθ' ὁπλισόμεθα καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτούς.
σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι.
τότ' εἶπὼν ἀνέπεισε κασοπλίζεσθαι ἅπαντας.
καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἐκόρυσσεν Ἄρης πολέμοιο μεμιλώς.
μυῶν μὲν πρῶτα πρὶν μῆνιν ἔθηκεν,
ῥῆξαντες κυάμους χλωρὸν δοῦπον ἀσκήσαντες.
ἧς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπίστεντες κατέρωξαν.
βώρακας δ' εἶχον καλαμοτρεφέων ἀπὸ βυρσῶν.
ὃς γαλέην δείραντες ἐπισταμένως ἐποίησαν.
κνημῖδας δ' ἦν λύχνου ὁ μεσόμφαλον ἠδὲ νυλόχη,
ἀσπίδες βελόναι, παχάλκεον ἔγχος ἄρηος.
ἠδὲ κόρυς ὁ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοισι κορύσ.
ὧτα μὲν μύες ἦσαν ἐνοσφοιῶς δ' ἐνόησαν
βάτραχοι ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος εἰς δ' ἕνα χῶρον
ἐλθόντες, βαλὴν ξυάγον πολέμοιο κομῆσαι.
σκεπτομένων δ' αὐτῶν πόθεν ἵστασις, ἢ τίς ὁ θρῦλλος,
κῆρυξ ἐπύθετ' ἦλθε φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσί,
τυροκλύθρου υἱὸς μεγαλήτορος ἐμβασίχυτρος,
ἀγγέλλων πολέμοιο κομὴν φάτιν· εἶπέ τε μῦθον.
Ὦ βάτραχοι μύες ὔμμιν ἀπειλήσαντες ἐπέμψαν
ἐκτεῖν' ἐπλίζεσθαι ἐπὶ πόλεμόν τε μάχην τε·
εἶδον γὰρ κατ' ὕδωρ ψιχάρταχα, ὃν κατέπεφνεν
ὑὸς μέτρος βασιλῆος φυσίγναθος· ἀμφὶ μάχεσθε,
οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάασι.

Ὣς ἔφατ' ἀπόφθιτο λόγος δ' εἰς ὦτα μυῶν
εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βαρβάλων ἀγερώχων·
μεμφομένων δ' ἀλλήλων φυσίγναθος ἥρως ἀνασ-
Ὦ φίλοι ἦ μὲν ἔκτανον ἐγὼ μαῦς ὀδὶ κρατέοντα
ἀλλ' μενεδ' πάντως ἐπίδη παίζων παρὰ λίμνῃ,
νήξεις τὰς βαρβάλων μιμέμενος· οἱ δὲ χάνισοι
ταῦ ἐμὲ μέμφονται· ἐν ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε βελτί-
ζηπίσωμεν· ὅπως δολίους μῦας ἐξολέσωμεν·
τοὶ δ' ἐγὼν ἐρέω ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
σώματα νοσμήσαντδ' ἔνοπλοι σῦμεν ἅπαντδ',
ἄκροις παρ' χείλεσιν ὅπῃ κρατάκρημνος ἀχῶρος·
νηῒ κὲ δ' ὁρμηθέντδ' ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
δοχεάμενοι πορύφων, ὅσ' χεῖρον ἀντίον ἔλθοι,
δδ' λίμνην αὖτὰς σὺν ἔντεσιν ὕδὺ βάλωμεν·
ὅτ' τὸ δ' πτίξαντδ' ἐν ὕδασι τὰς ἀκολύμβους,
σήσομεν ὕδὺ μῶς τὸ μυοκτόνον ὧδε φόβειον·
Ὣς ἄρα φωνήσας, ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας·
φύλλοις μὲν μαλαχῶν νηήμασ' ἑὰς ἀμφεκάλυψαν·
βώρηκας δ' ἔχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ ταύτλων·
φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας ὑπέσκησαν·
ἔγχος δ' ὀξύχοινος ἑκάστῳ μακρὸς ὀδήρη·
κὲ κόρυθδ' κολίων λευκῶν κράατ' ἀμφεκάλυπτον·
φρεξάμενοι δ' ἔσησαν ἐπ' ὄχθας ὑψηλήσι,
σιόντδ' λόχασ' θυμὸν δ' ἔπλητο ἑκάστου·
ζῆλε δὲ θεὸς κελέσασ' εἰς ὄρανὸν ἀστερόεντα,
κὲ πολέμ πλήθω δείξασ' κρατερούς τε μαχητὰς
πολλούς κὲ μεγάλους ἠδ' ἔχεα μακρὰ φέροντας,
ὅσσος μενταύρων τρηχὺς ἔρχεται ἠδὲ γιγάντων,
ἠδὲ γελῶν ἐρέγνε τίνδδ' βαρβάχοισιν ὀρωρέ·
ἦ μυσὶν ἀθανάτοισ', κὲ ἀθηναίην προσέφησεν·

Ὦ θύγατερ·

ὦ θύγατερ· μυσὶν ἦρ ἐπαλεξήσασα πορεύσῃ;
καὶ γάρ σε κατάνηὸν ἀεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες,
κνίσῃ τερπόμενοι καὶ ἐδέσμασιν ἐν θυσιάων.
Ὣς ἄρ ἔφη κρονίδης τόνδε προσέφατο ἀθήνη·
ὦ πάτερ· ἦ κε καὶ πῶποτ' ἐγὼ μυσὶ τειρομένοισιν
ἐλθοίμην ἐπ' ἀρωγός· ἐπεὶ κατὰ πολλά μ' ἔοργας
στέμματα βλάπτοντες καὶ λύχνους ἔνεκ' ἐλαίου.
τόν μὲν λίην ἔδαμε φρένας, οἷον ἔρεξαν.
πέπλον μὲ κτεάτεσσιν ὃν ἐξύφηνα καμοῦσα,
ἐκ ροδάνης λεπτῆς καὶ σμόρα λεπτὸν ἔνησα·
πρώλαξ τ' ἐμποίησαν· ὃ δ' ἁπάντῃ μοι ἐπέσθω.
καὶ πράανει με τόκως· τοῦτο χάριν ἐξώρισμαι.
χρησαμένη γὰρ ὕφηνα καὶ ὧκα ἐλθοῦσα ἀνταποδῶναι·
ἀμὴ δ' ὣς βαρέα χοισιν ὀρινθέμεν ὧκα ἐθελήσω.
ἠσὶ γὰρ δ' αὖτοὶ φρένας ἐμπεδοὶ· ἀμφὶ με πρῶτον
ἐν πολέμῳ ἀνίησαν· ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην
ὕπνῳ δαμεὶς ἐνὶ εἴασαν βορυβάντες
δ' ὀλίγον κατὰ μοῦσαι· ἐγὼ δ' αὖτις κατέκειμην
πὺξ κεφαλὴν ἀνύσασα, ἕως ἐβόησεν ἀγέκτωρ·
ἀμφ' ἄρα πασώμεθα θεοὶ τούτοισιν ὀρήγῃ,
μήνε τις ὑμμείων ῥωθῶν βέλῃ ὀξυόεντι·
ἠσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι καὶ ἐῇ θεὸς ἀντίος ἔλθοι.
πάντες δ' ὀρνύοντο τρῶμεθα μῆρι ὁρῶντες.
Ὣς ἄρ ἔφη· τῇ δ' αὖτε πεπίθοντο θεοὶ ἄλλοι
πάντες· ὁμῶς δὲ ἀολλέες ἤλυθον εἰς ἕνα χῶρον·
κάδδ' ἤλυθον κήρυκε τέρας πολέμοιο φέροντε·
καὶ τότε νώνυμνες μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον, ὀρνύοντο δὲ
ζῆλε κρονίδης βρόντησε τέρας πολέμοιο κυδοῖο·
Γρῶτος δ' ὑψιβόας ἀλαλήσατο δῆρι·
ἐπεύθε δὲ προμάχοις κατὰ μαζέρα εἰς μέσον ἦλθε.

κάδδ' ἔπεσεν πρηνὴς, ἁπαλὰς δ' ἐκόνισεν ἐθείρας·
τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε πηλείωνα.
πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ στιβαρὸν δόρυ, τὸν δὲ πεσόντα,
εἷλε μέλας θάνατος· ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη·
σευτλαῖος δ' ἀρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ ἐμβασίχυτρον·
ἀρτοφάγος δὲ πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν·
ἤριπε δὲ πρηνὴς, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη·
λιμνόχαρις δ' ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον πολύφωνον,
τρωγλοδύτην πέτρῳ μυλοειδεῖ τρῶσεν ἐπιφθὰς,
αὐχένα πὰρ μέσον, τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν·
λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν οὐδ' ἀφάμαρτε καθ' ἧπαρ· ὡς δ' ἐνόησε
κραμβοφάγος ὄχθαισι βαθείαις ἔμπεσε φεύγων·
ἀεὶ οὐδ' ὣς ἀπέληγεν ἐν ὕδασιν ἤλασε δ' αὐτόν·
κάππεσε δ' οὐκ ἀνένευσεν, ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
πορφυρέῳ· αὐτὸς δὲ παρ' ἠϊόν' ἐξετανύσθη,
χορδῇσι λιπαρῇσί τε πορνύμενος λαγόνεσσιν·
λιμνήσιος δ' ὄχθαισι τυρόγλυφον ἐξενάριξε.
πτῆνογλύφον δὲ ἰδὼν καλαμίνθιος, εἰς φόβον ἦλθεν·
ἤλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων τὴν ἀσπίδα ῥίψας·
ὑδρόχαρις δέ τε πέφνε πτῆνοφάγον βασιλῆα,
χρυμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος· ἐγκέφαλος δὲ,
ἐκ ῥινῶν ἔσταξε· παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα·
λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα βορβοροκοίτην
εἴχει ἐπαΐξας· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε·
πρασσοφάγος δ' ἐσιδὼν, ποδὸς εἵλκυσε κνισσοδιώκτην·
ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε κρατήσας χειρὶ τένοντα·
ψιχάρπαξ δ' ἤμυν' ἑτάρων περὶ τεθνειώτων,
καὶ βάλε πηλούσιον κατὰ νηδύος εἰς μέσον ἧπαρ·
πάπτε δὲ οἱ πρόσθεν ψυχὴ δ' ἀϊδός δε βεβήκει·
πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν, πηλοῦ δράκα ῥίψεν ἐπ' αὐτόν·

κὴν τὸ μέτωπον ἔθρισε, κὴν ἐξετύφλου παρὰ μικρόν·
θυμώθη δ' ἄρα πᾶσιν ἑλὼν δὲ μεχειρὶ παχείῃ
κάμδιον ἐν πεδίῳ λίθον ὄβριμον ἄλφος ἐρύσας,
τῷ βάλε πηλοβάτην ὑπὸ γόνατα· πᾶσα δὲ κνάθη
μνήμη δεξιτερὴ πέσεν ὔπτιος ἐν κονίῃσι·
κραιπαγίσθης δ' ἠμαυρώθη, κὴν ὄμματα βάπτει ἐπ' αὐτόν·
τύψε μέσην δ' αὖτον κατὰ γαστέρα· πᾶς δὲ οἱ ἦσω
ἐξύχοινος θῶρξ· χαμαὶ δ' ἔπεσ' ἐν χαροπὰ πάντα
ἔγκατ', ἐφελκομένῳ ὑπὸ θράτιχρὶ παχείῃ·
σιτοφάγος δ' ὡς εἶδεν ἐπ' ὀμθρησιν ποταμοῖο
σκήπτων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο τέρεθ' δ' αὖτως·
ἤλατο δ' ὦκα τάφρον, ὅππως φύγοι αὖτις ὄλεθρον·
βρωξάρπης δ' ἐβαλεν φυσίγναθον ὦκα πόδα ἄκρον·
ὧκα δὲ τειρόμενος ὦκα λίμνην ἤλατο φύζων·
βρωξάρπης δ' ὡς εἶδεν ἐθ' ἡμίσεαν προπεσόντα,
καὶ οἱ ἐπέδραμεν αὖθις ἀποτάλδιμα μενεαίνων·
πραναΐδος δ' ὡς εἶδεν ἐθ' ἡμίσεαν προπεσόντα,
ἆλθε διὰ προμάχων κὴν ἀκόντισεν ὀξέϊ χοίνῳ·
ἀδδ' ἔρρηξε σάκος· χέτο δ' αὐτὸ δορὸς ἀκωκή·
ἢν δέ τις μύεται νέος πᾶς ἔξοχος ἄλλων,
ἀιχέμαχος φίλος ὑὸς ἀμύμονος ὀτρεπιβύλα
ὄρχαμος, αὐτὸν ἄρη φαίνων κρατερὸς μριδάρπαξ·
ὃς μόνος ἐν μύεσιν δρισθένεσι μάχεσθαι·
τῷ δὲ παρὰ λίμνην γαυρούμενος ὅιος ἀπ' ἄλλων·
σῶτο δὲ πορθήσδν βαθράχων γένος αὐχμητάων·
κὴν νύμφην ἐξετέλεσεν· ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
εἰμὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶντε·
κὴν τότ' ἀπολλυμένης βαθράχης ὤμτειρε χρονίων,
μινήσσε δὲ κήρι, τοιὴν δ' ἐφθέγξατο φωνήν·
ὦ πόποι ἢ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
ὃ μικρόν μ' ἔπληξε μριδάρπαξ κατὰ λίμνην,

ἐνταῦθεν βατράχων βλεμεαίνων· ἅμα τάχιστα
πολλάδας πέμψωμεν πολεμόκλονον· ἠδὲ καὶ ἄρην·
οἵμιν ἀποχήσουσι μάχης κρατερὸν πρὸ ἑόντα.
Ὡς δὲ ἔφη κρονίδης· ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ·
ὄφελ' ἄρ' ἀθανάτης κρονίδη αἰνέος ἦτε ἄρηος
ἐχθύσειν βατράχοισιν ἐρητύμεν αὐτὼ ὀλέθρου.
ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἐρησόμενοι, ἢ τι σὺν ὅπλοις
κινήσωμεν μέγα τιτανοκτόνον ὀβριμοεργόν.
ᾧ τιτάνας πέφνε λητογενὴς ἑκάεργος πάντων.
ἐγκέλαδόν τ' ἐπέθησαν ἐπ' ἄκριας φύλα γιγάντων.
Ὡς δ' ἄρ' ἔφη· κρονίδης δ' ἔβαλε φολόεντα κραυνόν·
πρῶτα μὲν ἐβρόντησε· μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὄλυμπον·
αὐτὰρ ἔπειτα κραυνὸν ἐμαλέον διὸς ὅπλον,
ἧκε· ἐπισείσας· ὅθι δὲ ἔπλαγε χθὼν ἀνακτος·
πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν βατράχους τε μύας τε·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μυῶν στρατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
ἔκπορθήσαν βατράχων γένος ἀχμητάων,
εἰ μὴ ἄρ' ὀλύμπια βατράχοις ἐλέησε κρονίων.
ὅς ῥα τότε βατράχοισιν ἀρωγὸς αὖθις ἐπέμψεν·
ἦλθον δ' ἐξαίφνης νωτάκανθοι ἀγκυλοχῆλαι,
λοξοβάται στρεβλοὶ φαλιδόστομοι ὀστρακόδρομοι,
ὀστοφυεῖς πλατώστοι ἀποσίλβοντες ὀμμάτοις.
βλαισοὶ χειροτένοντες ἀπὸ στέρνων ἐσορῶντες.
ὀκτάποδες δικέφρηνοι ἀχθρέες· οἱ δὲ κεκλῦνται
κερκίνοι· οἱ ῥα μυῶν ὁρὰς σοβέεσκον ἑκάστην,
ἠδὲ πόδας καὶ χεῖρας ἀνενάπτοντο δὲ λόχας.
ὣς καὶ ὑπέδυσαν σμυλοὶ μύες ὀδὰξ ὑπέμεινον.
ὀξὺ δὲ φυγὴν ἐράπτον· ἐδύσετο δ' ἠέλιος ἤδη.
καὶ πολέμου τελετὴ, μονομάχου ἐξετελέσθη.

Τέλος τῆς ὁμήρου βατραχομυομαχίας.

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

νήσομαι οὐδὲ λάθωμαι ἀπόλλω
νος ἑκάτοιο,
μ ὅντε θεοὶ κατὰ δῶμα διὸς τρε-
μέουσιν ἰόντα·
καί ῥα γ' ἀναΐσσουσιν ἐπιχεδὸν
ἐρχομένοιο
πάντες ἀφ' ἑδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει·
λητὼ δ' οἴη μίμνε παρὰ διὶ τῆς πικῆς αὐνῷ·
ἥ ῥα βιόν τ' ἐχάλασε καὶ ἐκλήϊσε φαρέτρην.
καί οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χείρεσιν ἑλοῦσα,
τόξον ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἑοῖο,
πασάλου ἐκ χρυσέου· τόν δ' εἰς θρόνον εἷσεν ἄγουσα·
τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατὴρ δὲ παῖ χρυσείῳ,
δεικνύμενος φίλον υἱόν· ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι,
ἔνθα καθίζουσιν· χαίρει δὲ τε πότνια λητὼ,
ὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
χαῖρε μάκαιρ' ὦ λητοῖ· ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα, καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν·
τὴν μὲν ἐν ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῇ ἐνὶ δήλῳ,
κεκλομένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ κώνθιον ὄχθον,
αἰχοτάτῳ φοίνικος ὑπ' ἰνώποιο ῥεέθροις·
πῶς γάρ σ' ὑμνήσω πάντως εὔυμνον ἐόντα·
πάντῃ γάρ τοι φοῖβε νόμος βεβλήαται ᾠδῆς,
ἠμὲν ἀν' ἤπειρον πορτιτρόφον· ἠδ' ἀνὰ νήσους·
πᾶσαι δὲ σκοπιαί τοι ᾄδον, καὶ πρώονες ἄκρεα

ὑψηλῶν ὀρέων· ποταμοί θ' ἅλαδε προρέουσιν,
ἀκταί τ' εἰς ἅλα πεσλιμένας, λιμένες τε θαλάσσης·
ἠ ὡς σε πρῶτον λιπὼν τέκε χάρμα βροτοῖσι
κλινθεῖσα πρὸς πυθμένος ὄρος κραναῆς ἐνὶ νήσῳ
δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· ἐκάτερθε δὲ κῦμα πελασθὸν
ἐξείῃ χέρσονδε λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν·
ἔνθεν ἀπορνύμενος πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις,
ὅσσοι κρίνη ἐν τοῖς ἔλαχε, καὶ δῆμος ἀθηνῶν,
νῆσός τ' ἄλσεα νασιπλείη τ' εὐβοια,
ἀλλά τ' ἐρεσίαι τε, καὶ ἀχιάλη πεπάρηθος·
θρηϊκίος τ' ἄθως, καὶ πιλίη ἄκρα κέρινθος,
θρηϊκίηπτε σάμος ἴδης τ' ὄρεα σκιόεντα,
σκῦρός καὶ φώκαια καὶ αὐτοκασνης ὄρος ἀπύ,
ἴμβρος τ' ὠντιμένη, καὶ λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα·
λέσβος τ' ἠγαθέη μάκαρος ἕδος ἀπολλώνος,
καὶ χίος ἠ νήσων λιπαρωτάτη ἐν ἁλὶ κεῖται·
παιπαλόεις τε μίμας, καὶ πορφύρεα ἄκρα κέρινθος·
καὶ κλάρος ἀγλαίεσσα, καὶ αἰσαγέης ὄρος ἀπύ·
καὶ σάμος ὑδρηλή· μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
μίλητός τε· νόος τε πόλις μυθοσων ἀνθρώπων·
καὶ νιφόεις ἀσπάγιον, καὶ κέρπασος ὑπνεμόεσσα,
βάξος τ' ἠδὲ πάρος ῥηναίατε πεγαίεσσα·
τόσσον ἐπωδίνησα ἐμιμβόλον ἵκετο λητώ·
εἴ τις σοι γαίων ἔλθῃ θέλῃ οἰκία θέσθαι·
αἶσθε, μάλ' ἐρόμενον, καὶ ἐσθέμεσαν· αἶσθε τις ἔτλη
φοῖβον ἀλεξασθαι καὶ πιστέρι πρὶν ἔσσαι,
πρίν γ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ δήλῳ ἐβήσατο πότνια λητώ,
καί μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δ ῆλ' εἰ γάρ κ' ἐθέλῃς ἕδος ἐμιδρυσαι υἷος ἐμεῖο
φοίβου ἀπόλλωνος, θέσθαι τ' ἐνὶ πίονα νηόν·

ἄλλος δ' ὅτις σῆο θ' ἅψεται ὀδὶ σε λίσαιτο,
ὀδ' ἐθέλων σε ἔσεσθαι ὀΐομαι ὀδ' ἑκόμιλον,
ὀδὲ βύζην οἰσεῖς· ἅτ' ἀρ' φυτὰ μυρία φύσης.
ἀλλὰ σὺ ἀπόλλωνος ἑκηβόλου νηὸν ἔχεσθαι
ἄνθρωποί τοι πάντες ἀγίνυσιν ἑκατόμβας
ἐνθά σ' ἀγειρόμενοι νηίαται δή τοι ἄπειρος ἄεθλος
δηρὸν ἄναξ ἐφέβοσκοις θεοὶ κέν ἐ χωσιν
χρὸς ἀπ' ἀμφοτέρης· ἐπεὶ ἄτοι πεῖραρ ὑπ' ὄβριμος
Ὦ σφὰν χαῖρε δὴ ἄλλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα.
λητοῖ κυδίστη βύγατερ μεγάλοιο κρόνοιο,
ἀπασσίη μὲν ἔγωγε γονὴν ἑκάτοιο ἄνακτος
ὀξέμιν· αἶνῶς γὰρ ἐπίτυμός εἰμι βυσιχὴς
ἀνδράσιν· ὦδε δὲ κεν πρὶν μήσατο γ' ἐρέμιν·
ἀμφὶ τόδε βουλεύω λητοῖ ἔπος ὀδὲ σακάζω.
λίην γάρτινα φασὶν ἀτάθαλον ἀπόλλωνα
ἔμεναι· μέγα δὲ πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι,
καὶ ὀνητῆσι βροτοῖσιν· ἐπὶ ξείδωρον ἄρουραν
τῷ ῥ' αἶνῶς ἀδήσοικε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μὴ ὁπόταν τοι πρῶτον ἴδηις φάος ἠελίοιο
νῆσον ἐτεμήσῃ· ἐπὶ κραναὴ πεδόσ' ἐμεῖ
ποσὶ κατασχέθας, ὥσει ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν·
ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατακράσῃ ἁλὶς αἰὲν
κλύσαι· ὃ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται ἢ νέον ἀδῆ δῖ,
τόν ἑκαθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
πολλοὶ δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμοις, φῶκαί τε μέλαιναι
οἰκία ποιήσονται, ἀκηδέα χήτεϊ λαῶν.
ὣς ἐμοὶ πλαίης γε θεὰ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι
ἐνθά δὲ μιν πρῶτον τεύξειν πρίκλλέα νηόν
ἔμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον· αὐτὰρ ἔπειτα,
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους ἑκὴ πολυφήμις ἔσεσθαι.

Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· λιτὰς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ὄμοσσεν·
ἴσθι νῦν τάδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
καὶ τὸ κατειβόμενον ὑπὸ νάματος ὑγρὸν ὕδωρ· ὅς τε μέγιστος
ὅρκος δεινότατος πέλεται μακάρεσσι θεοῖσιν,
ἢ μὴν Φοίβῃ τῇδε θυώδεϊ ἔσσεται ἀλκὴν
βωμός θ᾽ ἑστεκὼς τε μενεπτόλεμός τε Πύθων·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ᾽ ὃ μόσσεν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
δῆλος ἦν μάλα χαῖρε γόνῳ ἐκτοθι ἄνακτος·
λιτὼ δ᾽ ἐννῆμαρτε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοις
ὠδίνεσσι πέπαρτο· θεαὶ δ᾽ ἔσαν ἔνδοθι πᾶσαι,
ὅσσαι ἄριστα ἔσαν διώνη τε ῥείη τε,
ἠχναίη τε θέμις καὶ ἀγάστονος ἀμφιρύτη.
ἄλλαι τ᾽ ἀθάνατα, νόσφιν λευκωλένῳ Ἥρης·
ἧστο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.
μένη δ᾽ ἓξ ἐπέπυστο μογοστόκος εἰλείθυια·
ἧστο γὰρ ἄκρῳ ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν,
Ἥρης φραδμοσύνῃ λευκωλένῳ ἥ μιν ἔρυκε
ζηλοσύνῃ· ὅτ᾽ ἄρ᾽ ἦδη ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
λητὼ τέξεσθαι καλλιπλόκαμος τόθ᾽ ἔμελλεν.
ἄμφ᾽ ἴριν πρῶτ᾽ ἔπεμψαν ἐϋκτιμένης ἀπὸ νήσου,
ἀξέμεν εἰλείθυιαν ὑποχόμενα μέγαν ὄρμον
χρυσείοις λίνοισιν ἐρῃμένον ἐννεάπηχυ·
πόσφιν δ᾽ Ἥνωγον καλέσαι λευκωλένῳ Ἥρῃ,
μή μιν ἔπειτ᾽ ἐπέεσσιν ἀποτρέψειεν ἰοῦσαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τόν᾽ ἄκουσε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
βῆ ῥα θέειν· ταχέως δὲ διήνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ·
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἵκανε θεῶν ἕδος ἀκροτάτω ὄλυμπον,
αὐτίκ᾽ ἀρ᾽ εἰλείθυιαν ἀπ᾽ ἐκ μεγάροιο βόραξε
ἐκπροκαλεσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
πάντα μάλ᾽ ὡς ἐπέτελλον ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουσαι·

τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
βὰν δὲ ποσὶ προπάροιθε τελείας ἵετο μάθε δ' ὁ μῦθος
ἔν τ' ἐπὶ δήλῳ ἔβαινε μογοστόκος ἠλείθυια,
τῷ τότε δὴ τόκος εἷλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι.
ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχεε· γῆνα δ' ἔρεισε
λειμῶνι μαλακῷ· μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν.
ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φόως δὲ· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι·
ἔνθά σε Κοῖε φοῖβε, θεαὶ λοῦσαν ὕδατι καθαρῷ
ἀκτῆς καθαρῶς· ἀπάρξας δ' ἐν φάρεϊ λευκῷ
λεπτῷ νηγατέῳ· πρὶ δὲ χρύσεον στρόφον ἧκεν·
δῶκε δὲ Φοίβην ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μίτρην,
ὠκεῖαν δ' ἔμισε νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν
ἀθανάτησιν χρῖσιν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ λητώ,
ὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
αὐτὰρ ἐπειδὴ φοῖβε καθέβρως ἄμβροτον εἶδαρ,
οὔ σε γ' ἔπαθ' ἱέμενον χρύσεοι στρόφοι ἀσπαίροντα,
οὐδὲ δισσμάτ' ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα·
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα φοῖβος ἀπόλλων·
εἰη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
χρήσω τ' ἀνθρώποισι διὸς νημερτέα βουλήν.
ὣς ἐπέων· ἐβίβασκεν ἀὴν χθονὸς εὐρυοδείης,
φοῖβος ἀκερσεκόμης ἑκατηβόλος· αἶψα δ' ἄρα πᾶσαι
βάμβεον ἀθάνατοι· χρυσῷ δ' ἄρα δῆλος ἅπασαι
βεβρίθει καθορῶσα διὸς λητώ τε γενέθλην
γηθοσύνῃ· ὅτι μιν θεὸς ἤλετο οἰκία θέσθαι
νήσων ἠπείρῳ τε· φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον
ἤνθησ'· ὡς δ' ὅτε τίς θ' ὕριος ἄνθεσιν ὕλης·
ὣς δ' ἀγχυρόστοξε ἄναξ ἑκατηβόλ' ἄπολλον
ἄλλοτε μέν τ' ἐπὶ κῶμα βέβασκε πασαλόεντος,
ἄλλοτε δ' αὖ νήσων τε καὶ ἠπείρου ἀλάσκεσθε.

πολλοί τοι υἱοί τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα
πᾶσαι δὲ σκοπιάς τε φίλας καὶ πρώονας ἄκρους
ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοί θ' ἁλαδε προρέοντες·
ἀλλὰ σὺ θᾶλυ φοῖβε μάλιστ' ἐπιτέρπεαι ἦτορ·
ἔνθά τοι ἐλπεχίτωνας ἰάονας ἠγρέσσονται
αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν·
οἱδέ σε πυγμαχίη τε, καὶ ὀρχηθμῷ, καὶ ἀοιδῇ,
μνησάμενοι τέρπουσιν· ὅταν σὺν ὠκεῶνα ἄνακτα
φαίνηι ἀθανάτοις καὶ ἀνήροις ἐμμεμαυῖα ἀνήρ·
οἳ τότ' ἐπαντία σεῖο τ' ἀοιδῆς ἀφρόσι εἶεν·
πάντων γὰρ νεῖται χάριν τέρψασα δὲ θυμόν,
ἀνθρώπων τ' ἠσορίων καλλιζώνους τε γυναῖκας,
νῆάς τ' ὠκείας, ἠδ' αὐτῶν κτήματα πολλά·
πρὸς δὲ τόδε μέγα θαῦμα ὁ δ' κλέος ἔπλετο τοῖς
κῶραι Δηλιάδος ἐκτιβελέταο βρέπουσαι·
αἵ τ' ἐπὴν πρῶτον μὲν ἀπόλλωνα ὑμνήσωσιν,
αὖτις δ' αὖ λητώ τε καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν
μνησάμεναι ἀνθρώων τε παλαιῶν ἠδὲ γυναικῶν,
ὕμνον ἀείδουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων·
πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὺν
μιμεῖσθαι ἴασιν· φαίη δέ νεν αὐτὸς ἕκαστος
φθέγγεσθ' ὅτῳ σφιν κεν ἁρμόσῃ αὐλήσῃ·
ὣς ἀοιδὴ λητοῦς υἱοῦ ἀπόλλωνος ἀρτέμιδί τε ἰοχεαίρῃ.
χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
μνήσασθ' ὁππότε κέν τις ἐπὶ χθονὶ τῶν ἀνθρώπων
ἐνθάδ' ἀνείρηται ξείνος ταλαπείριος ἐλθών·
ὦ κῶραι τίς δ' ὔμμιν ἀνὴρ ἥδιστος ἀοιδῶν
ἐνθάδε πολεῖται, καὶ τέῳ τέρπεσθε μάλιστα·
ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθε ἀφ' ἡμέων·
τυφλὸς ἀνὴρ οἰκεῖ δὲ χίῳ ἐν παιπαλοέσσῃ·

τὰ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριζήλουσιν ἀοιδαί.
ἡμεῖς δ' ἡμέτερον κλέος οὐσομένοιο ὅσσον ἐπ' αἶαν
ἀνθρώπων τροφόμεθα πόλεις δ' ναυεταώσας.
ὅσσ' ἐπιδημήσειόντα Διὸς κεφαλῆ πτυμόν ὄρσαι
αὐτὰρ ἐγὼν ἀλίεξω ἑκηβόλον ἀπόλλωνα
ὑμνέων ἀρχυρόξοον ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ.
ὦ ἄνα καὶ Λυκίην καὶ μηονίην ἐρατεινήν,
καὶ μίλητον ἔχεις ἐναλον πόλιν ἠμβρόσιαν.
αὐτὸς δ' αὖ δήλοιο πρικλύστης μέγ' ἀνάσσεις.
ἔσσι δὲ φορμίζων λητὸς ἐριπυδος υἱὸς
φόρμιγξ ἰλαφυρῇ πρὸς πυθὼ πεπονήσαν,
ἄμβοτα εἵματ' ἔχων τε θυώδεα· τοῖο δὲ φόρμιγξ
χρυσέῳ ὑπὸ πλήκτρῳ καναχὴν ἔχει ἠμβρόσιαν.
ἔνθεν δὲ πρὸς ὄλυμπον ἄφ' ἵππων ὠκέων ἴως τε νόημα
ἔσσι διὸς δῶμα θεῶν μετ' ὀμήγυριν ἄλλων.
αὐτίκα ἀθανάτοισι μέλῃ κίθαρις καὶ ἀοιδή.
μῶσαι μὲν θ' ἅμα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
ὕμνῶσιν ῥα θεῶν δῶρ' ἀμβροτα ἠδ' ἀνθρώπων
τλημοσυνάς, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
ζώουσ' ἀμφασίᾳ καὶ ἀμηχανοι· οὐδὲ δύωνται
εὑρέσθαι θανάτοιο τ' ἄκος καὶ γήραος ἀλκαρ.
αὐτὰρ ἐῢπλόκαμοι χάριτες καὶ ἐῢφρονες ὧραι,
ἁρμονίη θ' ἵμερτε διὸς θυγάτηρ τ' ἀφροδίτη,
ὀρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.
τῇσιν καὶ ὅτ' ἀοχρὴ μεταμέλπεται ἠΰτε λάχνη
ἁλκὴ μάλα μεγάλη τε δεῖν καὶ ἔδμεν ἀγητὴ
ἄρτεμις· τὸ χέαυρα· ὁ μόρσιμος ἀπόλλων·
ἐνθ' αὖ τῇσιν ἄρης καὶ ἐῢσκοπος ἀργειφόντης
παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ φοῖβος ἀπόλλων ἐγκιθαρίζει
καλὰ καὶ ὑψιβάτας· αἴγλη δέ μιν ἀμφιφαείνει,

μαρμαρυγάς τε ποδῶν καὶ ὠκλώσοιο χιτῶνος·
οἵ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγαν εἰσοράωντε,
λιτώ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μιτύετα ξανθὴ
Ἥφαιστον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεῆσι·
πῶς τ' ἄρ' ἐν μνήσω πάντως ἀνὴμονι ἔοντα·
ἥεσ' ἐνὶ μνησῆσιν ἀφδῶ καὶ φιλότητι,
ὁππόσ' ἄνωνθ' ὅμιλος ἐκὶ δῶ ἀλαντίδα κύρην
ἔχυ ἄμ' ἀντιθέῳ ἐλατιονίδῃ ἀνίππῳ,
ἢ ἅμα φόρβαντι ῥιόπῳ γένος, ἢ ἅμ' ἑραυβῆ,
ἢ ἅμα λαυκίππῳ καὶ λαυκίπποιο δάμαρτι
πεζὸς, οὐδ' ἵππουσιν· ἀμὴν πρόσκοπος ἦεν ἐλίπτην·
ἢ ὡς τὸ πρῶτον χρυσήριον ἀνθρώποισι
ξητεύων κατὰ γαῖαν ἔβης ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
πυρίης ὀμὸν πρῶτον ἀπ' ὀλύμποιο κατῆλθες,
λέπτοντ' ἠμαθόεντα παρέστιχες, ἢ μαννιδίδας,
καὶ διὰ πεδρᾶβες, τάχα δ' εἰς ἰωλικὸν ἵκανες,
ἠνίκα τ' ἐπέβης ναυσικλείτης οὐβοίης·
ἔνθ' ἐπὶ λιλαίοντα πεδίῳ· τότοι δ' ἐχ' ἄσθ' ὑμῷ,
τοὔξασθαι νηόντε, καὶ ἄλσεα δενδρόεντα·
ἔνθεν δ' αὖριον διαβὰς ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
βῆς ἀν' ὄρος ζάθεον χλωρὸν, τάχα δ' ἔξω ἀπ' αὐτὸ
ὄβ μυκαλησσὸν ἰὼν, καὶ τανυηκὸν λεχεποίην·
θήβης δ' ἁσαφίκανες ἔδος κατεινέμενον ὕλῃ·
ἣ γὰρ πώτις ἔναιε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ θήβῃ,
ἠδ' ἄρα πώποτε γ' ἦσαν ἀταρπιτοὶ ἠδὲ κέλευθοι
θήβης ἀμπεδίον πυριφόρον· ἀμφὶ δ' ἔχεν ὕλην
ἔνθεν δὲ πρότερω ἔκιες ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
ὄρχησον δ' ἵ ἔβης ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος·
ἔνθα νεοδμὴς πῶλος ἀναπνέει ἀχθομένοιο,
ἕλκων ἄρματα καλὰ, χαμαὶ δ' ἕλκτηρ ἀμφὸς πέ

ἐκ δίφροιο βορὼν, ὃ δὴ ὃν ἔρχεται· αἶσα δ' ἑτέως μὲν
μεῖν' ὄλεα κροτέουσιν ἀναπτορίην ἀφιέντες·
εἰσὶ δὲ νέμεν ἄρματ' ἄῆσιν ὑπ' ἄλσεϊ δενδρόεντι.
ἵππους μὲν νομέουσι τά δ' κλίναντες ἔῶσιν·
ὡς γὰρ τὰ πρώτιστα θοὸν γένεθ' οἱ δ' ἀνάκτι
ἔχονται δίφρος δὲ θεῦ τότε μοῖρα φυλάσσει·
ἔνθεν δὲ προτέρω ἔμιες ἐκβολὰ ἄπολλον.
κηρίανον δ' ἀρ' ἔπειτα κιχήσαο καλλιρέεθρον,
ὅς τε λιλαίεται προχέειν καλλίῤῥοον ὕδωρ.
τὸν διαβὰς ἐκέβρε, καὶ ὠκαλέειν πολύπυργον·
ἔνθεν ἀρ' εἰς ἅλμαρον ἀφίετο ποιήεντα.
βῆς δ' ἐπὶ δηλήσεις τόθι τοι ἄδε χῶρος ἀπήμων
τύξασθαι νηόντε καὶ ἄλσεα δενδρόεντα.
τῆς δὲ μάλ' αἰχ' αὐτῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·
δηλῆσ'· ἐνθά δὲ δὴ φρονέω πρίκαλλέα νηὸν,
ἀνθρώπων τεύξασθαι χρηστήριον· οἵ τέ μοι αἰεί,
ἐνθά δ' ἀγινήσασι τελεέσασθ' ἑκατόμβας·
ἢ μὲν ὅσοι πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
ἠδ' ὅσοι ἀνρώπινοι, καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους
χρυσόθρονοι τοῖσιν δὲ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
πᾶσι θεμιστεύσω μι, χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.
ὣς ἐπὼν· δι' ἔβην θεμείλια φοῖβος ἀπόλλων,
ἀῤῥέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἠδ' ἐσιδοῦσα
θηλῆσα κραδίην ἐχολώσατο· ἐκ τέ τε μῦθον·
φοῖβε ἄναξ ἐκέβρε ἔπος τίτοι ἐν φρεσὶ θήσω,
ἐνθά δ' ἐπεὶ φρονέεις τεύξαι πρίκαλλέα νηὸν,
ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον· οἵ δὲ τοι αἰεί
ἐνθάδε ἀγινήσουσι τελεέσασθ' ἑκατόμβας·
ἀλλ' ἔκτοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
μνηστῆρές σ' αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκειάων.

ἀρδόμβοισι τ' ὀρῆος ἐμῶν ἰ ῥῶν ἀὸ πηγέων,
ἔνθά τις ἀνθρώπων βυλήσεται εἰσοράασθαι,
ἄρματά τ' ὠκύποτα κὴ ὠκυπόδων ἡμιόνων·
ἠ νηόντε μέγαν κὴ ἀγάλματα πόλλ' ἐνέοντα.
ἀμφ' ἐλάτῃ πίθοιο σύδ' ἀρείαων κὴ ἀρίστων
ἐαὶ ἄναξ ἐμέθεν· σῶν δ' ἀθένος ἴδμεν ἐόντος,
ὃν κρίαν ποίησας ὑὸν πυκὶ παρναμόϊο.
ἔνθ' ὄβ' ἅρματα κὴ λὰ ἀρούσεται ἠτέ τοι ἵππων
ὠκυπόδων ἡμιόνων ἔσται ἀνδμήτερα πρὸ βωμόν·
ἀμφὰ κὴ ὣς προέχοιεν ἐπιπλόκοι ἀμφὶ ἕκαστα
ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα· σύδ' ἀφρόνας ἀμφιέπεσθαι,
δίξαι ἰ ῥᾳ κὴ λὰ πριπτιόνων ἀνθρώπων.
ὃς ἐπῶν ἐκ τε πέτηθε φρένας ἠφορά δι αὐτῇ
ἀνελφύσῃ κλέος εἰς ἔτι χθονὶ μὴ δ' ἐκ τοια.
ἔνθεν δὲ προτέρω ἐκίδε ἐκ πεβόλ' ἀπόλλων·
ἔξεδε δ' ἂν φλειοῦντ' ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστάων,
δὶ διὸς ὄφι ἀλέροντες ἐπὶ χθονὶ ναυτάσσιον
ἐν κὴλῇ βάσῃ κιφισιάδος ἐγγύθι λίμνης.
ἔνθεν κε πρηπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θύων·
ἶσεο δ' ἂν κρίσσην· ὑὸ παρνησὸν νιφόεντα,
κυῆμον πρὸς ἑσπερον τεταμμένον· αὐτὰρ ὑπ' ἔνθεν
πέδον ὑποκρέμαται, πόλις δ' ὑποδέδρομε βῆσσα
δρυόεσσ', ἔνθα ἄναξ τεμμήρατο φοῖβος ἀπόλλων
νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον, εἶπέ τε μῦθον·
ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικλυτὸν νηὸν
ἐμοὶ μαντήιον ἀνθρώποις χρησμίριον· οἵ τέ μοι ἀεὶ
ἐνθάδ' ἀγινέουσι τελήεσσαν ἑκατόμβην,
ἠ ὅσοι ὅσοι πελοπόννησον πίδρην ἐχόσιν,
ἠδ' ὅσοι ἀνρώπιντε κὴ ἀμφίρυτα κτὰ νήσων
χρησόμενοι· τῆσιν δ' ἂν ἐγὼ νημερτέα βυλὴν

πᾶσι θεμιστύσσομι χρέων ὀνὶ πίονι νηῷ·
ὃς ἐπὼν διέβην θεμείλια φῶβος ἀπόλλων
οὐρέα κὼ μάλα μακρὰ διαμπερὲς αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς,
λάϊνον ὤλον ἔβην νοσφώνιος· ἦ δ' ἀνάμηδος,
ἐξέδυ· ἐρχίνα φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔναιεν ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων·
πτισσοῖσιν λάεσσιν ἀοίδιμον ἐμμεναι αἰεί·
ἀχῦ δὲ κρήνη κελλίῤῥοος· ἔνθα δράκαιναν
κτάνεν ἄναξ διὸς υἱὸς ἀκὴν κρατερῷσι βιοῖο,
ζαθέρεα μεγάλην, τέρας ἄγριον· ἣ κακὰ πολλὰ
ἀνθρώπους ἔρδεσκεν ἐπὶ χθονὶ πολλὰ καὶ αὐτούς·
πολλὰ δὲ μῆλα τανυσθοπόδ' ἐπὶ πέλεπ μα δαφοινόν,
καί ποτε λεξαμένη χρυσοβρόνθ' ἕλφεν ἥρης,
ἡνόν τ' ἀρταλέοντε τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν·
ὄνπερ δὴ ἥρη ἔτικτε χολωσαμένη διὶ πατρί·
οὔτ' ἄρα δὴ χρονίδης ἐριπυδίκα γείνατ' ἀθήνην
ἐν πορυφῇ· ἣ δ' αὖτα χολώσατο πότνια ἥρη·
ἠδὲ κὼ ἀγορμένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔφατε·
κέκλυτέ μευ πάντές τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι·
ὡς ἐμὲ ἀτιμάξεν ἄρχει νεφεληγερέτα ζεὺς
πρῶτος· ἐπεὶ μ' ἄλοχον ἐποιήσατο κέδν' ἐνιῆναι·
κὼ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλαυκῶπιν ἀθήνην·
ἣ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπῃ ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὃγ' ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
πᾶσι ἐμὸς ἤφαιστος ῥικνὸς πόδας ὃς τέκον αὐτὴ· λάβε
ῥίψ' ἄνα χρσὸν ἐλοῦσα κὼ ἔμβαλον οὐρεῖ πόντῳ·
ἀμφὶ ἑ νηρῆος θυγάτηρ θέτιν ἀργυρόπεζα
δέξατο, κὼ μετὰ ἧσι κασιγνήτῃσι κόμισεν·
ὡς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι·
χέτλιε ποικιλομῆτα, τί νῶϊ ἔτι μήσεαι ἄλλο·

πῶς ἔτλης οἷος τεκέειν γλαυκώπιδ' ἀθήνην·
οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπης
ἦν δὲ ἐν ἀθανάτοισιν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι·
καὶ νῦν τοι δὲ ἐγὼ τεχνήσομαι ὥς κε γένηται
παῖς ἐμὸς, ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν·
οὔτε σὸν αἰσχύνας ἱερὸν λέχος, οὔτ' ἐμὸν αὐτῆς·
οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι· ἀλλ' ἀπὸ σεῖο
τηλόθεν οὖσα· θεοῖσι μετέσομαι ἀθανάτοισιν·
ὣς εἰποῦσ' ἀπὸ νόσφι θεῶν κίε χωομένη περ·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῶπις πότνια ἥρη·
χειρὶ κατὰ πρηνεῖ δ' ἔλασε χθόνα καὶ φάτο μῦθον·
κέκλυτε νῦν μοι γαῖα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
τιτῆνές τε θεοὶ· τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
τάρταρον ἀμφὶ μέγαν· τῶν ἔξ, ἄνδρες τε, θεοί τε·
αὐτοὶ νῦν μευ πάντες ἀκούσατε καὶ δότε παῖδα
νόσφι διὸς μηδέντι βίην ἐπιδευέα κείνου·
ἀλλ' ὅγε φέρτερος ἦ, ὅσον κρόνου εὐρύοπα ζεύς·
Ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ·
κινήθη δ' ἄρα γαῖα φερέσβιος· ἥδ' ἐσιδοῦσα,
τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν· ὀΐετο δὲ τελέεσθαι·
ἐκ τούτου δ' ἔπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
οὔτέ ποτ' εἰς εὐνὴν διὸς ἤλυθε μητιόεντος·
οὔτέ ποτ' εἰς θῶκον πολυδαίδαλον ὡς τὸ πάρος περ
αὐτῷ ἐφεζομένη, πυκινὰς φραζέσκετο βουλάς·
ἀλλ' ἥγ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα,
τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια ἥρη·
ἀλλ' ὅτε δὴ νύκτες τε, καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
ἥδ' ἔτεκ'· οὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον οὔτε βροτοῖσι·
δεινόν τ' ἀργαλέοντε τυφάονα πῆμα βροτοῖσιν·

αὐτίκα

αὐτίκ' ἐτόν δι λαβῦσα βοῶπις πότνια Ἥρη,
δῶκεν ἔπειτα φέρυσα κακῷ κακὸν, ἡδ' ὑπέδυκεν
δῦ κακὰ πόλλ' ἐρδύσα κατὰ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.
ὅ στῆ γ' ἀντιάσᾳ, φρένας ἐκ μὲν ἄσιμον ἕμαρ-
πρὶν γε δὶ ἰὸν ἐφῆκεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
καρτερὸν ἥδ' ὀδυώσιν ἐρεχθομένη χαλεπῆσι,
κῆτο μέγ' ἀθμαίνυσα κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
θεσπεσίη δ' ὀνοκὴ γένετ' ἄσπετος, ἡδὲ κὰθ ὕλην
πυκνὰ μάλ' ἔνθα ἐλίσσετο λῆπε δὲ θυμὸν
φοινὸν ἀποπνείσσ', ὁδ' ἐπύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων.
ἐν ταυβοῖ νῦν πύθευ ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ.
ἤδη σύ γε ζωοῖσι κακὸν μέλημα βροτοῖσιν
ἔσσεαι· οἰ γάρ σε πολυφόρβη καρπὸν ἔδοντες
ὠμὰ δ' ἀγινήσουσι τελεσσάσσι ἑκατόμβας·
οὐδέ τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ', οὔτε τυφωεὶ
οὐδὲ σέ γ' ἀμβρόσιος μελάνυδρος ἀμμὶ σέ γ' αὖτε
πύσῃ γαῖα μέλαινα, κακὴ ἠλέπτωρ ὑπερίων.
ὣς φάτ' ἐπανχόμενος· νὺξ δὲ σκότος ὄμμασιν ἔσχε.
τὴν δ' αὖτε κατέπυσσ' ἱμερόεν μένος ἠελίοιο·
ἐξ οὗ νῦν πυθὼ κικλήσκεται· οἱ δὲ ἄνακτα
πύθιον κλέξσιν ἐπώνυμον, ὕνεκα κῆθι
αὐτὸν πῦσε πέλωρ· μένος ὀξέος ἠελίοιο.
καὶ τότ' ἄρ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ φοῖβος Ἀπόλλων
ἄνεκά μιν κρήνη κάλλιρροος ἐξαπάφησε.
βῆ δ' ἐπὶ τελφῦσαν κεχολωμένος· αἶψα δ' ἵκανε.
δὴ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τ ελφῦσ' ἦ ῥα τέ μελλες ἐμὸν νόον ἐξαπάφυσα,
χῶρον ἐμοὶ χρήσειν προρέειν καλλίρροον ὕδωρ·
ἐνθάδε καὶ κεν ἐμὸν κλέος ἔμπεσε· σὸν δ' ὀλίγης·
ἦ, καὶ ἐπὶ ῥίον ὦσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,

πέρηισι προχυτῆισιν· ἀπέκρυψεν δὲ ῥέεθρα,
καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσεϊ δενδρόεντι
ἄγχι μάλα κρήνης καλλιῤῥόου· ἐνθάδ' ἄνακτι
πάντας ἐπὶ κλισίην τελφουσίῳ εὐχετόωντας.
ἔνθεν τελφούσης ἰῆς ἤγαγε ῥέεθρα·
καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅς τινας ἀνθρώπους ὀρχηθμοῖσι ἐισαγάγοιτο·
οἳ βραπάδσονται πυθοῖ ἐνὶ πετρήεσσῃ·
ταῦτ' ἄρα οἱ μαίνων ἐνόησ' ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ
νῆα θοήν· ἐνὶ δ' ἄνδρες ἔσαν πολίες τε καὶ ἐσθλοὶ
κρῆτες ἀπ' ἰνωσσοῦ μινωΐου, οἵ ῥά τ' ἄνακτι
ἔρδά τε ῥέξουσι καὶ ἀγγέλλουσι θέμιστας
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσάορος, ὅππιον ἔπῃ·
χρείων ἐκ δάφνης γυάλων ὑπὸ παρνησσοῖο.
οἳ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ μήματα νηὶ μελαίνῃ
δῦν πόντον μαθόντα πυλιγενέας τ' ἀνθρώπους
ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι σαώτερον Φοῖβος Ἀπόλλων
ἐν πόντῳ δ' ἐτόρυσε, δελφῖνι ἐοικώς·
νηὶ θοῇ, καὶ νεῖο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε.
τῶν δ' ὅς τις κατὰ θυμὸν ἐπέφραδε νῆσαι
πάντοθ' ἀνακείσασθαι τίναξαι δὲ νῆα ἄρρα.
οἳ δ' ἀκέων ἐνὶ νηὶ καθέζετο δεμαίνοντες.
ἄψ δ' ἰθὺ οἱ πλόον εἶλυον κοίλην ἀνὰ νῆα μέλαιναν·
ἦδε λύον λαῖφος νηὸς πνανοπρώροιο.
ἐν δ' ὡς οἱ τὰ πρῶτα κατεζήσαντο βοεῦσιν,
ὣς ἔπλεον· κραιπνός δε νότος κατόπισθεν ἔπειρε
νῆα θοήν· πρῶτον δὲ παρημείβοντο μάλειαν·
παρ' δὲ λακωνίδα γαῖαν, ἁλίσφαρον πολίεθρον
ἔξον· καὶ χῶρον τρῳμβρότε ἠελίοιο
ταίναρον· ἔνθά τε μῆλα βαθυῤῥίχα βόσκεται αἰεὶ

ἠελίοιο ἄνακτος· ἔχει δ' ἐπὶ δ' ἐπὶ χῶρον·
ὁππότε δὴ ἔνδ' ἔθελον νῆα ἔχειν ἠδ' ἀποβάντες
φράσσασθαι μέγα θαῦμα, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
ἦμενέ νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
ἥ εἰς δὶς μάλιον πολυίχθυον ἀμφὶς ὀρύσσῃ·
αὐτὴ δ' πηδαλίοισιν ἐπείθετο νηῦς ὑδρηλή·
ἀμφὶ παρὲκ πελόπόννησον πίειραν ἔλασσα
ἦεν ὁδόν, πνοιῇ δὲ ἄναξ ἑκάεργος ἀπόλλων
μησὶ δίως ἔθεω· ἠδὲ πρήσσουσα κέλευθον,
ἀφνήνιε ἔχνε καὶ ἀφράδιε ἔρατρυνήν,
καὶ θρόνον ἀμφιδύσιο πόρον ἐυκτίμενον ἀκτῇ,
καὶ πύλον ἠμαθόεντα, πολυγενέας τ' ἀνθρώπους·
βῆ δὲ παρὰ κρουνὸς καὶ χαλκίδα καὶ παρὰ δῦμιν,
ἠδὲ παρ' ἠλίδα δῖαν ὅθι κρατέουσιν ἐπειοί·
ἂν τε φρὰς ἐπέβαλλεν ἀγαλλομένη διὸς ὄρῳ·
καί σφιν ὑπεκνεφέων ἐθάμνης τ' ὄρος ἀπὺ πέφαντο.
ἐκλείδιόν τε, σάμητε, καὶ ὑλήεσσα ξάνθοιο·
αὐτὴ ὅτε δὴ πελοπόννησον παρενίαυτο πᾶσαν·
καὶ δὴ ἐπεὶ κρίσις ἐτετράνετο πόλπος ἀπείρων,
ὅς τε διεκπελόπόννησον πίδραν ἐέργῃ·
ἦλθ' ἄνεμος ξέρυρος μέγας αἴθριος ἐκ διὸς ἄσης·
λάβρος ἐπαιγίζων ἐξ ἀέθερος ὄφρα τάχιστα
νηῦς ἀνύσειε θέουσα βαλαύνης ἅλμυρὸν ὕδωρ·
ἄφορροι δ' ἦπειτα πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
ἔπλεον· ἦγε μόνυε δ' ἄναξ διὸς υἱὸς ἀπόλλων.
ἔξον δ' ὃς κρίσιην εὐδείελον ἀμπελόεσσαν
ὃς λιμένι ἐν δ' ἀμάθοισιν ἐχεμεμφατο παντοπόρος νηῦς·
ἔνθεν ἐκ νηὸς ὄρυσεν ἄναξ ἑκάεργος ἀπόλλων,
ἀστερι εἰδόμενος μέσῳ ἠματι· τὸ δ' ἄρ πολλαὶ
σὺν θαρσήσασ πωτῶν το, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἧκεν.

δὺς δ' ἄδυπνον κατέδυσαν διὰ ῥικπόδων ἐριτίμων·
ἐν δ' ἀρ' ὄγε φλόγα δαῖε· ἐπιφαυσκόμενος τὰ' ἀπίλλε.
πᾶσαν δὲ κρίσιν κατέχευε σέλας, αἱ δ' ὀλόλυξαν
κριναγῶν ἄλοχοι, κ' ἀλλίζωνοί τε θύγατρες,
φοίβῃ ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δίος ἔλεν ἕκαστον.
ἔνθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα νόημ' ὤρνυμεν ἄλλο πίτεσθαι.
ἀνέρι εἰδότι μῆδος ἀζηχῶ τε κραταιῷ τε
πρωθήβῃ χάτῃ εἰλυμένος οὐρέσι ὦμος.
καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ ξεῖνοι τίνες ἐστέ· πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα·
ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε·
οἷά τε λῃστῆρες ὑπεὶρ ἅλα τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρβέβροτοι, κακὸν ἀμφαδὸν οἷσι φέροντες·
τίφθ' ὕπως ἦλθον τετιηότες· ἦ ῥα ἐπὶ γαῖαν
ἐκβῆτ', ὅθι κῆθ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθειτε·
αὖτε μὲν ἠδίκεν κέλευθος ἀνδρῶν ἀμφιτάων,
ὁππόταν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νῆα μελαίνῃ
ἔλθωσιν κατὰ τῷ ἀδηκότες· αὐτίκα δ' ὀσφέσσ
σίτοιο γλυκερὸν πρὶ φρένας ἵμερος αἱρῇ·
Ὡς φάν· καί σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε·
τὸν κρὺ ἀμειβόμενος κρητῶν ἄρχος, ἀντίον ηὔδα·
ξεῖνε· ἐπεὶ ἢ μὴν γάρ τι κατηφονέοντάς γε ἔοικας,
ἤδη μᾶσ' ἤδὲ φυὴν, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
ἔλλέ τε κρὺ μέγα χαῖρε· θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
καί μοι τὸ τ' ἀχόρευτον ἐπίτυμον ὄφρ' οὐ φθῶ,
τίς δῆμος· τίς γαῖα, τίνες βροτοὶ· ἦ μεγάασιν·
ἄλλη γὰρ φρονέοντες ἐπιπλέομεν μέγα λαῖτμα,
εἰς κύτος ἐκ κρήτης, ἔνθεν γένος οὐκ ὀμὸν εἶναι·
καὶ γὰρ ὧδε ξυὼ νηὶ κατήλυθομεν ἄτη ἑκόντες·
γύσσ ἰέμενοι ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα·

ἀλλά τις ἀθανάτων δαῆρ ἤγαγεν ὅν κε ἑθέλοντα.
Τ ὑς δ' ἀπαμβόμενος προσέφη ἑκάεργος ἀπόλλων.
ξεῖνοι τοὶ νῦν αὖτε πολυδίνδυον ἀμφινέμεσθε
τοπρὶν· ἀτὰρ νεῶν ὅν κε ἐθ' ὑπόσποτοι αὖθις ἔσεσθε,
ἴς τε πόλιν ἐράνιν, καὶ δώματα κάλ' ἑκάστος.
ἴς τε φίλας ἀλόχους, καὶ ἐνθάδε πίονα νῆον
ἕξετ' ἐμὸν πολλοῖσι τετιμένον ἀνθρώποισιν.
ἀμὶ δ' ἐγὼ διὸς υἱὸς· ἀπόλλων δ' οὔνομα γέναμ.
ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
ὅτι κακὸ φρονέοντε, καὶ ἐνθάδε πίονα νῆον
ἕξετ' ἐμὸν πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι.
βουλὰς τ' ἀθανάτων ἐδίσετε, τῶν ἑὸ πτι
αἰὲν τιμήσεσθε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἀλλ' ἄγετ' ὡς ἂν ἐγὼ ὑφηγῶμαι τάχιστα.
ἑστία μὲν πρῶτον κάθετον λύσαντε βοᾶς
νῆα δ' ἐπ' ἄκρα θοὴν ἐπὶ πείρατα ἐρύσασθε.
ἐκ δ' ὑπὸ μασθ' ἕλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς εἰσω.
καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
πῦρ ἐπικαίοντες· ἐπὶ τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες
εὔχεσθαι δ' ἧπτα παρεστάμενοι πρὶ βωμόν.
ὡς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐνήρατο δεῖπνον ἕταιρον
ἑσσόμενος δελφῖνι, βοὴς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα,
ὡς ἐμοὶ εὔχεσθαι δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς
αὖος, δίλφιος, καὶ ἐπόψιος ἔσεται αἰεί.
δειπνήσαντ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν παρὰ νηὶ μελαίνῃ
καὶ σεῖσαι μαχάρεσσι θεοῖς, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν,
αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἧσθε.
ἔρχεσθαι θ' ἅμ' ἐμοὶ καὶ ἰηπαιήονα δείδην,
ἐσόκε χῶρον ἵκησθον, ἵν' ἕξετε πίονα νηόν.
ὣς ἔφαθ· οἳ δ' ἄρα τε μάλα μὺν κλύον· ἦρχε δ' ἑπίθοντο.

εἰσὰ Ἴλιον πρῶτον κάθεσαν, λύσαι δὲ βοεάσι·
εἰς δὲ ἕ συβόλοιο πέλασσαν, προτόνοισιν ὑφέντες·
ἐκ δ' ἐκβὰς κὰδ αὐτοὶ βάσαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἐκ δ' ἄλοσ ἤγαγρόνδε βοῆν ἀγαὸν Νέστορα, ἐρύσαντο,
ὑψοῦ ἐπὶ φαμάθοις παρὰ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσαν,
κὰδ βωμὸν πόησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
πῦρ δ' ἐπικαίοντες ἐπὶ πλάκας λευκὰ βόοντες,
εὐχόνθ' ὡς ἐκέλευε Θαρισταμίδαο παρὰ βωμόν·
θόρνον ἐπὰ εἴλοντο βοῆ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
κὰδ αὐτῆσαν μακάρεσι θεοῖς οἱ ὄλυμπον ἔχουσιν·
αὐτὰρ ἐπὰ πόσιος κὰδ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
βὰν ῥ' ἴμεν ἤρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
φόρμιγ' ἐν χείρεσιν ἑὴν ἀκαχὸν κιθαρίζων,
καλὰ κὰ ὑψιβιβὰς· οἱ δ' ἀρίστοντες ἕποντο
κρῆθεν πρὸς πυθώ, κὰ ἰηπαιήονα θέσθον
οἱ δ' ἰ τε κρητῶν παιήονες δίσι τε μῦσαι
ἐν σίφεσιν ἔβαινε θεὰ μελιηδέα δοιδήν·
ἄκμητοι δὲ λόφον προσέβαν ποσὶν ἄκρα δ' ἵκανε
ταρνησσὸν, κὰ χῶρον ἐπήρατον ἔνθ' ἄρ' ἔμελλεν
δὴ ἐσθαι πολλοῖσι τετιμένος ἀνθρώποισι.
δεῖξε δ' ἄγων αὐτὸς Φαίηδον κὰ πίονα νηόν·
τῶν δ' ὡρίνετο θυμὸς ἐν σίφεσι φίλοισι·
τῶν κὰ ἀνδρόμολος κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦυδα·
ξῦ ἄν' ἔπειδὴ πλεῖ φίλων κὰ πατρίδος αἴης
ἤγαγες· ἄτω νῦ τῷ σῷ φίλον ἔπλετο θυμῷ,
πῶς κὰ νεῶ βιόμεθα· τόσε φράζεσθαι ἄνωγμεν·
ἤτε ξυνήρορος ἦσθ' γ' ἐπήρατος ἠδ' ἀλεείνων,
ὡς τ' ἀπότ' αὖ ζώειν, κὰ μάλα ἀνθρώποισιν ἐπήδειν·
τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
νήπιοι ἄνθρωποι δυστλήμονες, οἱ μελεδώνας

βούλεσθ' ἀργαλέους τε πόνους καὶ στείνεα θυμῷ.
ῥηΐδιον ἔπος ὔμμ' ἐρέω καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω
δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν
σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσται,
ὅσσα ἐμοί κ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων
νηόντε προφύλαχθε δὲ δέχθε δὲ φῦλ' ἀνθρώπων,
ἐνθάδ' ἀγειρομένων, καὶ ἐμὴν ἰθαύτε μάλιστα·
ἠέτι τηΰσιον γ' ἔπος ἔσσεται ἠέτι ἔργον,
ὕβρις θ' ἣ θέμις ἐστὶ κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων,
ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται·
τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ' ἤματα πάντα,
εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι·
καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε διὸς καὶ λητοῦς υἱέ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο, καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς·

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

ἑ Ρμῆν ὑμνεῖ μοῦσα διὸς καὶ μαιάδος υἱόν,
κυλλήνης μεδέοντα καὶ ἀρκαδίης πολυμήλου
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε μαῖα
νύμφη εὐπλόκαμος, διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα
αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἠλεύαθ' ὅμιλον,
ἄντρον ἔσω ναίουσα παλίσκιον· ἔνθα κρονίων
νύμφῃ εὐπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
ὄφρα κατὰ γλυκὺν ὕπνος ἔχοι λευκώλενον ἥρην,
λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητούς θ' ἀνθρώπους·
ἀλλ' ὅτε δὴ μεγάλοιο διὸς νόος ἐξετελεῖτο,
τῇ δ' ἤδη δέκατος μεῖς οὐρανῷ ἐστήρικτο,
εἴς τε φόως ἄγαγεν, ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο·
καὶ τότ' ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον αἱμυλομήτην,
ληϊστῆρ' ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,

νυκὸς ὀπωπητῆρα πυληδόκον· ὃς τάχ' ἔμελλεν
ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἠῶος γεγονὼς μέσῳ ἤματι ἐγκιθάριζεν,
ἑσπέριος βοῦς κλέψεν ἑκηβόλου ἀπόλλωνος·
τετράδι τῇ προτέρῃ τῇ μιν τέκε πότνια μαῖα·
ὃς καὶ ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γείων·
οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ·
ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ζήτει βόας ἀπόλλωνος,
οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο·
ἔνθα χέλυν εὑρὼν, ἐκτήσατο μυρίον ὄλβον·
ἑρμῆς τοι πρώτιστα χέλην τεκτήνατ' ἀοιδόν·
ἣ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλίῃσι θύρῃσι
βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποίην,
σαῦλα ποσὶν βαίνουσα· διὸς δ' ἐριούνιος υἱός
ἀθρήσας, ἐγέλασσε καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπε·
σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον, οὐκ ὀνοτάζω·
χαῖρε φυὴν ἐρόεσσα χοροιτύπε δαιτὸς ἑταίρη
ἀσπασίη προφανεῖσα. πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα
αἰόλον ὄστρακον ἐσσὶ χέλυς ὄρεσι ζώουσα.
ἀλλ' οἴσωσ' εἰς δῶμα λαβὼν· ὄφελος τί μοι ἔσσῃ·
οὐδ' ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρώτιστον ὀνήσεις·
οἴκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι·
ἦ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι αἰχμὰ
ζώουσ'· ἢν δὲ θάνῃς, τότε ἂν μάλα καλὸν ἀείδοις·
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ χερσὶν ἅμα ἀμφοτέφῃσιν ἀείρας,
ἂψ εἴσω κίε δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα·
ἔνθ' ἀναπηλήσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου
αἰῶν' ἐξετόρησεν ὀρεσκόοιο χελώνης·
ὡς δ' ὁπότ' ὠκὺ νόημα διὰ στέρνοιο πρήσει
ἀνέρος· ὅν τε θαμιναὶ ἐπιστρωφῶσι μέριμναι·

ἀλλ' ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί,
ὡς ἄμ' ἕπετο καὶ ἔργον ἐμήσετο κύδιμος ἑρμῆς.
πῆξε δ' ἀρ' ἐν μέσροισι τριῶν δόναξ κλαμοιο
περήσας διὰ νῶτα διὰ ῥινοῖο μελώνης.
ἀμφὶ δὲ δίρματα τάνυσε βοὸς πρατὶ δῆναι ἑῆσι,
καὶ πήχεις ἐνέθηκε· ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἁρμοῖν.
ἑπτὰ δὲ συμφώνους οἰὸν ἐτανύσσατο χορδάς·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τοῦξε φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα,
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἦδὲ ὑπὸ χειρὸς
σμερδαλέον μενάβυσε· θεὸς δ' ὑπὸ κὰλὸν ἄεισεν
ἐξ αὐτοσχεδίης περιμήνεος ἠύτε κοῦροι
ἡβηταὶ θαλίῃσι παραβόλα ἠρτομέσσιν
ἀμφὶ δία χορείην καὶ μαίδα καλλιτέθηλον·
ὑμνεῖ δ' ἀθανάτους τε καὶ ἀνέρας ἐσθλοὺς ἀοιδῇ
ἠΐ τ' αὐτὰ γενεὴν· ὄνομα κλυτὸν ὀνομάζων,
ἀμφιπόνους τε γέραρε καὶ ἀγλαὰ δώματα νύμφης·
καὶ χρίποδας κατὰ δῖκον ἐπειτανύς τε λέβητας·
καὶ τὰ μὲν ἤδη· τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μνοιόπα·
καὶ τὰ μὲν κατέθηκε φέρων ἐρῷ ἐν λίνῳ
φόρμιγγα γλαφυρὴν· ὁδὶ ἄρα κρειῶν ἐρατίζων,
ἆλτο κατὰ σκοπιὴν σύριδος ἐπὶ μεγάροιο
ἁρμαίων δόλον αὐτῷ ἐνὶ φρεσὶν, εἰδότε φῶτας
φηλητὰς διέπουσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
ἠέλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς ὠκεανόνδε,
αὐτοῖσιν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν· αὐτὰρ ὁ ἑρμῆς,
τριτάτης ἀφίκανε θέων ὄρεα σκιόεντα·
ἔνθα θεῶν μακάρων βόας ἀμβροτοι αὐλιν ἔχεσκον
βοσκόμενοι λειμῶνα ἀπειρεσίης ἐρατεινῆς·
τῶν τότε μαίαδος υἱὸς ἐϋσκοπος ἀργοφόντης,
πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐριμύκους·

πλανοδίας δ' ἤλασε δι' ἀμαθώδια χῶρα,
ἴχνη ἀποσρέψας· δολίης δ' ἐλήθετο τέχνης,
ἀντία ποιήσας ὅπλας τὰς πρόσθεν ὄπιθεν,
τὰς δ' ὄπιθεν πρόσθεν· κατὰ δ' ἴχνια πάλιν αὖτις ἔβαινεν
σάνδαλα δ' αὖτίκ' ἔριψεν ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίηισιν
ἄφρας ἠδ' ἀνόητα διέπλεπε θαύματα ἔργα
συμμίσγων μυρίκῃς καὶ μυρσινοειδέϊ ὄζῳ·
τῶν τότε σωθήσας νεοθηλέος ἀγχόθι ὕλης,
ἀβλαβέως ὑπὸ πουλὺ ἐδήσατο σάνδαλα ποσσὶ
αὖτοῖσιν πεταλοισι, τὰ νύδιμος ἀργιφόεντος
ἔπασσε πιδίνθεν ὁδοιπορίην ἀλεείνων.
διά τ' ἐπιζυγίους δολιχὴν ὁδὸν αὖτις ἐπῆλθε ὠΐξ·
τόνδε γέρων ποίησε δόμῳ ἐνὶ θεσπεσίῃ ὠΐξ
ἑλίξιον πεδίονδε δι' ὀχνηρὸν λεχεποίην·
τὸν πρότερος προσέφη μάκης ἐριηρέτμος ὑιός·
γέρον, ὅς τε φυτὰ σκήπτῃς ἐπικαμπύλος ὤμῳ,
ἦ πολὺ διμήσεις σὺ τ' ἐνὶ τάφρῃ πάντα φέρησι,
καί τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν εἶναι, καὶ κωφὸς ἀκούσας,
καὶ σιγᾶν ὅτε μήτι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὖτε
τόσσον φὰς σωέσσαι βοῶν ἴφθιμα κέρηνα·
πολλὰ δ' ὄρη σκιόεντα καὶ αὐλῶνας πελασθείς,
καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε νύδιμος ἑρμῆς.
ὀρφναίη δ' ἐπίκυρος ἐπαύρετο δαιμονίη νύξ
ἤπλετον· τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημιοεργός·
ἠδὴ νέον σκοπιῇ προσεβήσατο δῖα σελήνη
πάλλακος ὑγκάτορ μεταμησάμενος ἄνακτος,
ὅππως ἐπ' ἀμφιρύτοιο ποταμὸν διὸς ἄλκιμος υἱὸς
φοίβῳ ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους·
ἀθρήσας δ' ἵκανον ὀὺ αὐλιον ὑψιμέλαθρον,
καὶ λιπὼν προπάροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος·

ἔνθ' ἔπει οὖ βοτάνης ἐπεφόρβει βῶς ἐριμύκης.
καὶ τὰς μὲν σωέλασεν ὃς αὔλιον ἀφρόεσσ' ὄεσσι
λωτὸν ἐρεπομένας ἠδ' ἐρσήεντα νέμεσθαι·
σωὶς δ' ἐφόρει ξύλα· πολλὰ πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνη·
δάφνης ἀγλαὸν ὄχον ἐλῶν ἐπέλεψε σιδήρῳ
ἄρμενον· ἐν παλάμῃ δ' ἄνοδ' ἄμπνυτο θρασὺς αὐτομόλος·
ἑρμῆς τοι πρώτιστα πυρήϊα πῦρ τ' ἀνέδωκε·
πολλὰ δὲ κάγκανα κάλα κατ' ἄδαΐζ' ἐνὶ βόθρῳ
ἕλλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπιστανὰ λάμπετο δὲ φλόξ
πλόσε φύζαν ἰεῖσα πυρὸς μέγα θαλπομένοιο·
ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίῃ κλυτὸς ἠφαίστοιο,
τόφρα δ' ὑποβρυχίσας ἕλικας βῶς ἕλκε βύραξε
δοιὰς ἄχι πυρὸς θωάμις δὲ οἱ ἔπλετο πολλή·
ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιόωσας·
ἐγκλίνων δ' ἐνέλινδε διαὶ ὦνας τε τορήσας·
ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε· τὰ μὲν κρέα πίονι μήλῳ·
ὤπασ' δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα θυρατέοισι,
σάρκας ὁμῶ καὶ νῶτα γλάσμια καὶ μέλαν αἷμα
ἑρμέων ἐν χοάδεσσι· τὰ δ' ὠπτᾶ κεῖτ' ἐπὶ χώρης·
σπλῆνάς δ' ἐξετάνυσε κατὰ σφέλῳ ἐν πέδῃ·
ὣς ἔτι νέῳ τάμεν ἄνακτι πολυχρόνιοι πεφύασι,
θνητὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον· αὐτὰρ ἔπειτα
ἑρμῆς χαρμοφέρων εὑράνατο πίονα ἔργα
λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι καὶ ἐξέσσατο μοῖρας
κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἑκάστῳ·
ἔνθ' ὁσίης κρεάων ἠράσατο κύδιμος ἑρμῆς·
ἦδμὴ γάρ μιν ἔτρε καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα
ἤθεα· δὴ γὰρ ὧς οἱ ἐπήνυσεν θυμὸς ἀνίπτοις·
καί τε μάλ' ἱμείροντι περὶ ἰβῆς κατὰ θεσπῆς·
ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ὃς αὔλιον ὑψιμέλαθρον

θημὸν καὶ κρέα πολλὰ· μετπορα δ' ἄμφ' ἀναείρε
σῆμα νέης φωνῆς· ἐπὶ δ' ξύλα κῆχεν ἀναείρας
ἄλσος δ' ἄλσος ἔρινα πυρὸς κατεδάμνατ' αὖτμῆ·
αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων,
σάνδαλα μὲν πρόεμεν δῦ· ἀμφίεον βαθυδίννην
ἁλὸς Φρακίην δ' ἐμάρανε· πόντιν δ' ἀμάθωσε μέλαιναν
παννύχιος· κελάδων δὲ φόως ἐπέλαμπε σελήνης.
πυλλήνης δ' ἄμφ' αὖτις ἀφίκετο δῖα κέρηνα
ὄρθριος· ἔνθά τίς οἱ δολιχῆς ὁδὸς ἄντεβόλησεν,
ἤτε θεῶν μακέρων, ἤτε θνητῶν ἀνθρώπων·
ἔνθ' αὖ κωφὸν ἔλελιζεν· Διὸς δ' ἐριούνιος ἕρμῆς
δολομήδεϊ μεγάροιο, διὰ κλῖθρον ἔδυνεν,
αὐτῆμ' ὀπωρινὴ ἐναλίγκιος ἠΰτ' ὀμίχλη·
ἔνθωσεν δ' ἄνδρα ἐξίκετο πίονα μῆλα,
ἧκε δὲ σοὶ προβιβὼν· ἔνθ' ἡ κτύπεν ὡς πρὶν ἔπ' ἔμπης.
ἐαυμένως δ' ἄρα λίνον ἐπῴχετο νύμφιος ἕρμῆς,
ἀκάρηνον ἀμφ' ὤμοις εἱλυμένος ἠΰτε τέκνον
νήπιον ἐν παλάμῃσι πρὶν ἐγνύσι λαῖφος ἀβύρων
κεῖτο χέλυν ἐράπιν ἔπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων·
μητέρα δ' οὐκ ἀρ' ἔληθε βοὰν θεὸς ἐπέτε μῦθον·
τίπτε σὺ ποικιλομῆτα· πόθεν τάδε νυκτὸς ἀωρὶ
ἔρχη ἀναιδείην ἐπιμένετ' ἀνδρὸς ἀνῶρη·
ἦ τά γ' ἀμήχανα δεσμὰ πρὶ πλουρήσιν ἔχοντα,
λυτοῖσθ' ὑπὸ χρσὶ θιεμπροβούροιο πρήσσῃ,
ὅστε λαβόντα μεταξὺ κατ' ἄγχεα φιλητύσειν.
ἔρρε πάλιν μεγάληνσε πατὴρ ἐφύτευσε μρίμναν
θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι·
Τ ἣν δ' ἕρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο πρβαλέοισι·
μῆτερ ἐμὴ· τί μετ ταῦτα τιτύσκεαι ἠΰτε τέκνον
νήπιον· ὃς μάλα πάρα μετὰ φρεσὶν ἄσυλα εἰδὼς

ταρβαλέον· καὶ μητρὸς ὑπαιδείδοικεν ἐνιπάς·
αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι οὔτις ἀρίστη,
βουλεύων ἐμὲ καί σε διαμπερὲς· οὐδὲ θεοῖσι
νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄπαστοι,
αὐτοῦ τῇδε μένοντες ἀνεξόμεθ' ὡς σὺ κελεύεις,
βέλτερον ἤματα πάντα μετ' ἀθανάτοις ὀαρίζειν,
πλούσιον ἀφνειὸν πολυλήϊον, ἢ κατὰ δῶμα
ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι θαασσέμεν· ἀμφὶ δὲ τιμῆς
κἀγὼ τῆς ὁσίης ἐπιβήσομαι, ἧς περ ἀπόλλων·
εἰ δέ κε μὴ δώησι πατὴρ ἐμὸς· ἤτοι ἔγωγε
πειρήσω· δύναμαι φιλητεύων ὄρχαμος εἶναι·
εἰδὲ μ' ἐρευνήσει λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς,
ἄλλο τί οἱ καὶ μεῖζον ὀΐομαι ἀντιβολήσειν·
εἶμι γὰρ εἰς πυθῶνα μέγαν δόμον ἀντιτορήσων·
ἔνθεν ἅλις τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
πορθήσω, καὶ χρυσὸν ἅλις τ' αἴθωνα σίδηρον,
καὶ πολλὴν ἐσθῆτα· σὺ δ' ὄψεαι αἴκ' ἐθέλησθα·
Ὣς οἱ μὲν ῥ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
υἱός τ' αἰγιόχοιο διὸς, καὶ πότνια μαῖα·
ἠώς δ' ἠριγένεια φόως θνητοῖσι φέρουσα,
ὤρνυτ' ἀπ' ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου· αὐτὰρ ἀπόλλων
ὀιχηστόν δ' ἀφίκανε κιὼν πολυήρατον ἄλσος
ἁγνὸν ἐρισφαράγου γαιηόχου, ἔνθα γέροντα
κνώδαλον εὗρε νέμοντα παρὲξ ὁδοῦ ἕρκος ἀλωῆς·
τὸν πρότερος προσέφη λητοῦς ἐρικυδέος υἱός·
Ὦ γέρον ὀιχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος,
βοῦς ἀπὸ πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνω
πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἑλικτὰς
ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μοῦνος ἀπ' ἄλλων
κυάνεος· χαροποὶ δὲ κύνες κατ' ὄπισθεν ἕποντο,

τέλεσαν δ' ἤτοι φῶτα ὁ μόρον δυ· οἶος δὲ λειφθεὶς
οὔτε κιὼν οὔτε τοῦρος· ὁ δὴ πρὶ θοῶν μα τέτυκται·
τοὶ δ' ἔβαν ἠελίοιο νέον κατὰ δυομένοιο,
ἐν μαλακῇ λειμῶνος ἀπὸ γλυκερὸν νομὸν·
τοῦτό μοι εἶπε γραῦς παλαιγενὴς εἰ πὼ ὄπωπας
ἄνέρα, τάς δ' ἐπὶ βυσὶ διαπρήναντα κέλευθον.
Τόν δ' ὀγέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ὦ φίλος· ἀργαλέον μέν, ὅσ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο
πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήανσιν ὁδῖται·
τῶν, οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλὰ
φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ διακρῖναι ἕκαστον·
αὐτὰρ ἐγὼ πρόσθεν ἦμαρ δὺ ἠέλιον καταδύντα,
ἔσχατον πρὶ γενὸν ἀνδρῶν σινοπέδοιο.
πάντα δ' ἔδοξα φέρισε σαφές δ' οὐκ οἶδα νοῆσαι,
ὅστις ἄμα βυσὶν εὐκραίρῃσιν ὀκείῃ
νήπιος· ἦλθε δὲ ῥάβδον ἐπισσοφάσθαι δ' ἐβάδιζεν·
ἐξοπίσω δ' ἀνέρι χάρη δ' ἔχεν ἀντίον αὐτῷ·
φῆ ῥ' ὀγέρων· οὐδὲ θάνον οὐδὲ κίε φοῖβος ἀπόλλων·
ἀνὸν δ' ἐνὶ φρεσὶ πανυσίπονον· αὐτίκα δ' ἔγνω
φίλην ἠὼ μεγάθυμα διὸς παῖδα κρονίωνος·
ἕαν μένως δ' ἤϊξεν διὸς υἱὸς ἀπόλλων,
δὺ πύλον ἠγαθέην διϊκόμενος ἡλίποδάς βῦς,
πορφυρέη νεφέλῃ πεκασμένος ὠρέας ὦμους·
ὅ χιάτ' ἐσενόησεν ἑκηβόλος ἐπέ τε μῦθον·
ὦ πόποι· ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
ἦ χια μὲν τάδε γ' ἴδμεν βοῶν ὀρθοκραιράων·
ἐμὰ πάλιν τέρπαπε δὺ ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
βήματα δ' ὕτ' ἀνδρὸς τάδε γίνεται ὔτε γυναικός,
ὔτε λύκων πολιῶν, ὔτ' ἄρκτων, ὔτε λεόντων,
ὔτέ τί μιν ταύρων λασιαύχενος ἔστιν ὁμοῖα,

ὅς τις τοῖα πέλωρα βιβᾷ πασι κραταιὸς εἶσιν·
ἀλλὰ μὴν ἔνθεν ὁ δῖος, τὰ δ' ἀνώτερ' ἔνθεν ὁ δῖος.
Ὣς ἄρ' ἔφατ', ἦλθεν δ' ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
κυλλήνης δ' ἄφ' ἵκανεν ὄρος κατάειδον ὕλη·
πέζαις εἰς ναυμάχια βαθύσκιον ἔνθά τε νύμφη
ἀμβροσίη ἐλόχησε Διὸς παῖδα κρονίωνος·
ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα δι' ὕγρεος ἠγαθέοιο
κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα τανᾳὼ πόρδαλα βόσκετο ποίην·
ἔνθα τότε αὐδήσας κατεβήσατο λάϊνον οὐδὸν
ἄντρου δν ἤρόεν ἐκ πετρῶν λαὸς Ἀπόλλωνος·
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Διὸς κυδιάνειρα γενέθλη,
χωόμενος πρὶ βυσὶν ἐνιπὴν ἀπόλλωνα,
αὐτάρ γ' ἔσω κατέδυνε θυείη τ' ἤϋτε πολλὴν
πρέμνων ἀνθρακιὴν ὕλης αὐοδὸς ἀμφικαλύπτει·
ὣς ἑρμῆς ἐκάλυπτον ἰδὼν ἀγέλειν ἑαυτόν·
ἐν δ' ὀλίγῳ σμύελαινε κάρη χεῖράς τε, πόδας τε,
δὴ ῥα νεόλλουτος προκαλύπτεται ἤϋτε μύτην ὕπνου
ἄρτι εἰ νέ τεόντε χέλυν ὑπὸ μαχάλῃ εἶχε·
γνῶ δ' ἄρ' ἀγοίνησε Διὸς κυδιάνειρα γενέθλη·
τύμφην τ' ὀρείην περικαλλέα καὶ φίλον υἱόν,
παῖδ' ὀλίγον δολίῃσι εἰλυόμενον ἐν τροπίῃσι.
παπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο,
τρεῖς ἀδύτους ἀνέῳξε λαβὼν κλιῒδα φαεινήν,
νέκταρος ἐκ πλήσας, ἠδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς·
πολλὸς δὲ χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο·
πολλὰ δὲ φοινικόεντα καὶ ἀργυφα εἵματα νύμφης,
ὅσσα θεῶν μακάρων ἱδρὶ δόμοι ἔνδοθι κεῖται.
ἔνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχὸς μεγάλοιο δόμοιο,
λιτοῖσιν μύθοισι προσηύδα κύδιμον ἑρμῆν·
ὦ παῖ, ὃς ἐν λίκνῳ κατάκεαι, μήνυέ μοι βοῦς

βᾶπον· ἔπᾳ τάχα νῶϊ μιοισόμεθ' ἠδὲ κἠτὰ πόσμον·
ῥίπτω γὰρ σε βαλὼν ὃς τάρταρον ἠρόεντα,
εἰς ζόφον ἀνόμορον κἠ ἀμίχαντον ὅδι σε μήτηρ
ἴδε φάος· ὅδι πατὴρ ἀναλύσεται· ἀνὴ ὑὸν γαίη
ἐρρήξας ὀλέσσοισιν ἐν ἀνδράσιν ἠὲ μενοινάων.
Τὸν δ' ἔρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο ῥᾳδαλέοισι·
λιτοὶ δὴ· τίνα τόνδε ἀπηνέα μῦθον ἔειπες·
κἠ βῆς ἀγραύλους δι' ἰόμενος ἐνθάδ' ἐκῆνας·
ἠὲ ἴδον, ἠ πυθόμην ἠὲ ἄλλα μῦθον ἄκουσα·
ἠὲ ἐν μνήσαμ', ἠὲ ἐν μήνυτρον ὀρόψμην,
ὅτε βοῶν ἐλάπτρι κραταιῷ φωτὶ ἔοικε·
ἠὲ ἐμὸν ἔργον τόνδε πάρος δι' μοι ἄλλα μέμιλεν·
ὕπνος ἔμοι γε μέμιλε κἠ μετέρης γάλα μητρός,
σπάργανά τ' ἀμφ' ὤμοισιν ἔχειν κἠ βρᾶ λοετρά,
μήτις τὸν πύθοιτο πόθεν τόδε νέκος ἐτύχθη·
καί κεν δὴ μέγα θᾶμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο πρῆσσαι
βουσὶ μετ' ἀγραύλοισι τόδ' ἄπρεπέως ἀγορεύεις·
χθὲς γενόμην· ἄπαλοὶ δι' πόδες· βηχεῖα δ' ὑπὸ χθών,
ὄδι θέλγς, παρὸς ἰσχανὸν μέγαν ὄρνον ὁμῆμαι·
μὴ μὰν ἐγὼ μή τ' αὖος ὑπίσχομαι ἄτιος εἶναι,
μήτέ τιν' ἄλλον ὄπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων·
αἴτινες αἰ βόες εἰσί· τὸ δι κλέος ὅιον ἀκούω.
Ὣς ἄρ' ἔφη· κἠ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων,
ὀφρύσι ἐπᾴζεσκεν ὁρώμενος ἔνθα κἠ ἔνθα
μάκρ' ἀποσυρίζων, ἄλιον ὡς μῦθον ἀκούων·
ἐν δ' ἄπαλον μελάσας προσέφη ἐκ βρος ἀπόλλων·
Ὦ πέπον, ἠπροσπυτὰ δολοφραδὲς, ἦ σε μάλ' οἶω
πολλάκις ἀντιτορῦντα δόμους οὖ ναιετάοντας
ἔννυχον ἐξ' ἕνα μῦνον, ἐπᾴδεῖ φῶτα κεβέσαι

σκυλάζοντα

σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου, οἷ' ἀγορεύεις·
πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὁπόταν κρειῶν ἐρατίζων,
ἀντήσεις ἀγέλῃσι βοῶν, καὶ πώεσι μήλων·
ἀκ' ἄγε μὴ πύματον καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσῃς·
ἐκ λίκνου κατάβαινε μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρε·
τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοις γέρας ἕξεις·
ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα·
Ὣς ἄρ' ἔφη καὶ παῖδα λαβὼν, φέρε φοῖβος ἀπόλλων·
σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος· τότε δὴ κρατὺς ἀργειφόντης,
οἰωνὸν προέηκεν ἀειρόμενος μετὰ χερσί,
τλήμονα γαστρὸς ἔριθον ἀτάσθαλον ἀστελιώτην,
ἐσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρε· τοῖο δ' ἀπόλλων
ἔκλυεν· ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον ἑρμῆν·
ἕζετο δὲ προπάροιθε καὶ ἐσύμενός περ ὁδοῖο,
ἑρμὴν κερτομέων· καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
θάρσει σπαργανιῶτα διὸς καὶ μαιάδος υἱέ·
εὑρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα,
τούτοις οἰωνοῖς· εὖ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις·
Ὣς φάτ' ὅδ' αὖτ' ἀνόρουσε θοῶς κυλλήνιος ἑρμῆς
σπουδῇ ἰών· ἄμφω δὲ παρ' οὔατα χερσὶν ἐώθει,
σπάργανον ἀμφ' ὤμοισιν ἐλιγμένος, εἶπε δὲ μῦθον·
πῇ με φέρεις ἑκάεργε θεῶν ζαμενέστατε πάντων·
ἦ με βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις·
ὢ πόποι· εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος· οὐ γὰρ ἔγωγε
ὑμετέρας ἔκλεψα βόας οὐδ' ἄλλον ὄπωπα,
αἵ τινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκούω·
δὸς δὲ δίκην, καὶ δέξο παρὰ ζηνὶ κρονίωνι·
αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διαρρήδην ἐρέεινεν
ἑρμῆς τ' οἰοπόλος, καὶ λητοῦς ἀγλαὸς υἱός·

ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες, ὁ δ' ἀθάνατα φρονέων
ἦκα ἀφίεως ἐπὶ βυσσὸν ἐλάξυτο κύδιμος ἑρμῆς·
αὐτὰρ ὃ τέχνησίν τε καὶ ἀμυλίοισι λόγοισιν,
Ἥβελεν ἐξαπατᾶν κυλλήνιος ὀρχηστῆρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἐὼν, πολυμήχανον εὗρεν·
ἔσαν μένος δ' ἤπειτα διὰ φαμάθοιο βάδιζε
πρόσθεν· ἀτὰρ κατόπισθε διὸς καὶ λητέος υἱός·
αἶψα δ' ὑπὸ κόρυνα θυώδεος ἀλύμποιο
ὃς πατέρα κρονίωνα διὸς πρίχα λέκτρα τέκνατο·
καθθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα·
οὐμυλίη δ' ἐχόλυμπον ἀγάννιφον ἀθάνατοί δὲ
ἄρθιτοι ἠβρέοντο ποτὶ πύχας ἀλύμποιο.
ἔσησαν δ' ἑρμῆς τε καὶ ὀρχηστὴρ ἀπόλλων
πρόσθε διὸς γόνου, ὅδ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱόν,
ζηδὶ ὑψιβρεμέτης· καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
φοῖβε πόθεν ταύτην μνῳοειδέα λῃδ' ἐλάυνεις·
παῖδα νέον γεγαῶτα φυὴν ἡήρυνος ἔχοντα·
σκυδμαῖον τόδι χρῆμα θεῶν μετὰ δώματα νίσσει·
Τόν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος ἀπόλλων·
ὦ πάτερ, ἦ τάχα μῦθον ἀκούσεαι ὃν κ' ἀγαπαιδνόν·
ἡρτομένων ὡς οἷος ἐγὼ φιλολήϊός εἰμι·
παῖδά τιν' οὖρον τόνδι διαπρύσιον κυβαΐσην
κυλλήνης ἐν ὄρεσι πολυδ διὰ χῶρον ἀνύσασα,
κέρτομον οἷον ἔγωγε θεῶν δὴ ἄλλον ὄπωπα,
ἠδ' ἀνδρῶν ὁπόσοι λησὶ βροτοὶ εἰσὶ ἐπὶ γαῖαν·
κλέψασ' ἐκ μηλῶνος ἐμὰς βόας, ὠκέτ' ἐλαύνων
ἑσπέριος παρὰ βίνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
ἐκθυπόρους δ' ἐλάων, τὰ δ' ἐπὶ ἴχνια ποιὰ πέλωρα
διά τ' ἀκάνθεσθαι καὶ ἀγαυῇ δαίμονος ἔργα·
τῇσιν γὰρ μὴ βυσσὸν ὑπ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα

ἀντία βήματ' ἔχουσα, κόνις ἀνέφαινε μέλαινα·
αὐτός δ' οὗτος ὅδ' ἐκὼς ἀμήχανος, οὔτ' ἄρα ποσσὶν
οὔτ' ἄρα χρσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον·
ἀκὴ ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα·
τοῖα πέλωρ, ὡς εἴ τις ἀραιῇσι δρυσὶ βαίνοι·
ὄφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
ῥεῖα μάλ' ἴχνια πάντα διέτρεπεν ἐν κονίῃσιν·
αὐτὰρ ἐπὶ ψαμάθοιο μέγαν στίβον ἐξεπέρησεν·
ἄφραστος γένετ' ὦκα βοῶν στίβος ἠδὲ καὶ αὐτοῦ
χῶρον ἀνὰ κρατρὸν· τόν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ
εἰς πύλον εὐθὺς ἑλῶντα βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέρεξε,
καὶ διὰ πῦρ μάλ' ἄμησεν ὁδοῦ, τὸ μὲν ἔνθα, τόδ' ἔνθα,
ἐν λίκνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ἐοικώς·
ἄντρῳ ἐν ἠρόεντι κατὰ ζόφον, οὐδέκεν αὐτὸν
αἰετὸς ὀξὺ λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χρσὶν
αὐγὰς ὠμάρταζε δολοφροσύνην ἀγεγώνων·
αὐτός δ' αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν·
οὐκ ἴδον· οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
οὐδέ κε μηνύσαιμ' οὐδ' ἂν μήνυτρον ἀροίμην·
ἤτοι ἀρ' ὣς εἰπὼν, κατὰ ἄρ' ἕζετο φοῖβος ἀπόλλων·
ἑρμῆς δ' αὖ θ' ἑτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ἤυδα·
δείξατο δ' εἰς κρονίωνα θεῶν σημάντορα πάντων·
ζεῦ πάτρ ἤ τοι ἐγώσοι ἀγηθείην καταλέξω·
νημερτής τε γάρ εἰμι καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι·
ἦλθεν ἐς ἡμετέρου διζήμενος εἰλίποδας βοῦς
σήμερον ἠελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο·
οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας οὐδὲ κατόπτας·
μηνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπὸ πολλῆς·
πολλὰ δὲ μ' ἠπείλησε βαλεῖν ἐς τάρταρον εὐρύν·

ἄνεχ' ὅμιλον τέρεν ἄνδρος ἔχει φιλοκυδίος ὕβρις.
αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμην, τάδε τ' οἶδε καὶ αὐτός.
ἔστι βοῶν ἐλαφηρὰ κραταιῷ φωτὶ ἐοικώς
πείθεσθ· καὶ γὰρ ἐμοῖο πατὴρ φίλος οὔνεκα εἶναι·
ὣς δὲ κε οἰκῆσθ' ἔλαφοι βόες, ὣς ὄλβιος εἴην,
ἢ δ' ὑπὲρ ἄδον ἔβην· τόδε δ' ἀρρεκέως ἀγορεύω.
ἠέλιον μάλ' ἀεσίομαι, καὶ δαίμονας ἄλλους,
πατέρ σε φιλῶ καὶ τέκνον ὀπίξομαι, οἶσθα καὶ αὐτὸς
ὡς δὲ κε αἴτιός εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὅρκον·
ἢ μὰ τὰ δ' ἀθανάτων ἐϋπρόσμικτα προβούρατα,
πατέρ ποτ' ἐγὼ τάτῳ τίσω ποτὲ νηλέα φωνήν,
καὶ κρατερῷ πρ ἐόντι· σύδ' ὀπατέροισιν ἄρηγε·
ς φάτ' ἐπιλλίζων πυλαῖνιος ἀγχιφόντης·
καὶ τὸ παράγγαρον ἔχεν ἐπ' ὠλένῃ ἠδ' ἀπέβαλλε·
ἐξὸς δ' μέγ' ἐξελάασεν ἰδὼν κεκομιδίλα παῖδα,
οὖ, καὶ ἐπισταμένως ἀγανὰ μύσον ἀμφὶ βόεσσιν.
ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν ὁ μόρρονα θυμὸν ἔχοντας,
ζητεύειν ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἠγεμονεύειν.
καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβίῃσι νόοιο,
ὅππῃ δ' ὦ τ' ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κέρεα·
νεῦσεν δὲ κρονίδης, ἐπεπείθετο δ' ἀγλαὸς ἑρμῆς·
ῥηϊδίως γὰρ ἔπειθε διὸς νόος αἰγιόχοιο.
τὼ δ' ἄμφω ἀσυφήλοιο διὸς πρὸς ἀλλέα τέκνα·
ἦλθ πύλον ἠμαθόεντα δ' ἐπ' ἀμφειῦ πόρον ἴσον·
ἀκρὰς δ' ἐξίκοντο καὶ αὔλιον ὑψιμέλαθρον.
ἦλθ δὲ δὴ τὰ χρήματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐνώρῃ·
ἔνθ' ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν παρὰ λάϊνον ἄντρον,
εἰς φῶς ἐξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κέρεα·
λυτοῦδις δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν, ἐνόησε βοείας
πίδῃ ἐπ' ἠλιβάτῳ· τάχα δ' ἤρεχε κύδιμον ἑρμῆν·

Γ ὣς ἐφάμην· πολλοὶ μῆτα δύω βόες ἀρότροι μῆσαι
ὧδε νεογνὸς ἐὼν, καὶ νήπιος· αὐτὸς ἔγωγε
βουμαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδὲ τίσε χρὴ
μαχρὸν ἀείρεσθαι κυλλήνιε μαιάδος υἱέ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ χρσὶ πρίσρερε κρτρὰ δεσμὰ
ἀγγὺ· ταὶ δ' ὑπὸ ποσὶ κατὰ χθονὸς αἶψα φύοντο,
αὐτόθεν ἐμβολάδην ἐσραμμέναι ἀμήλησι·
ῥεῖά τε καὶ πάσησιν ἐπ' ἀγραύλοισι βόεσσιν,
ἑρμέω βυλῆσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
βαύμασεν ἀθρήσας· τότε δὴ κρατὺς ἀρχεφόντης,
χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο πῦρ ἀμαρύσσων,
ἐγκρύψαι μεμαὼς, λιτὸς δ' ἐρισμυδὸς ἦεν
ῥᾳδιος ἀμφιέννυσθαι ἑκηβόλον ὡς ἔθελ' αὐτός,
καὶ κατρδόν περ ἐόντα· λαβὼν δ' ἐπ' ὀριστερὰ χειρὸς
πλήκτρῳ ἐπφρίτιζε κατὰ μέλος· ἦρτο δ' ὑπὸ χειρός,
σμερδαλέον μυκᾶσθαι· γέλασε δὲ φοῖβος Ἀπόλλων
ἐνθύσας· ἔρατη δὲ διὰ φρένας ἦλθ' ἰωὴ,
θυμῷ ἁδινὰ ζόντα· λύρη δ' ἔρατον κιθαρίζεν,
ἣ ῥ' ὄγε βαρυσίσας ἐπαρίσερα μαιάδος υἱὸς
φοίβῳ Ἀπόλλωνος· τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων,
μυρύετ' ἀμβολάδην· ἔρατη δ' ἴσαν ἔσσετο φωνή,
κραίνων ἀθανάτους τε θεοὺς, καὶ γαῖαν ἐρεμνήν·
ὡς τὰ πρῶτα γένοντο καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκασος·
μνημοσύνην λὺν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀοιδῇ·
μητέρα μουσάων, ἣ γὰρ λάχε μαιάδος υἱόν.
τοὺς δὲ κατὰ πρέσβιν τε καὶ ὡς γενάασιν ἕκασος,
ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς, διὸς ἀγλαὸς υἱός·
πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων·
τὸν δ' ἔρος ἐν σήθεσιν ἀμήχανος ἄϊνυτο θυμόν·
καί μιν φωνήσας ἔπτερα πτερόεντα προσηύδα·

Β κρόνε μηχανιῶτα πονδύλιε δαιτὸς ἑταῖρε·
πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας·
ἠσυχάως καὶ ἔπειτα διακρινέεσθαι ὀΐω.
νωῖ δ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ πολύφρονα μαιάδος υἱέ·
ἢ σοί γ' ἐν γυίῃς τάδ' ἀμήσατο θαυμαστὰ ἔργα·
ἦέ τις ἀθανάτων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων,
δῶρον ἀρασσάμενος ἔδωκε καὶ ἔφρασε βέκτιν ἀοιδήν·
θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὄφρα μάλιστα.
ἦν ἐπιπόρτοτε φίλε μαιάδιον ὅτε τιν' ἄνδρῶν,
ὅτε τιν' ἀθανάτων, οἳ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι,
κόσφι σέθεν φιλῆται διὸς καὶ μαιάδος υἱέ·
τίς τέχνη, τίς μοῦσα, ἀμηχανίων μελεδώνων·
τίς βίβος· ἀρχεκέως γὰρ ἅμα πρία πάντα πάρεστιν·
εὐφροσυνάων καὶ ἔρωτα καὶ ἵμερον ὕπνον ἐλέσθαι·
καὶ γὰρ ἐγὼ μούσῃσιν ὀλυμπιάδεσσιν ὁμηδὸς
τῇσι χοροί τε μέλουσι καὶ ἀγλαΐαι ὅμιλοι ἀοιδῆς,
καὶ μολπή τε θαλίῃ, καὶ ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν.
ἀλλ' ἄπποτί μοι ὧδε μετὰ φρεσὶν ὧδε μέλησιν,
δίαι νέων θαλίης ἐν δίεια ἔργα πέλονται·
θαυμάζω διὸς υἱὲ τάδ' ὡς ἐράων νιφαρίζεις·
νωῖ δ' ἐπὴ οὖν ὀλίγος περ ἐὼν κλυτὰ μήδεα οἶσθας·
σοί τ' αὐτῷ καὶ μητρὶ τάδ' ἀρχεκέως ἀγορεύσω.
ναὶ μὰ τόδε κράνειον ἀκόντιον ἦ μὲν ἐγώ σε
ὑδρηὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον ἠγεμονεύσω.
δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα καὶ ὔδε τέλος ἐκ ἀπατήσω·
τόν δ' ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
ἐρωτᾷς μ' ἐκέρδε περιφραδὲς, αὐτὰρ ἐγώσοι
τέχνης ἠμετέρης ἐπιβήμεναι ὅττι μεγαίρω·
σήμερον εἰρήσεις, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι
βυκλῆ, καὶ μύθοισι· σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' ἐὺ θέσθαι·

πρῶτος τὸν Διὸς υἱὲ μετ' ἀθανάτοισι θαάσσῃς
υἱός τε κρατερός τε, φίλῃ δή σε μητέτα ξεύῃ,
ἓκ πάσης ὅσσης ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
καὶ τιμάς, σέ γε φασὶ δαήμεναι ἓκ Διὸς ὀμφῆς,
μαντέασθ' ἑκάβολε Διὸς παρὰ θέσφατα πάντα.
καὶ νῦν αὐτὸς ἐγὼ πᾶσ' ἀφνειὸν δέδαηκα
σοὶ δ' αὐτάμητόν γε δαήμεναι ὅ, τι μοι οἶνος
ἐνὶ ἔπει ὦδε τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν,
μέλπεσθαι καὶ κιθαρίζειν καὶ ἀγλαΐας ἀείδειν
δίγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι φίλε κῦδος ὄπαζε.
ἀθμόλπει μετὰ χρσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρην.
καλὰ καὶ οὖ κατὰ κόσμον ἐπισταμένως ἀγορεύειν
ἅπασι μὲν ἔπεσσι φέρειν ἁδέα θάλπειν.
καὶ χορὸν ἐμβόσασθαι καὶ θυμοκυδέα κῶμον.
ἀρροσύνην νυκτός τε καὶ ἤματος, ὅς τις ἄρ' αὖτῳ
τέχνῃ καὶ σοφίῃ δεδαημένος ἐξερεείνῃ.
φθεγγομένη παντοίᾳ νόῳ χαρίεντα δισάσθαι.
ἦτοι σωφροσύνην ἀθυρομένη μαλακῇσιν.
ἐρασσίην φθέγξασα δυήσασθαι, ὃς δέ κεν αὖτὸν
νηΐς ἐὼν ὁ πρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρέεινε,
μᾶλλ' αὖτως κεν ἔπειτα μετπρέπε τε θρυαλίζειν.
σοὶ δ' αὐτάμητόν γε δαήμεναι ὅ, τι μοι οἶνος
καί τοι ἐγὼ δώσω τοῦτον Διὸς ἀγλαὸς υἱὸν.
ἡμεῖς δ' αὖ ὀρέος τε καὶ ἱπποβότας πεδίοιο
βουσὶ νομεὺς ἐκάβολε νομάσσομεν ἀγραύλοισιν.
ἔνθεν ἅλις τέξεσι βοῦς ταύροισι μιγεῖσαι,
μίσγεσθαι θηλάσαι τε καὶ ἄρσενας ὀδίτισε χρὴ
πρόσθεν πρὶν ἐόντα περιζαμενῶς κεχολῶσθαι.
ἐς εἰπὼν ὤρεξε· ὅδ' ἐδέξατο φοῖβος ἀπόλλων·
ἁρμῷ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχων μάστιγα φαεινήν.

βυκολίασ᾽ ἐπέτειλεν· ἑὸν κῆρ δὲ μαιάδος υἱὸς
ζωθήσασ· πίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ᾽ ὀριστερὰ χειρὸς
λαπτὸς ἀγλαΐας υἱὸς ἄνακτ᾽ ἐκάεργος ἀπόλλων,
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέλος· αὐτὰρ ὑπ᾽ αὐτῷ
ἰμερόεν μονάβυσε· θεὸς δ᾽ ὑπὸ μέλπετο κῆλον
ἔνθα βόθυ λιθῷ ἔπηξα ποτὶ ξάβεον λειμῶνα
ἐκραπέτην· αὐτοὶ δὲ διὸς πρὶν καλλιτέκνα,
ἄφορροι πρὸς ὄλυμπον ἀγάννιφον ἐρρώσαντο,
τρόπολλοι φόρμιγγι· χάρη δ᾽ ἄρα μητίετα ξανθῷ·
ἄμφω δ᾽ ὁ φιλότητα σωνήκατο· καὶ τὸ μὲν ἑρμῆς,
λητοΐδην ἐφίλησε διαμπερὲς ὡς ἔτι καὶ νῦν,
σῆμα τ᾽ ἐπεὶ πίθαριν μὲν ἐκιβδήλῳ ἐγγυάλιξεν,
ἣ μετὰ δεδαὼς ὅσσ᾽ ὑπωλένιον πιθάριζεν·
αὐτὸς δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνην·
συρίγγων εὐκηλον ποιήσας πλόον ἀμφιπύνην·
καὶ τότε λητοΐδης ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε·
θείη μαιάδος υἱὲ διάκτορε ποικιλομῆτα,
μή μοι ἀνακλέψῃς πίθαριν καὶ καμπύλα τόξα·
τιμὴν γὰρ παρ᾽ ζηνὸς ἔχεις ἐπαμοίβια ἔργα
θέσπιν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πολυβότειραν·
ἀλλ᾽ ἤ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
ἢ κεφαλῇ νεύσας, ἢ ἐπὶ συτὸς ὀμβριμον ὕδωρ,
πάντ᾽ ἀνὲμῷ θυμῷ πεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις·
καὶ τότε μαιάδος υἱὸς ὑποχθόνιος κατένευσε·
μή ποτ᾽ ἀποκλέψειν, ὅσσ᾽ ἐκιβδήλου ἐπετάτευσε·
μηδέ ποτ᾽ ἐμπελάσειν πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ ἀπόλλων
λητοΐδης κατένευσεν ἐπ᾽ ἀρθμῷ καὶ φιλότητι,
μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἑσέσθαι,
μήτε θεὸν μήτ᾽ ἀνδρα διὸς γόνον, ἢν δὲ τέλειον
σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι, ἢ δ᾽ ἁμὰ πάντων,

πιστὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα,
ἕλβω καὶ πλούτῳ δώσω πρὶν ἀλλέα ῥαίδιον
χρυσὸν ἢ πετάλοιο, ἀνήριον, ἤ σε φυλάξει,
πάντας ἐπικραίνουσα θεὰς, ἐπέων τε καὶ ἔργων,
τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς·
μαντοσύνην δ' ἔφερισε δολοφρεσὶν ἣν ἐρεείνης·
ἤτέ σε βέσφατα τόνδε δαήμεναι, ἤτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
πιστωθεὶς, κατένευσα καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
μή τινα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν ἀείσεσθαι ἀοιδῇ
ἄλλον γ' εἰσορόωντα ζηνὸς πυκινόφρονα βουλήν·
καὶ σὺ κατοίσεαι χρυσόῤῥαπι μήμε πέλασσε
βέσφατα πιφαύσκειν, ὅσα μήδεται ἀθάνατος Ζεύς·
ἀνθρώπων δ' ἄλλον φιλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω·
πολλὰ πρὶν ἐπέων ἀμεγάρτων φῦλ' ἀνθρώπων.
καὶ λύκῳ ἐμῆς ὀμφῆς ἀπανήσεται, ὅς τις ἀνὴρ ἔλθῃ
φωνῇ καὶ πτερύγεσι τελείοσιν οἰωνῶν.
ἕπος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὃ δ' ἀπαλήσω.
ὃς δέ κε μαντιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι,
μαντοσύνην ἐθέλησιν παρενείκαι ἐξερεείνων
ἠμετέρην· νοέειν δὲ θεῶν πλέον αἰὲν ἐόντων,
φήμ' ἀλίην ὁδὸν ἕξειν· ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω μάλα περιφραδέως ὑφέ,
καὶ Διὸς ἀγλαόμητιν θεῶν ἐρίηνιν δαῆμον.
μοῖραι γάρ τινές εἰσι κασίγνηται γεγαυῖαι
παρθένοι, ὠκείῃσιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι·
τρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἀλφίτα λευκῷ,
οἰνία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ παρνησσοῖο.
μαντεύης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἣν ἐπὶ βασὶ
πᾶσι ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατὴρ δ' ἐμὸς ὃν ἀγέρωχον

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

ἐντεῦθεν δ' ἤπειτα ποτώμεναι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῃ,
κηρία βόσκονται, καί τε κραίνουσιν ἕκαστα·
αἵ δ' ὅτε μὲν θυΐσωσιν ἐδηδεῖαι μέλι χλωρόν,
προφρονέως ἐθέλωσιν ἀγηθείην ἀγορεύειν·
ἢν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἐδωδήν,
πειρῶνται δ' ἤπειτα παρὲξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν·
τάς τοι ἔπειτα δίδωμι· σύ δ' ἀτρεκέως ἐρεείνων,
σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε· καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαείης
πολλάκι σῆς ὀμφῆς ἐπακούσεται αἴ κε τύχησι·
ταῦτ' ἔχε μαιάδος υἱὲ, καὶ ἀγραύλους ἕλικας βοῦς,
ἵππους τ' ἀμφιπόλευε, καὶ ἡμιόνους ταλαβγούς·
καὶ χαροποῖσι λέουσι, καὶ ἀργιόδουσι σύεσσι,
καὶ κυσὶ, καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών·
πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύδιμον ἑρμῆν,
οἷον δ' εἰς αἴδην τετελεσμένον ἄγγελλον εἶναι·
ὅς τ' ἄδοτός περ ἐών, δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον·
οὕτω μαιάδως υἱὸν ἄναξ ἐφίλησεν ἀπόλλων·
παντοίῃ φιλότητι· χάριν δ' ἐπέθηκε κρονίων·
πᾶσι δ' ὅγε θνητοῖσι, καὶ ἀθανάτοισιν ὁμίλει·
παῦρα μὲν οὖν ὀνίνησι, τὸ δ' ἄκριτον ἠπεροπεύει
νύκτα δι' ὀρφναίην, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων·
καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε διός, καὶ μαιάδος υἱέ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς·

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

μ Οὖσά μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρύσου ἀφροδίτης
κύπριδος· ἥ τε τεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσε·
καί τ' ἐδαμάσσατο φῦλα κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων·
οἰωνούς τε διϊπετέας, καὶ θηρία πάντα·

ἡ μὲν ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει, ἠδ' ὅσα πόντος·
πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν ἐϋστεφάνου κιθαρείης·
τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατῆσαι,
κούρην τ' αἰγιόχοιο διὸς γλαυκώπιδ' ἀθήνην·
οὐ γάρ οἱ εὔαδεν ἔργα πολυχρύσου ἀφροδίτης.
ἀλλ' ἄρά οἱ πόλεμοί τε ἅδον καὶ ἔργον ἄρηος,
ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν·
πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε·
ποιῆσαι σάτινα καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
ἥδε τε παρθενικὰς ἁπαλόχροας ἐν μεγάροισιν·
ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἑκάστῃ·
οὐδέ ποτ' ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
δάμναται ἐν φιλότητι φιλομειδὴς ἀφροδίτη·
καὶ γὰρ τῇ ἅδε τόξα, καὶ οὔρεσι θῆρας ἐναίρειν·
φόρμιγγές τε χοροί τε διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαί·
ἄλσεά τε σκιόεντα δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν·
οὐδὲ μὲν αἰδοίῃ κούρῃ ἅδεν ἔργ' ἀφροδίτης
ἱστίη ἣν πρώτην τέκετο κρόνος ἀγκυλομήτης·
αὖτις δ' ὁπλοτάτην, βουλῇ διὸς αἰγιόχοιο
πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο ποσειδάων καὶ ἀπόλλων·
ἡ δὲ μάλ' οὐκ ἔθελεν ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν·
ὤμοσε δὲ μέγαν ὅρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν,
ἁψαμένη κεφαλῆς πατρὸς διὸς αἰγιόχοιο·
παρθένος ἔσεσθαι πάντ' ἤματα δῖα θεάων·
τῇ δὲ πατὴρ ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο·
καί τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἕζετο πῖαρ ἑλοῦσα·
πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχός ἐστι·
καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβεια τέτυκται·
τάων οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατῆσαι·
τῶν δ' ἄλλων οὔ πέρ τι πεφιγμένον ἐς ἀφροδίτην·

οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
καί τε παρὲκ ζηνὸς νόον ἤγαγε τῆς πικῆς αὐνῦ,
ὅς τε μέγιστός τ' ἐστὶ μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς.
καί τε τοῦ οὔ τε θέλοι πυκινὰς φρένας ἐξαπαφοῦσα,
ῥηϊδίως συνέμιξε κατὰ θνητῇσι γυναιξί,
ἥρης ἐκλελαθοῦσα κασιγνήτης ἀνόχου τε.
ἣ μέγα εἶδος, ἀρίστη ἐν ἀθανάτῃσι θεῇσι.
κυδίστην δ' ἄρά μιν τέκετο κρόνος ἀγκυλομήτης,
μήτηρ τε ῥείη. ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν.
τῇ δὲ καὶ αὐτῇ ζεὺς γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὄφρα τάχιστα,
μὴ δ' αὐτὴ βροτέης εὐνῆς ἀποσυγμένη εἴη.
καί ποτ' ἐπευξαμένη εἴπῃ μετὰ πᾶσι θεοῖσιν,
ἡδὺ γελοιήσασα φιλομειδὴς ἀφροδίτη.
ὣς ῥα θεοὺς συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξί,
καί τε καταθνητοὺς υἱεῖς τέκεν ἀθανάτοισιν.
ὣς τε θεὰς ἀνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
αἰχίσεω δ' ἄρά οἱ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ.
ὃς τότ' ἐν ἀκροπόλοις ὄρεσιν πολυπιδάκου ἴδης
βουκολέεσκεν βοῦς, δέμας ἀθανάτοισιν ἐοικώς.
τόν δ' ἤπειτα ἰδοῦσα φιλομειδὴς ἀφροδίτη,
ἠράσατ'. ἐκ πάγλως δὲ κατὰ φρένας ἵμερος εἷλεν.
ἐς κύπρον δ' ἐλθοῦσα, θυώδεα νηὸν ἔδυνεν
ἐς πάφον. ἔνθα δὲ οἱ τέμενος βωμός τε θυώδης.
ἔνθ' ἥγ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.
ἔνθα δέ μιν χάριτες λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ. οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας
ἀμβροσίῳ ἑανῷ. τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν.
ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ εἵματα καλά,

χρυσῶ ηοσμηθεῖσα φιλομειδὴς ἀφροδίτη,
σεύατ' ἐπὶ τροίην προλιποῦσ' εὐώδεα κύπρον,
ὕψι μετὰ νεφέεσι θοῶς πρήσουσα κέλευθον·
ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα μητέρα θηρῶν·
βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο δ' ἰούρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτὴν
σαίνοντες πολιοί τε λύκοι, χαροποί τε λέοντες,
ἄρκτοι, παρδάλιές τε θοαὶ προκάδων ἀκόρητοι
ἤεσαν· ἣ δ' ὁρόωσα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμόν·
καὶ τοῖς ἐν στήθεσι βάλ' ἵμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες
σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκιόεντας ἐναύλους·
αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανε·
τόν δ' εὗρε σταθμοῖσι λελειμμένον οἷον ἀπ' ἄλλων
ἀγχίσην ἥρωα, θεῶν ἀπὸ κάλλος ἔχοντα·
οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἕποντο νομοὺς κατὰ ποιήεντας
πάντες· ὁ δὲ σταθμοῖσι λελειμμένος οἷος ἀπ' ἄλλων,
πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρύσιον κιθαρίζων·
στῆ δ' αὐτοῦ προπάροιθε διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη,
παρθένῳ ἀδμήτῃ μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη·
μή μιν ταρβήσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας·
ἀγχίσης δ' ὁρόων ἐφράζετο, θαύμαινέν τε,
εἶδός τε μέγεθός τε, καὶ εἵματα σιγαλόεντα·
πέπλον μὲν γὰρ ἔστο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
εἶχε δ' ἐπὶ γναμπτὰς ἕλικας κάλυκάς τε φαεινάς·
ὅρμοι δ' ἀμφ' ἁπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν
καλοὶ χρύσειοι παμποίκιλοι, ὡς δὲ σελήνη
στήθεσιν ἀμφ' ἁπαλοῖσιν ἐλάμπετο θαῦμα ἰδέσθαι·
ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλεν· ἔπος δέ μιν ἀντίον ἤυδα·
X αἶρε ἄνασ', ἥ τις μακάρων τάδε δώμαθ' ἱκάνεις
ἄρτεμις, ἢ λητὼ, ἠὲ χρυσῆ ἀφροδίτη,
ἢ θέμις ἠϋγενὴς, ἠὲ γλαυκῶπις ἀθήνη,

ἤ πᾳ τίς χαρίεσσαν ἐὴν ἀλυσβέ· αὔτε θεοῖσι
πᾶσιν ἑταιρίζυσι, καὶ ἀθάνατοι κελέονται,
ἤ τις νυμφάων, αἵ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται·
ἢ νυμφῶν, αἳ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάυσι,
καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ βίσεα ποιήεντα·
σοι δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ
βωμὸν ποιήσω· ῥέξεω δέ τοι ἔρδα καλά,
ὥρηισιν πάσῃσι· σὺ δ' εὔφρονα θυμὸν ἔχυσα,
δός με μετὰ φρεσὶν ἐοῖσι πρέπειν ἐμὲ μῆσαι ἄνδρας.
ποίῃ δ' εἰσοπίσω θαλλὸν γόνον· αὐτὰρ ἐμ' αὐτόν·
ἦμαρ ἐϋζώῃς, καὶ ὀρᾷν φάος ἠελίοιο,
ὄλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος ἐσθλὸν ἐκέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη·
ἄρχισον νύθισε χαμαιγενέων ἀνθρώπων·
εἴ τίς τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτῃσιν ἐΐσκεις·
ἀλλὰ κατὰ νηπιάτη τε γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ·
ἣ πρόσθε δ' ἄτερ πατρὸς ἔνομα κλυτὸς, εἰ τυ ἀκούεις·
θὲς πάσης φρυγίης αὐτοχθόνιος ἀνάσσω.
γλῶσαν δ' ὑμετέρην, καὶ ἡ μετέρην σάφα οἶδα.
τρωὸς γὰρ μεγάρῳ με τροφὸς τρέφεν· ἡδὲ διαπρὸ
σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε φίλης παρὰ μητρὸς ἐλοῦσα.
ὣς δή τοι γλῶσάν τε, καὶ ὑμετέρην δὺ οἶδα.
πρὸ δέ μ' ἀνὴρ ἄγαγε χρυσόῤῥαπις ἀργειφόντης,
ἐκ χορῆς ἀστερόεντος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς·
πολλαὶ δ' νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
παίξομεν· ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείρητος ἐστεφάνωτο·
ἔνθεν μ' ἥρπαξε χρυσόῤῥαπις ἀργειφόντης·
πολλὰ δ' ἐπήϊσεν ἔρδα κατὰ νηπιάων ἀνθρώπων,
πολλὴν δ' ἄκλητόν τε καὶ ἄκτητον· ἣν διὰ θῆρας
ὠμοφάγους φοιτῶσι, κατὰ σκιόεντας ἀκάλλας·

ἐδὲ ποσὶ φαίδιμ ἐδόκουσ φυσιόωσ ἄϊησ·
ἀχίσεω δ᾽ με φάσκε παρὰ λέχεσιν κεκλέεσθαι
μυριδίην ἄλοχον· σοὶ δ᾽ ἀγλαὰ τέκνα τετεῖσθαι·
αὐτὰρ ἐπειδὴ δῶκε καὶ ἔφρασεν, ἣ τοι ὁ᾽ ὦτις
ἀθανάτων μετὰ φῦλ᾽ ἀπέβη κρατὺσ ἀρχεφόντησ·
αὐτὰρ ἐγὼσ᾽ ἰκόμην· κρατερὴ δὲ μοι ἔπλετ᾽ ἀνάγκη·
ἐλθέ σε πρὸσ ξυνὸσ γαμάζομαι ἠδὲ τοκῆων
ἐσθλῶν· ὃ γάρ τοι καὶ τοιόνδε τέκοιεν,
ἀδμήτην μ᾽ ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότητοσ,
πατρί τε σῷ δεῖξον καὶ μητέρι κεδν᾽ ἀλόχῳ·
σοῖσ τε κασιγνήτοισ, οἵ τοι ὁμόθεν γεγάασιν·
ὄψιν ἀμειλίχιον νύοσ ἔσομαι σῇσιν ἐκεῖνα·
εἴτι ἀεικελίην γαμὴ ἔσομαι ἠὲ καὶ ἀκήν.
πέμψαι δ᾽ ἄγγελον ὤκα μετὰ φρύγασ αὐλοπόλασ
ἑπτὴν πατρί τ᾽ ἐμῷ καὶ μητέρι πιδομένῃ περ·
οἶσι τε χρυσόν κεν ἅλισ, ἐσθῆτ᾽ ὑφαντήν
πέμψασιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχεαι ἕκοινα·
ταῦτα δὲ ποιήσασ᾽ φαίνευ γάμον ἡμερόεντα
τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ὡσ ἐπέφνσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἐμβαλε θυμῷ·
ἀχίσην δ᾽ ἔροσ εἷλεν· ἔποσ δ᾽ ἔφατ᾽ ἔκτο᾽ ὀνόμαζε·
εἰ μὲν θνητὸσ τ᾽ ἐσσι· γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ·
ὄρβη δ᾽ ὀνομακλυτὸσ πατὴρ ὄνομα κλυτὸσ ὡσ ἀγορεύεισ·
ἀθανάτοιο δ᾽ ἔκητι διακτόρου ἐνθάδ᾽ ἱκάνεισ
ἔρμείω· ἐμὴ δ᾽ ἄλοχοσ πεκλήσεται ἤματα πάντα,
οὕνεκα νῶι ἐμὴ δ᾽ ἄλοχοσ πεκλήσεται ἤματα πάντα,
οὔτισ ἔπειτα θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
ἐνθάδε με χήσῃ πρὶν σὴ φιλότητι μιγῆναι
αὐτίκα νῦν· δὴ ἔπειτα ἑκηβόλοσ αὐτὸσ ἀπόλλων
τόξα ἀπ᾽ ὀμπυρίου προΐῃ βέλεα στονόεντα·
βλοίμην κεν ἔπειτα γυῖα, εἰκυῖα θεῇσι

σῆς αὐτῆς ἐπιβὰς, θῶμαι δόμον ἀΐδος ἔσω.
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Διὸς κυδρὴ θυγάτηρ
Ἥρη, μεταμφιέσασα, κατὰ δ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα
ἆσε λέχος εὖ ῥωσον· ὅθι περ πάρος ἔσκεν ἄνακτι
χλαίνῃσιν μαλακῇσι ἑοῦ μνηστοῦ ἐρωμένου· αὐτὰρ ὑπερθεν
ἄρμενον ἱμάτιον ἑανὸν βάψασα φοίνικι τε λευκῷ.
τὸν μὲν ἔπειτ' ὤμοισι περὶ χροὶ φᾶρος ἔθηκεν,
δῖα δ' ἔπειτ' ὄμοισιν ἐπέβησατο καλὰ πέδιλα,
κόσμον μὲν πρῶτον ἀμφὶ χροὶ ἕσσατο φαεινόν,
πόρπασε δὲ στήθεσσιν ἐπήρατα θ' ἕλικας, κεφαλὴν δ' ὄρμησε
λῦσε δὲ οἱ ξώνην, ἱμάσθη δὲ εἵματα σιγαλόεντα
ἕσσατο, κὰδ δὲ θεμείλια ποσσὶν ἑοῖσιν ἔδησε
καλὰ καὶ ἀθάνατα· περὶ δὲ χροὶ εἶδος ἄμβροτον ἧκε.
βῆ δὲ κατὰ πρυμνὴν ἀκτὴν, ἐπὶ δὲ σφυρὸν ἔστη,
ἀθανάτῃ δὲ ἔπειτα θεῶν ἐπὶ δώματα βάλλε.
ἔνθα δὲ Ἄρεα μὲν πρῶτον ἐπὶ θρόνου ἀμφιπολεύει
ἀγχίσης· ὃ δ' ἔπειτα θεῶν ἐπὶ δώματα καλὰ
ἀθανάτῃ παρέλεκτο θεᾷ βροτὸς ὑσσάμενος δέ·
ἦμος δ' ἂψ εἰς αὖλιν ἀπονοστήσειν ἐνόησε
βοῦς τε καὶ ἴφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμόεντων,
ἦμος δὲ ἀγχίσην μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε
νήδυμον· αὐτὴ δὲ χροῒ ἕννυτο εἵματα καλά,
ἐσσαμένη δ' ὑπάνευθε περὶ χροῒ δῖα θεάων,
ἔστη ἄρα κλισίῃ ἐυποιήτοιο μελάθρου
Ἥρη κάρη κόσμῳ κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ φάεα πῆχε
ἄμβροτον οἷόν τ' ἠῶ ἐυστεφάνου νυθερήης
ἐξ ὕπνου τ' ἀνέγειρε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὄρσο Διὸς θύγατερ, τίνυ νήμερτον ὕπνον ἰαύεις,
καὶ φράσαι εἴ τι ὁμοίη ἐγὼν ἐνδήλομαι εἶναι,
οἵην δή με τοπρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν·
ὣς δὲ ἴδεν θεμερήν τε, καὶ ὄμματα κάλ' ἀφροδίτης,
τάρβησέν τε, καὶ ἆσε παρακλιδὸν ἔπτατεν ἄλλῃ·
ἂψ δ' αὖτις χλαίνῃ τε κεκάλυπτο καλὰ πρόσωπα·

καί μιν

καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
αὐτίκα σ' ὡς τα πρῶτα θεὰ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
ἔγνων ὡς θεὸς ἦσθα· σύ δ' οὐ νημερτὲς ἔειπες.
ἀλλά σε πρὸς ζηνὸς γουνάζομαι αἰγιόχοιο,
μή με ξῶντ' ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἐάσῃς
ναίειν, ἀλλ' ἐλέαιρ' ἐπεὶ οὐ βιοθάλμιος ἀνὴρ
γίγνεται, ὅς τε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτῃσι.
Τόν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη·
ἀτχίση κύδιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
θάρσει· μὴ δή τι σῇσι μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
οὐ γάρ τοι, τί δέος παθέειν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε,
οὐδ' ἄλλων μακάρων· ἐπειὴ φίλος ἐσσὶ θεοῖσι·
σοί δ' ἔσται φίλος υἱὸς· ὃς ἐν τρώεσσιν ἀνάξει·
καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται·
τῷ δὲ καὶ αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, ὅσσεκάμ' αἰνὸν
ἔσχεν ἄχος, ἕνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ·
ἄτχι θεοὶ δὲ μάλιστα καταθνητῶν ἀνθρώπων
αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γενεῆς εἶδός τε, φυήν τε·
ἤ τοι μὲν ξανθὸν γανυμήδεα μητίετα ζεὺς
ἥρπασ' ἑὸν διὰ κάλλος, ἵν' ἀθανάτοισι μετείῃ,
καί τε διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιοινοχοεύοι
θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισι
χρυσέου ἐκ κρατῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἐρυθρόν·
τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας· οὐδέ τι ᾔδει
ὅππῃ οἱ φίλον υἱὸν ἀνήρπασε θέσπις ἄελλα·
τόν δ' ἤπειτα γόασκε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
καί μιν ζεὺς ἐλέησε· δίδου δὲ οἱ υἷος ἄποινα
ἵππους ἀργίποδας, τοί τ' ἀθανάτους φορέουσι·
τούς οἱ δῶρον ἔδωκες ἔχειν, εἶπέν τε ἕκαστα

ζηνὸς ἐφημοσσώμησι διάκτορος ἀργειφόντης,
ὡς ἔοι ἀθάνατος, καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ξηνὸς ὀϊζὺν ἔκλυεν ἀτρειδάων,
δὴ ἐπειτα γόασε γεγὼν ἐπὶ φρένας ἦσιν·
ἐκ δ' ἵππους ἐσάγεσκε ποδώκεας ἠνεμοέσσας,
ὡς δ' αὖ τιθωνὸν χρυσόθρονος ἤρπασεν ἠὼς
ὑμετέρης γενεῆς ἐπὶ φίλον ἀθανάτοισι.
βῆ δ' ἴμεν ἀπήσσα μελανεφέα κρονίωνα,
ἀθάνατόν τ' ἔμναι, καὶ ζώειν ἤματα πάντα·
τῷ δὲ ζάδε ἐπένευσε, καὶ ἐκρήηνεν ἐέλδωρ
νηπίη· δὲ δ' ὀλόησε μετὰ φρεσὶ πότνια ἠὼς
ἤβην ἀπήσσα, ξύσαν τ' ἀλὸ γῆρας ὀλοιόν·
τὸν δή τοι εἶος μὲν ἔχεν πολυήρατος ἤβη
ἠῶϊ τρεπόμενος χρυσοθρόνῳ ἠερογενείῃ,
ναῖε παρ' ὠκεανῖο ῥοὰς ἐπὶ πείρασι γαίης·
αὐτὰρ ἐπὴ πρῶται πολιαὶ κατέχυντο ἔθειραι
κεφαλῆς ἠδὲ γενείου, καὶ εὐγενέος τε γενείου,
τοῦ δή τοι ἀνῆκε μὲν ἀπείρετο πότνια ἠώς·
οὐδὲν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα,
σίτῳ τ' ἀμβροσίῃ τε, καὶ εἵματα καλὰ διδοῦσα·
ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν συνοδὸν κατὰ γῆρας ἔφῆκεν,
ὅσσ' τι μινύῃσι μελέων δώσατ' δ' ἀναείρειν·
ἦδη δὲ δὶ κατὰ θυμὸν ἀοίσσετο φαίνετο βαλέ,
ἐν θαλάμῳ κατέβαινε· θύρας δ' ἐτέθυπε φαεινάς·
τοῦ δή τοι φωνὴ ῥεῖ ἄπαυστος· ἐδὲ τι μίνυς
ἔμπεδόν πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσιν,
ἦ κε ἀνὴρ ἐῢ γε σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλοίμην,
ἀθάνατόν τ' ἔμναι, καὶ ζώειν ἤματα πάντα·
ἀλλ' ἐὶ μὲν τοιοῦτος ἐὼν εἶδός τε δέμας τε

ζώοις ἠμὲν τρόφις τε πόσις κεκλημένος εἶμι,
ἦκα ἀνὴρ ἑτάρῳ ἄλλος πεπνυὼς φρένας ἀμφιχαλύπτοι.
νῶῖ δέ σε μᾶλλον τάχα γήραος ὁμοίϊον ἀμφιχαλύψῃ
νηλειές· τόν ἑπεται παρίσταται ἀνθρώποισιν
ἀλύσκοντα, καὶ πρόσω· ὅτε συγέρσι θεοί περ.
αὐτὰρ ἐμοὶ μὲν ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεῆσιν,
ἔσσεται ἤματα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σεῖο.
οἳ πρὶν ἐμὲς δάρσις, καὶ μήτιδας ἄσσ ποτε πάντας
ἀθανάτους σωὲ μιξε, καταυνήσῃσι γυναιξὶ
τάρβεσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόῳ μα-
νῶῖ δέ μοι ἀνέτῑ μοι συναχήσεται ἐξονομῆναι
τόσσον μετ ἀθανάτοισιν ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθην,
χέτλιον ἐν ὀνόστατον· ἀπεπλάγχθην δὲ νόοιο
πᾶσα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐνέμην βροτῷ ἐννεσίησα·
τὸν μοῦνον πάντων πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο,
νύμφαί μιν βρέφεσιν ὀρεσκῴοισι βαθύκολποι
αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε.
οὔρη ὔτε θνητοῖς ὔτ ἀθανάτοισιν ἔοικεν.
ἀμφὶ μὲν αὐτὸ ζώουσι, καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι,
καί τε μετ ἀθανάτοισι κλυτὸν χορὸν ἐρρώσαντο·
τῇσι δὲ σιληνοί τε, καὶ εὔσκοπος ἀργειφόντης,
μίσγοντ ἐν φιλότητι μυχῷ κευεῶν ἐροεντων·
τῇσι δ' ἅμ', ἢ ἐλάται, ἢὲ δρυὸς ὑψικόμοιο
γιγνομένῃσιν ἔφυσαν ἐπιχθονὶ βωτιανείρῃ,
καλαὶ τηλεθάουσαι ἐν ἤρεσιν ὑψηλῇσιν
ἑστᾶσ' ἠλίβατοι· τεμένη δὲ ἑ κικλήσκουσιν
ἀθανάτων· τὰς δ' οὔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ·
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεστήκῃ θανάτοιο,
ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δενδρέα καλά·

φλοιὸς δ' ἀμφιτρέφει νύθεα· πίτυσι δ' ἀκρόξυοι
τῶν δ' ἐχόμενα ψυχὴ λάπτει φάος ἠελίοιο.
αἱ μὲν ἐμὲν βρέψουσι, παρασφίσιν ὑγὸν ἐγχεαι·
χὠ μὲν ἔπειν δὴ πρῶτον ἕλῃ πολυήρατος ὕβη,
ἄξουσί σοι δῶρα θεαὶ, δείξουσί τε πᾶσιν.
σοὶ δ' ἐγὼ ὥρας ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
ὄφρ' πέμπον ἔρος αὖτις ἐλαύσομαι ὑὸν ἄγουσα.
χὠ μὲν ἔπειν δὴ πρῶτον ἴδῃς βόλος ὀφθαλμοῖσι
γυθήσῃς ὀρόων· μάλα γὰρ θεοείκελος ἔσται.
ἄξεις δ' αὐτίκ' ἐνὶ ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
ἢν δέ τις εἴρηταί σε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
ἢ τίς σοι φίλον υἱὸν ὑπὸ ζώνῃ θέο μήτηρ·
τῷδε σὺ μυθέεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω·
φασὶ τοι νύμφης καλυκώπιδος ἔμμορον εἶναι,
ἃς τόδε ναιετάουσιν ὄρος καταείκελον ὕλῃ·
ἧδε μὲν ἐξάπινης κὰδ ἔπεσε πρόφρονι θυμῷ,
ἐν φιλότητι μιγῆναι ἐϋστεφάνῳ κυθερείῃ,
ζώς σε χολωσάμενος βάλεϊ φολόεντι κεραυνῷ·
εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας,
ἴσχεο, μηδ' ὀνόμηνε θεῶν ἐς ἐπιπλέον μηνιν.
ὣς εἰπὼν ὑπέδυ πρὸς ὄρανὸν ἠνεμόεντα.
χαῖρε θεὰ νύμφοιο ἐϋκτιμένης μελέουσα,
σὰς δ' ἐγὼ ἀρξάμενος, μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

Ἰδοίην χρυσοστέφανον καλὴν ἀφροδίτην
ᾄσομαι· ἣ πάσης νύμφην κρήδεμνα λέλοιχεν

ἐναλίης· ὅθι μιν ξεφύρῳ μένος ὑγρὸν ἀέντος,
ἤνεικεν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἀφρῷ ἐνὶ μαλακῷ· τὸν δὲ χρυσάμπυκες Ὧραι
δέξαντ' ἀσπασίως· περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἔσσαν·
κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὐτυκτον ἔθηκαν
καλὴν χρυσείην· ἐν δὲ πρωτοῖσιν λοβοῖσιν
ἄνθεμ' ὀρειχάλκου χρυσοῦ τε τιμήεντος·
δειρὴ δ' ἀμφ' ἁπαλὴ, καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν,
ὅρμοισι χρυσέοισιν ἐκόσμεον, οἷσι περ αὐταὶ
Ὧραι κοσμίσθην χρυσάμπυκες ὁππότ' ἴοιεν
ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν· καὶ δώματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ κόσμον ἐθήκαν,
ἦγον δ' ἀθανάτους· οἳ δ' ἅμ' ἅπαντες ἐδόντο,
χρσίτ' ἐδεξιόωντο, καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
εἶναι κυριδίην ἄλοχον, καὶ οἶκον ἄγεσθαι
ἧδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.
χαῖρε ἑλικοβλέφαρε γλυκυμείλιχε· δός δ' ἐν ἀγῶνι
νίκην τῷδε φέρεσθαι· ἐμὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο, καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΗΛΙΣΤΑΙ.

Μοῦσ' ἀείδωμεν σεμέλης ἐρικυδέος υἱὸν
ἃ μνήσομαι· ὡς ἐφάνη παρὰ οἴνοπι πόντῳ
ἀκρουγέτοιο,
ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς
πρωθήβῃ· καλαὶ δὲ περισσάοντο ἔθειραι
ἁυάνεαι· φάρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔσχετο ὤμοις
πορφύρεον· τάχα δ' ἄνδρες ἐϋσσέλμοιο ἀπὸ νηὸς

λῆϊσαι, προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἴνοπα πόντον
τυρσηνοὶ· τοὺς δ' ἦγε κακὸς μόρος· οἱ δὲ ἰδόντες,
νεῦσαν ἐς ἀγήλους· τάχα δ' ἔκθορον· αἶψα δ' ἑλόντες
εἷσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ·
υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλήων
εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισι·
τόν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμά· λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσ' ἔπιπτον
χειρῶν· ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ μειδάων ἐκάθητο
ὄμμασι κυανέοισι· κυβερνήτης δὲ νοήσας,
αὐτίκα οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
Δ αιμόνιοι· τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἑλόντες
καρτερὸν· οὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νηῦς εὐεργής·
ἢ γὰρ ζεὺς ὅδε γ' ἐστὶν, ἢ ἀργυρότοξος ἀπόλλων,
ἠὲ ποσειδάων· ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν
ἴκελος· ἀγὰ θεοῖς οἳ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν·
ἀγ' ἄγετ' αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἠπείροιο μελαίνης
αὐτίκα· μὴ δ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μή τι χολωθεὶς
ὄρσῃ ἀργαλέους ἀνέμους, καὶ λαίλαπα πολλήν·
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς συγεροῦ ἠνίπαπε μύθῳ·
δαιμόνι', οὖρον ὅρα· ἅμα δ' ἱστίον ἕλκεο νηός,
σύμπανθ' ὅπλα λαβών· ὅδε δ' αὖτ' ἄνδρεσι μελήσει·
ἔλπομαι, ἢ αἴγυπτον ἀφίξεται, ἢ ὅ γε κύπρον,
ἢ ἐς ὑπερβορέους, ἢ ἑκαστέρῳ· ἐς δὲ τελευτήν,
ἔκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους, καὶ κτήματα πάντα,
οὕς τε κασιγνήτους· ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων·
Ὣς εἰπὼν, ἱστόν τε, καὶ ἱστίον ἕλκετο νηός·
ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δ' ἀρ' ὅπλα
καττάνυσαν· τάχα δὲ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα·
οἶνος μὲν πρώτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν

ἠδύποτος μελάρυζ ἀὐώδης· ὦρνυο δ' ὀδμὴ
ἀμβροσίη· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἴστιον ἐξετανύσθη
ἄμπελος, ἔνθα καὶ ἔνθα· κατ' ἐκ μυνῶντο δὲ πολλοὶ
βότρυδς· ἀμφ' ἴστὸν δὲ μέλας ἑλίσσετο κισσὸς
ἄνθεσι πλεθάων· χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·
πάντες δὲ σκηλμοὶ στεφάνης ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες,
μὴ δήσῃ τοτ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον,
μὴ πελάσῃ· ὁ δ' ἀρά σφι λέων γένετ' ἐν θοὸς νηὸς
δεινός· ἐπ' ἀκροτάτης· μέγα δ' ἔβραχεν· ἐν δ' ἄρα μέσῃ
ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα, σήματα φαίνων·
ἣν δ' ἔστη μεμαῶτα· λέων δ' ἐπὶ στόματος ἄκρου
ἀγνὸν ὑπόδρα ἰδὼν, οἷσι ζῷς πρύμναν ἐφόβησεν·
ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
ἔσαν ἀρὶ ἐκ πλυσίοντες· ὅδ' ἐξαπίνης ἐπορώρει,
ἀρχὸν ἑλ· οἱ δὲ βάραξε καὶ ἐν μόρον ἐξαλύοντες,
πάντες ὁμῶς πήδησαν ἐπὶ ἴσον εἰς ἅλα δῖαν·
δελφῖνες δ' ἐγένοντο· κυβερνήτην δ' ἐλεήσας,
ἔσχε θεὸς μὲν ἔθηκε πανόλβιον, ἐπί τε μῦθον·
βάρσει δὴ κατ' ἐμῷ μοι μεχαρισμένε θυμῷ·
ἐμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος· ὃν τέκε μήτηρ
Καδμηὶς Σεμέλη Διὸς φιλότητι μιγεῖσα·
χαῖρε τέκος Σεμέλης βώκιδος· βδὺ πᾶσι,
σῷ δὲ λιβομβρόομον γλυκερὴν ποσμήσαι ἀοιδήν·

ΕΙΣ ΑΡΕΑ.

ἄ Ρεϐ ὑπρμενέτα βρισάρματε, χρυσεο
πήληξ,
ὀμβριμόθυμε, φέρασσι, πολισσόε, χαλ
κοκορυστά,
καρτρόχειρ, ἀμόγητε, δορησθενὲς, ἕρκος ὀλύμπυ
νίκης οὐπολέμοιο πάτρ σωαρωγὲ θέμιστος,
ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
ἠνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἑλίσσων,
αἰθέρος ἑπταπόροις ἐνὶ τέρεσιν· ἔνθά σε πῶλοι
ξαφλεγέεϐ τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι,
κλῦθι βροτῶν ἐπίκουρε δοτὴρ εὐθαρσέος ἥβης,
πρηΰ καταστίλβων, σέλας ὑψόθεν εϐ βιότητα
ἡμετέρην, καὶ κάρτος ἀρήϊον· ὥς κε δυναίμην
σεύεσθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμεῖο καρήνου,
καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάψαι φρεσὶν ὁρμήν,
θυμοῦ τ' αὖ μένος ὀξὺ κατισχέμεν, ὅς μ' ἐρέθησι
φυλόπιδος κρυβῆς ἐπιβαινέμεν· ἀγὰ σὺ θάρσος
δὸς μάκαρ, ἐρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς,
δυσμενέων προφυγόντα μόθον κῆράς τε βιαίους·

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ·

ἄ Ρτεμιν ὑμνεῖ μοῦσα κασιγνήτην ἑκά
τοιο,
παρθένον ἰοχέαιραν ὁμότροφον ἀπόλ
λωνος·
ἣ δ' ἵππους ἄρσασα βαθυχόνοιο μελήτης,

ἔμφα διὰ σμύρνης παχρύσεον ἅρμα διώκει,
ἐς κλάρον ἀμπελόεσσαν. ὅθ' ἀργυρότοξος ἀπόλλων
ἧσται μιμνάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν·
καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαὶ δ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ·
αὐτὰρ ἐγώσε πρῶτα, καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' ἀείδειν·
σοῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος, μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον·

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ·

Ὑπρογενῆ κυθέρειαν ἀείσομαι· ἥτε
π βροτοῖσι
μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἱμβρῷ
δὲ προσώπῳ
αἰεὶ μειδιάει, καὶ ἐφ' ἱμβρὸν φέρει ἄνθος·
χαῖρε θεὰ σαλαμῖνος ἐϋκτιμένης μεδέουσα,
καὶ πάσης κύπρου· δός δ' ἱμβρόεσσαν ἀοιδήν·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο, καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς·

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ·

Ἀλλά δ' ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχο
π μ' ἀείδειν
δεινήν· ἣ σὺν ἄρηϊ μέλει πολεμήϊα
ἔργα,
πβθόμεναί τε πόλιες αὐτή τε, πτόλεμοί τε·
καί τ' ἐρρύσατο λαὸν ἐόντά τε, νισόμενόν τε·
χαῖρε θεαὶ, δός δ' ἄμμι τύχην, εὐδαιμονίην τε·

ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

ἣ Ρην ἀείδω χρυσόθρονον, ἣν τε
κε ῥείη
ἀθανάτην βασίλειαν ὑπείροχον ἧδος
ἔχουσαν,
ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε
κυδρήν· ἣν, πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν ὄλυμπον
ἁζόμενοι τίουσιν ὁμῶς διὶ τῆς πικῆς αὐνῷ.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

δ Ημητρ' ἠΰκομον σεμνὴν θεὸν ἄρ=
χομ' ἀείδειν.
αὐτὴν καὶ κούρην περικαλλέα φῆσε=
φόνειαν,
χαῖρε θεὰ καὶ τήνδε σάου πόλιν, ἄρχε δ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΜΗΓΕΡΑ ΘΕΩΝ.

μ Ητέρα μοι πάντων τε θεῶν, πάν=
των τ' ἀνθρώπων,
ὑμνῆ μοῦσα λίγεια διὸς θυγάτηρ
μεγάλοιο·
ἣ κροτάλων τυμπάνων τ' ἰαχὴ σαύτε τρόμος αὐλῶν
εὔαδεν· ἠδὲ λύκων κλαγγὴ χαροπῶν τε λεόντων·
οὔρεά τ' ἠχήεντα, καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι·
καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαί δ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ.

ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟ ΘΥΜΟΝ

Ρακλέα διὸς υἱὸν ἀείσομαι, ὃν μέγ
ἡ ἄριστον
γείνατ' ἐπιχθονίων θήβης ἐνὶ καλλι
χόροισιν
ἀγκμήνη, μιχθεῖσα κελαινεφέϊ κρονίωνι·
ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἠδὲ θάλασσαν
πλαζόμενος πομπῇσιν ὑπ' εὐρυσθῆος ἄνακτος.
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἕδος νιφόεντος ὀλύμπου,
ναίει τῷ πόμενος, καὶ ἔχει καλλίσφυρον ἥβην·
χαῖρε ἄναξ διὸς υἱὲ· δίδους δ' ἀρετήν τε, καὶ ὄλβον·

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ·

Ἠτῆρα νόσων ἀσκηληπιὸν ἄρχομ'
ἰ ἀείδειν·
υἱὸν ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο δῖα κο
ρωνίς,
δωτίω ἐν πεδίῳ, κούρη φλεγύου βασιλῆος·
χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων·
καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε ἄναξ, λίτομαι δὲ σ' ἀοιδῇ·

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΡΟΥΣ·

Ἄστορα καὶ πολυδεύκε', ἀείσεο μοῦσα λίγεια
α τυνδαρίδας, οἳ ξηνὸς ὀλυμπίου ἐξεγέ-
νοντο·

τοὺς ὑπὸ ταῦτέ τοῦ κορυφῆς τέκε πότνια λήδη,
λάθρῃ ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεῖ κρονίωνι·
χαίρετε τανδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ·

Ρμῆν ἀείδω κυλλήνιον ἀργειφόντην·
ἑ κυλλήνης μεδέοντα, καὶ ἀρκαδίης πολυμήλου,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον ὃν τέκε μαῖα
ἄτλαντος θυγάτηρ, διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα
αἰδοίη μακάρων θεῶν ἀγείνεν ὅμιλον,
ἄντρῳ ναιετάουσα παλισκίῳ, ἔνθα χρονίων
νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ·
εὖ τε καταγλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον ἥρην·
λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητούς τ' ἀνθρώπους·
καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε διὸς καὶ μαιάδος υἱέ·
σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον·
χαῖρ' ἑρμῆ χαριδῶτα διάκτορε δῶτορ ἑάων·

ΕΙΣ ΠΑΝΑ·

Μφί μοι ἑρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε μοῦσα,
ἀ αἰγοπόδην δικέρωτα φιλόκροτον ὅς τ' ἀνὰ πίσση
δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροήθεσι νύμφαις,
αἵ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα·
πᾶν' ἀνακεκλόμεναι νόμιον θεὸν ἀγλαέθειρον·

αὐχμήεντ' ὃς πάντα λόφον νιφόεντα λέλοιχε·
καὶ κορυφὰς ὀρέων, καὶ πετρήεντα κάρηνα·
φοιτᾷ δ' ἔνθα, καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήϊα πυκνά·
ἄλλο τε μὲν ῥείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν·
ἄλλο τε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἠλιβάτοισι διοιχνεῖ,
ἀκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων·
πολλάκι δ' αἰγινόεντα διέδραμεν οὔρεα μακρά·
πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε θῆρας ἐναίρων,
ὀξέα δερκόμενος· τότε δ' ἔσπερος ἔκλαγεν οἶον,
ἄκρης ἐξανιὼν δονάκων, ὑπὸ μοῦσαν ἀθύρων
νήδυμον· οὐκ ἂν τόν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
ὄρνις· ἥτ' ἔαρος πολυάνθεος ἐν πετάλοισι
θρῆνον ἐπιπροχέουσα χέει μελίγηρυν ἀοιδήν·
σὺν δέ σφιν τότε νύμφαι ὀρεστιάδες λιγύμολποι
φοιτῶσαι πυκνὰ ποσὶν ἐπικρήνῃ μελανύδρῳ
μέλπονται· κορυφήνδε πρίστεν οὔρεος ἠχώ·
δαίμων δ' ἔνθα, καὶ ἔνθα χορῶν τότε ἐς μέσον ἕρπων,
πυκνὰ ποσὶν διέπει· λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφοινὸν
λυγκὸς ἔχει· λιγυρῇσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς,
ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος ἠδ' ὑάκινθος
εὐώδης θαλέων, καταμίσγεται ἄκριτα ποίην·
ὑμνεῦσιν δὲ θεοὺς μάκαρας, καὶ μακρὸν ὄλυμπον·
οἷον θ' ἑρμείην ἐριούνιον ἔξοχον ἄλλων
ἔννεπον· ὡς ὅγ' ἅπασι θεοῖς θοὸς ἄγγελός ἐστι·
καί ῥ' ὅγ' ἐς ἀρκαδίην πολυπίδακα μητέρα μήλων
ἐξίκετ'· ἔνθα δὲ οἱ τέμενος κυλληνίον ἐστίν.
ἔνθ' ὅγε καὶ θεὸς ὤν, ψαφαρόστιχα μῆλ' ἐνόμευεν
ἀνδρὶ παρὰ θνητῷ· θάλε δὲ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν
νύμφῃ εὐπλοκάμῳ δρύοπος φιλότη μιγῆναι·

ΕΙΣ ΓΑΝΑ

ἐκ δ' τέλεσε γάμον θαλβόν· τέκε δ' ἐν μεγάροισιν
ἑρμείη φίλον υἱὸν ἄφαρ τρατωτὸν ἰδέσθαι·
αἰγιπόδην, δικέρωτα, πολύκροτον, ἡδυγέλωτα·
φεῦγε δ' ἀναΐξας, λεῖπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη.
δεῖσε γὰρ ὡς ἴδεν ὄψιν ἀμείλιχον ἠϋγένειον,
τόν δ' αἶψ' ἑρμείας ἐριούνιος εἰς χέρα θῆκε
δεξάμενος· χαῖρεν δὲ νόῳ πρίωσια δαίμων·
ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἕδρας κίε παῖδα κελύψας,
δίρμασιν ἐν πυκινοῖσιν ὀρεσκώοιο λαγωῦ·
πὰρ δὲ ζηνὶ κάθιζε, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
δῆξε δὲ κῦρον ἐὸν, πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτρφθον·
ἀθάνατοι· πρίαλλα δ' ὁβάκχειος διόνυσος·
πᾶνα δὲ μιν κελέεσκον· ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε·
καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε ἄναξ· λίσομαι δὲ σ' ἀοιδῇ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο, καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ·

Φαιστον κλυτόμητιν ἀείδεο μοῦσα
ἢ λίγεια·
ὃς μετ' ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ
ἔργα
ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἵ, τὸ πάρος περ
ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὔρεσιν ἠΰτε θῆρες·
νῦν δὲ δι' ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες,
ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν·
εἰς ἵληθ' ἥφαιστε, δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον·

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ·

Οἶβε· σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύ-
γων λίγ' ἀείδει,
ὄχθῃ ἐπιθρώσκων ποταμὸν παρὰ
δινήεντα
πηνειόν· σέ δ' ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἡδυεπὴς πρῶτόν τε, καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει·
καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε ἄναξ, ἵλαμαι δὲ σ' ἀοιδῇ·

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ·

Μφὶ ποσειδάωνα θεὸν μέγαν ἄρχο
μ' ἀείδειν,
γαίης κινητῆρα, καὶ ἀβυγέτοιο θαλάσσης·
πόντιον, ὅς θ' ἑλικῶνα, καὶ εὐρείας ἔχει αἰγάς·
διχθάτοι ἐννοσίγαιε θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο·
ἵππων τε δμητῆρ' ἔμμεναι, σωτῆρα τε νηῶν·
χαῖρε ποσειδάων γαιήοχε κυανοχαῖτα,
καὶ μάκαρ εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, πλώουσιν ἄρηγε.

ΕΙΣ ΔΙΑ·

Ηνα θεῶν τὸν ἄριστον ἀείσομαι, ἠδὲ
μέγιστον·
εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον· ὅς τε
θέμιτι
ἐγκλιδὸν ἑζομένη, πυκινοὺς ὀάρους ὀαρίζει·
ἵλη θ' εὐρύοπα κρονίδη κύδιστε μέγιστε·

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

Στίη ἥ τε ἄνακτος ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ ἱρὸν δόμον ἀμφιτελεύεις,
αἰὲὶ σῶν πλοκάμων ἀπολήβεται ὑγρὸν ἔλαιον·
ἔρχεο τόν δ' ἀνὰ οἶκον, ἐπέρχεο θυμὸν ἔχουσα
σωὸν δὶὶ μητιόεντι· χάριν δ' ἄμ' ὄπασον ἀοιδῇ.

ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ, ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Ουσάων ἄρχομαι ἀπολλωνός τε
μ διός τε·
ἐκ γὰρ μουσάων, καὶ ἑκηβόλου ἀπόλλωνος,
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπιχθονὶ καὶ κιθαρισταί·
ἐκ δὶ διός, βασιλῆες· ὅ δ' ὄλβιος ὅν τινα μοῦσαι
φίλωνται γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή·
χαίρετε τέκνα διὸς, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδήν.
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε, καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Ιανοκόμην διόνυσον ἐριβρομον ἄρχομ' ἀείδειν,
α ξυνὸς καὶ σεμέλης ἐριμυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
ὃν πρέπον ἠΰκομοι νύμφαι παρὰ παιδὸς ἄνακτος,
λιξάμεναι

ὀξέα λοῦσαι πόλποισι, καὶ ἐνθυμέως ἀτίταλλον·
νύμφης ἐν γυάλοις, ὅθ' ἀέξετο παπρὸς ἕκητι·
ἄνθρωπ ἐν οὔρεσι μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόνδε θεὰ πολύϋμνον ἔθρεψαν,
δὴ τότε φοιτίζεσκε κατ' ὑλήεντα νομῆας,
μιαυῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· ἀμφὶ δ' ἄμ' ἕποντο
νύμφαι ὀρεστιάδες· βρόμος δ' ἔλεν ἄσπετον ὕλην
καὶ σὺ λιθ' ὕπτω χαῖρε πολυσάφυλ' ὦ Διόνυσε·
πόσσ' ἤμασ χαίροντα δι' ὥρεα αὐτις ἐκέλευσε·
ἐκ δ' αὖθ' ὡράων, εἰς τὰς πολλὰς ἐνιαυτός·

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ·

Ἄρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον κελαδεινήν,
παρθένον ἁγνήν, ἐλαφηβόλον ἰοχέαιραν,
αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρι Ἀπόλλωνος·
ἣ κατ' ὄρη σκιόεντα, καὶ ἀκριόεντα νάπεσσιν,
ἄγρῃ τρεπομένη, παχρύσεα τόξα τιτήνῃ·
πέμπουσα ὀδύνας βέλε'· τρομέει δὲ κάρηνα
ὑψηλῶν ὀρέων· ἰαχὴ δ' ἔπεται δασέων ὕλη,
δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν φρίσσει δὲ θάλασσα,
πόντος τ' ἐγθυόεις· ὑπὸ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχυσα,
πάντῃ ἐπισπέρχεται θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην,
αὐτὰρ ἐπὴν τρφδὴν θηροσκόπος ἰοχέαιρα,
ἐφρήνῃ δὲ νόον χαλάσασ' ὀϊστοπέα τόξα,
ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο
φοίβου Ἀπόλλωνος· Δελφῶν ἐς πίονα δῆμον,
μουσῶν καὶ χαρίτων κλυτὸν χορὸν ἀρτιθέουσα·
ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰούς,
ἁψῖδας χαρίεντα περὶ χροΐ κόσμον ἔχουσα,

ἐξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὄπ' ἰεῖσαι
ὑμνοῦσι λητὼ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας
ἀθανάτων βουλῇ τε, καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.
χαίρετε τέκνα διὸς καὶ λητοῦς ἠυκόμοιο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων, καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς·

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ·

Αλλά δ' ἀθηναίην κυδρὴν θεὸν ἄρχο
π μ' ἀείδειν·
γλαυκῶπιν πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ
ἔχουσαν·
παρθένον αἰδοίην ἐρυσίπτολιν ἀγκήεσαν,
τριτογενῆ· τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα ζεὺς,
σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς· πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν
χρύσεα παμφανόωντα σέβας δ' ἔχε πάντας ὁρῶντας
ἀθανάτους· ἡ δὲ πρόσθεν διὸς αἰγιόχοιο
ἐσυμένως ὤρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου,
σείσασ' ὀξὺν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' ὄλυμπος
δεινὸν ὑπ' ὀμβρίμης γλαυκώπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα,
σμερδαλέον ἰάχησεν· ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος
κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος· ἔσχετο δ' ἄλμη
ἐξαπίνης· στῆσεν δ' ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός,
ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον· εἰσότε κούρη
εἵλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τεύχη
παλλὰς ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα ζεὺς·
καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε διὸς τέκος αἰγιόχοιο.
αὐτὰρ ἐγὼ, καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ·

ε Στίη ἣ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων
τ' ἀνθρώπων,
ἕδρην αἰδίον ἔλαχε πρεσβηΐδα τιμήν·
καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τιμήν· οὐ γὰρ ἄτερ σοῦ
εἰλαπίναι θνητοῖσιν, ἵν' οὐ πρώτη, πυμάτη τε
ἱστίη ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον·
καὶ σύ μοι ἀργειφόντα διὸς, καὶ μαιάδος υἱὲ
ἄγγελε, τῶν μακάρων χρυσόῤῥαπι δῶτορ ἑάων,
ναίετε δώματα καλὰ φίλα φρεσὶν ἀμήλοισιν
ἵλαος ὢν, ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε
ἑστίῃ· ἀμφότεροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
εἰδότες ἔργματα καλὰ, νόῳ θ' ἕσπεσθε καὶ ἥβῃ·
χαῖρε κρόνου θύγατερ σύ τε, καὶ χρυσόῤῥαπις ἑρμῆς.
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε, καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς·

ΕΙΣ ΓΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ·

γ Αἶαν παμμήτειραν ἀείσομαι ἠΰθέμεθλον,
πρεσβίστην· ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ' ὁπό-
σ' ἐστίν,
ἠμὲν ὅσα χθόνα δῖαν ὑπέρχεται· ἠδ' ὅσα πόντον,
ἠδ' ὅσα πωτῶνται· τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου·
ἐκ σέο δ' εὔπαιδές τε, καὶ εὔκαρποι τελέθουσι·
πότνια σοῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον, ἠδ' ἀφελέσθαι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὅδ' ὄλβιος ὅν κε σὺ θυμῷ
πρόφρων τιμήσεις· τῷ τ' ἄφθονα πάντα πέρ ἐστί·
βρίθει μέν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἠδὲ κατ' ἀγροὺς

κτήνεσιν εὐθηνᾷ· οἶκος δ' ἐμπίμπλαται ἐσθλῶν·
αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κατὰ καλλιγύναικα
κοιρανέουσ', ὄλβος δὲ πολὺς, καὶ πλοῦτος ὁπηδεῖ·
παῖδες δ' εὐφροσύνῃ νεοθηλέϊ κυδιόωσι,
παρθενικαί τε χοροῖς πρὸς ἔσαν θέσιν εὔφρονι θυμῷ
παίξουσαι, χαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλακὰ πόιης·
οὕς κε σὺ τιμήσεις σεμνὴ θεὰ ἄφθονε δαῖμον.
χαῖρε θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
πρόφρων δ' ἀντ' ᾠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο, καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς·

ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ·

Λιον ὑμνεῖν αὖτε διὸς τέκος ἄρχεο
μοῦσα
ἣ καλλιόπη φαέθοντα· τὸν εὐρυφάεσσα
βοῶπις
γείνατο γαίης παιδὶ καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
γῆ με γὰρ εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν ὑπερίων
αὐτοκασιγνήτην· ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα
ἠῶτε ῥοδόπηχυν, ἐϋπλόκαμόν τε σελήνην,
ἠέλιον τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
ὃς φαίνει θνητοῖσι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
ἵπποις ἐμβεβαώς· σμερδνὸν δ' ὅ γε δέρκεται ὄσσοις,
χρυσῆς ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
αἰγλῆεν στίλβουσι· παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
τηλαυγὲς· καλὸν δὲ περὶ χροΐ λάμπεται ἔσθος,
λεπτουργὲς πνοιῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι·
ἔνθ' ἄρ ὅ γε στήσας χρυσόξυγον ἅρμα, καὶ ἵππους,

θεαπέσιος πέμπησι δι' ἠρατῆ ὠκεανόνδε·
χαῖρε ἄναξ· πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὄπαζε.
ἐν σέο δ' ἀρξάμενος, κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
ἡμιθέων· ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

ΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΝ.

Ηνην ἀείδω ταυσίπτερον, ἔστε μοῦσαι
ἡδυεπῆς νύμφαι κρονίδαο διὸς ἴστορες ὠδῆς.
ἧς ἄπο, αἴγλη γαῖαν ἐλίσσεται ἠρανόθεν δὲ
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὁρωρεν
αἴγλης λαμπόμενος· σέλβει δ' ἀμάμπετος ἀὴρ
χρυσέῃ ἀκτῖνι· φαεσίμβροτος δ' ἐνιαύσιος ἐστι.
οὗ θ' ἁλὶ ἀπ' ὠκεανοῖο λοεσσαμένη χροὰ καλόν,
εἵματα ἑσσαμένη πλατυτέα δῖα σελήνη,
ζεύξαμένη πώλους ἐριαύχενας αἰγλήεντας,
ἑσπερίοις προτέρωσ' ἐλάσῃ κραναῖσι κολώναις·
ἐσπερίη δὲ μέσος, ὅτε πλήθει μέγας ὄρνυς,
λαμπρότατα τ' αὐγὰ τότ' ἀεξομένης τελέθωσιν
ἠρανόθεν· τέκμωρ δὲ βροτοῖς, καὶ σῆμα τέτυκται
τῇ ῥά ποτε κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ·
ἣ δ' ὑποκυσαμένη πανδήμιν γήνατο κοῦρον,
ἐν πρέπες εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεῆσι·
χαῖρε ἄνασσα θεὰ λευκώλενε δῖα σελήνη,
πρόφρων εὐπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος κλέα φωτῶν
ἄσομαι ἡμιθέων· ὧν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιδοί,
μουσάων θεράποντες ἀπὸ στομάτων.

Μφὶ διὸς κύρας ἐλιπώπιδ' ἔσσε
μῶσαι
τωνδαρίδας, λήδης κλλισφύρου
ἀλλαὰ τέκνα·
κὰ τυράβ' ἵππ' ὁδάμων, κὰ ἀμώμητον πολυδεύκεα·
τὰς ὑ τὸ ταὔγετε πορυφὴ ὄρεος μεγάλοιο,
μιχθεῖσ' ὐ φιλότητι κελαινεφὲς κρονίωνι
σωτῆρας τέ μι παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σὺν χιονι ἄελλαι
χειμέριαι κὰτὰ πόντον ἀμείλιχον ὄρνυσι νηῶν
ὐχόμενοι κλέεσι διὸς κύρας μεγάλοιο,
ἄρνειαν λευκῆσιν ἐπ' ἀκρωτήρια βάντε
πρύμνης· πὴν δ' ἄνεμός τε μέγας κ' νῦ μαθαλάσσης,
θῦκε ὑποβρυχίην· ὅτι ἐξαπίνης ἐράνησαν
ξεθῆσι πῦρ αὐσαι, δι' αἰθέρος αἰὲν ἰόντε·
αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας
νύματα δ' ἐσόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσι
ναύτας, σήματα κλὰ πόνε σφίσιν· διὸ ἐθέντε,
γήθησαν· παύσαντο δ' ὀϊζυροῖο πόνοιο.
χαίρετε τωνδαρίδαι ταχέων ἐπιβήτορε ἵππων·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων, κὰ ἄλλης μνήσο μοίσης.

ΕΙΣ ΞΕΝΟΥΣ.

Ἰδεῖσθε ξενίων μεχρι μένον ἠδὲ δόμοιο.
οἳ πόλιν αἰπυμνὴν νύμφης ἐρατωπίδος ἦρυ
ναίετε· δῶρα δ' ἔδυσιν· ἥς πόδα νείατον ὑψιπόμοιο
ἀμβρόσιον πίνοντε ὕδωρ ξανθῆς ποταμοῖο
ἔβρυ κλαὶ ῥέοντος, ὃν ἀθάνατος τέμετο ξεῖ·

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΥΜΝΩΝ.

Regiſtrum Iliadis.

A B C D E F G H I K L M N O P
Q R S T V X Y Z AA BB CC DD
EE FF GG HH II KK LL MM *Omnes quaterni præter ultimum qui eſt ternus.*

Regiſtrum Vlyſſeæ.

a b c d e f g h i K l m n o p q r ſ.
t u x y z A B C D E F G H I *Omnes quaterni præter ultimum duernum.*

VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET ANDREAE ASVLANI SOCERI.

M. D. XVII.

MENSE IV
NIO

AL
DVS

Homeri poetæ

vita, &

insignia

D. D. Rev. Pat. Martino

Luthero Θεολόγῳ

Philip.

Melanchthon

ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΟΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΓΕΝΕΣΙΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΗΣ

Ἡ

Ρόδοτος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς περὶ ὁμήρου γενέσιος, καὶ ἡλικίης καὶ βιοτῆς τάδε ἐξεύρηκε, ζητήσας ἐπ' ἐξελθεῖν ἐς τὸ ἀληθὲς ἐσαεῖ· ἐπεὶ δὲ ἡ πάλαι ἀπολιῶτις νῦν μὲν ἐπίκλεα, συνῆλθον ἐν ταυτῷ πανηγυρίσαι θεοὶ Ἑλληνικοὶ, καὶ δὴ καὶ ἐς μαγνησίαν, ἄλλοι τέ τινες, καὶ μελάνιππος ὁ ἰθαγενέος τὸ κρίθωνος, ὃ πολύφορος, ἀνὴρ βραχέα τῆ βίᾳ ἔχων· ὅτος δὲ ὁ μελάνιππος ἐγκύμονα ἐν τῇ νύμῃ πῶ θυγατέρα ὁ μύρηος, ᾗ αὐτῷ γίνεται ἐκ ποίης θῆλυ τέκνον, ᾧ ὄνομα τίθεται κριθὶς· καὶ αὐτὸς μὲν ὁ μελάνιππος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ἐτελεύτησαν τὸν βίον· ἡ θυγατέρα ἐπιτρέπει ἀνδρὶ ᾧ ἐχρῆτο μάλιστα κλεάνακτι τῷ ὀρείῳ· χρόνῳ δὲ πρόϊόντος συνέβη τὴν παῖδα μιγεῖσαν ἀνδρὶ λαφραίως ἐν γαστρὶ ἔχειν· τὸ μὲν δὴ πρῶτα ἐλάνθανεν· ἐπεὶ δὲ ἤσθετο ὁ κλεάναξ ἦλθε τῇ συμφορῇ, καὶ κελεύσας λιθοβολῆσαι τὴν κρινθὶν χωρὶς πάντων ἐν αὐτῇ μεγάλῃ εἶχεν, ἐπιλεγόμενος τῶν ἀχαιῶν τοῖς πολίτας· προβεβλῆσθαι δὲ περὶ αὐτῆς τάδε· ἐτύγχανον οἱ νυμφίοι πρὸ τοῦ τὸν ἕρμειον πόλεμον μυχὸν πρὸς μέγαν ἐβέλων καταπῆσαι τῆς ἑωυτοῦ γυναικὸς ἐπώνυμον· ἦν γὰρ αὐτῇ τὸ ὄνομα σμύρνη· ὀδὶ θυσίῃ ἦν τοῖς νύμφαις ἐπὶ τοῖσι πρώτοις θεραπαίνῃσι τῆς δεσμήτορος κρατοῦ

ἔχων τὸ βίβ, ἐν ταῦθα ὑπεκτίθεται ὁ κλεάνακξ τὴν κρι
θηΐδα πρὸς ἰσμηνίην τὸν βοιώτιον τ ἀπόϊκων λελοχό
τα ὃς ἔτυχεν αὐτῷ ἐὼν ἑταῖρος τα μάλιστα· χρόνῳ δὲ
προϊόντος, ἐξελθοῦσα ἡ κριθὶς μετ' ἄλλων γυναικῶν
πρὸς ἑορτήν τινα ἐπὶ τὸν ποταμὸν κολλιχόον μέλιτα,
ἄδηλον ἐπίκοιος ἔσα τίκτ ἐν ὄμπρῳ ὑπὸ φλοὶ, ἀμφὶ δὲ
δορκάδα· κὴ τίθεται ὄνομα τῷ παιδὶ μελησιγένεα ἀπὸ
τῦ ποταμῦ τ ἐπωνυμίαν λαβοῦσα· τέως μὲν ἡ κρι
θὶς ἦν παρὰ τῷ ἰσμηνίᾳ· προϊόντος δὲ τῦ χρόνου ἐξῆλ
θε καὶ ἀπ' ἐργασίης χερῶν ὥρμι μένη ἔβρεφε τὸ παι
δίον κὴ ἐωυτῇ, ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἔργα λαμβάνουσα,
κὴ ἐπαίδευσε τὸν παῖδα ἀφ' ὧν ἐδύνατο· ἦν δέ τις ἐν
σμύρνῃ τῦτον τ χρόνου φίλιος τῦ νομα, πᾶσας γραμ
ματα κὴ τὴν ἄλλην μουσικὴν διδάσκων πᾶσαν· ὅτε
μισθῦται τ κριθιΐδα, ὧν μοῦνος, ἐριωρῦσαι αὐ
τῷ ἐρειά τινα, ἃ παρὰ τ παίδων ἐς μισθὸς ἐλάμβα
νεν· ἡ δὲ παρ' αὐτῷ ἐργάζετο πολλῷ κοσμίῳ κὴ σωφρο
συνῃ πολλῇ χρωμένη, κὴ τῷ φιλίῳ κάρτα ἀρέσκετο,
τέλος δὲ προσηνέγκατο αὐτῇ λόγους τοιούτους ἐωυτῷ συ
νοικῆν, ἀλλ' ἅτε πολλὰ λέγων, οἷς μὲν ᾤετο προσάξε
σθαι· καὶ ἔτι πρὸς τὸ παιδὸς ὑὸν ποιούμενος· κὴ ὅτι γρα
φῆς κὴ παιδευθεὶς παρ' αὐτῷ ἄξιος λόγου ἔσαι· ἐώρα δ' τ
παῖδα ὄντα σωφρονέοντα κὴ κάρτα λυφυέα, ἐς τ ἀνέπεισεν
αὐτὴν ποιεῖν ταῦτα· ὁ πᾶις ἦν τε φύσιν ἐὺ ἔχων ἀγαθὴν,
ἐπιμελήστε κὴ παιδεύσιος προσηνομένης, αὐτίκα πολ
λὸν τ πάντων ὑπερῆκε· χρόνῳ δ' ἐπιγενομένῳ ἀνδρὸς μέ
νος, ἀδὴν τ φιλίου πρεσβύτερος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· κὴ
ὕστερος ὁ φίλιος ἐτελεύτησε τ βίον κατὰ πάντα τῷ
παιδὶ· ἀπόλλωνι ὑστέρῳ κὴ κριθὶς ἐτελεύτησεν· ὁ δὲ με
λησιγένης ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ καθῆστο ἐωυτ ἡγεμὼ

μένος, μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἑωρᾶτο· καὶ αὐτοῦ θωυ
μασταὶ καθειστήκεισαν οἵτε ἐγχώριοι, καὶ τῶν ξένων οἱ ἐσα-
πικνεόμενοι· ἐμπόριον καὶ ἦν ἡ σμύρνη, καὶ σῖτος ἐξήγε
το πολὺς αὐτόθι ἐκ τῆς ἐπικειμένης χώρας δαψιλέως
κάρτα ἐσαγόμενος ἐς αὐτήν· οἱ οὖν ξένοι ὁκότε παύσοιν
το τῶν ἔργων ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ μελησιγενεῖ ἐγκα
θίζοντες· ἦν δὲ ἐν αὐτοῖς τότε καὶ μέντης ναύκληρος
ἀπὸ τῶν περὶ λευκάδα τόπων καταπεπλευκὼς ἐπὶ σῖτον
ἔχων ναῦν, πεπαιδευμένος τε ἀνὴρ ὡς ἐν ἐκείνῳ τῷ
χρόνῳ καὶ πολυίστωρ, ὅς μιν ἔπεισε τὸν μελησιγενῆ μεθ'
ἑωυτοῦ πλεῖν καταλύσαντα τὴν διδασκαλίαν, μισθόν
τε λαμβάνοντα, καὶ τὰ δεόντα πάντα, καὶ ὅτι χώρας
καὶ πόλιας θεήσασθαι ἄξιον εἴη αὐτῷ ἕως νέος ἐστί· καί
μιν οἴομαι μάλιστα τούτοισι προαχθῆναι· ἴσως γὰρ καὶ
τῇ ποιήσει τότε ἐπενόει ἐπιθήσεσθαι· καταλύσας δὲ
τὴν διδασκαλίαν, ἐναυτίλλετο μετὰ τοῦ μέντεω, καὶ ὅ
που ἑκάστοτε ἀφίκοιτο πάντα τὰ ἐπιχώρια διεωρᾶτο·
καὶ ἱστορέων ἐπευθάνετο· εἰκὸς δὲ μιν ἦν καὶ μνημό-
συνα πάντων γράφεσθαι· ἀνακομιζόμενοι δὲ ἐκ τυρση
νίας καὶ τῆς ἰβηρίης, ἀπικνέονται εἰς ἰθάκην· καὶ τῷ με
λησιγενεῖ συνέβη νοσήσαντι τοὺς ὀφθαλμοὺς κάρτα δει
νῶς ἔχειν, καὶ αὐτὸν θεραπείης ἕνεκα πλεῖν μέλλων εἰς
τὴν λευκάδα καταλιπεῖν ὁ μέντης παρὰ ἀνδρὶ φίλῳ ἑ
ωυτοῦ ἐς τὰ μάλιστα μέντορι τῷ ἀλκίμου ἰθακησίῳ
πολλὰ δεηθεὶς ἐπιμελείην ἔχειν· ἐπαναπλώσας δὲ ἀνα
λήψεσθαι αὐτὸν· ὁ δὲ μέντωρ ἐνοσήλευσεν αὐτὸν ἐκτενέ
ως· καὶ καὶ τοῦ βίου ἀρκεόντως εἶχε, καὶ ἤκουεν οὗ ἐς δικαιο
σύνην τε καὶ φιλοξενίην μακρῷ μάλιστα τῶν ἐν ἰθάκῃ
ἀνδρῶν· ἐνταῦθα συνέβη τῷ μελησιγενεῖ περὶ ὀδυσσέ
ως ἐξιστορῆσαι πυθέσθαι· οἱ μὲν δὴ ἰθακήσιοι λέγουσι τότε

μιν παρ' ἑωυτοῖς τυφλωθῆναι, ὡς δὲ ἐγώφημι τότε μὲν ὑγιῆ γενέσθαι· ὕστερον δὲ ἐν κολωφῶνι τυφλωθῆναι· συνομολογοῦσι δέ μοι καὶ κολοφώνιοι τούτοις· ὁ δὲ μέν τις ἀναπλέων ἐκ τῆς λευκάδος προσέσχεν εἰς τὴν ἰθάκην καὶ ἀνέλαβε τὴν μελησιγενέα, χρόνον τε ἐπὶ συχνὸν συμπρηιέπλει αὐτῷ, ἀποικομένῳ, δὲ εἰς κολοφῶνα συνέβη πάλιν νοσήσαντα τοὺς ὀφθαλμοὺς, μὴ δύνασθαι διαφυγεῖν τὴν νόσον, ἀλλὰ τυφλωθῆναι ἐν ταῦθα. ἐκ δὲ τῆς κολοφῶνος τυφλὸς ἐὼν ἀπικνέεται εἰς τὴν σμύρναν, καὶ οὕτως ἐπεχείρει τῇ ποιήσει· χρόνου δὲ προϊόντος ἐν τῇ σμύρνῃ ἄπορος ἐὼν τοῦ βίου, διενοήθη ἀπικέσθαι εἰς κύμην· πορευομένος δὲ διὰ τοῦ ἕρμου πεδίου, ἀπικνέεται εἰς νέον τεῖχος ἀποικίην κυμαίων· ᾠκίσθη δὲ τοῦτο τὸ χωρίον ὕστερον κύμης ἔτεσιν ὀκτώ· ἐν ταῦθα λέγεται αὐτὸν ἐπιστάντα ἐπὶ σκυτεῖόν τι εἰπεῖν πρῶτα τὰ ἔπεα τάδε

Α ἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἠδὲ δόμοιο,
οἳ πόλιν αἰπεινὴν κύμην ἐριώπιδα κούρην
ναίεται σαρδήνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο·
ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θείου ποταμοῖο
ἕρμου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο ζεύς·

Η δὲ σαρδήνη ὄρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦτε ἕρμου ποταμοῦ καὶ τοῦ νέου τείχους, τῷ δὲ σκυτεῖ ὄνομα ἦν τύχιος. ἀκούσαντι δὲ τῶν ἐπέων, ἔδοξεν αὐτῷ δέξασθαι τὸν ἄνθρωπον· ἠλέησε δὲ ἀλγέοντα τυφλὸν καὶ μεθέξειν ἔφη τῶν παρεόντων· ὁ δὲ ἐσῆλθε, καθήμενος δὲ ἐν τῷ σκυτείῳ παρεόντων καὶ ἄλλων τήν τε ποίησιν αὐτοῖς ἐπεδείκνυτο, ἀμφιάρεώ τε τὴν ἐξελασίαν τὴν εἰς θήβας, καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς εἰς θεοὺς πεποιημένους αὐτῷ, καὶ περὶ τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν παρεόντων ἐς τὸ μέσον γνώμας ἀποφαινόμενος θωύματος ἄξιος ἐφαίνετο εἶναι τοῖς ἀκού-

σι· τέως μὲν δὴ κατεῖχεν ὁ μελησιγενὴς περὶ τὸν νέον τεῖ-
χος ἀπορέων τὸ ποιήσιός τε τοῦ βίου πέρι μηχανὴν ἔχων· ἐπεὶ
δὲ τοῦτον ἐξεῖς μέχρις ἐπ' ἐμοῦ τὸν χῶρον, ἐν ᾧ καὶ
τίζων τὰ ἐπέων πέρι ἐπίσκεψιν ἐποιέετο καὶ χάρτα ἔσε-
βοντο τὸν τόπον, ἐν ᾧ κάλαμος ἐπεφύκει, ἦν ἐπένοι ἔφα
σαν ἀφ' οὗ ὁ μελησιγενὴς ἦλθεν αὐτοῖς πεφυκέναι· χρό-
νῳ δὲ προϊόντος ἀπόρως κείμενος καὶ μόλις πὼ φορὴν
ἔχων ἐπενοήθη εἰς τὴν κύμινν ἀπικέσθαι, ὅτι βέλτιον
πρήξει· μέλλων δὲ πορεύεσθαι τὰ δὲ τάδε ἔπεα λέγει·

Α ἴθι πόδες με φέροιεν ἐὺ ἀιδρείων πόλιν ἀνδρῶν·
τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μῆτις ἀρίστη.

Α τὸ δὲ τὸ νέον τεῖχος πορευόμενος ἀπίκετο εἰς τὴν κύ-
μινν διὰ λαρίσιης τὴν πορείαν ποιησάμενος· ἦν γὰρ ἔ-
στως αὐτῷ εὐπορώτατον· καὶ ὡς κυμαίοι λέγουσι τῷ φρυ
γίης βασιλῆϊ μίδῃ τῷ γορδίεω δεινὲν πνεθέντων πνευμάτων
αὐτὸν ποιεῖ καὶ ἐπίγραμμα τόδε, ἐπεὶ καὶ νῦν ἐπὶ τῇ
σήλῃ τῇ μνήματος τοῦ γορδίεω ἐπιγέγραπται.

Χ αλκῆ παρθένος εἰμὶ, μίδης δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι·
ἐς τ' ἂν ὕδωρ τε ῥέοι, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλοι·
ἠελίου τ' ἀνίοντα λάμποι λαμπρά τε σελήνη·
αὐτοῦ τῇ δὲ μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ·
ἀγγελέω παρίουσι μίδης ὅτι τῇ δὲ τέθαπται.

Κ ατίξων δὲ ἐν τοῖς λέγουσι τῶν χρόνων ἐν τῇ κύμῃ ὁ
μελησιγενὴς τὰ ἔπεα τὰ ποιηθέντα ἐποιήσατο, καὶ αὐτοῦ θωυμα
σαι κατιστήσασαν, γνώμῃ δὲ ὅτι ἀποδέχονται αὐτοῦ τὰ ποιή
σιν οἱ κυμαῖοι, καὶ εἰς συμβουλίην ἑλκων τοὺς ἀκούοντας,
λόγους πρὸς αὐτοὺς τοιούσδε προσήνεικε λέγων ὡς εἰ βέ
λοιεν αὐτὸν δημοσίῃ φρέσιν, ἐπικλεέστατόν σφι τὴν
πόλιν ποιήσει· τοῖς δὲ ἀκούουσι βουλομένοις τελέειν ταῦτα

καὶ αὐτοὶ παρῆνεον ἐλθόντα ἐπὶ πὼ βυλὴν μενδῆναι τῶ βυλευτέων καὶ αὐτοὶ ἔφασαν συμπρήξειν· ὁ δ' ἐπῆλθε τοῦτοῖς καὶ βυλῆς συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βυλῆον, ἔδεξε τὸ ἐπὶ τῇ τιμῇ τούτῳ καθεζόμενος ἀπαγαγὼν αὖ τὸν ἐπὶ πὼ βυλὴν· ὁ δ' ὑποδεξάμενός τε καὶ ἐφ' καιρὸς ἦν ἀπήγαγε· κατασὰς δ' ὁ μελησιγενὴς ἔλεξε πρὶ τῆς δοφῆς τὸν λόγον, ὃν καὶ ἐντοῦς λέξας ἔλεγεν ὡς ἦ εἶπεν ἐξελθὼν ἐκάθητο· οἱ δ' ἐβυλεύοντο ὅτι χρεὼν εἴη ἀποκρίνασθαι αὐτῷ· προυμάμενος δ' τὸ ἀπόλοντος αὐτὸν, καὶ ἄλλων ὅσοι τῶ βυλευτέων ἐντοῦς λέξας ἐπήκοοι ἐγένοντο τῶ βυλευτέων ἕνα λέγεται ἐναντιωθῆναι τῇ γνώμῃ αὐτοῦ, ἄλλα τε πολλὰ λέγοντα, καὶ ὡς φ τὸς ὁ μῆρος δόξει δέφειν αὐτοῖς ὅμιλον πολλόν τε καὶ ἀχρεῖον ἔξεσιν· ἐντοῦθεν δὲ καὶ τοῦνομα ὁ μῆρος ἐπεκράτησε τῷ μελησιγενεῖ ἀπὸ τοῦ συμβορῆς, οἱ γὰρ κυμαῖοι τὸς τυφλὸς ὁμήρους λέγουσιν· ὥς τε πρότερον ὀνομαζομένου αὐτοῦ μελησιγενέος τὸ γενέσθαι τοῦνομα ὅμηρος· καὶ οἱ ξένοι δὲ νίνεγκαν ὅ τε μνήμην αὐτοῦ ἐποιῆσαν ἐτελοῦντα δ' ὧδε ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι μὴ δέφειν τὸν ὅμηρον· ἔλοχε δέ πως τῇ ἄλλῃ βυλῇ ἐπελθὼν ὁ ἐπιστάτης καὶ παρεζόμενος αὐτῷ δηλήσασθαι τὴν ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, καὶ τὰ δόξαντα τῇ βυλῇ· ὁ δ' ὡς ἤκουσεν ἐσυμφόρηνέ τε καὶ λέγει τὰ ἕπεα τάδε·

Ὦ ξεῖν' ἦ μὲν ἄεσιν ἐνὶ πατρίδι κῦρμα γενέσθαι
νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀταλλῶν
ἦν ποτ' ἐπὶρρώσαν βυλῇ θοὸς ἀγλαὸ χοιο
λαοὶ φρήκωνος μάρνων ἐπιβήτορι ἵππων.
ὁ πλότροι μαλερῷο πυρὸς κρίνοντι ἄρηα
ἀμολίδα σμύρνην ἁλιγείτονα ποντιάκτων,
ἦν τε δὶ ἀγλαὸν ἔασιν ὕδωρ ἐρῷο μέλιτος,

ἔνθεν ἀπορνύμεναι κῦραι διὸς ἀγλαὰ τέκνα,
ἀθελέτην κλείσασε δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν·
οἱ δ' ἀπανηνάθην ἱερὴν ὅπα φωνὴ ἀκουσθήν.
ἀφραδίην τῶν μέν τε παθὼν τις φράζεται ὠφὶς·
ὅσφιν ὀνήσιν ἐμὸν διεμήσαο πότμον.
κῦρα δ' ἐγὼ τήν μοι θεὸς ὤπασε γυμνόμενῳ περ,
τλήσομαι ἀκράαντον φέρων τετληότι θυμῷ·
ἐδέ τι μοι φίλα γοῦνα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυιαῖς,
πύμνης ὀρμαίνουσι, μέγας δέ μοι θυμὸς ἐπείγει
δῆμον δ' ἀμοιβαῖον ἰέναι ὀλίγον περ ἐόντα.

Μ ετὰ τοῦτο ἀπαλλάσσεται ἐκ τῆς πύμνης δὲ φωνήσας κυ
μαίοις ἐπαρησάμενος μηδένα ποιῆσαι δόκιμον ἐν τῇ
χώρᾳ γενέσθαι, ὅτις κυμαίης ἐπαγλαΐζει· ἀπικόμενος
δὲ δ' φωνήσας τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐβιότευσε, ἐπεὶ ἐνόησε
πύμνος ἐν ταῖς λέσχαις κατίζων· ἐν δὲ τῇ φωνήσαι τὸν
τὸν χρόνον θεσπίσιος τις ἦν γράμματα διδάσκων
τοὺς παῖδας, ἀνὴρ ἀκρήνιος· κατανοήσας δὲ τὸ ὁ μέρος
τῆς ποίησιν, λόγους τοιούσδε αὐτῷ προσήνεγκε, φὰς εἶναι
μοῦσαν βραπάνην καὶ βέφρην αὐτὸν ἀναλαβών, εἰ ἐθέ
λοι ἄγε τε ποιημένα εἰπεῖν αὐτῷ τῶν ἑτέων ἀναχάψα-
σθαι· καὶ ἄλλα ποιῶν, πρὸς ἑωυτὸν ἀναφέρειν ἀεὶ· τῷ δὲ
ὁ μέρῳ ἀκούσαντι, ἔδοξε ποιητέα εἶναι ταῦτα· ὠνεῖται
δὲ ἦν τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπείης· διατρίβων δὲ πα
ρὰ τῷ θεσπίδι, ποιῇ ἐλιάδα πλὴν ἐλάσσω, ἢ ἡ δρόμ·

Ι λιον ἀείδω, καὶ δαρδανίην ἐὐπωλον·
ἧς πέρι πολλὰ πάθον δαναοὶ θεράποντες ἄρηος·

Κ αὐτὰρ μένην φωνὴν ἦν φασιν οἱ φωκῆς ὅ μέρον
ταῦ αὐτοῖσι ποιῆσαι· ἐπεὶ δὲ τήν τε φωκῆδα καὶ τἆλ
λα πάντα παρὰ τοῦ ὁ μέρου ὁ θεσπίδιος ἐμάθαν, με
ταβαίνει ἐκ τῆς φωνήσης ἀπαλλάσσεσθαι τὸ ποιησιν βέλτιον

τοῦ ὁμήρου ἐξιδιώσασθαι, καὶ οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐν ἐπιμε
λείᾳ εἶχε τὸν ὅμηρον· ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπεα τάδε·

Θεστορίδης θνητοῖσι ἀνωΐστων πολέων περ,
οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόον ἀνθρώποισιν·

Ὁ μὲν δὴ θεστορίδης ἐκ τῆς φωκαίης ἀπηλλάγη εἰς τὴν χί
ον· καὶ διδασκαλίην κατεσκευάσατο, καὶ τὰ ἔπεα ἐπιδει
κνύμενος ὡς ἑωυτοῦ ἐόντα, ἐπαινόντε πολλὸν εἶχε, καὶ
ὠφελεῖτο· ὁ δὲ ὅμηρος, πάλιν τὸν αὐτὸν τρόπον διῃτᾶτο
ἐν τῇ φωκαίῃ, ἀπὸ τῆς ποιήσιος τὴν βιοτὴν ἔχων· χρό
νῳ δὲ οὐ πολλῷ μετέπειτα ἄνδρες χῖοι ἔμπειροι ἀπί
κοντο εἰς τὴν φωκαίην· ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπέων τοῦ ὁ-
μήρου, ἃ πρότερον ἀκηκόεσαν πολλάκις ἐν τῇ χίῳ τοῦ
θεστορίδεω, ἐξήγγελλον ὅτι ἐν τῇ χίῳ τις ἐπιδεικνύμε
νος τὰ ἔπεα ταῦτα γραμμάτων διδάσκαλος κάρτα
πολλὸν ἔχει· ὁ δὲ ὅμηρος κατενόησεν, ὅτι θεστορίδης ἂν
εἴη· καὶ παντὶ θυμῷ ἐσπούδαξεν εἰς τὴν χίον ἀπικέσθαι·
καταβὰς δὲ ἐπὶ τὸν λιμένα, εἰς μὲν τὴν χίον οὐ καταλαμ
βάνει οὐδὲν πλοῖον πλέον· εἰς δὲ τὴν ἐρυθραίαν τινὲς ἐπὶ
ξύλου παρεσκευάζοντο πλεῖν· καλῶς δὲ εἶχε τῷ ὁμήρῳ
δι' ἐρυθραίης τὸν πλοῦν ποιήσασθαι, καὶ προσελθὼν ἔχρη
ζε παρὰ τῶν ναυτέων δέξασθαι αὐτὸν σύμπλουν, πολ-
λά τε προσαγωγὰ λέγων, οἷς σφέας ἔμελλε πείσειν·
τοῖς δὲ ἔδοξε δέξασθαι αὐτὸν, καὶ ἐκέλευον ἐσβαίνειν
εἰς τὸ πλοῖον· ὁ δὲ ὅμηρος πολλὰ ἐπαινέσας αὐτοὺς ἐ-
σέβη· καὶ ἐπεὶ ἕζετο, λέγει τὰ ἔπεα τάδε·

Κλῦθι ποσειδάων μεγαλοσθενὲς ἐννοσίγαιε,
εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ ξανθοῦ ἑλικῶνος·
δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι
ναύταις, οἳ νηὸς πομποὶ ἠδ' ἀρχοί ἔασι·
δὸς δ' εἰς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο μίμαντος,

ἀλδσῖον μ᾽ ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων γε κυρῆσαι·
φῶτά τε τισάμενν ὃς ἐμὸν ὁσὸν ἡρδοπόυσας·
ὠφύσαο ξῆνα ξένιον ξενίην τε προπέ᾽μν.

Ε᾽ πεὶ δὲ ἀπίκοντο ὐπλοίσαντος ὃς πὼ ἐρυθραίην, τό τε
ὄμπρος πὼ αὐλὴν ἐπὶ τῷ πλοίῳ ἐποίησαν· τῇ δὲ ὑστε
ραίῃ, ἔχρηζε τῶν ναυτέων τινὰ ἐγκήσκεσθαι αὐτῷ ὃς πὼ
πόλιν· οἱ δὲ σωπέπεμψαν ἕνα αὐτῶν· πορευόμνος δὲ
ὄμπρος ἐπεὶ ἐτύγχε τῆς ἐρυθραίης πραχθῆς καὶ ὀργνῆς
ἐδσης, φθέγγεται τά δὲ ἕπεα.

Γ ότνια χθὴ πάνδωρε δότειρα μελίφρονος ὄλβυ·
ὡς ἄρα δή τοῖς μὸν φωτῶν αὐχβος ἐτύχβνς·
τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ χρηχεῖ ὅῖς ἐκολώβνς.

Α πινόμενος δὲ ὃς πὼ πόλιν τῶν ἐρυθραίων ἐπιρώπσε
πρὶ τὸ ὃς πὼ χίον πλέ· καί τινος προσελθόντος αὐτῷ
τῶν ἑωρακότων ἐν τῇ φωναίῃ καὶ ἀπασαμένυ, ἔμελ
ξεν αὐτῷ σωτξυρεῖν αὐτῷ πλοῖον ὅπως ἂν εἰς πὼ χί
ον διαβαίη· ἐκ τοῦ δὴ τὸ λιμένος ὐδὲν ἦν ἀπόστολον· ἄγῳ
γ᾽ αὐτὸν ἔνθα τῶν ἁλιέων τὰ πλοῖα ὁρμίξεται καὶ πως
ἂν τυγχάνει μέλλυσι τισὶ διαπλῶν ὃς τὴ χίον, ὧν ἐδέε
το προσελθὼν ὁ ἄγων αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν ὄμπρον· οἱ
δὲ ὐδένα λόγον ποισάμνυοι ἀγήγοντο· ὁ δὲ ὄμπρος
φθέγγεται τά δὲ τὰ ἕπεα.

Ν αὐτα πονηπόροι συρῇ ἐναλίγκιοι ἄτη·
πῶ χάσιν ἀθρήσιν βίον δύσβιλον ἐχοντβς.
αἰδῶθε ξενίοιο διὸς σέβασ ὑψιμέδοντος·
δεινὴ γὰρ μέτοπις ξενίη διὸς, ὅς κ᾽ ἁλίπτατα.

Α ναχθέϊσι δὲ αὐτοῖς, σωέβη ἐναντίη ἀνέμυ γενομένη
παλινδρομῆσαι, καὶ ὃς τὸ χωρίον ἀναδχαμεῖν, ὅθεν ἄνε
χόντο· καὶ τὸν ὄμπρον ἀναλαβεῖν καθήμνον ἐπὶ τῆς
κυμαντῆς· μαθὼν δὲ αὐτὸς πεπαλινδρομηκότας,

ἔλεξε τά δι.

Υ μᾶς ὦ ξένοι ἔλαβεν ὁ ἄνεμος ἀντίος γενόμενος· ἀμὴ ἔτι καὶ νῦν με δέξασθαι, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἐσται.

Ο ἱ δι ἁλιεῖς ὑπομεταμελήσαντες γενόμενοι ὅτι τὸ πρότερον ἐδέξαντο, εἰπόντος ὅτι τὸ κατὰ μικρὸν ἦν ἐβέλοι συμπλεῖν ἐπέλυσαν ἐσβαίνειν· καὶ ὕστως ἀναλαβόντος αὐτὸν ἀνήχθησαν, καὶ ἱστία ἐπῆραν ἐκ λιμένος· οἱ δὴ ἅλες πρὸς ἑσπέραν ἐβάπτισαν· ὁ δι ὅμηρος τὴν νύκτα ἐπὶ τῆ ἁλιακῆ κατέμενε· τὴν δι ἡμέραν πορευόμενος, καὶ πλανώμενος ἀπίκετο εἰς τὸ χωρίον, ὃ πίτυς καλεῖται· καὶ ταῦθα αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα, ἐπιπίπτει κρατὸς πίτυος· ὃν δὴ μετεξέτροι τρόβιλον οἱ δὲ κῶνον καλέουσιν· ὁ δι ὅμηρος φθέγεται τὰ ἔπη τάδε·

Ἄ λλη τίς σε πάτρη ἀμείνονα κρατὸν ἴησιν·
ἔνθα σίφνος ἄριστος ἐπὶ χθονίοισι βροτοῖσιν
ἔασται αὖτ' ἄμειν· νεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι.

Τ ὰ μὴ νεβρήνια τοῦτον τὸν χρόνον κτίζειν· οἱ δι μαῖοι παρεσκευάζοντο πρὸς τὴν ἰδρυν καὶ γίνεται αὐτόθι σίφνος· ὃν τοῦθεν ἀνασχὼν ὅμηρος, ἐπορεύετο κατὰ φωνήν τινα αὐτῶν νεμομένων· ὡς δι ὑλάκτεον αὐτῷ οἱ κύνες, ἀνέκραγεν· ὁ δι γλαῦκος ὡς ἤκουσε τῆ φωνῆς (ἦν δὲ τοῦτο ὄνομα τῷ νέμοντι τὰς αἶγας) ἐπέδραμεν ὀβολέως· τάς τε κύνας ἀνεκαλεῖτο, καὶ ἀπεσόβησεν ἀπὸ τῆ ὁμήρου· ἐπὶ πολὺν δὴ χρόνον ἐν θυμάτι ἦν, ὅπως τυφλὸς ὤν, μόνος ἀπίκοιτο ἐς τοιούτους χώρους· καὶ ὅτι βέλων, προσελθὼν τέ μιν ἴστορεεν ὅστις τε ἦν, καὶ τίνι φόρτῳ ἀπίκοιτο ἐς τόπους ἀοικήτους, καὶ ἀσπβέα χωρία καὶ τίνος κεχρημένος εἴη· ὁ δι ὅμηρος αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἑωυτῆ πάθην κατελεγόμενος· εἰς ὅσον προηγάγετο, ἦν τε ὡς ἐθε

κεν ὃ δ' ἀγνώμων ὁ γλαῦκος ἀναλαβὼν δὲ αὖθις ἀνήγε
γεν ἐπὶ τὸν σαθμόν· πῦρ δὲ ἀνακαύσας, δεῖπνον παρα
σκευάζει· καὶ παραθεὶς δειπνεῖν ἐκέλευεν ὁ γλαῦκος· τῶν
δὲ ἰχθύων μὴ ἐθιόντων καὶ ὑλακτούντων δειπνέοντα κα-
θάπερ εἰώθεσαν, λέγει πρὸς τὸν γλαῦκον ὅμηρος τὰ ἑξῆ
τια τάδε.

Γ λαῦκε πέπων ἐπιὼν ὁ ἕπος τὸ ἐνὶ φρεσὶ θήσω.
πρῶτον μὲν νυσὶ δεῖπνον ἑτ' αὐλείῃσι βύρῃσι
δόναι· ὡς γὰρ ἄμεινον, ὃ δὴ καὶ πρῶτον ἀνύει
ἀνδρὸς ἐπὶ χρομένα· καὶ δὲ ἔρκεα θηρὸς ἰόντος.

Τ αῦτα ἀκούσας ὁ γλαῦκος, ἥδη τῇ παραινέσῃ· καὶ ἐν θώ
ματι ἔχειν αὐτόν· δειπνήσαντες δὲ διὰ λόγων εἰστέωντο·
ἀπικνεομένη δὲ ὁ μήρυς τήν τε πλάνην τὴν ἑωυτῆς, καὶ τὰς πό
λεις ἃς ἐσαπίκοιτο, ἐκπλήκτους ἦν ὁ γλαῦκος ἀκούων·
καὶ τό τε λοιπὸν ἐπεὶ ὥρη κοίτης ἦν, ἀνεπαύετο· τῇ δ' ὑστεραίῃ
μενοίδην ὁ γλαῦκος πρὸς τὸν δεσπότην πορεύθηναι σὺ
μανέων τὰ περὶ ὁ μήρου· ἐπιβέψας δὲ σῷ σωβόλῳ
νέμειν τὰς αἶγας, τὸν ὅμηρον καταλήπει ἐνδον ἐπὼν
πρὸς αὐτὸν, ὅτι διὰ ταχέων πορεύσομαι· καταβὰς δὲ
ὃς βολιανόν, (ἔστι δὲ πλησίον τὸ χωρίον τοῦτο·) καὶ συγγε
νόμενος τῷ δεσπότῃ, ἀπηγέετο ὑπὲρ ὁ μήρυ πᾶσαν
τὴν ἀλήθειαν, περί τε αὐτοῦ τῆς ἀφίξεως ἐν θώματι
ποιεύμενος, ἠρώτεέ τε ὅ, τι χρὴ ποιέειν περὶ αὐτός· ὁ δὲ δὴ
γαλλὸν προσίετο τῶν λόγων κατειπόντος τε τὰ γλαύκυ,
ὡς ἄφρονος ἐόντος, καὶ τοὺς ἀνατιμέρους δεχομένους καὶ πρὸ
φοντος· ἐκέλευσε ὁ ὅμως τὸν ξεῖνον ἄγειν πρὸς ἑαυτόν·
ἐλθὼν δὲ πρὸς τὸ ὅμηρον, μηχάσατο ταῦτα ὁ γλαῦκος
καὶ ἐκέλευσε πορεύεσθαι τὸν τον· ὕτω δὴ μὲν ἔπρεξαν· ὁ δὲ
ὅμηρος ἤθελε πορεύεσθαι· ἀναλαβὼν δὲ αὖθις ὁ γλαῦ
κος, ἤγαγε πρὸς τὸν δεσπότην· διὰ λόγων δὲ ἰὼν τῷ ὁμῷ

ρῳ ὁ χῖος εὑρίσκει ἐόντα δεξιὸν, καὶ πολλῶν ἔμπειρον, ἔπειθέ τε αὐτὸν μένειν, καὶ τῶν παιδίων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· ἦσαν γὰρ τῷ χίῳ παῖδες ἐν ἡλικίῃ· τούτους οὖν αὐτῷ παρατίθησι παιδεύειν· ὁ δὲ ἔπρησσε ταῦτα· καὶ τοὺς κέρκωπας καὶ βατραχομυομαχίαν· καὶ ἐπικιχλίδας, καὶ τἆλλα πάντα ὅσσα παίγνιά ἐστιν ὁ μήρου ἐν ταῦθα ἐποίησε παρὰ τῷ χίῳ ἐν βολισσῷ· ὥς τε καὶ ἐν τῇ πόλει πρεβόητος ἤδη ἐγένετο· ἐν τῇ ποιήσει· καὶ ὁ μὲν θεστορίδης ὡς τάχιστα ἐπύθετο αὐτὸν παρεόντα ᾤχετο ἐκπλέων ἐκ τῆς χίου· χρόνου δὲ προϊόντος, δεηθεὶς τοῦ χίου πορεῦσαι αὐτὸν εἰς τὴν χίον ἀπίκετο εἰς τὴν πόλιν· καὶ διδασκαλεῖον κατασκευασάμενος ἐδίδασκε παῖδας τὰ ἔπεα· καὶ κάρτα δεξιὸς ἐδόκεεν εἶναι τοῖς χίοις καὶ πολλοὶ θωυμασταὶ αὐτοῦ καθεστήκεσαν· συλλεξάμενος δὲ βίον ἱκανὸν γυναῖκα ἔγημεν, ἐξ ἧς αὐτῷ θυγατέρες δύω ἐγένοντο· καὶ ἡ μὲν αὐτῶν ἄγαμος ἐτελεύτησε, τὴν δὲ συνώκισεν ἀνδρὶ χίῳ· ἐπιχειρήσας δὲ τῇ ποιήσει, ἀπέδωκε χάριν, ἣν εἶχε· πρῶτον μὲν μέντορι τῷ ἰθακησίῳ ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ, ὅτι μιν κάμνοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν ἰθάκῃ ἐνοσήλευεν ἐκτενῶς, τοὔνομα αὐτοῦ ἐναρμόσας ἐς τὴν ποίησιν· ὀδυσσέως τε ἑταῖρον φὰς εἶναι ποιήσας ὀδυσσέα ὡς ἐς τροίην ἔπλεε, μέντορι ἐπιτρέψαι τὸν οἶκον ἐόντι ἰθακησίων ἀρίστῳ, καὶ δικαιοτάτῳ· πολλαχῇ δὲ καὶ ἄλλῃ τῆς ποιήσεως τιμῶν αὐτὸν, τὴν ἀθηνᾶν ὁπότε ἐς λόγον τινι καθίσταται τῷ μέντορι εἰκείην ποιεῖ· ἀπέδωκε δὲ καὶ φημίῳ τῷ ἑαυτοῦ διδασκάλῳ τροφεῖα, καὶ διδασκαλεῖα ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ, μάλιστα ἐν τοῖς δὲ τοῖς ἔπεσι·

Κ ἤρυξ δ' ἐν χρυσὶν κίθαριν περικαλλέ' ἔθηκε
φημίῳ, ὅς τε πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας ἀείδων·

καὶ πάλιν·

αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν·

Μέμνηται δὲ καὶ τῆ ναυκληρίῃ, μετ' ἣν ἐπλεύσθη-
σεν, καὶ ἤδη πόλιός τε πολλῆς, καὶ χώρης· ᾧ ὄνομα
ἦν μέντης, ὢν τοῖς ἔπεσι τοῖς δε·

Μέντης ἀγχιάλοιο δαΐφρονος υἱὸς ἀγαυὸς
ἦγε δὲ ταφίοισι φίλην ἐπὶ πατρίδα γαῖαν·

Λέσβῳ δὲ χάριν καὶ τυχὶ τῷ σκυτῇ, ὃς ἐδέξατο αὖ-
τὸν ἐν τῷ νεὼ τέχνει προσελθόντα πρὸς τὸ σκυτεῖον,
ἐν τοῖς ἔπεσι καταξύσας ἐν τῇ Ἰλιάδι τοῖς δε·

Ἴασον δ' ἐξ ὕθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον
χάλκεον, ἐμβαθύδοντον· ὃ δὴ τύχιος κάμε τοῦχον
σκυτοτόμων ὃ χ' ἅριστος ὕλῃ ἔνι δαιδάλα ναίων·

Ἀλλὰ δὴ τῆς ποιήσεως ταύτης οὐδαμοῦ μέχρις τρίτε
πλοῦ ἰωνίαν, καὶ ὃς πλὴν ἑλλάδα ἦδη τρὶ αὐτὸς λόγος
ἀναφέρεται· καὶ δοκέων ἢ ἐν τῇ χίῳ, καὶ οὐδαμοῦ μέων τρὶς
πλοῦ ποίησιν ἀπικνεομένων πολλῶν, συνεβάλλοντο δὴ ἐν
τυχάνοντες αὐτῷ ὃς πλὴν ἑλλάδα ἀπικέσθαι· ὁ δὲ προ
σδεξάμενον λόγον, καὶ χάρτα ἐπεύμενος ἀποδώμησαι,
καταναύσας δὲ ὅτι ὃς ἦν ἄρχος πολλαὶ καὶ μεγάλαι
ἦσαν οὐλοχύται πεποιημέναι, ὃς ἐκ τοσούτου ἤδη ἐμποιῆ
ὃς πλὴν ποίησιν, ὃς μὴν Ἰλιάδα πλὴν μεγάλην ἐρεχθέα
μεγαλωσύνῃ ἐν νεῶν καταλόγῳ τὰ ἔπεα τάδε·

Ἧμον ἐρεχθῆος μεγαλήτορος ὃν ποτ' Ἀθήνη
θρέψε διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα·

καὶ ἐν σφετέρῃσι αὐτῶν μὴ νεμέσθαι, ὡς πάντων εἰη ἄριστος
τάξαι περὶ ἐν σφέων καὶ ἱπποτάσαι, ἐν τοῖς δὲ τοῖς ἔπε-
σιν εἶπε·

Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευεν υἱὸς πετεῶο μενεσθεὺς
τῷ δ' οὔπω τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ

κοσμῆσαι ἵππους τε, καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·

Α ἴαντα δὲ τὸν τελαμῶνος, καὶ σαλαμινίους ἐν νεῶν κα-
ταλόγῳ ἔταξε πρὸς ἀθηναίους λέγων τάδε·

Α ἴας δ' ἐκ σαλαμῖνος, ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας
στῆσε δ' ἄγων ἵν' ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες·

Ἐ ς δὲ τὴν ὀδυσσείην τάδε ἐποίησεν, ὡς ἀθηνᾶ ἐς λόγους
ἐλθοῦσα τῷ ὀδυσσεῖ ἐς τὴν ἀθηναίων πόλιν ἀπίκετο,
τιμῶσα ταύτην τῶν ἄλλον πολλῷ μάλιστα·

Ι κετο δ' ἐς μαραθῶνα, καὶ εὐρυχόρους ἐς ἀθήνας·
δῦνε δ' ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον·

Ε μποιήσας δὲ ἐς τὴν ποίησιν ταῦτα, καὶ παρασκευασά
μενος, ἐς ἑλλάδα βουλόμενος ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν προ=
σίσχει τῇ σάμῳ· ἔτυχον δὲ οἱ ἐκεῖσε τὸν τότε καιρὸν
ἄγοντες ἑορτὴν ἀπατούρια· καί τις τῶν σαμίων ἰδὼν
τὸν ὅμηρον ἀπιγμένον, πρότερον αὐτὸν ἐπιστάμενος ἐν
χίῳ ἐλθὼν ἐς τοὺς φράτορας διηγήσατο, ἐν ἐπαίνῳ με-
γάλῳ ποιούμενος αὐτόν· οἱ δὲ φράτορες ἐκέλευον ἄγειν
αὐτόν· ὁ δὲ ἐντυχὼν τῷ ὁμήρῳ ἔλεξεν· ὦ ξένε, ἀπατού-
ρια ἀγούσης τῆς πόλιος, καλοῦσι σε οἱ φράτορες οἱ ἡμέ
τεροι συνεορτάσοντα· ὁ δὲ ὅμηρος ἔφη ταῦτα ποιήσειν·
καὶ ἤει μετὰ τοῦ καλέσαντος· πορευόμενος δὲ ἐγχρίμ-
πτεται γυναξὶ κουροτρόφῳ θυούσαις ἐν τῇ τριόδῳ· ἡ δὲ
ἱέρεια εἶπε πρὸς αὐτὸν δυσχεράνασα τῇ ὄψει· ἄνερ ἀπὸ
τῶν ἱερῶν· ὁ δὲ ὅμηρος ἐς θυμόντε ἔβαλε τὸ ῥηθὲν, καὶ
ἤρετο τὴν ἄγοντα, τίς τε εἴη ὁ φθεγξάμενος, καὶ τίνι θεῶν
ἱερὰ θύεται· ὁ δὲ αὐτῷ διηγήσατο, ὅτι γυνὴ εἴη κουρο
τρόφῳ θύουσα· ὁ δὲ ἀκούσας λέγει τάδε τὰ ἔπεα·

Κ λῦθί μοι εὐχομένῳ κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
τήνδε νέων μὲν, ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνὴν,
ἥδ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν·

ὧν ὥρη μὲν ἀπαμβλύνεται θυμὸς δὲ μενοινᾷ·
Ἐπεὶ δὲ ἦλθεν ἐς τὴν φρήτρην, καὶ τοῦ οἴκου ἔνθα δὴ ἐδαίν-
νυντο ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἔστη· οἱ μὲν λέγουσι καιομένου πυρὸς
ἐν τῷ οἴκῳ· οἱ δέ φασι τότε ἐκκαῦσαι σφᾶς, ἐπειδὴ
ὅ μηρος τὰ ἔπεα εἶπεν·
Ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόληος·
ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
χρήματα δ' αὔξει οἶκον ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
ἥμενοι εἰν ἀγορῇ κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι,
αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι·
Ἐ ἰσελθὼν δὲ κατακλιθεὶς, ἐδαίννυτο μετὰ τῶν φρατό-
ρων· καὶ αὐτὸν ἐτίμων, καὶ ἐν θωύματι εἶχον· καὶ τότε
μὲν τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐποιήσατο ὅ μηρος· τῇ δὲ εἰσαύριον
ἀποπορευόμενον ἰδόντες κεραμέες τινὲς, κάμινον
ἐγκάοντες κεράμου λεπτοῦ, προσεκαλέσαντο αὐτὸν, πε-
πυσμένοι ὅτι σοφὸς εἴη, καὶ ἐκέλευόν σφιν ἀεῖσαι, φά-
μενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ κεράμου, καὶ ὅτι ἂν ἄλλο ἔχω-
σιν· ὁ δὲ ὅ μηρος ἀείδει αὐτοῖς τὰ ἔπεα τάδε, ἃ καλεῖ-
ται κάμινος·
Ἐ ἰ μὲν δώσετε μισθὸν, ἀείσω ὦ κεραμῆες·
δεῦρ' ἄγ' ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου·
εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα μάλ' ἱρὰ·
φρυχθῆναί τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι·
πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφι νοῆσαι·
ἢν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδη ἄρησθε,
συγκαλέω δ' ἤπειτα καμίνῳ δηλητῆρας·
σὺν τριβ' ὁ μῶς μάραγόν τε, καὶ ἄσβεστον, ἠδὲ γ' ἄβακτον
ὠμόδαμόν θ' ὃς τῇ δε τέχνῃ πολλὰ κακὰ πορίζει·
πεῖθε πυραίθουσαν καὶ δώματα, σὺν δὲ κάμινος

πᾶσα

πᾶσα κινηθείη κραμέων μέγα κωκυσάντων·
ὡς γάθος ἵππειν βρύκει, βρύκοι δὲ κέμινος·
πάντ' ἐντοσθ' αὐτῆς κραμίῃσι λεπτὰ ποιῆσα.
δῶρα, καὶ ἠελίῳ θυγάτηρ πολυφάρμακα πίρνη·
ἄγρια φάρμακα βάλλε, κέκυκε, δ' αὐτούς τε, καὶ ἔργα·
δῶρα δὲ καὶ χείρων ἀγέτω πολέας πενταύρους
οἷσιν ἡ ρακλείους χεῖρας φύζαν, οἵτ' ἀπόλοντο·
τύπτοιεν τὰ δὲ ἔργα κακῶς, τύπτοι δὲ κέμινον·
αὐτοὶ δ' οἱ μώξαντες ὁρώατο ἔργα πονηρά·
γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
ὃ δ' ἐξύπερ πύλῃ περὶ ταῦτα πᾶν τὸ πρόσωπον
φλεχθείη· ὡς πάντες ἐπίσωνται ἄλσιμα ῥέζειν.

Γ αρχει μάχων δ' ἐν τῇ σάμῳ τάδε νεμνίας πρὸς πο
ρυδόμους πρὸς τὰς οἰκείας τὰς ἀδαμουσάτας·
λαμβανέ τι ἀείδων τὰ ἔπεα τά δε, κἀκ χαλᾶται ἐρεσιώ
νη· ὧδήνησε δ' αὖτον καὶ συμπαρῆσαν ἀεὶ τῶν παίδων
τινὲς τῶν ἐχωρίων.

Δ ὦμα προσερραπόμεθ' ἀνδρὸς μέγας δωματένοιο·
ὃς μέγα μὲν δώσατα μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος ἀεί·
αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε βύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσεισι
πολλὸς σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα.
εἰρήνη τ' ἄγαθή, ὄσσαι θ' ὑγίεαι μετὰ μὲν εἶη·
κυρβαίη δ' ἀεὶ κατὰ κρατὸς ἔρποι μάχα.
τῷ παιδὸς δ' ὑγιὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὑμμιν·
ἡμίονοι δ' ἄξουσι κρατάπεδα δὲ τό δε δῶμα.
αὖτη δ' ὑφαίνοι ἵστον ἐπηλέκτρῳ βεβαΐα.
νῦν μαί σοι νῦν μαι ἐναύσιος, ὥς τε χελιδών·
ἔσηκεν προβύροισι, καὶ εἰ μὲν τοι δώσεις, εἰ δὲ μή,
ἔχ' ἐσήξομαι, ὃ δὲ σωοικήσον τε θά δ' ἥλθομεν.

Η δεκὴ τὰ δὲ ἐν τῇ σάμῳ, ἐπὶ πολλὼ χρόνου ὑπὸ τὸ παῖ

δων, ὅτε ἀγείροιεν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀπόλλωνος· ἀρχομένου δὲ τοῦ ἔαρος, ἐπεχείρησε πλεῖν ὁ μηρος εἰς τὰς ἀθήνας ἐκ τῆς σάμου· καὶ ἀναχθεὶς μετάτινων εἰσχωρίων ἀπηνέχθη εἰς τὴν ἴον, καὶ ὡρμίσθησαν οὐ κατὰ πόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀκτῆς· συνέβη δὲ τῷ ὁμήρῳ κατὰ πολύ τι ἄρξασθαι μαλακῶς ἔχειν· ἐκβὰς δὲ ἐκ τοῦ πλοίου, ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς ἀδυνάτως ἔχων· πλείους δὲ ἡμέρας ὁρμούντων αὐτῶν δι' ἀπλοΐην καταβαίνοντες αἰεί τινες τῶν ἐκ τῆς πόλιος ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ ὁμήρῳ, καὶ ἐν θωΰματι εἶχον αὐτὸν ἀκούοντες αὐτοῦ· τῶν δὲ ναυτέων, καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλιος τινῶν ἡμένων παρὰ τῷ ὁμήρῳ κατέπλωσαν παῖδες ἁλιῆες τὸν τόπον, καὶ ἐκβάντες, ἐκ τοῦ ἀκατίου προσελθόντες αὐτοῖς, τάδε εἶπον· ἄγετε ὦ ξένοι· ἐπακούσατε ἡμέων, ἂν ἄρα δύνησθε διαγνῶναι, ἅσσ' ἂν ὑμῖν εἴπωμεν· καί τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε λέγειν· οἱ δὲ εἶπαν· ἡμεῖς ἅσσα εἵλομεν, κατελίπομεν, ἃ δὲ μὴ εἵλομεν· φέρομεν· οἱ δὲ φασιν μέτρῳ εἰπεῖν αὐτοὺς, ἅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθα· ἃ δ' οὐχ ἕλομεν, φορόμεσθα· οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρεόντων γνῶναι τὰ ῥηθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες ὅτι ἁλιεύοντες, οὐδὲν ἐδύναντο ἑλεῖν· καθήμενοι δὲ ἐν γῇ ἐφθειρίζοντο· καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, κατέλιπον· ὅσους δὲ μὴ ἐδύναντο, ἐς οἴκους ἀπεφέροντο· ὁ δὲ ὅμηρος ἀκούσας ταῦτα, ἔλεξε τὰ ἔπεα τάδε

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε,
οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων·

Ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν ὅμηρον τελευτῆσαι ἐν ἴῳ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων ῥηθὲν ὡς οἴονταί τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίῃ· τελευτήσας δὲ ἐν τῇ ἴῳ αὐτοῦ ἐπ' ἀκτῆς ἐτάφη ὑπότε τῶν συμπλεόν=

των καὶ τῶν πολιτέων, ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγένοντο αὐτῷ, καὶ τὸ ἐλεγεῖον τό σε ἐπέγραψαν ἵππαι ὕστερον χρόνῳ πολλῷ, ὡς ἤδη ἡ τε ποίησις ἐξεπεπώκει, καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων, ἃ δὲ ὁ μήρ ἐστιν·

Ἐ νθά δε τὴν ἱ ρὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα κάλυπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θῆον ὅμηρον.

Ὅ τι δ' ἦν ἀόλδε ὅμηρος, καὶ ὅτε ἤκμασε, καὶ ὅτε ἐφωράδη, τοῖς τε ἁρμένοις δεδήλωταί μοι, καὶ δὴ καὶ τοῖς δε τευμαί ρεσθαι παρέχει ἄνδρα τοιηπλῶν τηλικοῦτον ἡνός ἐστι τῶ νομί μων τ' παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ποιοῦντα δὲ τῶν ποίη σιν, ἤτοι τὰ καλλιστα ἐξευρόντα ποιέμν, ἢ τὰ ἑαυτῷ πάρα ἐόντα· ἢ δη τοῦτο τὸ ἐν θέν δε αὐτοὶ τ' ἐπέων ἀνύοντδ κρινεῖτε· ἱ βοποιῆιν γὰρ, ἢ τῶν κρατίστην ἐξευρὼν ἐποίησεν, ἢ τ' ἑαυτῷ παρίδα προσήκασαν· λέγ δ' ὧδε.

Α ὖ ἐρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἐσφαξαν καὶ ἔδειραν·
μηρύς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν·

δι' πυχα ποιήσαντδ, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοβόησαν.

Ἐ ν τούτοις ὑπὲρ ὀσφύος ἤδεν ἔριται, ἢ ἔστα ἱ ρὰ χρέονται· μονώτατον γὰρ τῶν ἑλλήνων τὸ αἰολικὸν ἔθνος, ἐκαίει ὀσφῦ· δηλοῖ δὲ καὶ ἐν τοῖς δε τοῖς ἔπεσιν, ὅτι αἰολδε ὢν τοῖς νόμοις τοῖς τότων ἐχρῆτο.

Κ αῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
λᾶβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεπτώβολα χερσίν.

Α ἰολέδε γὰρ μόνοι τὰ σπλάγχνα ἐπὶ πέντε ὀβελῶν ὀπτῶσιν· οἱ δὲ ἄλλοι ἕλληνες, ἐπὶ ῥώων· καὶ ὀνομάζουσιν οἱ αἰολῆς τὰ πέντε, πέμπε· τὰ δὲ ὧν ὑπὲρ πῆς γενέσιος καὶ τελευτῆς, καὶ βίε, δεδήλωταί μοι· πρὸς δὲ ἥλικίης πῆς ὁ μήρε, ἐκ τῶν δ' ἄντις ἐπισκεπόμενος, ἀκριβῶς, καὶ ὀρθῶς λογίζοιτο· ἀπὸ γὰρ πῆς ἐς Ἴλιον στρατίας

ἦν ἀγαμέμνων, καὶ λαοὶ ἄριστοι ἦγραν ἔτεσιν ὕστερον ἑκκαιδεκάτῳ, καὶ εἰκοστῷ, λέσβος ὑπ' Αἰόλῃ καὶ τὰ πόλις, πρότερον ἐδδομηκόντα ἀπόλις· μετὰ δὲ λέσβον οἰκισθεῖσαν ἔτεσιν ὕστερον ἑκατοστῷ νύμφη, ἡ Αἰολίωτις, καὶ φρικώτις καὶ λεσβία ὑπ' Αἰόλῃ· μετὰ δὲ νύμφην, ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτεσιν ὕστερον σμύρνα ὑπὸ νυμφῶν καὶ τωνικίδη, καὶ ἐν τῷ τῷ χίνεται ὅμηρος· ἀφ' ἧς δὲ ὅμηρος ἐγένετο ἔτεσι ἑξακόσια ἑικοσιδύο μέχρι τῆς ξέρξεω διαβάσεως, ἣν στρατεύσας βάρβαρος ἐπὶ τὰς ἑλλήνας, καὶ βούξας ἐν ἑλλήσποντον διέβη ἐκ τῆς ἀσίας ἐς τὴν εὐρώπην· ἀπὸ δὲ τούτου ῥᾳδίως ἔστιν ἀριθμῆσαι ἐν χρόνῳ τῷ ἐθέλοντι ζητεῖν ἐκ τῶν ἀρχόντων ἀθήνησι· τῶν δὲ ῥωμαίων ὕστερον γέγονεν ὅμηρος ἔτεσιν ἑκατὸν ἑξηκοντακοτῷ·

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ.

Ἐριπόνῑσως δόξειε τισι πολυπραγμονεῖν περὶ ὁμήρου ποίων τε ἦν γονέων, καὶ πόθεν, ἐπεὶ μήπω αὐτὸς ἠξίωσεν ἑαυτοῦ τὰ περὶ αὐτοῦ· ἀνηγόρευσεν ἐγκρατῶς ἔχειν, ὡς μὴ ἡ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος ἐπιμνησθῆναι· ἐπεὶ δ' ὡς πρὸς ἀσαφῶς τῶν ἀρχομένων πάντα δύνεσθαι χρήσιμος ἡ πολυπραγμοσύνη, πειρασόμεθα εἰπεῖν ὅσα ἱστόρηται τοῖς πάλαι περὶ αὐτοῦ·

Ἔφορος μὲν οὖν ὁ κυμαῖος ἐν σωτάτῳ ματι τῷ ἐπιγραφομένῳ ἐπὶ χωρίῳ κυμαίων αὐτὸ ἀποδεικνύμενος πρώμνος φησὶν ὅτι ἀτελλῆς, καὶ μάων καὶ δῖος ἀδελφοὶ κυμαῖοι τὸ γένος· ὧν δῖος καὶ διὰ χρέα μετῴκησεν ἐς ἀσ

Homerus et Hesiodus
ex eadem familia

κρὴν κώμην τῆς Βοιωτίας, καὶ ἐκεῖ γήμας τὴν τυνιμήδην, ἐγέννησεν υἱὸν ὅσιον· ἀτελοῦς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ παρίδι νύμῃ, καταλιπὼν θυγατέρα κρηθηΐδα τὸν ὄνομα, προσηκάμενος αὐτὴν τὸν ἀδελφὸν μαίονα· ὃς διαπορεύσας τὸν προφημένην, καὶ τὴν ἀπὸ τὸν πολιτῶν ἐπὶ τῷ γεγονότι δέησιν καταγνωσιν, ἐδωκεν αὐτὴν πρὸς γάμον φιλίῳ συμπαιδὶ διδασκάλῳ γραμμάτων· φοιτῶσα δὲ αὕτη ἐπὶ τὴν πλουσίου, οἳ ἦσαν παρὰ τῷ μέλητι, ἀπεκύησε τὸν ὅμηρον ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ διὰ τοῦτο μελησιγενὴς ἐκλήθη· μετωνομάσθη δὲ ὅμηρος, ἐπεὶ μὴ τὰς ὄψεις ἐπιρρώθη· ὕστερον δὲ ἐκάλουν οἱ τὴν μαῖον, καὶ οἱ Ἴωνες τὰς ὀφθαλμοὺς πεπηρωμένους, παρὰ τὸ δέεσθαι τὸν ὁμηρεύοντων, ὃ ἦν τὸν μένων· ταῦτα μὲν Ἔφορος.

Vnder dioly
Homerg.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ποιητικῆς, ἐν ᾧ φησὶ τὴν νῆσον, καθ' ὃν καιρὸν ναῦλον ὁ πόδοκος τὸν ἰωνικὴν ἀποικίας ἤγετο, πόρνην τινὰ τὸν ἐπιχωρίων γενομένην ὑπό τινος δαίμονος τὸν συνοργὸν μύσας ἐνύμονα, ἀφ' ὧν ἔσεσαν τὸ συμβὰν διὰ τὸν ὄγκον τὸν γαστρὸς, ἐλθεῖν εἴς τι χωρίον, τὸ καλούμενον Αἶγιναν· ἧς δὲ καταδραμόντας λῃστὰς ἀνδραποδίσασθαι τὸν προειρημένην, καὶ ἀγαγόντας εἰς σμύρναν ἔσαν ὑπὸ λυδοῖς τότε τῷ βασιλεῖ τὸν λυδῶν ὄντι φίλῳ τὸν ὄνομα μαίονι χαρίσασθαι, τὸν δὲ ἀναπήσαντα τὸν πόρνην διὰ τὸ κάλλος τὸν μαι, ἣν διατρέβουσαν παρὰ τῷ μέλητι, καὶ συνεγγένουσαν ὑπὸ τὸν ὠδῖνος, ἔτυχεν ἀποκυήσασα τὸν ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ· ὃν ἀναλαβὼν ὁ μαίων, ὡς ἴδιον ἔτρεφε, τὸν κρεθηΐδος μετὰ τὸν κύησιν οὐθὲν τελευτησάσης· χρόνῳ δὲ ὕστερον πολλοῦ διελθόντος, καὶ αὐτὸς ἐτελεύτησε· τὸν δὲ λυδῶν κατασπεύσαντας ὑπὸ τὸν ἀπολέμου, καὶ κρινάντων καταλιπεῖν τὴν σμύρναν, καὶ κηρυξάντων τὴν ἡμέραν τὸν βυλόμενον

νον ἀκολουθεῖν, ἐξιέναι τῆς πόλεως, ἔτι νήπιος ὢν ὅμη
ρος ἔφη καὶ αὐτὸς βούλεσθαι ὁ μηρεῖν· ὅθεν ἀντὶ μελη
σιγενοῦς, ὅ μηρος προσηγορεύθη·

Γενόμενος δὲ ἐν ἡλικίᾳ, καὶ δόξαν ἐπὶ ποιητικῇ κεκτη
μένος ἤδη ἐπηρώτα τὸν θεὸν τίνων τε εἴη γονέων, καὶ
πόθεν· ὁ δὲ, ἀνεῖλεν οὕτως·

Ἔστιν ἴος νῆσος μητρὸς πατρὶς, ἥσε θανόντα
δέξεται, ἀγὰ νέων ἀνδρῶν αἴνιγμα φύλαξαι·
φέρεται, καὶ ἕτερος χρησμὸς τοιοῦτος·

Ὄλβιε, καὶ δύσδαιμον (ἔφυς γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι)·
πατρίδα δίζεαι, μητρὸς δὲ τοι, οὐ πατρός ἐστι
μητρόπολις ἐν νήσῳ ἀπὸ κρήτης εὐρείης·
μίνωος γαίης οὔτε σχεδὸν, οὔτ' ἀπὸ τηλοῦ·
ἐν τῇ, σὴ μοῖρά ἐστι τελευτῆσαι βοιότοιο·
εὖτ' ἂν ἀπὸ γλώττης παίδων μὴ γνῶς ἐπακούσας
δυσξυνέτων σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον·
δοιὰς γὰρ ζωῆς μοίρας λάχες, ἣν μὲν ἀμαυρὰν
ἠελίδων ὄσσων, ἣν δ' ἀθανάτοις ἰσόμοιρον
καὶ ζῶν, καὶ φθίμενος, φθίμενος δ' ἔτι πολλὸν ἀγήρως·

Μετ' οὐ πολὺν χρόνον πλέων ἐς ἰήτας ἐπὶ τὰ κρόνια, ἀγὼν
δὲ οὗτος ἄγεται παρ' αὐτοῖς μουσικὸς,) ἦλθεν ἐς ἴον· ἔν
θα ἐπὶ πέτρας καθεζόμενος, ἐθεάσατο ἁλιεῖς προσπλέ
οντας, ὧν ἐπυνθάνετο εἴ τι ἔχοιεν· οἱ δὲ, ἐπὶ τῷ θηρά
σαι μὲν μηδὲν, φθειρίζεσθαι δὲ διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς θή
ρας, οὕτως ἀπεκρίναντο·

Ὅσ' εὑέλομεν, λιπόμεσθα, ὅσ' οὐκ ἕλομεν, φερόμεσθα· αἰ-
νισσόμενοι ὡς ἄρα οὓς μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, ἀποκτεί
ναντες, κατέλιπον· οὓς δ' οὐκ ἔλαβον, ἐν τῇ ἐσθῆτι φέ-
ροιεν· ὅπερ οὐ δυνηθεὶς συμβαλεῖν ὅμηρος διὰ τὴν ἀθυ
μίαν ἐτελεύτησε, θάψαντες δὲ αὐτὸν οἱ ἰῆται μεγαλο

πρεπῶς, τοιόνδε ἐπέγραψαν αὐτῷ τῷ τάφῳ,
Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον ὅμηρον·
Εἰσὶ δὲ οἱ καὶ κολοφώνιον αὐτὴν ἀποδείκνυνται, μεγίστῳ
τεκμηρίῳ χρώμενοι, πρὸς ἀπόδειξιν τῷ ἐπὶ τοῦ ἀν=
δριάντος ἐπιγεγραμμένῳ ἐλεγείῳ, ἔχει δὲ οὕτως·
Υἱὲ μέλητος ὅμηρε· σὺ γὰρ κλέος ἑλλάδι πάσῃ,
καὶ κολοφῶνι πάτρῃ θῆκας ἐς ἀΐδιον
καὶ τάς δ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσαο κούρας
δισσὰς ἡμιθέων γραψάμενος σελίδας·
ὑμνεῖ δ' ἡμὲν νόστον ὀδυσσῆος πολύπλαγκτον,
ἡδὲ τὸν ἰλιακὸν δαρδανιδῶν πόλεμον·
Ἄξιον δὲ μὴ δὲ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀντιπάτρου γραφὲν, ἐπίγραμ
μα παραλιπεῖν, ἔχον οὐκ ἀσμένως· ἔχει δὲ οὕτως·
Οἱ μέν σου κολοφῶνα τιθηνήτειραν ὅμηρε·
οἱ δὲ, καλὰν σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπουσι χίον·
οἱ δ' ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν εὔκλαρον σαλαμῖνα·
οἱ δὲ νυτᾶν λαπιθᾶν ματέρα θεσσαλίαν·
ἄλλοι δ' ἄλλο μέλαθρον ἀνίαχον· εἰ δὲ με φοίβου
χρὴ λέξαι πινυτὰν ἀμφαδὰ μαντοσύνην,
πάτρη τοι τελέθει μέγας οὐρανὸς, ἐκ δὲ γυναικὸς
οὐθνατᾶς, μητρὸς δ' ἔπλεο καλλιόπας·
Γενέσθαι δὲ αὐτόν φασι τοῖς χρόνοις, οἱ μὲν κατὰ τὸν τρωϊκὸν
πόλεμον, οὗ καὶ αὐτόπτην γενέσθαι· οἱ δὲ μετὰ ἑκατὸν
ἔτη τοῦ πολέμου· ἄλλοι δὲ μετὰ πεντήκοντα, καὶ ἑκατὸν·
ἔγραψε δὲ ποιήματα δύο, ἰλιάδα, καὶ ὀδύσσειαν. ὡς δὲ
τινες οὐκ ἀληθῶς λέγοντες, γυμνασίας καὶ παιδιᾶς ἕνε
κα, καὶ βατραχομυομαχίαν προσθεὶς, καὶ μαργίτην· τοῦ
δὲ τρωϊκοῦ πολέμου καθ' ὅμηρόν τινές φασιν ἀρχὴν εἶναι
τὴν τῶν θεῶν κρίσιν, ἥρας, καὶ ἀθηνᾶς, καὶ ἀφροδίτης πε

Ætas homeri

ρὶ κβλλης ὑπ᾽ἀλεξάνδρου γενομένην, λέγειν δ᾽ αὐτὸν ὡς
ὃ σ νείπεατε θεὰς ὅτε δὶ μέαναιλον ἵικοντο.
πλὴν σ᾽ ἦνεα᾽ ἤ δὶ πόρε μαχλοσώνην ἀλεγεινὴν.
Ἀλλ᾽ ὡς ἢ πρέπον ὑπολαμβάνειν θεὸς ὑ᾽ὰν ἀνθρώπων κρί
νεσθαι, ὅτε ὑ᾽ὸ μήρυ δὶ᾽ ἄλλων παρίστατο τὸ. ὅθεν
αὐλόγως ἠθέτηται δὶ προπέμψοι σίχοι· ἄμεινον ἦν λέ
γειν ὅτι ἀλέξανδρος ὁ πριάμυ πᾶς ἐπιθυμήσας ἑλλη
νικῆ βίᾳ μαθεῖν ἀγωνὶν ἔπλευσεν εἰς σπάρτην· κὰὶ
ἐπιξενωθεὶς ἑλένῃ μενελάῳ κατὰ τ οἶκον ὢν τος,
ἀνέπεισεν αὐτὴν ἀπολιθεῖν· ἐλθὼν δὶ εἰς πλὴν κραναὴν
κβλουμένην νῆσον ἐ μίᾳ πρῶτον τῇ γυναικὶ· κὰὶ ἦθεν
πλεύσας διὰ σιδῶνος, κὰὶ φοινίκης, ἦλθε δ᾽ ἴλιον· ἐπι
γόντος δὶ δὶ πρὶ ἀχαμέμνονα, κὰὶ μενέλαον τὰ πε
πραγμένα, σρατιὰν ἠθροισαν ὐ αὐλίδι πόλ ᾳ τῆς βοι
ωτίας, ἔνθα κὰὶ θυόντων αὐτῶν, ὀφάνων ἐπὶ τὸ πλησί
ον ἀνελθὼν δένδρον, σρουθὸ νεοσσὺς ὀκτὼ διέφθαρεν·
ὅις ἡ μήτηρ ἐνάτη συγκατείλετο· ἐμήνυε δὶ τὸ σημεῖ
ον, ὅτι ἐνέα ἔτη πολεμήσαντες ἕλληνες, τῷ δεκά
τῳ ἀῤῥῶσι πλὴν ἴλιον.

Ordo narrationis Latinus Iliados

Ἡ νίκη ἢ πλεύσαντες, ἐπέβησαν τῆς γῆς, μετὰ πρώτην
συμβολὴν, κὰθ᾽ ἣν ἀνῃρέθη πρωτεσίλαος, μενέλαόν τε
κὰὶ ὀδυσέα πρέσβας ἀπέσειλαν τ ἑλένην ἀπαιτοῦντας.
τῶν δὶ τρώων ἀντιπόντων, πάλιν συμβολὴν ἐποιοῦντο
πολέμε· κὰὶ ἐπικρατήσαντες, τὰς μὲν, εἴασαν παρε
σρατόμην τῇ πόλει, οἱ δὶ σρατηγοῦντος ἀχιλλέως, τὰς πε
ρικειμένας πόλεις ἐπόρθουν· συμμαχίας ἀφαιρέμε
νοι τ τρῶας· ἐξ ὧν μίαν ἑλόντες χρύσαν, ἔρασ᾽ ἔδω
σαν ἀχαμέμνονι χρυσηίδα χρύσε ἱρέως ἀπόλλωνος
θυγατέρα· ὁ δ᾽ ἐλθὼν ἐπὶ τ ναύσταθμον, ἵνα λυτρώσηται
πλὴν παῖδα, κὰὶ ὑβριθεὶς ὑ᾽ὸ ἀχαμέμνονος, ἤνεγκε τῷ

ἀπόλλωνι, κολάσαι Ἕλληνας· ἐπακούσας δὲ τῆς εὐχῆς ὁ θεὸς λοιμὸν ἐπέμψεν αὐτοῖς· καὶ τότ' Ἀχιλλέως παραινέσαντος ἀποδῆναι τὴν χρυσηΐδα, ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς ἠπείλησεν ἀφαιρήσεσθαι τὸ Ἀχιλλέως γέρας· βρισηΐδα· ὁ δὲ πλὴν μητέρα θέτιν ἔπεμψεν αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ Διὸς ἦπαν Ἑλλήνων· ἣ γενομένη, πάροκλος προβαπεὶς ὑπὸ νέστορος ἐπέτρεψεν Ἀχιλλέα δῆναι μάχην ἐπ' ὀλίγον τὴν παννυχίαν αὐτῷ, ἵνα τὸς ῥῶπας τῶν νεῶν ἀπώσηται· ἐξελθὼν δὴ ὁ πάτροκλος, καὶ γενναίως ἀρισεύσας, μετ' ὀλὺ ἐνηρέθη· χαλεπήνας ὁ Ἀχιλλεὺς, ἐπαύσατο ῥοὴν τῆς πρὸς ἀγαμέμνονα ἔχθρας· λαβὼν δὲ ἥφαιστον τὴν πανοπλίαν, ἄλλας τε πολλὰς· καὶ τελευταῖον ἀνεῖλεν Ἕκτορα· ἡμὸν δὲ τάξεις τῶν πραγμάτων ὧδε αὔτη· ὁ ποιητὴς ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔτους ἤρξατο, ἐπεὶ τὰ πρὸ τῆς Ἀχιλλέως μήνιδος ἦν ἀτοιμώτερα, καὶ πράξεις ὀλίγα ἔχοντα, μακρὰς δὲ ἐπ' ἀμήχανον συμμαχόντος τοῦ Ἑλλησιν Ἀχιλλέως· δι' ὅτι δὲ πρῶτα πρὸ πυλάων Δαρδανίδων ὁ χεσκονήθησαν τὸ ἐφεξῆς μόριον ἔχος· βαρσήσαντος τότε Ἀποστάντος, προῆλθον· καὶ τῆς μάχης ἴσης γενομένης, πολυπρόσωποί τε, καὶ σωρηδὸν ἡρώων δρῖσεῖαι κατέστησαν·

O μηρον μὲν ποιητὴν, χρόνῳ μὲν τῶν πλάσεων, δικαίως δὲ πάντων πρῶτον γενόμενον, εἰκότως ἀναγινώσκομεν πρῶτον ὠφελοῦμενοι τὰ μέγιστα, ἥ τε φωνὴν, καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ πλὴν τῶν πραγμάτων πολυτρόπαν· λέγωμεν δὲ πρὸ τῆς τοῦτο ποιήσεως πρότερον μνησθέντες διὰ βραχέων τοῦ γένους αὐτοῦ·

O μηρον τοίνυν πίνδαρος μὲν ἔφη χῖόν τε, καὶ σμυρναῖον γενέσθαι· Σιμωνίδης δὲ χῖον· ἀντίμαχος δὲ κολοφώνιος, ἡρόδοτος, κολοφώνιον· ἀρίσταρχος δὲ ὁ φιλόσοφος, ἰθακήσιον·

Varia sententia de patria Hom.

ἔφορος δὲ ὁ ἱστορικὸς κυμαῖον· οὐκ ὤκνησαν δέ τινες σαλαμίνιον αὐτὸν εἰπεῖν ἀπὸ κύπρου· τινὲς δὲ ἀργεῖον· ἀρίσταρχος δὲ, καὶ διονύσιος ὁ θρὰξ ἀθηναῖον· υἱὸς δὲ ὑπ' ἐνίων λέγεται μαίονος, καὶ κριθηΐδος, ὑπὸ δέ τινων μέλητος τοῦ ποταμοῦ·

Ὥσπερ δὲ τὰ τοῦ γένους αὐτῷ διαπορεῖται, οὕτω καὶ τὰ περὶ τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἐγένετο· καὶ οἱ μὲν περὶ ἀρίσταρχόν φασιν αὐτὸν γενέσθαι κατὰ τὴν ἰώνων ἀποικίαν, ἥτις ὑστερεῖ τῆς τῶν ἡρακλειδῶν καθόδου, ἔτεσιν ἑξήκοντα· τὰ δὲ περὶ τὴν ἡρακλείδας λείπεται τῶν τρωϊκῶν ἔτεσιν ὀγδοήκοντα· οἱ δὲ περὶ κράτητα, καὶ πρὸ τῆς τῶν ἡρακλειδῶν καθόδου λέγουσιν αὐτὸν γενέσθαι· ὡς οὐδὲ ὅλα ἔτη ὀγδοήκοντα ἀπέχειν τῶν τρωϊκῶν· ἀλλὰ παρὰ τοῖς πλείστοις πεπίστευται μετὰ ἔτη ἑκατὸν τῶν τρωϊκῶν γεγονέναι, οὐ πολὺ πρὸ τῆς θέσεως τῶν ὀλυμπίων, ἀφ' ἧς ὁ κατὰ ὀλυμπιάδα χρόνος ἀριθμεῖται·

Εἰσὶ δὲ αὐτῷ ποιήσεις δύο ἰλιὰς, καὶ ὀδύσσεια· διηρημένη ἑκατέρα εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν στοιχείων, οὐχ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τῶν γραμματικῶν, τῶν περὶ ἀρίσταρχον, ὧν ἡ μὲν ἰλιὰς, ἔχει τὰς ἐν ἰλίῳ πράξεις ἑλλήνων τε, καὶ βαρβάρων διὰ τὴν ἑλένης ἁρπαγὴν, καὶ μάλιστα τὴν ἀχιλλέως ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ διαδεχθεῖσαν ἀλκὴν· ἡ δὲ ὀδύσσεια τὴν ὀδυσσέως ἀνακομιδὴν ἐς τὴν πατρίδα ἀπὸ τοῦ τρωϊκοῦ πολέμου, καὶ ὅσα πλανώμενος ἐν τῷ νόστῳ ὑπέμεινε· καὶ ὅπως τοὺς ἐπιβουλεύοντας τῷ οἰκῷ αὐτοῦ ἐτιμωρήσατο· ἐξ ὧν δῆλός ἐστι παριστὰς· διὰ μὲν τῆς ἰλιάδος, ἀνδρίαν σώματος· διὰ δὲ τῆς ὀδυσσείας, ψυχῆς γενναιότητα·

Εἰ δὲ μὴ μόνον ἀρετὰς, ἀλλὰ καὶ κακίας ψυχῆς ἐν ταῖς ποιήσεσι παρίστησι, λύπας τε, καὶ χαρὰς, καὶ φόβους, καὶ

Parentes et tempus

C annis post bellum troianum

Aristarchus

In Ilia. de artus belli odyss. artus togae

ἐπιθυμίας, ὁ χρὴ ἀπὸ ἰδίας θαι τὸ ποιητ̃, παρόντα ἡμιμεῖ
σθαι ὁ μόνον τὰ χρησὰ ἤθη· ἀμὰ καὶ τὰ φαῦλα· ἄνευ
τ̃των παράδοξοι πράξεις ὁ σωίσταται· ὧν ἀπόντα
ἔνεστιν ἀρ̃ειόθαι τὰ βελτίω· πεποίηκε δὲ τὰς θεὰς κ̃ῖς
ἀνθρώποις ὁμιλοῦντας, ὁ μόνον ψυχαγωγίας καὶ ἐκ
πλήξεως χάριν, ἀμ̓ ἵνα καὶ ἐν τ̃τῳ παρασήσῃ, ὅτι
κήδονται, καὶ ὅτι ἀμελοῦσι τῶν ἀνθρώπων οἱ θεοί

Κ αὶ τὸ μὲν ὅλον παῤ αὐτῷ δήλωσις τ̃ πραγμάτων πα
ράδοξος, καὶ μυθώδης κατεσκεύασαι, ὑπὲρ τὰ πλησ̃
ἀγωνίας, καὶ θαύματος τὰς ἐν τυχάνοντας, καὶ ἐκ
πληκτικὴν τὴν ἀκρόασιν κατίστα· ὅθεν δοκεῖ τινα πα
ρὰ τὸ εἰκὸς ἡρπέναι· καὶ τὸ ἀεὶ τὸ πιθανὸν ἕπεται, ἐν
ᾧ τὸ παράδοξον, καὶ ἔπιμένον πρόκειται· διὸ καὶ ὁ
μόνον τὰ πράγματα μετεωρίζ, καὶ ἐκ̃ρέπ τ̃ης σι
νηθείας, ἀμὰ καὶ τὰς λόγους· ὅτι δ̓ ἀεὶ τὰ παρὰ· καὶ ἔξω
τὸ προχείρ θαι μάξεται, καὶ τὸν ἀκρατὴν ἐπάγεται,
παντὶ δ̓ ἥλον· πλὴν, καὶ ἐν τοῖς μυθώδ̃σι τ̃τοις λόγοις·
εἴ τις μὴ παρέργως, ἀμ̓ ἀκριβῶς ἕκασα τῶν ἐιρημένων
ἐπιλέγοιτο, φανεῖται πάσης λογικῆς ἐπισήμης, καὶ τέ
χνης ἐντὸς γενόμ̃ος, καὶ πολλὰς ἀφορμὰς καὶ διονεὶ κατέρ
γα καὶ λόγων καὶ πράξεων παντοδαπῶν τοῖς μετ
αὐτὸν παρεχόμ̃ος· καὶ ὁ τοῖς ποιητὰς μόνον, ἀμὰ καὶ
τοῖς πεζῶν λόγων σωβέταις ἱστορικῶν τε, καὶ θεωρη
ματικῶν· ἴδωμεν γὰρ πρότ̃ον τὴν τ̃ης λέξεως αὐτ̃
πολυφωνίαν, ἔπειτα καὶ τὴν ἐν τῇ πραγματείᾳ πολυ
μάθειαν· πᾶσα μὲν δὴ ποίησις, τάξ τινὶ τῶν λέξε
ων σωτιθεμένων, ῥυθμῷ, καὶ μέτρῳ πράττεται, ἐ
κεῖ τὸ λεῖον, καὶ εὐεπὲς σεμνὸν ἅμα, καὶ ἡδὺ γενόμενον,
διὰ τὸ τέρπειν εἰς τὸ προσέχειν ἐπάγεται· ὅθεν συμ
βαίνει κατὰ τὸ αὐτὸ μὴ μόνον τοῖς ἐκ πλήττ̃σι, καὶ θέλ

γεσι τέρπεσθαι, ἀνιᾶι καὶ τοῖς πρὸς ἀρετὴν ὠφελῆσαι πείθεσθαι ῥᾳδίως.

Τὰ δὲ ὁ μὲν πρῶτος ἐπὶ τὸ τελεώτατον ἔχει μέρος, τουτέστι τὸ ἑξάμετρον, ὃ καὶ ἥρωον καλεῖται· ἑξάμετρον λόγῳ, ὅτι εἷς ἕκαστος στίχος ἔχει πόδας ἓξ· ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐκ δύο συλλαβῶν μακρῶν σπονδεῖος καλούμενος· ὁ δὲ δεύτερος, ἐκ τροιῶν, μιᾶς τε μακρᾶς, δύο δὲ βραχειῶν, ὃς λέγεται δάκτυλος· καὶ ἐστὶν ἀμείνοις ὁ τοῦ χρόνου· αἱ δὲ δύο βραχεῖαι μιᾶς μακρᾶς χρόνον ἐπέχουσιν· ἔστι δὲ παρ' ἀμείνοις σωτιβέμενοι, πλήρωσιν τοῦ ἑξαμέτρου ἕνεκα· ἥρωον δὲ λέγεται ὅτι διὰ τούτου τοὺς ἥρωας πράξεις ᾄδεσθαι εἴωθεν. ἔχει δὲ ποικίλην μεταχείρισιν, ἅτε πάσης διαλέκτου τῶν Ἑλλήνων χαρακτῆρας ἐγκατέμιξεν· ἐξ ὧν δῆλός ἐστι πᾶσαν μᾶλλον ἑλκύσας ἐπειθὼν, καὶ πᾶν ἔθνος.

Καὶ δωριέων μᾶλλον τῷ σωνήθει τὸ βραχυλογίᾳ ἐλλείψει μέτρου· τὸ δῶμα λέγων δῶ· αἶψα δὲ ὁ δῶ ἀφυδὸν πέλεται, καὶ τὸ ὅτι, ὃ, ὅμοιος ἀεὶς ἔκτανε χῆνας· καὶ τὸ ὀπίσω, ἄψ, μεταβαλὼν τὸ πῖ εἰς τὸ πᾶ, καὶ τὸ σὺν εἰς τὸ συγγενὲς αὐτοῖς· καὶ τὸ ἄλλοτε ἄλλο· ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσεν ἐφετμή, καὶ τὰ τοιαῦτα· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μέσα σωστεμῶν λέγει· ὃ δ' ὁμόσσεν, καὶ ὁμοσσεῖς ὀρίσσας, καὶ ὀιστέασ· καὶ τὸν ὁμοκλήσιον, ὁκλήσιον, καὶ τὸ προμνᾶσθαι, μνᾶσθαι· καὶ τὸ τιμῶ, τίω· ἐκ αὐτῶν δὲ δεῖ καὶ τὸ ὑπερβιβάσειν τὰ συλλαβέα· ὡς ἐν τῷ κρατίστοισι, ἀντὶ τοῦ κρατίστοις.

Αἰολέων δὲ χρῆται ἐν τοῖς σωνθέτοις τῇ συνηθείᾳ· καθῆσθαι δέτην λέγων, ἀντὶ τοῦ κατεδαμάσθην, καὶ ὑββάλλειν ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλειν· καὶ ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ χρόνου, τὰ ῥίτα πρόσωπα λήγοντα παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰς ει, λίγεσθον διὰ τοῦ η παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἐκφέρεται, ὡς ἐν τῷ ἐφί-

Dactylus et spondeus, iambus, anapæstus.

Myrsilus in Dialogis Homeri Carminis

Aristarchus

λη, ἐνόει· ὕτω δὲ καὶ ὁ Ὅμηρος ἐποίησεν· διὰ δὴ μόχθοις λύσαι
σιν, ἀντὶ τοῦ ἕδη, ὁ δ' ἂν ἐδέσμει· καὶ ἀμφὶ δὲ ἄρθρ' ἀνέμων
διὰ μένος ὑμὸν ἄεντων· καὶ τὸ ἀναλλάξαν τὸ σ εἰς τὸ δ
ὡς ἐντῷ λέγειν ὀδμή, καὶ ἴδμεν, καὶ τὸ πλεονάσῃ ἐντισιν,
ὡς τὸ ὄπιπλος ἀντὶ τοῦ ἔπιλος· καὶ αὐτὰρ ἀντὶ τοῦ αὐτάρ-
κως· καὶ κεκλήγοντες, ἀντὶ τοῦ κεκληγότες, καὶ τὸ προστιθέ
ναι τῷ δευτέρῳ προσόπῳ τῶν ῥημάτων, τὸ θα, ὡς τὸ ἔφη
θα, καὶ ἔπαθα· τὸ δὲ διπλασιασμὸν τῶν συμφώνων, οἱ μὲν
δωριεῖσιν, οἱ δὲ ἀβολοῦσι προσνέμουσιν· οἷόν ἐστιν ἄλλα
βε πορφύρεος θάνατος, καὶ ὁππότερος τά δ' ἔργα.

Ἰώνων δὲ ἴδιον ἔχει τὸ ἀφαιρέσει, χρῆσθαι ἐν τοῖς παρωχη
κόσι χρόνοις τῶν ῥημάτων ὡς τὸ βῆ, καὶ τὸ δῶκεν· ἔθος
γὰρ ἔχουσι καὶ ἐπὶ τοῦ παρωχημένου χρόνου ἀπὸ τῶν
αὐτῶν στοιχείων ἄρχεσθαι, ἀφ' ὧν ἂν καὶ ὁ ἐνεστὼς· καὶ τὸ
ὕφαρεν τὸ ἐν τῷ ἴρυδι, καὶ ἴρηξ· καὶ τὸ προστίθεναι τοῖς
βίτοις προσώποις, τῶν ὑποτακτικῶν τὸ σι· οἷόν ἐστι τὸ
ἔλθησι καὶ τὸ λάβησι, καὶ τοὺς δοτικοὺς, θύρησιν, ὕλη
σι· καὶ τὸ λέγειν ἄνομα, καὶ νῶνον τὸ ὄνομα, καὶ τὴν νό
σον· καὶ πεινὸν καὶ μέλαν ἀντὶ τοῦ πενὸν, καὶ μέλαν, τὸ με
ταβάλλειν τὸ α ἐπὶ δὰν ἐπτάνυται εἰς τὸ η, ὡς τὸ ἤρι·
θμὸν· ἔστι δ' ὅτε ἐν τῷ ἐναντίῳ, τὸ η εἰς τὸ α· ὡς τὸ λελα
σμένος, ἀντὶ τοῦ λελησμένος· καὶ τὸ διαιρῆσθαι πρὸ τῶν ὠ
θυα ῥήματα, φρονέων, καὶ νοέων· καὶ τὰς γενικὰς τὰς εἰς
ης λήγουσας· ὡς τὸ διομήδους, σαπφοῦς· καὶ τὰς πρὸ τῶν ω
μένας γενικὰς τοῦ πληθυντικῶν· ὃς τὸ πηλέων, πρόσθεν·
καὶ τοῦ δευτέρων τὰς πληθυντικὰς εὐθείας τὰς εἰς τὸ η λή
γουσας, ὡς τὸ σῴθεα, μέλεα· καὶ τὰς γενικὰς αὐτοῦ ὁμοίως,
ἰδίως δὲ λέγουσι, καὶ τὸ τεθράφαται καὶ τὰ τοιαῦτα.

Μάλιστα δὲ τῇ ἀττικῇ διαλέκτῳ κέχρηται· καὶ γὰρ ἐπίμε
μτος ἦν καὶ ἐπεὶ λέγεται παρὰ τοῖς ἀττικοῖς λεὼς ὁ λαὸς

lonis αφερεσ
mi rrhys pr
sumis ionum

σι, ut
εχηι
εχησι.

κατὰ ταύτην τὴν συνήθειαν ἔστι παρ' αὐτῷ ὁ πενέλεως, καὶ ὁ χρέως· ἔστι δὲ αὐτοῖς συνήθης καὶ ὁ σωκλείδης ἐνίοτε, καὶ ἀντὶ δύο ποιῶν μίαν συλλαβήν· ὁ δ' ἔπος τὸ πος· ὁ δ' ἱμάτιον θοιμάτιον· οἷς δοκεῖν ὅμοιον πρῶτος δὲ πρόσκυφαν ἀπολλᾶς· καὶ πεδία λωτοῦντα, ἀντὶ τοῦ λωτούοντα· καὶ ὁ ὑφαιρῶν τὸ ν τῶν ἀντικῶν τ' τοιούτων· δοκοῦσι, δοκοῖς· τιμῶσι, τιμῶς ἔστιν ἀπικὸν ᾧ ἀκολουθῶς εἴρηται· ἄλλοι δὲ διαχρῶνται τάχιστα· ὁ μοῖσι δὲ καὶ τῷ ἀπικὸν· οἱ πλέονες καιρίως· πῶροι δὲ τε παρὸς δρεῖος· ὁ λέγομεν καπίονες, καὶ δρόνες· καὶ τὰς αὐτιατικὰς τ' τοιούτων μὴ διαιρεῖν τὰς βᾶς τὰς ἰχθῦς βᾶς πριτεμνομένας· καὶ ἰχθῦς, ὄρνιθας τε· καθὸ δὲ εἴρηται ἀπικῶς, ᾗδέ τε μὲν αἰνεῖ ῥήγνυσι ῥέοντες, ὡς ξύγνυσιν, ὄμνυσι· καὶ τὸ ἐξαιρεῖν τὰ βραχέα τῶν ἀπικῶν· λέγεται, λᾶται· οἶμαι, οἶμαι, ὅτως δῶς καὶ τὸ λῦτο ἀντὶ τοῦ ἐλεύθερος τῶν αὐτῶν δὴ καὶ τὸ ἐώρων, καὶ ἐώνησάμην, ἐπριάμην προστιθέντων τὸ ε· ὄθεν δὴ καὶ τὸ ἐώνοχθεῖ· καὶ τὸ σωαιρῶν τὸ ι· ἐπὶ τῶν τοιούτων· ἠῖόνες· νυμφίδες· ὅτω καὶ τὸ σφῶ δὲ μᾶλλον ἐθέλετον· καὶ ἐπὶ τῆς εἰσὶ καθαρὸν λαμβάνουσι δοτικῆς παρατελευτῶντος τὸ α· κέραϊ· γεράϊ· σελάϊ· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἀπικὸν τὸ λέγειν ἔστων, καὶ ἐπέσθων, ἀντὶ τοῦ ἔστωσαν, καὶ ἐπέσθωσαν· ἔστι δὲ καὶ ἡ τῶν ἀντικτῶν χρῆσις ἀντὶ τ' παρελκυθόντων τ' ὁριστικῶν τ' αὐτ' σωνθείσας· ἡ καὶ ὅμηρος χρῆται σωεχῶς, καὶ τοῖς θηλυκοῖς δρεπτικὰ ἄρθρα, ἢ μετοχὰς, ἢ ἐπίθετα σωτάσσειν, ὡς τὼ χεῖρε, τὼ γωνάσε· καὶ παρὰ πλάτωνι δὲ ἄγοντε, καὶ φέροντε· καὶ ἠσοφόγωνι· καὶ ἡ δίκαιος· ἔστως δ' καὶ ὅμηρος ἐπὶ ἤρασ, καὶ ἀθηνᾶς ἔφη· ἤδη ἂν ἐφ' ἡμετέρων ὀχέων πλησίον ἤραντο, καὶ ἤτοι ἀθηναίη ἀκέων ἦν· καὶ κλυτοὶ ἱπποδάμεια·

Κ αὶ πρὶ πλὴν σώτ αξιν δ' πολλὰ ἰδιώματα ἐχ σῶν τ
διαλέκτων· ὅταν γ τὴ ὁ ποιητὴς, ἀνῆ ἀ) ὀϊ ε σον ῥοιζ-
λάε πυδαλί μοιο ἀπ ηνὴν δείνυσι τ σωπὴθειαν· ὅταν
δ' ἔπη δ' ξατό οἱ σιπ προν· κ) βέ μισπ δ' κλλιπαρὴ
δ' κε δ' πασ· ἐν τ τοις διορίζ ὅπως ῥδ δ' τὰς πάν
των ἑλλήνων φωνὰς ἀβροί ων, ποικίλον ἁπ ρ χέτα τ
λόγον· κ) χῆται ποτε ῥδ τα ῖς ξένοις, ὥς πέρ ἐσιν ἀε
προφρι μέναι, ποτὲ δ' τα ῖς ἀρ χαίοις ὡς ὅταν λέγ
ἄορ, κ) σάκος· ποτὲ δ' τα ῖς ποιναῖς, κ) σωπήθεσιν,
ὡς ὅταν λέγ ξίφος, κ) ἀασί δα· δ' λον κ) θαυ μάσειέ
τις ὅτι κ) ποιναὶ λέξεις παρ αὐτῷ σώξεσι ν σεμνὸν
τ λόγ ἐπεὶ δ' ὁ ἐγκ τάσκευος λόγος φιλεῖ τ τ συ
νήθως ἐξαλλαγὴν ὑφ' ἣς ἐναργέ τερος ἢ σεμνότερος, ἢ
πάντα τρ πότερος γίνεται· κ) ῥδ τ λέξεων ἐκ ροπὴ
κ λῆται πρόσ πος· δ' τ σωθέσεως, χῆμα· κ) ἔστ τὰ
δ' τῶν, ἐν τῇ τεχνολογίᾳ ἀναγεγραμμέα, θεασώ-
μεθα τί τ τῶν ὁ μήρῳ παραλέλ πται· ἢ τι ἕτερον ὑ ν
τῶν μετ αὖ ν εὑρηται· ὁ ἐπεῖνος ἢ ἔπε πρῶτος·

Τ ῶν τοίνυ ν πρόσ πων ὄνομα ποιᾶ, κ) πάνυ σώνθες ἔχειν
αὐτῷ· εἶδ' κ) τ παλαιὰν ἀρ χὴν τ ὀνομάτων, ὅτι
οἱ πρῶτοι τὰ πράγματα ὀνομάσαντες, πολλὰ ἀ ν τὰ
συμβεβηκό των προσηγόρευσαν· κ) τὰς ἀναρθρους φωνὰς
τοῖς ἐγγραμμάτοις ἐξετύπωσαν· ὡς τ φυσᾶν, κ) τ πρί
ξαν, κ) μυκᾶσθαι, κ) τ βροντᾶν, κ) τὰ τοιαῦτα· ὅμοια ὄθεν
κ) αὐτὸς ἐποίησε τινα ὀνόματα πρ ὄντα πρότερον πρὸς
τὰ σημαινόμενα τυπώσας· οἷον τ ῥῖνον, κ) τ ἄραβον,
κ) τ βόμβον, κ) τὸ ῥόχθ, κ) τ ἐνέβρυχε, κ) τ σῖγε, κ)
τὰ τοιαῦτα, ὧν ἐν ὄρει τις εὑσημότ α· κ) πάλιν
ἄλλας τινὰς λέξεις ἐπ' ἄλλων πραγμάτων κ μένας ἐπ'
ἄλλα μετατέθεικεν· οἷόν γε κ) τὸν, φλέγμα κ θὸν

Tropi et figurae in Homeri verbis.

φορέωσα, ὃ σημαίνῃ πῦρ κατὰ τὸ φλέγειν ἐνέργαν· καὶ τ̀ πυρεῖον, ἀντὶ τ̀ πυρός· οἷς ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ χαλκοτύπους ὠτάλας· βούλεται δ' εἰπεῖν τὰς ὑπὸ τ̀ χαλκῆ τετυπωμένας· καὶ ὅλως πολλῇ τῇ ἀκαιρότητι κέχρηται μετὰ πολλῆς τ̀ ἐξουσίας· τὰ μὲν ἐξαλλάξαντα παρὰ τὴν συνήθειαν, τὰ δὲ δυσκινήτους καθιστὰς ἕνεκα τ̀ κάλλους καὶ μέγεθος ἐμποιεῖν τοῖς λόγοις.

Γ ολλὴ δ' ἔστιν αὐτῷ καὶ ἡ τῶν ἐπιθέτων δυσπορία, ἄπερ οἰκείως, καὶ προσφυῶς τοῖς ὑποκειμένοις ἁρμοσμένα, θαυμασίαν ἴσην ἔχει τοῖς κυρίοις ὀνόμασιν, ὡς πᾶσιν ἔθεσιν ἑκάστῳ ἰδίαν τινὰ πρεσπορίαν προτίθησι· τὸν δὲ διαμαντίστιν, καὶ ὑψιβρεμέτην, καὶ τὸν ἥλιον ὑπερίονα, καὶ τὸν ἀπόλλωνα φοῖβον καλῶν, μετὰ τ̀ τὴν ὀνοματοποιΐαν ἰδίως καὶ τὰς ἄλλας τρόπους.

Κ αταχρήσις δὲ ἐστὶ τὰ κυρίως δηλωμένου μεταφέρῃ τὴν χρῆσιν, καὶ ἑτέρου ἐστὶν ἔχον ὄνομα κύριον· ἔστι παρὰ τῷ ποιητῇ ὅταν λέγῃ σειρὴν χρυσέην· σφραγὶς δ' κυρίως ἐπὶ τὰ χοϊνίκια τάσσεται· καὶ ὅταν φάτνην αἰγείην νενέμῃ· ἢ μὴ δ' βριπεφαλαία πέκλιται πωμεύῃ παρ' αὐτῷ, ἐπὶ ἓν δέρμα πωμὸς γίνεσθαι αὐτ̀ ἔθος ἦν· ἐνταῦθα καὶ τ̀ ἐξ αὐτὸς δέρματος γινομένην πωμένην καλῇ·

Μεταφορὰ ἡ ἔστι δ' ἀπὸ τ̀ κυρίως δηλωμένου πράγματος ἐφ' ἕτερον μετενηνεγμένη, μετὰ τ̀ ἀμφοῖν ἀναλογίαν ὁμοιότητος· καὶ πολλή ἐστι, καὶ ποικίλη παρ' αὐτῷ· οἷόν ἐστιν· ἧκεν ἀπορρήξασ κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο· καὶ νῆσος τὴν πρὶ πόντος ἀπείριτος ἐσφάνωται· ὃν δὲ λόγον ἔχῃ κορυφὴ πρὸς ὄλυν, τοῦτον καὶ ἡ ἀκρώρεια πρὸς τὸ ὄρος, καὶ ὃν σέφανος πρὸς τοῦτον ὃν πρέπειται τ̀ αὐτ̀ θάλασσα πρὸς νῆσον· ἀπὸ τὸ χρήσασθαι τοῖς ὁμοίοις ἀντὶ τῶν κυρίων ὀνόμασιν ἄνεσιν δεύτερον, καὶ ἐναργέστερον ποιῶν

τὸν

τὴν λόγον.

Ε ἐστὶ δὲ παρ' αὐτῷ μεταφορὰ ποικίλαι, αἱ μὲν ἀπὸ ἐμψύχων, ἐπὶ ἔμψυχα· οἷον φθέγξατο δ' ἠΰκομος νηὸς πυανοπρῴροιο, ἀντὶ τοῦ ναύτης· καὶ βῆ δὲ μετ' ἀρείδην ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν, ἀντὶ τοῦ βασιλέα· αὐδὴ δ' ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ ἄψυχα· οἷον ὑπαὶ πόδα νείατον ἵδρυς, ἢ ὑπώρδαν· καὶ ἔθαρ ἀρὰρυῖα, τὸ γόνιμον· ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἐπὶ ἔμψυχα· οἷον σιδήρειον νύ τοι ἦτορ, ἀντὶ τοῦ σκληρόν· ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἐπὶ ἄψυχα, οἷον ἀστέρα πυρὸς σώζων, ἀντὶ τοῦ γόνιμον ἀρχήν· ὡς δὲ τὰ ὀνόματα, ἤτοι ῥημάτων εἰσὶ παρ' αὐτῷ μεταφοραί· οἷον ἠΐ ὀνες βοάασιν ἐραυνομένης ἀλόος ἔξω, ἀντὶ τοῦ ἠχοῦσιν.

Ε τρος πρόσπος ἐστὶν ἡ κατὰ μέρη μετάληψις, κατὰ σωμα νυμίαν συμπάντα πρᾶγμα διάφορον· οἷον, ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε βοῆσαι· βούλεται γὰρ συμπᾶσαι τὰς κυρίως ὀξείας λεγομένας νήσους· ἐπεὶ σωμνυμεῖ τὸ βοᾶν τῷ ὀξεῖ· ὀξὺ δὲ μόνον κατὰ κίνησιν τάχυ ἐστίν, ἀλλὰ καὶ κατὰ χῆμα προηγμένον εἰς λεπτότητα· τοιοῦτόν ἐστι καὶ ῥ, ἐγὼ δὲ βόασα παρασὰς·

Α λλος πρόσπος σωνεκδοχὴ λεγομένη ἀπὸ τῶν κυρίως συμμενομένων ἑτέρου τινὸς ὑπὸ τὸν αὐτὸν γένος ὄντων παρισῶσα· καὶ ἔστιν ὁμοίως ὁ πρόσπος ὅταν ποιμένος ἐνὶ δὲ χόμενθα ἢ ἤτοι ἀπὸ τοῦ ὅλου μέρος· πρὸς τὸ χος οὐδμὸν γὰρ βόασ' αὖθι· ἀπὸ τοῦ τῶν βοῶν τὰς βύρσας, ἐξ ὧν ἀσπίδες θηλῦν βούλεται· ἢ ἀπὸ μέρους τοῦ ὅλου οἷον· τοίην δ' αὖ κεφαλὴν πουλύν· ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν ἄνδρα συμμένει· καὶ ὅταν λέγῃ λευκώλενον ἥρη κλῆιν, καὶ οὐ μνήμισθας τὸν ὄνομα· ἢ ἀπὸ ἑνὸς τὰ πολλά, ὡς ὅταν εἴπῃ ἐπὶ τοῦ ὀδυσεύς· ἐπὶ δ' ἔβαινε θοὸν πολιοῦ ἔπι· ἢ ἀπὸ μόνος, ἀλλὰ σὺν τοῖς ἄλλοις ἕλλησι τοῦ πρόσω

ἐπόρθησεν· ἀλλὰ δὶ τὸ πολλῶν, ὧν ἕν ὅιον σιθεάθ᾽ ἓ μερόεντα· τυτέστι τὸ σῶμος· ἀλλὰ δὶ ἅμας, γένος· μαρμάρῳ δὲ κρυόεντι βαλὼν· εἶδος δὲ λίθε ὁ μάρμαρος· ἀλλὰ δὶ γέννας, ὧν εἶδος· ὅιον ὀρνιθας γνῶναι, καὶ ναίσιμα μυθήσασθαι· καὶ ἢ πάντας, ἀνὰ δὲ μαντικὴν ὀρνιθας φάπειν βόλεται· ἀλλὰ δὶ τὸ παρεπομένων, τὸ πρᾶξιν, ὅιον πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν· ἀλλὰ τὸ δὲ τόξε, τὸ περὶ τὸ τόξον ἐμπειρίαν δηλοῖ· καὶ, ἐξόμβροι, λαύκωμον ὕδωρ· καὶ, οἱ ἢ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν· ἀλλὰ τὸν δὲ συμβαίνοντος ἐπὶ λθ τὸ πρότερον τὸ ἥλαιον, ἐπὶ ἢ δὲ τὸ δεύτερον τὸ ἕτερον δηλοῖ· ἀλλὰ ἢ τὸ προηγούμενα, τὸ ἀπόλυσον· λύσε παρθενικὴν ζώνην· ἀπολυθεῖ δὲ τὸ τῷ τὸ διενόησεν· ἀλλὰ ἢ τὸ ἀπολύθε, τὸ προηγούμενον· ὡς ὅταν ἐναρίξῃ λέγῃ τὸ φονεύειν, ἀντὶ τὸ συλεύειν.

Ε΄ Τι δὲ καὶ ἄλλος τρόπος ἡ μεταφορὰ μία, λέξις ἐπ᾽ ἄλλα κυρίως κειμένη, ἄλλο δὲ καταδηλοῦσα· οἷον ἔστι παρ᾽ αὐτῷ· ἦ μος ὅτ᾽ αἰζηοὶ δηρομάχοντο βόλοισι· τὸ γὰρ πύριον καρπὸν δηλοῖ, ἀλλὰ τῆς εὑρέσεως δημήτρος ὄνομάσας· καὶ ὅταν εἴπῃ· ἀσπάλιγξα δ᾽ ἄρ᾽ ἐπείραντος, ὑπείρεχον ἠφαίσοιο· ἐν γὰρ τῷ τὸ ἡφαίστε ὀνόματι· τὸ πῦρ λέγει· ὅμοιον δὲ ὅτι τοῖς ἁρμένοις καὶ τὸ ὃς κεν ἐμῆς γε χόλοιο κάπηται· λέγει γὰρ τὰ ἐπιτεριχόλωσα ἐν τῇ χόλωσι·

Ϛ΄ Τι δὲ καὶ ἄλλος τρόπος ἡ ἀντωνυμασία, λέξις ἐπὶ ἑτέρων, ἢ συνήμων, ὄνομα ἴδιον σημαίνουσα· ὡς ἐν τῷ πηλείδης δ᾽ ἐξαῦτις ἀταρπιτὸς ἐπέτεαιρε ἀρείδην προσέφη· δηλοῖ γὰρ διὰ τούτων τόν τε ἀχιλλέα, καὶ τὸ ἀμαμέμονα· καὶ πάλιν· θάρσει βριγένεια φίλον τέκος· καὶ ἐν ἄλλοις, φοῖβος ἀπόλλων· ὁ μὲν γὰρ τὸν ἀθηναῖον· ὁ δὲ, τὸν ἀπόλλωνα δηλοῖ·

Ἔστι καὶ ἡ ἀντίφρασις λέξις, τὸ ἐναντίον, ἢ τὸ παρακείμενον σημαίνουσα· ὡς ἐν τούτῳ· οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν ἀχιλλεὺς· βούλεται γὰρ εἰπεῖν τὸ ἐναντίον, ὅτι ἰδὼν αὐτοὺς ἐλυπήθη·

Ἔστι καὶ ἡ ἔμφασις, ἥπερ δι' ὑπονοίας ἐπίτασιν τοῦ λεγομένου παρίστησιν· οἷον, αὐτὰρ ὅτ' ἐς ἵππον κατεβαίνομεν ὃν κάμ' ἐπειός· ἐν γὰρ τῷ κατεβαίνομεν, τὸ μέγεθος τοῦ ἵππου ἐμφαίνει· ὅμοιον δὲ κἀκεῖνο· πᾶν δ' ὑπερθερμάνθη ξίφος αἵματι· καὶ γὰρ ἐν τούτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθέντος οὕτω τοῦ ξίφους, ὥς τε θερμανθῆναι· τοιοίδε μὲν οἱ τῶν λεγομένων τρόποι, ὑπὸ ὁμήρου πεποιημένοι.

Ἴδωμεν δὲ καὶ τὰς τῆς συντάξεως ἐκτροπὰς, τὰ καλούμενα σχήματα, εἰ καὶ ταῦτα πρῶτος ὅμηρος ὑπέδειξε· τὸ δὲ σχῆμά ἐστι λόγος ἐξηλλαγμένος τοῦ ἐν ἔθει κατά τινα πλάσιν κόσμου, ἢ χρείας χάριν· κάλλος μὲν γὰρ τοῖς λόγοις περιτίθησι διὰ τῆς ποικιλίας, καὶ μεταβολῆς τοῦ λόγου, καὶ σεμνοτέραν ἀπεργάζεται τὴν φράσιν· χρείαν δὲ εἰς τὸ ἐξάραι, καὶ ἐπιτεῖναι τὰς ποιότητας, καὶ δυνάμεις τῶν πραγμάτων.

Τῶν δὲ σχημάτων, τὰ μὲν κατὰ πλεονασμὸν ποιεῖ· ἐνίοτε μὲν διὰ τὸ μέτρον, ὡς ἐν τούτῳ, χρυσοῦ δὲ στήσας ὁ δυσεὺς δεκα πάντα τάλαντα· τὸ δὲ πάντα μηδὲν συντελοῦν ἔγκειται· ἔστι δὲ ὅτε κόσμου χάριν· ἢ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς· τὸ γὰρ μάλα πλεονάζει κατὰ συνήθειαν ἀττικήν.

Ἄλλοτε δὲ διὰ πλειόνων λέξεων τὸ σημαινόμενον ἀποδίδωσιν, ὃ καλεῖται περίφρασις· ὡς ὅταν λέγῃ, υἷας ἀχαιῶν τοὺς ἀχαιοὺς· καὶ βίην ἡρακλείην τὴν ἡρακλέα, καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ κατὰ ἐναλλαγὴν σχηματίζει, τὴν εἰθισμένην

τάξιν ἀναγράφων.

Κ αὶ ἤτοι ὃν μέσῳ λέξιν ἀντιθεὶς, ὃ καλεῖται ὑπερβατὸν· ὡς ἐν τούτῳ· αἱ ματόφις ὡς τίς τε λέων κατὰ τῶρον ἐδηδώς· ἀντὶ τοῦ λέων τῶρον κατεδηδώς· καὶ λέξιν μὴ ὄντως ὑπερβιβάζει· ἐνίοτε δὲ καὶ ὅλον λόγον, ὡς ἐν τούτῳ· ἀρχεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον· ἀμφὶ δὲ νῆϊδι σμῶδαλέον κονάβησαν ἀϋτάντων ὑπ' ἀχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντος ἀϋσαήος θείοιο· ἡ δὲ ἑξῆς ἔχειν· ἀρχεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον μῦθον ἐπαινήσαντος ἀϋσαήος θείοιο.

Τὸ δ' αὐτὸ εἴδος ἐστὶ καὶ ἡ ἐκτεταμένη παρεμβολή· ὅταν ἔξωθέν τινα μεσὸν προσαίνοντα τοῖς προκειμένοις ἐμβάλληται· ἃ πάλαι ἐξέλιπε τις, ἀδὲν τῆς σωτηρίας ἀφαιρεῖ, οἷόν ἔστι· καὶ μὰ τόδε σκῆπτρον· ὃ ἦ ποτε φύλλα, καὶ ὄζους, φύσει ἐπιδημήσαντα τομὴν οὐρεσιλέλοιπεν, ἀδ' ἀναβηλήσας· περὶ δὲ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε, καὶ τὰ ἑξῆς, ἕως περὶ ἔ σκῆπτρον λέγει· ἵνα ἐπιφέρῃ τὸ ἀμόλυβδον τῇ ἀρχῇ· ἣ ποτ' ἀχαιλῆος ποδὶ ἴξεται ἔγχος ἀχαιῶν.

Ἔστι παρ' αὐτῷ καὶ ἡ παλιλλογία, ἐπανάληψις οὖσα μέρους τινὸς λόγου, ἢ πλειόνων λέξεων ἐπαναλαμβανομένων· ὃ καὶ ἀναδίπλωσις καλεῖται· οἷόν ἐστι, τὸ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἐσιμεν· ἐν πυρὶ χεῖρας ἔοικε· μένος δ' ἀϊθωνι σιδήρῳ· ποτὲ δὲ παρεντιθεμένων ἄλλων τινῶν, καὶ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀναλαμβανομένων· ὡς ἐν τῷ, ὃν ὃ μὲν ἀθρόησας μετεπίαθε πλόθ' ἑόντας, ἀθρόησας τοὶ δι' ἀθ' ἁλδαίνεται ἐκατοι ἄλλων.

Ἔστι δὲ τὸ χίασμα κίνησιν ἐμφαῖνον τὸ λεγόμενον καὶ ἅμα κινοῦν τὸν ἀκροατήν.

Τὸ αὐτὸ γένος ἐστὶ καὶ ἡ ἐπαναφορὰ, ὅταν ἐν ἀρχῇ πλειόνων κώλων ταὐτὸν μόριον ἐπαναλαμβάνηται· τοῦτο ἡ παράδειγμα παρὰ τῷ ποιητῇ· ῥιγεδὸν δ' ὦ σύμπαντα

ἄγε δεῦρο νῆας ἐΐσας, νηῶν δὲ ἀγλαΐης ὑὸς, χαροπῖδος
ἄνακτος· νηῶν δὲ ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν· καὶ
ἔστιν ὁμοίως τὸ χεῖμα οἰκειότατον κινήσεως, καὶ ἐναντίωσις
Ε παρ' αὐτῷ καὶ ἡ ἐπάνοδος. ἢ περ ἔστιν ὅταν δύο πράγμα
τα, καὶ ὀνόματα προτιθῇς τις μή πω τὸν νῶτον πέρας ἐχόν
των, ἐπαινῇ, ἐὰν ἕκτερον τῶν ὀνομάτων ἀποδιδῷς τὴν
διανοίαν ἐλλιπὲς, ὡς ἐν ἐκείνῳ· ἄρης τε βροτολοι
γὸς ἔρις τ' ἀμφω μεμαυῖα· ἢ ᾧ ἔχρισα κυδοιμὸν ἀνα
δέα δηϊοτῆτος· ἄρης δὲν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος
ἐνώμα· ἔργον δὲ τὸ χεῖμαρος ποικιλία, καὶ σαφήνεια·
Υ πάρχει δὲ ὁμοιοτέλευτον χεῖμα παρ' αὐτῷ, ἐν ᾧ τὰ πῶ
λα ᾗς ὁμοίως ἢ ἦλθον λέξεις τελευτᾷ, τὰς αὐτὰς συλ
λαβὰς ἐν τοῖς πέρασιν ἔχοντα, οἷόν ἐστι· χρὴ ξεῖνον πα
ρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν· καὶ ἐν ἐκείνῳ·
ἄλυμπόν δ' οἵ φασι θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ ἔμμε
ναι· ὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, ὔτέ ποτ' ὄμβρῳ δεύεται,
ὔτε χιὼν ἐπιπίλναται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη πέπταται ἀνέ
φελος, ἀργῆτι δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη· ὅταν δὲ εἰς ὀνό μα
ματα ὁμοίως κλινόμενα, λήγωσιν αἱ πρῶται, ἢ τὰ
πῶλα, καὶ ταῦτα εἰς πῶσεις ὁμοίας, ὁμοιοπτωκύτερα
ἐδίως ὀνομάζεται· οἷόν ἐστιν· ἦυτε ἔθνεα εἶσι μελιαδέων
ἀσπιδέων, πέρησεν γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἔρχομένων· τὰ
δὲ ἅρμενα, καὶ τὰ τοιαῦτα μάλιστα προσίθησι τῷ λόγῳ
χάριν καὶ ἡδονήν. δῆγμα δὲ ἡ πρὸς ἀσώδεσιν φιλοτο χνέ
ον, ὅτι καὶ πολλάκις, καὶ δυσὶ χεῖμασιν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔ
στησε κέχρηται, τῇ τε ἐπαναφορᾷ· καὶ τῷ ὁμοιοτελεύ
τῳ, ὡς ἐν ἑκάστῳ· οὗ μέν τις δόρυ θηξάσθω· οὗ δέ τις ἅρμα
δαΐφρονος· οὗ δέ τις ἵππους ἐλάσσῃ δόρυ δ' ὠκυπόδεσσι·
Τ ὅταν ἔχεται ἑκάστῳ τὸ χεῖμα τὸ κεκλιμένον πάρισον· ὃ
γίνεται ἐκ δυοῖν, ἢ πλειόνων κώλων, ἴσων ἀλλήλοις τὰς

λέξεις ἐλόντων καὶ τότε δὲ πρῶτος ὁμηρος ἐποίησεν
ἡμῶν, ἀλλαθεν μὲν ἀνήναθαι δῆσαν δ' ὑποδέχθαι· καὶ
πάλιν, μνιθμὸν μὲν ἀπορρίψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
καὶ τότε δὲ ὅτι πολυ ἐχθρᾶς φράσεως πόσμον, δῆλον
ὂν· τὸ δὲ ὁμοίως χάριεν ἔχεται καὶ ἡ παρονομασία,
ὅταν παρὰ τὸν προειλημμενον ἕτερον ὄνομα ἐμφερὲς τεθῇ
εὐθὺς κατὰ σύμμετρον διάστημα οἷον ἄγει, ἐδ δὲ ἀ δὲ
θοὺς ἄνδρας πᾶσι, κρατερὸς λυκόβροτος· καὶ ἐν ἄλλῳ· τῶν
ἤτοι πρόσθοος θοὸς ἦγε μόναντ· καὶ τὰ μὲν προφερμένα ἢ
τοι κατὰ πλεοναςμὸν, ἢ κατά τινα ποιὰν πάσιν σχη-
ματίζεται· ἄλλα δὲ κατὰ ἔνδειαν λέξεως· ὧν ἄγει ἡ κα-
λουμένη ἔλλειψις, ὅταν καὶ ἄνευ τοῦ ῥηθῆναί τινα λέξιν
ἐκ τῶν προφερμένων ἡ διάνοια φαίνηται· οἷον ἄγει, Δῶ
δεκα δὲ σοι νυνσὶ πόλις ἀλάπαξ' ἀνδρώπων πεζὸς
δ' ἔνδεκα φημί· λέγει δὲ τὸ ἀλαπάξαι· νοεῖται δὲ ἐκ τῶν
προφερμένων κἀκεῖνο ὃ λέγεται κατὰ ἔλλειψιν· ὃς οἷος
νὸς ἄριστος ἀμωῖσθαι πρὶ πάρης· ἐνδεᾷ γὰρ τὸ ἐστί· καὶ
ὦ πόποι· ἢ μοι ἄχος μεγαλήτορος ἀνείαο· λέγει γὰρ τὸ
πάρεστιν, ἢ συμβέβηκεν ἤτοι τοιῶν· τοιῶτόν ἄγει καὶ τὸ
ἀσπουδὶ κὸν· ὁ πόταν ἐξαίρονται οἱ σωθέντες οἱ σωθέ-
ντες δὲ φράσιν· ὅπερ ἐ μόνον τάχος, ἀλλὰ καὶ ἐμφά-
σεως παθητικῆς χάριν γίνεται· οἷον ἄγει καὶ τόδ' ἰοκλυ-
ὼς ἐπέλευσε ἄνακτ δχυμα φαίδιμ' ὀδυσσεῦ· δύρομαι ἐν
βύσσῃσι τετυγμένα δώματα νίρης· ἐν τούτοις δὲ ὁ μὲν
σωθεὶς σμὸς ἐξήρηται· τὸν τάχιστον πόπον τῆς ἀπαγ-
γελίας ζητοῦντος τὸ λέγοντος· ἔστιν ἐν τοῖς χήμασι, καὶ τὸ
κατάλλυον ἀσώτατον· ὃ καὶ ἀμοίωσις καλῶται, ἐπειδὰν
ἡ σωθεῖσα τάξις ἀλλοία γένηται, καὶ ἔστι ποιὰ ἕνεκα τοῦ
κόσμου, ἢ χάριν ἐμποιῶν τοῖς λόγοις τὸ ἂν σωθεῖσα τά-
ξεως ἡ δοκούσης ἀπολυθεῖν· ἐπίτι δὲ ἴδιον ἀναφορᾶς
ἢ χύσης ἀπολυθίαι.

Ἀσύνδετο

Σ υμβαίνει δὲ πολλαχῶς ἐπὶ τὰ γένη τῶν ὀνομάτων ἐναλ
λαττομένων, οἷόν ἐστι τὸ, κλυτὸς ἵππος ἀντὶ τοῦ κλυ
τὴ· καὶ βέλος ἔερσε, ἀντὶ τοῦ βέλεα· σώσηθες δ' ἦν τοῖς πα
λαιοῖς χρῆσθαι τοῖς ὀρσενικοῖς, καὶ ἀντὶ τῶν θηλυκῶν, ὡς
χρέσποσι, καὶ θωρηκτέροις· ἢ καὶ μέρους μέν τοι, ὃ δὲ ὅ
λου· ἐνίοτε δὲ ὅταν δι' ἣν χρῆσθαι ὀνόματι ἐπιθέτῳ, ἐκτὸς
ὄντι τοῦ σώματος· περὶ ὃ ἔστιν ὁ λόγος· ἐνένιπεν γὰρ ἐστι
περὶ τὸ σῶμα· ὁ μέγας, ἢ μεγάλη· ὁ κλεὸς, ἢ κλεὴ,
καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκτὸς δὲ οἷον ἔνδοξος, εὐτυχὴς· καὶ ἔτι
ταῦτα διὰ τὸ σωθετὸν ἐναμφοτερίζει· καὶ τὰ θηλυκὰ
κῶς πάντα τὰ σωθετὰ κοινά ἐστιν ἑκατέρου γένους· ἐν
ὅταν κοινῶς ἀρρενικῷ καὶ θηλυκῷ ὀνόματι ἐπιφέρη
ται ῥῆμα, ἢ μετοχὴ, τὸ ἀρρενικὸν ἐπικρατεῖ, ὡς ἐν
τούτῳ· παρθενικαί τε, καὶ ἠΐθεοι ἅταλά φρονέοντες.

Τ ινὰ δὲ καὶ παρὰ τὴν τῶν διαλέκτων ἰδιότητα, ἢ τὸ
τε σωιθέαν λέγεται διαφόρως· οἷόν ἐστιν, ἐχέφρ δέ τε
πίονα· αὐτὸς μακρὰς πολλάκις ἡ κὴ μέρος χάριν, ἐναλ
λάττει τὰ γένη· ὡς ἐν τούτῳ· δῶρόν τοι κὲ ἐγὼ τέκνον φί
λε τῷ δίδωμι· τὸ δὲ τέκνον δεύτερον ὄνομα ἐπήνεγ
κε ἡ ὀρσενικὸν τὸ φίλε, πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποτείνας
τὸν λόγον· ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ ἀὸν τῆς διώνης πρὸς τὸν ἄφρο
δίτην ἐρημένον· τέτλαθι τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀναίσχεσο πη
δομένην περ· τῆς δὲ αὖτ' ἀναλογίαν κεφήνηνο ἔχεται·
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ βιβᾶσ' τειρεσίαο σκιῆπτρον ἔχων· τὸ
δὲ ἔχων, ἢ πρὸς τὴν ψυχὴν, ἀναφὲς πρὸς τὸ γένος τοῦ σώματος·
τοῦτέστι πρὸς τὸν τειρεσίαν· ἢ μᾶλλον· πολλάκις δὲ καὶ πρὸς
τὸν λόγον, ἀναφὲς πρὸς τὸ σημαινόμενον ποιεῖται τὴν ἀπάν
τησιν· ὡς ἐν τούτῳ· πᾶσιν ὠρίνθη θυμὸς ἐκείνην ἰδὼν φά
λαγγος ἐλαφόμοιοι παρὰ ναῦφιν ἀμύμονα πηλιώνα·
καὶ δὲ ἐλαφόμοιοι τὸ μὲν ἀμφάλαγγες, ἀναφὲς διανοηθὲν, ἐξ ὧν ἐξ

Enallage generis

Synthesis

φάλαγγας σωτῆρας.

Καὶ κατ' ἄλλον δὲ τρόπον τὰ γένη ἐξαλλάττει· ὡς ὅταν μὲν νεφέλη δὲ μὴ μιγνυμένη πυκνὴ . τὸ μὲν ὕδωρ ποτὲ μὲν ὄμβρος· ἐπεὶ καὶ σωρὸς μῶν λέγεται νεφέλη, καὶ νέφος πρὸ πολλῶν τῶν νεφελῶν, ἐπὰν ἔνεγκε τὸ ὑδατῶδες νέφος . ὁμοίως δὲ καὶ τούτῳ κέκληται τὰ ἔπη, τὸ δ' ὠὸς τὸ ὀρνίθων πετεινῶν ἔθνεα πολλὰ, μηνῶν, ἢ βράνων, ἢ κύκνων μακροδράνων· ἔνθα, καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσι· προθεὶς γὰρ τὸ ἑτέρως τὸ γενικὸν τῶν ὀρνίθων ὄνομα· εἶτα ἀρσενικῶς εἰπὼν τὰ ἐθνικά· ἐπήνεγκε πάλιν θηλυκῶς τὸ κλαγγηδὸν προχυθιζόντων, ἀποδιδοὺς τὸ δηλοῦν τῷ γενικῷ ὀνόματι τῶν ὀρνίθων· ἅμα δὲ τῷ γένει, καὶ τὰς ἀριθμοὺς ἐναλλάττει πολλάκις ὁ ποιητὴς λέγων· ἢ πλῆθος ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν ἀπονέοντο· προθεὶς γὰρ ἑνικὸν, ἐπήγαγε τὸ πλῆθυντικὸν, ἁμιλλόμενοι πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀναφέρων· ἐπειδὴ πᾶν ἢ πλῆθος πλῆθος προσηγορίαν ἔχει ἑνικὸν, πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῷ πρίσλαβεν

Ἐκ δὲ ἐναντίας δέεστι τὸ ὅμοιον ἐπειδὰν προτεθέντος τοῦ πλῆθυντικοῦ τὸ ἑνικὸν ἐπενέχθῃ, ὡς ἐν τούτῳ· οἳ δ' ἅλιοι μὲν ἦτορ ἔχοντες, πρόσω πᾶς τέτεται· τὸ δὲ πᾶς, τῷ λόγῳ ἑνικόν ἐστι τέτακται δὲ ἐπὶ πλῆθος, ἴσον δυνάμενον τῷ πάντες· τὸ δὲ αὖ πῆς τὸ χήματος ἰδέας ἐστὶ καὶ μέτρου· οἱ δὲ πύλοι νηλῆος ἔϋκτίμενον πολίεθρον ἔχον· τοῖσι δὲ ἔτι θῖνι θαλάσσης ἰδὲ ῥέξον. νοῦνται γὰρ οἱ πύλιοι.

Γρὶ δὲ τὰς πῶσεις γίνεται σημείωσις παρ' αὐτῷ διθέσεως μὲν, καὶ κλιτικῆς ἐναλλασσομένης ἐν τοῖς τοιούτοις· αὐτὰρ ὁ αὖτε θυεὶς ἀγαμέμνονι λέπε φορῆναι, καὶ νεφεληγερέτα ζεῦ· καὶ δός φίλον· ἦ γάρ μοι δοκέεις ὀχέμεν ἵππους ἀχαιῶν· γενικῆς δὲ, καὶ δοτικῆς ἐν τοῖς τοιούτοις· βῶσε δὲ προμάχιζεν ἀλέξανδρος θεοειδὴς ἀντὶ τῆ πόνων

Aristo. Sus

καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου· ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείεος γλαφυ
ροῖο· ἀντὶ τοῦ περὶ σπέσι· καὶ τούτων δὲ ἐστιν ἡ αἰτία αὕ
τη. ὅτι συγγένειαν τινὰ ἐδόκουν ἔχειν πρὸς ἀλλήλας, ἥ
τε εὐθεῖα, καὶ αἰτιατικὴ, καὶ κλητικὴ· διὸ καὶ ἐν τοῖς οὐ
δετέροις εἰσὶν αἱ αὐταὶ, καὶ ἐν πολλοῖς τῶν ἀρρενικῶν, καὶ
θηλυκῶν· ἥ τε εὐθεῖα, καὶ ἡ αἰτιατικὴ, καὶ ἡ κλητικὴ ἡ
αὐτή ἐστιν· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γενικὴ πρὸς τὴν δοτικὴν ἔ
χει τινὰ συγγένειαν· ταῦτα δὲ ἐν τοῖς δεικοῖς ἀριθμοῖς
ἐπὶ πάντων τῶν ὀνομάτων εὑρίσκεται. ὅθεν εἰκότως πα
ρὰ τὴν συνήθειαν τὰς πτώσεις ἐναλλάσσει· ἐνίοτε δὲ καὶ
λόγους ἐστιν εὑρεῖν τῆς ἐξαλλαγῆς, ὡς ἐν τῷ, ἐπιστάμενοι
πεδίοιο· καὶ τὸ διέπρησσον πεδίοιο, ἴσον τῷ ἐπέρων
διὰ τοῦ πεδίου· οὗ δὲ ἔχει παρ' αὐτῷ ἡ τῶν πτώσεων με
ταβολὴ ἐν ἀρχῇ ἑκατέρων τῶν ποιήσεων· ἐν αἷς προθεὶς
τὴν αἰτιατικὴν, ἐπήνεγκε τὴν εὐθεῖαν, εἰπὼν μῆνιν ἄειδε
θεὰ, ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε· καὶ ἄνδρα μοι ἔννεπε
μοῦσα πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ ἐπλάγχθη· ἔστι δὲ ὅτε
τῇ γενικῇ τὴν εὐθεῖαν ἐπιφέρει, ὡς ἐν τούτῳ, τῶν οἳ νῦν βρο
τοί εἰσι· πολλὰ δὲ καὶ ἑτέρως σχηματίζει· ὡς ἐν τῷ φημὶ
γοῦν κατανεῦσαι ὑπερμενέα κρονίωνα, ἤματι τῷ, ὅτε
νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον ἀργεῖοι, τρώεσσι φόνον,
καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι' ἐναίσιμα σήμα
τα φαίνων· τούτῳ δὲ ὅμοιόν ἐστι κἀκεῖνο· ὅδ' ἀγλαΐηφι
πεποιθὼς, ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει· καὶ ταῦτα δὲ ἐξήνεγκε κα
τάτινα ἀρχαϊκὴν συνήθειαν· καὶ οὐδὲ ταῦτα ἀλόγως· εἰ
γάρ τις τὰς μετοχὰς ἀναλύσει εἰς ῥήματα, εὕροι ἂν τὸ
ἀκόλουθον· τὸ γὰρ ἀστράπτων ἴσον ἐστὶ τῷ ἤστραπτε· καὶ τὸ
πεποιθὼς τῷ ἐπεὶ πέποιθε· τούτοις ἐστὶ κἀκεῖνα παρα
πλήσια· οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν, οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει· καὶ
τὼ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν, μετὰ λαὸν ἀχαιῶν ἤϊε.

ὃ δ' ἧδε βρώων· ὁ μὲν ὃν πίε, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐκ ἄλογον γὰρ τὸ μέλλοντα πρὸ δυοῖν τινῶν λέγειν, προτάξαι τὴν εὐθεῖαν πᾶσιν· καὶ τὸ κοινὸν αὐτὸ ἑκατέρῳ φυλάξαντα, ἅπερ βάζεται κοινὸν τὸ λόγον· ὅτι ἡ τὸ κοινὸν τὸ λόγον χάριν πολλὴν ἐπιφαίνει, πρόδηλον· ἔστι δὲ ὅπερ τὸ κοινὸν πᾶσιν προθεὶς, τὸ περὶ ἑνὸς ἐπιφέρει λόγον· ὡς ἐν τούτῳ· ἄμφω δ' ἐξόμενω βραρώτερος ἦεν ὀδυσσεύς·

Κατὰ τὰ εἴδη δὲ τὸ ὀνομάτων ἐξαλλάσσῃ πολλάκις μὲν τὸ συγκριτικὸν τιθεὶς ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ· ὡς ἐξ ὑπερβολῆς τὸ σακέστερος ὡς ἐνενήκατο τε ἡ τὸ ὑπερθετικὸν ὁμοίως ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ· ὡς τὸ δικαιότατος ἐνταῦρων· τοιοῦτο μὲν ἡ ἐξαλλαγὴ ἐν τοῖς ὀνόμασιν· ἐν δὲ τοῖς ῥήμασι γίνεται ἐξαλλαγὴ· τῷ μὲν ἐγκλίσεων, ὡς ὅταν τὸ παρεμφαῖνον ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ καταληφθῇ· οἷον θαρσῶν νῦν διόμηδες, ἐπὶ τρώεσσι μάχεσθαι, ἀντὶ τοῦ μάχου· ἢ τὸ ὁριστικὸν ἀντὶ τοῦ συνηθικοῦ· οἷον, πλησίον δ' αὖ ἐγὼ μυθήσομαι, ὃν ὀνομήνω ἀντὶ τοῦ μυθήσομαι, καὶ ὀνομήνας μι καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου συνηθικοῦ ἀντὶ τοῦ ὁριστικοῦ· οἷον, καὶ νύμφην ἐνθάπλοισι ἄρης, ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσε.

Τῶν δὲ χρόνων ὅταν ὁ ἐνεστὼς ἀντὶ τοῦ μέλλοντος τεθῇ· ὡς ἐν τούτῳ· πήν δ' ἐγὼ ὃ λύσω πρίν μιν καὶ γήραϊ φθῆσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπελεύσεται· ἢ ἀντὶ τοῦ παρωχημένου· ἐνθ' ἤτοι πλωτοὶ ἦσαν ἐπὶ νεὸς πολὺ δ' ὕδωρ κελεύθου προρρέῃ· ἀντὶ τοῦ ἔρρεε· ἢ μέλλων ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος· οἱ μὲν δυσομένου ὑπὸ ἵππους, οἵδ' ἀνιόντος· ἢ ἀντὶ τοῦ παρωχημένου· δήσω μιν δήσω πάντα θεὰν μυρί' εἰπών, ἀντὶ τοῦ εἶπε.

Καὶ διαθέσεις ἡ ἐναλλάττονται παρ' αὐτῷ πολλάκις· καὶ τὸ ἐνεργητικὸν παθητικὸν, ἢ μέσα· οἷον, ἕλκε δ' ἐκ κολεοῦ μέγα ξίφος, ἀντὶ τοῦ ἕλκε· καὶ θορύμενος ἆλτο, ἀντὶ τοῦ ὁρῶν· καὶ τἀναντίον τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ τοῦ πα-

θυτικῆς· ἀνορύσσω βόθρον χαλκοῦν, ἀντὶ τοῦ ἀνορύσσομαι·
Ε στι δὲ ἰδίᾳ ὅπως καὶ τὸ ἀριθμὸς ἀναλάβων, τὸ πλη-
θυντικὸν ἀντὶ τοῦ ἑνικῆς τίθησιν, ὡς πολλάκις ἐν τῇ συ-
νηθείᾳ, εἴ τις περὶ ἑαυτοῦ λέγων· οἷον, τὸ ἀμοίβει με θεὰ
βύγατερ διὸς εἰπὲ καὶ ἡμῖν, ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ γίνεται δὲ
παρ' αὐτῷ καὶ κατὰ πρόσωπα μεταβολὴ καθ' ἕνα τῶν
χρόνον ὅτως ἄλλοι μὲν τὰ πάντα ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν ὀλύμ
πῳ, σοὶ τ' ἐπιπέφανται, καὶ δὲ δμὴ μεθ' ἕκαστος πολλῶν
τ' ὄντων τῶν θεῶν, ἐν οἷς ἴδιον τὸ λέγον πρόσωπον, ἑκάτερον
καλῶς ἐξενήνοχε· τό τε πέφανται, καὶ τὸ δὲ δμὴ μεθα-
Κ σθ' ἕτερον δὲ χρόνον, ὅταν τὸ νεῶν ἐάσασθ' ἀφ' ἑτέρου τ'
ἕτερον πρόσωπον μεταβῇ, ὅπερ ἐν λίνοις ἀποστροφὴ κα-
λεῖται· τῷ δὲ μιμητικῷ κινεῖ, καὶ ἄγει τὸ ἀκροώμενον· οἷον
ἐπὶ τῆς ἕκτορ δὲ χώσιν ἐνέκλεπτε μακρὸν ἀΐσσων
νηυσὶν ἐπισπάσεσθαι ἐὰν δ' ἔναρα βροτόεντα· ὃν δ' ἐγὼν
ἀπάνευθεν ἐών ἐτέρωσε νοήσω· ἀπὸ τοῦ διηγη μα
τικοῦ, μετέβαλεν εἰς τὸ μιμητικόν· καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῷ
διηγηματικῷ πολλάκις μεῖται τῇ ἀποστροφῇ ἀμφὶ
σε πηλέος υἷε μάχης ἀνόριτοι ἀλαοὶ· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μι
μητικῷ μεῖται, καὶ μεταβολῇ τῶν προσώπων, ὡς ἐν τούτῳ·
ᾗ δὴ τοισιν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις. οἷς ἄτοιμέλ
λομεν μήτε ἔργα· ἀρέεσθαι σὺ δὲ θὼς πρὶν ἐλθὼν ἀσε μ
φέα βυλὴν· ἄρχων ἀργείοισι καὶ κρατέρως ὑσμίνας.
Κ αἱ ἕτερον δὲ εἶδος ἀποστροφῆς ἐστι τοιοῦτον· τυδείδην δ'
ἂν ἀν γνοίης πότερόισι μετείη ἔστ' ἀντὶ τοῦ ἂν ἀντὶ
γνοίη· καὶ πάλιν· ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀν κρίπτοιτο δώδυ θεσ-
σαλίη, τόθ' ἂν ἄτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν· καὶ μεταλλὴ
γῆται ἀντὶ ῥημάτων· ὡς ἐν τῷ· ἐν δ' ἵππον κορυθαίολον βρι
θομένην, ἀντὶ τοῦ βρίθεται· καὶ, ἔνθοῖ' ἐσέλασσαν πρὶν ἐπ
βοτόν, ἀντὶ τοῦ πρὶν εἰσελθεῖν· καὶ τὰ ἄρθρα δὲ ἀναλλάσ
σει πολλάκις, ἀντὶ τοῦ ὑποταικτικῶν τοῖς προτακτι-

ποῖς χρώμασιν· οἷον τὰς ἐτέρας ἐφύρω ἀνέμῳ ἅρπυια πυθάρχῃ· καὶ θώρηξ· ὁ γὰρ ἦν οἱ ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος· καὶ τἀναντίον· ὥστε καὶ τὰς προθέσεις εἴωθε μεταλλάττειν· χθιζὸς ἦβη μετὰ σᾶτα, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ σᾶτα καὶ νῶσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν.

Ellipsis præpositionis

Ὁ μοίως καὶ προθέσει πῶσιν ὀνόματος ἴκ οἰκείαν ἐπιφέρει ὡς ἐν τούτῳ, μήκωνας καὶ διὰ νύκτα μυσινήσωσιμάχεσθαι, ἀντὶτοῦ διὰ νυκτός· ἐνίοτε δὲ ἀφαιρεῖ τὰς προθέσεις, οἷον πῆς ὅ γε κεῖτ' ἀχέων, ἀντὶ τοῦ περὶ ἧς· καὶ ποτιδέγμενος εἴτι μιν εἴπῃ, ἀντὶ τοῦ προσείπῃ· καὶ ἄλλας προθέσεις ὁμοίως τὰς μὲν ὑπαλλάττει, τὰς δ' ἀφαιρεῖ· καὶ ἐπιῤῥήματά τινα ἐναλλάττει, οἷς εἰς τόπον, καὶ τοῖς ἐν τόπῳ· καὶ τοῖς ἐκ τόπου διαφόρως χρώμενος· ἐγὼ δὲ ἑτέρωσε κάθιζον, ἀντὶ τοῦ ἑτέρωθι· καὶ ἄλλο δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἀντὶ τοῦ ἐγγύς.

Ἔ στι δὲ παρ' αὐτῷ καὶ ἡ τῶν σωμάτων ἐναλλαγή· οἷον οὖνεκ' ἄρ' ἄπωτος ἐμεῦ· χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός, ἀντὶτοῦ χόλον γὰρ ἀλέεινε γυναικός· ταῦτα μὲν δὴ κατὰ λέξιν ἴδῃ χήματα· οἷς καὶ ἄλλοι πάντες ὑμόνον ποιηταί· ἐμὲ καὶ πλείω λόγων σωθέταμέ χρηναι.

Figmenta dictionis

Ἔ στι δὲ καὶ ἡ διάνοια παρ' αὐτῷ πολλοῖς εἴδεσιν ἐχημάτισμένη· ὧν ἔστι καὶ ἡ προαναφώνησις, ἥτις γίνεται ὅταν τις διηνυμένος μεταξύ, ὃ ἐν ἑτέροις τάξιν εἶχον τοῦ ῥηθῆναι προλέγῃ· ὡς ἐν τούτῳ, ἤτοι οἳ μὲν τοῦτε πρῶτος ὑσσε σθαι ἔμελλεν· καὶ ἡ ἐπιφώνησις, οἷόν ἐστι, ῥεχθὲν δ' ἔτε νήπιος ἔγνω·

Ἔ στι καὶ ὁ τῆς προσωποποιΐας παρ' αὐτῷ πολὺ καὶ ποικίλον, πολλαχοῦ γὰρ καὶ διάφορα πρόσωπα εἰσάγει διαλεγόμενα· οἷς καὶ ἤθη παντοῖα προστίθησιν· ἐνίοτε δὲ καὶ τὰ μὴ ὄντα πρόσωπα ἀναπλάττει· οἷον, ἦ κε μέγ' οἰμω

ξειε γέρων ἱππιλάτα πυλοῦ.

Ἔστι δὲ καὶ ἡ διατύπωσις ἐξεργασία πραγμάτων, ἢ γενομένων, ἢ ὄντων, ἢ πραχθησομένων ἃς τὸ παρασῆσαι ἐναργέστερον τὸ λεγόμενον, ὡς ἐν τούτῳ ἄνδρασι μὲν πτήνεσι, πόλιν δ' ἴτε πῦρ ἀμαθοῦσ· τέκνα δ' ἄλλοι ἄγεσι, βαθυξώνους τε γυναῖκας· ἢ πρὸς τὸ οἶκον νινῆσαι· δύσμορον ὃν ῥα πατὴρ κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ αἴσῃ ἐν ἀρούρῃ φθίσει καὶ πολλὰ ἐπισπόμενα· ἰφθίμους τ' ὀλέσει μέρας, ἁλωτεύσας τε βύσσας, καὶ βαλάμους ἁρπάζομένους, καὶ νήπια τέκνα βαλλόμενα προτὶ χαίνῃ ἐν αὐλῇ ἀπὸ σπιτί. Hypotypus. ἐν τῷ ἀ Iliad.

Ἔστι καὶ εἰρωνεία παρ' αὐτῷ λόγος διὰ τοῦ ἐναντίου, δηλῶν τὸ ἐναντίον, μεταφορικῆς ὑποκρίσεως, οἷόν ἐστι τὸ τοῦ Ἀχιλλέως· ἀνὴρ ὀλοὸς σῶν σοίτε καὶ ἄλλοισι βασιλεῦσι φραξέσθω νήεσσιν ἀλεξήσειν δήϊον πῦρ· ὃδ' ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω, ὅς τις οἱ ἐπέοικε, καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν· ἐμφαίνει γὰρ ὅτι οὐκ ἂν ἔτρον οὗρος βασιλικώτερον· καὶ ὅτος μὲν ὀλοόφρων ἐστὶν, ὅταν πρὸς ἑαυτὸν λέγῃ τις ἀντελῶς, ἵνα μὴ ἐναντίαν δόξαν παράσχῃ· ἕτερος δὲ ὅταν τις ἄλλως ἐπαινεῖν προσποιῆται, τῇ ἀληθείᾳ φέγων· καὶ τοῦτό ἐστι παρ' ὁμήρῳ λεγόμενον ὑπὸ πηλεμάχου ἀντίον ἡμῶν καλὰ πατὴρ ὣς κήδεται ὑὸς· τῷ μὲν ἐχθρῷ λέγει, ὅτι ὡς πατὴρ ὑὸς πεφρόντικας· καὶ πάλιν ὅταν χλευάζων τις ἐπαίρῃ τὸν πέλας, ὡς οἱ μνησήρδη· ἢ μάλα πολέμοιο φόνου ἢ μῆν μεμνήσεο· ἢ τινα σὺ ἄξῃ ἀμειλίχου ἐκ πύλου ἢ μαθόντος, ἢ νυ καὶ ἐκ σαυτοῦ πεπύθεν, ἐπεὶ νύ περ οἶεται ἀνώγειν.

Ἔστι δὲ τι εἶδος εἰρωνείας καὶ ὁ σαρκασμός· ἐπιφάνη τις διὰ τοῦ ἐναντίων ἐνδείζων τινὶ, μεταποιῆται μεθέλκοντος, ὡς ἀχιλλεὺς· τοῖσι νῦν ἔπεσθαι κεῖται, ἐμοῦ δ' ἀπὸ μήνιν ἀχαιῶν εἶλεν· ἔχει δ' ἄλλον τυμαρέα, τῷ παριώσιν, τρέπεσθω.

Τ ὑτοις παραπλησίως ἔχει καὶ ἡ ἀμηχανία. ἡ μὲν ἑτέρα διὰ ἑτέρα παρίσησιν· οἷόν ἐστι τὸ· νῶν μὲν δὴ μάλα πάχυ μελάνθιε νύκτα φυλάξεις· σὺ δὲ ἐπὶ μαλακῆ καταλέγμενος, ὡς ἐπέοικε· τὸ γὰρ ἐν δισμοῖς ὄντα, καὶ ἀνηρτημένον, ἐν ἡσύχῳ ἀπαλῇ ὑπνώοντι λέγει.

Κ έχρηται πολλάκις, καὶ τῇ ὑπερβολῇ· ἥτις ὑπερῆρσε πλὴν ἀληθείαν, πολλὴν ἐπίτασιν ἐμφαίνει· οἷον, λευκότεροι χιόνος θέειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι· τοιούτοις μὲν δὴ ῥόδοις, καὶ χιόνι μᾶσι χρισάμενος ὁ μῆρος, καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν ὑποδεξεσι, τῆς ἐπὶ τούτοις εὐδοξίας πρὸς πάντων δικαίως τυχάνει.

Ε πεὶ δὲ καὶ χαρακτῆρές εἰσι τῶν λόγων τὰ καλούμενα πλάσματα, ὧν τὸ μὲν, ἁδρὸν, τὸ δὲ ἰσχνὸν, τὸ δὲ, μέσον λέγεται, ἴδωμεν ἑκάτερα ἀπὸ τοῦ μέρους, τῶν μετ' αὐτὸν ποιητῶν, ἢ λογογράφων ἐπιδεδυσόντων ἐν τούτων ἕκαστον· ὧν καὶ ἔστι παραδείγματα.

Ο κυδίδης μὲν, τὸ ἁδρὸν· λυσίας δὲ τὸ ἰσχνὸν· δημοσθένης δὲ, τὸ μέσον.

Τ ὸ μὲν οὖν ἁδρὸν πλάσμα ἐκεῖνό ἐστι, τὸ καὶ τῇ τῶν λέξεων, καὶ τῇ τῶν νοημάτων κατασκευῇ μεγάλας ἔχον ἐμφάσεις· οἷόν ἐστιν ὡς ἔπων, σακέσπαλος· ἑτάρους δὲ πόντον χρσὶ, τοὶ ἀναν ἐλῶν· πάσας δ' ὀρόθωνεν ἀέλλας παντοίων ἀνέμων· σὺν δὲ νεφέεσι κάλυψε γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' ὐρανόθεν νύξ.

Ι σχνὸν δὲ τὸ καὶ τῇ ὕλῃ τῶν πραγμάτων μικρὸν καὶ τῇ λέξει κατειχνωμένον· οἷόν ἐστι τὸ· ὡς ἔπων, ὃ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος ἔκτωρ· ἀλλ' ὃ γε πρὸς κόλπον εὐξόου τιθήνης· ἐκλίνθη, ἰάχων· παρὸς φίλα ὄφιν ἀτυζόμενος· ταρβήσας γαλκόν τε καὶ λόφον ἱππιοχαίτην.

Tria gen. modi dicendi

Μέσον δὲ τὸ ἑκατέρα τούτων μεταξύ, τὸ μὲν ἱστορικόν, τὸ δὲ ἀφελητικὸν οἷον αὐτὰρ ὁ γε μνώεθ' ἑταίρων πολὺ μητις ὀδυσσεύς· ἄλλο δ' ἐπὶ μέγαν ἤλασε δοῦρ' ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην, ἐῶν ἐμπλήμεν, ταχέας δ' ἐκ χειρὸς ἀφῆκε οἵ σφιν πρόσθε πόδων, μετὰ δὲ μνησιν ἔειπεν.

Floridum & ἀνθηρόν

Ὅτι δὲ καὶ τὸ ἀνθηρὸν εἶδος τῶν λόγων ἔστι πολὺ παρὰ τῷ ποιητῇ, κάλλος ἔχον, καὶ χάριν δῆλον τοῦτο ποιήσει ὡς πᾶν ἄνθος, τί ἄντικρυς λέγει· μεστὴ γὰρ ἔστιν ἡ ποίησις τῆς τοιαύτης κατασκευῆς· ἡμῖν δὲ τῆς φράσεως ἰδέα, τοιαύτην ἔχει ποικιλίαν παρὰ τῷ ὁμήρῳ, οἵαν διήλθομεν, ὀλίγα παραδείγματα θέμενοι, ἐξ ὧν ἔστι καὶ τὰ ἄλλα κατανοῆσαι.

Omnis oratio vel historica vel politica

Ἐπεὶ δὲ πᾶς ὁ λόγος τῆς ἀσκήσεως μέν παρ' ἀνθρώποις λόγος, ὁ μέν τις ἔστιν ἱστορικός, ὁ δὲ πολιτικός, φέρε θεασώμεθα ἑκατέρων εἰσὶν αἱ ὑποθέσεις παρ' αὐτῷ

Ὁ μὲν ἱστορικός ἐστι, ὁ τῶν γενομένων πραγμάτων ἔχων διήγησιν· πάσης δὲ διηγήσεως ἀφορμαὶ γίνονται· πρόσωπον· αἰτία· τόπος· χρόνος· ὄργανον· πρᾶξις· πάθος· τρόπος· καὶ ἁπλῶς τούτων ἕξεως ἱστορία πλείστη ἁπλῶς μία διήγησις· ὅταν ἔστι παρὰ τῷ ποιητῇ, πολλὰ πράγματα ὡς γεγονότα, ἢ ὡς ὄντα διηγημένα· ἐνιότε δὲ καὶ ἐκ ἑκάστου τούτων διηγήσεις εὑρεῖν ἔστι· προσώπων μὲν ὡς ὁ τοιόνδε· ἦν δέ τις ἐν ἐνὶ δήμῳ ἄρνης ἀφνειὸς ἀμύμων, ἠδὲ Φαίστιος υἱός· δύο δ' ὄντες ἦσαν ἡγέες ἡνίοχοί τε, μάχης οὐδ' ἁπάσης· καὶ ἐν οἷς ἅδην τιθῶν διαιρέσεις, ὡς ἐπὶ τοῦ θρασέος· φολκὸς ἦν, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δ' εἴδεϊ ὦμω κυρτὼ ἐπὶ ξυνοσυνο χωνότε· αὐτὰρ ὑπερθε φοξὸς ἦν κεφαλήν· ἥδε δὲ πενήνοθε λαχνη· καὶ ἄλλα πολλὰ· ἐν οἷς ἢ εἶδος, ἢ τρόπον, ἢ πρᾶξιν, ἢ τύχην προσώπου διέξεισι πολλάκις, ὡς ἐν τούτοις· δάρδανον ἄρ πρῶτον τέκετο

νεφελην βέταξε, καὶ τὰ ἑξῆς.

Τοπολογ. Τ ὅπως δ' ἐστὶ παρ' αὐτῷ διήγησις, ὁ ποιμὴν περὶ τῆς νήσου τῆς χαρτιώσης τῇ τῶν μυκλώπων λέγει· ἐν οἷς τὸ ἦθος τὸ τότε διαφαῦλον, καὶ τὸ πηλίκον, καὶ τὸ ὁποῖον αὐτῇ, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ· καὶ τὰ παρ' αὐτῇ· καὶ περὶ τῶν παρακειμένων τῷ ἄντρῳ τοῦ κυκλωπὸς. ὕλη δ' ἐστὶν ἀμφὶ τεφύκει πλεθόωσα· κλείβητ', ἀέλγεροός τε, καὶ αὐάσιμος νυπάριασος, καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα.

Χρονολογ. Χ ρόνον δ', οἷον ἐνιαυτὸν ἢ βεβάκασι διὸς μεγάλα ἐνιαυτοί· καὶ χιλιάς τε, καὶ προίξ' ὅτ' ἄν αὐλίδα νῆας ἀχαιῶν ἵ= κωνται· καὶ τὰ περὶ τὴν Ἑλένην μάχεσθαι, λιτὰς, καὶ διὸς υἱὸς ὁ Ἀ βασιλῆϊ μολωβδὸς, νόσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακὴν, ὀλέ= κοντο δὲ λαοὶ· ἕνεκα τοῦ χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα ἀ= χρείδης, καὶ τὰ ἑξῆς· ἐν γὰρ τούτοις λέγει τὰς αἰτίας· τὸ μὲν ὀργὴν Ἀχιλλέως, καὶ ἀγαμέμνονος διαφορὰς τὸν λοιμὸν· τὸ δὲ λοιμῆς, τὸν Ἀπόλλωνος χόλον· τὸ δὲ χόλος, πῶς ὕβριν πῶς ἐς τὸν ἱερέα τὸ δαίμονος.

Ὁ ργὴν δὲ διήγησιν ὁποίαν διέξεισι τῆς Ἀχαΐδος, ἣν ἡ= φαιστος Ἀχιλλεῖ κατεσκεύασε· καὶ ἄλλη σωτὸς περὶ τὸ ἔντρον δόρατος· ἐν δ' ἕκτωρ ἐσῆλθε διὰ φίλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ ἔσχος ἔχ' ἔνδυκε κάπυσε, πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς ἀκμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρυς·

Ῥείδη. Γ ράξεως δὲ διηγήσεις εἶεν, ἄλλαί τε, καὶ αἱ τοιαίδε· οἵ δ' ὅ= τε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἔνα ξυνιόντες ἴκοντο, σμῦρ' ἔβα λαὸς ἰοῦς, σμῦ δ' ἔχετο, καὶ μένε' ἀνδρῶν χαλκεοθω ρήκων· ἀτὰρ ἀμφ' αὐτοῖσι ὁ μφαλόεσσα, ἔπλητ' ὀκτάλοι= σι· πολὺς δ' ὀρυγμαδὸς ὀρώρει.

πάθος

παθος δὲ διήγησίς ἐστιν ἐν ᾗ ὁ συμβαίνων ἐξ αὐτίας, ἢ ἐξ ἐνθυμίας τινὸς σαφηνίζεται, ὁποῖά φησι περὶ τὴν ὀργὴν, ἢ φόβον, ἢ λύπης κατεχομένων, ἢ τιμωρουμένων, ἢ ἀποτεινομένων, ἢ ἄλλοτι τοιῶν παχόντων· ἐξ αὐτίας μὲν· ἀχνύμενος μένεος δ' ὀϊστὸν ἀμφὶ μέλαινα· πίμπλαντ' ὄφρα τοι πυρὶ λαμπετόωντι εἰκτὴν· ἐξ ἐνθυμίας δὲ, ἄμματί οἱ δάνον· κόμας χαρίτεσσιν ὁμοίας· πλοχμοὶ δ' οἱ χυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο·

Adfectus πάθη.

Ὁ δὲ τρόπος ἐστὶ ποιητικὸς πράξεως, ἢ παθήματος, ἢ χάτεως τινος· καθ' ὃν τὸ μὲν, ὧν δὲ τι ἐνεργεῖ· τὸ δὲ, ὧν πως ἔχει· καὶ πάσῃ ἀκολουθεῖ τῇ τοιαύτῃ διηγήσει παράδειγμα δὲ αὐτὸ τὸ τοῦον δ' αὖ εἶπε· τὸ δ' ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμὸν ἔπιχε θυμὸς βάλεν ἰῷ· ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε· δὺ πασι δὲ οἱ ἔπεσε χειρὸς βλημένῳ· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνάρι να παχὺς ἦλθεν αἵματος ἀνδρομέοιο, καὶ τὰ ἑξῆς.

Genus ὑποτυπώσεως

Ἐστι δὲ διήγησις παρ' αὐτῷ, ὡς μὲ ἐπὶ τὸ πλεῖστον πλατεῖαν φράσιν, καὶ ἐξεργασίαν ἁρμόζουσαν τοῖς ὑποκειμένοις ἔχουσα· ἐνίοτε δὲ οὗτος ὢν ἡ τοιαύτη· ἦτοι πάρος νέκυος γε μαχέσσατο μοῦνος· ἀτὰρ τά γε τοῦ ἐχέχρη πορφυρέοις ἔπι τόσσον δὲ τὸ εἶδος πολλάκις ἐστὶ χρήσιμον τὸ τάχος τῆς λόγων αὐτονόητον καὶ βίαιον, καὶ τὸ λέγοντα· καὶ τὸν ἀκροώμενον· καὶ ῥᾳδίως τυγχάνει τῶν προειμένων· διηγεῖται δὲ ποτὲ μὲν ψελλῶς, ποτὲ δὲ μετὰ ἐπόνου, ἢ ὁμοιώσεως ἢ παραβολῆς· ἐπόνου μὲν ὡς ὅταν εἴπῃ, ἡ δ' ἔτεν ἐν θαλάμοισι πρίφρων πηνελόπεια, ἀρτέμιδι ἐμέλη, ἠὲ χρυσῇ ἀφροδίτῃ· ὁμοιώσεως δὲ, οἷον αὐτὸς δὲ πῖλος ὡς ἐπεπωλεῖτο σέχασ ἀνδρῶν· παραβολῆς δὲ, ὅταν παραπλησίων πραγμάτων παράθεσιν ποιήσηται, ἔχουσαν ἀνταπόδοσιν·

Comparationis παραβολή

ἀπὸ τὸ προκειμένου διηγήματος· καὶ ἔστι παρ' αὐτῷ πολλὰ τοιαῦτα ἤδη τῶν παραβολῶν σωζόμενα· καὶ πολυτρόπως παρατίθησι ταῖς τῶν ἀνθρώπων πράξεσι, καὶ χρῆται ξώοις ἄλλοις ἐν χρείαις, καὶ φύσεσι.

Comparationes à Plutarcho Latinitate donatæ. Ut Lucianus. Apud Homerum.

Κ αὶ ἔστι μὲν ὅταν ἀπὸ τῶν ἐλαχίστων ποιῆται τὴν ὁμοίωσιν· ἃ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ σώματος, οὐκ ἀπὸ πολλῆς φύσεως ἑκάστου ἀφορῶν· ὅθεν πολλοὺς ἰταμοὺς ἀπείκασε μύαις, καὶ ὀλιγανδρίαν θάρσος ἐνίοτε ἔθνεσιν ἔθηκε· καὶ πολλοὺς σωφρονοῦντας ἐν τῷ αὐτῷ ζώῳ· ἐνίοτε μὲν μεγάλων ἀδίνων ἔθνεα πολλὰ γεννῶν· ἐνίοτε δὲ ἀθροισμοῦ, καὶ πολυπληθείαν μετ' αὐταρκείας μειλίσσοντας· ἐνίοτε δὲ ἔθνεα ἔστι μειλιττῶν ἀδίνων· ὅτου δὲ καὶ πολὺ ὀργὴν· καὶ πολὺ δύσκριν ἐνδήλως ἔχων, σφήκεσιν ἐμπότοις ἀνοσίοις· καὶ ἔτι προσθεὶς ὡς παῖδας ἐρισμάραγσιν ἔθοντες· ἵνα μᾶλλον τὸ ἐν φύσεως αὐτῶν θυμοειδὲς τῷ ἀπὸ τῶν παίδων ἐρεθισμῷ ἐπιτείνῃ· ἐπὶ δὲ συνεχῶς φωνῆς φησίν· ἐαθολοὶ τεπήγεσιν ἐσιμότδε· λαλέσσαν γὰρ τὸ ξῶον, καὶ ἄπαυστον ἐνέτυτῳ·

Τ ῶν δὲ ἀσυστάτως φρομένων φωνὰς παμμιγεῖς· ὅτως ἐπέχησεν, ἠΰτε πρ κλαγγὴ γεράνων πέλει ἀρανόθι προ· τὰ δὲ εἰς τάξιν κεθισταμένα πλήθει τοῖς κεθιμένοις ὀρνέοις ὁμοιοῖ κλαγγηδὸν προκεθιζόντων·

Τ ὴν δὲ ὀξύτητα τῆς ὄψεως, καὶ τῆς πράξεως, ποτὲ μὲν ἐράνῃ παραβάλλει· ὠκεῖ φαεσφόρῳ, ὅστ' ὤκιστος πετεηνῶν· ποτὲ δὲ ἀετῷ, ὃν τε κ, ὑψόθ' ἑόντα πόδας τανύς ἁλιάετον ἔλαβε πῶϊς· παρίστησι γὰρ πολὺ ὀξυδέρκειαν ἐν τῷ πόρρωθεν ἰδεῖν· ὁ δὲ τάχος, ἐν τῷ ποδοκέστην ζῶον ἐλαφ· ὃν δὲ ἐν παγέντα πρὸς ὄφιν πολεμίου, δρακόντος ὁράματι προσείκασεν, ὃν ὀνήσασ' ὀδ' ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν παραδείγματα λαβεῖν· ὡς δ' ὅτε τις δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέσῃ·

Aquibus non sumpserit Lucianus humor.

Α ἠδὲ τ' ἄλλων ζώων θηλείαι μὲν ἀὴρ τῇ λαγωὸς λαμβάνει, καὶ ἀὴρ τῆς ἐλάφου ὁμοίως· τίφθ' ὕστερος ἔσυτε τεθνηκότος ἢ τε νεβροὶ κωφοῦσι δ' ὅτε μὲν ἀλκὴν· ὡς δ' ὅτε παρχαρόδοντε δύω κάπρω, ὅτ' ἐπὶ θήρης· ὅτε δὲ φιλοτεκνίαν ὡς ἡ κύων ἀπαλῇσι περὶ σκυλάκεσι βεβῶσα· ὅτε δὲ προμάχιαν πρὸς τὸ φυλάσσειν· ὡς δὲ κώδεα περὶ μᾶλλα συσωρήσονται ἐν αὐλῇ·

Α ρπαγὴν δ' ἅμα μυθικῶς· καὶ ταμῶς πρασσόμενον, λύκοις ἔκφασιν· ὡς ἡ λύκοι ἄρνεσιν ἐπέκραον, ἢ ἐρίφοισι·

Τ ὸ δ' ἄλκιμον, καὶ ἄτρεπτον διάτε συῶν ἀγρίων· καὶ παρδάλεων, καὶ λεόντων ἔδειξε, μερίζων ἑκάστῳ τὸ πρὸς φύσιν οἰκεῖον·

Τ ῶν μὲν συῶν τὴν ὁρμὴν, ἣν ἔχει πρὸς μάχην ἀνυπόστατον ποιῶν ἐδομένους δ' ἀρ' ὑπὸ προμάχοις συῒ ἴκελος ἀλκήν· τῶν δὲ παρδάλεων τὸ ἄτρεστον τῆς τόλμης· ἀλλά τε καὶ πρὶν δηρὶ πεπαρμένω ἂν ἀπαλύξαι· λεόντων δὲ τὸ μέλλον μὲν, ἐς τέλος δὲ γενναῖον· ἀρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφωτέρωθεν μαστέται·

Γ άλιν δὲ παραβάλλει ἀχόμον ἀνδρὸς γενναίου, ἵππῳ φρονήσεως πεπορεσμένῳ· ὡς δ' ὅτε τις σταθὸς ἵππος ἀμοιβήσας ἐπὶ φάτνῃ· καὶ τἀναντίον βραδέως πορῶν ἀΐητον ἐν τῷ κάρτει ἔων ἕστως ἔδρεξεν· ὥστ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν· ἐβιήσατο πάσας· ἀλλὰ καὶ βασίλεον, κῦδος ἔχον ἐτύπωσε διὰ τούτων· ἦ τε βῆς ἀγέλῃφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων· ὃ κάτελπε ἢ δὲ θαλασσαίων ξώων ὁμοιότατα· πολύπους μὲν τὸ παράμονον, καὶ δυσαπόσπαστον τῶν πετρῶν· ὡς δ' ὅτε πολύπους θαλάμης ἐξελκόμενος· δολίνος δὲ τὸ ἠπεμονικὸν, καὶ κρατιστεῦον τῶν ἄλλων· ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι·

Γ ολλάκις δὲ τὰ ὑπὸ ἀνθρώπων πρασσόμενα ἄλλως

ὁμοίως πράξεσι παραβάλλῃ, ὡς πρὸ ἐν τούτῳ· οἷσι δὲ ὡς τὰ μὴ πρὸς ἐναντίοισι ἐμπίπτοντα ἀλλήλοισι, πλὴν ἑνὸς τοῦτο, καὶ κατὰ τρίαν γενεὴν τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ ἀγεννῶς ἀκμάζοντι, ἀγεννὴς μετὰ μακρὸν ἐκ μοιρώσεως· τίσι δὲ ἀκμάσαι παρὸ κλεις ἢ ὦτε ἡ μὴ γυναῖκι.

Ε τὸ λ μησε δὲ καὶ τοῖς στοιχείοις παραβαλεῖν· πράξεις ἀνθρωπίνας· ὡς ἐν τούτῳ· ὡς ἔφατ· ἐπὶ οἷσι δὲ μέγιστον, ὡς ὅτε νῦ μαίνεται ἐφ' ὑψηλῆ· ὅτε κινήσει νόος ἐλθὼν προβλῆτι σκοπέλῳ, τόν δ' ἄν ποτε νύματα λείπει πάντοίων ἀνέμων, ὅταν ἔνθα γένωνται· ἐν οἷς δῆλός ἐστι καὶ ὑπὸ βολῇ, καὶ αὐξήσει μερμένος· ὃ γὰρ ἤρμησε νύματος ἴσχω πλὴν κραυγὴν ἀπεικάσαι, ἐμοὶ τῶν προφδομένων ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅπερ μετεωρίζόμενον τὸ νῦμα μέζονα ἢ χρὸν ἀποτελεῖ, καὶ ὃ χ' ἁπλῶς νῦ μα, ἐμοὶ τὸ κινηθὲν ἀπὸ νότου, τὸ μάλιστα τὰ ὑγρὰ κινᾶνος, καὶ ἐπὶ σκοπέλῳ προβλῆτι τῷ ἀνατεταμένῳ εἰς τὸ πέλαγος, καὶ πρὶ κλυζομένῳ ὑπ' αὐτοῦ· ὃς καὶ ἀλίλαβτον ἔχει τὴν κλύδωνα, ὃ πόθεν ἂν προασίπωσιν οἱ πένοντες ἄνεμοι· τοιαῦτα λόγου ἐστὶ τὰ τῆς ἐν τῷ διηγεῖσθαι ἐξηγασίας παρ' αὐτῷ· ἅπερ ἔνεστι καὶ ἐπὶ τῶν πολλῶν κατανοεῖν, ἐκ τῶν ὀλίγων παραδείγμάτων.

Σ μεφώμενα δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ἤδη τῶν λόγων, ἔστι παρὰ τῷ ὁμήρῳ πρώτῳ, καὶ τὰς ἐννοίας αὐτῶν λαβόντι, καὶ ἐναρξῶς κατασκευάσαντι· ὁμοίως ὀλίγα παραδείγμα τα παρατεθέντα, καὶ τὰ ἄλλα νοεῖν παρασκευάσει.

Ο δὲ θεωρητικὸς λόγος ἐστὶν, ὁ περιέχων τὰ καθ' ἕκαστα θεωρήματα, ἃ περ ἐστὶ γνῶσις πῆς ἀνηθείας· γινομένη μετὰ τέχνης· ἀρ' ὧν ἐστι πλὴν φύσιν τῶν ὄντων θέωντες, καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων κατανοεῖν· καὶ τὰς περὶ τὸ ἦθος ἐρωτὰς, καὶ κινήσεις διαιρεῖν· καὶ εἴτινι τέχνῃ, λογικῇ

μετέρχεσθαι τὴν ἀλήθειαν προσήκει μανθάνειν. ταῦτα δὲ μετεχειρίσαντο οἱ ἐν φιλοσοφίᾳ διαστρίψαντες, ἧς ἔτι μέρη τὸ φυσικὸν, καὶ ἠθικὸν, καὶ διαλεκτικὸν· ἐν δὴ πᾶσι τούτοις τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰ σπέρματα ἐνδιδόντα ὅμηρον εἰ καταμάθοιμεν, πῶς οὐκ ἂν εἴη πρὸ πάντων θαυμάζεσθαι ἄξιος· εἰ δὲ δι' αἰνιγμάτων, καὶ μυθικῶν λόγων τινῶν ἐμφαίνεται τὰ νοήματα, οὐ χρὴ παράδοξον ἡγεῖσθαι· τοῦτο γὰρ αἴτιον ποιητικῆς, καὶ τῶν ἀρχαίων ἦθος· ὅπως οἱ μὲν φιλομαθοῦντες μετά τινος εὐμουσίας ψυχαγωγούμενοι, ῥᾷον ζητῶσί τε, καὶ εὑρίσκωσι τὴν ἀλήθειαν· οἱ δὲ ἀμαθεῖς, μὴ καταφρονῶσι τούτων, ὧν οὐδύνανται συνιέναι· καὶ τὴν ἔστι πως, τὸ μὲν δι' ὑπονοίας σημαινόμενον ἀγαστὸν, τὸ δὲ φανερῶς λεγόμενον, εὐτελές·

Ἀρξώμεθα τοίνυν ἀπὸ τῆς τοῦ παντὸς ἀρχῆς, καὶ γενέσεως, ἣν θαλῆς ὁ μιλήσιος εἰς τὴν τοῦ ὕδατος οὐσίαν ἀναφέρει· καὶ θεασώμεθα, εἰ πρῶτος ὅμηρος τοῦθ' ὑπέλαβεν εἰπὼν, ὠκεανός θ' ὃς περὶ γένεσις πάντεσσι τέτυκται· μετ' ἐκεῖνον δὲ ξενοφάνης ὁ κολοφώνιος ὑφιστάμενος τὰς πρώτας ἀρχὰς εἶναι τὸ ὕδωρ, καὶ τὴν γῆν, ἔοικε σπάσαι τὴν ἀφορμὴν ταύτην, ἐκ τῶν ὁμηρικῶν τούτων· ἀκ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ, καὶ γαῖα γένοισθε· σημαίνει τὴν τὴν ἀνάλυσιν εἰς τὰ γεννητικὰ στοιχεῖα τοῦ παντὸς· ἡ δὲ μάλιστα ἀληθὴς δόξα, τέσσαρα στοιχεῖα συνίστησι· πῦρ ἀέρα, ὕδωρ, γῆν, ταῦτα δὲ καὶ ὅμηρος εἰδὼς φαίνεται, μνυμονεύων ἐν πολλοῖς αὐτῶν ἑκάστου· καὶ τὴν τάξιν δὲ αὐτῶν ὅπως ἔχει κατέμαθεν.

Ὅτι μὲν τὴν ἡ γῆ κατωτάτω πάντων ἐστὶ, θεασώμεθα· σφαιροειδοῦς γὰρ ὄντος τοῦ κόσμου, ὁ μὲν περιέχων τὰ πάντα οὐρανὸς, τὸν ἄνω τόπον ἐπέχειν εἰκότως λέγοιτ' ἄν· ἡ δὲ γῆ ἐν μέσῳ οὖσα πανταχόθεν, κατωτέρω τοῦ περιέχον

Tres partes philosophiae

Principia Rerum.

τος ἐστὶ· τὸν δὲ ὁ ποιητὴς ἐν τούτοις μάλιστα δηλοῖ, ἐν οἷς φησιν ὁ ξεῖνος ἀπὸ τοῦ λύματος σειρὰν ἀναφαίνεσθαι, πλὴν γῆν, καὶ πλὴν θάλασσαν ἀναπαύσεσιν, ὡς πάντα μετέωρα γενέσθαι· ἀπὸ ὅτου γὰρ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσαι, αὐτὴ μὲν γαῖα ἐρύσατο καὶ αὐτὴ θάλασσα· σφὼν μὲν νῦν ἔπειτα περὶ ῥίον ἀλύμοιο δησάμην· τὰ δὲ κατὰ θεὸν μετέωρα πάντα γένοιτο·

Ϛ περὶ δὲ γῆς ὄντος τοῦ ἀέρος, τὸ ἀέρα ὑψηλότερον εἶναι φησὶν ὅσῳ ἐλάττων ἀναβαὶς βριμήσεται, ἢ τότ' ἐν ἄλλῃ ἀκροτάτῃ πεφυῦξα· διὰ δὲ ἀέρος αἰθέρ' ἔκλυε· τὸ δὲ αἰθέρος ἀνωτέρω τὸν οὐρανὸν· ὡς οἱ μὲν μάρναντο σιδήρεος ὅρυγμα δόλος χάλκειον οὐρανὸν εἶναι· δι' αἰθέρος ἀξυστοῖο· καὶ ἔτι ἐν τούτῳ· ἠερίη δ' ἀνέβη μέγας οὐρανὸν ὄλυμπόνδε· τὸ δὲ καθαρώτερον τοῦ ἀέρος ἀνωτάτω ὂν· καὶ τὸ μάλιστα ἄπεχον τῆς γῆς, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀναθυμιάσεων, ὡς ὅλον λαμπρὸν φασιν ὅλυμπον προσηγορεῦσθαι· ἐν οἷς δὲ φησιν ὁ ποιητὴς σωσικεῖν τῷ διὶ τὴν ἥραν ἔσαν ἀολλέες, δοκῇ ταῦτα ἀπηγορεῦσθαι· ὅτι ἥρα τὴν ἀέρα καλοῦσιν ὁ ἀὴρ, ὥσπερ ἔστιν ὑμὰ ὄσια, διὸ καὶ λέγει· ἠέρα δ' ἤδη πίτνα πρόσθε βαθεῖαν· ζῶδι δὲ ὁ αἰθὴρ τοιοῦτός ἐστιν πυρώδης, καὶ ἔνθρομος οὐσία· ζῶδι δ' ἔλαχ' οὐρανὸν οὐρῳ ἐν αἰθέρι, καὶ νεφέλῃσιν· ἀδελφοὶ μὲν γὰρ ἔδοξαν διὰ τὴν σωτηρίαν, καὶ τὴν κατάστασιν ὁμοιότητα, ὅτι ἄμφω κεῖνοι, καὶ πινυτώδεσι· σωσίποροι δὲ, καὶ ὁμόλεκτροι, ὅτι ἐξ αὐτῶν σωιόντων γεννᾶται τὰ πάντα· διὸ καὶ ἐν τῇ ἤδη σωιόμενον καὶ ἡ γῆ αὐτοῖς φύει τὰς πόας καὶ τὰ ἄνθη·

Ζ ἢ αὖτος λόγῳ ἔχεται καὶ πλάνα· ἐν οἷς φησιν ὀζυδερκὴς μαθεῖν πλὴν ἤρων, καὶ ἐξαπέφθαι τὴν ποδῶν αὐτῆς ἄκμονα δύο, τουτέστι πλὴν γῆν, καὶ πλὴν θάλασσαν· μάλιστα δὲ ἐν ἐκείνοις, ἐξεργάζεται τὴν περὶ στοιχείων λόγον, ὃν

ἔσται ἐν τοῖς ἐκείνου

ὁτοσειδῶν λέγει αὐτῷ· ῥεῖς γάρ τε κρόνῳ ἐπιλήθου φίλοι, ὃς τέκε ῥέα, ζῶε, κ' ἐγὼ, ῥίτατος δ' αἰῶνος ἐτέροισιν ἀνάκτων· καὶ ῥ' ἔχθρα δὲ πάντα δ' ἀσαν· ἑκὼν δ' ἔμμορε τι μοίρης· καὶ ὅτι ὠκεανῷ τε πάντος νομῷ ζῶε ἔλαχε τ' τε πυρὸς ἠσίαν· ποσειδῶν δὲ πίλου τε ὕδατος, ἅλμης δὲ πίλου τε ἀέρος· τῶτον δ' λέγει ζόφον ἠερόεντα, ἐπειδὴ φῶς οἰκεῖον ἄπ ἔχει, ἀμφὶ δὲ ἠλίῳ, καὶ σελήνης, καὶ τῶν ἄλλων ἀέρων κεταλάμπεται.

Τ ετάρτη δ' κεταλήφθη κ' κοινὴ πάντων ἡ γῆ· ἥδε δ' τ' ῥιῶν σοιχείων ὐσία κινεῖται ἀεὶ· μόνη δ' ἀκίνητος ἡ γῆ μένει, ἣ καὶ τ' ὅλυμπον προσέθηκεν, ἐὶ λίου δ' ὄρος ἐστὶν, ὡς μέρος τ' γῆς· ἐὶ τὸ ὐρανῦ τὸ λαμπρότατον, κ' καθαρώτατον, ὡς καὶ ταύτης ὕσης ἐν τοῖς σοιχείοις πέμπτης ὐσίας· ὅπερ ᾠήθησαν τινὲς τῶν ἐνδόξων φιλοσόφων· ὡς τε κατὰ τὸ εἰκὸς κοινὰ ὑπέθετο εἶναι, πήν τε γῆν κατωτάτω διὰ βαρύτητα, κ' τ' ὅλυμπον ἀνω τάτω ὄντα δι' ἀκαθαρσίαν, ὅτι ἐς ταῦτα αἱ μεταξὺ φύσεις, πῆ μὲ κατα φέρονται, πῆ δ' ἀναφέρονται· τ' δ' σοιχείων φύσεως ἐξ ἐναντίων σωεστώσης, ξηρότητός τε, καὶ ὑγρότητος, καὶ θερμότητος, καὶ ψυχρότητος, ὑπὸ δ' τ' πρὸς ἄλληλα ἀναλογίας, κ' κράσεως ἐναπεργαζομένης τὸ πᾶν, καὶ μεταβολὰς ἀδ' μερικὰς ὑπομενούσης, τὰ δ' παντὸς λύσιν μὴ ἐπιδεχομένης, ἐπειδὴ κ' ἧς ἔφη τὰ ὁλασωεστάναι ὅτως, ἄλλοτε μὲ φιλότητι σωερχόμενα εἰς ἓν ἅπαντα, ἄλλοτε δ' αὖτις ἕκαστα, φορᾷ ἰόντα νείκεος ἀχθ.· τ' μὲ συμφωνίαν κ' ἕνωσιν τ' σοιχείων, φιλίαν προσαγορεύσας· νῆμας δ' τ' ἐναντίωσιν.

Γ ρὸ δὲ τότε ὅμηρος τ' φιλίαν, κ' τὸ νεῖκος ἀνίστασθαι, ἐν οἷς φησιν ἥρα παρ' αὐτῷ· εἶμι δ' ὀφομένη πολυφόρβην πείρατα γαίης, ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, κ' μητέρα

Rehgna elementa Mobilia Sola terra immobilis

Concordia et discordia Empedocleam elementis

Veneris Concordia, Martis discordia

πηδῶντὰς ἐμπιπτόμενον, καὶ σφᾶς ἀκριτα νείκεα λύσω.
Τοιοῦτον δὲ τὸ κατὰ τὴν Ἀφροδίτην, καὶ τὸν Ἄρην ὁ μῦθος ἀναπέπλεκται, πῆς μὲν τοῦ θυμοῦ δυναμένης, ὁ παρὰ τῷ Ἐμπεδοκλεῖ φιλία· τὸ δὲ παρεπόμενον τὸ νῆκος ὄθεν ποτὲ μὲν σώζουσιν ἀλλήλοις, ποτὲ δὲ διαλύονται· ἐλέγχει δὲ αὐτὸς ἥλιος, καὶ δεσμοῖ μὲν αὐτὸς Ἥφαιστος· λύει δὲ ποσειδῶν· ὧν ὁ μὲν ὑγρόν ἐστιν, ὅτι ἡ ἔνυδρος, καὶ ἡ ξηρὰ οὐσία, καὶ ἡ ταύτην ἐναντία, ἡ πυρώδης, καὶ ὑγρὰ, ποτὲ μὲν σωμάτωσι τὰ πάντα, ποτὲ δὲ λύσιν.

Adultorum Martis et Veneris

Ἀκολουθεῖ δὲ τούτοις καὶ τὸ παρὰ τοῖς ἄλλοις ποιητοῖς εἰρημένον, ὅτι ἐκ τῆς Ἄρεος, καὶ Ἀφροδίτης συνουσίας ἁρμονία συνέστηκεν ἐξ ἐναντίων βαρέων τε, καὶ ὀξέων, πιρνα μένων ἀλλήλοις ἀναλόγως· ὅπως δὲ ἀντίκεινται ἀλλήλοις τὰ τῆς ἐναντίας φύσεως τετυχηκότα, μανίης φαίνεται ποιητὴς· καὶ ἐν τῇ παρατάξει τῶν θεῶν, ἐν ᾗ πεποίηκε τὸν μὲν τοῖς Ἕλλησι, τὸν δὲ τοῖς Τρωσὶ βοηθοῦντα, ἀμηχανοριπῶς ἐμφαίνων τὰς δυνάμεις ἐχούσας. καὶ τὸν μὲν φοῖβον τῷ ποσειδῶνι ἀντιτάσσει, τὸν Ἕρμῆν, τῷ ξηρῷ, καὶ πυρώδει· τὸν δὲ ἀθηνᾶν τῷ Ἄρει, τὸ λογιστικὸν τῷ ἀλογίστῳ, τυτέστι τὸ ἄγχιστον τῷ κακῷ· τὸν δὲ Ἥραν τῇ ἀρτέμιδι· τὸν μὲν ἀέρα τὴν σελήνην· ἢ ὅτι ὑγρὸν, καὶ βραδὺς, καὶ πολυκίνητος· τὸν δὲ ἑρμῆν τῇ λητοῖ, διότι ὁ μὲν λόγος, ἀεὶ ζητεῖ, καὶ μέμνηται· ἡδὺ λήθην τοῦτο ἔχει ἐναντίον· τὸν δὲ Ἥφαιστον τῷ ποταμῷ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καθ' ὃν καὶ Ἥλιον τῇ θαλάσσῃ· θεατὴν δὲ τῆς μάχης τὸν πρῶτον θεὸν, καὶ ἐπὶ τούτῳ γεγενῆσθαι.

Quod Venus sit humidi et frigidi

Ἡ δὲ τῶν προφερομένων ἅμα, καὶ τῶν ὑποφερομένων ὁμοιρος φαίνεται· καὶ ὅτι ἐξ ὑγροῦ ὁ νόσμος, καὶ πεπαρασμένος· εἰ ἦν ἄπειρος ἦν, οὐκ ἂν ἐς ἀριθμὸν πέρας ἔχον τὰ διηρεῖτο· καὶ ἐν τῷ ὀνόματι σημαίνει τὸ σωπᾶν· ὡς

καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς χρῆται, ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ τῷ πληθυν-
τικῷ. σαφέστερον δὲ τὸ αὐτὸ δηλοῖ ἐν τῷ ἐπεῖν πείρα-
τα γαίης· καὶ πάλιν ἐν οἷς φησὶν, οὐδ' εἴ κε τὰ νέατα πεί-
ραθ' ἵκηται γαίης· καὶ πόντοιο, καὶ ἐν τῷ, ἀκροτάτῃ
κορυφῇ πολυδειράδος οὐλύμποιο· ὅπου γάρ ἐστιν ἀκρό-
της, ἐκεῖ καὶ πέρας· ὅπως δὲ καὶ περὶ ἡλίου γινώσκει, οὐκ
ἄδηλον, ὅτι κυκλοφορικὴν ἔχων δύναμιν, ποτὲ μὲν
ὑπὲρ γαίης φαίνεται, αὖθις δὲ ὑπὸ γῆν ἄπεισι· καὶ τοῦ-
το δῆλον ποιεῖ λέγων, ὦ φίλοι, οὐ γάρ τοι ἴδμεν ὅπῃ ζό-
φος, οὐδ' ὅπῃ ἠὼς, οὐδ' ὅπῃ ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑ-
πὸ γαῖαν, οὐδ' ὅπῃ ἀνεῖται· καὶ ὅτι ἀεὶ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰὼν,
καὶ διὰ τοῦτο ὑπερίων προσαγορευόμενος ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ
ποιητοῦ τήν τε ἀνατολὴν ἐκτοῦ περιέχοντος τὴν γῆν ὕ-
δατος, τουτέστι τοῦ ὠκεανοῦ ποιεῖται, καὶ εἰς αὐτὸν καταδύε-
ται, δηλοῖ σαφῶς τὴν μὲν ἀνατολὴν κἂν τούτοις· ἠέλιος
δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην, οὐρανὸν εἰς πολύ-
χαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνῃ· τὴν δὲ δύσιν, ἐν δ' ἔπεσ'
ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, ἕλκον νύκτα μέλαι-
ναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·

Δ εἰκνυσι δὲ αὐτοῦ καὶ τὸ εἶδος· λαμπρὸς δ' ἦν ἠέλιος ὥς,
καὶ μέγεθος, εὖ τε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαῖαν·
καὶ ἔτι μᾶλλον ἐν τούτῳ· ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν
ἀμφιβεβήκει· καὶ τὴν δύναμιν· ἠέλιος, ὃς πάντ' ἐφο-
ρᾷ, καὶ πάντ' ἐπακούει· καὶ τὸ ἔμψυχον, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ κι-
νήσει αὐτοπροαίρετον, ἐν οἷς ἀπειλεῖ, δύσομαι εἰς ἀΐδαο,
καὶ ἐν νεκύεσι φαείνω· καὶ ἐπὶ τούτῳ ὀξεῖς αὐτὸν παρα-
καλεῖ· ἠέλι', ἤτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε, καὶ
θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν· ἐξ ὧν δηλοῖ
ὅτι, οὐ πῦρ ἐστιν ὁ ἥλιος, ἀλλ' ἑτέρατίς κρείσσων οὐσία· ὅ-
περ καὶ ἀριστοτέλης ὑπέλαβεν· εἴγε τὸ μὲν πῦρ ἐστιν ἄνω

φερὲς, καὶ ἄψυχον, καὶ ἀναίσθητον, καὶ φθαρτὸν· ὁ δὲ
ἥλιος κυκλοφορητικὸς, καὶ ἔμψυχος, καὶ αἰώνιος, καὶ
ἄφθαρτος, καὶ τῶν ἄλλων δὲ τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ἄστρων·
ὅτι δὲ ἀπέρατος ὄμπρος ἔχει, φανερόν ἐστιν ἐξ ὧν τε
ποιήσει πλησιάζων θ' ὑπάλλάς τε, τότε μὲν ὀπίσω ἀπίων, καὶ
πάλιν ἄρκτον τὴν ἀεὶ προφαινομένην πρὸ τῆς ἀφανοῦς πόλου
τὸν βόρειον, καὶ διὰ τὸ μετέωρον μὴ ἀποκρυπτομένην τῷ ὁρί-
ζοντος· ὅτι δὲ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ὅτε μικρότατος κύκλος ἐν
ᾧ φέρεται ἄρκτος· καὶ ὁ μέγιστος, ἐν ᾧ ὡρίων φέρεται, ἐν
τῇ τῆς κόσμου περιφορᾷ, καὶ τὴν βραδεῖαν δυόμενον βοώ-
την· ὅτι πολυχρόνιον ποιεῖται τὴν κατάδυσιν, οὕτω πε-
πλωκὼς θέσει, ὥστε ὀρθὸν καταφέρεσθαι, καὶ συγκατα-
δύεσθαι τέσσαρσι ξωδίοις τῶν πάντων εἰς ὀλίγον νύκτα
μεριζομένων ἐξ ζωδίων· εἰδὲ μὴ πάντα τὰ περὶ τὸν
ἄστρων θεωρήματα διεξῆλθεν, ὡς ἄρατος ἢ ἄλλός τις,
ἐχρῆν θαυμάζειν. οὐ γὰρ τοῦτο προὔκειτο αὐτῷ· ἀλλὰ νοεῖ
δὲ τὰς αἰτίας τῶν περὶ τὰ στοιχεῖα συμπτωμάτων,
οἷον σεισμῶν, καὶ ἐκλείψεων.

Ε περὶ γὰρ ἡ γῆ σύμπασα μετέχει ἐν ἑαυτῇ ἀέρος τε,
καὶ πυρὸς, καὶ ὕδατος ὑφ' ὧν καὶ περιέχεται κατὰ τὸ
μέσον ἐν βάθει αὐτῆς, σαφῶς ἔστανται ἀτμοὶ πανταχόθεν
τούτων φασὶν ἐξω μὲν φερομένης πνεῦμα τὸν ἀέρα· ἐμ-
βεβλημένα δ' ἐνοικοδομεῖν, εἰς τὸ ἔξω βιαζομένης, τὸ δ' ἀ-
νειλεῖσθαι τὸ πνεῦμα ἐντὸς τῆς γῆς τὴν θάλασσαν αἰτίαν
εἶναι νομίζουσιν ἐμπεφάρασαν ἐνίοτε τοῖς εἰς τὸ ἔξω
διόδοις· ἔστι δὲ ὅτε ὑποχωρῆσαν αὖπαλιν, κατερρήγνυ τὴν
γῆς τινὰ μέρη· καὶ τοῦτο ἔνιοι μέρος φασὶν, παλαιὰν
τὴν σεισμῶν τῷ ποσειδῶνι ἀνατιθέντες, γαιήοχόν τε
αὐτὸν, καὶ ἐνοσίχθονα προσαγορεύοντες.

Ε περὶ δὲ τὴν πνευμάτων ἐντὸς τῆς γῆς κατειργομένων,

νην εμίαν συμβαίνουσι, καὶ ζόφοι, καὶ ἀμαυρώσεις τοῦ
ἡλίου, σκεπτόμενοι εἰ καὶ τὸν σωτῆρα τὸν ποιητὴν Ὅμηρον
τὴν ποσοῦτον σεισμὸν τῇ γῇ, μετὰ τὴν Ἀχιλλέως ἔξοδον
ἐπὶ τὴν μάχην προφήτευε ἢ ἐπὶ τῆς προτάσεως,
ὁποία ἦν ἡ τοῦ ἀέρος κατάστασις· ἐπεὶ ἐν τῷ σαρπηδόνος
ξένου δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τανύσας κραταιὴν ὑσμίνην·
καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ παρόντος· ἀλλ' ὅτε δὴ ἠέλιον σόον ἐμμεναι,
ἤτε σελήνην· ἠέρι μὲν κατέχοντο καὶ μετὰ λίσσον
ὃ ἀέρα δύχεται, ἔνθ' πάτρη, ἐνθα συρῦσαι ὑπ' ἠέρος ἦ
ἀχαιῶν· ποίησον δ' ἀέρην, ὅς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὲ
θαι· μετὰ τὸν σεισμὸν τοῦ ἀνέμους ἔξω κατασάντος, σφοδροὶ γίνονται ἄνεμοι, ὅθεν ἦρα φησὶν· αὐτὰρ
ἐγὼ ζεφύροιο καὶ ὀρσέτω νότοιο εἴσομαι ἐξ ἀλόθεν
χαλεπὴν ὀρέξασα θύελλαν· ὅτα τῇ ὑστεραίᾳ τὴν ἀνέμους
ἡ Ἶρις ἐπὶ τὸν πυρὸν τοῦ παρόντος παρακελεῖ· οἱ δ' ὀρέοντο πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ νέφεα κλονέοντες ὄπιθεν·
ὕτως ἢ τὴν κλῆσιν τοῦ ἡλίου φυσικῶς γινομένην, ὅταν ἡ σελήνη ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν συνόδῳ κατὰ κάθετον
ὑπελθοῦσα ἐπισκοτήσῃ εἶδος φαίνεται· προεῖπον δ' ὅτι ἐλύσεται ὁ ὀδυσσεὺς, τοῦ ἀφθίνοντος μηνὸς, τοῦ δὲ
τεσσαρεσκαιδεκάτου ἐστὶν ὅτε ἅμα παύεται καὶ ἄρχεται, ὁ μὲν
συνόδος τῷ ἡλίῳ τῇ σελήνης, ἅμα τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν
φησὶν ὁ μάντις πρὸς τὴν μνηστῆρας· ἆ δειλοὶ τί κακὸν
τόδε πάσχετε, νυκτὶ μὲν ὑμέων εἰλύαται νεφάλαί τε
πρόσωπά τε νέρθε τε γῆνα· ἐδώλων δὲ πλέων πρόθυρον, πλήν δὲ καὶ αὐλὴ ἐμένων· ἐρεβεύδει δὲ ὑπὸ ζόφον·
ἠέλιος δ' οὐρανῦ ἐξ ἀπόλωλε· κακὴ δ' ἐπιδέδρομε νὺξ ἀχλύς·
ἀνέμων δὲ φύσιν ἀκριβῶς κατενόησεν· ὧν τὸ μὲν
γένεσιν ἐκ τῶν ὑγρῶν εἶναι· τὸ δὲ ὕδατος μεταβολὴν,
ὡς ἀέρα γίνεται· ὅθ' ἄνεμος, ἔστιν ἀὴρ ῥέων· τοῦτο δὲ, ἐν

Natura Ventorum

Ἄνεμος ἀὴρ ῥέων.

τε ἄλλοις πολλοῖς ἐμφαίνει, καὶ ἐνοῖς φησὶν, ἀνέμων μένος ὑπὸν ἀέντων· πῶς γὰρ τάξιν αὐτῶν, ὡς ἔχει διέθηκε· σωὸ δ' οὖρός τε νότος τ' ἔπεσε, ζέφυρός τε δυσαὴς, καὶ βορέης αἰθριγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων· τούτων γὰρ ὁ μὲν ἀπὸ ἀνατολῆς ὁρμᾶται, ὁ δὲ ἀπὸ μεσημβρίας· ὁ δὲ ἀπὸ δύσεως· ὁ δὲ ἀπὸ ἄρκτου· καὶ ὁ μὲν ἀπηλιώτης ὑγρὸς ὢν, μεταβάλλει εἰς νότον θᾶττον ὄντα· ὁ δὲ νότος λεπτὸς ὢν καὶ ὑγρὸς, ὡς ζέφυρον, ὁ δὲ ζέφυρος ἔτι μᾶλλον λεπτὸς καὶ ὑγρὸς, εἰς βορέαν ἀποκαθάρεται· διὸ ὥσπερ ἐπὶ κραιπνὸν βορέην, τὰ δὲ νέφη ἄξειν· καὶ πῶς ἂν τίθεσιν δὲ αὐτῶν φυσικῶς ἐξηγήσατο· ἄλλοτε μὲν νότος βορέῃ προέηκε φέρεσθαι· ἄλλοτε δ' οὖρος ζεφύρῳ εἰξασε διώκειν.

Ἠπίστατο δὲ καὶ ὅτι βόρειος πόλος, ὑπὲρ γῆν ἐστι μετέωρος, ὡς καθ' ἡμᾶς ἡ ἐν τῷ κλίματι τούτῳ κατοικοῦντας· ὁ δὲ νότιος ἐκ τοῦ ἐναντίου βαθύς· ὅθεν ἐπὶ μὲν τὸ βορεῶδες φησὶ· καὶ βορέης αἰθριγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων· τὸ ἀνωθεν ἐμπίπτουσαν φορὰν τοῦ ἀνέμου ἐμφαίνει· ὁ δὲ ὦθει, τὸ ἀπὸ τοῦ ποιοτέρου πρὸς τὸ ἀναντες βίαν· ὅτι δὲ καὶ ἡ τῶν γενέσεις ἐστὶν ἐκ τῆς τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσεως, ἐπεδήλωσεν εἰπών· κατάδυ ὑφ' ἕδρην ἧκεν ἑέρσας αἵματι μυδαλέας ἐξ ἀθέρος, καὶ ἀματοέσσας δὲ φιάδας κατέχευεν ἔραζε· προειρήκει δὲ τὸ αἷμα μελαινόεν ὕδωρ· ἀμφὶ σκάμανδρον, ἑσπέρασσε δὲ ὀξὺς ἄρης, ψυχαὶ δ' ἀΐδος δὲ κατῆλθον· ὅθεν δῆλόν ἐστιν ὅτι τὰ ἀναφερόμενα ἀπὸ τῆς περὶ γῆν ὑδάτων ὑγρὰ ἀναπεφυρμένα τῷ ὕδατι, τοιαῦτα ἄνωθεν κατενέχθη· ἢ δι' ἃ λόγον ἔχεται καὶ ἐκεῖνο· ἡ μὲν ὀπωρινῷ ὅτε λαβρότατον χεῖ ὕδωρ· τότε δὲ ὁ ἥλιος ἐν βάθεσι ἀναυαίνων διαξηροῖ τὰς τῆς γῆς τὰ ὑγρὰ, θολερὰ, καὶ ῥεώδη

ἀναφέρει· τὰ γὰρ ὑπὸ βάρους λάβρα καταῤῥήγνυται· αἱ δὲ μὴ
ὕδραι ἀναθυμιάσεις, ὑετοὺς γεννῶσιν, αἱ δὲ ξηραὶ ἀνε-
μους· ὅταν γὰρ ἐννεφῆ ἀπολιφθῇ ἄνεμος, ἔπειτα βίᾳ ῥή-
ξῃ τὸ νέφος, βροντὰς, καὶ ἀστραπὰς ἀποτελεῖ· εἰ γὰρ ἐκπί-
πτοι ἡ ἀστραπὴ, πρᾶον ἂν ἀφίησιν· ὁ δὲ Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς
λέγει τὰ τοιαῦτα ἀστράπας· ἡ μεγάλ' ἔκτυπε· καὶ ἐν ἄλ-
λοις. βλὶ δ' ἀμυδὶς βρόντησε, καὶ ἐμβαλε νηὶ πρᾶον·
Θ εὖς εἶναι πάντας οἴους ὀρθῶς φρονοῦντας νομίζουσι, καὶ
πρῶτος ὅμηρος· ἀεὶ δὲ μέμνηται τῶν θεῶν λέγων, μά-
χεσθαι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες ἀθανάτοι δ' ὄντες, ῥᾳδίαν· καὶ
ἅπασιν ἐχρῶντο πλὴν τῆς ζώσης φύσεως, καὶ ἀδύνατα τροφῆς
ἧς ἔχουσι τῶν θνητῶν ζώων τὰ σώματα· ἀ γὰρ σῖτον ἐ-
δασὺ, ἀ πίνει αἷμα δίνον· τοὺς δὲ ἀναίμονες εἶσι, καὶ ἀθά-
νατοι καλέονται· ἐπεὶ δὲ ἐδεῖτο ἡ τοιήσις θεῶν ἐνδυνά-
των ἵνα πῶς γνώμην αὐτῶν, ἀλαθήσῃ τῶν ἐντυχανόντων
παρασήσῃ, περιέθηκεν αὐτοῖς σώματα· ἄδην δὲ ἄλλο
σώματος εἶδος ἢ τὸ ἀνθρώπου δυνατὸν ἔχειν ἐπίσημος·
καὶ λόγῳ, προσεικάσας ἕκαστον τῶν θεῶν, μετὰ τοῦ ποσ
μῆσαι μεγέθη τε καὶ κάλλει ἅμα καὶ τοῦτο ὑπέδειξε,
τὸ εἰκόνας, καὶ ἀγάλματα θεῶν μετὰ ταῦτ' εἰς ἀνθρώπων
εἶδος, ἠκριβωμένας δοῦναι ὑπὲρ τοῦ παρέχειν ὑπό-
μνησιν, καὶ τοῖς ἐλάσσον φρονοῦσιν, ὅτι εἰσὶ θεοί. τούτων
δὲ πάντων ἀρχηγὸν, καὶ ἡγεμόνα τὸν πρῶτον θεὸν νο
μιζόντων τῶν ἀρίστων φιλοσόφων ἀσώματον ὄντα, καὶ
νοήσει μᾶλλον καταληπτόν· καὶ ὅμηρος ταῦτα ὑπολαμ
βάνων φαίνεται, παρ' ᾧ λέγεται ὁ Ζεὺς, πατὴρ ἀνδρῶν τε
θεῶν τε· καὶ ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη ὕπατε κρειόν
των· καὶ αὐτὸς μὴν ὁ Ζεὺς φησιν· ὅσον ἐγὼ περὶτε ἐμὶ
θεῶν πρὶτ' ἐμὲ ἀνθρώπων· ἡ δὲ ἀθηνᾶ πρὸς αὐτόν· οὖν
καὶ ὑμεῖς ἴδμεν, ὅτοι ἀθένος ἐκ ἐπιεικτόν· ἐπὶ δὲ δὴ καὶ

Religio Deum

τὸν ζητῆσαι, εἰ νοητὸν ἢ πίστας τὸν θεόν, ἢ ἀντικρυς ἀπάτης ἐν ποιήσει πολὺ τὸ μυθῶδες ἐχούσης. ὅμως δέ ἐστι καταμαθεῖν, ἐν οἷς φησὶν· εὗρεν δ' οὐρύοπα κρονίδην ἄτρ' ἤθροον ἄλλων· καὶ ἐν οἷς αὖθις λέγει· ἀλλ' ἤτοι τὸ ἐγὼ ἀθρέω πυκὶ θυμῷ μίμνοντος ἢ μενος, ἐνθ' ὁρῶν φρένα τέρψομαι· ἢ δὲ μόνωσις αὕτη, καὶ τὸ μὴ καταμιγνύειν τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἑαυτὸν, ἀλλὰ χαίρειν ἑαυτῷ σωφρονοῦντα, καὶ χρώμενον ἢ συνοίαν ἄγοντι, καὶ ἀεὶ διανοουμένῃ τὰ πάντα, πλὴν τὸ νοητὸν θεὸν φύσιν παρίστησιν. οἶδα δὲ ὅτι τινές ἐστιν ὁ θεὸς ὁ πάντα ἐπισκόπος, καὶ διέπων τὸ πᾶν φησι τὸν ὁ ποσιδῶν· ἢ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁ μὸν γένος ἢ δ' ἔτι πάρ· ἀμφὶ δὲ πρότερος ἐγένετο, καὶ πλέονα ἤδη· καὶ τὸν πολλάκις, ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ὀνόησε· τὸν σημαίνῃ ὅτι ἀεὶ διανοεῖται.

Τῆς δὲ τοῦ θεοῦ διανοίας ἐχέτω, καὶ ἡ πρόνοια, καὶ εἱμαρμένη, περὶ ὧν ἤρηνται λόγοι πολλοὶ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις· τούτων δὲ πάντων τὰς ἀφορμὰς ὁ μῦθος παρέχεται. λόγῳ τῆς προνοίας τῶν θεῶν τί ἂν καὶ λέγοι τις, ὅτε διὰ πάσης τῆς ποιήσεως ὁ μόνον πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων διαλέγονται, ἀλλὰ καὶ καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν, τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλοῦσιν· ὀλίγα δὲ παραδείγματος ἕνεκα θεασώμεθα ἐν οἷς ἐστιν ὁ ξάνθος λέγων πρὸς τὴν ἀθελφόν, ἔγνως ἐνοσίχθων ἐμὲν ἐν στήθεσι βυλήν, ὧν ἕνεκα ξανθάχαρα, μέλεσί μοι ἀλλυμένοις πῦρ· καὶ ἐν ἄλλοις, ὦ πόποι, ἢ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι, ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ.

Ἔτι δὲ τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα, καὶ τὸ φιλάνθρωπον ἤθος ἐμφανῆ ἐποίησεν, πῶς ἂν ἔπειτ' ὀδυσσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην, ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν ἀθανάτοισι δέδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν· ἐν οἷς ὁρᾶται

Quod bonus sit, quod vere beatum sit

regem philosophum oportere dari legis regiae disputatio

δεῖν ὅτι ἐπίνεται τὸν ἄνδρα πρῶτον ἐπὶ τῷ νῦν ἔχειν· δεύτερον ἢ ἐπὶ τῷ σέβειν θεούς· πῶς ἢ αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλοῦντας, καὶ συμπονοῦντας ποιεῖ τοὺς θεοὺς ἐν πολλοῖς ἔστι κατα μαθεῖν· ὡς πρὸ καὶ τῶν Ἀθηναῖων, ποτὲ μὲν τῷ ἀχιλλεῖ· ἀεὶ δὲ τῷ ὀδυσσεῖ, καὶ τὸν ἔρμῆν τῷ πριάμῳ, καὶ αὖ πάλιν τῷ ὀδυσσεῖ· καθόλου ἢ ἀεὶ τοὺς θεοὺς τοῖς ἀνθρώποις παρασατεῖν οἴεται· φησὶ γὰρ καί τε θεοὶ ἐοικότως ἀμοιβαδαῖοισι παντοίοισι τελέουντες ἐπιτροπεύουσι πόλησι, ἀνθρώπων ὕβριντε, καὶ ὀυνομίην ἐφορῶντες θεμιστῆς· ἢ προνοίαν τῶν θεῶν· ἵ ἵνα ἔστι τὸ βούλεσθαι δικαίως τοὺς ἀνθρώπους βιῶν· καὶ ἕτ' φησιν ὁ ποιητὴς ἐναργέστατα· ἀεὶ γὰρ χέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν· ἐμοὶ δὲ μίμνει τίσις, καὶ ἄσιμα ἔργ' ἀνθρώπων· καθ' ὅτε δὴ τ' ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ ἀβίην ἀγορὴν σκολιὰς κρίνουσι βέμιστας· ὡς πρὸ καὶ τοὺς θεοὺς προνοεῖν τῶν ἀνθρώπων εἰσάγῃ· ἔτω καὶ τοὺς ἀνθρώπους μεμνημένους ὡς ἐν πάσῃ τύχῃ· καὶ ὁ μὲν δὴ μυρῶν στρατηγὸς φησὶν ἕλεσθαι ἀχόμενος διί τ' ἄλλοισί τε θεοῖσιν ἐξελάσαι ἐνθένδε κακὸν κηρεσσιφορήτην· ὁ δὲ νικησάσων· ῥοῦ πάτερ ἀμὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος ἠδὲ καὶ αὐγὰς· καὶ πάλιν ὁ μὲν τεύξας, ἐπειδὴ τ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσσαθαι ἔδωκεν· ὁ δὲ θνήσκων, φράζεο νῦν μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι· πόθεν ἔσαν ἄλλοθεν, ἢ ἐκ τῶν ἐριμένων ἐστὶ τὸ δόγμα ἐκεῖνο τῶν στωϊκῶν;

Τὸ δὲ ἕνα μὲν εἶναι τὸν κόσμον, συμπολιτεύεσθαι δὲ ἐν αὐτῷ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους δικαιοσύνης μετέχοντας φύσει καὶ ἀ ὅταν εἴπῃ· ξεῖνός δὲ μέμιστ' ἐπέλασσε θεοὺς ἀγορήν δὲ κάλεσσα· τίπτ' αὖτ' ἀγορὴν ἐκαλέσσατο νῦν ἕνεκ' ἄρα τευ ἢ τι πρὶν ἐρώων, καὶ ἀχαιῶν μερμηρίζεις· τί ἀλλοῦ ποθέουσιν, ἢ ὅτι νόμῳ πόλεως ὁ κόσμος διοικῆ

PROVIDEN TIA

Non fari fa Iupiter foliam humi cælicolis placem.

ται; καὶ προβαλλόνται οἱ θεοὶ ἐξάρχοντος τὸ θεῶν τε, καὶ ἀνθρώπων πατρός.

Τὴν δὲ περὶ τῆς εἱμαρμένης δόξαν, δείκνυσιν ἐν ἐκφύοις σαφῶς, μοῖραν δ' ἣ τινάφη μι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν, ὅ κε νόον, ὅ τ' ἀγαθὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται. καὶ ἐν οἷς ἄλλοις κρατοῦσι τὴν δύναμιν τὴν εἱμαρμένης, ἡγεῖται μέν τοι καὶ αὐτὸς ὡς περ καὶ μετ' αὐτὸν οἱ δοκιμώτατοι τῶν φιλοσόφων, Πλάτων, καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Θεόφραστος ἅπαντα καθ' εἱμαρμένην παραγίνεσθαι, ὁμολογεῖ τι καὶ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι, ὧν ὑπάρχει μὲν τὸ ἑκούσιον· τοῦτο δὲ πῶς σωζόμενον τὸ κατηναγκασμένον, ὅταν τίς πράξας ὃ βούλεται εἰς ὃ μὴ βούλεται ἐμπέσῃ· καὶ ταῦτα σαφῶς ἐν πολλοῖς διδάσκων· ὥς τε, καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἑκατέρας τῆς ποιήσεως· ἐν μὲν τῇ Ἰλιάδι λέγων τὴν ὀργὴν τὴν Ἀχιλλέως αἰτίαν τῆς ἀπωλείας τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι· καὶ τὸ τε τὴν Διὸς βούλησιν ἐκτελεσθῆναι· ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ τοὺς ἑταίρους τοῦ Ὀδυσσέως διὰ τὴν αὐτῶν ἀβουλίαν ὀλέσθαι βρίσαντας· ἐξέμαρτον γὰρ ἀφάμενοι τῶν ἱερῶν τὰ Ἡλίου βοῶν, ἐξ οὗ ἀποσχέσθαι αὐτῶν. καὶ ἦν προειρημένον, τὰς δὲ μὴ κατασβέσαι ἑταίρους, νόσου δὲ μέσσῃ καὶ λευγαλέῃ βάλλειν καὶ καθ' ἕκαστον τὸν ἕποισθε· εἰσθένε σίνασθαι, τό τε τοι τεκμαίρομαι ὅλεθρον. ὅτως τὸ μὲν μὴ ἀδικῆσαι, ἐπ' αὐτοῖς τὸ δ' ἀδικήσαντας ἀπολέσθαι, ἐκ τῆς εἱμαρμένης ἀπόλλυον ἦν. ἔνεστι δὲ καὶ τὸ ἄλλως συμβαῖνον ἐκ προνοίας διαφυγεῖν. ὅ περ ἐν τούτῳ παρίστησιν· ἔνθα δὲ καὶ δύσνυος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' ὀδυσσεύς, εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· ἀμφοτέρῃσι δὲ χρὴ σὺν ἐπευφρονέοντε λάβεσθον, τῆς ἔχεν ἐνάχων, ἐῶς μέγα νῆμα παρῆλθεν. ἐν ταῦθα γὰρ ἐν τῷ ἐναντίῳ κινδυνεύων ὑπὸ τύχης ἀπολέσθαι,

λέσθαι, ἐκ προνοίας ἐσώθη·

Καθάπερ καὶ περὶ τῶν θείων πολλοὶ, καὶ ποικίλοι παρὰ τοῖς φιλοσόφις τὰς πλείστας ἀφορμὰς ἐξ ὁμήρου λαβοῦσιν, οὕτω καὶ περὶ τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων, ὧν πρῶτον περὶ τῆς ψυχῆς πειρασώμεθα· τὸ μὲν δὴ τῶν δογμάτων, πυθαγόρου, καὶ πλάτωνος γενναιότατόν ἐστι, τὸ εἶναι τὴν ψυχὴν ἀθάνατον, ἣ καὶ πρὸς τῷ λόγῳ προστίθησιν ὁ πλάτων· τίς οὖν τοῦτο πρῶτον ἀνεφώνησεν; ὅμηρος εἰπὼν ἄλλάτε, καὶ ταῦτα· ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, ἄϊδός δε βεβήκει, εἰς τὴν ἀειδῆ, καὶ ἀόρατον· εἴτε ἀέρα θείη τίς, εἴτε ὑπόγειον τόπον· καὶ ἐν μὲν τῇ ἰλιάδι ποιῶν τὴν τοῦ πατρόκλου ψυχὴν ἐφισταμένην κοιμωμένῳ τῷ ἀχιλλεῖ· ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ πατροκλῆος δειλοῖο· καὶ λόγους αὐτῷ περιτίθησιν· ἐν οἷς καὶ τοῦτο λέγει· τῆλέ με εἴργουσι ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων· ἐν δὲ τῇ ὀδυσσείᾳ δι' ὅλης τῆς νεκυίας τὶ ἄλλο, ἢ τὰς ψυχᾶς δείκνυσι μετὰ θάνατον διαμενούσας, καὶ φθεγγομένας ἅμα τῷ πιεῖν τοῦ αἵματος· καὶ τοῦτο ᾔδει ὅτι τὸ αἷμα νομὴ, καὶ τροφή ἐστι τοῦ πνεύματος· τὸ δὲ πνεῦμα· ἔστιν αὐτὴ ὑ ψυχὴ, ἢ ὄχημα τῆς ψυχῆς·

Εναργέστατα δὲ κἀκεῖνο ἀπέφηνεν, ὅτι τὴν ἄνθρωπον οὐδὲν ἄλλο, ἢ τὴν ψυχὴν νομίζει· ἐν οἷς λέγει· ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ θηβαίου τειρεσίαο, χρύσεον σκῆπτρον ἔχων· ἐπίτηδες γὰρ ἀπὸ τοῦ τῆς ψυχῆς ὀνόματος εἰς τὸ ἀῤῥενικὸν μετέβαλεν, ἵνα δείξῃ ὅτι ἡ ψυχὴ ἦν ὁ τειρεσίας· καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς πάλιν· τόν δε μετ' εἰσενόησε βίην ἡρακληείην εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι· καὶ γὰρ ἐν τούτοις πάλιν ἐδήλωσεν, ὅτι τὸ μὲν εἴδωλον, ὅπερ ἦν ἀποπετασμένον τοῦ σώματος, οὐκέτι τῆς ἐκείνου ὕλης ἐφελκόμενον ἐφαντάζετο· τὸ δὲ καταρώτατον τῆς ψυχῆς ἀπελθὸν αὐτὸς ἦν ὁ ἡρακλῆς·

pythagoræ et platonis doctrina de Aia optima

Οὐθεν κωλύει τοῖς φιλοσόφοις τὸ εἶναι τὸ σῶμα δεσμωτήριόν τινα τῆς ψυχῆς δεσμωτήριον· καὶ τὸν δι' ὅλου τοῦ βίου χρόνον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων δεδήλωσε· τὸ γὰρ ἔχειν καὶ τοῦ ἔχοντος ἀεὶ δεῖσθαι προσαγορεύουσιν ὡς ἐν τούτοις· δεῖσθαι δὲ δεῖσθαι, καὶ φυγεῖν, καὶ δεῖσθαι δεῖσθαι γενέσθαι, καὶ ἥκειν ἐπὶ τοῦτο, δεῖσθαι τε· τὸ δὲ ἀποβεβληκὸς τὴν ψυχήν, δεῖσθαι ἄλλο, ἢ σῶμα κεκλῆσθαι· ὡς ἐν τούτοις σῶμα δὲ οἰκεῖν δεῖ μὲν δύσασθαι πάλιν, καὶ σώματος ἀπηλλάχθαι ἐν μεγάλοις ὀδυνηροῖς· καὶ σῶμα γὰρ ἐν πίρνης μεγάλῳ κατελέπομεν ἡμεῖς· τὸ γὰρ αὐτὸ ζῶντος μὲν τὸ ἀνθρώπου δεσμὸς ἦν τῆς ψυχῆς· τελευτήσαντος δέ, ὡς περὶ σῶμα καταλέπεται.

Τὸ τῷ δὲ ἔπεται καὶ ἕτερον δόγμα τῶν πυθαγορείων· τὸ μεταβαίνειν τὰς ψυχὰς ἐκ τελευτησάντων εἰς ἕτερα σώματα ἀφ' ἁρμονίας δέ φησι τὸ μὲν ὅλον διαφέρειν ἐκτός ἄλλο· ὁ δὲ ποιήσας καὶ ἐκτορα τοῖς ἵπποις διαλεγόμενον, καὶ ἐκ ἀντίλοχον· καὶ αὖ τὸν Ἀχιλλέα, καὶ μὴ ὅτι διαλεγόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀκούοντα, καὶ τὰ κύνα πρὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν οἰκείων ἐπιγινώσκοντα τὸν ὀδυσέα, τί ἄλλο, ἢ τὴν κοινωνίαν τὰ λόγου καὶ συγγένειαν τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἄλλων ζώων παρίστησι. καὶ οἱ τὰς βόας τὰς ἡλίου καταφαγόντες, καὶ ἐν τούτῳ ὀλέθρῳ πεπιεσόντες, ἐλέγχουσιν, ὅτι οὐ μόνον βόες, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἄλλα ζῶα ὡς τὸ αὐτὸ φύσεως ἐχόμενα, τι μᾶταιόν τὸ θεῶν· καὶ τὸ μεταβάλλειν ἢ ἕταιρος τὸ ὀδυσέως εἰς σύ· σε, καὶ τοιαῦτα ἐῶ, ἅπερ αἰνίττεται, ὅτι τὰ ἀρρόνων ἀνθρώπων αἱ ψυχαὶ μεταλλάττουσιν εἰς εἰδῶν σωμάτων θηριωδῶν ἐμπεσοῦσαι εἰς τὸν παντὸς ἐνιαύσιον περιφοράν, ἣν πίρνην προσαγορεύω· καὶ κατὰ τὸ ἔτος ἡλίου πεσοῦσαι ποτίθεται οἰκῆσαι ἐν τῇ ἀλαίῃ νήσῳ· ταύτην δὲ ἀπὸ τῆς ἀλάξεν, καὶ ὀλύρεσθαι τὴν ἀνθρώπους ἐπὶ τοῖς θανάτοις (μέλλειν·

Critique mistaken here in the Da Alalia

Ὁ δ' ἔμφρων ἀνὴρ αὐτὸς ὁ δυνασθὲν ἐν ἕπασι τοιαύτην μεταβολὴν παρὰ τὰ ἐρμῆ τυτέστι τὰ λόγῳ ἀπαθὲς λαβὼν· αὐτὸς δ' ὅτος καὶ εἰς ἅδου κάτεισιν, ὡς πρὸ ἐναλέγων χωρίζειν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος· καὶ θεατὴς ψυχῶν τε ἀγαθῶν, καὶ φαύλων γινόμενος· αὐτῆ τὴν ψυχὴν οἱ σωτικοὶ ὁρίζονται πνεῦμα συμφυὲς, καὶ ἀναβυμίασιν ἀθανατικὴν ἀναπτομένην ἀπὸ τοῦ ἐν σώματι ὑγρῶν, ὁ μὲν ἡρῳ ἀκολουθήσαντα τὸ λέγοντι, ἐσόμ' αὖτ μὲν ἐν σήθεσι μένη· καὶ πάλιν, ψυχὴ δ' κατὰ χθονὸς ἠύτε καπνὸς· ἐν οἷς τὸ μὲν ῥωτικὸν πνεῦμα ἄτε ἔνιπνουν ἀντιπαθοῦ τὸ δ' κατασβεννύμενον ἦδη, καπνῷ ἀπεικάζ. καὶ αὐτῷ δὲ τῷ τὸ πνεύματος ὀνόματι μέχρηται ἐπ' αὐτῆς· ὡς φησὶν, ἔπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν· καὶ θυμὸν ἀποπνείων· καὶ, ἅμ' ἔπη ἅμα πνεῦσα, καὶ τὸ φρένα θυμὸς ἀγέρθη, τυτέστι τὸ πνεῦμα διεταραγμένον σωτελέξας· καὶ, αὖθις δ' ἄμπνυεν· παρὰ τοῦ πνοιὴ βορέαο, ῥώχρει ἐπιπνεύσα καὶ ὡς μεκαθήστα θυμὸν· ἢ λειποθυμῆσας τὸ πνεῦμα ἐκρίσασα ἢ ἔξωθεν πνοὴ συμφυὴς οὖσα, ζῶντα αὖτον κατέσησε. σωσάρεται δὲ τῷ λόγῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἐκὸς πνεύματος τῷ τῆς ψυχῆς ὀνόματι μέχρηται ἦπον, ἢ κατὰ μάλα ψύξασα, βούλεται γὰρ ἐπεῖν ἀντιπνεύσασα.

Γ λάτων δὲ, καὶ ἀριστοτέλης τὴν ψυχὴν ἀσώματον εἶναι ὑπέμισαν· ἀλλ' δὲ πρὶ σώματος ἦναι· καὶ τύτῳ ὡς πρὸ ψυχῆς ἀποδεῖσθαι· διὸ καὶ ἀπαλλαττομένην τὸ σώματος, τὸ πνευματικὸν ἐφέλκεσθαι πολλάκις καθάπερ ἓν μαγεῖον, ὃν ἔχει τῷ σώματι μορφὴν διαφυλάττουσαν· ὅτως ἂν καὶ ὅμηρος ἀδαμῶ τῆς ποιήσεως εὑρεθήσεται σῶμα τὴν ψυχὴν καλῶν, σημαίνων ἕτερη μένον ψυχῆς ἀεὶ τὸ τῷ τῷ ὀνόματι προσαγορεύῃ, ὡς πάτινων ἐν τοῖς πρὸ

Anima definitio apud Stoicos

Quid sit anima Platonis & Aristotelis

Διττὸν ἐν ἡμῖν μονόδυσωπον τῆς ψυχῆς ἐχόντος, ὡς ἡ τοῖς φιλοσόφοις δοκεῖ, τὸ μὲν λογικὸν ἐναντίον μένον τῇ περαλῇ, τὸ δ' ἄλογον, καὶ τούτῳ τὸ μὲν θυμικὸν ἐοικὸς τῇ καρδίᾳ, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ἐν τοῖς περὶ τὴν ἡπατικὴν ἁπλῶς ὁ πρότερος ὅμηρος ἔοικε τούτῳ διαφορὰν ὡς ἐποίησεν, ἐπὶ μὲν τοῦ Ἀχιλλέως, τὸ λογισμὸν τῷ θυμῷ μαχόμενον· καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ῥοπῇ διανοούμενον, ἢ ἀμύνεσθαι τὸν λελυπηκότα, ἢ παῦσαι τὸν χόλον· ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν· τετέσι τὸ φρόνησιν, καὶ τὴν ἀντικειμένην αὐτῷ θυμικὴν ὀργήν, ἧς τὸ φρόνησιν ἐπικρατῆσαν πεποίηκε· τόσον γὰρ αὐτῷ ἡ ἐπιφάνεια τῆς ἀθηνᾶς βύλεται· καὶ ἐν ἄλλοις δὲ ποιεῖ τὸ λογισμὸν τῷ θυμῷ παραινοῦντα· ἢ ὡς ἂρ ἄρχοντα τῷ ὑποτεταγμένῳ μελλόντα· τέτλαθι δὴ κραδίη, καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης· καὶ πολλάκις τὸ τῷ λογισμῷ πείθεται τὸ θυμούμενον, ὡς ἐν τούτοις· ὣς ἔφατ' ἐν στήθεσσι κατὰ μόλυβδος φίλον ἦτορ· τῷ δ' αὖτ' ἐπείσατο κραδίη· μένε τετληυῖα. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λυπούμενον, ἅμα τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνυμένοισι, θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ· ἐνίοτε δὲ πρὸς ἐνδιδόμενον τὸν θυμὸν τὸ λογισμῷ παρίστησιν· ὅπερ καὶ ἐπαινῶν, ἅμα ψέγων φανερός ἐστιν, ὡς ὀνείδιζε τῷ Ἀχαμέμνονι τὴν εἰς τὸν Ἀχιλλέα ὕβριν ὀνειδίζων φησίν· ὅτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἐτώσιον πόλλ' ἀπεμυθέσαο· σὺ δ' σῷ μεγαλήτορι θυμῷ εἴξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν, ἠτίμησας· ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς πρὸς τὰ Ἄιαντα λέγει· πάντα τί μοι κατὰ μοῖραν ἐείσω μυθήσασθαι· ἀλλά μοι ὀδύσσεται κραδίη χόλῳ, ὁππότ' ἐκείνων μνήσομαι, ὡς μ' ἀσύφηλον ἐν ἀργείοισιν ἔρεξεν. ὥστε δὲ καὶ τὸ φόβῳ ἔστι ὅτε

In ὦ odyss:

ὁ λογισμὸς ἐξίσταται· ὅπως ἕκτωρ μὲν διανοεῖται ὑποσπᾶσαι τὴν πρὸς τὸν ἀχιλλέα μάχην· βέλτιον αὖτ' ἐρίσαι ξωελαυνέμεν· ὅπῃ τάχιστα ἕλοιμεν ὁ δ' ὑποτερωπὴν ὀλύμπιος ἄλλος ὀρέξῃ· ἐπὶ δ' ἀναχωρᾷ πλησίον ἐλθόμενος τῷ ἀχιλλῆος· ἕκτορα δ' ὡς ἐνόησεν, ἔλε χόλος, ἤδε νὺ τὴν ἐπὶ μὲν ἄρ' ὀπίσω δὺ πύλας λίπε· βὰν δ' ἀφοβήθης.

E στὸ δὲ καὶ κεῖνο σῆμα, ὅτι τὰ πάθη περὶ τὴν καρδίαν σωίζουσιν, ὀργὴν καὶ ὅτως, καρδίᾳ δὲ οἱ ἔνδον ὑλάκτα· λύπην δ', τὸ μὲν χρὶς ὀδυρόμενος καὶ ἀχνύων σὴν ἑτάρου κραδίην· τὸ δ' φόβον, καρδίᾳ δὲ μοι ἔμπεδον ἔνθεον ἐνθρώσκει· προμέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα· καὶ τὰ αὖτ δὲ λόγον ὣς περ τὸ φόβον, ὅτω κὴ θάρσος περὶ καρδίαν ἀπὸ φαίνει· καρδίᾳ ἀλλήκτων πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι· ἐν δὲ τὸ ἐρημένον, ἔδοξε τοῖς σωικοῖς τὸ ἡγεμονικὸν εἶναι περὶ καρδίαν, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν, ὅπως περὶ γαστέρα ἐν πολλοῖς διασαφεῖ, καὶ ἐν τούτοις ἐναργέστερον ὀφθῆναι κινούμενος, καὶ γαστέρα δ' ὅπως δὴν ἀποκρύψαι μεμαῶσαν· καὶ τὰς αἰτίας δὲ τὸ περὶ τὸ θυμικὸν μέρος τῆς ψυχῆς φύσεις συμβαινούσας κατέδω· τὸ δὲ ὀργὴν ὑπὸ λύπης ἐγγινόμενην, ἔσιν δὲ τινα τὰ αἵματος, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πνεύματος ὄντα ἐμφάνων, ὡς ἐν τούτοις· ἀχνύμενος, μένεος ἡ μεγαφρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ', ὄφρα δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐϊκτην· μένος γὰρ τὸ πνεῦμα προσαγορεύει ἔοικε· τὸν δὲ ἐγγίνεσθαι καὶ φλέγεσθαι ἐπὶ τὸ θυμουμένων οἴεται· πάλιν ἡ αὖτὸ τὸ φοβουμένων πνεῦμα συνεχόμενον, καὶ καταψυχόμενον, τὰς φρίκας, καὶ τὸ τρόμος ποιεῖ, καὶ τὰς ὠχρώσεις ἐν τοῖς σώμασι· πάντα δὲ ταῦτα συμβαίνει ὑπὸ ψύξεως· ἢ μὴν ὠχρότης, ὅτι τὸ θερμὸν σωρέχοντος εἰς τὰ μέσα, τὸ ἔρυθρος ἀπολείπει τὸ ἐπιφάνειαν· ὁ δὲ τρόμος, ὅτι

Ira ebullitio sanguinis

Aduersus finem descriptionis ex Homero.

ἀνὴρ σωφρονέστερον· ὁ πνεῦμα, ἀράνιον· ὁ σῶμα· ἡ γῆ φρόνιμον, ὅτι κινουμένη τὰ ὑγρὰ, ἃ βρίθει πιέζομενα ἀνίστανται· πάντα δὲ τοῦτα σαφῶς σημαίνει. ὅμηρος φησὶ τὸ χλωρὸν ὑπαὶ δείους, καὶ χλωρὸν δέος ἤρεικε, βρομέει δ' ὑποφαίδιμα γυῖα· καὶ ὡς φάσαν οἱ γέροντες οἱ νοῦν καὶ φρένας ἀμφὶς ἔχοντες· ὀρθῶς ἡ βίβλος ἔσαν ἐν ἀναμπώτοις μέλεσιν

Κ ατὰ τοῦτα δὲ καὶ τὸ ἐφοβήθη· βίησε λέγει, καὶ ἦν φόβον κρυόεντα προσαγορεύει· ἐπὶ ἢ ἐναντίον, θαλπωρὴν τὸ θάρσος, καὶ πάλιν ἀγαθὴν ἐλπίδα τὰ μὲν δὴ φαῦλα πάθη τὴν διαιρεῖται τὸ πρόσωπον· πάλιν δὲ τῶν περὶ σωτήριαν ἀσεβῆ πάθη ἥγεμόνων τὴν νέμεσιν, καὶ τὸ ἔλεον· τὰς ἀγαθὰς δόμηνεσθαι ἐπὶ τοῖς πλησίον, εἰ παρὰ ἀξίαν αὐτὸν χέσι, νέμεσις καλεῖται· τὸ ἐλεεῖσθαι, εἰ παρὰ ἀξίαν δυσχέσιν, ἔλεος λέγεται, ταῦτα καὶ ὅμηρος προσήκειν τοῖς ἀγαθοῖς νομίζει, ὅπως καὶ τῷ διὶ ἀνατίθησιν αὐτά· ποιεῖ δ' ἄλλα τε, καὶ ταῦτα αἰᾶντος δ' ἀλέεινε μάχην τελαμονιάδαο, ζδὲ γὰρ οἱ νεμεσᾶθ' ὅτ' ἀμήνονα φωτὶ μάχοιτο· καὶ ἐν ἄλλοις, πάλιν οἰκτείρει τὸν αὐτὸν πόνον διωκόμενον περὶ τεῖχος.

Γ ρὶ δὲ ἀρετῆς, καὶ κακίας ψυχῆς, ἣν ἔχει δόξαν ὁ ποιητὴς ἐν πολλοῖς παρίστησιν· ἐπεὶ δ' ἐν μὲν τῇ ψυχῇ νοῦν, καὶ λογικὸν ἔστι, τὸ δ' ἄλογον, καὶ ἐπιθυμητικὸν, καὶ διαφέρει μέσος θεῶν, καὶ θηρίων γέγονεν ἄνθρωπος· πῶς δ' ἀνὴρ ἀρετὴν, φησὶν ἡμῖν ἔστι· πῶς δ' ἀνὴρ κακίαν, θηρίωδίαν· ὡς ὕστερον ἀριστοτέλης ὑπέμισε, καὶ ταῦτα ἐμφανίζει ἐν τοῖς ὁμοιώσεσιν· ἀεὶ δὲ ἡ ἀγαθὸς ὀνομάζῃ θεοφιλὴς, καὶ διὰ μῆτιν ἀτάλαντον· τῶν δὲ φαύλων τὸν μὲν ἀσελῆ, φυζακινοῖς ἐλάφοισιν εἰκάζει, καὶ προβάτοις ἀσυμμάντοις καὶ λαγωοῖς διωκομένοις ἔτι δὲ τῶν προτέρων, καὶ ἀνοήτως ὑπ' ὀργῆς φερομένων φησὶν, ὕτ' ὦν

Aduersus laudati Nemesim libri

Ratio mediocritatis

παραλίος τόσον μένος, ὅτε λέοντος, ὅτε συὸς κρατερὸν
τὸ λοφρονος, ὅτε μάλιστα θυμὸς ἀνὴ σθέναι περὶ αὐ-
νεῖ βλεμεαίνει, ὅσσον πάνυ ὄβριμος ἐὺ μμελίαι φρονέ-
σι τὸς δ' λιτρμένων ἐμπαυέστερον ὀδυρμὸς ἀνδρό-
νων φωνᾶς ἀπεικάζ. τένια ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος
πετεινα γενέσθαι· οἱ μὲν ὖν ἐπικοί, τὴν ἀρετὴν τίθεν-
ται ἐν τῇ ἀπαθείᾳ, ἐμήνοις ἐπόλλυοι, ἐν οἷς πᾶν πάθη-
μα ἀναιρεῖ λέγων περὶ μὲν λύπης· ἀνὰ χρὴ τὸν μὲν κά-
τα θάπτειν, ὅς κε θάνησι νηλεὲς θυμὸν ἔχοντα· ἕνα μι
τι δακρύσαντας, καὶ τίπτε δὲ δάκρυσαι παρόκεις ἡΰ
τε κύρη· περὶ δ' ὀργῆς ὡς ἔρις ἔπετο θεῶν, ἕνεκ' ἀνθρώ-
πων ἀπόλοιτο· περὶ δὲ τὰ φόρε, μή τι φόβον δ' ἀχόρευε
ἔτι· ἢ δὲ σε πεισέμεν οἴω, κῆρ ὃς δ' μὲν ὑμέων βλήμε-
νος, ἠὲ τυπεὶς θάναον, καὶ πότμον ἐπίσπη, τεθνάτω·
ὅτως καὶ προκαλίζοιο εἰς μονομαχίαν ἀφόβως ὅτα
κάστι· καὶ πλέας ἀνθ' ἑνὸς ἀνίστανται· καὶ ὁ τεθνεώτος
δὲ δὴν ἥσσον ἔχει τὸ θάρσος παραμένον ὥς πω φησὶ νεῶν
δὲ μὲ ἐπιγράψασ ταρσὸν ποδὸς ὠκέα σῶσαι· καὶ πᾶς
ὁ γενναῖος ἀπεικάζεται λέοντι, ἢ κάπρῳ ἢ χειμάρρῳ ἢ
πλάκατι· οἱ δ' ἐπὶ τὸ πρὶν πάτον ἀπάθειαν ἀνέφικτον
ἀνθρώπῳ νομίζοντες· τὴν δὲ μεταποιοῦσθαι ἐπαίνοντες,
τῷ τὴν ὑπερβολὴν τῶν παθῶν ἀναιρῶν μεσότητα τὴν
ἀρετὴν ὁρίζονται· καὶ ὅμηρος αὖ παράγει τὸς δὲ ἰσους
ἔ τε ἀγενεῖς, ὅτε μὴν ἀρόβους, ἢ ἀλύτους παντελῶς, ἐν
τῷ μὴ ἄγαν ἐν τοῖς πάθεσι κρατεῖσθαι, τῶν φαύλων δὴ
φέροντας φησὶ κ' τὸ λθ γάρ τε κακὸ ῥέπεται χὠ
ἄλλυδις ἄλλη· ἃ δὲ δι' ἀρέμεσ ἦσαν· ἐρυταίτ' ἐν φρεσὶ
θυμός· ἐν ἐν τέ οἱ κραδίη· μεγάλα στέρνοισι πατάσσ· μνῆ
σασ δ' ὃ μένω, πάταγος δὲ τε γένετ' ὀδόντων· τὸ δ' ἄλ-
λο ὅτ' ἄρ' ῥέπεται χρὼς, ὅτέ τι λίην ταρβεῖ· ὃ δὴ λογικὸς

ὅτι τὸ ἀγαθὸν τὸ λίαν φοβεῖσθαι ὑφειλὼν, τὸ μέτριον καὶ πολιτικὸν τοῦτο δὴ καὶ ἐπὶ τὸ ὁμοίων λύπης τε, καὶ ὀργῆς μὴ νοεῖν· τοιοῦτόν δὴ καὶ ἐκεῖνο· θῶμεν μὲν γὰρ ὁμοίως ἀνὸς ὑπὸ λύπης ἐγγὺς ἑκάστου, ἐπιτρίψαι αὐτῷ θυμὸς ἐπὶ σφᾶς πάντας ἐστίν· ὁ μὲν δὴ ἄλλοι καὶ ὀργῶντες, ἔμεμον· ὁ δὲ ἐν τῷ παιδιῷ καθεστὼς ἀνθρώπους ὢν, μόνον ἠγνόει· ὅθεν ἄλλως μὲν ποιεῖ τὸν δόλωνα, καὶ τὸν λυκόφωτα φοβούμενος· ἄλλως δὲ τὸ ἅπαντα, καὶ τὸν μὲν ἐλαιον, ἐγχριόμενον· τὸν

Vlysses omnia pterens, et sum cursum in restitutionem re neat

πλησῆσιν ἀεικελίῃσι δαμάασσε· αὐτὰρ ἑταίρους
ὠμοισι βάλων οἰκῆι ἐοικώς, ἀνδροκόων δυσμενέων κατὰ
δυσπόλιν· τὸ δεύτερον δὲ ἄτυς ἦ μὲν αὖτοὺς ἔρυκε κα-
λυφὼ δῖα θεάων· ὡς δ' αὖτως μίμνη κατερήτυεν ἐν με
γάροισιν αἰκὴν δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι· ἀλλ'
ἐμὸν ἔπετο θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·

Quid inter alia Ascalli.

Μάλιστα δὲ ἐν τούτοις πᾶσι τῆς ἀρετῆς δέξαν σωίζουσιν,
ἐν οἷς οὐ μόνον ἀχιλλέα ποιεῖ ὁ μόνον ἀνδρεῖον, ἀλλὰ καὶ
καλλίστου τὸ εἶδος, καὶ ποδωκέστατον, καὶ συνετέστατον, καὶ
παῖδος ἐπιφανοῦς· καὶ ὑπὸ τοῦ μεγίστου τῶν θεῶν βουθύ-
μου, τὸν δὲ ὀδυσσέα σωτῆρα μόνον, καὶ κερτόμον τῇ ψυ
χῇ, τὰ δὲ ἄλλα ἀχαιοῖς τύχῃ κεχαριμένον· ἡλικίᾳ τε,
καὶ βέλεσι θηρῶν ἴσης, καὶ γονέων ἀπάντων ὀνομαστῶν,
καὶ παιδὸς ἀδόξου, καὶ ἀπεχθάνομον ἑτέρῳ θεῷ, ὧν
οὐδὲν ἐκώλυεν αὐτὸν εἶναι ἀνιαρὸν, πλὴν τῆς ψυχῆς ἀρε
τῆι κεκτημένον·

Quid Vlysses.

Ὁ δὲ ἐν τοῖς πρώτοις πρωτεύει μόνος τὰ τῆς ψυχῆς ἀγα-
θὰ νομίζουσιν, οἷον φρόνησιν, ἀνδρείαν, σωφροσύνην, δι
καιοσύνην· δεύτερα δὲ εἶναι τὰ τοῦ σώματος, οἷον, ὑγίει
αν, ἰσχύν, κάλλος, τάχος· πρῶτα δὲ τὰ ἐκτὸς, οἷον οὐδο
ξίαν εὐγένειαν, πλοῦτον· ἐπαινεῖν μόνον γὰρ εἶναι, καὶ θαυ
μαστὸν τὸν ἀληθόσι, καὶ νόσῳ, καὶ ἀπορίᾳ, καὶ συμφο
ραῖς ἀβλαβῆτοις, μηδαμῆ τῇ ἀρετῇ τῆς ψυχῆς ἀντεχού
σης τοῖς κακοῖς, ἢ μέντοι ἀρεκτὸν, οὐδὲ μαχήριον·

Suã partim de ordine bonorũ et virtutũ et fortunatæ.

Τὸ δὲ ἐν ἀγαθοῖς νῦν ἔχειν, τῷ ὄντι οὐδαμοῦ· οὐδὲ γὰρ τὸ
κτᾶσιν μόνην τῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ χρῆσιν, καὶ τὸ εὖ ἐρ
γειαν εἶναι κάλλος· ταῦτα δὴ καὶ ὄλμος δείκνυσιν ἄντι
κρυς· τὸν μὲν γὰρ θεὸς, ἀεὶ ποιεῖ δοτῆρα ἑαυτοῦ, τουτέστι τῶν
ἀγαθῶν, ἃ καὶ οὐ χόντας δι' ἄνθρωποι παρέχθη αὐτοῖς ἢ
θεὸς, ἢ ἀνωφελῆ φιλονοτιοῦντα αὐτοῖς, οὐδὲ ἀδιάφο

ρα, ἀλλὰ πρὸς εὐθυμονίαν χρήσιμα.

Τίνα οὖν ἔστι τὰ ἀγαθά, ὧν ἐφίενται οἱ ἄνθρωποι, καὶ δι' ἃ μαχαιρίζονται, ἐν πολλοῖς διασαφεῖ ἅμα καὶ πάντα ἐπὶ τὸ ἑρμῆ, φίλος δὴ σὺ δέμας, καὶ ἔσθος ἀμφὶς, πέπυσαι δὲ νόῳ, μαχήρων δ' ἔξεστι πονίων· μαρτυρεῖ γὰρ αὐτῷ κάλλος σώματος, καὶ φρόνησις, καὶ εὐγένεια· τὰ δὲ κατὰ μέρος, τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε, καὶ ἠνορέην ἐραννὴν ὤπασαν, καὶ θεοείσιον πᾶσιν κατέχευε χρόνιων. δῶρον γὰρ ἔστι καὶ τοῦτο τὸ θεῖον· ἔξοχα δ' αὐτὸς νέμει θνητοῖς ἀνθρώποισι.

Varia, bonna argo
Varii hu mmb digestu ta

Γ ὅτε δὲ καὶ τὴν τιμὴν ἡγεῖται καλόν· τιοὶ μὲν δὴ ὡς τί ἔτ' ἀθηναίη, καὶ ἀπόλλων· πῶς γὰρ τὴν εὐπαιδίαν, ὡς ἀγαθὸν ὄν, καὶ πάλαι καταφθιμένοιο λιπέσθαι. πῶς δὲ τὴν τῶν οἰκείων ἀπόλασιν, τέμπετέ με ἀσείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ' αὐτοὶ ἤδη· κ' τετελέσται μοι φίλος ἤθελε θυμὸς, πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ ἀρανίωνες δλβια ποιήσειαν ἀμύμονα δ' οἶκοι ἀκοίτην νεσσάσθαι οὖροι μ' οἶκαδ' ἀφορμεῖαι φίλοισιν· ὑμᾶς δ' αὖθι μένον τοῦ εὐφραίνοιτε γυναῖκα σὺν ἀριδίκας, καὶ τέκνα θεοῖ δ' ἀρέτην δ' ὀπάσειαν παντοίην, καὶ μή τι κακὸν μετασπίμενον εἴη.

Ο τι δὲ ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν συγκρίσει, τὸ πλοῦτος κρεῖσσόν ἔστι αὖ τὸ φιλόσοφον, φησὶ δὲ τοῦτον, ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων, πόλεμον δ' ἔμεν οὔτε κύρτιος· ὁ δὲ τιοὶ πρὸ δ' ἔπικρεσε λυγρὸν ὄλεθρον· καὶ, ὡς ὅ τοι χάρων, τῆς δὲ πεπάτεται ἀνάγκης· καὶ ὅτι φρονεῖν, τὸ κρεῖσσον ἔδος ἀμείνον· ἄλλος δὲ τοῦ ἔθος ἀμείνοτερος πέλει ἀνήρ, ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι σέρει.

Δῆλον δὲ οὖν ὅτι καὶ τὰ περὶ σῶμα καὶ ἐκτὸς εὐτυχήματα, ἀγαθὰν τομίζει· ὅτι δὲ ἄνευ τούτων οὐκ ἔστιν αὐτάρ

μυσὴ ἀρετὴ μόνη πρὸς ἀθανασίαν ἐνεγκεῖν δύο ἐστὶν ἀνθρώποις εἰς τέλος ἀρετῆς ἥκοντας ὑποθέσθαι, τὸ νέους ὁρᾶν, καὶ τὸν ἀδυνατοῦντα καὶ τῶν μὴ δυναμένων ἄλλων διαφέροντας, ἀμίλλαις ἢ ὁμοίοις φρονήσει, καὶ ἀνθρώπων καὶ λόγων δυνάμει, ὑπὲρ ὁμοίων ἐν ταῖς τύχαις πεποίηνεν, ἀναλαβὼν μὲν νέστορι, τὸν θεῖον ἐπικλῶσαι, καὶ μέσοντί τε, καὶ ἡνιοχοῦντι τε· αὐτὸν δὲ λιπαρῶς ἱκετεύσαντα, ἐν μεγάθοισιν ἰδέσθαι καὶ πινυτὸς τε καὶ ἐχέφρων εἶναι ὁρίζεται· τὸ δὲ ἀδυνατεῖν καὶ πρὸς πολύμητιν ὄντα, καὶ ἀχίνοον, καὶ ἐχέφρονα, ἀποκλᾶσθαι σύνηθες πολλάκις καὶ τὸν μὲν, ὃν πὺξ ἀνακομιδὴν πλῦναι ταχέως, καὶ ἀσφαλῶς· τὸ δὲ πανυπέρτατον χρόνῳ πολλῷ καὶ πόνοις, καὶ κινδύνοις ὑπομένειν ἀεὶ μυρίοις· ὅτως αἱρετὸν, καὶ μακαρίου ἄξιον ὅταν τὴν ἀρετὴν σωσαιρομένη, καὶ μὴ ἀντιπράττουσα ἡ τύχη παρῇ· Γ ὡς δὲ ἡ πρόσις τῆς ἀρετῆς ὠδῖν ἐς ὄφελος ἀν μὴ καὶ ἐν βῇ φανδὸν ἐν τούτων· ὅπερ ὁ μὲν πάροκλος ἐπιπλήσσων τῷ ἀχιλλεῖ, λέγει ἀναρέπτην· τίς σοῦ, ἄλλος ἀνήσεται οὐ γονός περ, ἀλλὰ μὴ ἀρχὸς ἔσῃ καὶ ἐπὶ λοιγὸν ἀμείνης· ὥστε τὸν προσέπτε τὴν πραξίαν ἀνωφελῆ ποιοῦντα τὴν ἀρετήν· ὁ δὲ ἀχιλλεὺς τὴν ἀπραξίαν ταύτην ὀδυρόμενος φησὶν ἀμφὶ μοι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρέσθαι, τοῖος ἐὼν, οἷος ὅστις ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· ἄχθεται δ' ὅτι τὴν ἀρετὴν πεπτημένος, ἣ μέχρηται αὐτῇ, ἀλλὰ μηνίων τοῖς ἀχαιοῖς ὠδύ ποτ' ἐς ὀφρανὰ πωλέσθαι φρεσὶν ἀμφὶ φρονέων· ἀμφὶ φθινύθεσκε φίλον κῆρ· αὖθι μένων· ποθέεσκε δ' αὐτὸν τε, πόλεμόν τε· καὶ ὅτως ὁ φοῖνιξ ἐπαίδευε, μύθων τε ῥητῆρ' μεναι πρηκτῆρά τε ἔργων· ὅθεν καὶ τεθνεὼς ἄχθεται τῇ ἀπραξίᾳ λέγων· βουλοίμην κε ἀτάρβρος ἐὼν, θητευέμεν ἄλλῳ ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ·

Colelaw Nestoris et Ulyssis quo ad foelicitatem.

Virtus optabilior aspernanter fortuna

Imperfectio loci apud inferos.

μὴ βίος πολὺς ᾖ· ἢ πᾶσιν ἐνεύσαι καταφθιμένοισιν ἀνάγκην· καὶ ἐπιφέρει τὴν αἰτίαν· ἡ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο· τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐνὶ προίῃ δυσφρονέεσσι· τί τοίνυν οἱ σωτῆρες καὶ φίλοι θεῶν ἢ ἀνθρώπων ἀναιροῦσι τὰς ἁμαρτίας τῶν παρ' ἡμῶν καὶ τὰς ἀμφισβητουμένας ἐν τοῖς περὶ αὐτῶν φιλονεικίαις καὶ ἀπολλύουσι καὶ ἐπὶ τὸ δυσχερέστερον, χάριτας δ' Ἀθηναίοις πεπυσμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ· ἔστι δὲ τῶν αὐτῶν φιλοσόφων δόγμα, καὶ τὸ διδακτὴν εἶναι τὴν ἀρετὴν, ἐχθρὰν μὲν ἀρχὴν τὴν ἀγένειαν· ὃ καὶ ὅμηρός φησι, τοῖσι γὰρ τὰ πρόσθ', ὃ καὶ πεπυσμένα βάζεσθ' ὑμὸν δὲ παιδάσσι, εἰς τὸ τέλειον προαγομένην·

ἔστι γὰρ ἀρετὴς ἐπιστήμη τὸ ὀρθῶς βιῶν· τυτέστιν, ὧν τις ἂν βιωσομένης πράγματα προσήκει· καὶ ταῦτα ἔστι παρ' ὁμήρῳ· λέγει δὲ νήπιον ὥπω εἰδότ' ὅμοιόν πολέμοιο, μὴ ἀγορέων· καὶ ἐν ἄλλοις, ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνώγει, ἐπὶ μάθον ἐμμεναι ἐσθλὸς· καὶ ὁ φοῖνιξ φησὶν ἐπὶ τὸ ἀμείλικτος· τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα, μύθων τε ῥητῆρ' ἔμμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων·

ἐπεὶ γὰρ ὁ βίος ἐκ πράξεων καὶ λόγων συνέστηκε, τούτων φησὶ διδάσκαλον ἑαυτὸν τοῦ νεανίσκου γεγονέναι· ἐκ δὲ τῶν ῥηθέντων δηλονότι, πᾶσαν ἀρετὴν ἀποφαίνει διδακτὴν· ὅτῳ δῶμεν πρῶτος ὅμηρος ἔντε ἠθικοῖς, καὶ φυσικοῖς φιλοσοφεῖ·

χρῆται δὲ τῷ αὐτῷ θεωρίᾳ, καὶ ἀριθμητικῇ, καὶ μουσικῇ, ἃς καὶ πυθαγόρας διαρρήδην ἐπιμένειν ἐδίδαξεν· ἀλλὰ μὴν καὶ τούτων ἅπτεται παρὰ τῷ ποιητῇ λόγος, ἀλλὰ μὴν πλῆθος· ὁλίγα δὲ ἐκ πολλῶν παρατεθέντα ἐξαρκέσει.

ὁ δὲ πυθαγόρας τὴν ἀριθμοὺς μεγίστην δύναμιν ἔχειν ἠξίωσε, καὶ πάντα εἰς ἀριθμοὺς ἀναφέρων τό τε ἄρρεν

Ut libenter amicis.

Arithmetica et musica

Numeri res pulcherrimas in lemnio

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ. autore pythagora

τὰς πρώτους, καὶ τῶν ζώων τὰς γενέσεις, δύο τὰς ἀνω
τάτω ἀρχὰς ἐλάμβανε, τὴν μὲν ὡρισμένην, μονάδα, τὴν
δὲ ἀόριστον, δυάδα καλῶν· τὴν μὲν ἀγαθὸν, τὴν δὲ, κακῶν
ὄσαν ἀρχήν· ἡ μὲν γὰρ τῆς μονάδος φύσις ἑστηνομέ-
νη τῷ μὲν πρωτέχοντι, συμφασίαν· ψυχαῖς δὲ ἀρετὴν, Unitas
σώματι δὲ, ὑγίαν· πόλεσι δὲ, καὶ οἰκίοις, εἰρήνην, καὶ ὁ-
μόνοιαν παρέχε· πᾶν γὰρ ἀγαθὸν, συμφωνίας οἰκεῖόν
ἐστιν· ἡ δὲ τῆς δυάδος, πᾶν τἐναντίον, ἀέρι, καὶ μάνα, καὶ
ψυχαῖς, κακίαν, σώμασι, νόσους, πόλεσι δὲ, καὶ οἰκείαις,
στάσις, καὶ ἔχθρας ἐγέννησε· πᾶν γὰρ κακὸν ἐκ διαστά-
σεως, καὶ διαφορᾶς γίνεται· ὅθεν καὶ τὸ ἐφεξῆς ἀριθ-
μῶν, τὸν μὲν ἄρτιον, ἐνδελῆ, καὶ ἀτελῆ, τὸν δὲ περισσὸν,
πλήρη τε, καὶ τέλεον ἀπέφηνε· ὅτι μιγνύμενός τε πρὸς
τὸ ἄρτιον, ἀεὶ τὴν ἑαυτὸς διάμιν διασώζει· τὸ περισσὸν
καὶ ἐν τούτοις ἐπικρατέντος, ἑαυτῷ τε σωτηρίμενος
γεννᾷ τὸ ἄρτιον· γόνιμος γὰρ ἐστι, καὶ ἐχθρὰ διάμιν ἀρ-
χῆς, καὶ διαίρεσιν ἢ ἐπιδέχεται· ἀεὶ τῆς μονάδος ἐν
αὐτῷ πρώτης· ὁδὲ ἄρτιος ἅτε γεννᾷ ποτε τὸν περισ-
σὸν σωτηρίμενος ἑαυτῷ, ἅτε ἐστὶν ἀδιαίρετος·

K αὐτὸ μὴν ὅτι τοῦτον τὸν τρόπον ἐνὸς φύσιν, ἐν τῇ τὸ ἀγαθὸν
μοῖρα, καὶ τὸ τῆς δυάδος ἐν τῇ τὸ κακὸν τιθῆς φαίνεται
πολλάκις ἐν ἑνὶ τὸ ἀγαθὸν λέγων πολλάκις, καὶ ἐν ἑνὶ Concordia
τὴν τοιαύτην διάθεσιν· δύνη δὲ τὴν κάκωσιν· καὶ ὅτι δὴ
ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω· καὶ μήτε ἐν πο
λέμοις δίχα βάξειν, μήδ' ἐν βουλῇ· ἐν ἔργοις δὲ ἕποντες νό Discordia
ον, καὶ ἐπίφρονα βουλήν· ἀεὶ ἢ τῷ περιαῦ ἀριθμῷ χρῆ
ται ὡς κρατοῦντι· καὶ τὸ σύμπαντα κόσμον πέντε μοί
ρας ἔχοντα ποιῶν, τὰς μεγίστας ἴσας μέσας διαι
ρεῖ· βιβλία δὲ πάντα δὶ δεκάδος ἕκαστος δὲ μοριτιμῆς·
διὸ ἀριστοτέλης, πέντε εἶναι τὰ ποιητικὰ ἐνόμισεν, ὡς τὸ

πριανῦ, καὶ τελείου· ἐν παντὶ τὸ κράτος ἔχοντος, καὶ τοῖς
οὐρανίοις δαίμοσι, τὰ πριανὰ ἀποτελεῖ μεγ· ὅτε γὰρ ἐν τῷ
τῷ ποσειδῶνι βύβ· ἐννεάκις, ἐννέα ταῦρος· καὶ τ' ὀδυνέα
βύειν πελάνει ὁτιερισίασ· ὀρνεον, τῶρόν, τε συῶν ἐπι
βήορα κφπρον· ὁδὸ ἀχιλλεὺς τῷ παρόκλῳ ἐναίξει
πάντα ἀρτια· ἱππους ἓξ τέσσαρας, φῶδε κῳ ἡρώων με
γαθύμων ὑέασ ἐαθλὸς, καὶ ἐννέα κυνῶν, ὄντων· ἓξ δύο
ἐμβάλλει τῇ πυρᾷ, ἵνα ἓξ ἐπὰ ἑαυτῷ ἀπολίπηται· καὶ
ἐν πολλοῖς τῷ τ' ρίῶν· καὶ πέντε, καὶ ἑπὰ ἀοιθμῷ χρῆ
ται· μάλιστα δὲ τῷ τ' ἐννέα· ὡς νήπεα ὀτέρου, τοῖσ
ἐννέα πάντεσ ἀνέσταν· καὶ ἐννέωροι γὰρ τοιγε· καὶ ἐννέα
πήχεες ἦσαν ὕδατος ἀτὰρ μῆνός τε γενέσθην ἐννέορ
γυοι· καὶ ἐννῆ μαρμάρου ἄνακτοσ ὦχετο πῆλα θεῖο· καὶ
ἐννῆ μαρ ἐφίλατε, καὶ ἐννέα βῆσ ἐέρυσε·

Τὶ δή ποτ' ἔστιν ὁ τ' ἐννέα ἀριθμὸς τελεόταρος· ὅτι ἔστιν
ἀπὸ τ' πρώτου πριανῦ τετράγωνος· καὶ πριανάκις πριανὸς
εἰς ἓξ διαρεθμὸς διάδα· ὧν ἑκάστη πάλιν, εἰς τοῖς
μονάδασ διαιρεῖται· ἀ μόνον ἡ τ' δωδεκαμινῦ ἀοιθμῶν
ἀρχὰ καὶ τ' λογιστικὴν μέθοδον ὑπέδραξεν· ἐν γὰρ τῷ κῳ
ταλόγῳ ποιήσασ, τ' μὲν πεντήκοντα νέος κίον· ἐν δὲ
ἑκάστῃ, μῆροι βοιοτῶν ἑκατὸν, καὶ εἴκοσι βάϊνον· καὶ πά
λιν, πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδροδ· ἐξ ὧν λογίζεσθαι πάρε
στιν, ὅτι τ' νεῶν πασῶν ἀσῶν ἐγίνυς χιλίων διακοσίων,
καὶ ἐχρυσῶν ἐξ ἑκατὸν ἀνδρῶν, ὁσύμπασ ἀοιθμὸς, φῶ
δε κῳ πυριάδων γίνεται· πάλιν δὲ ἐπὶ τ' ρώων φή
σασ, χίλι' ἀρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ κάϊεν· πὰρ δὲ ἑκάστῳ, πεν
τήκοντ' ἔσαν ἄνδροδ· πάρεσχε λογίζεσθαι, ὅτι ἦσαν πεν
τακις μύριοι· ἄνευ τ' συμμάχων· τ' ἡ μισυπὴν οἰκεῖ
τάτην ἔσαν τῇ ψυχῇ, καθότι ἄζην ἀρμονία πεπραμένη
ἐκ διαφόρων ἀοιθμῶν· καὶ τοῖς μέλεσι, καὶ ῥυθμοῖς τότε

Μουσικὴ

ἐκλελυμένον αὐτοῖς ἐπιτήνυσαν καὶ τὸ σφοδρὸν ἀνιεῖ
σαν, οἵ τε πυθαγορικοὶ διὰ τοῦτο ᾠδῆς ἔχον, καὶ πρὸ αὐτῶ
ὅμηρος καὶ ἐγκώμιον ἆσαι τῷ θεῷ, ἐπὶ τὴν σειρήνων διεξέρ
χεται, ᾧ καὶ ἐπιλέγει· ἀκούσετε δὲ λάθος ἡμᾶς καὶ πλείο
να εἰδῶσ· ἄλλοτε δ' ἐν ταῖς ὠδαῖς τὴν βάρυν παραλα
μβάνει, ὡς καὶ παρὰ τοῖς μνησῆρσι. φόρμιγξι, ἣν ἄρα
σατι θεοὶ ποίησαν ἑταίρην· καὶ παρ' ἀλκινόῳ ὁπλιβαρῶ
δος ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν· καὶ ἐν γάμοις αὐλοὶ· φόρ
μιγγές τε βοὴν ἔχον· καὶ ἐν ἔργοις ὅτε χρυσωμένης ὁπῶ
ρας πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ μετρίως βάρυνε λίνον ἁδύ
τὸ καλὸν ἄειδε· καὶ ἐν πολέμῳ αὐλῶν, συρίγγων τ' ἐνο
πὴν ἅπαντα λέγει· ᾠδὴν ἦσαν καὶ εἰς πένθη παραλαμ
βάνει τὴν μουσικὴν, θρήνων ἐξάρχους ἀοιδοὺς ποιῶν. ὡς τῇ
λαότητι τῶν μελῶν τὸ βαρὺ πιτα τὸ ψυχῆς κατηγέλλον
τα· ἓν ἄδηλον ὅτι διπλῆ δέ ἡ μελῳδία. ἡ μὲν, ἐν τῇ
φωνῇ, ἡ δὲ, ἐν ὀργάνοις, τοῖς τε ἐμπνευστοῖς, τοῖς τε ἐντα
τοῖς. τὴν δὲ ἐν αὐτῇ φθόγγων, ὁμοῦ μὲν βαρὺς, ὀξύς·
καὶ τούτων ἡ τὰς διαφορὰς, ὅμηρος ἔγνω. ὃς γυναῖκας
μὲν, καὶ παῖδας, καὶ γέροντας, ὀξυφώνους ποιεῖ διὰ τὸ
λεπτὸν τὸ πνεύματος· τοὺς δ' ἄνδρας, βαρυφώνους, ἔν τε
ἄλλοις, καὶ ἐν τούτοις· τῷ δὲ βαρυτενάχοντι, παρίστα
το πότνια μήτηρ· ὀξὺ δὲ ἠχήσασα, κέρη λάβε παι
δὸς ἑῆος· καὶ πάλιν, ὡς ὁ βαρυστενάχων, ἔπε' ἀρηϊφίλοισι
μετηύδα· οἱ δὲ γέροντες τέρπειν ἐοικότες, ἠϊόσι ὀξυ
φώνοις ἰσάζοντας· καὶ ἐν τοῖς ὀργάνοις δὲ, ἁρμονίαι ὅσαι λεπταίεσι, καὶ σωτόνως κινήσωσι, ῥᾳδίως τε μνη
σιν ἐν ἀέρᾳ· ὅθεν ἂν ὀξεῖαι φθόγγον ἀποτελῶσιν· αἱ δὲ
παχεῖαι, βραδεῖαν ἔχουσι τὴν κίνησιν, ἢ χθόσι βαρυ
κτύπον λόγον καὶ ὅμηρος πολλαχοῦ, λιγυρὴν προσηγό
ρευσεν ἐπεὶ λεπτὴν ἔσαν, ὀξὺν ἦχον ἀποδίδωσι· ταῦτα δὲ

Ionica de Musica

Dorica Lydia Vocales instrumentales

δῶν περὶ τῆς παρ' ὁμήρῳ μουσικῆς.

Ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ πυθαγόρου ἐμνημονεύσαμεν, ᾧ μάλιστα προσκειται ἡ ἐμψυχία, καὶ τὸ σιτίων, ἃ μὴ θεμιτὸν λέγειν, θεασόμενα εἰ καὶ ὁμηροστοῦτον ἔχει τὸν νοῦν. ἐπὶ τε τῶν παροινούντων ἔφη· καί τι ἕπος προέηκεν, ὅτερ τ' ἄρρητον ἄμεινον· καὶ τῷ θρασίτῃ ἐπιπλήττει· θρασὶ τ' ἀκριτόμυθε λυγρὰ πρὸ ἐῶν ἀγορήνδε· ἔχεο· καὶ τὸ ἴδομεν νέως καθαπτόμενος ὁ Ἀλέξ· ἀλλὰ μύοις λαβρεύεαι, καὶ δὲ τι σε χρὴ λαβραγόρην ἐμμενέναι· καὶ τὸ σφραγιδομάτων ἐς μάχην σωιόντων. ῥῶδον μὲν κλαγγὴν τ' ὀνομῆναι τ' ἴσαν ὀρνίθων ὣς· οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες ἀχαιοί. βαρβαρικὸν ἡ χρωγὴ ἑλληνικὸν ἢ σιωπή· διὸ καὶ φρονιμωτάτους ἐγκρατεστάτους γλώσσης ποιήσει, καὶ τὸ ὀδυσσέα, τῷ ἰῷ διαμειλισσόμενον· εἰ ἐτεόν γε μὸς ἐστὶ, μοὶ δὸς γενέσθαι μήτηρ· μήτε τι λαέρτης ἔτλη τόδε, μήτε συβώτης· μήτε τις οἰκέων, μήτ' αὖτε πηνελόπεια· καὶ πάλιν αὖτῷ παραινεῖ· σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μήδ' ἐρέεινε.

Τοιαῦτα μὲν δὴ τῶν ἀνδρέων φιλοσόφων, τὰ ἐξ ὁμήρου τὴν ἀρχὴν ἔχει δόγματα· εἰσὶ δέ, καὶ τῶν ἰδίως τινὰς αἱρέσεις ἑλομένων μνημονεῦσαι, εὑρομεν ἀνὴ κμένους, παρ' ὁμήρου τὰς ἀφορμὰς λαβόντας· ἢ μὲν κριτικὸν μὲν, τὰ εἰδωλα ποιήσαντα ἐξ ἐκείνων· αὐτὰρ ὁ εἴδωλον τεύξ' ἀργυρόηλον ἀπόλλων· ἄλλως τε πλανηθέντας, οἷς ἐκεῖνος ἀχλὺς ἐπόμενος, ἀμαθὴς πρὸς τὴν παραπίπτουσαν ναυρὸν ἁρμόζομενος, πρίεθηκεν· ἐπεὶ δὲ ὁ ὀδυσσεὺς παρ' ἀλκινόῳ κατεχόμενος, ἡδυπαθείᾳ, καὶ ῥυφῇ μεχρι μέν νῳ πρὸς χάριν αὐτῷ διαλεγόμενος ἔφη· ἄ δ' ἔπειτ' ἐγὼ τι φράσομαι τέλος χαριέστερον εἶναι, ἢ ὅταν εὐφροσύνη ᾖ μέγα κατὰ δῆμον ἅπαντα· δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζονται

ζόντας

ξονται ἀοιδὸν ἱέμενοι ἐξερέεινε. παρὰ δὲ πλήθυσι ῥάπτεσθαι
σίτου, καὶ μισθῶν, μέσσῃ δ' ἐν κυμῖνος ἀφύσσων· ὀνοχόος
φορέησι, καὶ ἐχέπλη δεπάεσσι. τὸν τί μοι κάλλιστον ἐνὶ
φρεσὶν ἠδὲ τέταται ἔμμεν τούτοις παραχθὰς καὶ ἐπίκυρος,
τῷ ἥδονὴν τέλος ὥδε μονήσας ἐνόμισε. καὶ ἐπεὶ οὐ
χρὴ ὅρος ὁ ὁρυσσὸς ποτὲ ἰδὴν ἄλη, κἀπαλὴ ἐλανίδε
ἠμπίσχετο, ποτὲ δὲ ῥαπίοις· καὶ πήρας· καὶ νῶν μὲν τῇ
κεκλυφὸς σωσενεπαύετο· νῶν δὲ ὑπὸ ἵππος, καὶ μελανθὲς
πρισβυρίζετο, ταύτην εἰσόνατο βίου παραλαβὼν δρί-
στιππος, καὶ πενίᾳ, καὶ πόνοις σωσινέχθη ἐρρωμένως,
καὶ ἥδονῇ ἀρεσθῶς ἐχρήσατο.

Τῆς δὲ ὁ μὴρ σοφίσασ μ᾽ ἐκεῖνα κατα μαθεῖν δεῖ σε μα-
τα· ὅτι κάλα, καὶ πολλὰ σοφῶν ἀνδρῶν ἀποφθέγματα
προανεφώνησεν· δίον τὸ ἔπος θεῷ· ὃς με θεοῖς ἐπικεῖθη
ται, μάλα τ' ἐκλυον αὐτὸς· καὶ μισθὸν ἄγαν· καὶ δ' ἄλλῳ
με μεσῷ· ὅς κ' ἐξοχα φιλέησιν, δ' ἐξοχα ἐχθαίρησιν·
ἀμέλησ δ' ἄσιμα πάντα· καὶ ἐγὼ ἐμὲ πάρα δ' ἄτα· δ' ἀλαὸς
τοι θεῶν γε, καὶ ἐγγύα ἐγγυάασθαι· καὶ τὸ τ' πυθαγόρης
πρὸς τ' πυθόμενον, τίς ἐστι φίλος ῥηθὲν ἄλλος ἐγώ, ἴ'σ-
σον ἐμῇ κεφαλῇ·

Ἔστι δὲ τῆς αὐτῆς ἰδέας τῶν ἀποφθεγμάτων καὶ ἡ κεκλυ-
μένη γνώμη, ἣ περ ἐστὶν ἀπόρασις καθολική, περὶ τῶν
κατὰ τὸν βίον λόγῳ σωτόμῳ· καὶ τούτῳ δὴ χρησαμένων
πάντων ποιητῶν καὶ φιλοσόφων, καὶ λογογράφων. καὶ
γνωμικῶς τινα ἀποφαίνεσθαι ἐπισπουδασάντων. πρῶτος
Ὅμηρος πολλὰς καὶ ἀγαθὰς γνώμας ἐξένεγκε, δι' ὅλης
τῆς ποιήσεως· τοῦτο δὴ ἀποφαινόμενος, οἷόν ἐστιν ὃ βού
λεται παραστῆσαι, ὡς ὅταν ἔπῃ· ᾠφείλων γὰρ βασιλῆς,
ὅτε χώσεται ἀνδρὶ μερῖ· τοῦτο δὲ ὡς οἷον πράγμα
τί· οἷον, ὃ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα.

Multa apophthegmata ex illo Homeri poemate.

6 i

τί ἐστι φίλος;
ἄλλος ἐγώ,
ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ.

Παραλλαγαὶ τῶν ὀνομάτων

Γ πολλὰς γνώμας, καὶ παραινέσεις ἀγαθὰς ὁ μήρος ἔξενεγκόντος παρέφραναν ἐν ὀλίγοις τῶν μετ' αὐτόν, ὧν τινα παραδείγματα ἐν ἀπείρου ἐστὶ παραθέσθαι. οἷόν ἐστι τὸ ὁ μήρου νήπιοι, οἳ ξεν' ἐμνώοντο, ἀρρονέοντες, οὐδ' ἔτι μὲν μέμαμεν κατατανσέμεν ἄνδρα ἑαυτοῦ, οὐδ' ἁπλῶς βίᾳ, ὅσ' ἀφίλμος ἐν ἀλεγίζει, οὐδ' ἄθεται· φησὶ γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεῖσι κάρτεί τε, σθένεί τε, διακριδὸν εἶναι ἄριστος· τῷ δ' ἐπὶ θ', ὅπιεν οὐ μιμνήσκων πέπτησιν ἐκάστῳ· παρὰ τάδε δ' ἐστὶ πυθαγορικὸν, ὅσα τε δαιμονίαι σιτύχιας βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν. ὧν ἐν μοῖραν ἕκαστος φέρε μίρ' ἀναπάτει· καὶ ἐπὶ τάκεις, ὃ δ' ὑριπίδης· τοῖς πράγμασι γὰρ ἡ χὶ θυμοῦσθαι χρεών· μέλλ γὰρ αὖ τοῖς βδίν· ἀνὴρ δ' ὁ τυχόντων τὰ πράγματ', ὀρθῶς ἂν τις φράσει κἀλῶς· πάλιν ὁ μηρος μὲν φησι· τέκνον ἐμὸν, τέο μέρις ὀδυρόμενος κ' ἀχνύων σὴν ἔδαμ' ἀρετήν· ὁ δὲ πυθαγόρας, φάσκων τῆς ψυχῆς, μὴ μὴν κατθυμοβορήσῃς· ἔτι ὁ μήρος ἐπόνος, τοῖς γὰρ νόος ἔσσιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, οἷόν ἦμαρ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε.

Varia Dona Dei

Aρχίλοχος τά τε ἄλλα ὡς τὸ μὴ μωμᾶσθαι, καὶ τὸν μὴ παρέφρασεν ἐπῶν· τοῖς ἀνθρώποισι θυμὸς γλαυκῶπις λητίνεω παῖ· γίνεται θυητοῖς ὁποίην ἕδε ἐφ' ἡμέρην ἄγει· καὶ ἐν ἄλλοις ὁ μήρος ἐπόντος ἄλλῳ μὲν κ' ἔδωκε θεὸς πολεμίζειν ἔργα, ἄλλῳ δ' ἐν σθένει τιθεῖ νόον ἀνρύοντα ζωὸν ἐόλον· τὰ δὲ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκουσιν ἄνθρωποι, καὶ τε πόλεις ἐτάσασε, μάλιστα δὲ αὖτος ἀνέγνω·

De modo vendo dolor

Εὐριπίδης παρὰ τὸν ἐποίησε· γνώμας γὰρ ἀνδρὸς οὐ μὴ οἰκοῦσα πόλεις, οὐδ' οἶκος· ἂς δ' αὖ πόλεμον ἰχύει μέγα· σοφὸν τὸ θ' ἡβάλλαμα, τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ· σὺν δ' ὅπλῳ δ' ἀμαθία πλέον κρατεῖ· ἃ δὲ παρακελεύ

μενον, τῷ ἑταίρῳ ἣν ἐβοήθει μενέα πεποίηκεν· ὦ πόπο-
ῖ μδν δὴ πόλεμον πρὸ τῶν φευγόντων ἀεὶ δὴ μέλ-
λομεν ἀνήρωτ᾽ ἀθανάτω τε ἔσεσθαι, ὅτε κεν αὖος ἐνὶ
πρώτοισι μαχοίμην, ὅτε κέ σε ἕλωμι, μάχην δ᾽ ὑπο-
δύηναι νεῶν δ᾽ ἔμπης γὰρ ἦρδε ἔφεσσι θανάτοιο
μυρίαι. ἀλλ᾽ ἤτοι ἔστι φυγὴν βροτὸν, ὃς κ᾽ ὑπαλύξαι ἴῃ μεν·
ἤετῳ οὕτως ὀρέξομεν, ἠέτις ἡμῖν.

Ἀ ἰχύλος μὲν γὰρ τρὸς λέγων, ὅτως ἔφη· ἀλλ᾽ ὅτε πολλὰ
ῥαύματ᾽ ἐν σέρνοις λαβὼν θνήσκῃ τις, ἐμὴ τέρμα σω
τρέχοι βίᾳ, ὅτ᾽ ἐν σέρνῃ τις ἥμενος παρ᾽ ἑστίᾳ φύγει τι
μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον· ἐν δὲ πεξῇ λέγει μὲ μο-
θένης ὅτως· πέρας μὲν γάρ ἐστιν ἅπασιν ἀνθρώποις τ
βίᾳ θάνατος, μὲ᾽ ἐὰν ἐνδικίᾳ σκῶ τις αὐτ᾽ κθείρε ας πρῆ-
δεῖ δὲ τὰς ἀγαθὰς ἀνδρας ἐχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς
χαλοῖς, φέρειν δ᾽ ὅτι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως. πάλιν ἡ
ὸ μήρ· ἤτοι ἀπόβλητ᾽ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδὲα δῶρα σοφο
κλῆς παρέφρασεν εἰπών· θεῖ᾽ ὃ δῶρον ἔτα· χρὴ δ᾽ ὅ σ᾽
ἂν θεοὶ διδῶσι, φάγειν μηδὲν ὦ τένον ποτέ· παρ᾽ ἐ=
κείνᾳ δὲ τὸ κ᾽ ἀὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐ
δὴ θεόκριτος εἶπεν· ὄνεκά οἱ γλυκὺ μῶσα κατὰ σύμα
τος λέε νέκταρ· πῶς ἡ κὴ ἄρατος παρέφρασε, τὸ μὲν ζ
ὄφρα δ᾽ ἄμμορός ἐσ᾽ λοε πόων ὠκεανοῖο, εἰπών, ἄρητ᾽ κυ
ανέῳ πεφυλαγμένος ὠκεανοῖο, τὸ δὲ θυμὸν χρὺ πεκθα
νάτοιο φέρονται, ᾗπερ ὀλίγον δὲ δὰ ξύλον αἰ δ᾽ ἐρύ
κει· κὴ πρὶ μὲν τάων, ἄλις·

Ὁ δὲ πολιτικὸς λόγος, ἔστιν ἐν τῇ ῥητορικῇ τέχνῃ, ἧς ἐν ὲ
ὅμηρος πρῶτος γέγονεν, ὡς φαίνεται· ἐν γάρ ἐστιν ἡ ῥη-
ρικὴ σύναμις, τὸ πιθανῶς λέγειν τὶς μᾶλλον ὁ μήρ
ἐν τῇ ᾠδῇ μαυτοῦ κθέτηκεν· ὃς τῇ τε μεγαλοφωνίᾳ
πάντας ὑπερβάλλει ἔντε τοῖς διανοήμασι· πρὸ ἴσην τοῖς

λόγοις ἰσχὺν ἐπιδείκνυται.

Καὶ πρῶτον ἐστι τῆς τέχνης ἡ οἰκονομία ἣν δι' ὅλης τῆς ποιήσεως παρίστησι, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν πραγμάτων· οὐ γὰρ πόῤῥωθεν ἐμβαλὼν τὴν ἀρχὴν τῆς ἰλιάδος ἐποιήσατο, ἀλλὰ καὶ καθ' ὃν χρόνον αἱ πράξεις ἐνηργότηται, καὶ ἀκμαιότηται κατέστησαν· τὰ δὲ τούτων ἀργότερα, ὅσα ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ ἐγένοντο, συντόμως ἐν ἄλλοις τόποις παρεδιηγήσατο· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ πεποίηκεν· ἀρξάμενος μὲν ἀπὸ τῶν τελευταίων τῆς πλάνης τοῦ ὀδυσσέως χρόνων· ἐν οἷς καιρὸς ἦν ἤδη καὶ τὸν τηλέμαχον εἰσάγειν· καὶ τὴν τῶν μνηστήρων ὕβριν ἐμφανίζειν. τὰ δὲ πρὸ τούτων ὅσα τῷ ὀδυσσεῖ ἀλωμένῳ συνέπεσεν αὐτὸν παράγει διηγούμενον, ἃ καὶ δεινότερα, καὶ πιθανώτερα ἔμελλε φαίνεσθαι· ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ παθόντος λεγόμενα· ἀεὶ τοίνυν χρωμένων τῶν ῥητόρων πάντων τοῖς προοιμίοις ὑπὲρ τοῦ προσεκτικώτερον, ἢ εὐνούστερον ποιεῖν τὸν ἀκροατήν.

Αὐτὸς μὲν ὁ ποιητὴς κέχρηται προοιμίοις, τοῖς μάλιστα κινῆσαι, καὶ παράγεσθαι πρὸς τὴν ἀκρόασιν δυναμένοις, ἔντε τῇ ἰλιάδι προαναφωνῶν· ὅτι μέλλει λέγειν ὅσα διὰ τὴν ἀχιλλέως ὀργὴν, καὶ τοῦ ἀγαμέμνονος ὕβριν, κακὰ τοῖς ἕλλησι συνέβη· καὶ ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ, ὅσοις πόνοις, καὶ κινδύνοις περιπεσὼν ὁ ὀδυσσεὺς, πάντων τῇ τῆς ψυχῆς συνέσει, καὶ καρτερίᾳ περιεγένετο, καὶ ἐν ἑκατέροις τῶν προοιμίων, τὴν μοῦσαν παρακαλεῖ, ἵνα θειοτέραν, καὶ μείζονα τὴν δόξαν τῶν λεγομένων παραστήσῃ· πολλὰ δὲ τῶν εἰσαγομένων ὑπ' αὐτοῦ προσώπων λέγοντα ποιῶν ἢ πρὸς οἰκείους ἢ φίλους, ἢ ἐχθροὺς, ἢ δήμους, ἑκάστῳ τὸ πρέπον εἶδος τῶν λόγων ἀποδίδωσιν, ὡς περὶ ἐν ἀρχῇ πεποίηται αὐτῷ ὁ χρύσης ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ἕλληνας λό

Oeconomia ni poemate

De initijs Homerici Carminis

ροις, χρησιμωτάτῳ προοιμίῳ μενος· σωσάμενος τὰς αὐτοῖς πρότερον κραταιὰς τῶν πολεμίων, καὶ οἰκεῖας ἀναστρέψας, ἵνα τὴν παρ' αὐτῶν εὔνοιαν ἐπιδείξωνται εἰς τὰ ὅπλα τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος παρακελεῦ. ὃ γ' ἀχιλλεὺς ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ τὸ ἀγαμέμνονος θυμούμενος, μηνύει τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τῶν ἑλλήνων λόγον, ἵνα μὴ εἰς ἀνύσαν τας, συνυστέρους κατασήσῃ· πάντας δ' ἐπὶ νῆν πόλεμον ἐκάλεσα, δικαίαν τινὸς ἀπεχθείας ἕνεκα· ἀλλὰ ἧς χάριν αὐτοῦ τὸ ἀγαμέμνονος, καὶ τὸ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· καὶ πολλὰ μὲν πεποιημένα ἐστὶν τὸ δὲ χέρας, ἢ παρὰ τῶν, ἀλλὰ παρὰ τὸ κοινὸν τῶν ἑλλήνων εἰληφέναι· οἷς ἀντιλέγων ὁ ἀγαμέμνων, μὴ ἀπορεῖ ὅπως καὶ αὐτὸς θαρραλέος ἢ τὸ πλῆθος· φήσαντος γὰρ τὸ ἀχιλλέως ἀπολύεσθαι ἧς τὴν παρίδα, δι' ἣν ἔπαθεν ὕβριν, μὴ εἶπεν ἁπλῶς· ἀλλὰ φεῦγε, τὸ ἁπλῶς ῥηθὲν, εἰς τὸ ἀδοξότερον μεταβαλών· καὶ ὅτι μὲν παρακελεύσεται μένειν· πάρεισι δὲ καὶ ἄλλοι, οἳ τιμῆς ἀξιώσουσί με· ἢν δὲ καὶ τοῦτο τοῖς ἀνδράσι πεχαρισμένον·

Κ αὶ ἐπὶ τούτοις εἰσάγεται ῥήτωρ ὀνέστωρ. οὗ ἡδυεπῆ, καὶ λιγυὰ γῆρυν προσῆπε. τὸν, καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· ὃ μεῖζον ἐνώμιον, ἢ ἂν γένητο ῥήτορος· τί γ' ὅτος διαπράσσεται τῷ λόγῳ· ἄρχεται ἀπὸ προοιμίου, δι' ὃ μετάνωσιν ἐποιεῖν πειρᾶται τοῖς ἀφροδ μένοις, ἀρισθένειν, ἐννοᾶν αὐτὸν παρασκευάζων, ὅτι μαχόμενοι παρέξουσιν ἀφορμὴν χαρᾶς τοῖς πολεμίοις· πρόεισι γὰρ ἐκ τρόπου, καὶ πείθεται ἑαυτῷ, ὡς πρεσβυτέρῳ παραινῶν· καὶ τῷ σωφρονίζειν τὸ ἕτερον, μεχαρισμένα τῷ ἑτέρῳ λέγει. τῷ μὲν ἀγαμέμνονι, παραινεῖ, μὴ ἀφαιρεῖσθαι τὸ δοθὲν τῷ πολλὰ μεμνημένῳ τὸ γέρας· τῷ γ' ἀχιλλεῖ, μὴ ἐρίζειν τῷ βασιλεύοντι πρε-

Rhetorica Nestoris

Nestor dulcis oratorum Homerus

αριστο μένω· καὶ πρέποντα ἑκατέρῳ ἐπαινον· τῷ μὲν ὡς πλεόνων βασιλεύοντι, τῷ δὲ, ὡς πλέον ἰσχύοντι· τὸν τρόπον πραΰνην αὐτὸς ἐπιχειρεῖ·

Τί δὲ, ἂν μὴ ἐν τοῖς ἑξῆς ὁπότε εἶδε τὸ ὄνειρον ὁ ἀγαμέμνων, ἐλπίσας ἀγαθὰς αὐτῷ φέροντα παρὰ τοῦ διὸς, καὶ ὁπλίζηται, ἢ ἕλληνας παρακελεύσηται, ῥηξηναι τὴν τάχιστα τὸν ἀντίον οἷς βούλεται πρὸς ἃ πολλὰ λέγων ἵνα πεῖραν τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ λάβῃ, καὶ μὴ ἐπαχθὴς ᾖ, πολεμεῖν ἀναγκάζων ὑπὲρ ἑαυτοῦ· ἀλλ' αὐτὸς μὲν πρὸς χάριν λέγει· ἄλλος δέ τις τὰ πείθειν αὐτὸν δυναμένων, προτρέπει μένειν, ὡς τάχα τὴν ἀληθείαν τοῦ βασιλέως βέλοντος· καὶ γὰρ ἐν οἷς ἀπομηνύει, ἐμφαίνει ὅτι τὸ ναντίον βούλεται· ὁ δὲ ἀλγύνομενος τὸ λόγου τούτου, ἔτι ὀδυνᾶται, παῤῥησίᾳ τῇ πρεπούσῃ χρώμενος· καὶ τὸ μὲν ἀρέσαι λόγοις προσηνέσι πείθων, τὸ δὲ ὑποδυσερὲς, καταμηνυτικῶς ὑπαινίττεται τοῖς κρείττοσιν ἀναγκάζων· καὶ τὸ ἄπαυστον, καὶ θορυβῶδες τὸ πολλῶν καταπαύσας, ἅμα πάντας πρὸς λόγοις εἶχε μᾶλλον· μεῤῥίως δὲ ὀνειδίσας, διότι οὐκέτι τελοῦσιν ἃ ὑπέσχοντο, καὶ ἅμα συγνώμης ἀξιώσας, ὅτι πολὺν χρόνον ἄπρακτοι μένοντες, τῶν φιλτάτων ἐστέρηνται· παρακλήσει δὲ, καὶ ἐλπίδι τῇ ἐν τῶν μαντείων, συμπείθων μένειν·

Ὁμοίως δὲ καὶ ὀνείρου λόγους ἐξαλλαγμένους ὡς ταυτὸ δὲ τείνοντας ποιούμενος· καὶ πλείονι παῤῥησίᾳ πρὸς ἃ ἤδη μεμαλαγμένους χρώμενος, πείθει τὸ πλῆθος, καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ ὀλιγωρίας· εἰς ὀλίγους τὸ μηδενὸς ἀξίους ἀναφέρων, ἃ πολλοὺς ἐνέχρεπε· προστίθησι δὲ καὶ ἀπαλλαγὴν τοῖς ἀπειθοῦσι, καὶ εὐθέως συμβουλεύει τῷ βασιλεῖ, ὅπως μὴ κατολέγειν τὰ στρατιωτικὰ τάγματα·

Ἄλλην δὲ ἐν ταῖς κατὰ τὸν πόλεμον πράξεσι τῶν ἑλλήνων,

Ulysses primo cupes hominem appellat Vulg. altercatur

B 1 head

τὰ μὲν, εὐτυχησάντων, τὰ δὲ, πταισάντων, καὶ ἐν φόβῳ καταστάντων, ὁ μὲν διομήδης ἅτε τὸ ἐκ τῆς νεότητος θράσος, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀριστείας παῤῥησίαν ἔχων, πρὸ τοῦ ἐπιδείξασθαι τὴν ἀνδραγαθίαν σιωπῆς ἀξιώσας τὸ παρὰ τοῦ βασιλέως ὄνειδος, τότε ἐπιπλήσει τῷ ἀγαμέμνονι, ὡς ὑπὸ ἀνανδρίας συμβουλεύοντι φεύγειν. φησὶ γὰρ ἀτρείδῃ, σοὶ πρῶτα μαχέσομαι ἀφραδέοντι· ἦ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἀγορῇ, σὺ δὲ μή τι χολωθῇς· ἐν οἷς ἅμα μὲν νουθετεῖν αὐτὸν ἐπιχειρεῖ ἅμα δὲ τὴν παρ' αὐτοῦ ὀργὴν παραιτεῖται· καὶ τὰ μὲν φθάνοντα διαπεπρᾶχθαι ἑαυτῷ, ἀνεπαχθῶς ὑπομιμνήσκει λέγων· ταῦτα δὲ πάντα ἴσασ' ἀργείων, ἠ μὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες·

Diomedes contio in 1ᵐ Iliad.

E ἰς δὲ τὰ ἐξῆς προτρέπει τοὺς ἕλληνας τεχνικῶς ἐγκωμιάζων αὐτοὺς· δαιμόνι· οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἷας ἀχαιῶν, ἀπτολέμους τ' ἔμεναι, καὶ ἀνάλκιδας ὡς ἀγορεύεις· καὶ αὐτὸν τὸν ἀγαμέμνονα δυσωπεῖ, συγχωρῶν αὐτῷ εἰ βούλεται ἀπιέναι· τοὺς γὰρ ἄλλους ἐξαρκέσειν, ἢ κἀν πάντες φύγωσιν, αὐτόνγε σὺν τῷ ἑταίρῳ μένειν, καὶ μάχεσθαι. εἰπὼν νῶϊ δ' ἐγὼ σθένελός τε μαχησόμεθα· ὁ δὲ νέστωρ, τούτω μὲν γνώμης τε, καὶ πράξεως ἀρετὴν μαρτυρεῖ· ὅσα δὲ εἰς τέλος τῆς συμβουλῆς διαφέρει, ἑαυτὸν ὡς πρεσβύτερον δεῖν παραινεῖν ἀξιοῖ· καὶ ἐπέξεισι τῷ λόγῳ, τὴν πρὸς ἀχιλλέα πρεσβείαν παρασκευάζειν ἐπιχειρῶν·

Καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πρεσβείᾳ, ποικίλαις τέχναις ποιεῖ χρωμένους τοὺς ῥήτορας· ὁ μὲν γὰρ ὀδυσσεὺς ἀρχόμενος τοῦ λόγου οὐκ εὐθέως ἔφη, ὅτι ἀγαμέμνων μετεγνωκὼς ἐπὶ τῇ τῆς βρισηΐδος ἀφαιρέσει, τήν τε κόρην ἀποδίδωσι, καὶ δῶρα τὰ μὲν, παραυτίκα πέμπει, τὰ δ' ὕστερον ἐπαγγέλλεται· οὐ δὲ ἦν χρήσιμον, οἰδοῦντος ἔτι τοῦ θυμοῦ,

Oratio Ulyssis in 9 Iliad

παῦται ὑπὸ μισθοῦ, ἀλλὰ πρῶτον μὲν ἠθέλησεν ἐμβαλεῖν
τὸν ἀχιλλέα εἰς δίκην τῶν ἑλληνικῶν ἀτυχημάτων.
εἶτα εἰπὼν ὕστερον βουληθεὶς ἐπανορθώσασθαι τὰς συμ-
φορὰς, αὖθις ἔτι διώκεται, μετὰ ταῦτα τῶν πηλέως πα-
ραινέσεων ἀνέμνησεν ἑαυτὸν ἀφαιρῶν τὸ ἐπαχθὲς,
τῷ δὲ μᾶλλον δίκαιον ῥέπειν διωκόμενος προσώπῳ τῷ
τοῦ πατρὸς πρόθεσιν τὸν λόγον καὶ ὅτε ἐδόκει πρότε-
ρον αὐτὸν εἶναι, τότε καὶ τὴν ἀναμένουσαν δώρων ἐμνη-
μόνευσε· καὶ πάλιν εἰς τὰς ὑπὲρ τῶν ἑλλήνων δεήσεις
μετέβαλε τὸν λόγον· ὅτι εἰ καὶ δικαίως ἀναμένων
μέμφεται, καλὸν γὴν σῶσαι τοὺς μηδὲν εἰς αὐτὸν ἐξη-
μαρτηκότας.

Ἐμοὶ δὲ καὶ τὸν ἐπίλογον, μηδὲν τῶν λυπούντων ἔχειν τὴν
ἀκρόασιν ἐπεὶ καὶ μάλιστα μνημονεύεται τὰ τέλη τῶν
λόγων ἡδέα τελευταία παράκλησις ἔχει τι καὶ διεγεῖ-
σον ἐπὶ τὸ πολεμίους ὡς καὶ αὐτὸς καταφρονῶντας. ὧν
δὲ ἀνῄρηται ἕλοις τὴν ἔκθεσιν, ἅσα χρὴ ἐναντίον ποιεῖν· ἐπεὶ
ἕδεται τῶν ἑλλήνων ἑαυτῷ φησὶν εἶναι ὅμοιον· ὃ δὴ φοί-
νικι δοκοῦσι μὴ ὁμοίως ἕτερον, ἢ προσῆκε, χρῆται τῇ δια-
θέσει, θάλαμον προεῖται καὶ πρῶτον μὲν τῇ ὁρμῇ αὐτὸς συ-
πίπτεται φήσας μὴ ἀπολεῖσθαι αὐτὸς, εἰ ἀποπέσοι-
τὸ δὲ ἦν αὐτῷ πεχαρισμένον καὶ τὰ αἰτίαν λέγει, ὅπως
πρόφευε αὐτὸς ἐπισάθη παρὰ τὴν πηλέως, νήπιον παρα-
λαβὼν, καὶ διδάσκαλος ἔργων, καὶ λόγων ἔναι ἠξιώθη·
παραδίδωται δὲ καὶ τὰς ἐπὶ τῇ νεότητος ἁμαρτίας αὐ-
τῷ, ἐμφανέων ὡς καὶ ἄβουλον ἡ τοιαύτη ἡλικία, καὶ προϊόν-
τὸν τῶν εἰς προσοχὴν παραλείπει πᾶσι τοῖς ἡμαρ-
ταλέοις ῥητορικῶς χρώμενος, ὅτι διαλλάχθαι καλὸν τῷ
μετανοοῦντι, καὶ ὥρα πέπαυται, καὶ πρέσβεις τὴν ἀρέ-
σεως, καὶ δώρων τιμιωτάτους ἀπεστελμένη· καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς

phoenix oratio in Iliad.

δίκαιός ἐστιν ἀκουσθῆναι φοβούς τε ὢν, καὶ διδάσκαλος· καὶ ὅτι μεταγνώσεται προέμενος τὸ παρόντα καιρόν. καὶ παραδείγματι χρῆται τῷ κατὰ μελέαγρον διηγήματι ὅτι καὶ ἐκεῖνος παρακαλούμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων βοηθεῖν τῇ πατρίδι, ὑπὸ συγκατέβη ἕως ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τὸ κατὰλαβεῖν τὴν πόλιν συμφορῶν, ἐπὶ τὸ ἀμυνεῖν ἐπράξεν· ἄλλα δὲ οἵ τε μὲν, καὶ ἐπεσίασε, καὶ δὲ ἐδίκαιον· παρρησίᾳ δὲ χρησάμενος, καὶ βελτίων ὁ φρόνημα τὸ ἀχιλλέως διέγνω. τὰ μὲν οὖν καίρως ἐπιπλήττων, τὰ δὲ, αὐγενῶς παρακαλῶν, ἵνα μὴ τελέως προέξωνται· ὅτω τὸ ἥρμοζε τῷ τὸ ὀρεπτὸς μετειληφότι· πρὸς δὲ τούτων ἔκτασιν ὁ ἀχιλλεὺς ἀποκρινάμενος, ἦθος γενναῖον ἅμα, καὶ ἀπλοῦν ἐμφαίνει· τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις ἐλευτικῶς ἅμα, καὶ μεγαλοφρόνως ἀντιλέγει, αὐτίκα δὲ λόγως τὸ ὀργῆς παρίστησι· πάντα δὲ ἀπολογεῖται, καὶ ὀδυνᾶται μὲν ἔφη ἀποπλούσειν τὴν ὑστεραίαν· καὶ μπόμενος δὲ πως τοῖς φοίνικος δηήσεσι, βυλεύεσθαι φησι περὶ τὸ ἀπόπλου· ἐνιπηθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς αἴαντος παρρησίας, ἐξομολογεῖται πᾶν, ὃ μέλλει ποιήσειν, ὅτι ὁ πρότερον ἔχει σιν ἐπὶ τὸν πόλεμον, πρὶν ἂν ὁ ἕκτωρ ἐπὶ τὰς σκηνὰς αὖτὸς, καὶ τὰς νῆας ἀρίκηται, τὰς πολλὰς τῶν ἑλλήνων ἀπεκρινως. ἔνθα φησὶν, ὅτι καίπερ ἐνθύμως μαχόμενον τὸν ἕκτορα παύσεσθαι νομίζω. καὶ γὰρ τοῦτο προειρημένον πρόσθεν ὑπὸ τὸ ὀδυσσέως, περὶ τὸ ὑπὸ σπονδὰς τὴν ὁρμὴν τὸ ἕκτορος ἀντέβην.

Ἐν δὲ τοῖς τὸ φοίνικος λόγοις καὶ πάνυ παρίστησιν, ὅτι τὸ χρῆν ὄντων ἡ ῥητορικὴ φησὶ τὸ τῷ ἀχιλλεῖ· δ. ὅτι παρέλαβόν σε νήπιον, ὅπως ἐκ θεῶν ὁμοίως πολέμοιο, καὶ ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέσσι, τοὔνεκα με πρόεικε διδασκέμεναι τάδε πάντα· μύθων τε ῥητῆρ

Hebraeorum exemplum

Responsio Achillis ad orationem legatorum

Rhetorica in oratione Phoenicis

ἔμθυμα, πρὶν πηράτε ἔργων· ἐν οἷς καὶ τοῦτο δείκνυσιν,
ὅτι ἡ τῶν λόγων δεινότης μάλιστα τὴν ἄνδρα διακλέψ
ἀπολάξεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῆς ποιήσεως τόποις ἀνρεῖν
λόγους τῆς ῥητορικῆς τέχνης ἐχομένους· καὶ καταμορί=
σας, καὶ ἀπολογίσας ὑποδείκνυσι τρόπον, ἔνθ' ἄλλοις, καὶ
ἐν οἷς ὁ ἔκτωρ καθάπτεται τοῦ ἀδελφοῦ, ὀνειδίζων αὐτῷ
δειλίαν, καὶ ἀπολαχείαν· καὶ ὅτι τοιοῦτος ὢν, ἡδίκη πόρρω
ἀπωκισμένους· ὅθεν αἴτιος κακῶν τοῖς οἰκείοις ἐγένετο·
καὶ ὁ ἀλέξανδρος ἐκλύει τὸ θυμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ δικαί
ως ἐπιπλήσεσθαι συγκατατιθέμενος· καὶ τῷ ὑποχέσθαι
πάλιν πρὸς τὸν ἀχιλλέα μάχην, ἀπολυόμενος τὸ ἔγκλη
μα τῆς δειλίας.

Καὶ ὅτι μὲν τεχνίτης λόγων ὁ μηρος, πᾶς τις ἂν εἴποι
εὖ φρονῶν· δῆλα δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἐξ ὧν τῆς τῆς ἀναγνώσε
ως· ἓν ἢ μέλησε δὲ ἁδὶ χαρακτηρίσαι ἢ ῥήτορας· τὸν
μὲν γὰρ νέστορα ἡδεῖν, καὶ προσηνῆ τοῖς ἀκούουσιν εἰσά
γει· τὸν δὲ ἀχιλλέα, βραχυλόγον, καὶ εὐχάριν, καὶ τὸ πρὸ
κειμένου τυγχάνοντα· τὸν δὲ ὀδυσέα, πολλῆ, καὶ πυκνῆ
τῇ δεινότητι τῶν λόγων κεχρημένον· ταῦτα γὰρ τοῖς δυ
σὶ τούτοις ῆρωσιν, ὁ ἀνὴρ μαρτυρεῖ ἀκούσας αὐτῶν,
ὁπότε πρεσβεύοντες ἀφίκοντο εἰς τὸν ἴλιον.

Καὶ ταύτας τὰς διαφορὰς τῶν λόγων ὅμηρος παρίστησιν, αὖ
τὸς ἐν τῇ ποιήσει δείξας ἀπόδειξιν· οἷδε δὲ καὶ τὸν ἀντί
θεσιν τῶν λόγων ἀφ' ὧν τὰ ἐναντίων ἐπὶ παντὸς πράγμα
τος τιθεμένων, καὶ τὸ αὐτὸ κατασκευαζόντων, καὶ
ἀναιρούντων διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς λογικῆς ἕξεως φη
σὶ γὰρ τροφὴν δὲ γλῶσσαν βροτῶν, πολέσθαι δ' ἐν μῦ
θοι· παντοίων δὲ πολὺς νόμος ἔνθα, καὶ ἔνθα· ὁποῖόν
κε εἴπῃσθα ἔπος, τοῖον κε ἐπακούσῃς.

Hector objurgans Paridem

Dionysius orator apud Homerum

Ε πίσταται δὲ ταῦτα καὶ διὰ πολλῶν λέγειν, καὶ διὰ ὀλίγων ἐπαναλαμβάνειν, ὅπερ καλεῖται ἀνακεφαλαίωσις, καὶ ἔστιν ἐν χρήσῃ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ὁπόταν δέῃ πολλὰ πράγματα εἰρημένα ἀναμνῆσαι σαφῶς ὁμοῦ, ἃ τὸν διηγήσατο ὁ ᾠδὸς δὲ παρὰ τοῖς φάσκειν ἐν τέτταρσι ῥαψῳδίαις, ταῦτα πάλιν διὰ βραχέων διέξεισιν ἐν τούτοις ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον νίκησε Δάμασ', αὖτὰρ ἔπειτα, καὶ τὰ ἑξῆς.

Politia Ingalis

Γ ᾗ δὲ πολιτικῶς λόγ' ἔχεται καὶ ἡ τῶ νόμων ἐπισήμη, καὶ διὰ ταύτης ἐντὸς τὸ ὅμηρον εὑρεῖν ἔσται. ᾗ ὧν δεῖ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ νόμου ἦν καθ' αὑτὸ ἐν χρήσῃ, ἐπεὶ ἐστὶ σαφῶς διορίσασθαι· οἱ μὲν γὰρ φασὶ θεῖον αὐτὸν εἶναι, ἐπειδὴ τὸ νόμος τὸ νόμισθεν τῷ ἐπεῖν ἀνθρώπων ὕβριν, καὶ ὄνομίμην, ἐφορῶντες· ὡρίσαρχος δὲ ὠήθη τὸ ὄνομα ἐπὶ ἀνομίαν ἐρῆσθαι, παρὰ τὸ οὐ νέμεσθαι· καίτοι καὶ ὁ νόμος λέγεσθαι ἔοικεν, ἀπὸ τοῦ νέμειν τὰ σα πᾶσιν· ἢ τὸ κατ' ἀξίαν ἔκαστον· ὅτι ἡ δύναμιν τοῦ νόμου δίδυν, ἐμὴ καὶ ἐν ψυχαῖς, ἀλλ' ἐν ταῖς γνώμαις τοῦ ἀνθρώπων φυλάσσουσιν, ἐν πολλοῖς παρίστησι· τὸ γὰρ ἀγαθὸν ποιεῖ ὑπὲρ τὸ σκήπτρα λέγοντα, νῶϊ οὖ τέ μιν ἴδμεν ἀριστῆας ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵτε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται. θέμιστες δὲ, ἢ θεσμοὶ, οἱ νόμοι, ὧν τὸ δίκαιον σημαίνει παραδίδωσιν. ὧ καὶ τὸ μίνυθα τοῦ τοῦ κριτοῦ βασιλέα φησὶν ὁ Μιλήσιον. ἡδὺ δ' ὁμιλία νόμων μάθησις ἦν. ὡς καὶ πλάτων μαρτυρῶ σαφῶς· ἢ καὶ ἐν ἐπέεσιν ἦλθε, ὅτι χρὴ νόμοις ἕπεσθαι, καὶ μὴ ἀδικεῖν. τῷ μή τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθέμιστος εἴη, ὧν ὄχεσφιν ἅ ῥαθειῶν ἔχῃ ὄφι δίδιεν.

Clypeus Achillis

Γ ῥωτος τοίνυν ὅμηρος τὰ τῆς πολιτάδος διέλεγεν· ἐν τῇ ἀσπίδι, ἣν τοῦ κόσμου παντὸς μίμημα κατεσκάσατο Ἥφαιστος· τοῦτ' ἔστιν ἡ πανδαμάτειρα δύναμις ἐμβριθὲς

Aristides μένος, ἐποίησε δύο πόλεις· τὴν μὲν, ἐν εἰρήνῃ, καὶ εὐφρο-
σύνῃ διάγουσαν· πλὴν δ' ἐν πολέμῳ σχολάζουσαν· καὶ παρα-
Aristides bailly θὲς τὰ ἑκατέρας πρόσφορα παρίστησιν· ὅτι ὁ μὲν, πο-
λιτικὸς ἦν βίος, ὁ δὲ, στρατιωτικός.

Οὐ παρῆλθε δ' ἡ τῆς πίστεως τὴν θεωρίαν· ἅμα καὶ τὸν ἔθε-
ξεν ἀνάργυρον ἅμα, καὶ κόλλυβα πρίνεις τοῖς λόγοις· ὃ δὴ, ἐν
πάσῃ πόλει νενομοθέτηται τὸ εἶναι σωτήριον βουλῆς·
καὶ τὸν προβουλεύεσθαι πρὸ τοῦ δήμου σωτήριον, πρόδη-
λον ὅτι ἔστιν ἐκ τῶν μυρικῶν τούτων βουλὴν ἢ πρῶτον με-
μαθύμων ἴζειν ὀφόντων· σωφρόνως δ' ἀναμένων τὸ χρέω-
στας, καὶ σπεύδεται περὶ αὐτῶν, ὅπως ὁ πλοῦτος πρὸς
τὴν μάχην· καὶ ὅτι δεῖ τὸν ἄρχοντα πρὸ τῶν ἄλλων φροντί-
ζειν τῶν πάντων σωτηρίαν· ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ διδά-
σκων, ὧν καὶ παραινεῖ· ὁ μὴ πανύχιον εὕδειν βουλὴφόρον
ἄνδρα· καὶ ὅτι δεῖ τῷ ἡγεμένῳ, πάθεσθαι τὰ ὑποτεταγ-
μένους· καὶ ὅπως ἐκάστῳ προσφέρεσθαι τὸν προτεταγ-
μένον ὁ δυνάμενος ὑπολήμνυσι· τὰ μὲν ἐντίμως, λόγοις
προσηνέσι πείθων τοῖς ἑκατὸν ὅλοις, πικρότερον ἐπι-
πλήττων· ἅμα καὶ τὸ πανίσταθαι τοῖς μένοσι, παρὰ
πᾶσι νενόμισται· ὃ καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ ποιοῦσιν ἐπὶ τῶν διός· ὃ δὲ
τις ἔτλη μῆναι ἐρχόμενον, ἀμὴ ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες·
νόμος παρὰ τοῖς πλείοσι τὸ πρεσβύτατον λέγειν· ὃ γὰρ
διομήδης ὑπὸ ἀνάγκης τὸ πολεμᾶν πρῶτος θαρσήσας
λέγειν, συνήνεσε ἕναι ἀξιῶν· καὶ μὴ πάτῳ ἀγάσασθε·
ἄνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῶν.

Κ ἀκεῖνο δὲ παρὰ πᾶσι νενόμισται, τὸ κολάζεσθαι τὰ ἐκ μέ-
σια ἁμαρτήματα, τὰ δὲ ἀκούσια, συγγνώμης τυγχά-
νειν· τοῦτο πάλιν διδάσκουσιν ὁ πλάτων, ἐν οἷς φησιν ὁ ἀθε-
νὸς, παροινῶν· καίκεν τλέμαχος τάδε γ' εἴποι σὸς φί-
λος υἱὸς, ὡς ἐγὼ ὄτι ἐκὼν γε σὸν δόμον, ἠδὲ κατὰ

ζων πωλούμην μνησῆρσιν ἀφσόμβος μετὰ δαῖτας·
ἁμᾳ πολὺ πλέον δ᾽ ἡ κρέατον δ᾽ ἦσον ἐνάσιμη·

Τ ριῶν ἢ ἀσῶν πολιτῶν πρὸς δικαιοσώνην, καὶ δυνομί- Triplex
αν βασιλείασ τε καὶ ἀριστοκρατίασ· καὶ δημοκρατίασ· forma
καὶ ταύτασ πάλιν αὐτικειμένων βίων πρὸς ἀδικίαν καὶ politiæ.
παρονομίαν, τυραννίδος, ὀλιγαρχίασ ἀλλοκρατίασ·
ἃ δὲ ταύτασ ὅ μιρος ἀρνοῦν ἔσμεν πλὴν τῆ βασιλίαν δὲ
ὅλης τὴ ποιήσεως ὀνομάζων καὶ ἐγκωμιάζων· ὡς ἐν
τούτοις· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλήων· τι-
μήεν δέ μιν ὅιος ἔδωκε φιλεῖ δὲ ἑ μητίεταζεύς· καὶ ὁ πόιον δε
μεῖ εἶναι τὴ βασιλέα σαφῶς δηλοῖ· λαῶν δ᾽ ὅισιν ἄνασσε, Condeſcri
πατρὶ δ᾽ ὡς ἤπιος ἦεν· καὶ ἅτε τινα ῥέξασ ἐξαίσιον ἀ- nens bom
τέ τι εἰπὼν ἐν δήμω ἤτ᾽ ἔδωκε δίκη θείων βασιλήων· τὴ Regis
ἀριστοκρατίαν, ἐν οἷς βοιῶτ βασιλέασ πέντε καταριθ=
μεῖ· καὶ παρὰ τοῖς φαίαξι· δώδεκα δὲ κατὰ δῆμον ἀρι-
πρεπέες βασιλῆες, ἀρχοὶ μὲν ἄνασσι, ἕκαστος δ᾽ ἐὼν
αὐτὸς· δημοκρατίας ἢ εἰκόνα ἐναργῶς ἐν τῆ καταστά-
σι ἀασίδος δημιύργ· ἐν ᾗ δύο ποιήσασ πόλεις, τὴ ἑτέραν,
δημοκρατεῖσθαι φησὶ, μηδενὸς ἡγεμένε, πάντων ἢ
πρὸς πλὴ ἑαυτῶν βάλησιν καταναύμαχος βιόντων, ἔνθα
καὶ δικαστήριον ᾠδάγε, καὶ ἐνεκένη γε πλὴ δημοκρατί
αν παρίστησιν, ἐν οἷς φησι· δῆμον ὑποδρήσασ· δὴ γὰρ
με χολώσαο λαὸν ἄνεκα λιτσῆρσιν ἐπιστάμενος ταφή
οισιν, ἧκά τε θεσπεσίης· οἵδε μὲν ἀρθμοὶ ἦσαν· ἐν δὲ
βιαίῳ, καὶ παρανόμως ἄρχοντα, τύραννον τὴ ὀνομά-
νεώτερον γὰρ τὸ ὄνομα, οἷος δὲ τοῖς ἕρχοις γίνεται δήμου Deſcriptio
σιν ἐν τούτοις· ἐς ἓ λεγον βασιλῆα βροτὸν δηλήμονα πάν tyranny
των, ὅς κ᾽ ἀνὰ ῥῖνα τάμησι, καὶ ἀστυνηλέι χαλκῷ· καὶ
ὃν αἰνότατον δὲ τυραννικὸν ἀποφαίνῃ· ὃς ἀποκτήνας τε
ἄγαμέμνονα, ἐπράτη τε μυκηναίων, καὶ ὁ πότε ἀνηρέθη

τρεις formæ rectæ et legitimæ politiæ
βασιλεια
ἀριστοκρατία
δημοκρατία
vel monarchia.
ὀλιγαρχία
ὀχλοκρατία

φησὶν, ὅτι θνητὸν ἐτύγχανε φῦσα μενέλαος παρὼν. ἔστι γὰρ ἐπὶ τῶν τυράννων νενόμισται· τῷ δὲ θανόντι χιτὼν ἐπιῤῥάπη ἔλαθεν· ἀπῆρα τόν γε καὶ ὦμοι τε, καὶ οἰωνοὶ κατέδαπτον πέλωρον ἐν πεδίῳ· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.

Ὁ λιγαρχίαν δὲ δηλῶν δοκῶ διὰ τὸ μνησίρων πλεονεξίας περὶ ὧν φησιν· ἡδὲ ὅσοι παραναν ἐβάκχευσαν κατοιρανέουσι· τὴν δὲ ὀλιγοκρατίαν ἐν τῇ τῶν βίων πολιτείᾳ παραδίδωσιν, ἐν ᾗ, καὶ σωφρονίζουσι πάντες ἀλεξάνδρῳ καὶ οἱ περὶ πρίαμος λοιδορεῖται τοῖς παισὶν, ὡς τούτων αἰτίοις ἀσυσατέ μοι κακὰ τέκνα κατῤῥόνες· καὶ ἄλλος δέ τις τῶν τρώων ὁ ἀντίμαχος χρυσὸν ἀλεξάνδροιο δολόεντος ἀγλαὰ δῶρα, ὄφρα ἑλένην δόμεναι ξανθῷ μενελάῳ.

Ἐπεὶ δὲ τὸ παρὰ ἀνθρώποις δίκαιον τοῦτο νομίζεται, τὸ ἀποτρεπτικὸν ἐκφεύγειν τὴν κατάξιαν· ἐν ᾧ μάλιστ' ἔστι τὸ θεὸς σέβειν, γονέας καὶ οἰκείας τιμᾶν, πολὺ εἰς θεὸς ἀσέβημα ἐν πολλοῖς διδάσκει εἰσάγων τὰς ἥρωας θεόντας, καὶ ἁρπαζομένας, καὶ δῶρα ἀνατιθέντας τοῖς θεοῖς, καὶ ὕβρεις βραίροντας αὐτὰς. καὶ τῆς ἀσεβείας ἀμοιβὴν ἀπολαμβάνοντας τὰ παρὰ θεῶν. ἐπιπλήττων δὲ πρὸς τὴν γενομένης τιμὴν, ἐν τῷ πολεμάχῳ προσώπῳ μάλιστα δήλωσι, καὶ ἐν οἷς ἐπαινεῖ τὴν ὀρέστην, ἣν ἀϊέις οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος ὀρέστης· πάντας ἐπ' ἀνθρώπους ἐπὶ ἔπτανε παγοφορνῆα;

Καὶ ὅτι τὸ γηροτροφεῖσθαι τὰς γονέας ὑπὸ τῶν παίδων φύσει δίκαιον, καὶ ἐξ ἀμοιβῆς ὀφειλόμενον, διὰ μιᾶς λέξεως ἐδήλωσεν εἰπών, ἃ δὲ κακῶσι βρέφη τροφίλοις ἀτέσωνεν· ἀδελφῶν ἡ ἀνοσία, καὶ πίστις πρὸς ἀμήλας, ἐν τῷ ἀγαμέμνονι, καὶ μενελάῳ· φίλων δὲ ἐν ἀχιλλεῖ, καὶ πα

Impietatis offerypho apud Homerum

Pietas erga parentes

βρόκλῳ βεβιηνύσι γυναικὸς δὲ σωφροσύνην, καὶ φιλανδρίαν ἐν τῇ πηνελόπῃ· ἀνδρὸς ἡ πόθον τῆς αὐτὸς γυναικὸς, ἐν τῷ ὀδυσσεῖ παρίστησιν.

Ὅπως ἡ καὶ ὑπὲρ πατρίδος χρὴ πράσσειν· ἐν τούτῳ μάλιστα ἐπήλωσεν· ἐς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης· καὶ πάλιν ὅπως χρὴ τὸ πολίτας κοινοῦντας φιλίας ἔχειν πρὸς ἀλλήλους· ἀρρήτωρ ἀλλὰ μιστὸς, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος, ὃς πολέμου ἔρατος ἐπίδημός ἐστιν· πῶς ἡ ἀληθοῦς τιμίου, τοῦ ἐναντίου φαυλοτέρου· ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς αἴδαο πύλῃσιν· ὃς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ· καὶ εἴτ' ἂν μὴν βάξῃσι, κατὼς ἂν ὑπέρτερον φρονέῃσι· τῶν ἡ οἴκων μάλιστα σωζομένων, ὁ πόταν γυνὴ μήτε τὰς ἀπορρήτους διανοίας τοῦ ἀνδρὸς πολυπραγμονῇ, μήτε ἄνευ τῆς γνώμης αὐτὸς πράσσῃ τι ἐπιχειρῇ, ἐκφέρουσα ἐκ τοῦ ἥρωος ὑπερβήξεσθαι τὸν πρότερον τῷ δὴ λέγοντι πιθομένῃ, μὴ δὴ πάντας ἐμὲ ἐπέλπεσθαι μήθως ἐκδήσῃ· ἡ ἕτερον τῇ ἥρᾳ, μήπως μοι μετέπηται χολώσεται, ἄλκιμος ἰωπῇ· οἷ χόλος πρὸς δῶμα βαθυῤῥόου ὠκεανοῖο· ἡ δὲ καὶ τὰς ἐξιόντας ἐπὶ πόλεμον, ἢ ἐν κινδύνῳ καθεζομένας ἐν τέλεσθαί τι τοῖς οἰκοῖς εἰθισμένον παρὰ πᾶσιν ἐν ἠνόησεν ὁ ποιητής· ἡ δὲ τὸν ἄνδρα μάχῃ σένοσα τοῦ ἔμπορά φησιν, ἐ χάρ μοι θυμήσιον λεχέων ἐν καλῇ ἀρέξασ' ὀρέξας· ἐδὲ τιμοεῖπας πυκινὸν ἔπος ἔτ' ἔτέκεν ἀεὶ μεμνημένη νύκτας τε, καὶ ἤματα δάκρυα χέουσα· ἡ δὲ πηνελόπη, τὰ ὀδυσσέως ἐκόλων μνήμονεύει, φήσαντος ὁπότε ἐξέρχεται τῷ ἐκ οἴκου ἔσεσθαι μὲν ἀνέσθαι θεὸς ἔσεσθαι ἀλλὰ. αὖτ' ἐνὶ φρεσὶ σοῖσιν ἐκάστοτε πάντα μεμόλοντων· μεμνῆσθαι πατρὸς, καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν, ὡς νῦν ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμοῦ ἀπόντος φίλου ἑοῦ· αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ παῖδα γενείσαντα ἴδηαι, γήμασθαι ᾧ κε θέλῃσθα

Pugnas erga patriam.

τεὸν καὶ σῶμα λιτᾶσα· ὅσοι δὲ καὶ ἐπιβόητος καὶ ὀλίγων
ἐνυπνίων, ἐπέπαυτο ὄψιον ἅπαντα. πρόθυμα τε γέρον-
τι, καὶ ἑμπεδα πάντα φυλάττειν.

Τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς θαλάττοις τῶν οἰκείων πένθη· ὅτε μὲν γὰρ
ἦναι ἄξιοι (ἀγεννὲς γὰρ τοῦτο· ὅτε παντελῶς ἀνήκεστο-
φθαι ἐᾷ· ἀδυνάτον δὲ τὸ ἀπαθὲς ἐπὶ ἀνθρώποις) ὅθεν λέ-
γεται τοιαῦτα· ἀλλ' ἤτοι κλαύσας, καὶ ὀδυρόμενος μενέ-
μεν τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν· ἐν δὲ
ἄλλοις δὲ φησιν· ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν ὅσιε θάπ-
σι νηλέα θυμὸν ἔχοντας ἐπ' ἤματι δακρύσαντας· ἔστ'
γὰρ ἀκήδεια ἅπασι καὶ νῦν ἐν τοῖς ταφαῖς νομίζεται ἔν
τε ἄλλοις, καὶ ἐν τούτοις ἔνθα δὲ ταρχύσωσι, καὶ σίγ' ἀνίστοιτε
ἔτι τε τύμβῳ τε, σήλῃ τε, ὁ δὲ γέρας ἔσθ' θανόντων· καὶ
ὅσα ἡ ἀνδρομάχη φησὶν εἰς τὸν ἕκτορος νέκυν γυμνὸν
κεῖσθαι ἀδόλως ἀλλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε μὲν πόρεσιν-
ται γυμνὸν, ἀτὰρ μοι εἵματ' ἔσται μεγάροισι κέονται λε
πτά τε, καὶ καλὰ ἐνταῦθα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν· ἀλλ'
ἤτοι τὰ δὲ πάντα κατάπλεξω πυρὶ κηλέῳ· οὐδὲν σοί γ'
ὄφελος ἔσται ἐνθάδε, μὴ ἐνεῖσαι αὐτοῖς· ἀλλὰ πρὸς τρώων, καὶ
τρωϊάδων κλέος εἶναι. οὕτω καὶ ἡ πενελόπη τὸν ἐσθῆτα κα-
τασκευάζει καλὸν τὴν ἡρωῖ ταφῆϊον καὶ ταῦτα μὲν μέ
γιστα· τὸ δὲ πρῶτον τούτων ἅπαντα, καὶ ἀνθρώπους
ἐπικαίειν τὸν ἀχιλλέα τῇ τοῦ πατρόκλου πυρᾷ· ὃν ἐπαινῶν
λέγει· διὸ καὶ ἐπιφωνεῖ· κακὸν δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα.

Κ αὐτὰ πολυάδροις ἡ πρῶτος ἤγαγε τύμβον ἐπεσσύμενος
ἕνα χαλκὸν καὶ ἐξαγαγόντες· καὶ τὰς ἐπιταφίους ἀγῶνας
ἔθηκε πρῶτος ταῦτα μὲν οἰκεῖα τοῦ τε εἰρήνης, καὶ τοῦ
ἐν πολέμῳ κατεστῶτων· τὰς δὲ περὶ τὰς πολέμους ἐμ
πειρίαν, ἣν καὶ ταπτικὴν τινὰ κάλλος· ἡ ποίησις ἐποι
κιλμένη μὲν πεζομαχίαις, τε καὶ ἱππομαχίαις, ἐπιναυ-
μαχίαις.

μαχίας, παρατάξεσι, μονομαχίας, πολλὰς ἢ κρα
τηκὼς πριέχουσα, ὧν ὀλίγα παραθέσθαι δεῖν ἄξιον.
Ἐν δὲ ταῖς παρατάξεσιν αὐ μὲν πρότεταχθαι τὸ ἱππικὸν,
καὶ ἕπεσθαι τὸ πεζόν· καὶ τὸν μὲν δεξιὸν κέρας ἱππι
κὴν πᾶσαν μὸν πρῶτα σωὶ ἵπποισι, καὶ ὄχεσφι, πεζὸς δ' ἐ
ξόπιθεν σὺν σάσ', πολέας τε, καὶ ἐθάλας· καὶ τὸ εἶναι ἐν
τοῖς στρατιώτας ἡγεμόνας κατὰ τάξεις· ἐπὶ δ' ἦσαν ἡ
γεμόνες φυλάκων· ἐκέκλητο δὲ ἑκάστῳ κῆρυξ ἄμ' ἕπεσθαι,
ὁλιγόφωνός τε ἔχεα χρὴν ἔχοντες.
Καὶ τῶν ἡγεμόνων, οἱ μὲν προαγωνίζεσθαι ἐν πρώτοις τε
ταγμένοις· οἱ δὲ κατόπιν τεταγμένοις, ἐπείγειν τοὺς λαπο
μένους πρὸς τὴν μάχην· ὅτι δ' ἀμφὶ ἴσου μενῆα δαΐφρονα
θωρήσσονται· ἰδομενῆος μὲν, ὑπὸ προμάχοισι συὶ ἐι
κελος ἀλκὴν, μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὄρσαι
φάλαγγας.
Καὶ ὅτι δεῖ τὴν δυνάμει διαφέρονταν ἐν τοῖς ἔξω στρα
τεύεσθαι ὡς πρὸ τείχους τοιῶν πριβεβλημένους, τὸν
δὲ βασιλέα ἐν τῷ ἀσφαλεστάτῳ, τετέσι τῷ μεσαιτάτῳ
κατασκηνᾶν δεῖπνυσιν, ἐν τῷ τὴν μὲν γενναιοτάτους τὸν
ἀχιλλέα, καὶ τὸν αἴαντα ἐν τοῖς ἐχάτοις μέρεσι τῶν νε
ῶν κατεσκηνωκέναι· τὸν δὲ ἀγαμέμνονα, καὶ τοὺς ἄλ
λους ὀρίσους, ἐν τῷ μέσῳ· καὶ τὸ ἐν τῷ στρατοπεδεύε
σθαι χάρακός τε πριβάλλεσθαι, καὶ τάφρους ἀποσκά
πτειν, εἰς εὖρος, καὶ βάθος, καὶ σκόλοπι κυκλῳ διαλαμ
βάνειν, ὡς μή τε ὑπερπηδᾶν τινα διὰ πλάτος, μή τε διὰ
βάθος κατιέναι· φοβεῖσθαι γὰρ νεταί τε ἐν τοῖς πολεμίοις,
καὶ παρὸ μήρῳ· ἀπὸ γὰρ δεισάντες τάφρος εὐρεῖα ἐ τὸν
ὑπερθορεῖν χρεὸν, ἔτε πρῆσαι ῥηϊδίη· κρημνὸν γὰρ
ἐπιρρεφέα πρὶ πᾶσαν ἔτασαν ἀμφοτέρωθεν· ὑπερ
θεν δὲ σκολόπεσιν ἐξέσιν ἠρήρεισο· ἔτασαν δ' ἀγχι

ὧν πυνθάνεσθαι καὶ μεγάλως ἡδίων ἀνδρῶν ἀλεωρὴν· καὶ μαχόμενοι θνήσκουσι γενναίως οἱ τέτριτοι πόλιοι· μὴ μὰν ἀσπουδεῖ γε, καὶ ἀκλεῶς ἀπολούμενοι. ἀμὰ μέν τι ῥέξασθαι ἐναμένοισι πυθέσθαι· καὶ πάλιν· ὃς δείσει ὑμέων βλήμβρος ἠὲ τυπείς, θάνατον, καὶ πότμον ἐπισσεῖται τεθνάμεν· ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθεν ἐών ἐθέλοντα νοήσω, αὐτός οἱ θάνατον μητίσομαι.

De Virtute Virtutis

Ἐν δὲ ταῖς μάχαις ὃν μὲν πρόπον, καὶ ὅπως διαφόρως, καὶ ποικίλως ἢ ἥρωας ποιῆ τιτρώσκοντας, καὶ τιτρωσκομένους, τί δεῖ λέγειν· ἐκεῖνο δὲ ὑπομνῆσαι ἄξιον, ὅτι τὴν δι' πρόσθεν τετρωμένης ἡνιόχου μεθαμένας τε πὼς ἐκ τοῦ σωτέσθαι, καὶ παραμένειν προθυμίαν ἀναδυόντας· ἢ ὑπὸ νῶτον, ἢ τὸ μεταφρένου πεπληγότας, ἅτι μωτέρους, ὡς ἐν τῷ φεύγειν τὸν πεπονθότας, καὶ τὰ σῶα ἐκτρέπεσθαι παρ' ὁμήρου· εἰπὲ δὲ καὶ βλῆτο νόμβρος, ἠὲ τυπείς, ὃν ἂν ἐπ' αὐχένα ὄπιθεν πέσοι βέλος· ἀρ' ἐν νώτῳ· ἀμὰ μὲν ἢ σέρνον, ἢ νηδύος ἀντίος ᾖσθε, πρόσω ἰεμένοιο μετὰ προμάχων ἀρίσυν· καὶ πάλιν· ἀ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρυ πήξας· ἀμφὶ δὲ θοὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον· χρησίμως δὲ καὶ ἐν τῇ δοπῇ τῶν πολεμίων παραινεῖ μὴ πρὶν τὰ σπύλα γίνεσθαι, μὴ δὲ ἐνδιδόναι κομπὸν φυγῆς· ἀμφὶ ἐγκεῖσθαι καὶ διώκειν· μήτις νεῶν ἐπάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπιθεν μιμνέτω, ὡς μὲν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται· ἀμφὶ ἀνδράσι κτείνομεν ἑπτὰ δὲ καὶ τά, ἔνθα λοι νεκρὸς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνειῶτας·

Ἐπὶ δὲ παρ' αὐτῷ πάσης ἠλικίας κατορθώματα, ὑφ' ὧν

πᾶς ὅς τις ἓν ἐπαρθείη· ὁ μὲν, ἀπὸ μάλων, ὑπὸ τ' ἄχιλ
λέως, καὶ ἄλαντος, καὶ διομήδης, ὁ δὲ νεώτερος, ὑπὸ τε
ἀντιλόχε, καὶ τ' μηριόνη ὁ δὲ μεσαπόλιος, ὑπὸ τε ἰδο
μενέως, καὶ τε ἀθυαλέως. ὁ δὲ γέρων, ὑπὸ τε νέστορος· καὶ
πᾶς βασιλεὺς ὑπὸ τούτων ἁπάντων, καὶ τε ἀγαμέμνο
νος· τοιαῦτα μὲν τῶν πολιτικῶν λόγων, καὶ πράξεών
ἅπτ παρ' ὁμήρῳ τὰ λήμματα·

Disciplina prudentiæ actiuæ

Θ εασώμεθα δὲ καὶ περὶ τῶν ἰατρικῶν, εἰ καὶ τούτων μὴ
ἔχειν ἀπείρως ὅμηρος· καὶ ὅτι μὲν πολλὴν ἀξίαν τ τέ
χνην ὑπελάμβανε, δῆλον ἐκ τούτε· ἰατρὸς τ' ἀνὴρ πολ
λῶν ἀντάξιος ἄλλων· δοκεῖ δὲ ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη εἶναι
νοσερῶν, καὶ ὑγιεινῶν, ἄπερ ἐν τούτων ἔστι μαθεῖν, ὅτι
μὲν ἐπιστήμη· ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάν
των· ὅτι δὲ ὑγιεινῶν· καὶ νοσερῶν, φάρμακα πολλὰ μὲν
ἔσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ, σημαίνει τούτων
ἕκατερον· ἔστι μὲν τῆς ἰατρικῆς, θεωρητικὸν μὲν, τὸ διὰ
τῶν καθολικῶν λόγων, καὶ διὰ μεθόδε ἐπάγον ἐπὶ πὶ
τῶν κατὰ μέρος γνῶσιν· τοῦτο δὲ ὧ μέρη, τὸ μὲν, σημειωτικὸν· τὸ δὲ, αἰτιολογικὸν· πρακτικὸν δὲ τὸ, διὰ τ'
ἐυχρείε ὠῆς βαδίζον· τοῦτο δὲ μέρη, τὸ μὲν, διαιτη
τικὸν, τὸ δὲ, χειρουργικὸν, τὸ δὲ, φαρμακευτικὸν· πῶς
δῶν ἑκάτερον τούτων ὅμηρος ἐπιβέβληκεν, ὅτι μὲ θεω
ρητικόν τι εἶναι ἐπίσταται, ἐν τούτῳ αἰνίσσεται· τοῖα διὸς
θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα· μητιόεντα τ λέγε,
σημαίνοτι κατὰ τέχνην θεωρητικὴν ἐσκευασμένα·

Lydia Cina

Τ ὁ δὲ σημειωτικὸν ἀντικρυς ἱστορεῖ, διὰ τὸ ἀχιλλέως·
μαθητὴς τὸν ὧν χείρωνος, πρῶτος πὶ αἰτίαν τῆς κατα
χρήσης τ ἕλληνας νόσε κατενόησε· σωτηρὸν ὅτι τὰ
ἐπιρρήμια νοσήματα, ἐκ τὸ ἀπόλλωνός ἅπτν, ὅς γε δο
κεῖ ἶναι ὁ αὐτὸς τῷ ἡλίῳ· ἔστος τ τὰς ὥρας τ' ἔτους ἐπὰ

Achillem disciplina Medicinæ primus morbi cau
7 ῆ si exercitū dy
screhendi.

γή· αἷ πρὸς ὅτ' ἂν ὦσι δυσκράτως διαφθείρωσι, νοσήματος αἰτίαι καθίστανται. καὶ τὸ ὅλον, τήν τε σωτηρίαν, καὶ τὸν ὄλεθρον, τῶν ἀνθρώπων τῷ ἀπόλλωνι, τῶν δὲ ζώων τῇ ἀρτέμιδι, τυτθὸν τῷ ἡλίῳ, καὶ τῇ σελήνῃ ἀνατίθησι· πρέσβεις γὰρ ἀμφοτέρους μᾶλλον ἂν ποιῶν, διὰ πλῆθος τῶν ἀντὶ τοῦ ζώντων βολὴν ὅπως ὁ διορίζων τὸ ἄρρεν, καὶ τὸ θῆλυ, ἐπεὶ καὶ θρέμμα μόνον φύσει τὸ ἄρρεν γένος. διὰ ταῦτα γὰρ φησιν, ὃν μὲν πελέμαχον πηλικῶνα εἶναι, ἀπόλλωνός γε ἕνεκα· τὰς δὲ τῶν ἀρρένων κύρας ὑπὸ τῆς ἀρτέμιδος ἁλῶναι. ἡ δὲ θανάτους αὐτοῖς ἀνατίθησιν, ἔν τε ἄλλοις πολλοῖς, καὶ ἐν οἷς διορίζει· ἡ μὲν ἀπόλλων πέφνεν ἀπὸ χειρὸς βιῶν, χωόμενος νιόβῃ, τὰς δ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα· ὅπως ἡ μὲν τὸ ἀνώδυνος ἐπιπολὺν διήνεγκε σημεῖον, καὶ αἴτιον τοῦ ταχέως, καὶ νόσων· λαμπρότερος μὲν ὁ ἥλιος καὶ θερμὸν δέ τε σώματα τύπτει, καὶ φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν· αἰτιολογεῖ δὲ ἐν οἷς λέγει περὶ τῶν θεῶν· ἐκ δὲ σῖτον ἔδυσε, καὶ πίνυσ' αἰθοπα οἶνον· τύνεκ' ἀναμονὲς εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται· ἡ γὰρ τροφὴ, ὥστε ξηρὰ, καὶ ὑγρὰ ἄνευ ματος ἡ γεννητική· τὸ δὲ τρέφει μᾶλλον τὸ σῶμα πλεονάσαν, ἢ διαφθαρὲν, νόσων αἴτιον γίνεται.

Τὸ δὲ πρακτικὸν μέρος τῆς ἰατρικῆς. ὥστε ἀκριβοῦν, ἐν ᾧ ἡ καὶ διαπτητικόν· πρῶτον μὲν τὸ εἰδέναι τὰ χρόνια τῶν νοσημάτων, καὶ τὰ ὀξέα, ὡς ὅταν λέγῃ τίς νύσε μὲν ἐλάμασε τανυπλεγέος θανάτοιο, ἢ ὁλοὴ νόσος, ἢ ἄρτεμις ἰοχέαιρα, οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐπωχωμένη καπέφνεν;

Φανερὸς δὲ ἡ καὶ πλείστας ὑγιείας ὑπολαμβάνων· ἐποίησε δὲ ἡ ἥρωσι σπουδαίοις κρέασι χρωμένους, περιελὼν τὸ περὶ τὰ βρώματα πριεργίαν· καὶ ἐπὶ ἡ γαστὴρ

Sol Dominatur Corporibus Corruptis & Luna Liquoribus

Canicula Aestus & Morbos Augens

ἀφ' ἧττα πληρώσεως, ὅταν τὰ πρόσφατα σιτία κατα-
φθέντα, τὸ μὲν ὀμῶδον τῷ σώματι, εἰς κορδίαν, καὶ τὰς
φλέβας ἀνατέμψῃ· τὸ δὲ πρίσιμον ἐκβάλῃ, τοιαῦτά
φησιν, ἀμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ·
ἠ γάρ τι συνερῇ ἐπὶ καὶ σέρι κωΐτρον ἄλλο ἔπλεν ἴτ'
ἐπέλασεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη· καὶ πάλιν· ἠδὲ μάλ'
αἰεὶ ἐσθέμεναι κέλεται, καὶ πινέμεν· ἐκ δὲ με πάντων
λιθάνει, ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ὀνήσασθαι ἀνώγει.

Ῥιζικὰ ἐμετικὰ ἀβρωτίσματα

Ὁ ἴδιος δὲ καὶ ὄινου χρήσεως διαφορὰς· ὅτι ὁ μὲν πολὺς πο-
θῆς, βλαβερός, ὁ δὲ μέτριος, ὠφέλιμος· τὸ μὲν γὰρ τως· ὁ οἶ-
νος τοι μελιηδής, ὅστε καὶ ἄλλους βλάπτει, ὃς ἂν μιν
μαινόων ἕλῃ, μήδ' αἴσιμα πίνῃ· τὸ δὲ ἐκείνως· ἀνδρὶ δ'
ἠκεμιῶτι, μένος μέγα οἶνος ἀέξει· καὶ ὅτι θωμάμενος
ποιητικὸς ὁ δὲ ἀνὴρ οἴνοιο κορεσάμενος, καὶ ἐδω-
δῆς, ἀνδράσι δυσμενέεσι πανημέριος πολεμίζῃ, βαρ-
σαλέον νύτοι ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ἐδὲ τι ῥίγα πρὶν κάμνῃ,
πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολεμίους· καὶ τὸ μὲν ἡδὺ, εἰς
τὰς φιλοφροσύνας παραλαμβάνει, ὡς φάσκοντος
δὲ μελίφρονα δῖνον ἐπίρνα· τὸ δὲ σφοδρὸν, καὶ κερ-
τομικὸν, τῷ νύκλωπι· ὃ δυσαρέστησι· τὸ δὲ εὔφρονα,
προσίασιν· ὅτος γάρ ἔην ὁ πράμνειος, ὃν τῷ μαχάο
νι τερφθέντα δίδωσιν.

Καθαρὸν καὶ ψυχρὸν οἶνον

Ὅπως δὲ καὶ γυμνασίοις χρῆσθαι παραινεῖ, ἁλλ' ἁγνὸν ἐκ
πολλῶν· ἀεὶ τὸ πονοῦντας ποιεῖ· ἦ μὴν, ἐν τοῖς προσήκου
σιν ἔργοις, ἦ δὲ σ' ἐπιπροθυμάτων· ὁπότε κε ἦ μάλι
στα τῇ ἡδυπαθείᾳ κεχηνότες φάσκωσι, καὶ ἦ ἀσώτως
μνησῆρα σφυζομένους εἰσάγει· καὶ πόνος μὲν ἦ αὖ
τάρκης αὐτίος ὑγιείας· ὅτως νομίζει· τῶν δὲ καταβα-
ρύντων τὸ σῶμα καμάτων, ἵαμα τὸ ὕπνον εἶναι· φησὶ
τῷ ὀδυσσεῖ κεκμηότι ἄρ' ὁ θαλάμοις ὕπνον ἐπέλ

Σύφωνα ῥιγοῦντα

Ἐχθρὰ τροφὴ ὕπνος

θεῖν· ἵνα μὴν παύσωμεν τὰ λοιπὰ δυσπραγοῦντες καθάπερ ὁ ἀπὸ φύσεως ἀπαιτῶν τὸ πεπιμπλὸς σῶμα ἀναπαύεσθαι καὶ ὀλίγον τὸ θᾶττον ὑπάρχει, τοῦτο ἐπὶ τὰ δώματα πάντη ἐξικνεῖσθαι, ἐν τῷ βάθει μένειν πῶς ἡ καὶ ἀναπαύεται τὸ σῶμα, ὅτι ἡ σύστασις τῆς ψυχῆς ἀνίεται, καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος λύεται, καὶ τοῦτο ἀναργῶς εἶπεν· οὗδε δ' ἀνακλινθῆσαι, λύθεν δέ οἱ ἄψεα πάντα· τὸ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀμέρσον, ἢν δὲ ὠφέλιμον, καὶ ἐπὶ τοῦ ὕπνου ἀποφαίνεται, ποτὲ μὲν ἡδὺν ἐπῶν, ἀνίη καὶ πολυὺπνος· ποτὲ δὲ ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν πάννυχον ἐρήσαντα.

Ἐπίσταται δὲ καὶ ἀέρων δυσκρασίαν ὑγιείας ὄσαν παρασκευαστικὴν, ἐν οἷς φησιν· ἀμφὶ σ' ἄστυ ἁλύσκουσι πεδίον, καὶ πείρατα γαίης, ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς· τῇ περ ῥηϊστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν· οὐ νιφετὸς, οὔτε χάρη μάλα πολὺς, οὐδέ ποτ' ὄμβρος· ἀεὶ ζεφύριος λιγὺ πνείων ἀήτας ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους· ἐν οἷς δύο ταῦτα μάλιστα ὀρθῶς διεγνωκὼς φαίνεται, ὅτι τε ἡ ὀρχὴ τῆς ἀνέμων ἀπὸ τῆς ὑγρῶν γίνεται, καὶ ὅτι τὸ ἔμφυτον τῆς ξώου θερμὸν, δεῖται ἀναψύξεως· καὶ ἰάματα τὰ παθημάτων οἷδε· λειποθυμίαι μὲν ἀναψύξειν, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς σαρκοδόνος ποιεῖ· αὖθις δ' ἀμπνεύθη, πρὶν ἢ πνοιὴ βορέαο ζώρεε ἐπιπνεύσασα κακῶς με κακφιόταθυμον· φύξεως δὲ θέρμην, ὡς ἐπὶ τοῦ ὀδυσσέως με κεκμασμένον, ὃς ἐν τῷ θάμνῳ κρύπτεται, ἔνθα καὶ ἀνέμων, καὶ ὄμβρων ἦν ἠσκημένα· καὶ τῇ παρούσῃ ὕλῃ κεκάλυπται, καὶ ὅπερ ἡ λαγὼς, καὶ χίσματα ὡς ἐπὶ τοῦ διομήδους, καὶ τοῦ ὀδυσσέως ἐκ τοῦ νυκτεγερσίαν ἀναπαμιοθέντων· καὶ ὃ οἷον ὠφέλειαν ἔχει τὰ λαγὼς, διὰ τούτων μάλιστα δηλοῖ θυμῆρες καὶ ἀσασα κατὰ κρατός τε, καὶ ὤμων· φανερὸν δὲ καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἔχοντα τὸ ἀνὴ

Importantia artis adfinem corpora

τὰ νᾶρα· εἰπόντος δὲ αὐτῶν, καὶ τίνι ἴασιν τὸ πόπε λαμβάνει· οὗτος δέ, φησὶν ἡ Διὸς τὸ θερμανθῆναι, καὶ ὑγρανθῆναι· ξηραίνεσι γὰρ οἱ πόποι.

Λοιπὸν δὴ σκοπῶν ὅπως καὶ τὰ τῆ χειρουργίᾳ κατενόησεν· ἐν τῷ μὲν ἑλαον, ὁ μαχάων ἴατο, πρῶτον ἐκκομίσαι σάλπιγος τὸ βέλος, εἶτα σπεφάμενος τὸ ἕλκος, καὶ ἐπισσάσας τὸ αἷμα, καὶ ξηρὰ φάρμακα ἐπιπάσας· καὶ τὸ πρόσθιον, ὅτι τεχνικῶς αὐτῷ πράττεται· τὸ δὲ ὄπιθον κατὰ τὸ μηρὸν τερπόμενον, πάροκλος πρῶτος τῷ αὐτῷ τρόπῳ μαχαιρίῳ διαχειρίζει· εἶτα ἀπονίψας ὕδατι λιαρῷ, ὡς ἀνωδυνώτερον γένοιτο, ῥίζαν ἐπιβάλλει· πολλαὶ γὰρ παντοίαι πρὸς ἴασιν ἐλκῶν πεφύκασιν· ἔγνω δὲ, καὶ τοῦτο, ὡς τὰ πικρὰ φάρμακα πρὸς τὸ ξηραίνειν δύναται ἐπιτήδεια· ξηραίνεσθαι γὰρ ἐβούλετο τὰ ἕλκη, καὶ μὴ αὐθέως ἰασάμενος ὁ πάροκλος ἀπῆλθεν· ὥστε, καὶ τὸ ἕτερα λόγοις· ἐβλάπτετο δὲ ὀδυνωμένῳ παραμυθήσασθαι τὸ μαχάονα ῥωθέντα τὸ μεγάλην, ὃ ἡμέριον πλυνὴν ἐπὶ τῷ ὤμῳ, εἰπόντος ἀφυλακτοτέρα διαίτῃ ποιεῖ ῥωμένου· ἴσως καὶ τὸ τέχνην αὐτὸς δείκνυσιν· ὁ δὲ τοὺ ἄλλα ὡς ἕτυχε διαιτώμενος, ἑωυτὸ ἐβλάπτε ῥωόμενος.

Κἀκεῖνο δὲ δῆλον καταλαβεῖν παρ' αὐτῷ, ὅτι μὴ ἀγνοεῖ τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων· τὰ μὲν ἐπίπλασε, καὶ ἐπίπασε, ὡς ὅταν ἕλκη· ἐπάρδει πίνα φάρμακα πάνυ· τὰ δὲ ποτὰ, ὅπου ἡ ἥλκεν τῷ κραπῖρι μίσγ. φάρμακον νηπενθὲς, ἀχολόν, τε κακῶν ἐπίληθες ἁπάντων· ὃν αὐτὸς δὲ βοτὸν, καὶ τῶν δηλητηρίων φαρμάκων τὰ μὲν ἐπίχριστα δίδωσιν ὡς ἐν τούτοις φάρμακον ἀνδροφόνον δοκίμενος, ὅθρα δὲ μὴ ἐς χρείαθαι χαλεπὸν εἶναι· τὰ δὲ ποτὰ ἐν ἐνδύοις ἐν βάλλει κρατῆρι, καὶ ἢ μέρας πάντας ὀλέσῃ· ταῦτα μὲν καὶ περὶ τῶν παρὸ μίρῳ ἰατρικῶν.

Χειρουργικά

Varia Medicinalia

Ars vaticinandi

Ὦ φελᾶνται δ' οἱ ἄνθρωποι, ὡς περὶ ἀλόγου πράγματος ἰατρικῆς, ὅταν ὅτε καὶ ἀλόγου τὸ μαντικῆς· τούτου δ' ἐστὶ τὸ μὲν τεχνικόν φασιν εἶναι οἰωνιστικὸν εἶδος, ἱ βοσκοτρόφον, καὶ σημειωτικὸν, καὶ περὶ φήμας, καὶ κληδόνας, καὶ σύμβολα, ἃ περ συνελίβδην τεχνικῶς προσηγόρευσαν· τὸ δ' ἄτεχνον, καὶ ἀδέσποτον, τοῦτ' ἔστιν ἐνθουσιαστικὸν, καὶ ἐνθουσιασμὸς, ὃ δι' ταῦτα ἔφη ὅ μιρος ἡνιόχου· ἀπὸ δίσκου μὲν μάντις, καὶ ῥῆσις· καὶ ἀνδροπόλως· ἔτι δὲ καὶ οἰωνιστὰς, καίτοι ἐν ἰθάκῃ σοφὸν, ὄρνιθάς τε γνῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι· καὶ ὀνειρώσας φησὶν ὀχλοῦντος, φήμην τίς μοι φαίνει ἐγρομένων ἀνθρώπων ἐνθορεῖν· ἔνθεν δὲ διὸς τέρας φάνη μοι· καὶ παρὰ μὲν ἢ παρ' αὐτῷ σύμβολον ἀγαθὸν γίνεται· τοῖς δὲ μνησῆρσιν ἐφίσταται ἔνθεος μάντις, ἔνθινος ἐπινοίας σημαίνων τὰ μέλλοντα· ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ ἔλενος αὐτὴν οὐσίαν θεσπεσίαν φωνῆς γεγονέναι, ὡς ἐγὼν ὄπ' ἄκουσα θεῶν ἀθανατάων, παρέχει σύδειν ὅτι καὶ σωκράτης ἀπὸ τῆς τοῦ δαιμονίου φωνῆς ἐμαντεύετο.

Tragedia ex Homeri poematum

Τίς ἔτι καταλήπεται λογικὴ τέχνη, ἢ ἐπιστήμη; ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ ῥαψῳδία τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν ἐξ οὗ μέρη, εἰς ὄμηρον πραγμάτων, καὶ λόγων ἐπαρθεῖσα· ἔστι δὲ παρ' αὐτῷ πᾶν εἶδος ποιήσεως, ἔργα μεγάλα καὶ παράδοξα, καὶ θεῶν ἐπιφάνειαι, καὶ λόγοι φρονίμως μεσοὶ, καὶ ἤθων παντοίων μιμητικοί· σωκλεῖδης δὲ φησὶν ὅτι οὐδὲν ἄλλο, ἀλλ' ἢ ὁράματα αὐτὸς ᾖδε τὰ ποιήματα, σεμνὰ μὲν, καὶ ἐμπρεπῆ, τῇ λέξει, καὶ τῇ διανοίᾳ, καὶ τοῖς πράγμασιν· ἀκὲ ἔχοντα δὲ ἀνοσίων ἔρωτα ἐπιδείξῃς, ἁμαρτὰ θεμίστες, ἢ παίδων, ἢ γονέων σφαγὰς, ἢ ὅσα ἄλλα ἢ νεωτέρα ποιητικὴ πραττόμενα· ἀλλὰ καὶ ὅταν τοιούτου τινὸς ἐπιμνησθῇ, ἐπικόπτειν μᾶλλον, ἢ ὀνειδίζειν ῥᾴδιον τὸ ἁμάρτημα· ὡς ἐπὶ τῆς κλυταιμνήστρας πε-

πόιμε φησὶ γὰρ ὅτι φρεσὶ μὲ χρὴ τ' ἀλαθῆσι κ πρότερον, ἕως παρόντα εἶχε τ' ἀοιδὸν, τυτέσι διδάσκαλόν τι ναὺτὸ τὰ ἀγαμέμνονος ἐπισαθέντα ὅπως αὐτῇ τὰ ἄριστα παραινῇ· τὸν δ' ἐκ ποδῶν ὁ ἀγήραος θέμενος, παρέπεμψεν αὐτὴν ἐξαμαρτάνειν· καὶ ὅτι ὁ ὀρέστης δικαίως ἐτιμωρήσατο τῷ πατρὶ, τ' ἄγαθον ἀποτείνασ, πλὴν δι' τῆς μήτρὸς ἀναίρεσιν ἀπεσήμηνε· κ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἐν ᾠδῇ ἐστι παρὰ τῷ ποιητῇ, φαγωδίαν σεμνὴν, καὶ ὃν ἀπάνθρωπον γράφοντι·

Hunc y
trumpe
ea quæ
sum mi
mis aro
cia

ὁ δ' ὃν ἠ ἔλαυνον καὶ ἤκων μωδίαν ἐνθένδ' ποθὲν ἔλαβε τ' ἁρμονίαν· εὗρε γὰρ ὅτι καὶ παρὰ τῷ τὰ σεμνότατα, κ ὑψηλότατα ἁπάντων μένω, ἐπεισόδιά τινά ἐστι γέλωτα ποιοῦντα· διὸ ἐν τῇ ἰλιάδι, ὁ μὲν ἥφαιστος χωλεύων, ἐισάγεται δῶν οἰνοχοῶν τοῖς θεοῖς ἄσβεστος δ' ἀνῶρτο γέλως μακάρεσι θεοῖσιν· ὁδὲ θρασίστητῷ τε σώματι μὲ χίσος, καὶ πλὴν ψυχὴν κάκιστος ἦν τὸ βορυβεῖν, καὶ κακολογῶν, κ αὐχᾶν, ἐφ' οἷς τυπτόμενος ὑπὸ τὸ ὀδυνάεως, πάντας γελᾶν παρεσκεύασεν· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασαν· ἐν δὲ τῇ ὀδυσσείᾳ ὁ παρὰ τοῖς ἥδυπαθῆσι φαίαξι δημοδόκος ᾄδει πῶς ἄρεος, καὶ ἀφροδίτης μοιχάγαν, κ ὅπως ἐμπεσόντες εἰς τὰ τ' ἡφαίστου δεσμά, κατάρωροί τε ἐγένοντο, κ γέλωτα παρέχον τοῖς ἄλλοις θεοῖς· οἱ κ ἐσκώπτων χαριέντως πρὸς ἀλλήλους, καὶ παρὰ τοῖς ἀσώτοις μνηστῆρσιν εἰσάγεται ὁ πῶς χὸς ἔρος, τῷ γενναιοτάτῳ ὀδυσεῖ ἐρίζων εἰς πάλην, καὶ ἐν τῷ ἐρωφανέσθαι καταγέλαστος· καθόλ γὰρ οἰκεῖόν ἐστι τῇ τ' ἀνθρώπου φύσει, μὴ μόνον ἐπιτείνεσθαι ἀλλὰ καὶ ἀνίεσθαι, ἵνα κ διαρκῇ πρὸς τ' ἐν τῷ ζῆν πόνους· τοιαύτη μὲ κ ἡ θυμηδία παρὰ τῷ ποιητῇ ἐυρίσκεται· εἰδὲ δι μετ' αὐτ' εἰσαγάγοντες τ' ἥφαιστον μῦθοι ἀλλοκότοις, κ ἀπεσκευασμένοις, ὡς παρασκευὴν γέλωτος

Comica
materia
ex Ho.
mero

Remissio
animi

ἐχρήσαντο, οὐκ ἂν εἴποιεν ἄμεινόν τι εὑρηκέναι, καὶ τὴν τῶν ἐρω-
τικῶν διαθέσεων, καὶ λόγων, ὅ μηρος μὲν ἐγκρατῶς ἐπε-
μνήσθη, ὥς πρ ὁ ζεύς φησιν· οὐ τὴν πώποτέ μ' ἔρως φρένας
ἀμφεκάλυψε καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ ἐπὶ τῆς ἑλένης, οὐ νέμεσις
τρώας τε, καὶ εὐκνήμιδας ἀχαιούς· τοιῇ δ' ἀμφὶ γυναικὶ
πολὺν χρόνος ἄλγεα πάσχειν· καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα· οἱ δ'
ἄλλοι ποιηταί ἰακρατῶς, καὶ ἀμέτρως ἁλισκομένους τῷ
πάθει τὴν ἀνθρώπους ἐποίησαν· καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον·

Inscriptio-nes

Ἔστι δέ τι χάριεν εἶδος λόγων, καὶ τὸ τῶν ἐπιγραμμάτων·
ὅ πρ εὑρέθη ἐπὶ τῶν ἀγαλμάτων, καὶ αὖ πάλιν ἐπὶ
τῶν μνημάτων, σημαῖνον σαυτόμως τὸν τούτων τινὶ
τετιμημένον· ἀνιὰ καὶ τοῦτο ὁ μήρου, ὅπου φησίν· ἀνδρὸς
μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνειῶτος, ὅν ποτ' ἀρι-
στεύοντα, κατέκτανε φαίδιμος ἕκτωρ· καὶ πάλιν, ἕκτο-
ρος ἥδε γυνὴ, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι τρώων ἱππο-
δάμων, ὅτε ἴλιον ἀμφιμάχοντο.

Ζωγρα-φία

Εἰ δὲ καὶ ζωγραφίας διδάσκαλον ὅ μηρον φαίη τις, οὐκ ἂν
ἁμαρτάνοι· καὶ τὸν εἶπέ τις τῶν σοφῶν, ὅτι ἔστιν ἡ ποιη-
τικὴ, ζωγραφία λαλοῦσα· ἡ δὲ ζωγραφία ποιητικὴ σιω-
πῶσα· τίς οὖν πρῶτος, ἢ τὶς μᾶλλον ὁ μήρου τῇ φαντα-
σίῃ τῶν νοημάτων, ἢ τῇ εὐφρωνίᾳ τῶν ἐπῶν ἐκόσμησε
θεοὺς ἀνθρώπους, τόπους πράξεις ποικίλας· ἀνέπλασε δὲ
τῇ ὕλῃ τῶν λόγων, καὶ ζῶα παντοῖα, καὶ μάλιστα τὰ ἀλ-
κιμώτατα, λέοντας, σύας, παρδάλεις· ὧν τὰς ἀφορ-
μὰς, καὶ διαθέσεις ὑπογράψας, καὶ ἀνθρωπείοις πράγμα-
σι παραβαλὼν, ἔδειξεν ἑκατέρας τὰς οἰκειότητας· ἐ-
τόλμησε δὲ καὶ θεοῖς μορφὰς ἀνθρώπων εἰκάσαι ὁ δὲ
τὴν ἀσπίδα τῷ ἀχιλλεῖ κατασκευάσας ἥφαιστος, καὶ ἐν-
τορεύσας τῷ χρυσῷ, γῆν, οὐρανὸν θάλασσαν·

Ἔτι δὲ μέγεθος, ἡλίου, καὶ κάλλος σελήνης· καὶ πλῆθος ἄστρων
στεφανούντων τὸν πᾶν, καὶ πόλεις ἐν διαφόροις τρόποις, καὶ τύ-

χμας καθεσώσας, καὶ ξῶν᾽ ἀπενέγκωμαι, καὶ φθεγξόμενα, τίνος
ἀφάνεται τέχνης τοιαύτης δημιουργὸς τεχνικώτερος;
Ιη δωμεν δὲ καὶ ἐπ᾽ ἄλλα ἐνὸς ἐκ πολλῶν παραδείγμα-
τος ὅτι ὁρωμένοις μᾶλλον, ἢ ἀκουομένοις ἔοικε τὰ ποιή-
ματα· ὧν πρῶτα καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς πλὴν τὸ ὁ
δυναίως φράσας ἐπιφέρει τὰ τῆς ἀρυκλείας· πλὴν χρὴ
νῦς χείρεται καταπρηνέως λαβοῦσα, γνῶ ῥ᾽ ἐπιμασσαμέ
νη, πόθεν, ἢ προέηκε φέρεσθαι. ἆψ δ᾽ ἑτέρωσ᾽ ἐκλίθη
τόδ᾽ ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ᾽ ὕδωρ· πλὴν σ᾽ ἄμα χάρμα, καὶ
ἄλγος ἔλε φρένα· τὼ δὲ οἱ ὄσσε, δακρυόφιν πλήσθεν· βα
θαλὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή· ἀφαμένη δὲ γενείου, δυναῖα
προσέειπεν· ἢ μάλ᾽ ὀδυναύς ἐσσι φίλον τέκος· ὃ δέσ᾽
ἔγωγε πρὶν ἔγνων πρὶν πάντα ἀνακτέμὸν ἀμφαφάα
σθαι· ἢ καὶ πενελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι, πε
φραδέειν ἐθέλουσα καὶ ἐξῆς.

Ἐν ταῦθα γὰρ καὶ τῶν ἐν πίνακι γραπτῷ δεδημένων τῶν
ὑπὸ τῶ ὀφθαλμὸν πεσόντων δωμένων· ἐμφάνεται πλέω
τὰ μὴ ἐν τῇ ὄψει ἔτι καταλαμβάνα· ἀλλὰ τῇ νοήσει μόνῃ·
ἥτε διὰ τὴν ἐκπλῆξιν ἄφεσις τῆς ὁδοῦ, καὶ ὁ ψόφος τῆς
χαλκῆς, καὶ τὸ ἐκχεόμενον ὕδωρ· καὶ τῆς γραὸς λύπη τε
ἅμα, καὶ χαρὰ, καὶ τὰ ἡνθέντα πρὸς τὸ δυνατέα, καὶ ἃ
πρὸς τὴν πενελόπην ἀποβλέψασα εἰπεῖν ἐμέλησε.

Γ ολλὰ δὲ καὶ ἄλλα γραφικῶς παρὰ τῷ ποιητῇ δείκνυ
ται· ἃ πρὸ ἐν αὐτῇ τῇ ἀναγνώσει θεάσασθαι ἔνεστιν.

Ἐν ταῦθα καιρὸς καταπαύειν τὸν λόγον, ὃν ὡς πρὶ στέφα
νον ἐκ λειμῶνος πολυανθοῦς, καὶ ποικίλης ἐξαντλῆ
τας μούσας ἀνατίθεμεν, καὶ ἂν φρονήσαιμεν εἴτις
ἐπιτιμήσειεν, ὅτι πονηρῶν πραγμάτων ὑπόθεσιν ἐχ
σῶν τῶν τοῦ μήρου ποιήσεων, προσέθημεν αὐτῷ λόγος
φυσικὸς, πολιτικὸς, καὶ ἠθικὸς, καὶ ἐπισήμας ποιη
τικὰς· ἀνάγκη μὴν κἂν τῷ ποιητῇ πράξεις παραδόξους,

Ὑποτύπω-
σις ῥητο-
ρικὴ

Corona
floxa ex flo
ribus
Homeri
cis

καὶ πάθη, καὶ ἤθη διάφορα ὑποθέσθαι· ἐπεὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ καθ' ἑαυτὰ, ἁπλᾶ ἐστι, καὶ μονοειδῆ, καὶ ἀκατασκεύαστα· τὰ δὲ τοῖς κακοῖς ἀναμεμιγμένα, πολλοὺς ἔχει καὶ τρόπους, καὶ παντοίας διαθέσεις, ἐξ ὧν ἡ ὕλη τῶν πραγμάτων συνίσταται· ἐν ᾗ παρατιθεμένων τῶν χειρόνων, ἡ τῶν ἀμεινόνων γνῶσις, καὶ αἵρεσις, ῥάων καθίσταται· καὶ τὸ ὅλον, ἡ τοιαύτη ὑπόθεσις παρέχεν ἀφορμὰς τῷ ποιητῇ παντοδαποὺς κινῆσαι λόγους, τὰ μὲν, ἀπ' αὐτοῦ, τὰ δὲ, ἀπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων· ὥς τε τὴν ἀπὸ τούτων ὠφέλειαν, τοῖς ἐντυγχάνουσι παραχεῖν· πῶς δὲ οὐκ ἂν πᾶσαν ἀρετὴν ἀναθείη μὲν ὁ μήρῳ; ὅπου καὶ ὅσα αὐτὸς μὴ ἐπετήδευσε, ταῦτα οἱ ἐπιγενόμενοι ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ κατενοήσαν· καὶ χρῶνται μέν τινες πρὸς μαντείαν τοῖς ἔπεσιν αὐτοῦ, καθάπερ τοῖς χρησμοῖς τοῦ θεοῦ· ἄλλοι δὲ ἑτέρας ὑποθέσεις προθέμενοι, ἁρμόζουσιν ἐπ' αὐτὰς τὰ ἔπη μετατιθέντες, καὶ συνείροντες·

ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ ΛΟΓΟΣ ΝΓ. ΔΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Ὁ Μὲν δὴ μόκρητος περὶ ὁμήρου φησὶν οὕτως· ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαξούσης, ἐπέων κόσμον ἐτεκτήνατο παντοίων· ὡς οὐκ ἐνὸν, ἄνευ θείας, καὶ δαιμονίας φύσεως, οὕτω καλὰ, καὶ σοφὰ ἔπη ἐργάσασθαι. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι γεγράφασιν, οἱ μὲν ἄντικρυς ἐγκωμιάζοντες τὸν ποιητὴν ἅμα, καὶ δηλοῦντες ἐναντία τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων· οἱ δὲ, αὐτὸ τοῦτο, τὴν διάνοιαν ἐξηγούμενοι οὐ μόνον ἀρίσταρχος, καὶ κράτης, καὶ ἕτεροι πλεί

ους τῶν ὕστερον γραμματικῶν κληθέντων· πρότερον δὲ
κριτικῶν· καὶ δὴ καὶ αὐτὸς ἀριστοτέλης, ἀφ' οὗ φασὶ τὴν
κριτικήν τε καὶ γραμματικὴν ἀρχὴν λαβεῖν, ἐν πολ-
λοῖς διαλόγοις περὶ τοῦ ποιητοῦ διέξεισι, θαυμάζων αὐτὸν
ὡς τὸ πολὺ, καὶ τιμῶν· ἔτι δὲ ἡρακλείδης ὁ ποντικός· τού-
των δὲ πρότερος πλάτων πανταχοῦ μέμνηται, τὴν μὲν ἡδο-
νὴν, καὶ χάριν τὴν τῶν ἐπῶν ἐκπληττόμενος· πολλάκις
γε μὴν ἀπομεμφόμενος ἐν τοῖς περὶ θεῶν μύθοις τε, καὶ
λόγοις ὡς οὐ συμφέροντα τοῖς ἀνθρώποις οὐδαμῶς αὐτὰ
εἰρηκότα, πλεονεξίας, καὶ ἐπιβουλὰς κατ' ἀλλήλων, καὶ
μοιχείας, καὶ ἔριδας, καὶ φιλονεικίας περὶ θεῶν ἐπε-
ξιόντα· μετὰ ταῦτα, οὐ μεταδιδοὺς αὐτῷ τῆς αὐτοῦ πό-
λεώς τε, καὶ πολιτείας σοφῆς, ὃς αὐτὸς ἐνόμιζεν ἐσομέ-
νης, ἵνα μή τε ταῦτα ἀκούωσι περὶ θεῶν νέοι ὄντες, οὓς
ἐκεῖνος ἀποφαίνει φύλακάς τε, καὶ ἡγεμόνας τῆς πό-
λεως· μήδ' αὖ περὶ τῶν ἐνᾴδου μηδὲν σκυθρωπὸν λεγό-
μενον, μαλακοτέρους αὐτὰ πρός τε τὸ μάχεσθαι, καὶ τὸ
ἀποθνήσκειν ποιῇ· μηδὲ ὥς περ πολλοὺς κακῶς πολιτευ-
θέντας ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τὰ πρὸς τὰ μὴ φόρα· περὶ μὲν δὴ
τούτων ἕτερος λόγος πλείων, καὶ μακρότερος, καὶ οὐ ῥᾴ-
διος, πότερον ὅμηρος ἥμαρτε περὶ ταῦτα, ἢ φυσικούς
τινας ἐνόντας ἐν τοῖς μύθοις λόγους, κατὰ τὴν τό τε συ-
νήθειαν παρεδίδου τοῖς ἀνθρώποις· οὐ γὰρ ῥᾴδιον διαστῆ-
σαι τὸ τοιοῦτον, καθάπερ οἶμαι δύο φίλων ἀνδρῶν ἀμ-
φοτέρων σεμνῶν τοῦ ἑτέρου τῷ ἑτέρῳ ἐγκαλοῦντος, ἑνὸς
αὐτῶν καταγνῶναι· γέγραφε δὲ ζήνων ὁ φιλόσοφος, εἰς
τε τὴν ἰλιάδα· καὶ τὴν ὀδύσσειαν, καὶ περὶ τοῦ μαργήτου
δὲ, δοκεῖ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ποίημα ὁμήρου γεγονέναι
νεωτέρου, καὶ ἀποπειρωμένου τῆς αὐτοῦ φύσεως πρὸς ποί-
ησιν· ὁ δὲ ζήνων, οὐδὲν τοῦ ὁμήρου λέγει, ἀλλὰ διη-

Plato de Homero

I De Diis

II De inferis

physicae allegoriae ut pro illis temporib.

γὰρ ὅμηρος, καὶ διδάσκων, τὰ μὲν, κατὰ δόξαν, τὰ δὲ, κατὰ ἀλήθειαν γέγραφεν, ὅπως μὴ φαίνηται αὐτὸς αὐτῷ ἐν τισι δοκοῦσιν ἐναντίως ῥῆσθαι. ὃ γὰρ λόγος ὅτος ἀντιφέρεσθαι πρότερον ὅτι τὰ μὲν, δόξῃ, τὰ δὲ, ἀληθείᾳ εἴρηται τῷ ποιητῇ· ἀμφὶ δὲ μὲν ἐξερεχάσατο αὐτὸς ὁ ἥρως, καθ' ἕκαστον δὲ ἐπὶ μέρους ἐδήλωσεν· ἔτι γὰρ καὶ πρὸ σαίος ὁ ξένιος καὶ αὐτὸ ὑπόθεσιν γέγραφε· καὶ ἄλλοι πλάτων ἅμα αἰτιώμενος αὐτὸ ὡς εἶπον, καὶ δοκοῦμεν αὐτὸ θαυμαστήν τινα ἀποφαίνειν τὴν ποιήσεως, ὡς ἐκ τοῦ ὄντα παντὸς χρήματος, καὶ πάσας ἀτεχνῶς ἀφιέντα φωνὰς ποταμῶν τε, καὶ ἀνέμων, καὶ νυμάτων· καὶ κελάδῳ μάλα εἰρηνικῶς ἐοικότας αὐτὸ ἐρίῳ· καὶ μύρῳ καταχέαντας, ἀφιέναι παρ' ἄλλας· πρὸς δὲ ἀγωνιζόμενα ἐπὶ τὸ μελιόδονον ποιοῦσιν· ἔτι γὰρ καὶ τὸ χάριτος ἐπίον, τὴν ποίησιν σφόδρα ἀγαπᾶται τὴν ἀνδρα ἀτεχνῶς ἢ, ἐκ ἄνευ θείας τύχης, δύνασθαι ἄνευ μισθῶν τε, καὶ ἀπόλλωνος ἐπιποίσας· ἦν δοκοῦσι τῶν ὑψηλῶν, καὶ μεγαλοπρεπῶν, καὶ προσέτι ἡδέαν γενέσθαι ποίησιν, ὡς τε μὴ μόνον ἢ ὁ μογλώφησε, καὶ ὁ μοφώσας ἐσόμενον ἤδη κατέχρη χρόνον, ἀμὰ καὶ τὴν βαρβάρων πολλὰς· ἢ ὃ διγλώφησε, καὶ μιγάδας, σφόδρα ἐμπείρους εἶναι τὴν ἐπῶν αὐτὴ, πολλὰ τὴν ἄλλων ἀγνοοῦντας τὴν ἑλληνικῶν· οἱ δὲ καὶ τὴν σφόδρα μακρὰν διωκισμένων, ὁπότε καὶ παρ' ἡμῖν δῆλοι ἀδιαθάφασι τὴν ὁ μήρου ποίησιν, μεταλαβόντων αὐτὴν εἰς τὴν σφετέραν διάλεκτον τε, καὶ φωνὴν, ὡς τε καὶ ἵνα δοὶ, τὴν ὃ ἄστρων τὴν παρ' ἡμῖν, πολλῶν εἰσιν ἀθέατοι τὰς γὰρ ἄρκτους, ἃ φασι φαίνεσθαι παρ' αὐτοῖς· τὴν δὲ πρίαμου παθημάτων, καὶ τὴν ἀνδρομάχης, καὶ ἑκάβης θρήνων, καὶ ὀδυρμῶν· καὶ τὴν ἀχιλλέως τε, καὶ ἕκτορος ἀνδροφόνου, ἃ ἀπείρως ἔχουσι τοσοῦτον ἴσχυσεν ἑνὸς ἀνδρὸς μισθὸν· καὶ δοκεῖν ἔμοιγε, τῇ ὁμοιᾷ

μετ αὐτὴν, τάς τε σειρῆνας ὑπερβαλέσθαι, καὶ τὸ ὀφρέος τὸ λίθινον τε, καὶ φυτὰ, καὶ θηρία κτλεῖν, καὶ ἄλλα, τί δεῖν ἔτερον, ἢ τὸ βαρβάρως ἀνθρώπους ἀσωτεύειν τὴν ἑλληνικὴν φωνὴν, ὅτων ἄριστα χρώσασθαι, μήτε τὴν λύσιν τῆς, μήτε τὴν πραγμάτων ἐπιστήμης ὄντας, ὑπὲρ ὧν ὁ λόγος, ἅμα δὲ τεχνῶς κεκαθάρθαι, πρὸς μιβάρβαρα συλλαμβάνειν ἡμᾶς ἠναγκάζωσι πολλὰς καὶ τὰ ἀμαθεστέρων ἔτι βαρβάρων, τόδε ὄνομα μαθήσεσθαι τὸ ὁμήρου· ὅ, τι ἦν λοιδόρημα εἰδέναι σαφῶς, εἴτε ζῷον, εἴτε πρᾶγμα ἕτερον, εἴτε φυτὸν· ἃ μὲν, ἅμα καὶ τὸν βίον ἐπαινέσαι τινὰς τὸ ἀνδρὸς πολὺ μᾶλλον τῆς ποιήσεως· τὸ γὰρ ἐν πενίᾳ διαγενέσθαι, καὶ ἀλώβητον, καὶ τὰς ἄκρας ἀφ' ἑαυτῶν ποιημάτων πορίζοντα ὁπόσον ἀποζῆν, θαῦμα τὸ ἀνδρεῖόν, καὶ μεγαλοφροσύνης ἔτι· ἢ τὸ μηδαμοῦ γεγράφθαι τὸ αὐτὸς ὄνομα, ἅμα μὴ δὲ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει μνησθῆναι· καίτοι τῶν ἄλλων ἁπάντων, ὁπόσοι τινὰ ἔδοξαν ἔχειν δυώδεκα μίαν, ἢ πρὸ ποίησιν, ἢ καταλογάδην συγγράφοντος, καὶ πρῶτον, καὶ τελευταῖον, τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα συγγραφόντων· πολλῶν δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς λόγοις τε, καὶ ποιήμασιν, ὡς πρὸ ἐκπαίδος τε, καὶ ἡρόδοτος, καὶ θουκυδίδης· ὅπου μὴν οὐχ ἅπαξ μόνον ἐν ἀρχῇ τῆς ἰδέας, ἅμα πολλάκις διαμαρτυράμενος, καθ' ἕκαστον χειμῶνα· καὶ θέρος, ὅτι ταῦτα ξυνέγραψε θουκυδίδης· ὃς δὲ, ὅστις ἆρα ἐλεύθερος ἦν, καὶ μεγαλόφρων, ὡς τε ἀδαμὴν φανήσεται τῇ ποιήσεως αὐτὸς μεμνημένος, ἀλλὰ τῷ ὄντι ὡς πρὸ δὶ προφῆται τὰ θεῶν, ὡς πρὸ ἐξ ἄφαντος, καὶ ἀδύτου ποθὲν φθεγγόμενος· ὅτι δὲ καὶ ὠφέλιμα πάντα, καὶ χρήσιμα ἔγραψε, τὰ μὲν ἄλλα ἃ διεξίοι τις, πολὺ ἂν ἔργον ἐπείη· ὅσα πεποίηκε περὶ ἀρετῆς, καὶ κακίας· περὶ δὲ τῶν βασιλέων, ὧν βραχεῖ οἴεσθαι

Ὀρφικὰ

Inopia

Homerꝰ Velut ex adyto prophe ta gala fanat

σὶ δῆ εἶναι· ὃν γὰρ ἂν ἐπαινῇ τῶν βασιλέων, διὶ μῆτιν ἀτάλαντόν φησιν εἶναι, καὶ διοτρεφέας ἅπαντας τοὺς ἀγαθοὺς βασιλεῖς· καὶ τὴν μίνω, μεγίστην ἐπιδικαιοσύνῃ δόξαν ἔχοντα παρὰ τοῖς ἕλλησι, τοῦ διὸς ὁ μηλητήν τε, καὶ μαθητὴν ξῆναί φησιν, ὡς πρῶτον δὴ καὶ μέγιστον ἁπάντων ἐκείνων βασιλέα, καὶ μόνον αὐτὸν ἐπιστάμενον, καὶ παραδιδόντα τὴν βασιλικὴν τέχνην, καὶ τὴν ἀγαθοὺς βασιλεῖς δέον πρὸς ἐκεῖνον βλέποντας, κατευθύνειν τὴν ἀρχὴν· ἀφομιοῦντας ὡς δυνατόν ἐστιν ἀνθρώπους θεῷ, τὸν αὐτὸν τρόπον· τὸν δὲ τοῦ διὸς ἦθος, καὶ τὴν βασιλείαν, ὁ ποία τις ἦν, ἐν πολλοῖς ἄλλοις ποιεῖ φανερόν· ὡς δ' ἐν βραχεῖ περιλαβόντα εἰπεῖν τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὴν διάνοιαν, δηλοῖ πολλάκις ἀείποτε αὐτὸν· οὕτως ὀνομάζων πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε, ὡς δέον τὴν τῶν βασιλέων ἐπιμέλειαν πατρικὴν, καὶ κηδεμονικὴν εἶναι, μετ' εὐνοίας, καὶ φιλίας, ὡς μηδὲ ποτε ἄλλως προσῆκον ἀνθρώπῳ προΐστασθαί τε, καὶ ἄρχειν, ἢ ἀγαπῶντα, καὶ προνοοῦντα ὁ πότε ὁ ζεὺς οὐχ ὑπερορᾷ πατὴρ τῶν ἀνθρώπων καλεῖσθαι.

Magistratus patria functio

ΤΕΛΟΣ.

